

Stjórnartíðindi

1902 - B-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. VIII, XVI, 2, 19, 27, 35, 38-39, 73, 85, 141, 146, 172, 176, 190, 198, 212, 215, 257, 260, 273, 276, og 298.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÖRNARTÍÐINDI

FYRIR

ÍSLAND

ÁRÍÐ 1902

B - DEILD

REYKJAVÍK

PRENTUÐ Í PRENTSMÍÐJU ÍSAFOLDAR

1902

Efnisyfirlit.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarbrjef, auglýsingar, reglugjörðir o. fl.	Embættisskipun og sýslana, veiting og lausn.
Verðlagsskrár.	Kosning alþingismanna.
Reikningar.	Auglýsingar um óveitt embætti og sýslanir.
Amtsráðsskýrslur.	Heiðursmerki.
Póstferðaáætlanir.	Heiðursgjafir.
Ýmsar greiðslur úr landsjóði.	Einkarjettur.
Auglýsingar um útkomin lög o. fl.	

Skammstafanir: R. = Ráðgjafabrjef, L. = Landshöfðingjabrjef.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
		Stjórnarbrjef, auglýsingar, reglugjörðir o. fl.	
15	10. des. 1901	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir legat geheimekonferens- ráðs C. Liebes	11
1	13. jan.	R. um undirbúning á stofnun klæðaverksmiðju	1—2
40	3. febr.	Reglugjörð fyrir Suðurmúlasýslu um lækning hunda af bandorm- um	55—56
2	4. febr.	L. um flutning þingstaðar Dyrhólahrepps	2
37	10. febr.	R. um neitun konungsstaðfestinger á lagafrumvarpi um sildarnætur	53—54
12	20. febr.	L. um lántökuleyfi handa Rafnseyrarprestakalli	9
13	27. febr.	L. um niðurlagning Hróarsboltskirkju	9
14	28. febr.	L. um sveitfesti þurfalings	9—11
38	8. marz	L. um lántökuleyfi handa Staðarprestakalli í Aðalvík	54—55
41	14. marz	Reglugjörð fyrir Skagafjarðarsýslu um lækning hunda af band- ormum.	57—58
42	17. marz	Reglugjörð fyrir útbú Landsbankans á Akureyri	58—62
39	20. marz	L. um lántökuleyfi handa Bjarnanesprestakalli	55
73	2. apríl	Reglugjörð fyrir Húnavatnssýslu um lækning hunda af bandormum	148—150
44	16. apríl	L. um sóðthreinsun	65—66
45	26. apríl	L. um lántökuleyfi handa Kálfafellsprestakalli	66
46	30. apríl	L. um sveitfesti þurfalings	66—68
47	3. maí	Ýtarlegar reglur um manntal í Reykjavík	68—70

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
53	6. maí	Anglýsing um breyting á auglýsingu um hústaði hjeraðslækna, dags. 14. nóvbr. 1901	106
54	7. maí	Fiskveiðasamþykkt fyrir Eyjafjarðarsýslu	107—108
63	7. maí	R. um synjun konungsstaðfestingar á frumv. til laga um viðauka við lög $\frac{6}{4}$ 1898 um bann gegn botuvörpuveiðum	129—131
56	12. maí	Reglugjörð fyrir Vesturísafjarðarsýslu um notkun afrjetta, fjall- skil, rjettahöld o. fl.	108—111
50	17. maí	Reglugjörð um notkun pósta	73—97
51	17. maí	Reglugjörð um meðferð á póstsendingum til eða frá stjórnarvöld- um eða sveitarstjórnun	98—103
55	22. maí	Anglýsing um breyting á 19. gr. Ferjulaga fyrir Árnessýslu 17. maí 1901	108
52	24. maí	Reglugjörð fyrir póstmenn	103—106
57	24. maí	Samþykkt um verndun og notkun skóga í Vesturbarðastrandar- sýslu	111—113
58	30. maí	Reglugjörð um viðauka við reglugjörð fyrir útbú Landsbankans á Akureyri 14. marz 1902	114—115
64	31. maí	L. um flutning þingstaðar Grunnavíkurbrepps	131
65	19. júní	L. um lántökuleyfi handa Brjánslekjarprestakalli	131—132
66	19. júní	L. um lántökuleyfi handa Húsavíkurbrepps	132
67	24. júní	L. um greiðslu á tolli	132—133
68	2. júlí	L. um kaup á jörð handa Eyvindarhólabrepps	133
74	10. júlí	Reglugjörð um fjallskil og refaveiðar fyrir Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað	150—155
71	12. júlí	Reglugjörð um kirkjugarða	145—147
70	1. ágúst	Endurskoðað samþykkt um stjórn bæjarmálefna í Reykjavík	139—145
72	1. ágúst	Reglugjörð um breyting á reglugjörð fyrir búnaðarskólann á Eiðum	148
77	5. ágúst	Reglugjörð fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu um notkun afrjetta fjallskil, fjárheimtur, rjettahöld, meðferð á óskilafje o. fl.	160—165
79	5. ágúst	Fjárskilareglugjörð fyrir hreppana milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) í Árnessýslu	167—188
76	14. ágúst	L. um sveitfesti þurfalings	159—160
114	23. ágúst	L. um toll af sólberjalíkor og öðrum ávaxtavinum	253
115	24. sept.	L. um húsbótalan handa Hvammsprestakalli í Norðurárdal	253
116	22. okt.	L. um heilbrigðissamþykktir handa kaupúnum og sjóþorpum með fyrirmynd	253—260
117	22. okt.	Reglugjörð um bólusetningar og bóluskoðanir	260—270
118	3. nóv.	R. um stjórnarvaldauglýsingar	271—272
119	5. nóv.	R. um lyfjabúð á Stykkishólmi	273
123	10. nóv.	L. um flutning þingstaðar Fellahrepps	291
120	12. nóv.	R. um synjun konungsstaðfestingar á frumv. til laga um breyting á lögum um kosningar til alþingis	273—275

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
121	20. nóv.	L. um sveitfesti þurfalings	275—277
124	29. nóv.	L. um skrásetningarstofu fyrir kaupmála hjóna	291
125	13. des.	L. um niðurlagning Kaldaðarneskirkju	291

Verðlagsskrár 1902—1903.

16	fyrir Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað	12—13
17	— Suðurmúlasýslu	14—15
18	— Austurskaptafellssýslu	16—17
19	— Vesturskaptafellssýslu	18—19
20	— Vestmannaeyjasýslu	20—21
21	— Rangárvallasýslu	22—23
22	— Árnessýslu	24—25
23	— Gullbringu- og Kjósarsýslu og Reykjavíkurborg	26—27
24	— Borgarfjarðarsýslu	28—29
25	— Mýrasýslu	30—31
26	— Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	32—33
27	— Dalasýslu	34—35
28	— Barðastrandarsýslu	36—37
29	— Ísafjarðarsýslu og kaupstað	38—39
30	— Strandasýslu	40—41
31	— Húnavatnssýslu	42—43
32	— Skagafjarðarsýslu	44—45
33	— Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað	46—47
34	— Þingeyjarsýslu	48—49

Reikningar fyrir 1901,

I. Sjóðir undir stjórn landshöfðingja.

3	Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs Kristjáns konungs hins Niunda $1\frac{1}{9}$ 1900— $31\frac{1}{12}$ 1901	2
4	Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Hannesar prestaskóla kennara Arnasonar	3
5	Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum	3—4
7	Reikningur yfir tekjur og gjöld gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amt- manns Þorsteinssonar og konu hans frú Þórunnar Hannesdóttur	5
6	Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs W. Fischers	4
8	Reikningur yfir tekjur og gjöld minningarsjóðs Herðísar og Ingi- leifar Benediktsen	5—6
9	Reikningur minningarsjóðs lektors theol. Sigurðar Melsteds	6
49	Reikningur yfir tekjur og gjöld Ræktunarsjóðs Íslands	72

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
		II. Sjóðir undir stjórn eða umsjón stiptsyfir- valdanna.	
48		Reikningur yfir tekjur og gjöld Thorkillii barnaskólasjóðs ...	71
127		Reikningur yfir tekjur og gjöld hins almenna kirkjusjóðs ...	296
127		Skýrsla um inneign kirkna í hinum almenna kirkjusjóði ...	297—298
		III. Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtsráðs- ins í Suðuramtinu.	
84		Reikningur yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins ...	218
91		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðsins ...	223—224
106		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs verðugra og þurf- andi þjóðjarðalandseta og ekkna þeirra í Suðuramtinu ...	241—242
98		Skýrsla um efnahag sýslusjóðanna ...	228—230
102		Skýrsla um efnahag sýsluvegasjóðanna ...	235—237
		IV. Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtsráðs- ins í Vesturamtinu.	
85		Reikningur yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins ...	219
88		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðsins ...	221—222
92		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðsins ...	224—225
95		Reikningur yfir tekjur og gjöld bókasafns amtsins ...	227
99		Skýrsla um efnahag sýslusjóðanna ...	230—233
103		Skýrsla um efnahag sýsluvegasjóðanna ...	237—239
		V. Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtsráðs- ins í Norðuramtinu.	
86		Reikningur yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins ...	220
89		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðsins ...	222
96		Reikningur yfir tekjur og gjöld bókasafns amtsins ...	227—228
107		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs fátækra ekkna og munadarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og á Akureyri..	242—243
109		Reikningur yfir tekjur og gjöld pásund ára afmælistjóðs Eyja- fjarðar ...	243—244
108		Reikningur yfir tekjur og gjöld prentsmíðusjóðs Norðuramtsins	243
100		Skýrsla um efnahag sýslusjóðanna ...	233—234
104		Skýrsla um efnahag sýsluvegasjóðanna ...	239—240
		VI. Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtsráðs- ins í Austuramtinu.	
87		Reikningur yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins ...	220—221
90		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðsins ...	223

VII

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
93		Reikningar yfir tekjur og gjöld búnaðarskólaskóðsins	225
97		Reikningur yfir tekjur og gjöld bókasafns amtsins	228
112		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs sýslumanns P. Þor- steinssonar	245—246
111		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Guttorms prófasts Þorsteinssonar	245
101		Skýrsla um efnahag sýslusjóðanna	234—235
105		Skýrsla um efnahag sýsluvegasjóðanna	240—241
VII. Sjóðir prestaskólans.			
35		Prestaskólaskóðurinn	50
35		Gjöf Halldórs Andrjessonar	50—51
35		Minningarsjóður lektors Helga Hálfðáarsonar	51
VIII. Landsbankareikningar.			
59		Ágrip af reikningi landsbankans 1. október—31. desbr. 1901 ...	116—118
60		Reikningur yfir tekjur og gjöld landsbankans árið 1901... ..	118—126
69		Ágrip af reikningi landsbankans 1. janúar—31. marz 1902 ...	133—135
112		Ágrip af reikningi landsbankans frá 1. apríl—30. júní 1902 ...	246—248
131		Ágrip af reikningi landsbankans frá 1. júlí til 30. septbr 1902	300—303
IX. Reikningur Söfnunarsjóðsins.			
43		Reikningur yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðsins 1901 með yfir- liti yfir efnahaginn... ..	63—64
X. Ýmsir reikningar.			
10		Reikningur yfir tekjur og gjöld fiskimannasjóðs Kjalarnesþings	6—7
11		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs skipstjóra og stýri- manna við Faxaflóa	7
78		Reikningur yfir tekjur og gjöld Jóns Sigurðssonar legats... ..	165—166
110		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Jóns Sigurðssonar til Svarfaðardalshrepps... ..	244
36		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs lyfsala E. Tvede ..	51
61		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrkarsjóðs Örum & Wulffs 1900	126
94		Reikningur yfir tekjur og gjöld landsbókasafnsins	226
75		Reikningur yfir tekjur og gjöld ekknasjóðs drukkuðra manna í Borgarfjarðarsýslu	155—156
62		Reikningur yfir tekjur og gjöld Framfarasjóðs Jóns prófasts Mel- steds og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteds	127
128		Reikningur yfir tekjur og gjöld prestsekknasjóðsins	299
Amtsráðsfundaskýrslur.			
80	6. ágúst.	Skýrsla um fund amtsráðsins í Suðurlandinu 21.—22. júní 1902	188—198

VIII

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðu tal
		1.—4. Framlagðir reikningar til endurskoðunar 188—189	
		5. Um fullhustu á úrskurðum á sýslusjóðs- og sýslu vegasjóðsreikningum 189	
		6. Úrskurðaðir sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikn- ingarnir fyrir 1900 189	
		7. Yfirfarin endurrit úr gjörðabókum sýslunefnda ... 189	
		8. Samþykkt að Rangárvallasýsla hufði tekið að sjer 3000 kr. abyrgð fyrir rjómabú 189	
		9. Samþykkt sjálfskuldarabyrgð Gullbringu- og Kjós- arsýslu fyrir 6000 kr. láni handa Garðahreppi til barnaskólahúsbyggingar 189	
		10. Samþykkt að sama sýsla útvegi viðbót við tó- vinnuvjelalán 189—190	
		11. Sömuðeðis abyrgð Árnessýslu á 20000 kr. tó- vinnuvjelaláni 190	
		12—13. Samþykktar lántökur Árnessýslu og Rangár- vallasýslu (2000 kr. hvorrar) til þess að bæta innsiglinguna á Stokkseyri 190	
		14. Um efnahag styrktarsjóða handa alþýðufólki .. 190	
		15. Um breyting á yfirsetukvennaumdiemum í Gull- bringu- og Kjósarsýslu 190—191	
		16. Um bólusetningar á sauðfje 191	
		17. Um raunsóknir á hinu svonefndu skitupest á sauðfje 191—192	
		18. Ráðstafanir gegn fjárkláðanum 192—193	
		19. Staðfest fjallskilareglugjörð fyrir Gullbringu og Kjósarsýslu 193	
		20. Sömuðeðis fyrir hreppana milli Þjórsár og Hvít- ár (Ölfusár) í Árnessýslu 193	
		21. Skógræktarfelagi Reykjavíkur veittur 150 kr. styrkur 193	
		22. Kvennaskólanum í Rvík veittur 100 kr. styrkur 193	
		23. Sæluhúsverðinum á Kolviðarhóli Guðna Þorbergs- syni veittar 100 kr. 193	
		24. Neitað um styrk til stofnunar og viðhalds á kyn- bótabúi fyrir sauðfje 193	
		25. Úrskurðaðir reikningar 193	
		26. Neitað um styrk til að kosta mállausan hálfvita (barn) á uppeldisstofnun í Danmörku 193—194	
		27. Um búnaðarskólann á Hvanneyri 194—197	
		28. Samin áætlun um tekjur og gjöld jafnarsjóðsins 1903 197—198	
81	26. maí	Skýrsla um fund amtsráðsins í Vesturamtinu 10.—12. maí 1902	198—205
		1.—2. Lagðir fram reikningar ýmissa sjóða 199	
		6. Um ráðstafanir gegn fjárkláða 199—200	

IX

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðu- tal.
		7. og 13. Gefnar Torfa skólastjóra Bjarnasyni í Ólafsdal 17450 kr., og lýst því að amtsráðið væri laust við öll afskipti af búnaðarskólanum í Ólafsdal framvegis ... 200—201 og 203 8. Úrskurðaðir sýslusjóðsreikningar og sýsluvegasjóðsreikningar ... 201 9. Yfirfarin endurrit úr gjörðabókum sýslunefnda...201—202 10. Um styrktarsjóði handa alþýðufólki ... 202 11. Um flutning amtsbókasafnsins ... 202—203 12. Samþykkt 1400 kr. lán Strandasýslu til læknisbústaðar í Hólmavík ... 203 14. Um breyting á yfirsetukvennaumdæmum í Norðurisafjarðarsýslu ... 203—204 15. Úrskurðaðir reikningar ... 204 16. Neitun sýslunefndar um að samþykkja lántöku hrepps endileg ... 204 17. Um ábyrgð á þurrabúðarmannsláni ... 204 18. Um dýralækningar... 204 19. Staðfest fjallskilareglugjörð fyrir Vesturbarðastrandarsýslu ... 204 20. Síra Kristinn amtsráðsmaður Daníelsson endurkosinn fulltrúi á búnaðarþing Íslands ... 205 21. Samin áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins fyrir 1903 ... 205	
82	21. júní	Skýrsla um aðalfund amtsráðs Norðuramtsins 17.—21. júní 1902 1.—2. og 4. Lagðir fram reikningar til endurskoðunar ... 205—206 3. Um kostnað við sýslunefndarhald ... 206 5.—11. Um búnaðarskólann á Hólum ... 206—208 12. og 14.—16. Úrskurðaðir reikningar ... 208—209 13. Um garðrækt og gróðrartilraunir... 208 17. Um breyting á sýsluveginum í Kirkjuhvammshreppi ... 209 18. Samþykkt 150 kr. veiting af sýslusjóði Eyjafjarðarsýslu til dragferju á Eyjafjarðará á Stokkahlöðum ... 209 19. Um breyting á sýsluvegum í Eyjafjarðarsýslu ... 209 20. Samþykkt 3400 kr. ábyrgð Skagafjarðarsýslu fyrir Viðvíkurhrepp og Hólahrepp ... 209 21. Neitað um styrk til náms á kennaraskóla í Danmörku ... 209 22. Veittur styrkur af Prentsmiðjúsjóði ... 209 23. Um styrktarsjóði handa alþýðufólki ... 210	205—212

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
83	30. júní.	24. Veittur styrkur kvennaskólum Húnavatnssýslu og Eyfirðinga 210 25. Kvennaskóla Húnavatnssýslu veittar 300 kr. til vefnaðarkennslu 210 26. Yfirfarin endurrit úr gjörðabókum sýslunefnda... 210 27. Um rannsókn á sóttarpest í sauðfje 210 28. Lagðar fram skýrslur um grenjaleitir, um heilbrigði sauðfjár og um heilbrigði manna 210 29. Um ráðstafanir gegn fjárkláða 210—211 30. Kvennaskóla Eyfirðinga veittar 200 kr. til vefnaðarkennslu 211 31. Kosnir 3 menn í bókasafnsnefnd 211 32. Samin áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins 1903 212 Skýrsla um aðalfund amtsráðsins í Austuramtinu 28.—30. júní 1903 213—218 1.—2. Framlagðir reikningar til endurskoðunar... .. 213 3. Samþykkt breyting á reglugjörð búnaðarskólans á Eiðum 213 4. Staðfest fjallskilareglugjörð fyrir Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað 213 5. Um styrktarsjóði handa alþýðu 213 6. Veittur spítalanum á Seyðisfirði 300 kr. styrkur 213—214 7. Veittur styrkur kvennaskólanum í Húnavatnssýslu og Eyjafjarðarsýslu 214 8. Veittur 200 kr. styrkur til náms á kennaraskóla í Danmörku 214 9. Úrskurðaður reikningur 214 10. Yfirfarin endurrit úr gjörðabókum sýslunefnda 214 11. Um ráðstafanir gegn fjárkláða 214—215 12.—14. Úrskurðaðir reikningar 215—216 15. Um borgun fyrir baðlyf 217 16. Framlagðir reikningar búnaðarskólans á Eiðum 217 17. Um rannsókn á hinni svonefndu sóttarpest í sauðfje 217 18. Samin áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins 1903 217—218 Ferðaáætlanir pósta og póstgufuskipa. Áætlun um ferðir landpósta 1903 278—289 Ferðaáætlun póstgufuskipanna milli Kaupmannahafnar, Leith og Íslands 1903. 292—295	
122		Áætlun um ferðir landpósta 1903	278—289
126		Ferðaáætlun póstgufuskipanna milli Kaupmannahafnar, Leith og Íslands 1903.	292—295

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðu- tal
		Ýmsar greiðslur úr landssjóði samkvæmt fjárlögunum 1902 og 1903.	
		13. gr. A. b. 2. Bráðabirgðaruppbót handa fátækum brauðum...	136
		13. gr. A. b. 5. Styrkur til uppgjafapresta og prestaekkna ...	136—137
		14. gr. B. 1. b. Styrkur til búnaðarfjelaga	249—252
		13. gr. B. VI b. 1. Styrkur til barnaskóla	289—290
		13. gr. B. VI b. 2. Styrkur til sveitakeunnara	305—308
		Auglýsingar um útkomin lög o. fl.	
		1, 53, 129, 139, 167.	
		Embættaskipun og sýslana, lausn og veiting.	
		8, 52, 127, 138, 157, 166, 252, 290.	
		Konsúlaragent, 138.	
		Alþingismenn, 156—157.	
		Auglýsingar um óveitt embætti og sýslanir,	
		52, 128, 158, 166, 270, 290.	
		Heiðursmerki, 52, 252.	
		Heiðursgjafir, 308.	
		Einkarjettur, 8, 252.	

Registur

nafna og orða.

A. Á.

Akureyri: alþingiskosningar, 157; reglugjörð fyrir útbú Landsbankans, 58—62; reglugjörð um viðauka við þá reglugjörð, 114—115; verðlagsskrá, 46—47.
Amtsbókasöfn, sjá bókasafnsreikningar.
Andrjes Fjeldsted lækna skólakandidat, settur hjeraðslæknir í Þingeyrarhjeraði, 252.
Ari bóndi Brynjólfsson, alþingismaður fyrir Suðurmúlasýslu, 157.
Arnarbælisprestakall, laust, 166.
Árnessýsla: alþingiskosningar, 156; fjallskilareglugjörð, 167—188; reglugjörð um breyting á ferjulögum, 108; sýslusjóðsreikningur, 229; sýsluvegasjóðsreikningur, 236; verðlagsskrá, 24—25.
Árni prófastur Jónsson, alþingismaður fyrir Norðurlingeyjarsýslu, 157.
Ávaxtavín, sjá tollmál.

B.

Bakkakot syðra, keypt handa Eyvindarhóla-prestakalli, 133.
Barðastrandarprófastsdæmi, prófastur skipaður, 138.
Barðastrandarsýsla: alþingiskosningar, 157; verðlagsskrá, 36—37; austurhluti: sýslusjóðsreikningur, 232; sýsluvegasjóðsreikningur 238; vesturhluti: reglugjörð um verndun og notkun skóga, 111—113; sýslusjóðsreikningur, 231; sýsluvegasjóðsreikningur, 238.
Barðsprestakall, laust, 128; veitt, 166.
Barnaskólasjóður Thorkillii, 71.
Barnaskólastyrkur, 289—290.
Benedikt Gröndal, fyrv. kennari, riddari af Dannebrog, 252.

Bjarnarnesprestakall, lántökuleyfi (breyting), 55.
Bjarni Símonarson, prófastur í Barðastrandarprófastsdæmi, 138.
Bjarna Þorsteinssonar gullbrúðkaupssjóður, 5.
Björn Bjarnarson sýslumaður, alþingismaður fyrir Dalasýslu, 157.
Björn Kristjánsson kaupmaður, alþingismaður fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu, 156.
Bókasafnsreikningar: landsbókasafnsins, 226, Vesturamtsins, 227, Norðuramtsins, 227—228; Austuramtsins, 228.
Bólusetningarreglugjörð, 260—270.
Borgarfjarðarsýsla: alþingiskosningar, 157; ekkuasjóður, reikningur, 155—156; sýslusjóðsreikningur, 230; sýsluvegasjóðsreikningur, 236—237; verðlagsskrá, 28—29.
Botnvörpuveiðar, neitun konungsstaðfestingar á lögum um breyting á botnvörpuveiðalögum, 129—131.
Bráðabirgðaruppbót handa fátækum brauðum, 136.
Brjánslækjarprestakall, lántökuleyfi, 131—132.
Búnaðarfjelög, styrkur, 249—252.
Búnaðarsjóðsreikningar: Vesturamtsins, 221—222; Norðuramtsins 222; Austuramtsins, 223.
Búnaðarskólasjóðsreikningar: Suðuramtsins, 223 224; Vesturamtsins, 224—225; Austuramtsins, 225.
Búnaðarskólinn á Eiðum, breyting á reglugjörð, 148.
Bústaðir hjeraðslækna, breyting, 106.
Bæjarsamþykkt fyrir Reykjavík, 145—147.

D.

Dalasýsla: alþingiskosningar, 157; sýslusjóðs-

reikningur, 232; sýsluvegasjóðsreikningur, 238; verðlagsskrá 34—35.

Desjarmýrarprestakall, laust, 158.

Dyrhólahreppur, þingstaður fluttur, 2.

E.

Eggert Benediktsson bóndi, alþingismaður fyrir Árnassýslu, 156.

Eggert Pálsson prestur, alþingismaður fyrir Rangárvallasýslu, 156.

Eiðaskóli, reglugjörð (breyting), 148.

Einkarjettur, 8, 252.

Eiríkur Gíslason, prófastur í Strandaprófastsdæmi, 157.

Ekknasjóðir: drukknaðra manna í Borgarfjarðarsýslu, reikningur, 155—156; Eyjafjarðarsýslu og Akureyrar, reikningur, 242—243.

Eyjafjarðar afmælisjóður, reikningur, 243—244.

Eyjafjarðarsýsla: alþingiskosningar, 157; fiskiveiðasamþykkt, 107—108; sýslusjóðsreikningur, 233; sýsluvegasjóðsreikningur, 240; verðlagsskrá, 46—47.

Eyvindarhólaprestakall, kaup á jörðu, 133.

F.

Fáskrúðsfjörður: frakkneskur konsúlaragent, 138.

Fátækramál, millipinganefnd, 8.

Feilberg, P. B. umsýjumaður riddari af Dannebrog og Dannebrogismaður 52.

Fellahreppur, flutning þingstaðar, 291.

Ferjulög fyrir Árnassýslu (breyting), 108.

Fischers gjafasjóður, reikningar, 4.

Fiske, Willard, prófessor, riddari af Dannebrog, 252.

Fiskimannasjóður Kjalarnesþings, reikningur, 6—7.

Fiskiveiðasamþykkt fyrir Eyjafjarðarsýslu, 107—108.

Fjallskilareglugjörðir: fyrir Árnassýslu, 167—188; fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu, 160—165; fyrir Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað, 150—155; fyrir Vesturísafjarðarsýslu, 108—111.

Flateyjarhjerað, laust, 270; settur hjeraðslæknir, 290, veitt, 308.

Framfarasjóður Jóns prófasts Melsteðs og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteðs, reikningur, 127.

Framfærslumál: sveitfesti þurfalings, 9—11; 66—68; 159—160; 275—277.

G.

Georg Georgsson hjeraðslæknir, konsúlaragent, 138.

Gjafasjóðir, reikningar: Guttorms prófasts Þorsteinssonar, 245; Hannesar presta-skólakennara Árnasonar, 3; Jóns Sigurðssonar, 165—166; Jóns Sigurðssonar til Svarfaðardalshrepps, 244; Pjeturs sýslumanns Þorsteinssonar, 245—246; W. Fischers, 4; Örum & Wulffs, 126.

Gjöf Halldórs Andrjessonar, reikningur, 50—51. Grunnavíkurbreppur, flutning þingstaðar, 131. Guðjón Guðlaugsson breppstjóri, alþingismaður fyrir Strandasýslu 157; skipaður í milliþinganefnd í og fátækra-sveitarstjórnarmálum, 8.

Guðlaugur Guðmundsson sýslumaður, alþingismaður fyrir Vesturskaptafellssýslu, 156.

Guðmundur Ásbjarnarson, utanþjóðkirkjuprestur, 8.

Guðmundur Guðmundsson hjeraðslæknir, settur hjeraðslæknir í Flateyjarhjeraði, 290.

Gullbringu- og Kjósarsýsla: alþingiskosningar, 156—157; fjallskilareglugjörð, 160—165; sýslusjóðsreikningur, 230; sýsluvegasjóðsreikningur, 236; verðlagsskrá, 26—27.

Gullbrúðkaupssjóður Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesadóttur, reikningur, 5.

Guttormur Vigfússon bóndi, alþingismaður fyrir Suðurmúlasýslu, 157.

Guttormur Þorsteinsson, gjafasjóður, reikningar, 245.

H.

Halldór Benediktsson, heiðursgjöf af sjóði Kristjáns konungs níunda, 308.

Hallgrímur Sveinsson biskup, kommandör af Dannebrog, 52.

Halldórs Andrjessonargjöf, reikningur, 50—51. Hannesar Árnasonar gjafasjóður, reikningur, 3.

Hannes Þorsteinsson ritstjóri, alþingismaður fyrir Árnæssýslu, 156.

Havsteen J. amtmaður, kommandör af Dannebrog, 52; leyfi til að bera utanríkisheiðursmerki, 52.

Heiðursgjafir, 308.

Heilbrigðissamþykktarfyrimynd, 253—260.

Helga Halfdánarsonar minningarsjóður, reikningur, 51.

Herdísar Benediktssens minningarsjóður, reikningur, 5—6.

Hermann Jónasson bóndi, alþingismaður fyrir Húnavatnssýslu, 157.

Hjæraðslæknisembætti, sjá læknahjeruð.

Hróarsholtskirkja lögð niður, 9.

Húnavatnssýsla: alþingiskosningar, 157; hundalækningareglugjörð, 148—150; sýslusjóðsreikningar, 233; sýsluvegasjóðsreikningur, 239; verðlagsskrá, 42—43.

Hundalækningarreglugjörðar: fyrir Húnavatnssýslu, 148—150; fyrir Skagatjarðarsýslu, 57—58; fyrir Suðurmúlasýslu, 55—56.

Húsavíkurstakall, lántökuleyfi, 132.

Hvammstakall í Norðurárdal, lántökuleyfi, 252.

Höfði, þingstaður Grunnavíkurhrepps, 131.

I. Í.

Ingileifar Benediktssens minningarsjóður, reikningur, 5—6.

Ísafjarðarsýsla (og kaupstaður): alþingiskosningar, 157; verðlagsskrá, 38—39; norðurhluti: sýslusjóðsreikningur, 231; sýsluvegusjóðsreikningur, 237; vesturhluti: fjallskilareglugjörð, 109—111; sýslusjóðsreikningur, 231; sýsluvegasjóðsreikningur, 237—238.

J.

Jafnaðarsjóðsreikningar: Suðuramtsins, 218; Vesturamtsins, 219; Norðuramtsins, 220; Austuramtsins, 220—221.

Jarðeldasjóðurinn, reikningur, 3—4.

Jón Jónsson hreppstjóri, alþingismaður fyrir Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað, 157; póstaðgreiðslumaður á Vopnafirði, 166.

Jón Jónsson hreppstjóri, dannebrogismaður, 252.

Jón Magnússon landshöfðingjaritari, alþingismaður fyrir Vestmanneyjasýslu, 156; skipaður í millipinganevnd í fátækra- og sveitarstjórnarmálum, 8.

Jóns Mlseteds framfarasjóður, reikningur, 127.

Jóns Sigurðssonar: gjafasjóður, reikningur, 165—166; gjafasjóður til Svarfaðardalshrepps, reikningur, 244.

Jón Þórðarson bóndi, heiðursgjöf, 308.

Jón Þorláksson prestur, leystur frá embætti, 308.

Jónmundur Júlíus Halldórsson, prestur í Barðsprestakalli, 166.

Jósafat Jónatansson bóndi, alþingismaður fyrir Húnavatnssýslu, 157.

K.

Kaldaðarneskirkja lögð niður, 291

Kálfafellsprestakall, lántökuleyfi, 66.

Kaupmálar hjóna, skrásetningarstofa, 291.

Kirkjugarðar, reglugjörð, 145—147.

Kirkjugjörð keypt handa Eyvindarhólaprestakalli, 133.

Kirkjusjóður hinn almenni, reikningur og skýrsla, 296—298.

Kirkjur lagðar niður: Hróarsholtskirkja, 9; Kaldaðarneskirkja, 291.

Kjalarnesþings fiskimannasjóður, reikningur, 6—7.

Klemens Jónsson bæjarfógeti og sýslumaður, alþingismaður fyrir Eyjafjarðarsýslu og Akureyri, 157.

Klæðaverksmiðja, 1—2.

Konsúlaragent frakkneskur í Fáskrúðsfirði, 138.

Kosningalagafrumvarpi synjað staðfestingar, 273—275.

Kristjáns konungs níunda styrktarsjóður: heiðursgjafir, 308; reikningur, 2.

L.

Lagasyngjanir, 53—54; 129—131; 273—275.

Landsbankinn: reglugjörð fyrir útbú á Akureyri, 58—62; 114—115; reikningar, 116—118; 118—126; 133—135; 246—248; 300—303.

Lárus Benediktsson prestur, leystur frá embætti, 52.

Lárus Bjarnason sýslumaður, alþingismaður fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, 157.
Legat geheimekonferensráð C. Liebes, skipulagsskrá, 11.
Liebes legat, 11.
Lundarbrekkuprestakall, laust, 8.
Lundsprestakall, veitt, 52.
Lyfsölurjettur í Stykkishólmi, 273.
Læknabústaðir (breyting), 106.
Læknahjeruð: laust, 270; sett í 157, 252, 290; veitt, 166. 308.

M.

Magnús Andrjesson præp. hon., alþingismaður fyrir Mýrasýslu, 157.
Magnús Ásgeirsson hjeraðslæknir, skipaður hjeraðslæknir í Flateyjarhjeruði, 308.
Magnús Magnússon, undirskennari við stýrimannaskólann, 252.
Magnús Þorsteinsson prestaskólakandidat, prestur í Selárdalsprestakalli, 157.
Mannatal í Reykjavík, reglur, 68—70.
Millipínganefnd í fátækra- og sveitarstjórnarmálum, 8.
Minningarsjóðir, reikningar: Helga lektors Hálfðávarsonar, 51; Herdísar og Ingileifar Benediktens, 5—6; lektors theol. Sigurðar Melsteðs, 6.
Mýrahjeruð, settur hjeraðslæknir, 157.
Mýrasýsla: alþingiskosningar, 157; sýslusjóðsreikningur, 232—233; sýsluvegasjóðsreikningur, 239; verðlagsskrá, 30—31.

N.

Norðurmúlasýsla: alþingiskosningar, 157; fjallskilareglugjörð, 150—155; sýslusjóðsreikningur, 234; sýsluvegasjóðsreikningur, 241; verðlagsskrá, 12—13.

O. Ó.

Oddur Jónsson, hjeraðslæknir í Reykhólahjeruði, 166.
Ólafur Briem umboðsmaður, alþingismaður fyrir Skagafjarðarsýslu, 157.
Ólafur Davíðsson verzlunarstjóri, alþingismaður fyrir Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðar-kaupstað, 157.

Ólafur Halldórsson skrifstofustjóri r. af Dbr., Dannebrogsmáður, 252.
Ólafur Ólafsson bæjarfulltrúi, Dannebrogsmáður, 252.
Ólafur Ólafsson prestur, leystur frá embætti, 166.

P.

Páll Briem amtmaður, formaður millipínganefndar í fátækra- og sveitarstjórnarmálum, 8.
Páll Halldórsson, forstöðumaður stýrimannaskólans, 252.
Páll Ólafsson hreppstjóri, Dannebrogsmáður, 252.
Pálmi Pálsson kennari, leyfi til að bera utanríkisheildursmerki, 52.
Pjetur Jónsson umboðsmaður, alþingismaður fyrir Suðurlandssýslu, 157.
Pjeturs Þorsteinssonar gjafasjóður, reikningur, 245—246.
Póstafgreiðslan á Vopnafirði, veitt, 166.
Póstmal: reglugjörðir fyrir póstmenn, 103—106, um meðferð á póstsendingum til eða frá stjórnarvöldum og sveitarstjórnunum, 98—103; um notkun pósta, 73—97.
Prentsmiðjusjóður Norðuramtsins, reikningur, 243.
Prestakallalán: Bjarnanesprestakalls (breyting), 55; Brjánslækjarprestakalls, 131—132; Hvammsprestakalls í Norðurárdal, 253; Húsavíkurprestakalls, 132; Kálfafellsprestakalls, 66; Staðarprestakalls í Aðalvík, 54—55.
Prestaköll: bráðabirgðauppbót, 136: laus, 8; 52; 128; 158; 270; veitt, 52; 157; 166.
Prestaskólasjóðurinn, reikningur, 50.
Prestsekknasjóðurinn, reikningur, 299.
Prestsekkjur, styrkur, 136—137.
Prestsskapur, lausn, 52; 127; 166; 308.
Prófastar: í Barðastrandarprófastsdæmi, 138; í Strandaprófastsdæmi, 157.

R.

Rangárvallasýsla: alþingiskosningar, 156; sýslusjóðsreikningur, 229; sýsluvegasjóðsreikningur, 236; verðlagsskrá, 22—23.
Reykhólaæknishjeruð, veitt, 166.
Reykjanesvitinn, vitavarnarstaðan laus, 290.

Reykjavík: alþingiskosningar, 157; reglur um manntal, 68—70; samþykkt um stjórn bæjarmálefna, 139—145; verðlagsskrá, 26—27.

Ræktunarsjóður Íslands, reikningur, 72.

S.

Selárdalsprestakall, laust, 52; veitt, 157.

Seyðisfjarðarkaupstaður (og Norðurmúlasýsla): alþingiskosningar, 157; fjallskilareglugjörð, 150—155; verðlagsskrá, 12—13.

Sighvatur Árnason dannebrogsmaður, alþingismaður fyrir Rangárvallasýslu, 156.

Sigurjón Jónsson lækna skólakandidat, settur hjeraðslæknir í Mýrahjæði, 157.

Sigurður Jónsson, prestur í Lundarprestakalli, 52.

Sigurðar Melsteds minningarsjóður, reikningur, 6.

Sigurður Stefánsson prestur, alþingismaður fyrir Ísafjarðarsýslu og kaupstað, 157.

Síldarnætur, frv. um s. syruað staðfestingar konungs, 53—54.

Skagafjarðarsýsla: alþingiskosningar, 157; hundalækningareglugjörð, 57—58; sýslusjóðsreikningur, 233; sýsluvegasjóðsreikningur, 239—240; verðlagsskrá, 44—45.

Skaptafellssýsla: eystri: alþingiskosningar, 157; sýslusjóðsreikningur, 235, sýsluvegasjóðsreiknur 241; verðlagsskrá, 16—17; vestari: alþingiskosningar, 156; sýslusjóðsreikningur, 228—229; sýsluvegasjóðsreikningur, 235; verðlagsskrá, 18—19.

Skipstjóra og stýrimanna styrktarsjóður, reikningur, 7.

Skógarverndun, reglugjörð fyrir Vesturbarðastrandarsýslu, 111—113.

Skrásetningarstofa fyrir kaupmála hjóna, 291.

Skúli Thoroddson frv. sýslumaður og bæjarfógeti, alþingismaður fyrir Ísafjarðarsýslu og kaupstað, 157.

Snæfellsness- og Hnappadalsýsla: alþingiskosningar, 157; sýslusjóðsreikningur 232; sýsluvegasjóðsreikningur, 238; verðlagsskrá, 32—33.

Sóttthreinsun, 65—66.

Staðarprestakall í Aðalvík, lánþökuleyfi, 54—55.

Stefán Stefánsson bóndi, alþingismaður fyrir Eyjafjarðarsýslu og Akureyri, 157.

Stefán Stefánsson kennari, alþingismaður fyrir Skagafjarðarsýslu, 157.

Steinunnar Bjarnadóttur Melsteds, framfarsjóður, reikningur, 127.

Stjórnarvaldauglýsingar, 271.

Strandaprófatsdæmi, prófastur skipaður, 157.

Strandasýsla, alþingiskosningar, 157, sýslusjóðsreikningur, 230—231; sýsluvegasjóðsreikningur, 237; verðlagsskrá, 40—41.

Stykkishólmur lyfjabúð, 273.

Stýrimanna-kólinn: forstöðumaður skipaður, 252; undir kennari skipaður, 252.

Styrktarsjóðir, reikningar: E. Tvedes, 51; fátækra ekkna og munaðarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og á Akureyri, 242—243; Kristjáns konungs nífunda, 2; skipstjóra og stýrimanna við Faxaflóa, 7; þeirra, er bíða tjón af jarðeldum, 3—4; þjóðjarðalandseta og ekkna þeirra, 241—242; Örum & Wulffs, 126.

Suðurmúlasýsla: alþingiskosningar, 157; hundalækningareglugjörð, 55—56; sýslusjóðsreikningur, 234—235; sýsluvegasjóðsreikningur, 241; verðlagsskrá, 14—15.

Sveitarstjórnarmál: millipinganefnd, 8.

Sveitfesti, sjá framfærslumál.

Syðra Bakkakot, sjá Bakkakot.

Sýslusjóðsreikningar, 228—235.

Sýsluvegasjóðsreikningar, 235—241

Söfnunarsjóðsreikningar, 68—69.

T.

Thorkillii barnaskólasjóður, reikningur, 71

Tjarnarprestakall á Vatnsnesi, laust, 270.

Tollmál: tollgreiðsla, 132—133; tollur af sólberjalikör og öðrum ávaxtavínum, 253.

Tómas Björnsson prestur, lausn frá embætti, 127.

Tryggvi Gunnarsson bankastjóri, alþingismaður fyrir Reykjavík, 157.

Tvedes styrktarsjóður, 51.

U. Ú.

Uppgjafaprestar, styrkur, 136—137.

Útanþjóðkirkjuprestur, 8.

V.

Vatnsskarðshólar, þingstaður, 2.

Vestmannaeyjasýsla: alþingiskosningar, 156; sýslusjóðsreikningur, 229; sýsluvegasjóðsreikningur, 235—236; verðlagsskrá, 20—21.

Vitavarðarstaðan á Reykjanesi, laus, 290.

Þ.

Þingeyjarsýsla: verðlagsskrá, 48—49; nyðri: alþingiskosningar, 157; sýslusjóðsreikningur, 234; sýsluvegasjóðsreikningur, 240; syðri: alþingiskosningar, 157; sýslusjóðsreikningur, 234; sýsluvegasjóðsreikningur 240.

Þingeyrarhjerað, laust, 270; settur hjeraðslæknir, 252.

Þingstaðir fluttir: Dyrhólahrepps, 2; Fella-hrepps, 291; Grunnavíkurhrepps, 131.

Þjóðjarðalandseta styrktarsjóður, reikningur, 241—242.

Þórður Thoroddsen hjeraðslæknir, alþingismaður fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu, 157.

Þorgrímur Þórðarson hjeraðslæknir, alþingismaður fyrir Austurskaptafellssýslu, 157.

Þórhallur Bjarnarson lektor, alþingismaður fyrir Borgarfjarðarsýslu, 157.

Þórunnar Hannesardóttur gullbrúðkaupssjóður, reikningur, 5.

Þorvaldur Thoroddsen fyrrv. kennari, prófessor, 52.

Þúsund ára afmæli ssjóður Eyjafjarðar, reikningur, 243—244.

Þönglabakkaprestakall, laust, 52.

Ö.

Örum & Wulffs gjafasjóður, reikningur, 126.

Utkomið í A-deild Stjórnartíðindann.

Lög um almannafrið á helgidögum þjóðkirkjunnar, undirskrifuð af konungi 20. desbr. 1901 (A, nr. 47, bls. 210—213).

Lög um að umsjón og fjárhald nokkurra landssjóðskirkna skuli fengin hlutað-eigandi söfnuðum í hendur, undirskrifuð af konungi s. d. (A, nr. 48, bls. 214—215).

Lög um samþykktir til varnar skemmdum af vatnadgangi, um vatnsveitingar og skurði, undirskrifuð af konungi s. d. (A, nr. 49, bls. 216—219).

Lög um samþykktir fyrir dbyrgðarsjóði fyrir nautgripi, undirskrifuð af konungi s. d. (A, nr. 50, bls. 220—221).

Viðaukalög við lög 11. desbr. 1891 um samþykktir um kynbætur hesta, undirskrifuð af konungi s. d. (A, nr. 51, bls. 222—223).

Lög um breyting á lögum nr. 28, 14. des. 1877 um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum, undirskrifuð af konungi s. d. (A, nr. 52, bls. 224—225).

Lög um viðauka við tilskipun fyrir Ísland 12. febr. 1872 um sildar og uppsaveiði með nót, undirskrifuð af konungi s. d. (A, nr. 53, bls. 226—227).

Lög um sölu þjóðjarðar, undirskrifuð af konungi s. d. (A, nr. 53, bls. 228—229).

Breyting á reglugjörd handa læknaskólanum í Reykjavík 26. júní 1899, 1. hluta 7. greinar, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland s. d. (A, nr. 54, bls. 230—231).

Opíð brjef, er stefnir saman alþingi til aukafundar 26. júlí 1902, undirrituð af konungi 10. janúar 1902 (A, nr. 1, bls. 2—3).

Bodskapur konungs til Íslendinga, undirskrifaður af konungi s. d. (A, nr. 2, bls. 4—7).

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um undirbúning á stofnun klæðaverksmiðju. Hjermeð er yður, herra landshöfðingi, send til útbýtingar, eptir því sem yður þykir við eiga, nokkur hundruð eintök af skýrslu þeirri um rannsóknir til undirbúnings klæðaverksmiðju á Íslandi, er samið hefir K. Zimsen verkfræðingur, samkvæmt 4. gr. laga nr. 20 frá 21. júní 1900. 300 eintökum af danska texta skýrslunnar er haldið eptir á afgreiðslustofu ráðaneytisins til útbýtingar samkvæmt ákvæði laganna. Allar aðrar upplýsingar, sem K. Zimsen verkfræðingur hefir safnað um stofnun slíkrar verk-

1
13. jan.

1 smiðju, munu verða látnar í tje fjelagi því, er til stofnunar klæðaverksmiðju fær
13. jan. lán af viðlagasjóði samkvæmt heimild þeirri, er þar til er veitt í nágildandi fjárlögum.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og til birtingar í B-deild Stjórnartíðindanna.

2 **Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suduramtinu og Vestur-**
4. febr. **amtinu um flutning þingstaðar Dyrhólahrepps.** Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður, í brjefi yðar, dagsettu 25. f. m., meðmælum hlutaðeigandi sýslumanns og beiðni hreppsnefndarinnar í Dyrhólahreppi í Vesturskaptafellssýslu, vil eg hér með veita samþykki mitt til þess að þingstaður umgetins hrepps sje fluttur frá Loptsalabelli að Vatnsskarðshólum, gegn því að hreppsnefndin annist um að til verði hæfilegt hús til þinghalda á hinum nýja þingstað.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

3

Reikningur

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs Kristjáns konulgs hins Níunda frá 1. september 1900 til 31. desember 1901.

Tekjur:

1. Eign sjóðsins 1. september 1900 (Stj.tíð. 1900, B. 224. bls.
 - a. Innritunarskirteini ltra A. fol. 84 kr. 8600,00
 - b. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum. — 1014,63 kr. 9614,63
2. Ársvextir af innstæðu sjóðsins:
 - a. af innritunarskirteini til $11/12$ '00 og til $11/6$ og $11/12$ '01 — 451,50
 - b. af innstæðu í landsbankanum til $31/12$ '00 og '01 — 83,07 — 534,57

Samtals kr. 10149,20

Útgjöld:

1. Heiðursgjafir veittar:
 - a. Sigurði bónda Sigurðssyni á Langholti í Hraungerðishreppi í Árnessýslu kr. 140,00
 - b. Georg bónda Jónssyni á Draghálsi í Borgarfjarðarsýslu — 140,00 kr. 280,00
2. Eptirstöðvar í árslok 1901:
 - a. Innritunarskirteini ltra A. fol. 84 — 8600,00
 - b. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum — 1269,20 — 9869,20

Samtals: kr. 10149,20

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Reykjavík 2. janúar 1902.

Magnús Stephensen.

Reikningur

4

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Hannesar prestaskólakennara Arnasonar árið 1901.

Tekjur:

1. Sjóður við ársbyrjun (Stj.tíð. 1901, B. 6. bls.):
 - a. Lán Reykjavíkurkaupstaðar kr. 33000,00
 - b. Lán gegn fasteignarveði — 14966,67
 - c. Í vörzlum reikningshaldara — 16,00
 - d. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum . . . — 5048,04 kr. 53030,71
2. Vextir af höfuðstóli:
 - a. af láni Reykjavíkurkaupstaðar til $\frac{11}{6}$ og $\frac{11}{12}$ 1901 kr. 1320,00
 - b. af lánum gegn fasteignarveði til $\frac{11}{6}$ 1901 . . . — 581,32
 - c. af fje í landsbank. með sparisjóðskjörum til $\frac{31}{12}$ 1901 — 124,00 — 2025,32

kr. 55056,03

Gjöld:

1. Styrkur veittur cand. mag. Ágúst Bjarnasyni — 2000,00
2. Sjóður í árslok:
 - a. Lán Reykjavíkurkaupstaðar kr. 32000,00
 - b. Lán gegn fasteignarveði — 16983,34
 - c. Ógreiddir vextir — 22,50
 - d. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum . . . — 4050,19 — 53056,03

Samtals kr. 55056,03

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Reykjavík 2. jan. 1902.

Magnús Stephensen.

Reikningur

5

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs þeirra, sem biða tjón af jarðeldum, árið 1901.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1901, B. 6.—7. bls.):
 - a. Bankavaxtabrjef kr. 27000,00
 - b. Lán gegn fasteignarveði — 5300,00
 - c. Vextir í skuld í dánarbúi — 80,00
 - d. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum . . . — 891,79 kr. 33271,79
2. Vextir af höfuðstóli:
 - a. af bankavaxtabrjefum til $\frac{2}{1}$ og $\frac{1}{7}$ 1901 . . . — 1215,00
 - b. af lánum gegn fasteignarveði til $\frac{11}{6}$ 1901 . . . — 215,30
 - c. af fje í landsbankanum til $\frac{31}{12}$ 1901 . . . — 60,60 — 1490,90

Samtals kr. 34762,69

5

Utgjöld:

1. Styrkur til búnaðarskólans á Eiðum	kr. 884,00
2. Sjóður í árslok:	
a. Bankavaxtabrjef	kr. 27000,00
b. Lán gegn fasteignarveði	— 5450,00
c. Ógoldnir vextir	— 20,00
d. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 1408,69
	kr. 33878,69
	<u>Samtals kr. 34762,69</u>

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Reykjavík 2. janúar 1902.

Magnús Stephensen.

6

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs W. Fischers árið 1901.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1901, B. 8. bls.):	
a. Innritunarskírteini ltra A fol. 373	kr. 20000,00
b. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 259,84
	kr. 20259,84
2. Vextir af innstæðufje:	
a. af innritunarskírteini	— 700,00
b. af innstæðu í landsbankanum	— 9,32
	kr. 709,32
	<u>Samtals kr. 20969,16</u>

Utgjöld:

1. Styrkur veittur samkvæmt stofnunarskrá sjóðsins	kr. 700,00
2. Borgað fyrir auglýsingar	— 11,12
3. Sjóður í árslok:	
a. Innritunarskírteini Ltra A fol. 373	kr. 20000,00
b. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 258,04
	kr. 20258 04
	<u>Samtals kr. 20969,16</u>

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Reykjavík 7. janúar 1902.

Magnús Stephensen.

Reikningur

7

yfir tekjur og gjöld gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og konu hans Þórunnar Hannesdóttur árið 1901.

Tekjur :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1901, B. 7. bls):
 - a. Öppsegjanleg ríkisskuldabréf kr. 2400,00
 - b. Lán gegn fasteignarveði — 500,00
 - c. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum — 995,61
 - d. Í sjóði hjá reikningshaldara — 42,00
 2. Vextir af höfuðstóli:
 - a. af bankavaxtabréfum til $\frac{1}{7}$ '01 kr. 56,25
 - b. af láni gegn fasteignarveði til $\frac{11}{6}$ '01 — 20,00
 - c. af fjö í landsbankanum til $\frac{31}{12}$ '01 — 27,03
 3. Seld ríkisskuldabréf — 2165,94
 4. Til jafnaðar færast mismunur á ákvæðisverði ríkisskuldabréfa og bankavaxtabréfa — 100,00
- Samtals kr. 6306,83

Útgjöld :

1. Keypt bankvaxtabréf 2500 kr. að ákvæðisverði kr. 2505,94
 2. Sjóður í árslok :
 - a. Bankavaxtabréf kr. 2500,00
 - b. Lán gegn fasteignarveði — 500,00
 - c. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum — 800,89
- Samtals kr. 6306,83

Landshöfðinginn yfir Islandi.

Reykjavík 2. janúar 1902.

Magnús Stephensen.

Reikningur

8

yfir tekjur og gjöld minningarsjóðs Herðisar og Ingileifar Benediktson árið 1901.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1901, B. 8.—9. bls.):
 - a. Öppsegjanleg ríkisskuldabréf kr. 2600,00
 - b. Lán gegn fasteignarveði — 38240,00
 - c. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum — 5074,75
- kr. 45914,75

8

Fluttar kr. 45914,75

2. Vextir af höfuðstóli:
a. af óuppsegjanlegum skuldabréfum til $11/6$ og $11/12$ '01 —	175,00	
b. af lánum gegn fasteignarveði til $11/6$ '01 . . . —	1530,10	
c. af innstæðu í landsbankanum til $31/12$ '01 . . . —	109,06	kr. 1814,16
3. Aukinn höfuðstóll í ríkiskuldabréfum ákvæðisverð	2400,00	
	Samtals kr. 50128,91	

Útgjöld:

1. Keypt óuppsegjanleg ríkisskuldabréf	kr. 2165,94
2. Sjóður í árslok:	
a. Óuppsegjanleg ríkisskuldabréf	kr. 5000,00
b. Lán gegn fasteignarveði	— 41240,00
c. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum . . . —	1722,97
	kr. 47962,97
	Samtals kr. 50128,91

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Reykjavík 2. janúar 1902.

Magnús Stephensen.

Reikningur

9

minningarsjóðs lektors theol. Sigurðar Melsteðs árið 1901.

1. Í útborgunardeild Söfnunarsjóðsins í árslok 1900, sjá Stj.tíð. 1901 B, 9. bls.	kr. 463,01
2. Ársvextir 1901	— 18,52
Á vöxtum í Söfnunarsjóði í árslok 1901	kr. 481,53

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Reykjavík 2. jan. 1902.

Magnús Stephensen

Reikningur

10

yfir tekjur og gjöld fiskimannasjóðs Kjalarnespings 1901.

Tekjur:

1. Sjóður við ársbyrjun:	
a. veðskuldabréf	kr. 13090,00
b. sparisjóðsinnstæða,	— 222,05
	kr. 13312,05

	Flutt: kr. 13312,05	10
2. Afborgun af láni	— 190,00	
3. Sekt samkvæmt farmannalögum	— 10,00	
4. Vextir:		
a. af skuldabréfum	kr. 523,60	
b. af sparisjóðsinnstæðu.	— 18,84 — 542,44	
	Samtals kr. 14054,49	

Gjöld:

1. Veittur styrkur	kr. 465,00	
2. Til jafnaðar móti tekjulið 2	— 190,00	
3. Sjóður við árslok:		
a. veðskuldabréf	kr. 12900,00	
b. sparisjóðsinnstæða	— 499,49	kr. 13399,49
	Samtals kr. 14054,49	

Bæjarfógetinn í Reykjavík 8. janúar 1902.

Halldór Danielsson.**Reikningur**

11

styrktarsjóðs skipstjóra og stýrimanna við Faxaflóa árið 1901.

1. I sjóði við ársbyrjun	kr. 3373,59	
2. Vextir fyrir árið 1900	— 136,99	
3. Arstillög fjelagsmanna	— 146,00	
4. Gjafir	— 40,00	
5. Ágóði af tombólu	— 698,88	
	Kr. 4395,46	

Gjöld:

1. Fyrir auglýsingar	kr. 2,50	
2. Styrkur veittur	— 215,00	
3. Sjóður í árslok	— 4177,96	
	Kr. 4395,46	

Reykjavík 8. janúar 1902.

Finnur Finnsson

p. t. gjaldkeri.

Embættaveiting og sýslana m. m. lausn og skipan.

b. Veiting.

9. jan. var Guðmundi stúdent Ásbjarnarsyni veitt allrahæst staðfesting sem presti ut auþjóðkirkjusafnaðarins í Reyðarfirði.

Óveitt embætti (prestakall).

Lundarbrekka í Suðurþingeyjarprófastsdæmi. Mat 806 kr. 81 e.

Prestsekkja nýtur náðarárs af brauðinu næsta fardagaár.

Búast má við að núverandi tillag til brauðsins úr landssjóði verði að nokkuru eða öllu leyti lagt út í kirkjujörðum frá Grenjaðarstað og Múla.

Veitist frá næstu fardögum að telja.

Umsóknarfrestur til 8. apríl næstk.

Millipinganefnd í fátækramálum.

27. janúar skipaði landshöfðingi samkvæmt allrahæstum úrskurði 13. nóvbr. 1901 í millipinganefnd í fátækralaga- og sveitastjórnarlagamálum þá:

Pál amtmannt Briem r. af Dbr., formann,

Jón landshöfðingjaritara Magnússon og

Guðjón hreppstjóra Guðlaugsson á Ljáfustöðum.

Einkarjettur.

4. desbr. 1901 þóknaðist hans hátign konunginum að fallast á, að framlengdur yrði til 20. oktbr. 1903 frestur sá, er veittur var 20. oktbr. 1898 verksmiðjufjelaginu »The Fish Oil & Guano Syndicate ltd« í Dublin til þess að koma í gang á Íslandi verkfæri því til þurkunar á fiski, fiskiúrgangi og því um líku, sem einkarjettur var veittur á s. d. (20. okt. 1898).

S. d. þóknaðist hans hátign konunginum að fallast á, að framlengdur yrði til 10. nóv. 1903 frestur sá, sem settur var til framkvæmdar á Íslandi á einkarjetti þeim, er veittur var 10. nóvbr. 1900 ingeniör J. C. W. Stanley og verksmiðjufjelaginu »The Fish Oil & Guano Company ltd« í London á útbúningi á verkfærum til að vinna olíu úr olínkenndum efnum.

Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna yfir Íslandi um lán- 12
tökuleyfi handa Rafnseyrarprestakalli. Samkvæmt tillögum yðar, herra 20. febr.
 amtmaður, og yðar, herra biskup, í brjefi, dags. 28. f. m., og beiðni hlutaðeig-
 anda, vil jeg hjermeð veita samþykki mitt til þess, að kand. Böðvar Bjarnason,
 er veitingu hefir fengið fyrir Rafnseyrarprestakalli, taki 1800 kr. embættislán
 uppá prestakallið, til þess að byggja á prestssetrinu Rafnseyri tvíloftað íbúðar-
 hús, 12×10 álnir, með flötu þaki, járnvarið að utan, en timburklæðning og pappi
 undir járn, með steinlímdum grunni og kjallara, og að öðru leyti með því fyr-
 irkomulagi, sem nánara er tekið fram í brjefi yðar. Húsið skal verða eign
 prestakallsins og koma í stað þessara húsa: baðstofu, ganga, búrs og eldhúss,
 skála, bæjardyra og frammistofu. Prestinum ber að halda húsinu í eldsvoða-
 ábyrgð að minnsta kosti fyrir 3000 kr. Sömuleiðis ber honum að halda því við
 og skila því á sínum tíma í gildu standi eða með fullu álagi. Helming láns
 þessa skal eigi borga lántakanda fyr en það er áreiðanlega sannað með lög-
 mætri skoðunargjörð, að hinum settu skilyrðum sje fullnægt. Að öðru leyti er
 lántökuleyfið því skilyrði bundið að lánið borgist aptur á 24 árum með 75 kr. á
 ári, og að vextirnir eigi nemi meiru enn 4½ af hundraði.

Þetta skal yður til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja til biskupsins yfir Íslandi um niðurlagning 13
Hróarsholtskirkju. — Eptir móttöku brjefs yðar, háæruverðugi herra, dag- 27. febr.
 setts 19. þ. m., hefi jeg samkvæmt 4. gr. laga 27. febr. 1880 um skipun presta-
 kalla, og að ráði yðar staðfest þá ákvörðun hlutaðeigandi safnaðar, er hjerads-
 fundur Árnesprófastsdæmis hefir samþykkt: 1. að Hróarsholtskirkja verði lögð
 niður, þannig að eigendur Hróarsholts með hjáleigum haldi áfram að greiða
 prestsmötugjald eins og verið hefir, en kirkjuhúsið með sjóði kirkjuunnar, orna-
 mentis hennar og instruments, verði eign Hraungerðiskirkju. 2. Að Hróarsholts-
 sókn verði sameinuð Hraungerðissókn, enda verði Hraungerðiskirkja stækkuð
 svo sem með þarf sakir viðbótarinnar við Hraungerðissókn, en allar tekjur Hró-
 arsholtskirkju skuli eptir niðurlagningu hennar ganga til Hraungerðiskirkju.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birt-
 ingar.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suduramtinu og Vesturamt- 14
inu um sveitfesti þurfalings. — Með brjefi yðar, dagsettu 18. þ. m., hafið þjer, 14
 herra amtaður, sent hingað erindi hreppsnefndarinnar í Leiðvallarhreppi hinum 28. febr.

14 forna, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, dagsettum 31. júlí f. á., um 28. febr. sveitfesti bóndans Sigurbergs Sigurðssonar í Fjósakoti.

Það er viðurkennt, að Sigurbergur þessi Sigurðsson hafi verið sveitlægur í Leiðvallarhreppi hinum forna, þegar hreppi þessum var skipt í 3 sveitarfjölög: Leiðvallarhrepp, Álptavershrepp og Skaptártunguhrepp, samkvæmt landshöfðingjabrjefi 29. maí 1885 (Stj.tíð. 1885, B, bls. 67). Það er eigi heldur neinn ágreiningur um það, að Sigbergur hafi búið meir en 10 ár samfleytt í hinum núverandi Leiðvallarhreppi eptir skiptinguna.

Það sem því ræður úrslitum um sveitfesti Sigurbergs er það, hvort dvöl hans í Leiðvallarhreppi eptirskiptinguna hafi verið að öðru leyti þannig varið, að hann hafi unnið sjer þar sveit. Það verður að álitast sannað, að Sigurbergur hafi fengið styrk af sveitarsjóði Leiðvallarhrepps hins forna vorið 1888, 41 alín í korni og tólg. Það verður og að álitast viðurkennt, að árið áður hafi hreppsnefndin í sama hreppi ljeð Sigurbergi 6 ær, leigulaust; 2 af ánum skilaði hann aptur að 2 árum liðnum, en 4 ánum var óskilað af honum árið 1900, og hafði hann aldrei greitt neina leigu eptir ærnar. Vorið 1897 veitti hreppsnefndin í Leiðvallarhreppi Sigurbergi 16 kr. styrk úr sveitarsjóði, án þess að aðsjónargerð færi fram, og í nóvbr. s. á. veitti hún honum 22 kr. styrk, og enn vorið 1899 35 kr. 28 a. styrk. Uppi þetta hefir hann samt greitt aptur 10 kr. 50 a. Framlag það, er Leiðvallarhreppur krefur af Leiðvallahreppi hinum forna, er þannig 62 kr. 78 aurar.

Sýslumaðurinn í Skaptafellssýslu hefir í úrskurði sínum um málið ákveðið, að Sigurbergur skuli talinn sveitlægur í Leiðvallarhreppi hinum forna, með því að styrkveitingin af hálfu Leiðvallarhrepps 1897 hafi slitíð sveitfesti hans þar, enda verði það að álitast sannað, þótt eigi hafi fram farið skoðunargjörð, að styrkur þessi hafi eigi verið veittur ófyrirsynju, Þjer hafíð aptur á móti tekið það fram, að það sje alls eigi sannað, að Sigurbergur hafi notið árlega styrks af Leiðvallarhreppi hinum forna, og að hreppsnefndin í Leiðvallarhreppi, eptir því sem fram sje komið í málinu, hafi eigi rannsakað kringumstæður hans og skort, áður en hún veitti honum styrk 1897, en það sje með skýlausum orðum fyrirskipað í 9. gr. fátækrareglugjörðarinnar, að fátækrastjórar eigi að ganga úr skugga um skort hlutaðeiganda með rannsókn, áður en þeir álykti, hvort hann eigi að njóta styrks af fátækrafje. Því hafíð þjer í áðurnefndum úrskurði yðar kveðið svo á um, að Sigurbergur skuli teljast sveitlægur í Leiðvallarhreppi.

Meðan Sigurbergur hefir endurgjaldslaust gagnið af þeim ám (6 fyrst og síðan 4), sem hreppsnefndin í Leiðvallarhrepp forna ljeði honum 1887, verður hann að minni skoðun að teljast njóta sveitarstyrks, og þegar af þeirri ástæðu virðist eigi hafa verið þörf sjerstakrar rannsóknar hjá honum vorið 1897, er kona hans beiddist sveitarstyrks, enda verður að álíta, að hreppsnefndin í Leiðvallahreppi hafi hlotið að vera vel kunnugt um hag hans.

Jeg verð því að álíta að dvöl Sigurbergs í Leiðvallarhreppi hafi eigi verið þannig varið, að hann gæti unnið sjer þar sveit.

Því úrskurðast hjermeð, að hann skuli vera sveitlægur í Leiðvallar,

hreppi hinum forna, er ber að endurgjalda Leiðvallarhreppi þann 62 kr. 78 a. **14**
styrk, er Sigurbergi var veittur 1897 og 1899. 28. febr.

Þetta er yður, herra amtmaður, til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar:

Staðfestings konungs á skipulagsskrá fyrir legat geheimekonferensráðs C. Liebes, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráðgjafanum fyrir Ísland 10. desbr. 1901. **15**

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir

legat geheimekonferensráðs C. Liebes.

1. gr.

Sjóður þessi, sem fólgin er í höfuðstól, er nemur 10,000 kr. í Østifternes Kreditforenings Obligationer 7. Serie, ásamt 4% ársvöxtum af þeim frá 1. janúar 1901, er með ofangreindu nafni getinn af ekkju og börnum geheimekonferensráðs C. Liebes á 80. atmælisdegi hans 30. nóvember 1900, samkvæmt ósk, er hann áður fyrri hafði látið í ljósi, um að nokkrum hluta af eptirlátnum eigum hans skyldi verða verið til almennra hagsmuna, í því skyni, að vöxtunum verði varið til að styrkja eitthvað það, er miðar að framförum Íslands, einkum í efnalegu tilliti.

2. gr.

Sjóðurinn stendur undir stjórn landshöfðingjans yfir Íslandi.

3. gr.

Höfuðstól sjóðsins, að meðtöldum vöxtum fyrir tímann frá 1. janúar til 30. júní 1901, má eigi skerða og skal hann jafnan vera á vöxtum með sömu tryggingu, sem ákveðin er fyrir ómyndugra fje.

4. gr.

Vextina af höfuðstól sjóðsins borgar landshöfðinginn árlega til stjórnar Búnaðarfelags Íslands og skal hún verja þeim til að styrkja landbúnaðarnemendur til að leita sjer frekari kunnáttu í atvinnugrein sinni í Danmörku eða öðrum löndum. Hún getur þó ráðið því, hvort vöxtunum er öllum varið þannig hvert ár, eða meir eða minna af þeim er geymt, til þess að síðar geti orðið varið í einu meiri styrk en vextirnir nema fyrir eitt ár.

5. gr.

Stjórn Búnaðarfelagsins gefur landshöfðingja árlega skýrslu um hvernig hún hafi varið vöxtum sjóðsins.

6. gr.

Reikning sjóðsins og skýrslu um styrkveiting skal birta á ári hverju í B-deild Stjórnartíðindanna.

Reykjavík 5. nóvember 1901.

Landshöfðinginn yfir Íslandi

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað

frá 16. maímdáðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	107	92	107	92	90
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	13	21	79	26	66
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	63	93	78	78
4.	— 8 — tvævetrir	13	65	109	20	91
5.	— 12 — veturgamlir	10	29	123	48	103
6.	— 8 ær geldar	12	46	99	68	83
7.	— 10 — mylkar	8	75	87	50	73
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	76	36	76	36	64
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu á sama aldri hver -	72	55	96	73	81
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	60	72	»	60
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — -	»	39	46	80	39
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu	»	64	76	80	64
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	28	33	60	28
<i>C. Tóvara af öllu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið -	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	36	64	80	54
18.	— 20 eingirnispeysur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvöðarvadmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	02	122	40	102
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	79	94	80	79
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	11	35	68	10	57
23.	— 6 — — harðfiski — — — -	12	60	75	60	63
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli hertum	8	21	49	26	41

						Í peningum.		Hundrað á		Alin
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>										
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvalslýsis .	8 pottar á	»	»	»	»	»	»
28.	—	1 —	— hákarlslýsis	8 —	»	»	»	»	»	»
29.	—	1 —	— selslýsis .	8 —	»	»	»	»	»	»
30.	—	1 —	— þorskalýsis .	8 —	1	42	21	30	18	

F. Skinnavara.

31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsinnns . .	10 pund á	11	50	46	»	38	
32.	—	6 —	— kýrskinnns . . .	— —	9	75	58	50	49	
33.	—	6 —	— hrossskinnns . . .	— —	7	50	45	»	37	
34.	—	8 —	— sauðskinnns, aftvæ-							
			vetrum og eldri .	— —	6	60	52	80	44	
35.	—	12 —	— sauðskinnns, af vet-							
			urgömlum og ám	— —	4	80	57	60	48	
36.	—	6 —	— selskinnns . . .	— —	»	»	»	»	»	
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit .	hvert	»	23	55	20	46	

G. Ýmislegt.

38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	11	58	69	48	58		
39.	—	40 —	— óhreinsuðum . . .	»	»	»	»	»		
40.	—	120 —	— fuglafiðri	10 pund á	7	58	90	96	76	
41.	—	480 —	— fjallagrösum	— —	»	»	»	»	»	
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir		2	65	»	»	53	
43.	—	1 lambsfóður			4	10	»	»	82	

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaúrum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	97	10	81
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	57	30	48
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	94	»	78
— <i>D. — í fiski</i>	64	32	54
— <i>E. — í lýsi</i>	21	30	18
— <i>F. — í skinnavöru</i>	52	52	44

En meðalverð allra landaura samantalið 386 54 323
og skipt með 5 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 64 42 54

Skrifstofu Nordurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstaðar, 7. dag janúarmán. 1902.

Jóh. Jóhannesson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptysfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 12. dag febrmán. 1902.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Suðurmúlasýslu

frá 16. maímánaðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	105	72	105	72	88
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum hver á	12	77	76	62	64
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	82	94	92	79
4.	— 8 — tvævetrir,	12	87	102	96	86
5.	— 12 — veturgamlir,	9	20	110	40	92
6.	— 8 ær, geldar	12	10	96	80	81
7.	— 10 — mylkar	8	60	86	»	72
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	68	10	68	10	57
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	61	94	82	59	69
<i>B. Ull, smjör og tólg</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	58	69	60	58
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni, — .	»	36	43	20	36
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu	»	67	80	40	67
13.	— 120 — af tólg, vel bræddri	»	29	34	80	29
<i>C. Tóvara af ullu</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eigirnissokka parið -	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbandsgjaldsokka — -	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	39	70	20	58
18.	— 20 eingirnispeysur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur — -	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvodarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	26	151	20	126
21.	— 120 álnir einskeptu 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	98	117	60	98
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	12	22	73	32	61
23.	— 6 — — harðfiski vel verkuðum, — -	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi vel verkuðum — -	12	12	72	72	61
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli, hertum — -	8	71	52	26	44

					Í peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pd.)	hvalslýsis . 8 pottar á	»	»	»	»	»	»
28.	— 1	— —	hákarlslýsis . 8 —	1	70	25	50	21	
29.	— 1	— —	selslýsis . 8 —	»	»	»	»	»	»
30.	— 1	— —	þorskalýsis . 8 —	1	35	20	25	17	

<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinn . . . 10 pund á	12	67	50	68	42	
32.	— 6	—	kýrskinn . . . — —	11	17	67	02	56	
33.	— 6	—	hrossskinn . . . — —	7	28	43	68	36	
34.	— 8	—	sauðskinn, af tvævetrum og eldri . — —	8	64	69	12	58	
35.	— 12	—	sauðskinn, af veturgömlum og ám — —	5	82	69	84	58	
36.	— 6	—	selskinn . . . — —	»	»	»	»	»	
37.	— 240	lambskinn (vorlamha), einlit .	hvert á	»	23	55	20	46	

<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	11	83	70	98	59		
39.	— 40	— — — óhreinsuðum . . . —	»	»	»	»	»		
40.	— 120	— — fuglaflöri . . . 10 —	9	10	109	20	91		
41.	— 480	— — fjallagrösum. . . — —	»	»	»	»	»		
42.	5 álnir,	1 dagsverk um heyannir	2	76	»	»	55		
43.	— 1	lambsfóður	4	22	»	»	84		

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	91	56	76
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	57	»	47
— <i>C. — í ullartövu</i>	113	»	94
— <i>D. — í fiski</i>	66	10	55
— <i>E. — í lýsi</i>	22	87	19
— <i>F. — í skinnavöru</i>	59	26	49

En meðalverð allra landaura samantalið 409 79 340
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 68 30 57

Skrifstofu Suðurmúlasýslu 8. janúar 1902.

A. V. Tulinius

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Islandi, Reykjavík 12. dag febrúarm. 1902.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Austurskaptafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	83	»	83	»	69
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum hver á	9	60	57	60	48
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	11	50	69	»	57
4.	— 8 — tvævetrir	9	03	72	24	60
5.	— 12 — veturgamlir	6	10	73	20	61
6.	— 8 ær geldar	8	32	66	56	55
7.	— 10 — mylkar	6	10	61	»	51
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	61	50	61	50	51
9.	— 1 $\frac{1}{2}$ hryssa, á sama aldri hver -	48	»	64	»	53
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	52	62	40	52
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni — .	»	34	40	80	34
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu	»	60	72	»	60
13.	— 120 — af tólg, vel bræddri	»	21	25	20	21
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið -	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbandsgjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — tjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvöðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 — — harðfiski vel — —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi vel — —	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli, hertum	»	»	»	»	»

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 — — hákarlslýsis . . . 8 —	»	»	»	»	»
29.	— 1 — — selslýsis . . . 8 —	»	»	»	»	»
30.	— 1 — — þorskalýsis . . . 8 —	»	»	»	»	»

<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsskinns . . . 10 pund á	12	42	49	68	41
32.	— 6 — kýrskinns . . . — —	9	69	58	14	48
33.	— 6 — hrossskinns . . . — —	7	34	44	04	37
34.	— 8 — sauðskinns, af tvævetrum og eldri — —	4	68	37	44	31
35.	— 12 — sauðskinn, af veturgömlum og ám — —	3	02	36	24	30
36.	— 6 — selskinns . . . — —	7	62	45	72	38
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit, . . . hvert	»	16	38	40	32

<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	10	85	65	10	54
39.	— 40 — — óhreinsuðum — —	»	»	»	»	»
40.	— 120 — — fuglaflíðri 10 —	9	17	110	04	92
41.	— 480 — — fjallagrösum — —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	2	50	»	»	50
43.	— 1 lambsfóður	3	55	»	»	70

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtdöldum laundaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	67	57	56
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólgi</i>	50	10	42
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	»	»	»
— <i>D. — í fiski</i>	»	»	»
— <i>E. — í lýsi</i>	»	»	»
— <i>F. — í skinnavöru</i>	44	24	37

En meðalverð allra landaura samantalið 161 91 135

og skipt með 3, sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 53 97 45

Skrifstofu Austurskaptafellssýslu, 7. desembermán. 1901.

Guðl. Guðmundsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík, 10. dag febrúarm. 1902.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Vesturskaptafellssýslu

frá 16. maímanáðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	72	14	72	14	60
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	8	21	49	26	41
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	10	32	61	92	52
4.	— 8 — tvævetrir	8	07	64	56	54
5.	— 12 — veturgamlir	6	07	72	84	61
6.	— 8 ær geldar	7	46	59	68	50
7.	— 10 — mylkar	5	82	58	20	48
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	56	57	56	57	47
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	45	71	60	95	51
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	45	54	»	45
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — .	»	32	38	40	32
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu	»	44	52	80	44
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	27	32	40	27
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið .	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver .	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 — — harðfiski —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi —	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

					I peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvalslýsis .	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	—	1 —	— hákarlslýsis	8 —	»	»	»	»	»
29.	—	1 —	— selslýsis .	8 —	»	»	»	»	»
30.	—	1 —	— þorskalýsis .	8 —	»	»	»	»	»

F. Skinnavara.

31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsskinns .	10 pund á	10	53	42	12	35
32.	—	6 —	kýrskinns .	— —	8	13	48	78	41
33.	—	6 —	hrossskinns .	— —	6	36	38	16	32
34.	—	8 —	sauðskinns, aftvævetrum og eldri .	— —	4	56	36	48	30
35.	—	12 —	sauðskinns, af veturgömlum og ám	— —	2	53	30	36	25
36.	—	6 —	selskinns .	— —	»	»	»	»	»
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit, .	hvert .	»	16	38	40	32

G. Ýmislegt.

38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»	»
39.	—	40 —	— óhreinsuðum	—	»	»	»	»	»
40.	—	120 —	— fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»	»
41.	—	480 —	— fjallagrösum	— —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyaunnir		2	27	»	»	45
43.	—	1	lambsfóður		3	14	»	»	63

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaúrum verður:

<i>Eptir A. eða í fríðu</i>	61	79	52
— <i>B. — í ullu, smjöri og tölgu</i>	44	40	37
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	»	»	»
— <i>D. — í fiski</i>	»	»	»
— <i>E. — í lýsi</i>	»	»	»
— <i>F. — í skinnavöru</i>	39	05	33

En meðalverð allra landaura samantalið 145 24 122
og skipt með 3 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 48 41 41

Skrifstofu Vesturskaptafellssýslu, 7. desbr. 1901.

Guðl. Guðmundsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 10. dag febrúarm. 1902.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Vestmannaeyjasýslu

frá 16. maímánaðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	»	»	»	»	»
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum hver á	10	50	63	»	52
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	14	50	87	»	72
4.	— 8 — tvævetrir	11	»	88	»	73
5.	— 12 — veturgamlir	7	»	84	»	70
6.	— 8 ær geldar	11	»	88	»	73
7.	— 10 — mylkar	6	50	65	»	54
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	»	»	»	»	»
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssa, á sama aldri hver -	»	»	»	»	»
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	42	50	40	42
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni — .	»	32	38	40	32
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu	»	52	62	40	52
13.	— 120 — af tólg, vel bræddri	»	35	42	»	35
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið -	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbandsgjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — tjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	13	»	78	»	65
23.	— 6 — — harðfiski vel — — -	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi vel — — -	8	50	51	»	42
25.	— 6 — — ýsu, hertri	7	50	45	»	37
26.	— 6 — — hákarli, hertum	»	»	»	»	»

					Í peningum.		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvalslýsis . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	—	1 —	— hákarlslýsis	8 —	»	»	»	»	»
29.	—	1 —	— selslýsis . .	8 —	»	»	»	»	»
30.	—	1 —	— þorskalýsis .	8 —	1	25	18	75	16
<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsinnss . .	10 pund á	8	50	34	»	28
32.	—	6 —	— kýrsinnss . .	— —	»	»	»	»	»
33.	—	6 —	— hrosssinnss . .	— —	»	»	»	»	»
34.	—	8 —	— sauðsinnss, aftvæ-						
			vetrum og eldri . .	— —	7	50	60	»	50
35.	—	12 —	— sauðsinnss, af vet-						
			urgömlum og ám . .	— —	5	»	60	»	»
36.	—	6 —	— selsinnss . . .	— —	»	»	»	»	»
37.	—	240	lambsinn (vorlamba), einlit	hvert	»	25	60	»	60
<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»	»
39.	—	40 —	— óhreinsuðum . .	—	»	»	»	»	»
40.	—	120 —	— fuglafíðri	10 pund á	7	»	84	»	70
41.	—	480 —	— fjallagrösum	— —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir		2	75	»	»	55
43.	—	1 lambsfóður			4	»	»	»	80

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaúrum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	79	17	66
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólgi</i>	48	30	40
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	»	»	»
— <i>D. — í fiski</i>	58	»	48
— <i>E. — í lýsi</i>	18	75	16
— <i>F. — í skinnavöru</i>	53	50	45

En meðalverð allra landaúra samantalið 257 72 215
og skipt með 5 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 51 54 43

Skrifstofu Vestmannaeyjasýslu, 15. dag nóvembermán. 1901.

Magnús Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 10. dag febrmán. 1902.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Rangárvallasýslu

frá 16. maímánaðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðar'oka, í fard. á	82	65	82	65	69
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum hver á	7	87	47	22	39
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	11	40	68	40	57
4.	— 8 — tvævetrir,	8	87	70	96	59
5.	— 12 — veturgamlir,	6	25	75	»	62
6.	— 8 ær, geldar	7	82	62	56	52
7.	— 10 — mylkar	5	95	59	50	50
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	62	20	62	20	52
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	49	70	66	27	57
<i>B. Ull, smjör og tólg</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	46	55	20	46
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni, —	»	32	38	40	32
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu	»	50	60	»	50
13.	— 120 — af tólg, vel bræddri	»	29	34	80	29
<i>C. Tóvara af ullu</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eiginissokka parið	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbandsgjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvöðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	11	12	66	72	56
23.	— 6 — — harðfiski vel verkuðum, —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi vel verkuðum —	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli, hertum	»	»	»	»	»

					I peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pd.)	hvalslýsis . 8 pottar á	»	»	»	»	»	»
28.	—	1 — — —	hákarlsýsis . 8 — —	»	»	»	»	»	»
29.	—	1 — — —	selslýsis . 8 — —	»	»	»	»	»	»
30.	—	1 — — —	þorskalýsis . 8 — —	»	»	»	»	»	»

F. Skinnavara.

31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinn . . . 10 pund á	10	78	43	12	36
32.	—	6 — —	kýrskinn . . . — — —	9	22	55	32	46
33.	—	6 — —	hrossskinn . . . — — —	7	70	46	20	38
34.	—	8 — —	sauðskinn, af tvævetrum og eldri . — — —	4	88	39	04	33
35.	—	12 — —	sauðskinn, af veturgömlum og ám — — —	3	40	40	80	34
36.	—	6 — —	selskinn . . . — — —	»	»	»	»	»
37.	—	240 lambskinn (vorlamha), einlit .	hvert á	»	20	48	»	40

G. Ýmislegt.

38.	1 hndr.	6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»	»
39.	—	40 — — — óhreinsuðum . . . — —	»	»	»	»	»	»
40.	—	120 — — fuglafiðri 10 — —	»	»	»	»	»	»
41.	—	480 — — fjallagrösum — — —	»	»	»	»	»	»
42.	5 álnir,	1 dagsverk um heyannir	2	10	»	»	»	42
43.	—	1 lambsfóður	3	»	»	»	»	60

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtilðum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	66	08	55
— <i>B. — í ullu, smjöri og tölgu</i>	47	10	39
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	»	»	»
— <i>D. — í fiski</i>	66	72	56
— <i>E. — í lýsi</i>	»	»	»
— <i>F. — í skinnavöru</i>	45	41	38

En meðalverð allra landaura samantalið 225 31 188
og skipt með 4 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 56 33 47

Skrifstofu Rangárvallasýslu 23. des. 1901.

Magnús Torfason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Islandi, Reykjavík 10. dag febrúarm. 1902.

J. Havsteen. . Hallgr. Sveinsson

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Árnessýslu

frá 16. maímánaðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	94	93	94	93	79
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	10	08	60	48	50
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	14	78	88	68	74
4.	— 8 — tvævetrir	11	80	94	40	79
5.	— 12 — veturgamlir	8	12	97	44	81
6.	— 8 ær geldar	10	53	84	24	70
7.	— 10 — mylkar	7	26	72	60	60
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	66	77	66	77	56
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu á sama aldri hver -	48	27	64	36	54
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	46	55	20	46
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — -	»	34	40	80	34
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu	»	57	68	40	57
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	31	37	20	31
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið -	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	31	55	80	46
18.	— 20 eingirnispeysur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	12	80	76	80	64
23.	— 6 — — harðfiski — — — -	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri	12	12	72	72	61
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 — — — hákarlslýsis . 8 — -	»	»	»	»	»
29.	— 1 — — — selslýsis . . 8 — -	»	»	»	»	»
30.	— 1 — — — þorskalýsis . 8 — -	1	82	27	30	23

<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsskinns . . . 10 pund á	12	60	50	40	42
32.	— 6 — — — kýrskinns . . . — — -	10	27	61	62	51
33.	— 6 — — — hrossskinns . . . — — -	8	84	53	04	44
34.	— 8 — — — sauðskinns, af tvæ- vetrum og eldri — — -	6	23	49	84	42
35.	— 12 — — — sauðskinns, af vet- urgömlum og ám — — -	4	42	53	04	44
36.	— 6 — — — selskinns . . . — — -	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit, . . . hvert -	»	24	57	60	48

<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	«	»	»	»	»
39.	— 40 — — — óhreinsuðum . — -	»	»	»	»	»
40.	— 120 — — — fuglafiðri 10 — -	»	»	»	»	»
41.	— 480 — — — fjallagrösum — — -	»	»	»	»	»
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	2	51	»	»	50
43.	— 1 lambsfóður	3	72	»	»	74

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum laundaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	80	43	67
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	50	40	42
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	55	80	46
— <i>D. — í fiski</i>	74	76	62
— <i>E. — í lýsi</i>	27	30	23
— <i>F. — í skinnavöru</i>	54	26	45

En meðalverð allra landaura samantalið 342 95 285
og skipt með 6, sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 57 16 47

Skrifstofu Arnessýslu, 31. desembermán. 1901.

Sigurður Ólafsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík, 10. dag febrúarm. 1902.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Gullbringu- og Kjósarsýslu og Reykjavíkurkaupstað

frá 16. maí mánaðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	100	38	100	38	84
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	12	»	72	»	60
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	16	08	96	48	80
4.	— 8 — tvævetrir	12	50	100	»	83
5.	— 12 — veturgamlir	9	27	111	24	93
6.	— 8 ær geldar	11	81	94	48	79
7.	— 10 — mylkar	8	»	80	»	67
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	64	69	64	69	54
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	46	69	62	25	52
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	48	57	60	48
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — .	»	37	44	40	37
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	61	73	20	61
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	33	39	60	33
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið .	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	34	61	20	51
18.	— 20 eingirnispeysur hver .	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeysur	4	»	60	»	50
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	02	122	40	102
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	82	98	40	82
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	13	77	82	62	69
23.	— 6 — — harðfiski — — — .	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — .	11	89	71	34	59
25.	— 6 — — ýsu, hertri	11	76	70	56	59
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

					I peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvalslysís .	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	—	1 — — —	hákarlslysís	8 — —	»	»	»	»	»
29.	—	1 — — —	selslysís .	8 — —	»	»	»	»	»
30.	—	1 — — —	þorskalýsis	8 — —	1	48	22	20	18

F. Skinnavara.

31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsskinns . .	10 pund á	11	30	45	20	38
32.	—	6 — —	kýrskinns . . .	— — —	9	57	57	42	48
33.	—	6 — —	hrossskinns . .	— — —	9	11	54	66	46
34.	—	8 — —	sauðskinns, aftvæ-						
			vetrum og eldri .	— — —	7	29	58	32	49
35.	—	12 — —	sauðskinns, af vet-						
			urgömlum og ám	— — —	5	45	65	40	54
36.	—	6 — —	selskinns . . .	— — —	»	»	»	»	»
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert .	»	28	67	20	56

G. Ýmislegt.

38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»	»
39.	—	40 — —	óhreinsuðum	— — —	»	»	»	»	»
40.	—	120 — —	fuglaflöri	10 pund á	8	80	105	60	88
41.	—	480 — —	fjallagrösum	— — —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir		2	68	»	»	54
43.	—	1 lambsfóður			4	08	»	»	82

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	86	84	72
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	53	70	45
— <i>C. — í ullartövu</i>	85	50	71
— <i>D. — í fiski</i>	74	84	62
— <i>E. — í lýsi</i>	22	20	18
— <i>F. — í skinnavöru</i>	58	03	48

En meðalverð allra landaura samantalið 381 11 316
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 63 52 53

Skrifstofu Gullbringu- og Kjósarsýslu, 29. jan. 1902.

Páll Einarsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 10. dag febrúarm. 1902.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Borgarfjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1902 til jafnlangdar 1903.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	93	21	93	21	78
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum hver á	10	95	65	70	55
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	32	91	92	77
4.	— 8 — tvævetrir	12	10	96	80	81
5.	— 12 — veturgamlir	8	54	102	48	85
6.	— 8 ær geldar	9	42	75	36	63
7.	— 10 — mylkar	7	3	70	30	59
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	58	97	58	97	49
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssa, á sama aldri hver	46	50	62	»	52
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	44	52	80	44
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni — .	»	32	38	40	32
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu	»	55	66	»	55
13.	— 120 — af tólg, vel bræddri	»	28	33	60	28
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbandsgjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — tjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin. á	1	02	122	40	102
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	11	17	67	2	56
23.	— 6 — — harðfiski vel —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi vel —	11	25	67	50	56
25.	— 6 — — ýsu, hertri	11	33	67	98	57
26.	— 6 — — hákarli, hertum	»	»	»	»	»

E. Lýsi.

		Í peningum.		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 — — — hákarlslýsis 8 — .	»	»	»	»	»
29.	— 1 — — — selslýsis . . . 8 — .	2	11	31	65	26
30.	— 1 — — — þorskalýsis . . . 8 — .	»	»	»	»	»

F. Skinnavara.

31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautskinns . . . 10 pund á	11	69	46	76	39
32.	— 6 — — — kýrskinns . . . — — .	9	49	56	94	47
33.	— 6 — — — brossskinns . . . — — .	7	78	46	68	39
34.	— 8 — — — sauðskinns, aftvævetrum og eldri . . . — — .	6	8	48	64	41
35.	— 12 — — — sauðskinns, af veturgömlum og ám — — .	4	33	51	96	43
36.	— 6 — — — selskinns . . . — — .	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit . hvert .	»	22	52	80	44

G. Ýmislegt.

38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 — — — óhreinsuðum — — .	»	»	»	»	»
40.	— 120 — — — fuglaffðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 — — — fjallagrösum — — .	»	»	»	»	»
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	2	40	»	»	48
43.	— 1 lambsfóður	4	»	»	»	80

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrteöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	79	64	66
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólq</i>	47	70	40
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	122	40	102
— <i>D. — í fiski</i>	67	50	56
— <i>E. — í lýsi</i>	31	65	26
— <i>F. — í skinnavöru</i>	50	63	42

En meðalverð allra landaura samantalið 399 52 332
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 66 59 55

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 4. dag janúarmán. 1901.

Sigurður Þórðarson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjérmeð.

Stiptysfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 10. dag febrmán. 1902.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson,

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Mýrasýslu

frá 16. maímánaðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðar'oka, í fard. á	91	07	91	07	76
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum hver á	11	50	69	»	58
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	55	93	30	78
4.	— 8 — tvævetrir,	12	26	98	8	82
5.	— 12 — veturgamlir,	8	21	98	52	82
6.	— 8 ær, geldar	9	58	76	64	64
7.	— 10 — mylkar	7	19	71	90	60
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	59	86	59	86	50
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	49	07	65	43	55
<i>B. Ull, smjör og tólg</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	43	51	60	43
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni, — . .	»	37	44	40	37
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu	»	55	66	»	55
13.	— 120 — af tólg, vel bræddri	»	31	37	20	31
<i>C. Tóvara af ullu</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eigirnissokka parið .	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbandsgjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver .	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur	6	»	90	»	75
20.	— 120 álnir gjaldvöðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	43	171	60	143
21.	— 120 álnir einskeptu 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	95	114	»	95
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	10	25	61	50	51
23.	— 6 — — harðfiski vel verkuðum, — .	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi vel verkuðum — .	12	57	75	42	63
25.	— 6 — — ýsu, hertri	11	67	70	02	58
26.	— 6 — — hákarli, hertum	»	»	»	»	»

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pd.) hvalslýsis . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 — — hákarlslýsis . 8 — -	»	»	»	»	»
29.	— 1 — — selslýsis . 8 — -	1	70	25	50	21
30.	— 1 — — þorskalýsis . 8 — -	»	»	»	»	»

F. Skinnavara.

31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsinn . . . 10 pund á	13	08	52	32	44
32.	— 6 — kýrsinn . . . — — -	11	67	70	02	58
33.	— 6 — hrosssinn . . . — — -	10	25	61	50	51
34.	— 8 — sauðsinn, af tvævetrum og eldri . — — -	6	»	48	»	40
35.	— 12 — sauðsinn, af veturgömlum og ám — — -	4	62	55	44	46
36.	— 6 — selsinn . . . — — -	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambsinn (vorlamha), einlit . hvert á	»	23	55	20	46

G. Ýmislegt.

38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	11	»	66	»	55
39.	— 40 — — óhreinsuðum . . . — -	»	»	»	»	»
40.	— 120 — — fuglafíðri . . . 10 — -	7	87	94	44	79
41.	— 480 — — fjallagrösum . . . — — -	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	2	74	»	»	55
43.	— 1 lambstóður	4	»	»	»	80

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	80	43	67
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	49	80	41
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	25	20	104
— <i>D. — í fiski</i>	68	98	57
— <i>E. — í lýsi</i>	25	20	21
— <i>F. — í skinnavöru</i>	57	08	48

En meðalverð allra landaura samantalið 406 69 338
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 67 78 56

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu 4. jan. 1902.

Sigurður Þórðarson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptyfirvöldin yfir Islandi, Reykjavík 14. dag febrúarm. 1902.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Snæfellsness- og Hnappadalssýslu

frá 16. maímánaðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	83	58	83	58	70
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	11	02	66	12	55
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	39	92	34	77
4.	— 8 — tvævetrir	11	52	92	16	77
5.	— 12 — veturgamlir	8	90	106	80	89
6.	— 8 ær geldar	10	84	86	72	72
7.	— 10 — mylkar	7	65	76	50	64
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	58	05	58	05	48
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu á sama aldri hver -	47	45	63	27	53
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	48	57	60	48
11.	— 120 — — mislítri ullu, vel þveginni — -	»	35	42	»	35
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	56	67	20	56
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	34	40	80	34
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið -	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	11	54	69	24	58
23.	— 6 — — harðfiski — — — -	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	11	56	69	36	58
25.	— 6 — — ýsu, hertri	10	72	64	32	54
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvals lýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 — — hákarls lýsis . . . 8 —	»	»	»	»	»
29.	— 1 — — sels lýsis . . . 8 —	1	59	23	85	20
30.	— 1 — — þorskalýsis . . . 8 —	»	»	»	»	»

<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsskinns . . . 10 pund á	13	50	54	»	45
32.	— 6 — kýrskinns . . . — —	11	82	70	92	59
33.	— 6 — hrossskinns . . . — —	10	6	60	36	50
34.	— 8 — sauðskinns, af tvævetrum og eldri — —	7	80	62	40	52
35.	— 12 — sauðskinns, af veturgömlum og ám — —	6	52	78	24	65
36.	— 6 — selskinns . . . — —	13	50	81	»	67
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit, . . . hvert	»	23	55	20	46

<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	10	62	»	»	»
39.	— 40 — — óhreinsuðum . . . —	»	»	»	»	»
40.	— 120 — — fuglaflíðri . . . 10 —	6	57	»	»	»
41.	— 480 — — fjallagrösum . . . — —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	2	92	»	»	58
43.	— 1 lambsfóður	4	32	»	»	87

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrteöldum laundaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	80	62	67
— <i>B. — í ullu, smjöri og tölgu</i>	51	90	43
— <i>C. — í ullartölvöru</i>	»	»	»
— <i>D. — í fiski</i>	67	64	57
— <i>E. — í lýsi</i>	23	85	20
— <i>F. — í skinnavöru</i>	66	02	55

En meðalverð allra landaura samtalið 290 03 242
og skipt með 5, sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 58 01 48

Skrifstofu Suæfellsness og Hnappadalssýslu, 5. janúarmán. 1902.

Lárus H. Bjarnason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík, 14. dag febrúarm. 1902.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Dalasýslu

fra 16. maímánaðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	82	57	82	57	69
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	11	64	69	84	58
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	14	»	84	»	70
4.	— 8 — tvævetrir	11	57	92	56	77
5.	— 12 — veturgamlir	8	37	100	44	84
6.	— 8 ær geldar	9	86	78	88	66
7.	— 10 — mylkar	6	93	69	30	58
8.	— 1 áburðarhestur, tanninn, 5 til 12 vetra, í fardögum	57	57	57	57	48
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	45	57	60	76	51
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	45	54	»	45
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — .	»	32	38	40	32
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu	»	55	66	»	55
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	30	36	»	30
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið .	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver .	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	99	118	80	99
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 — — harðfiski — — — .	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — .	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 — — hákarlslýsis	8	—	»	»	»
29.	— 1 — — selslýsis	8	—	1	40	21
30.	— 1 — — þorskalýsis	8	—	»	»	»

<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	12	50	50
32.	— 6 — kýrskinns	—	—	9	82	58
33.	— 6 — hrossskinns	—	—	7	85	47
34.	— 8 — sauðskinns, aftvævetrum og eldri	—	—	6	40	51
35.	— 12 — sauðskinns, af vetrgömlum og ám	—	—	5	20	62
36.	— 6 — selskinns	—	—	7	50	45
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert		»	19	45

<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðarðún, vel hreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 — — óhreinsuðum	—	—	»	»	»
40.	— 120 — — fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 — — fjallagrösum	—	—	»	»	»
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	2	60	»	»	52
43.	— 1 lambsfóður	3	87	»	»	77

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	77	32	65
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	48	60	40
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	118	80	99
— <i>D. — í fiski</i>	»	»	»
— <i>E. — í lýsi</i>	21	»	17
— <i>F. — í skinnavöru</i>	51	46	43

En meðalverð allra landaura samtalið 317 18 264
og skipt með 5 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 63 44 53

Skrifstofu Dalasýslu 26. febrúarmán. 1902.

Björn Bjarnarson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptysfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 5. dag marzmán. 1902.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Barðastrandarsýslu

frá 16. maímánaðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	108	88	108	88	91
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum. hver á	13	64	81	84	68
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	18	58	111	48	93
4.	— 8 — tvævetrir	15	»	120	»	100
5.	— 12 — veturgamlir	10	77	129	24	108
6.	— 8 ær geldar	13	75	110	»	92
7.	— 10 — mylkar	8	75	87	50	73
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum. á	65	12	65	12	54
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssa, á sama aldri hver	54	50	72	67	61
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	48	57	60	58
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni — .	»	34	40	80	34
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu	»	63	75	60	63
13.	— 120 — af tólg, vel bræddri	»	39	46	80	39
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbandsgjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	25	45	»	37
18.	— 20 eingirnispeysur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin. á	1	35	162	»	135
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	12	83	76	98	64
23.	— 6 — — harðfiski vel —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi vel —	11	20	67	20	56
25.	— 6 — — ýsu, hertri	9	44	56	64	47
26.	— 6 — — hákarli, hertum	»	»	»	»	»

					í peningum.		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvalslýsis . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	—	1 —	— hákarlslýsis . . .	8 —	»	»	»	»	»
29.	—	1 —	— selslýsis . . .	8 —	1	61	24	15	20
30.	—	1 —	— þorskalýsis . . .	8 —	»	»	»	»	»

<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinn . . .	10 pund á	13	72	54	88	46
32.	—	6 —	kýrskinn . . .	— —	10	92	65	52	55
33.	—	6 —	hrossskinn . . .	— —	9	41	56	46	47
34.	—	8 —	sauðskinn, aftvævetrum og eldri . . .	— —	8	34	66	72	56
35.	—	12 —	sauðskinn, af veturgömlum og ám . . .	— —	7	15	85	80	71
36.	—	6 —	selskinn . . .	— —	11	46	68	76	56
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit . . .	hvert	»	22	52	80	44

<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á		11	17	67	02	56
39.	—	40 —	— óhreinsuðum . . .	—	»	»	»	»	»
40.	—	120 —	— fuglafíðri . . .	10 pund á	7	67	92	04	77
41.	—	480 —	— fjallagrösum . . .	— —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um beyannir . . .		2	47	»	»	49
43.	—	1	lambsfóður . . .		4	74	»	»	95

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu . . .</i>	98	53	82
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg . . .</i>	55	20	46
— <i>C. — í ullartóvöru . . .</i>	103	50	86
— <i>D. — í fiski . . .</i>	66	94	56
— <i>E. — í lýsi . . .</i>	24	15	20
— <i>F. — í skinnavöru . . .</i>	64	42	54

En meðalverð allra landaura samantalið . . . 412 74 344
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða . . . 68 79 57

Skrifstofu Barðastrandarsýslu, 10. dag janúarmán. 1902.

Halldór Bjarnason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 14. dag febrmán. 1902.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	108	67	108	67	91
2	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	14	22	85	32	71
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	19	17	115	02	96
4.	— 8 — tvævetrir	15	38	123	04	103
5.	— 12 — veturgamlir	11	17	134	04	112
6.	— 8 ær geldar	15	17	121	36	101
7.	— 10 — mylkar	8	93	89	30	74
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	68	»	68	»	57
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu á sama aldri hver -	60	33	80	44	67
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	45	54	»	45
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — -	»	36	43	20	36
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu	»	67	80	40	67
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	38	45	60	38
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þæði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið -	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	43	77	40	65
18.	— 20 eingirnispeysur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvöðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	14	136	80	114
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	91	109	20	91
D. Fiskur						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	12	98	77	88	65
23.	— 6 — — harðfiski — — — -	13	80	82	80	69
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	10	64	63	84	53
25.	— 6 — — ýsu, hertri	11	23	67	38	56
26.	— 6 — — hákarli hertum	10	33	61	98	52

					I peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pd.)	hvalslýsis . 8 pottar á	»	»	»	»	»	»
28.	— 1 —	— —	hákarlsýsis . 8 —	1	68	25	20	21	
29.	— 1 —	— —	selslýsis . 8 —	»	»	»	»	»	
30.	— 1 —	— —	þorskalýsis . 8 —	1	33	19	95	17	

<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinn . . . 10 pund á	12	53	50	12	42	
32.	— 6 —	— —	kýrskinn . . . — —	11	13	66	78	56	
33.	— 6 —	— —	hrossskinn . . . — —	9	25	55	50	46	
34.	— 8 —	— —	sauðskinn, af tvævetrum og eldri . . . — —	9	10	72	80	61	
35.	— 12 —	— —	sauðskinn, af veturgömlum og ám . . . — —	8	25	99	»	83	
36.	— 6 —	— —	selskinn . . . — —	»	»	»	»	»	
37.	— 240	lambskinn (vorlamha), einlit .	hvert á	»	22	52	80	44	

<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	11	»	66	»	55		
39.	— 40 —	— — óhreinsuðum . . . —	»	»	»	»	»		
40.	— 120 —	— — fuglaflöri . . . 10 —	8	62	103	44	86		
41.	— 480 —	— — fjallagrösum . . . — —	»	»	»	»	»		
42.	5 álnir,	1 dagsverk um heyannir	2	60	»	»	52		
43.	— 1	lambsfóður	5	43	»	»	109		

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	102	80	86
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	55	80	47
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	107	80	90
— <i>D. — í fiski</i>	70	78	59
— <i>E. — í lýsi</i>	22	58	19
— <i>F. — í skinnavöru</i>	66	17	55

En meðalverð allra landaura samantalið 425 93 356
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 70 99 59

Skrifstofu Ísafjarðarsýslu og bæjarfógeta á Ísafirði 31. desbr.mán. 1901.

Hannes Hafstein.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Islandi, Reykjavík 14. dag febrúarm. 1902.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Strandasýslu

frá 16. maímánaðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		1 peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðar'oka, í fard. á	98	57	98	57	82
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum hver á	13	29	79	74	66
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	60	93	60	78
4.	— 8 — tvævetrir,	13	26	106	08	88
5.	— 12 — veturgamlir,	10	79	129	48	108
6.	— 8 ær, geldar	12	11	96	88	81
7.	— 10 — mylkar	8	36	83	60	70
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	67	43	67	43	56
9.	— 1 ¹ / ₈ hryssu, á sama aldri hver á	55	86	74	48	62
<i>B. Ull, smjör og tólg</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	52	62	40	52
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni, — .	»	35	42	»	35
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu	»	58	69	60	58
13.	— 120 — af tólg, vel bræddri	»	29	34	80	29
<i>C. Tóvara af ullu</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eiginissokka parið .	»	70	42	»	35
16.	— 30 — tvíbandsgjaldsokka	1	28	38	40	32
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	32	57	60	48
18.	— 20 eingirnispeysur hver .	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvóðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	15	138	»	115
21.	— 120 álnir einskeptu 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	85	102	»	85
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	12	30	73	80	61
23.	— 6 — — harðfiski vel verkuðum, — .	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi vel verkuðum — .	11	29	67	74	56
25.	— 6 — — ýsu, hertri	9	75	58	50	49
26.	— 6 — — hákarli, hertum	8	25	49	50	41

					I peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvalslýsis . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	—	1 —	hákarlslýsis . . .	8 —	1	60	24	»	20
29.	—	1 —	selslýsis . . .	8 —	1	60	24	»	20
30.	—	1 —	þorskalýsis . . .	8 —	»	84	12	60	10

F. Skinnavara.

31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsskinns . . .	10 pund á	14	75	59	»	49
32.	—	6 —	kýrskinns . . .	— —	11	86	71	16	59
33.	—	6 —	hrossskinns . . .	— —	8	93	53	58	45
34.	—	8 —	sauðskinns, af tvævetrum og eldri	— —	6	95	55	60	46
35.	—	12 —	sauðskinns, af veturgömlum og ám	— —	6	32	75	84	63
36.	—	6 —	selskinns . . .	— —	13	67	82	02	68
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit, . . .	hvert	»	21	50	40	42

G. Ýmislegt.

38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á		11	79	70	74	59
39.	—	40 —	— óhreinsuðum . . .	—	»	»	»	»	»
40.	—	120 —	— fuglaþíðri . . .	10 —	6	37	76	44	64
41.	—	480 —	— fjallagrösum . . .	— —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir . . .		2	47	»	»	49
43.	—	1 lambsfóður	. . .		5	07	»	»	101

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	92	21	77
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	52	20	43
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	75	60	63
— <i>D. — í fiski</i>	62	38	52
— <i>E. — í lýsi</i>	20	20	17
— <i>F. — í skinnavöru</i>	63	94	53

En meðalverð allra landaura samantalið 366 53 305
og skipt með 6, sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 61 09 51

Skrifstofu Strandasýslu, 3. janúarmán. 1902.

Marino Hafstein.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptysfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík, 14. dag febrúarm. 1902.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Húnavatnssýslu

fra 16. maímdáðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	90	31	90	31	75
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	12	52	75	12	63
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	16	16	96	96	81
4.	— 8 — tvævetrir	13	20	105	60	88
5.	— 12 — veturgamlir	9	02	108	24	90
6.	— 8 ær geldar	11	46	91	68	76
7.	— 10 — mylkar	8	21	82	10	68
8.	— 1 áburðarhestur, tamin, 5 til 12 vetra, í fardögum	65	08	65	08	54
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	53	46	71	25	59
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	52	62	40	52
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — .	»	35	42	»	35
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	56	67	20	56
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	25	30	»	25
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið .	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver .	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpesur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	12	134	40	112
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	81	97	20	81
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	10	25	61	50	51
23.	— 6 — — harðfiski — — .	11	61	69	66	58
24.	— 6 — — þyrsklingi — — .	11	»	66	»	55
25.	— 6 — — ýsu, hertri	10	80	64	80	54
26.	— 6 — — hákarli hertum	8	57	51	42	43

						I peningum		Hundrað á		Alin
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>										
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvalslysís .	8 pottar á	»	»	»	»	»	»
28.	—	1 —	— hákarlslysís	8 —	»	»	»	»	»	»
29.	—	1 —	— selslysís .	8 —	1	68	25	20	21	
30.	—	1 —	— þorskalýsis .	8 —	»	»	»	»	»	»

<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsskinns . .	10 pund á	10	98	43	92	37	
32.	—	6 —	— kýrskinns . . .	— —	9	18	55	08	46	
33.	—	6 —	— hrossskinns . . .	— —	7	25	43	50	36	
34.	—	8 —	— sauðskinns, aftvæ-	— —						
			vetrum og eldri .	— —	5	47	43	76	36	
35.	—	12 —	— sauðskinns, af vet-	— —						
			urgömlum og ám .	— —	4	28	51	36	43	
36.	—	6 —	— selskinns . . .	— —	9	80	58	80	49	
37.	—	240	— lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert .	»	22	52	80	44	

<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	11	39	68	34	57	
39.	—	40 —	— óhreinsuðum	—	»	»	»	»	»	
40.	—	120 —	— fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»	»	
41.	—	480 —	— fjallagrösum	— —	»	»	»	»	»	
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir		2	20	»	»	44	
43.	—	1	— lambsfóður		3	72	»	»	74	

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	87	37	73
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	50	40	42
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	115	80	96
— <i>D. — í fiski</i>	62	68	52
— <i>E. — í lýsi</i>	25	20	21
— <i>F. — í skinnavöru</i>	49	89	42

En meðalverð allra landaura samantalið 391 34 326
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 65 22 54

Skrifstofu Húnavatnssýslu 30. desembermán. 1901.

Gísli Ísleifsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 14. dag febrmán. 1902.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Skagafjardarsýslu

frá 16. maímánaðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		1 peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	91	81	91	81	77
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum hver á	12	48	74	88	62
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	16	15	96	90	81
4.	— 8 — tvævetrir	13	60	108	80	91
5.	— 12 — veturgamlir	9	54	114	48	95
6.	— 8 ær geldar	13	12	104	96	87
7.	— 10 — mylkar	8	75	87	50	73
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	73	23	73	23	61
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssa, á sama aldri hver -	58	15	77	53	65
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	52	62	40	52
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni — -	»	34	40	80	34
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu	»	59	70	80	59
13.	— 120 — af tólg, vei bræddri	»	29	34	80	29
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið -	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbandsgjaldsokka	»	51	15	30	13
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	24	43	20	36
18.	— 20 eingirnispeysur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvöðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin. á	1	05	126	»	105
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	80	96	»	80
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	10	58	63	48	53
23.	— 6 — — harðfiski vel — — -	11	80	70	80	59
24.	— 6 — — þyrsklingi vel — — -	11	»	66	»	55
25.	— 6 — — ýsu, hertri	10	83	64	98	54
26.	— 6 — — hákarli, hertum	8	»	48	»	40

						I peningum		Hundrað á		Alin
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>										
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pd.)	hvalslýsis . 8	pottar á	»	»	»	»	»	»
28.	—	1 — — —	hákarlslýsis . 8	—	1	87	28	05	23	
29.	—	1 — — —	selslýsis . 8	—	»	»	»	»	»	»
30.	—	1 — — —	þorskalýsis . 8	—	»	»	»	»	»	»

<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinnss . . .	10 pund á	13	87	55	48	46	
32.	—	6 — — —	kýrskinnss . . .	— — —	11	19	67	14	56	
33.	—	6 — — —	hrossskinnss . . .	— — —	8	54	51	24	43	
34.	—	8 — — —	sauðskinnss, af tvæ-							
			vetrum og eldri . . .	— — —	7	36	58	80	49	
35.	—	12 — — —	sauðskinnss, af vet-							
			urgömlum og ám . . .	— — —	5	42	65	04	54	
36.	—	6 — — —	selskinnss . . .	— — —	»	»	»	»	»	
37.	—	240 lambskinn	(vorlamha), einlit .	hvert á	»	24	57	60	48	

<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á		11	36	68	16	57	
39.	—	40 — — —	óhreinsuðum . . .	—	»	»	»	»	»	
40.	—	120 — — —	fuglaflíðri . . .	10 —	6	30	75	60	63	
41.	—	480 — — —	fjallagrösum . . .	— — —	»	»	»	»	»	
42.	5 álnir,	1 dagsverk um heyannir . . .			2	51	»	»	50	
43.	—	1 lambsfóður . . .			4	»	»	»	80	

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	92	23	77
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	52	20	43
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	70	12	58
— <i>D. — í fiski</i>	62	65	52
— <i>E. — í lýsi</i>	28	05	23
— <i>F. — í skinnavöru</i>	59	22	49

En meðalverð allra landaura samantalið 364 47 302
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 60 74 50

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu 7. desbr.mán. 1901.

Eggert Briem.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Islandi, Reykjavík 14. dag febrúarm. 1902.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	97	10	97	10	81
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	11	60	69	60	58
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	16	12	96	72	81
4.	— 8 — tvævetrir	13	45	107	60	90
5.	— 12 — veturgamlir	9	01	108	12	90
6.	— 8 ær geldar	12	07	96	56	80
7.	— 10 — mylkar	7	97	79	70	66
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	74	95	74	95	62
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu á sama aldri hver -	64	55	86	07	72
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	57	68	40	57
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — -	»	38	45	60	38
12.	— 120 — — smjöri, vel veruðu	»	55	66	»	55
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	28	33	60	28
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið -	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	49	14	70	12
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	30	54	»	45
18.	— 20 eingirnispesur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	98	117	60	98
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel veruðum, vættin á	12	16	72	96	61
23.	— 6 — — harðfiski — — — -	11	40	68	40	57
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	9	61	57	66	48
25.	— 6 — — ýsu, hertri	9	42	56	52	47
26.	— 6 — — hákarli hertum	8	»	48	»	40

						Í peningum.		Hundrað á		Alin
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>										
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvalslýsis .	8 pottar á	»	»	»	»	»	»
28.	—	1 — — —	hákarlslýsis	8 — —	1	81	27	15	23	»
29.	—	1 — — —	selslýsis .	8 — —	»	»	»	»	»	»
30.	—	1 — — —	þorskalýsis .	8 — —	1	65	24	75	21	»

<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinns . .	10 pund á	14	21	56	84	47	
32.	—	6 — —	kýrskinns . . .	— — —	12	44	74	64	62	
33.	—	6 — —	hrossskinns . .	— — —	10	25	61	50	51	
34.	—	8 — —	sauðskinns, aftvæ-							
			vetrum og eldri .	— — .	7	32	58	56	49	
35.	—	12 — —	sauðskinns, af vet-							
			urgömlum og ám .	— — .	5	54	66	48	55	
36.	—	6 — —	selskinns . . .	— — —	»	»	»	»	»	
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit .	hvert —	»	23	55	20	46	

<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á		11	75	70	50	59	
39.	—	40 — —	óhreinsuðum . . .	— — —	»	»	»	»	»	
40.	—	120 — —	fuglaflöðri	10 pund á	6	76	81	12	68	
41.	—	480 — —	fjallagrösum	— — —	»	»	»	»	»	
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir		2	62	»	»	52	
43.	—	1	lambsfóður		3	95	»	»	79	

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	90	71	76
— B. — <i>i ullu, smjöri og tólg</i>	53	40	44
— C. — <i>i ullartóvöru</i>	62	10	52
— D. — <i>i fiski</i>	60	71	51
— E. — <i>i lýsi</i>	25	95	22
— F. — <i>i skinnavöru</i>	62	20	52

En meðalverð allra landaura samantalið 355 07 297
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 59 18 49

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu, Akureyri 4. dag janúarmán. 1902.

Stephán Stephensen

settur.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptysfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 18. dag febrmán. 1902.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Þingeyjarsýslu

frá 16. maímnáðar 1902 til jafnlengdar 1903.

		Í peningum		Hundrað á		Alín
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðar'oka, í fard. á	96	79	96	79	81
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum hver á	13	51	81	06	68
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	16	50	99	»	82
4.	— 8 — tvævetrir,	14	43	115	44	96
5.	— 12 — veturgamlir,	9	59	115	08	96
6.	— 8 ær, geldar	12	37	98	96	82
7.	— 10 — mylkar	8	56	85	60	71
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	85	07	85	07	71
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	74	15	98	87	82
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	57	68	40	57
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni, — .	»	38	45	60	38
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu	»	55	66	»	55
13.	— 120 — af tólg, vel bræddri	»	25	30	»	25
<i>C. Tóvara af ullu</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eigirnissokka parið .	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbandsgjaldsokka	»	53	15	90	13
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	25	45	»	37
18.	— 20 eingirnispeysur hver .	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alín á	1	02	122	40	102
21.	— 120 álnir einskeptu 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alín á	»	84	100	80	84
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	10	85	65	10	54
23.	— 6 — — harðfiski vel verkuðum, — .	11	16	66	96	56
24.	— 6 — — þyrsklingi vel verkuðum — .	8	39	50	34	42
25.	— 6 — — ýsu, hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli, hertum	8	46	50	76	42

					Í peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvalslýsis . . .	8 pottar á	1	63	24	45	20
28.	—	1 — — —	hákarlslýsis . . .	8 — —	1	76	26	40	22
29.	—	1 — — —	selslýsis . . .	8 — —	1	57	23	55	20
30.	—	1 — — —	þorskalýsis . . .	8 — —	1	36	20	40	17

<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsskinns . . .	10 pund á	11	70	46	80	39
32.	—	6 — —	kýrskinnss . . .	— — —	9	89	59	34	49
33.	—	6 — —	hrossskinns . . .	— — —	7	84	47	04	39
34.	—	8 — —	sauðskinns, af tvæ-						
			vetrum og eldri — —		4	84	38	72	32
35.	—	12 — —	sauðskinns, af vet-						
			urgömlum og ám — —		4	23	50	76	42
36.	—	6 — —	selskinns . . .	— — —	8	50	51	»	42
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit, . . .	hvert —	»	23	55	20	46

<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á		11	»	66	»	55
39.	—	40 — —	óhreinsuðum . . .	— — —	»	»	»	»	»
40.	—	120 — —	fuglafíðri . . .	10 — —	6	68	80	16	67
41.	—	480 — —	fjallagrösum . . .	— — —	1	29	61	92	52
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir . . .		2	31	55	44	46
43.	—	1 lambsfóður			4	05	97	20	81

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fjórtöldum landaúrum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	97	32	81
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	52	50	44
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	71	02	59
— <i>D. — í fiski</i>	58	29	48
— <i>E. — í lýsi</i>	23	70	20
— <i>F. — í skinnavöru</i>	49	84	41

En meðalverð allra landaúra samantalið 352 67 293
og skipt með 6, sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 58 78 49

Skrifstofu Þingeyjarsýslu, 15. janúarmán. 1902.

Steingrímur Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík, 18. dag febrúarm. 1902.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Sjóðir prestaskólans 1901

I. Prestaskólasjóðurinn.

Tekjur:

1. Eftirstöðvar við árslok 1900:

a. Veðskuldabréf	kr. 3100,00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 1165 43	
c. Innstæða í Landsbanka	— 19 12	
d. Bankavaxtabréf	— 200 00	kr. 4484 55

1. Vextir árið 1901:

a. Af veðskuldabréfi	kr. 124 00	
b. Af innstæðu í Söfnunarsjóði	— 46 62	
c. Af innstæðu í Landsbanka	— 1 71	
d. Af bankavaxtabréfum	— 9 00	kr. 181 33
		Samtals kr. 4665 88

Gjöld:

1. Styrkur veittur stúdentum kr. 90 00

2. Eftirstöðvar við árslok 1901:

a. Veðskuldabréf	kr. 3100 00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 1212 05	
c. Innstæða í Landsbanka	— 63 83	
d. Bankavaxtabréf	— 200 00	kr. 4575 88
		Samtals kr. 4665 88

II Gjöf Halldórs Andriðssonar.

Tekjur:

a. Eftirstöðvar við árslok 1900:

a. Veðskuldabréf	kr. 2800 00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 234 51	
c. Innstæða í Landsbanka	— 44 66	
d. Bankavaxtabréf	— 200 00	kr. 3279 17

2. Vextir árið 1901:

a. Af veðskuldabréfum	kr. 112 00	
b. Af innstæðu í Söfnunarsjóði	— 9 38	
c. Af innstæðu í Landsbanka	— 2 62	
d. Af bankavaxtabréfum	— 9 00	kr. 133 00
		Samtals kr. 3412 17

Gjöld :

35

1. Styrkur veittur stúdentum	kr.	70 00
2. Eptirstöðvar við árslok 1901:		
a. Veðskuldabréf	kr.	2800 00
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	243 89
c. Innstæða í Landsbanka	—	98 28
d. Bankavaxtabréf	—	200 00
	kr.	3342 17
	Samtals kr.	3412 17

III. Minningarsjóður lektors Helga Hálfðánarsonar.

Tekjur :

1. Eptirstöðvar við árslok 1900:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	603 10
2. Vextir árið 1901	—	23 93
	Samtals kr.	627 03

Gjöld :

1. Verðlaunabækur gefnar stud. theol. Jóni Brandssyni	kr.	14 00
2. Eptisstöðvar við árslok 1901:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	—	613 03
	Samtals kr.	627 03

Reykjavík 8. marz 1902.

Pórh. Bjarnarson.

Ársreikningur

36

fyrir styrktarsjóð lyfsala E. Tvede frá marz 1901 til marz 1902.

Tekjur:

Höfuðstóll styrktarsjóðsins í Söfnunarsjóði	kr.	1001 44
Vextir 1901	—	40 06
	Tekjur samtals	kr. 1041 50

Gjöld:

Utborgað til hr. Sigtryggs Sigurðssonar	kr.	39 05
Höfuðstóll	—	1002 45
	Jöfnuður	kr. 1041 50

Reykjavík, 13. marz 1902.

Michael L. Lund

gjaldkeri.

Embættaskipun, veiting og lausn.

a. Lausn.

26. febrúar veitti landshöfðingi prestinum að Selárdal síra Lárusi Benediktssyni lausn frá embætti með eptirlaunum, sökum ellilasleiks.

b. Veiting.

10. marz veitti landshöfðingi prestinum síra Sigurði Jónssyni á Þönglabakka Lund-arprestakall í Borgarfjarðarprófastsdæmi frá fardögum 1902.

Heiðursmerki og heiðurstitlar.

30. janúar voru þeir biskupinn yfir Íslandi H. Sveinsson, r. af Dbr. og Dbrm., og amtmáðurinn yfir Suðuramtinu og Vesturamtinu J. J. Havsteen r. af Dbr. og Dbrm., allramildilegast útnefndir kommandórar af 2. stigi Dannebrogssorðunnar.

s. d. var umsjónarmaður P. B. Feilberg í Söborg, riddari af Dannebrogssorðunni, allramildilegast sæmdur heiðursmerki Dannebrogsmanna.

12. febrúar var dr. phil. Þorvaldur Thoroddsen, r. af Dbr., allramildilegast útnefndur prófessor með metorðum í 5. flokki nr. 8 í metorðaskránni.

Leyfi til að bera utanríkisheiðursmerki.

28. febrúar var amtmanni J. J. Havsteen, komm. af Dbr. og Dbrm., og adjunkt Pálma Pálssyni allramildilegast leyft að bera heiðursmerki þau, er stjórn Frakklands hefir sæmt þá, hinn fyrnefnda sem »Officier de l'Instruction publique« og hinn síðarnefnda sem »officier d'Academie«.

Óveitt prestaköll.

Selárdalur (Selárdals- og Stóralaugardalssóknir) í Barðastrandarprófastsdæmi. Mat 1589,76.

Uppgjafaprestur er í brauðinu, sem nýtur eptirlauna af því, samkvæmt lögum, og húsavistar á prestsetrinu næsta sumar ókeypis og hagbeitar fyrir fjenað að því leyti, sem atvik leyfa.

Lán til húsabóta hvílir á prestakallinu, upprunalega 1500 kr., samkvæmt lhbr. 7. marz 1895; það er tekið í landsbankanum, ávaxtast með 5% og afborgast með 105 kr. árlega í septemberjaldldaga; í síðasta sinn 1911.

Lánsupphæðin er nú 1050 kr.

Veitist frá næstkomandi fardögum; auglýst 13. marz; umsóknarfrestur til 28. apríl.

Þönglabakki (Þönglabakka- og Brettingsstaðasóknir) í Suðurþingeyjarprófastsdæmi. Mat: 1021,30. — Tillagið úr landssjóði, 500 kr., er lagt út í kirkjujörðum frá Laufáss- og Grenjaðarstaðarprestaköllum.

Veitist frá næstkomandi fardögum (1902).

Auglýst 13. marz.

Umsóknarfrestur til 28. apríl.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

Lög um heimild til að banna innflutning ósútaðra húða og skinna, undirskrifuð af konungi 14. febrúar 1902 (A nr. 3, bls. 8—9).

Lög um greiðslu verkkaups, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 4, bls. 10—11).

Lög um viðauka við lög um borgun til hreppstjóra og annara, sem gjöra rjettarverk, frá 13. janúar 1882, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 5, bls. 12—13).

Bráðabirgðaauglýsing um, að gefið verði út bann gegn því, að fluttar sje til Íslands ósútaðar húðir og skinn, nema söltuð sje og óhert, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland s. d. (A nr. 6, bls. 14—15).

37

10. febr.

Brjef ráðaneytisins fyrir Ísland til landshöfðingja um neitun konungsstaðfestingar á lagafrumvarpi um sildarnætur. Með brjefi, dagsettu 20. ágúst f. á., hafið þjer, herra landshöfðingi, sent hingað lagafrumvarp um sildarnætur, er alþingi samþykkti síðastliðið sumar og borið hafði verið upp af þingmanna hálfu, og hafið þjer skotið því til mín, hvort jeg sjái mjer fært að leggja það til, að lagafrumvarp þetta öðlist allrahæsta staðfesting. Jafnframt skýrið þjer frá því, að tilgangur alþingis með banni lagafrumvarpsins gegn útflutningi sildarnóta hafi verið sá, að hindra atterli það, er átt hefir sjer stað á síðustu árum, að útlendingar, sem eptir fiskiveiðalöggjöfinni hafi eigi rjett til að reka sildveiði í landhelgi, fari í kringum þessi ákvæði á þann hátt, að þeir til málamynda afhendi nótabrúkin einhverjum manni, sem búsettur sje á Íslandi og reka svo sildveiði í hans nafni, en þegar veiðarnar eru á enda, flytji þeir nótabrúkin aptur til útlanda.

Ráðaneytið verður, að sjálfsögðu að vera þeirrar skoðunar, að æskilegt væri, að komið yrði í veg fyrir, að farið verði í kringum lögin á þennan hátt, og getur ímyndað sjer, að aðferð sú, sem alþingi vill beita, kunni að ná tilgangi sínum, þótt ráðaneytið reyndar eigi telji það ómögulegt að koma í veg fyrir hið umtalaða ólöglega atterli, einnig eptir hinum gildandi lögum, með lögsókn gegn þeim Íslendingum, sem ljá nafn sitt til kaupanna til málamynda.

Eigi telur ráðaneytið það heldur neina verulega mótbáru gegn lagafrumvarpinu, að ákvæði þess mundi leggja nokkurt band á Íslendinga sjálfa með því að banna þeim að selja sildarnætur sínar til útlanda og með því að hindra þá frá, að leigja sildarnætur frá útlöndum til afnota um stund við Ísland.

Mjög verulegan galla á frumvarpinu hefir ráðaneytið aptur á móti orðið að telja það, að frumvarpið, eins og það er orðað, ekki einungis mun hindra löglegar fiskiveiðar útlendinga við Ísland, heldur og alveg löglegar fiskiveiðar danskra þegna í landhelgi, þær er gjörðar væri út frá konungsríkinu eða frá Færeyjum. Þótt þessi mótbára gegn frumvarpinu, sem stendur, eigi hafi neina stórvægilega praktiska þýðingu, því að enn taka danskir þegnar hvorki

16. dag aprilmánaðar 1902.

Reykjavík. — Isafoldarprentsmiðja.

37 frá konungsríkinu nje frá Færeyjum þátt í síldarveiðum við Ísland með slíkum
10. febr. útgjörðum um stuttan tíma, sem lagafrumvarpið vill hindra, þá hefir ráðaneytið, bæði sökum þess að breyting getur á þessu orðið síðarmeir, og samkvæmt grundvallarreglum, sem í þessu efni ber að fylgja, orðið að telja það atriði svo mikinn galla á frumvarpinu, að það engan mun gjörir á veiðarfærum fluttum til landsins af utanríkismönnum og veiðarfærum, er flutt eru til landsins af dönskum þegnum, að ráðaneytið þess vegna í allraþegnsamlegustum tillögum sínum um málið hefir lagt það til, að frumvarpið fái eigi allrahæsta staðfesting, og þessar tillögur hefir hans hátign konunginum allramildilegast þóknazt að fallast á.

Með því að ráðaneytið samt verður að jata, að bann gegn útflutningi síldarnóta, takmarkað á þann hátt, sem að sjálfsögðu vera ber, að það nái að eins til síldarnóta fluttra til landsins frá útlöndum, kynni að geta stutt að því, að koma í veg fyrir brot gegn fiskiveiðalögunum, þá hefir ráðaneytið jafnframt geymt sjer rjett til að leita, á sínum tíma, allrahæsts samþykkis, til þess að leggja slíkt lagafrumvarp fyrir alþingi.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og birtingar í B-deild Stjórnartíðindanna ásamt áðurnefndu brjefi yðar.

Brjef landshöfðingja.

Alþingi, sem nú er samansafnað, hefur eptir löglegan undirbúning samþykkt frumvarp til laga um síldarnætur, sem borið var upp af þingmanna hálfu, og leyfi jeg mjer hjer með að senda það, bæði í þeim búningi er það fjeck hjá þinginu, og í danskri þýðing.

Undir umræðunum um mál þetta var skýrt frá því, að þegar mikil síld gangi inn á firðina á Austurlandi og Norðurlandi og þetta frjettist til Noregs, þá sjeu framtaks-samir norskir atvinnurekendur vanir að senda hingað heil nótabrúk — síldarnætur og nótabáta — og nótafolk upp til fjarðarins eða fjarðanna, en með því að eigendur nótabrúkanna þá eigi geti uppfyllt skilyrði þau, er sett eru í lögum nr. 7 frá 19. júní 1888 fyrir heimild til að reka síldarveiði í landhelgi, afhenda þeir nótabrúkin fyrir ákveðið verð að nafninu til einhverjum manni, sem þar er búsettur, og rekur veiðina í hans nafni. Þegar veiðinni svo er lokið, kaupa Norðmenn aptur nótabrúkin af þeim, sem að nafninu hafa verið taldir eigendur að þeim, og senda þau aptur til Noregs. Með því að hlutaðeigandi lögreglustjórar eigi hafa sjeð sjer fært að gera neitt við þessi brot á lögunum eða færa sönnur á, að afhendingar þessar sjeu aðeins til málamynda, vill alþingi reyna að koma í veg fyrir hið umrædda atferli með því, að banna að flytja aptur frá landinu síldarnætur, er notaðar hafa verið við veiðar hjer við land.

Með þessum athugasemdum vil jeg skjóta máli þessu til hins háa ráðaneytis.

38 Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna yfir Íslandi um lántöku-
8. marz leyfi handa Staðarprestakalli í Aðalvík. — Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður, og yðar, herra biskup, í brjefi, dagsettu 1. þ. m., og beiðni hlutaðeiganda vil jeg hjermeð veita samþykki mitt til þess, að presturinn að

Stað í Aðalvík síra Páll Sivertsen taki allt að 600 kr. embættislán, gegn veði í **38**
tekjum prestakallsins, til vatnsleiðslu úr Indriðaa heim á prestssetrið Stað. Að **8. marz**
öðru leyti er lántökuleyfi þetta þeim skilyrðum bundið, að lánið endurgreiðist
með jöfnum áreglum afborgunum á næstu 12 árum eptir lántöku, að verkið verði
vel af hendi leyst, að gerður verði að því enduðu glöggur reikningur yfir kostnaðinn og skoðunargjörð á því haldin af áreiðanlegum mönnum, að 300 kr. að
eins verði greiddar af láninu við byrjun verksins, en eptirstöðvarnar, þó ekki
yfir 300 kr., eptir reikningi að verkinu loknu, og þegar komin er sönnun fyrir
því, að það sje vel af hendi leyst, og að afborganir og vextir greiðist af tillagi því,
sem brauðið fær árlega úr landssjóði.

Þetta er yður til vitundar gefið, yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna yfir Íslandi um breyt- **39**
ing á lántökuleyfi handa Bjarnarnessprestakalli. — Eptir móttöku **20. marz**
brjefs yðar, herra amtmaður, og yðar, herra biskup, dagsettu 14. þ. m., vil jeg
fallast á það, að breytt sje skilyrðunum í brjefi mínu 30. júlí f. á. um 800 kr.
lántökuleyfi handa Bjarnanesprestakalli, þannig, að borga megi af láninu allt að
5% um árið í vöxtu.

Þetta er yður til vitundar gefið, yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Reglugjörð

40

3. febr.

fyrir Suðurmúlasýslu um lækningu hunda af bandormum.

1. gr.

Lækna skal alla hunda í sýslunni og skal lækningin fara fram í hverjum málmánuði og nóvember hvert ár frá 15.—30.

2. gr.

Hreppstjóra í hverjum hreppi er falið að annast um lækningu hundanna; en honum er heimilt, að skipta hreppnum í deildir og setja áreiðanlegan mann í sinn stað í hverja deild til að framkvæma lækningarnar; má enginn skorast undan þeim starfa nema forföll valdi. Einnig skal hreppstjóri tiltaka daginn og skipa fyrir, ef haganlegt þykir, að hundar af fleiri bæjum komi saman á einn bæ til lækninga og skulu hundaeigendur þá vera skyldugir að koma hundum sínum þangað. Skulu allir hlýða fyrirskipunum hreppstjóra í þeim efnum.

3. gr.

Beri svo til, að hundur komi eigi til lækninga á tilteknum tíma, eða vart verði við bandorm í hundi milli lækningatíma, skal eigandi hans, svo fljótt sem hægt er, færa hann þeim, er hann skal lækna, en annars skal álíta, að

40 húsbóndi hafi brotið á móti 1. gr. reglugjörðarinnar. Hund, sem enginn hirðir-
8. febr. um að lækna, má hreppstjóri láta drepa.

4. gr.

Hverjum hundi skal gefa inn 5 grömm af arekadufti, og skulu lækningamenn að því er inngjöf snertir og meðferð á huudunum bæði á undan inngjöfnni og á eftir fara nákvæmlega eftir þeirri fyrirsögn sem þessu viðvikjandi fylgir reglugjörðinni

5. gr.

Hreppstjóri og lækningamenn skulu áminna hreppshúa að taka alla sulli er finnast í slátruðu sauðfje og brenna eða grafa djúpt í jörðu; eins skal fara með hausa af höfuðsóttarkindum.

6. gr.

Hreppstjóra eða þeim, sem fyrir hann er, ber fyrir starfa sinn 2 krónur í þóknun fyrir hvern dag, er greiðist úr sýslusjóði.

7. gr.

Sýslunefndin tekur að sjer að sjá um útvægum á meðulum til lækningarinnar, og greiðist andvirði þeirra úr sýslusjóði.

8. gr.

Brot gegn þessari reglugjörð varða sektum frá 1—10 krónum, og rennur sektin í sýslusjóð.

9. gr.

Hreppstjórar skulu árlega rita í hundahaldsbókina skrá yfir alla hunda-eigendur og tölu þeirra hunda, er komið hafa til lækninga frá hverjum hunda-eiganda, og skal fyrir árslok senda sýslunefndinni skýrslu samhljóða bókinni.

Fyrirsögn.

I sólarhring áður en gefið er inn, má hundurinn ekkert fá að jeta eða drekka og skal vera í læstu húsi; skal svo gefa skammtinn í graut eða mjólk hverjum hundi sjer; ef hann fær klýju, verður að koma í veg fyrir að hann selji upp fyrsta hálfa klukkutímann á eftir, með því að vekja hug hans á einhverju; láta vel að honum eða sneypa. Hver hundur sje látinn standa eitt dægur inni eftir að honum hefir verið gefið inn, og síðan baða hann úr lyfi, sem lækniir ákveður. Svo skal verka húsið vandlega á eftir og annaðhvort grafa það, sem frá hundinum hefir gengið, djúpt í jörð eða brenna.

Skrifstofu Suðurmúlasýslu. Eskifirði 8. febr. 1902.

A. V. Tulinius.

Reglugjörð

41

14. marz

fyrir Skagafjarðarsýslu um lækningu hunda af bandormum

1. gr.

Hreppsnefnd skal skyld að sjá um hreinsun hunda í hreppi sínum. Til framkvæmdar hreinsuninni skipar hún 1—3 menn eptir stærð hreppsins og skiptir störfum milli þeirra. Enginn hreppsmanna, sem er í sjálfstæðri stöðu, getur skorast undan starfi þessu, en enginn er skyldur til þess að hafa það lengur á hendi en 3 ár í senn.

2. gr.

Alla 4 mánaða gamla hunda og eldri í hreppnum skal hreinsa einu sinni á ári síðari hluta nóvembermánaðar, og skal öllum hundaeigendum tilkynnt í tæka tíð fyrirfram hvar og hvenær hundalækningin skal fram fara.

3. gr.

Skýlt skal öllum hundaeigendum að koma með hunda sína á þá staði, sem hreppsnefnd í samráði við lækningamenn ákveður, enda skal hreppsnefnd skyld til að sjá fyrir húsrúmi til lækninganna, og má borga þann kostnað, er þaraf leiðir, úr sveiðarsjóði.

Valdi forföll að hundur komi eigi til lækninga, skal eigandi hans svo fljótt, sem unnt er, láta lækna hann samkvæmt ráðstöfun lækningamanns, en álitist ella að hafa skotið honum undan lækningu.

4. gr.

Lækningunni skal hagað þannig, að hundurinn sje sveltur á undan henni í minnsta kosti 20 klukkustundir undir umsjón lækningamanns, og að honum sje gefin inn 6—8 grömm af kamaladupti eða öðru áreiðanlegu hreinsunarmedli að lækni ráði hrærðu út í graut eða mjólk. Hús það, er lækningin hefir farið fram í, skal hreinsa vandlega á eptir, og brenna eða grafa vandlega það, sem hefir gengið niður af hundunum.

5. gr.

Sýslunefndin annast um að nægilega mikið sje til af hreinsunarmedölum, og borgast það úr sýslusjóði. Úr sýslusjóði skal og greiða til lækningamanna 25 aura fyrir hvern hund, sem hreinsaður er samkvæmt skýrslu þeirra, og borgast það á næsta manntalsþingi eptir að lækningin hefir fram farið.

6. gr.

Jafnóðum og lækningamenn lækna bundana skrifa þeir hjá sjer á skrá hve marga hunda þeir hreinsa fyrir hvert heimili í umdæmi sínu, senda síðan sundurliðaða skýrslu um lækninguna til hlutadeigandi hreppstjóra fyrir næstu árslok, en hreppstjóri semur síðan eina sundurliðaða skýrslu fyrir allan hreppinn, og sendir hana til oddvita sýslunefndarinnar fyrir næsta sýslufund.

41

14. marz

7. gr.

Skyldur er hver hundeigandi til að merkja hund sinn annað hvort með fjármarki sínu á eyrum eða með helsi með bæjarnafni eða brennimarki á. Rjettðræpir eru allir þeir hundar, sem ekki eru merktir og sem eru á flækingi.

8. gr.

Hreppsnefnd skal gæta þess vandlega, að reglugjörð þessari sje fylgt.

9. gr.

Brot móti reglugjörð þessari varða frá 1—10 kr. sektum, sem renna í sýslusjóð. Sýslumaður ákveður sektirnar eptir málavöxtum.

Mál útaf brotum móti reglugjörðinni skal farið með sem opinber lög-reglumál.

10. gr.

Reglugjörð um lækningu hunda af bandormum í Skagafjarðarsýslu dags. 1. maí 1899 er með samþykkt þessari numin úr gildi.

11. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. júní 1902.

* * *

Samþykkt af sýslunefnd Sagafjarðarsýslu á aðalfundi hennar 24—27. febr. 1902.

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu 14. marz 1902.

Eggert Briem.

42

17. marz

Reglugjörð

fyrir útbú Landsbankans á Akureyri.

1. gr.

Samkvæmt lögum um stofnun landsbanka 18. sept. 1885, 9. gr., er sett á stofn útbú frá Landsbankanum í kaupstaðnum Akureyri. Starfsvið þess skal vera Norðlendingafjórðungur.

2. gr.

Stjórn og framkvæmd á störfum útbúsins hafa á hendi 2 menn, sem stjórn Landsbankans skipar með 6 mánaða uppsagnarfresti, og eru þeir bókari og fjehirðir útbúsins. Hún ákveður, hvor þeirra skuli jafnframt vera framkvæmdarstjóri. Undirskript þeirra beggja þarf til þess að skuldbinda útbúið. Hún skipar og, með 6 mánaða uppsagnarfresti, eptirlitsmann, er skal hafa nákvæmt eptirlit með öllum störfum, bókun og reikningsfærslu útbúsins; stjórn þess skal hafa hann í ráðum með sjer, þegar um vandasöm mál eður stórar lánveitingar

er að ræða. Honum ber að sannreyna, að minnsta kosti einu sinni í hverjum ársfjórðungi, að sjóður útbúsins og öll verðskjöl þess, sjeu fyrir hendi. 42 16. marz

3. gr.

Stjórn Landsbankans er yfirstjórn útbúsins og gefur hún starfsmönnum þess nákvæmar starfsreglur, sem þeim skal skylt að fara eptir í öllum greinum. Skal stjórn útbúsins láta stjórn Landbankans í tje, eða manni, sem hún kann að setja fyrir sína hönd, allar þær skýrslur og upplýsingar, rekstri útbúsins viðkomandi, er heimtaðar verða.

4. gr.

Allan kostnað við rekstur útbúsins greiðir landsbankinn og tekur einnig tekjur þær, er útbúið fær.

5. gr.

Stjórn útbúsins ákveður með samþykki stjórnar Landsbankans vinnutíma þess, og skal annast um, að almenningi verði birt, hvenær það er opið til afgreiðslu; skulu þá bókarí og fjehirðir jafnan vera báðir viðstaddir.

6. gr.

Útbúið skal hafa tvær peningahirzlur. Aðalhirzlan skal vera svo gjör, að henni verði ekki lokið upp nema með tveim lyklum, sem ekki eru eins. Hefur bókarí annan lykilinn að henni, en fjehirðir hinn. Þegar eitthvað er tekið út úr aðalhirzlunni skal rita það í bók og fjehirðir kvitta fyrir, en bókarí kvitta fyrir, þá er í hana er látið.

7. gr.

Fjehirði skal fengin önnur fjárhirzla er hann geymir í það fje, sem hann hefur til daglegra þarfa útbúsins, og hefur hann einn lyklana að henni. Að jafnaði skal eigi geyma í henni meira fje en 5000 kr.

8. gr.

Öll áriðandi skjöl og bækur skal bókarí láta inn í eldtryggða skápa, þegar störfum er lokið dag hvern.

9. gr.

Bókarí og fjehirðir útkljá í sameiningu þau mál, sem varða útbúið; greini þá á, skal eptirlitsmaðurinn kvaddur til, og ræður þá úrslitum atkvæði framkvæmdarstjóra, ef eptirlitsmaðurinn veitir því samþykki sitt. En þá skal þegar tilkynna stjórn landsbankans úrslitin og málavexti.

10. gr.

Starfsmenn útbúsins skulu vinna stjórn Landbankans eið að því, að þeir með árverkni og samvizkusemi skuli gegna störfum þeim, sem þeim eru falin,

42 og ekki gjöra neinum óviðkomandi kunnugt um málefni útbúsins, nje segja frá 17. marz viðskiptum einstakra manna við það.

11. gr.

Útbúið veitir bráðabirgðalán gegn trygging í fasteign með fyrsta veðrjetti; þó má í einstökum tilfellum veita lán gegn öðrum veðrjetti, ef sjerstakar ástæður mæla með því, þó svo að lásupphæðin með fyrsta og öðrum veðrjetti til samans fari eigi fram úr helmingi virðingarverðs.

12. gr.

Til þess að geta fengið lán úr útbúinu gegn fasteignarveði þurfa öll hin sömu skjöl og skilríki, sem tilgreind eru í 12. gr. endurskoðaðrar reglugjörðar fyrir Landsbankann, 8. apríl 1894.

13. gr.

Útbúið lánar fje gegn sjálfskuldarábyrgð tveggja eða fleiri manna, er stjórn þess álitur fullnægjandi; þó skal leitað samþykkis stjórnar Landsbankans, þegar um stórlán er að ræða.

14. gr.

Útbúið lánar fje gegn handveði, svo sem arðberandi verðbrjefum og öðrum slíkum verðskjölum, er stjórn þess tekur gild. Veita má og lán gegn vátrygðum verzlunarvörum, sem eru geymdar undir lás og innsigli útbúsins.

15. gr.

Útbúið veitir lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga, þegar þau skilríki eru fyrir hendi, sem tekin eru fram í 15. gr. endurskoðaðrar reglug. Landsbankans, þó skal sjórn Landsbankans í hvert sinn hafa veitt samþykki til lánveitingarinnar.

16. gr.

Útbúið getur veitt lán til prestakalla með skilyrðum þeim, sem landshöfðingi ákveður, hafi stjórn Landsbankans veitt samþykki til þess.

17. gr.

Útbúið kaupir og selur vixla og ávísanir, hvort sem greiðslustaður þeirra er hjer á landi eða erlendis, útlenda peninga og þjóðbankaseðla og auðseld arðberandi verðbrjef. Einnig tekur það að sjer innheimtu vixla og ávísana.

18. gr.

Útbúið kaupir og selur bankavaxtabrjef veðdeildarinnar, og innleysir vaxtamiða þeirra, sem fallnir eru í gjalddaga. Bankavaxtabrjef, sem dregin hafa verið út til innlausnar og eru fallin í gjalddaga, skal útbúið jafnan innleysa annaðhvort með peningum, eða ávísun á Landsbankann.

19. gr.

Eptir því sem tók eru á, skiptir útbúið seðlum Landsbankans fyrir aðra seðla og fyrir gjaldgenga peninga.

42

17. marz

20. gr.

Hver sá, er skuld á að greiða til Landsbankans, getur greitt hana til útbúsins, fær hann þá bráðabyrgðarkvittun fyrir upphæðinni. Útbúið útvegar með fyrstu ferð frá Landsbankanum sundurliðaða kvittun fyrir upphæðinni.

21. gr.

Útbúið lánað ekki minni upphæðir en 50 kr., og getur heimtað allt að 1 árs vexti fyrirfram af lánum þeim, sem það veitir.

22. gr.

Útbúið lánað aldrei útá fasteign meira en helming virðingarverðs hennar. Útá húseignir lánað útbúið því að eins, að þær sjeu vátryggðar í ábyrgðartjelagi, er stjórn Landsbankans tekur gilt, og hefur umboðsmann á Akureyri.

23. gr.

Þeir er vilja fá lán úr útbúinu, skulu beiðast þess brjeflega, og geta þeir fengið eyðublöð undir slík brjef ókeypis hjá því. Aðeins munnlegt svar er gefið upp á slíka beiðni, og getur enginn, er synjað er um lán, heimtað, að honum sje gerð grein fyrir, hverjar ástæður sjeu til synjunarinnar.

24. gr.

Sjerhver skuldunautur útbúsins má greiða lán það, er hann hefir fengið, allt eða nokkurn hluta þess, áður en gjalddagi sá, sem ákveðinn er í skulda-brjefinu, er kominn, og fær hann þá endurgoldinn tiltölulegan hluta vaxta þeirra, er hann hefir fyrirfram greitt af upphæð þeirri, sem hann greiðir fyrir rjettan gjalddaga, en þó eigi hærri vexti en Landsbankinn á þeim tíma gefur fyrir sparisjóðsinnlög, og því að eins, að rentuupphæðin nemi meiru en 3 kr.

25. gr.

Lán gegn fasteign, handveði eða sjálfskuldarábyrgð veitast eigi til lengri tíma en eins árs í senn.

26. gr.

Hvorki stjórnendur nje aðrir starfsmenn útbúsins mega sjálfir taka lán úr útbúinu, ábyrgjast lán úr því nje vera umboðsmenn annarra við lán-töku úr því.

26. gr.

Stjórn Landsbankans ákveður, hvernig hagað er bókun og reiknings-færslu útbúsins, þannig að jafnan sje auðvelt að kynna sjer fjárhag þess.

42

28. gr.

17. marz

Útbúið tekur á móti fje á hlaupareikning en um vexti af því fer eptir samningum við stjórn þess.

29. gr.

Sá er fje leggur í hlaupareikning, getur, ef hann óskar, fengið sjerstaka viðskiptabók, er stjórn útbúsins löggildir, og greiðir hann 1 kr. fyrir hana. — Hann getur ráðstafað fje því, er hann á í hlaupareikningi, eins og hann vill, hvort heldur tekið það út sjálfur eða ávísað öðrum, þótt viðskiptabók sje eigi sýnd í hvert skipti, en færa skal greiðsluna í viðskiftabókina, þegar hún í næsta skipti á eptir kemur í útbúið; skal þá bókarari og fjehirðir rita nöfn sín við greiðsluna og er það full sönnun fyrir henni.

30. gr.

Sá sem vill hefja fje eða ávísa öðrum fje úr hlaupareikningi, án þess að viðskiptabók sje sýnd, skal nota til þess ávísanaeyðublöð, sem útbúið lætur mönnum í tje í þessu skyni. Skyldi framkoma fólks hlaupareikningsávísun eða framsal, ber útbúið enga ábyrgð á skaða þeim, sem fjáreigandi kann að líða við það. Hið sama gildir þótt handhafi viðskiptabókar fái útborgað fje úr henni án lögheimildar.

31. gr.

Í ávísunum, sem gefnar eru út á innstæðu í hlaupareikningi, verður upphæðin að vera tilgreind í tölustöfum og bókstöfum. Sje krónuupphæðin tilgreind öðruvísi með tölustöfum en með bókstöfum, er útbúið ábyrgðarlaust, hvora upphæðina sem það borgar.

32. gr.

Heimilt er hverjum að sjá hlaupareikning sinn í útbúinu, svo og umboðsmanni hans, en óviðkomandi mönnum verða eigi gefnar neinar upplýsingar um hann.

Reykjavík, 15. marz 1902.]

Tryggvi Gunnarsson. Kristján Jónsson. Eiríkur Briem.

Samþykkist.

Reykjavík, 17. marz 1902.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Reikningur

43

yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands fyrir árið 1901.

Tekjur:

1. Sjóður við árslok 1900:			
A. Veðskuldabryf	kr.	244228 86	
B. Lán til prestakalla	—	6025 00	
C. Skuldabryf Reykjavíkur	—	600 00	
D. Vextir fyrir 1900 ógreiddir	—	249 31	
E. Innstæða í Landsbankanum	—	7103 66	
F. Í sjóði hjá fjehirði	—	307 35	kr. 258514 18
2. Bætt við innstæðu vaxtaeigenda:			
A. Innlög á árinu	kr.	9583 89	
B. Vextir fyrir 1901 lagðir við höfuðstól	—	6931 77	16515 66
3. Vextir af útlánnum 1901	—		12197 98
4. Borgun fyrir viðskiftabækur	—		9 00
5. Vextir fyrir 1901, er biða útborgunar	—		3149 44
6. Höfuðstóll, er biður útborgunar	—		262 88
7. Innborguð lán	—		11861 88
8. Móti gjaldlið V.	—		33450 00
			Kr. 335871 02

Gjöld:

1. Vextir vaxtaeigenda fyrir 1901:			
A. Ársvextir 4% af höfuðstól	kr.	9838 22	
B. Dagvextir 3½% um árið	—	242 99	kr. 10081 21
2. Ýmislegur kostnaður	—		614 35
3. Greiddir vextir, er biðu útborgunar við árslok 1900	—		3080 91
4. Höfuðstóll fallinn til útborgunar	—		785 13
5. Sett á vöxtu	—		33450 00
6. Móti tekjulið 7	—		11861 88
7. Sjóður við árslok 1901:			
A. Veðskuldabryf	kr.	266231 98	
B. Lán til prestakalla	—	5610 00	
C. Skuldabryf Reykjavíkur	—	600 00	
D. Vextir 1901 ógreiddir	—	279 71	
E. Innstæða í Landsbankanum	—	2258 49	
F. Í sjóði hjá fjehirði	—	1017 36	275997 54
			Kr. 335871 02

Yfirlit

Yfirlit efnahag Söfnunarsjóðs Íslands við árslok 1901.

Eignir:

1. Veðskuldabryf	kr. 266231 98
2. Skuldabryf prestakalla	— 5610 00
3. Skuldabryf Reykjavíkur	— 600 00
4. Ógreiddir vextir	— 279 71
5. Innstæða í Landsbankanum	— 2258 49
6. Í sjóði hjá fjehirði	— 1017 36
	Kr. 275997 54

Gjöld:

1. Innstæða vaxtaeigenda (fylgiskj. 1 b.):	
A. Í aðaldeild	kr. 225502 82
þar af í deild hinnar æfinlegu erfingja	
rentu 1703,69 a.	
B. Í útborgunardeild	— 27370 36
C. Í bústofnsdeild	— 8961 20
D. Í ellistyrksdeild	— 666 06
2. Vextir, er bíða útborgunar (fylgiskj. 1 b.)	— 3149 44
3. Höfuðstóll, er bíður útborgunar (fylgiskj. 1 d.)	— 262 88
4. Varasjóður (fylgiskj. 3)	— 10084 78
	Kr. 275997 54

Reykjavík, 28. febr. 1902.

Stjórn Söfnunarsjóðs Íslands.

Eiríkur Briem. Jón Jensson. Björn Jensson.

Brjef landshöfðingja til landlæknisins á Íslandi um sóttthreinsun. — Útaf brjefi yðar, herra landlæknir, dagsettu 9. þ. m., og þar með fylgjandi fyrirspurnum frá hjeradslækninum í Strandahjaraði viðvíkjandi kostnaði við sóttthreinsanir, hefi jeg fundið ástæðu til að skipa fyrir um framkvæmdir á sóttthreinsunum m. m. og gefa eptirgreindar leiðbeiningar um þær svo sem hjer segir. 44 16. apr.

Sóttthreinsanir skulu fara fram eptir almennum reglum um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma 24. febr. 1897.

Sóttthreinsunarkostnaður sá, er greiðast skal af almannafje samkvæmt 8. og 12. gr. í lögum nr. 2, frá 31. jan. 1896, um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma, fellur í prent:

- a) Endurgjald fyrir sóttthreinsunarlyf,
- b) Kostnað við sóttthreinsunarvinnu og
- c) Skaðabætur fyrir lausa muni, er brennt hefir verið eða eytt á annan hátt.

að a) Hjeradslæknir skal úthluta til hverrar sóttthreinsunar svo miklu af sóttthreinsunarlyfjum, sem hann telur þurfa, og láta þess getið í sóttthreinsunarreikningum, hver sóttthreinsunarlyf hafi verið notuð við hverja sóttthreinsun og hversu mikið af þeim.

að b) Þá er sóttthreinsun fer fram, eru heimamenn skyldir að láta í tje ókeypiss alla þá aðstoð, sem í þeirra valdi stendur.

1. Ef hjeradslæknir álitur, að heimamenn muni sjálfir geta leyst sóttthreinsunina af hendi svo að tryggilegt sje, þá fær hann þeim í hendur sóttthreinsunarlyfin, og segir fyrir um notkun þeirra, og fellur þá enginn vinnukostnaður á hið opinbera.
2. Ef hjeradslæknir ber eigi það traust til heimamanna, að þeir geti hjálparlaust sóttthreinsað heimilið, þá skal hann fá hæfan mann til að standa fyrir sóttthreinsuninni fyrir umsamda borgun; *er æskilegast að læknir ráði einn sóttthreinsunarmann í hverjum hreppi hjeradsins*, veiti þessum mönnum góða tilsögu í sóttthreinsun, og semji við þá um ákveðna borgun (3—4 kr.) fyrir hverja sóttthreinsun, sem þeir leysa af hendi eptir fyrirskipan og fyrirsögn hjeradslæknis.
3. Ef svo ber við að hjeradslæknir telur nauðsynlegt, að hann sje sjálfur viðstaddur sóttthreinsunina, því til tryggingar að allt sje sem vandlegast af hendi leyst, þá ber honum endurgjald fyrir ferðakostnað og dagpeninga fyrir þann tíma, sem hann er burtu af heimili sínu í þessum erindagjörðum, en engin sjerstök borgun.

að c) Skaðabætur af almannafje verða aðeins greiddar fyrir þá lausa muni, er brennt hefir verið eða gjöreytt á annan hátt eptir fyrirskipun hjeradslæknis, og *ber lækni að haga sóttthreinsuninni svo, að slíkar skaðabætur verði sem minnstar*. Þótt munir rýrni lítið eitt eða falli eitthvað á þá við sóttthreinsun, mega eigendur eigi vænta neinna skaðabóta þarfyrir.

Þegar svo stendur á, sem opt kann að verða, að það mundi valda ó-

44 hæfilega miklum kostnaði, eða jafnvel vera óráðlegt af öðrum ástæðum að láta
16. apr. dómkvadda menn meta hina eyddu muni, þá mun lýsing og vottorð hjeraðslæknis eða sóthreinsunarmanns á mununum látið gilda, nema það sje í sjálfu sjer tortryggilegt.

Kostnaður við sóthreinsanir greiðast þannig: Endurgjald fyrir sóthreinsunarmedul greiðast ávallt af landssjóði, annar sóthreinsunarkostnaður greiðist fyrir hvert ár úr sýslusjóði eða bæjarsjóði, svo framarlega sem þessir sjóðir eigi áður á sama árinu hafa varið 100 kr. til sóttvarna; að öðrum kosti greiðist þessi kostnaður úr landsjóði.

Þetta er yður, herra landlæknir, til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir hjeraðslæknum landsins.

45 **Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna yfir Íslandi um lántöku-**
26. apr. **Ieyfi handa Kálfafellsprestakalli.** — Samkvæmt tillögum yðar, herra biskup, í brjefi, dagsettu 21. þ. m., og beiðni hlutaðeiganda, vil jeg hjer með veita samþykki mitt til þess, að presturinn að Kálfafellsstað, síra Pjetur Jónsson, taki allt að 1600 kr. embættislán uppá prestakallið til þess að standast kostnað við bygging íbúðarhúss þess úr timbri 15×7 áln, með áföstum timburskúr um $5 \times 2\frac{1}{2}$ áln. og $15 \times 4\frac{1}{2}$ áln. sem hann hefir látið gjöra á prestsetrinu. Það er skilyrði fyrir lántökuleyfi þessu, að hið umgetna íbúðarhús ásamt skúr, er jafnan skal halda váttrygðu gegn eldsvoða fyrir 2600 kr. að minnsta kosti, verði eign prestakallsins, og skal presturinn eða bú hans á sínum tíma tíma skila því af sjer í gildu standi eða með fullu álagi.

Apur á móti falla þá niður öll jarðarhús á prestssetrinu að undanteknum: eldhúsi, smiðju og fjárhúsum. Enn er lántökuleyfi þetta þeim skilyrðum bundið, að lánið endurborgist með jöfnum afborgunum á 25 árum samfleytt frá lántökudegi að telja og að lánið sje fengið með svo vægum vaxtakjörum, sem unnt er.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og til birtingar fyrir beiðandanum.

46 **Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Norduramtinu og Austur-**
30. apr. **amtinu um sveitfesti þurfalings.** — Með brjefi yðar, dagsettu 8. þ. m., hafið þjer, herra amtmaður, látið uppi umsögn yðar um áfrýjun hreppsnefndarinnar í Áshreppi í Húnavatnssýslu á úrskurði yðar, dagsettu 9. septbr. f. á., um ágreining milli nefndrar hreppsnefndar og hreppsnefndarinnar í Vindhælis-hreppi um sveitfesti Frimanns nokkurs Guðjónssonar.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar, að með því að jeg í öllum aðalatriðum verð að fallast á ástæður þær, er úrskurður yðar er byggður á, skal hann standa óraskaður.

Úrskurður amtsins.

Með brjefi, dags. 5. des. f. á., hefir hreppsnefndin í Áshreppi skotið til mín úrskurði yðar, herra sýslumaður, frá 23. okt. f. á. þar sem þjer kváðuð svo á, að Áshreppur skyldi endurgjalda Vindhælishreppi sveitarstyrk veittan Frímanni nokkrum Guðjónssyni, að upphæð kr. 24 51 e. — Málavextir eru þannig, að tjeður Frímánn Guðjónsson fluttist í Vindhælishrepp vorið 1887, en þá var hann sveitlægur í Áshreppi; fjeck hann því leyfi til húsmennsku, en vorið 1889 fjeck hann jörð í hreppnum til ábúðar. Um haustið fór hann frá ábylisjörð sinni og gjörðist húsmáður. Var hann svo í húsmennsku til vorsins 1891. Fjeck hann þá til ábúðar hjá umboðsmanni Þingeyraklausturs fyrst þjóðjörðina Tjörn og síðan Hvamnkot, en hreppsnefnd Áshrepps gekk í ábyrgð fyrir ábúð Frímánn. Árið 1897 sagði hreppsnefndin upp ábyrgð sinni, en þetta sama ár var Frímánn búinn að vera 10 ár í Vindhælishreppi. Lá þá við borð að Frímánn yrði að fara frá jörðinni, en þá gekk einn af hreppsnefndarmönnum í ábyrgð fyrir hann; en þegar Vindhælishreppur neitaði sveitfesti Frímánn, þá gekk hreppsnefnd Áshrepps aptur í ábyrgð fyrir ábúð hans.

Það lítur út fyrir að menn hafi fljótt orðið hræddir um, að Frímánn mundi verða sveitarþurfi, því að hreppsnefnd Vindhælishrepps lagði allt kapp á að fá það viðurkennt, að húsmennska Frímánn væri ólögleg, hún kærði hann fyrir sýslumanni um ólöglega húsmennsku tvisvar 1888, einu sinni 1889 og þegar Frímánn fór að búa um vorið, þá hjelt hreppsnefndin því fram að hann hefði fyrirgjört húsmennskuleyfi sínu. Sótti hann næsta vetur um húsmennskuleyfi af nýju, en hreppsnefndin neitaði því og kærði hann um ólöglega húsmennsku vorið 1890. Sýslumaður tók engar af kœrum hreppsnefndarinnar til greina, enda verður að álíta, að þegar hreppsnefndin veitti honum leyfi til húsmennsku vorið 1887, þá hafi Frímánn fengið fullnægjandi leyfi til húsmennskunnar og þó að hann byggi einn sumartíma, án þess að hann færi úr hreppnum, þá verður eigi álitíð að hann með því hafi fyrirgjört leyfi því til húsmennsku, er hann einu sinni hafði fengið.

Vorið 1887 fjeck Frímánn sveitarstyrk af Vindhælishreppi, að upphæð kr. 4 68 a. og næsta ár fjeck hann einnig sveitarstyrk af Vindhælishreppi að upphæð 6 kr., en Frímánn borgaði sjálfur þessar litlu upphæðir. Styrkveitingar þessar voru aldrei tilkynntar framfærsluhreppi hans og að öðru leyti er óvíst, hvort Frímánn hefir þurft að fá þessar styrkveitingar. Þess vegna verður eigi álitíð að styrkveitingar þessar geti heimfærzt undir löglega veittan sveitarstyrk.

Þegar hreppsnefndin í Áshreppi gekk í ábyrgð fyrir ábúð Frímánn vorið 1891, þó að hann væri alveg fjelaus maður, þá sýndi hún fyrir sitt leyti, að hún vildi gjarnan að Frímánn yrði sveitfastur í Vindhælishreppi, en auk þessa studdu Áshreppingar Frímánn með árlegum gjöfum og ríflægum samskotum og studdu hreppsnefndarmenn að þessu, auk þess sem oddviti hreppsnefndarinnar stóð fyrir samskotunum. Hreppsnefndarmenn hafa reynzt fremur minnislitlir um afskipti sín í þessu efni, en eptir líkum er meir eða minna af gjöfunum gefið til þess að halda Frímanni frá sveit, þangað til hann yrði sveitfastur í Vindhælishreppi. Það verður því að álíta að gjafirnar hafi að nokkru leyti verið gefnar Áshreppi og verði því að skoðast sem sveitarstyrkur til Frímánn, þó að þær væru eigi innfærðar í sveitarreikninginn; sjerstaklega hefir oddvitinn, sem stóð fyrir samskotunum, enga grein getað gjört fyrir því, hvernig þeim hefir verið varið, en það lítur út fyrir að hann hafi varið þeim eins og sveitarfje til þess að borga jarðarafgjald fyrir Frímánn, án þess að láta Frímánn hafa nein ráð í þessu efni. Um þessar mundir er skrifað inn í hreppsreikninginn frá Frímanni kr. 24 70 a. og svo nokkru síðar úr hreppsreikningnum til Frímánn kr. 27, án þess að oddvitinn geti gjört grein fyrir því, hvernig á þessu stendur, en að líkindum eru þessar kr. 24,70 af samskotafje Frímánn og þessar 27 kr. sveitarstyrkur til hans.

46

Eins og áður er sagt, gekk hreppsnefnd Áshrepps í ábyrgð fyrir jarðarafgjaldi Frímanns vorið 1891. Frímann hefir borið það, að hann hafi aðeins borgað afgangið fyrsta búskaparár sitt, en umboðsmaður telur að eins óborgað jarðargjöld Frímanns árið 1894, 1896, 1897, 1898, 1899 og 1900. Það hefir ekki orðið upplýst, hvernig jarðarafgjöldin 1893 og 1895 hafa verið borguð, nema hvað það er viðurkennt, að oddviti hreppsins hefir greitt $\frac{1}{2}$ jarðarafgjald fyrir Frímann. Hreppsnefnd Áshrepps sagði upp ábyrgð á ábúð Frímanns 1897 og því stendur hún í ábyrgð fyrir jarðarafgjaldi Frímanns árið 1894 eða kr. 36 24 a. og fyrir árið 1896 og fyrir landsskuld árið 1897. Það hafa að vísu ekki fengizt nákvæmar upplýsingar í þessu efni, en að líkindum nemur þessi upphæð kr. 90. Þessa upphæð átti Áshreppur að borga fyrir Frímann í gjalddaga, og þó að hún verði ef til vill eigi talin beinlínis greidd af Áshreppi af því að umboðsmaður hefir skuldað hreppnum talsvert hærri upphæð, þá er hún þó fallin fyrir löngu í gjalddaga, og þar sem Frímann alls eigi gat borgað upphæð þessa, þá er hún beinlínis orðin skuld hreppsins fyrir Frímann. Það er því auðsætt að hjer er að ræða um nýja aðferð til að veita þurfamönnum sveitarstyrk, sem þá væri fölginn í því, að einhver, sem skuldar hreppnum, lánar styrkþurfa upp á ábyrgð hreppsnefndar, en svo eru reikningarnir eigi gerðir upp fyr en styrkþurfi væri búinn að vera 10 ár í öðrum hreppi. Þar sem eigi verður sjeð að nein ástæða sje til þess, að hreppsnefndir með þessu fari í kring um lögin, því verður að álíta að sveitarstyrkur sje í þess konar tilfellum veittur, þegar upphæðin, sem hreppsnefndin gengur í ábyrgð fyrir, er fallin í gjalddaga. Samkvæmt þessu verðnr að álíta, að Frímann Guðjónsson hafi þegið sveitarstyrk af Áshreppi, að minnsta kosti 1894, 1896 og 1897, og samkvæmt því verður að telja hann sveitlægan í Áshreppi, og þar sem engin mótmæli hafa verið gjörð að því er snertir sveitarstyrk þann, er Frímanni hefir verið veittur af sveitarsjóði Vindhælishrepps, að upphæð kr. 24 51 e., þá er jeg samdóma þeim ákvæðum í úrskurði yðar, að Áshreppi beri að greiða nefndar kr. 24 51 e. til Vindhælishrepps.

Jafnframt því að tilkynna yður þetta, herra sýslumaður, til leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigandi hreppsnefndum, vil eg taka það fram, að jeg sje mjer eigi fært að taka til greina kröfu hreppsnefndarinnar í Vindhælishreppi um að fá greiddar 53 kr. til endurgjalds á kostnaði við rjettarpróf í þessu máli, því að það er eigi aðeins óþarft, heldur og ólöglegt að yfirheyra hreppsnefndarmenn og láta þá vinna eið að framburði þeirra í málefnum, sem snerta þeirra eigin störf.

47

3. maí

Ítarlegar reglur

um manntal í Reykjavík.

Samkvæmt 1. gr. í lögum nr. 18, frá 13. sept. 1901 um manntal í Reykjavík, skal skýrara kveðið svo á um manntalið, sem hjer segir:

1. gr.

Lögreglustjórnin í Reykjavík skal síðara hluta októbermánaðar ár hvert gjöra nákvæma skrá yfir alla íbúa kaupstaðarins. Á skrá þessa skal setja alla, er eiga fast aðsetur í lögsagnarumdæmi kaupstaðarins, eða hafa þar dvöl til að reka atvinnu eða vinna fyrir sjer á einhvern hátt, eða til að stunda nám bóklegt eða verklegt á skólum eða hjá einstökum mönnum. Eigi skal telja á skránni

gesti eða ferðamenn. Meðal gesta skal telja þá menn, sem dvelja í bænum að-
eins til að leita sjer lækninga-

47
3. maí

Á manntalsskránni skal tilgreina fullt nafn hvers manns, fæðingardag, ef þess er kostur, — ef hlutaðeigandi getur tilgreint fæðingardaginn sjálfur eða nærstaddir foreldrar, húsbændur o. s. frv., eða hann er fæddur í Reykjavíkursókn, — fæðingarár, fæðingarstað, stjett eða atvinnu, hvenær hann hafi flutzt til kaupstaðarins, og lögheimili hans, sje það annarsstaðar.

Sje einhver, sem eptir framansögðu á að telja á skránni, eigi viðstaddur þann dag sem talið er, heldur fjarverandi á ferðalagi eða á annan hátt, skal hann engu síður tekinn í manntalið.

Manntal þetta skal skráð í manntalsbók, er gjörð sje eptir fyrirmynd þeirri er hjer fer á eptir; þar skal og rita þær breytingar, sem verða frá einu manntali til annars, jafnskjótt og lögreglustjóri fær vitneskju þarum.

2. gr.

Að viðlagðri allt að 40 kr. sekt, er rennur í bæjarsjóð, er hver húseigandi eða húsráðandi skyldur að gefa sjálfur skýrslu, munnlega eða skriflega (fylla út eyðublöð), um alla húsbúa sína, til afnota við manntal hvert, eða láta hæfan mann annan, er hann tilnefnir fyrir lögreglustjóra, og hefir aðsetur í kaupstaðnum, gefa skýrsluna fyrir sína hönd.

Að viðlagðri sömu hegningu er húsráðandi skyldur að tilkynna lögreglustjóra innan tveggja sólarhringa, er einhver maður, er setja ber á manntalsskrá samkvæmt 1. gr., flytur í húsi hans eða úr því.

3. gr.

Eptirrit eptir manntalsbókinni skal láta þeim í tje, er æskir þess, fyrir 50 aura gjald fyrir hverja örk, og hálfu minni fyrir hálfu örk og minni hluta úr örk. Gjald þetta rennar í bæjarsjóð.

Eptir þessu eiga hlutaðeigendur að hegða sjer.

Reykjavík, 3. maí 1902.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Mannal

Í Reykjavíkurborg 1. októbermánuði árið 19

[illegible]

Reikningur

48

yfir tekjur og gjöld Thorkilli barnaskólasjóðs 1901.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1900:				
a. Innritunarskírteini Litra A, Fol. 87 . . .	kr.	28500	00	
b. Skuldabréf	—	38718	80	
c. Í Landsbankanum	—	1596	30	
d. Í peningum	—	28	31	kr. 68843 41
2. Innritunarskírteini breytt í 3½% óuppsegjanleg konungleg skuldabréf og þau seld	—			27618 13
3. Vextir:				
a. Af bankavaxtabréfum frá 1/1—1/7 1901 . . .	kr.	450	00	
b. Af skuldabréfum frá 11/6 1900—11/6 1901 . . .	—	1444	75	
c. Dagvextir af skuldabréfum til 11/6 1901 . . .	—	4	24	
d. Dagv. af skuldabr. greidd. eptir 11/6 1901 . . .	—	16	81	
e. Vextir af bankainnlögum	—	214	91	— 2130 71
4. Endurborguð lán og afborganir	—			1177 05
5. Til jafnaðar færist gjaldliður 3	—			2600 00
6. Til jafnaðar færist gjaldliður 6. a	—			20000 00
7. Skuld við reikningshaldara	—			38 84
	Samtals	kr.	122408	14

Gjöld:

1. Styrkur veittur til uppfósturs og fræðslu börnum í hinu forna Kjalarnespingi	kr.	2420	00	
2. Keypt bankavaxtabréf með vöxtum frá 1/1—6/5 1901 4½%	—	20315	00	
3. Lánað út á árinu	—	2600	00	
4. Til jafnaðar við tekjulið 1 a	—	28500	00	
5. Til jafnaðar við tekjulið 4	—	1177	05	
6. Eptirstöðvar við árslok 1901:				
a. Bankavaxtabréf	kr.	20000	00	
b. Skuldabréf	—	40141	75	
c. Ógoldnir vextir til 11/6 1901	—	2	00	
d. Í Landsbankanum	—	7252	34	— 67396 09
	Samtals	kr.	122408	14

Stiptsyfirvöld Íslands. Reykjavík, 21. apríl 1902.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Reikningur

yfir tekjur og útgjöld Ræktunarsjóðs Íslands árið 1901.

Tekjur :

1. Höfuðstóll 1. jan. 1901			
4% Þjóðjarðasölulán	kr. 56,284	25	
4% Önnur lán	— 44,065	75	
3½% Tóvjelalán	— 14,582	00	
3% Jarðabótarlán	— 30,000	00	kr. 144,932 00
2. Vextir áfallnir 1901 :			
4% Þjóðjarðasölulán	— 2,250	66	
4% Önnur lán	— 1,762	46	
3½% Tóvjelalán	— 509	97	
3% Jarðabótarlán	— 900	00	
Sparisjóðsvextir	— 27	01	kr. 5450 10
3. Afborgun lána			
Þjóðjarðasölulán	kr. 1841	59	
Önnur lán	— 1582	86	
Tóvjelalán	— 679	12	kr. 4,103 57
			kr. 154,485 67

Útgjöld :

1. Sparisjóðsbók keypt	kr. 25	
2. Til jafnaðar við tekjul. 3	— 4,103	57
3. Höfuðstóll 31. desbr. 1901		
4% Þjóðjarðasölulán	kr. 54,442	66
4% Önnur lán	— 42,482	89
3½% Tóvjelalán	— 13,902	88
3% Jarðabótarlán	— 30,000	00
	kr. 140,828	43
I sparisjóðsbók		
Nr. 7635 U. bls. 235	— 9,553	42
		kr. 150,381 85
		kr. 154,485 67

Skrifstofa landfógeta 22. febr. 1902.

A. Thorsteinsson.

Reglugjörð um notkun pósta.

50
17. maí

I. Kaffi.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Pósthúsin og starfssvið þeirra.

Á pósthúsum skal tekið á móti alls konar póstsendingum og þær afhentar svo lengi sem hægt er og þörf er á frá kl. 9 árdegis til kl. 7 síðdegis.

Það er skylda póstmanna, þegar þess er krafist, að leiðbeina mönnum um notkun póstanna, ef því verður við komið, án þess að raska eða seinka um of fyrir öðrum póststörfum.

Í kaupstöðum og kauptúnum skal póstkassi hengdur upp við innganginn á pósthúsunum.

Á póstafgreiðslustöðum skal sá hluti pósthússins, sem hafður er til að afgreiða póstinn, vera aðgreindur frá þeim hluta, sem ætlaður er almenningi, með skilrími, diskum eða á annan hátt. Þar skal eitt eintak af póstlögunum og reglugjörð þessari vera til sýnis, yfirlit yfir komandi og farandi pósta og annað, sem samkvæmt reglugjörð þessari og öðrum ákvæðum ber að auglýsa þar.

2. gr.

Hvenær póstsendingum skal skilað, og hvenær pósthúsin eru opin.

Póststjórnin ákveður, hvenær pósthúsin skulu vera opin, eptir því sem hagar til á hverjum stað, og eptir póstgöngunum.

Á sunnudögum og helgidögum þurfa pósthúsin ekki að vera opin, nema um póstgöngur.

Til þess að sendingar fari með fyrsta pósti, skal þeim í síðasta lagi skilað að svo löngu áður en hann, eptir áætluninni, á að fara frá póstafgreiðslustað, sem hjer segir:

Peningabryfum, böggjum og póstávísunum 1½ klst.

Ábyrgðarbryfum og blöðum, sem send eru samkvæmt 11. gr. í

póstlögunum 1 —

öðrum brjefasendingum ½ —

Fari póstur að morgni fyrir kl. 9., skal sendingum öllum, sem á að afhenda á pósthúsinu, skilað kvöldinu fyrir. Hve lengi hægt er að taka við sendingum á póststofunni í Reykjavík, til þess að þær komist með fyrsta pósti, verður ákveðið af póststjórninni.

Á brjefhirdingastöðum skal sendingum skilað svo löngu áður en póstur á að fara þaðan, sem hjer segir:

Ábyrgðarlausum brjefum ½ klst.

öðrum sendingum 1 —

Brjefakassa á pósthúsum skal ætíð tæma 10 mínútum áður en póstur leggur af stað frá pósthúsinu.

31. dag maíánaðar 1902.

Reykjavík. — Isafoldarprentsmiðja.

50 Þetta skal auglýst á pósthúsum og hvenær megi seinast afhenda sendingar til þess þær komist með fyrsta pósti.

3. gr.

Flutningur á póstsendingum.

Til þess að flytja póstsendingar milli pósthúsanna skal nota:

1. Landpóstana, sem landssjóður kostar;
2. Gufuskip þau, sem styrks njóta af landssjóði;
3. Reglubundnar flutningaferðir á landi, sem einstakir menn kosta, og skip einstakra manna. (Póstl. 8. og 9. gr.).

Þegar sjerstaklega stendur á, getur póststjórnin látið flytja póstsendingar á þann hátt, sem hún álitur þest við eiga.

Með flutningaferðum einstakra manna á landi og með skipum einstakra manna skal venjulega aðeins senda brjef, póstávísanir, krossbandssendingar og blöð og tímarit. — Með hinum öðrum reglubundnu flutningaferðum skal venjulega senda alls konar sendingar.

Póststjórnin auglýsir, hvenær póstar eigi að koma og fara frá pósthúsum og allar breytingar, sem kunna að verða gjörðar á því.

Sömuleiðis auglýsir hún tækifæris póstflutninga, og hvað þá er tekið til flutnings.

Þegar farartími pósta er auglýstur, er ætíð átt við þann tíma, þegar póstur má leggja af stað í fyrsta lagi, en póststjórnin getur látið póstin leggja af stað síðar, meðal annars til þess, að biða eptir öðrum póstum.

Þegar ísár eru eða mjög mikil ófærð á vetrum, getur póststjórnin ákveðið, að bögglar, blöð og krossbandssendingar skuli biða betri tíma.

4. gr.

Skil á póstsendingum.

Póststjórnin tekst á hendur að koma póstsendingum til þeirra pósthúsa, sem vísað er til, og afhenda þær þar þeim, sem við á að taka, en þeir skulu sjálfir sjá um að sendingarnar sjeu sóttar.

Að svo miklu leyti sem því verður við komið án kostnaðar fyrir póstsjóð, skulu póstmenn láta móttakendur vita, þegar sendingar eru komnar til þeirra, og koma þeim til þeirra, á þeirra kostnað, ef þeir óska þess.

Brjef, sem eiga að berast með hraðboða, skal senda til móttakanda bæði á virkum dögum og helgidögum, á hvaða tíma dags sem er.

Í Reykjavík eru almenn brjef, fylgibrjef og póstávísanir bornar til manna tvisvar á virkum dögum og einu sinni á helgum dögum og eptir komu pósta samkvæmt auglýsingu frá póststjórninni.

Þar er móttakendum einnig tilkynnt, þegar aðrar sendingar koma til þeirra, þeim að kostnaðarlausu.

II. Kaffi.

Brjefasendingar, peningabrief, bögglar og póstaðvisanir. Útbúningur þessara sendinga.

50

17. maí

5. gr.

Brjefasendingar.

Almenn brjef skulu vera flöt að lögun og eigi yfir 15" á lengd, 10" á breidd og 1" þykkt. — Þau mega eigi vera þyngri en 50 kvint og hvorki má skrifa á þau verð eða að aðrir munir fylgi þeim. Munir þeir, sem eigi fullnægja þessum skilyrðum, skulu fluttir, ef á annað borð má flytja þá með póstum, eptir þeim reglum, sem gilda fyrir þær sendingar, sem þeir eptir eðli sínu verða að teljast til, þótt þeir hafi verið settir á póst sem almenn brjef.

Spjaldbrjef eru opin spjaldblöð, sem póststjórnin gefur út með áprentuðu frímerki.

Einstakir menn geta líka gefið út spjaldbrjef, en þau verða þá bæði að lögun, stærð og efni að vera eins og spjaldbrjef þau, sem póststjórnin gefur út. Prenta skal á þau nafnið »spjaldbrjef«, en frímerki má eigi prenta á þau, og að öðru leyti má eigi utanáskriptarmegin prenta á þau neitt verulegt annað en utanáskriptina og það, sem prentað er á spjaldbrjef póststjórnarinnar.

Engin önnur sending má fylgja spjaldbrjefum, og eigi má líma á þau neitt annað en frímerkin og seðil með kveðjunni, allt að 2 þumlungum á lengd og $\frac{3}{4}$ þumlungs á breidd. Utanáskriptarhlíðina á spjaldbrjefum má aðeins nota fyrir kveðjuna og nafn og heimili sendanda.

Brjefasendingar sem 11. gr. a. 2 í póstlögunum ræðir um eru prentað mál í krossbandi eða einbrugðnu bandi eða aðeins samanbrotið eða opið spjaldblað, sýnishorn af vöru eða snið. Um þessar sendingar gildir sama og almenn brjef að þær mega eigi vera þyngri en 50 kvint, og hvorki má skrifa á þær verð eða að aðrir munir fylgi þeim. Þessar sendingar má flytja með póstum, þótt þær að lögun, stærð og þykkt sjeu öðruvísi en sagt er um almenn brjef, þó verða þær að vera þannig lagaðar, að þær sjeu hentugar til flutnings með öðrum brjefasendingum.

- I. *Prentað mál.* Þar undir má telja: Allt sem prentað er á pappír, skinn eða pappa, hvort sem lettrið eða myndirnar, sem prentað er með, eru úr steini, málmí eða trje; auk þess má senda sem prentað mál annað, sem fjölritað er með vjelum, og auðvelt er að ákveða, hvernig er gjört, þó ekki það, sem ritað er með endurritvjel, skrifvjel eða gegnumskript; það, sem ritað er með hektograf eða tryppograf, má þó senda sem prentað mál, ef 20 samhljóða eintök af því eru afhent í einu á pósthúsið.

Sem dæmi upp á prentað mál má nefna: Blöð og tímarit, bækur, nótur, nafnseðla, prófarkir, upphleypt prent fyrir blinda, myndir, landabrief, áskriptartilboð, auglýsingar o. s. frv.

Til þess að munir þeir, sem að framan eru nefndir, verði teknir til meðferðar með póstum sem prentað mál, verða þeir að fullnægja eptirfylgjandi skilyrðum:

50
17. maí

1. Fyrir utan utanáskriptina má eigi skrifa á þá neitt annað en það, er hjer segir:

Nafn sendanda og stöðu, staðinn, sem það er sent frá, mánaðardag, verðið á verðskrár og áskriptatilboð. Á bókum stutt tileinkun frá höfundinum. Með prentuðu máli mega fylgja reikningar, sem snerta það. Með próförk má fylgja tilheyrandi handrit og mega í próförkinni vera leiðrjettingar á prentvillum, breytingar og viðbót, sem lýtur að texta ritsins, og athugasemd um, hvort ný próförk sje nauðsynleg eða ekki, en engin orðsending til prófarkalesarans.

Sömu leiðis má setja þar stryk, tölur og merki, en eigi má setja þau þannig, að þar með sje móttakanda gefin vísbending um eitthvað.

2. Prentað mál verður að vera þannig útbúið, að auðvelt sje að rannsaka innihaldið, og skal í því efni þetta tekið fram: Prentað mál, sem aðeins er einföld eða samanlögð spjaldblöð, seðlar eða því um líkt, má senda umbúðalaust, en sjeu munir þessir lagðir saman, má þeim eigi vera lokað með lakki, oflátu eða á líkan hátt.

Annað prentað mál verður að vera í umbúðum annaðhvort sambundið, þó svo, að hægt sje að leysa utan af því eða í umslagi, sem auðvelt er að taka af og láta á aptur. Utanáskriptarmegin á prentuðu máli skal ætíð standa *prentað mál*.

3. Eigi mega vera í því munir til ýmissa eða frá ýmsum, nema um blöð sje að ræða, sem flutt eru samkvæmt 11. gr. e. í póstlögunum.

II. *Sýnishorn af vöru og snið* (uppdrættir).

Til þess að munir þeir, sem eptir eðli sínu má telja undir sýnishorn af vöru og snið, sem þó mega eigi vera handteiknuð, verði tekin til flutnings með póstum, skulu þeir fullnægja eptirfylgjandi skilyrðum.

1. Fyrir utan utanáskriptina má eigi skrifa á þá annað en nafn sendanda, eða merki, tölu, verð, þyngd, mál, stærð og hve mikið sje til sölu af vörunni.
2. Þeir skulu vera í umbúðum þannig, að auðvelt sje að rannsaka þá, bæði að opna umbúðirnar og loka þeim.
3. Þeir mega eigi hafa verð til verzlunar þannig, að hægt sje að selja þá út af fyrir sig.
4. Þeir mega eigi innihalda hluti frá ýmsum eða til ýmissa. Útilokað frá að flytjast með póstum sem prentað mál, sýnishorn af vöru og snið, eru frímerki bæði innlend og útlend, hvort sem þau eru ónýtt eða ekki, spjaldbrjef og allir aðrir prentaðir munir, sem eru notaðir til að tákna verð.

Ef prentað mál, sýnishorn af varningi og snið, fullnægja ekki skilyrðum þeim, sem talin eru í I.1—2 og II.1—2, fer um muni þessa sem almenn brjef.

Ef skilyrðum í I.3 og II.4 eigi er fullnægt, skal hver einstakur hlutur í sendingunni skodaður sem sending út af fyrir sig, og með hann farið þar eptir.

Hafi sýnishorn af vöru eða snið verzlunarverð, skal með þesskonar sendingar farið sem brjef eða böggul.

50

17. maí

Reglur þær, er nú skal greina, gilda um allar brjefsendingar (almenn brjef, spjaldbrjef, prentað mál, sýnishorn og snið) sameiginlega.

Til þess að geta komizt hjá drætti, skulu þær hafa nákvæma utanáskript, sem segi til um nafn móttakanda, heimili og nafnið á pósthúsi því, þar sem sendingin á að afhendast. Auk þess er ráðlegt að tilfæra á umslagið eða umbúðirnar nafn sendanda og heimili, til þess að sendingunni verði fyrir skilað aptur, ef eigi er hægt að koma henni til móttakanda.

Til þess að brjef til Reykjavíkur verði borin út í fyrstu ferð brjefberans eptir að þau koma á pósthúsið, verður götunafn og húsnúmer að standa á brjefunum, og til þess að þeim verði ráðað í box við fyrstu röðun, skal box-númer sett á þau.

Æski sá, sem sendir brjefsending, að hún sje flutt með ábyrgð, verður utanáskriftarmegin greinilega að skrifa *NR*, eða *mælt með* eða *recommanderað*. Krefjist sendandi ábyrgðarsendingar kvittunar móttakanda fyrir henni, skal skrifað framan á brjefið: »kvittunar er æskt fyrir móttöku«.

Með því að skrifa framan á brjefsendingar undir staðarnafnið »poste restante« eða »verður sótt«, getur sendandi ákveðið, að þær geymist á pósthúsinu þangað til þær verða sóttar, þó ekki fram yfir 3 mánuði frá því þær komu á póststaðinn. Þegar brjefasendingar eru eigi með ábyrgð, má í staðinn fyrir nafn móttakanda tilfæra bókstafi, tölur eða merki, en þá ábyrgist póststjórnin ekki að sendingin komist í rjettar hendur.

Ef þess er óskað, að brjef sje borið út með hraðboða, verður ósk um það að vera skrifuð utanáskriftarmegin á brjefið.

6. gr.

Peningabrjef.

Til þess að sending verði tekin til flutnings sem peningabrjef, verður hún að fullnægja skilyrðum þeim, sem sett eru í 5. gr. um almenn brjef, að því er snertir lögun, stærð, þykkt og þyngd; auk þess verða í henni að vera peningar eða verðbrjef og á hana skrifað ákveðið verð. Eigi má rita á hana athugasemd um að nokkur annar hlutur fylgi henni. Þegar sjerstaklega stendur á, má þykktin þó vera lítið eitt yfir þumlung.

Af mótuðum peningum má ekki í nokkru peningabrjefi vera meira en

50 kr. í gulli,

9 — í ein- eða tvíkrónum,

90 aurar í smásilfri,

9 — í kopar.

Yfir höfuð eru engin takmörk fyrir verðupphæð peningabrjefa.

Verðupphæð skal tiltekin í íslenskum peningum og má hún ekki vera yfirstrykuð eða henni breytt, nema sendandi hafi á umslaginu endurtekið hina rjettu upphæð með bókstöfum, og skrifað nafn sitt undir.

50

17. maí

Þegar sagt er til verðupphæðar á peningabrjefum, skal það orðað þannig: Innlagðar N. N. kr., eða á líkan hátt.

Aptur á móti verður eigi álitid, að sagt sje til verðs á peningabrjefi, þótt skrifað sje á sending, sem skuldabrief með nafni eða slík brief eru í: Innlögð skuldabrief að upphæð N. N. kr., innlögð ávísun að upphæð N. N. kr.

Þegar telja skal í peningabrjefi, sem inniheldur útlenda peninga, sem eigi eru gjaldgengir hjer á landi, og talningin getur farið fram, af því að hlutadeigandi pósthjónn getur staðfest innihaldið samkvæmt því, sem sagt er til um verðið, verður að framkvæma hana þannig, að upplýsing sje gefin um, hve mikið sje í innlendum og hve mikið í útlendum peningum, t. d.: Innlagt N. N. kr. í islenzkum seðlum og N. N. frankar í frönskum seðlum. Verð N. N. kr.

Þar að auki skal búa um peningabrief og lakka, svo sem hjer segir:

Umbúðir.

Áður en umslagið er látið utan um peningana eða verðbrjefin, skulu þeir vera sveiptir inn í umbúðapappír eða annað jafnsterkt, og skal þessu vera komið svo fyrir, að það haldi fast að innihaldinu á allar hliðar, svo að það fær-ist eigi til að mun á leiðinni; sjer í lagi verður að gæta þess, að mótaðir peningar eigi geti skrölt lausir í umslaginu. Það er því ráðlegt, þegar í peningabriefi eru mótaðir peningar, að innsigla hinar innri umbúðir líka.

Umslagið.

Umslög um peningabrief eiga að vera úr sterkum umbúðapappír, þau eiga að vera í lögun, áður en þau eru brotin saman, eins og uppdrættirnir I og II sýna.

Þó má nota venjuleg brjefaumslög um seðla, en eigi fleiri en 4 í hverju brjefi (mótaða peninga má eigi senda í slíkum umslögum).

Auk þess verður að innsigla þau eptir sjerstökum reglum, er síðar verður getið.

Innsigluglun.

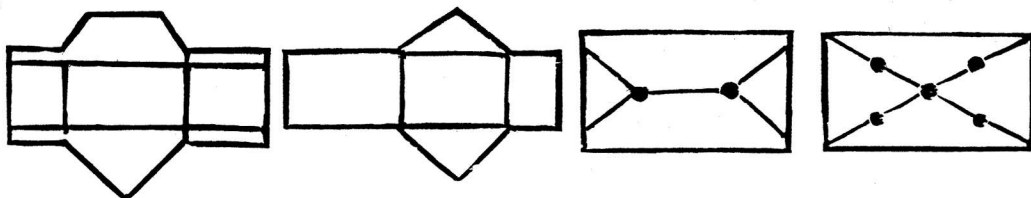
Þegar sendandi notar umslagið I og krefst eigi tölu í peningabriefinu, á hann að lakka það með tveim lökkum þannig, að innsiglið þeki hornin á umslagslokinu og snerti það af umslaginu, sem liggur undir, eins og myndin III

I

II

III

IV

sýnir; þó getur pósthúsið heimtað, að fleiri lökk sje á brjefinu, þegar stærð umslagsins gefur tilefni til þess.

Sje umslagið að lögun eins og myndin II sýnir, eða sjeu peningar sendir í venjulegum umslögum, þá skal lakka peningabriefið með 5 lökkum eins og mynd IV sýnir.

Sje talið í peningabrjefi með umslagi I, skal setja á það tvö póstinnsigli eins og á mynd III, og innsigli sendanda á milli þeirra. 50
17. maí

Ef öðruvísi umslög eru notuð, eiga tvö af fimm innsiglium að vera póstinnsigli.

Til innsiglunarinnar ber að nota haldgott lakk og reglulegt signet, en mótaða peninga, hnappa eða því um líkt má ekki nota í þess stað. Sendandi verður að viðhafa sama signetið á öllum lökkum, sem hann setur á sama peningabrjefið. Nafn og heimili móttakanda skal skrifað með bleki á hvert peningabrjef, og eigi það að fara út fyrir umdæmi þess pósthúss, þar sem það er afhent, skal og skrifa nafn þess pósthúss, sem ætlast er til að afhendi brjefið.

Sendandi getur heimað, að brjefið liggir á pósthúsi því, sem það er sent til, þangað til móttakandi sækir það, með því að skrifa á brjefið »posterestante« eða »verður sótt«, þó eigi yfir 3 mánuði eftir að það kom þangað.

Óski sendandi að fá kvittun móttakanda fyrir því, skal hann rita athugasemd um það á brjefið utanáskriftarmegin.

7. gr.

Böggulsendingar.

Munir þeir, sem að einhverju leyti fara út fyrir takmörk þau, sem sett eru um brjefasendingar og peningabrjef, að því er snertir lögun, stærð og vikt, skulu teljast undir böggulsendingar.

Fyrir flutning böggulsendinga með póstum gilda reglur þær, sem nú skal greina:

Um mál.

Böggulsendingar, sem eiga að fara með landpóstum, mega eigi vera yfir 18" á lengd og 9" á breidd og þykkt, auk þess verða sendingar, sem eiga að flytjast með gangandi póstum, að vera þannig lagaðar, að hægt sje að flytja þær í burðartöskum. Böggulsendingar, sem aðeins á að senda með skipum, mega vera alt að 1½ alin á hvern veg. Hvort leyft sje, þegar sjerstaklega stendur á, að farið sje fram yfir nefnd takmörk, ákveður pósthúsið, þó því að eins, að stærð sendingarinnar eigi gjöri nauðsynlegar sjerstakar ráðstafanir við flutning hennar.

Viktin má eigi fara fram yfir:

10 pd. með skipum,

5 — með landpóstum

2 — með gangandi póstum,

þó því að eins, að póstattaskan með innihaldi vegi eigi yfir 40 pd.

Mótaðir peningar mega vega 16 pd. með skipum og landpóstum og 5 pd. með gangandi póstum.

Móttökupósthúsið getur þó, þegar sjerstaklega stendur á, leyft að þyngd böggla fari lítið eítt fram úr því, sem hjer er sagt.

Um búðir.

Um allar böggulsendingar skal vera vel og vandlega búð, og verða umbúðirnar að loka um innihald sendingarinnar fulltryggilega. Þær verða að eiga við eðli þess hlutar, sem sendur er, og því laga sig eptir innihaldi sending-

50 arinnar, vikt, stærð, árstíma og vegalengd, og eptir því hvort sendingin er flutt 17. maí á sjó eða landi.

Auk þess skal þess gætt, að um sendingar sje bundið fast og rammlega, nema þær sjeu mjög litlar og ljettar.

Lagarkenndar vörur, eða vörur, sem væta getur komið úr, svo sem epli, smjör og önnur feiti, skulu vera í sterkum þjettum ílátum, og brothættir hlutir, eins og gler og þesskonar, skulu sendir í kössum úr trje, pjátri eða líku efni.

Verði vörur þessar fluttar í öðrum umbúðum af því að pósthjórninni var eigi kunnugt um eðli innihaldsins eða umbúðanna, skal sendandi bæta allan skaða, sem af því hlýzt.

Án umbúða má senda trje eða járnvöru og líka hluti, ef eigi er hætt við að munir þessir skaddist eða skemmi aðrar sendingar.

Lagarkenndum vörum og vörum, sem væta getur komið úr, svo og peningaböggjum, sem síðar skal getið, skal eigi veitt móttaka, nema umbúðirnar sjeu eins og fyrir er mælt; aðrar sendingar getur sendandi heimitað að sendar sjeu á hans ábyrgð, þótt eigi sje um þær búð, eins og segir í reglugjörð þessari, þegar hann eða umboðsmaður hans undirskrifar eptirfylgjandi áteiknun á fylgibrjefið »á ábyrgð sendanda« og pósthúsið áltur, að aðrar sendingar þurfi eigi að skemmast, þótt umbúðirnar á þessari sendingu sjeu í ólagi.

Merki.

Á hverri böggulsendingu skal vera greinilegt merki.

Þetta merki á ætíð að tilfæra fulla utanáskript móttakanda og þar að auki nafn póstaðgreiðslustaðarins, sem sendingin á að fara til, ef hún á að fara út fyrir umdæmi móttökupósthússins.

Á hvern böggul skal setja: *poste restante* eða *verður sótt*, eða *landveg* sje um þess konar sendingar að ræða. Sje um verðsending að ræða, skal verðupphæðin sett hjá utanáskriptinni.

Merkið skal vera skrifað með bleki, svertu eða öðru haldgóðu efni (en ekki með krít, ritblýi, blekblýant, eða því líku) og, ef unnt er, á sjálfa sendinguna eða umbúðirnar eða þá á pappa eða brjefspjald eða þess konar, sem bundið er við böggulinn. Pappírsmarki ætti aldrei að nota og verða aðeins tekin gild, þegar þau eru saumud, límd eða negld á sjálfan hlutinn eða umbúðirnar. Eldri merki mega ekki vera á sendingunni nje leifar af þeim.

Fylgibrjef.

Hverjum böggli skal fylgja fylgibrjef, sem pósthjórnin gefur út eyðublöð undir. Þau skulu vera til sölu á öllum pósthúsum á 1 eyri hvert.

Þegar 25 eintök eru keypt í einu, fást þau fyrir 20 aura á pósthófunni í Reykjavík og póstaðgreiðslustöðum, en á brjefhirdingarstöðum eptir pöntun.

Fylgibrjefið er eins og venjulegt brjefumslag, og má leggja í það almennt brjef, verðlaust og ábyrgðarlaust, ef það þá vegur eigi yfir 3 kvint.

Lykil að sendinguunni skal eigi telja með í viktinni.

Hverjum verðböggli skal fylgja sjerstakt fylgibrjef, aptur á móti má

senda 3 verðlausa böggla með sama fylgibrjefi, frá sama sendanda til sama móttakanda. 50
17. maí

Fylgibrjefið skal tilgreina nafn móttakanda, heimili eða bústað, og nafn póstaðgreiðslustaðar þess, sem sendingin á að fara til, ef hún á að fara út fyrir umdæmi móttökupósthússins.

Á fylgibrjefinu skal þess getið, að sendingin fylgi, og skal þess vandlega gætt, að nefna hana því nafni, sem hún venjulega hefir, svo sem böggul, kassa, körfu, poka o. s. frv.

Óski sá, er sendir böggul, að hann geymist á pósthúsi því, sem hann er sendur til, þangað til móttakandi sækir hann, verður hann að skrifa á fylgibrjefið »poste restante« eða »verður sótt«, og geymist hann þá á pósthúsinu alltað 3 mánuðum frá því hann kom þangað. Vilji sendandi, að böggull sje fluttur með landpósti, þótt hann sje ekki nægilega frímerktur til þess, skal sett á fylgibrjefið »landveg«. Sendandi verður að geta þess á fylgibrjefinu, ef hann óskar þess, að gefin sje út móttökukvittun, til þess að fá viðurkenning móttakanda fyrir að hafa fengið sendinguna með skilum.

Reglur þær, sem að framan eru settar, gilda fyrir alla almenna böggla, hvort sem verð er tilgreint eða ekki, aptur á móti skal búa um eiginlegar peningasendingar, sem verða að teljast böggulsendingar og loka þeim svo sem hjer segir:

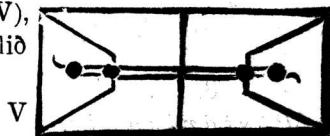
P e n i n g a b ö g g l a r (seðlabögglar).

Það eru bögglar með tilgreindu verði, sem hafa inni að halda brjefpeninga eða handhafa skuldabryf. Mótaða peninga má leggja inn í peningaböggla, en eigi meir af þeim en fyr er sagt um peningabryf.

Fyrst skal sveipa um sendingar þessar sterkum pappír, sem á allar hliðar lykur fast um innihaldið, síðan skal láta utan um þær sterkan umbúðapappír og brjóta þannig, að pappírinn leggist saman aptan á bögglinum.

Böggulinn skal reyra með sterku snæri eða bandi, sem ekki er hnýtt saman, og skal því brugðið í hnút á miðjum bögglinum fyrst utanáskriptarmegin og svo aptan á bögglinum; skal hafa endana svo langa, að sett verði á þá innsigli. Þegar ekki er talið í bögglinum, skulu innsiglin vera að minnsta kosti 2 og þannig fyrir komið, að þau festi bandið, sem reyrt er utanum böggulinn, og endana á því og brotið á pappírsumbúðunum við sjálfar umbúðirnar. Áliti pósthjónn sá, sem tekur á móti sendingunni, að nauðsynlegt sje, til þess að henni sje vel lokað, að fleiri lökk sjeu sett á hana, skal það gjört.

Sje þess krafizt, að talið sje í peningaböggli, skal þar að auki setja á sendinguna 2 póstinnsigli, þannig að bandið og endar þess sjeu með þeim festir við það, sem brotið er upp á, af pappírsumbúðunum á bakhliðinni, eins og sýnt er á þessari mynd (V), þar sem sendandi á að setja á peningaböggul, sem talið er í, þau tvö innsigli, sem eru í miðjunni.

Myntsendingar.

Það eru bögglar með ákveðnu verði, sem innihalda mótaða peninga, eða

50 gull og silfur í stöngum; pappírspeninga og verðbrjef má einnig láta í þessar
17. maí sendingar. Þessar sendingar skal búa um í böggjum, strönglum eða pokum.

Myntströnglar eða böggjar.

Í hverjum böggli eða ströngli má ekki vera meir af mótuðum peningum en að hann vegi 16 pund. Fyrst skal hlaða peningunum fast saman, sveipa um þá á alla vegu sterkum pappír og reyra svo um. Umbúðirnar um böggjana eða ströngjana að utan skulu vera úr leðri, skinni, vaxdúki eða sterkuljerepti, sem að minnsta kosti er vafið tvisvar um; skal brotið saman við endana og allstaðar saumað fyrir. Auk þess skal böggullinn eða ströngullinn vera reyrður snæri, sem ekki er hnýtt saman, og skal því að minnsta kosti á tveim stöðum vera brugðið í kross; skal festa endana á snærinu með innsigli sendanda við böggulinn, þar sem brotnir eru saman endarnir á umbúðunum. Ef póstmaður telur peningana, er þeim er skilað, skal þar að auki láta tvö póstinnsigli á böggulinn.

Myntpokar.

Í hverjum poka má eigi vera meir af mótuðum peningum en svo að hann vegi 16 pund. Peningapokarnir skulu vera úr leðri, skinni eða tvöföldu ljerepti, eða hafðir 2 pokar hvor utanum annan á þann hátt, að saumarnir á þeim liggi eigi saman. Saumar á peningapokum skulu ætíð snúa inn, og skal vera fast bundið fyrir þá, rjett fyrir ofan það, sem í þeim er, með sterku snæri, sem eigi er hnýtt saman, og skal festa endana rjett hjá hnútnum við pokaann sjálfan með innsigli þess, sem sendir. Ef póstmaður telur peningana, er þeim er skilað, skal þar að auki setja 1 póstinnsigli á pokann.

Það gildir um peningaböggla alla og verðböggla, þegar þeir eru lakkaðir, eins og segir um peningabrjef, að lakk það, sem notað er, á að vera haldgott, og það verður að viðhafa reglulegt signet, en ekki peninga, hnappa eða því líkt. Sendandi verður að nota sama signetið á öll lökkinn á sama böggli.

Verð á böggjum skal talið í innlendum peningum, og skal það skrifað bæði á fylgibrjefið, þar sem því er ætlað rúm, og á merki sendingarinnar eða umbúðirnar.

Tölurnar í verðupphæðinni má hvorki strika yfir nje breyta þeim, nema sendandi eða sendimaður hans, með eiginhandar undirskript, endurtaki hina rjettu upphæð bæði á fylgibrjefinu og á sendingunni.

Fylgibrjefið segir sjálft til, hvernig eigi að skrifa verðupphæðina, og á almennum verðböggjum skal það gjört eins, en á peningasendingum skal verðupphæð tilgreind eins og á peningabrjefum (6. gr.) t. d.: Innlagt N. N. krónur.

Það er ekki hægt að heimta, að talið sje í almennum verðböggli, en þegar beiðzt er, að talið sje í peningaböggli og hann hefir inni að halda útlenda peninga, sem eigi eru gjaldgengir hjer á landi, skal verðið tilgreint eins og segir um peningabrjef, þegar eins er ástatt (6. gr.)

8. gr.

Póstávisanir.

Það eru ávisanir á peningaupphæðir allt að 100 kr., sem eru borgaðar inn á einu pósthúsi, en eiga að borgast út á öðru. Póstávisanir verða því að

ganga í gegnum tvö pósthús. Fyrst um sinn er það aðeins póststofan í Reykjavík og póstaðgreiðslurnar í Stykkishólmi, á Ísafirði, Blönduós, Sauðárkrók, Akureyri, Seyðisfirði og Eskifirði, sem geta borgað út póstávísanir, en bæði póststofan í Reykjavík og póstaðgreiðslur allar geta gefið út póstávísanir á nefnd pósthús. 50 17. maí

Undir póstávísanir má að eins nota eyðublöð þau, sem póststjórnin gefur út, og eru þau til sölu á pósthúsunum á 1 eyri hvert, og 20 auru hver 25 eintök. Á brjefhirðingastöðum er þó eigi hægt að fá keypt nema eitt og eitt eyðublað í einu, nema þau sjeu pöntuð fyrir fram. Eyðublaðið skal útfylla með bleki (þó má nafn og heimili viðtakanda vera prentað) og skal það gjört nákvæmlega eptir því, sem það sjálft gefur leiðbeining um.

Nafn viðtakanda og heimili og pósthús það, sem á að borga ávísunina, verður að vera greinilega tiltekið á henni; upphæðin á að vera í innlendum peningum og skrifuð bæði með tölum og bókstöfum, er sje nákvæmlega samhljóða og komi heim við upphæðina á afklippingi eyðublaðsins. Engar útstrik-anir eða leiðrjettingar mega eiga sjer stað að því, er upphæðina snertir.

Með því að skrifa »poste restante« eða »verður sótt« utan á póstávísunina hjá pósthúsnafninu, getur sendandi ráðið því, að ávísunin sje geymd á pósthúsinu, þangað til hún er sótt, þó ekki yfir mánuð frá því hún kom þangað.

Sendandi getur einnig, með því að skrifa athugasemd um það á póstávísunina, krafizt þess, að móttökukvittun sje gefin út, til þess að fá viðurkenning viðtakanda fyrir því, að hann hafi tekið á móti upphæðinni.

Afklippinginn má klippa frá og afhenda viðtakanda; sendandi getur skrifað á hann eða prentað á hann orðsendingar og fest á hann prentaðan miða, sem þó eigi má vera stærri en afklippingurinn, enda verður að falla alveg saman við hann, svo meðferð póstávísunarinnar verði engu erfiðari. Það er eigi skylda að skrifa upphæðina á afklippinginn, en sje það gjört, verður hún að vera samhljóða við upphæð ávísunarinnar, það er heldur eigi skylda að skrifa nafn og heimili sendanda á afklippinginn, en það er ráðlegt, til þess að geta fengið ávísunina endursenda, ef hún kemst eigi til skila.

9. gr.

Hlutir, sem eigi má flytja með pósti.

Hvaða hlutir það eru, sem bannað er að breiða út og sem að ytra álitu bera með sjer eitthvað ólögmaett, ósæmilegt eða móðgandi, er komið undir hinum gildandi lögum, en hverjir hinir aðrir hlutir eru, sem samkvæmt 5. gr. postlaganna eigi má flytja með pósti, verður opt að vera komið undir álitu og sjerstökum atvikum. Hjer skulu tilfærð nokkur dæmi upp á hluti, sem hætta er búin af að flytja.

Sprenghættir hlutir: Púður, skotbaðmull, nitroglycerin, dynamit, hvellsilfur og þess konar, og allir hlutir, sem þessi efni eru í, eins og skothylki, hvellhettur, efni til flugelda, hlaðin skotvopn o. fl.

Eldfimir hlutir: Fosfór, nafta, steinolía, eter, klórsúr sölt og slíkt, enn

50 fremur allir þeir hlutir og samsetningar, sem þessi efni eru í, eins og eldspýtur, 17. maí benzin, ljósvökvi o. fl.

Etandi hlutir: Saltsýra, saltpjeturssýra, skeiðvatn, brennisteinssýra, vitriolölfa og þess konar.

Lifandi dýr má eigi flytja með póstum.

Póstþjónar geta krafist þess, að sendandi gefi skriflega skýrslu um innihald sendingar og opni hana, ef ástæða þykir til, svo að sannað verði, að engin hættu sje búin af að flytja hana. Neiti sendandi þessu, er pósthúsinu heimilt að færast undan að taka sendinguna til flutnings.

Hafi hlutir þeir, sem eigi má flytja með póstum, verið teknir til flutnings, getur póststjórnin krafist þess, að sendandi sæki þá þegar í stað, ef eigi ber nauðsyn til að eyða þeim þá þegar. Verði sendandi eigi fundinn, eða leiði hann hjá sjer að verða við áskorun póststjórnarinnar um að sækja hlutina, skal annaðhvort selja þá eða eyða þeim. Þegar svo er ástatt, er sendandi skyldur til að greiða fullt burðargjald fyrir sendinguna að svo miklu leyti, sem andvirði það, sem fæst fyrir hlutina við söluna, eigi hrekkur til.

Ákvæði um burðargjald og aðrar póstgreiðslur.

10. gr.

Burðargjald fyrir utansveitar og utanbæjarsendingar.

Burðargjald fyrir sendingar þær, sem fara um fleiri en eitt pósthús, er ákveðið í 11. gr. póstlaganna og sama burðargjald gildir fyrir brjefasendingar, sem settar eru í brjefakassa á skipum og vögnum.

11. gr.

Burðargjald fyrir innansveitar og innanbæjarsendingar.

Það eru sendingar, sem látnar eru á pósthús, til þess að þeim verði skilað þar móttökumönnum, sem eiga heima í sjálfu umdæmi þess pósthúss og sem sækja þangað.

Burðargjaldið fyrir þær er sem hjer segir:

Brjefasendingar:

a. almenn brjef, allt að 50 kv. á þyngd, þegar borgað er undir fyrirfram með frimerkjum	4 aurar
óborguð brjef	8 —
b. spjaldbrjef, prentað mál og sýnishorn af vöru, allt að 50 kv.	3 —
ábyrgðargjald	16 —

Peningabrjef:

Burðargjald 4 aurar
 ábyrgðargjald og gjald fyrir talning, eins og segir í 11. gr. í póstlögunum.

Bögglar:

5 aurar fyrir hvern böggul og að auki 5 aurar fyrir hvert pund, sem böggullinn vegur. Fyrir rúmfreka böggla skal borga 50% meira.

Ábyrgðargjald og gjald fyrir talningu er hið sama og fyrir peningabrjef.

Fyrir fylgibrjef borgast ekkert sjerstaklega, en undir þau skal nota eyðublað 50
þau, sem pósthjórnin gefur út. 17. maí

Fyrir sama burðargjald er í Reykjavík borið til móttakanda almenn
brjef og fylgibrjef, en tilkynningar um krossbandssendingar, ábyrgðarbrjef og
peningabrjef.

Að öðru leyti skulu reglur þær, sem pósthjórnin og reglugjörð þessi setja,
einnig gilda um sendingar þessar, þar sem eigi er annars getið.

12. gr.

Reglur um notkun á aukaburðargjaldi.

Aukaburðargjald það, sem 11. gr. í pósthjórnunum síðasta lið tiltekur um
peningabrjef og böggla, skal tekið:

Þegar munir þessir eru endursendir, af því að þeim verður ekki komið
til skila.

Þegar þeir endursendast eða sendast lengri veg, af því að sendandi ósk-
ar þess áður en þeir eru afhentir móttakanda.

Þegar þeir eru sendir lengri veg, af því að hlutadeigendur á hinum
fyrsta ákvörðunarstað óska þess, og bæta við utanaskriptina nafni á öðru pósthúsi.

Þegar þeir, eptir að vera endursendir og áður en þeir eru fenguir send-
anda í hendur, eru sendir að nýju samkvæmt ósk hans.

Aukaburðargjald leggst á peningabrjef og böggla, þegar breytingin á
utanaskriptinni er einungis í því fölginn, að annað pósthús er gjört að ákvörðun
arstað, aptur á móti er eigi hægt að senda böggla og peningabrjef lengri veg
með aukaburðargjaldi, þegar breytt er um móttakanda.

Aukaburðargjald skal heimta í hvert skipti, sem böggull eða peninga-
brjef er endursent eða sent lengri veg.

Brjefasendingar, sem endursendast eða afgreiddast til annars staðar, eru
eigi aukaburðargjaldi undirorpnar. Til þess að geta notið þessara hlunninda,
verður að skila sendingum þessum aptur á hlutadeigandi pósthús, hafi þær ver-
ið afhentar, en það má ekki kasta þeim í pósthjefakassa, og sje það gjört, skal
skoða þær sem settar á pósthús að nýju.

Þegar brjefasendingar, peningabrjef og bögglar eru afgreiddir á ný, og
fara yfir svæði þar sem hærri burðargjald skal taka en á því svæði, sem send-
ingunni upphaflega var ætlað að fara um, skal telja burðargjaldið, jafnt
mismuninum þar á milli og því bætt við aukaburðargjaldið, ef sendingin
er þess eðlis (peningabrjef eða böggull) að það á að leggjast á hana. Þessari
reglu skal beitt þannig, að þegar borguð hefir verið undir sendinguna að fullu
fyrirfram fyrir það svæði, sem hún upphaflega átti að fara um, skal heimta
mismuninn á milli þess burðargjalds, sem þegar hefir verið borgað og þess burð-
argjalds, sem á að borga fyrir fyrirframborgaðar sendingar frá móttökupósthús-
inu til hins nýja pósthúss, sem hún síðar er send til. Hafi sendingin uppruna-
lega verið send óborguð eða ónóg borguð, þá skal heimta burðargjaldið, eins og
fyrir óborgaðar sendingar milli þessara staða, aðdráttur að frádregnu andvirði
þeirra frimerkja, sem notuð hafa verið.

50 Bæði þetta burðargjald og aukaburðargjaldið, þegar sendingin er send á
17. maí nýjan ákvörðunarstað, skal heimtað af móttakanda, hafi það ekki verið borgað fyrirfram af þeim, sem óskaði að sendingin væri afgreidd á annan stað. Burðargjald þetta skal þó gefið upp, þegar um ábyrgðarbrjef er að ræða.

13. gr.

Borgun á burðargjaldi.

Sendingar þær, sem samkvæmt 12. gr. póstaganna skal borgað undir fyrirfram, má eigi taka til flutnings með póstum, nema það sje gjört. Hafi slíkar sendingar komizt í hendur póststjórnarinnar, skal með þær farið sem sendingar, sem eigi hafa komizt til skila (20. gr.).

Hafi sending verið afhent á einhverju pósthúsi og hún er eigi nægilega frímerkt, af því að póstpjónn sá, sem tekið hefir á móti henni, hefir reiknað burðargjaldið skakkt, þá má eigi heimta það, er ávantar, af móttakanda.

Ákvæðið í 12. gr. póstaganna um að brjef, sem eitthvað er ritað utaná, svo að móttakandi geti ályktað af því, hvað þau hafa að innihalda, skuli borga undir fyrirfram, skal beitt þannig, að sjerhver áteiknun, fram yfir kveðjuna, nafn sendanda, stöðu og bústað, skal álitíð ritað, svo að móttakandi geti ályktað af því, hvað þau hafa inni að halda.

Skyldan til að borga eptirá ógoldna póstpeninga, er getur um í 12. gr. póstaganna síðasta lið, hvílir á öllum öðrum en konungi og konungsættingjum stjórnarvöldum og sveitastjórnnum þeim, sem getur um í 1. og 8. gr. í reglugjörð um meðferð á sendingum til eða frá stjórnarvöldum og sveitarstjórnnum.

Skylda þessi kemur til greina, þegar sendingin hefir eigi komizt til skila og er endursend óskemmd að utanverðu, og sendanda er gefinn kostur á að taka við henni aptur.

Hann getur ekki komizt hjá borgunarskyldunni með því að breyta um utanáskript á sendingunni, og póststjórnin er heldur ekki skyldug til að selja sendinguna, til að taka borgunina af andvirðinu.

14. gr.

Frímerkí.

Fyrir flutning með póstum á munum þeim, sem ræðir um í þessum kafla, er einungis hægt að borga fyrirfram með frímerkjum eða spjaldbrjefum, sem póststjórnin, með samþykki ráðgjafa Íslands, gefur út, en eigi með dönskum eða útlendum frímerkjum.

Allar aðrar póstgreiðslur, sem 11. gr. í póstlögunum ræðir um, skal borga í peningum. Hin gildandi frímerki eiga að vera til sölu á póststofunni í Reykjavík og póstafgreiðslustöðum öllum bæði einstök og í hundruðum.

Á brjefhirðingastöðum eiga að vera til sölu að minnsta kosti 3, 4 og 5 aura frímerki; brjefhirðingamenn eru og skyldir til, þegar þess er krafizt og borgað er fyrirfram, að útvega með fyrsta pósti frímerki þau, sem þeir hafa ekki til, annaðhvort hjá póststofunni eða póstafgreiðslustað.

Það, sem goldið hefir verið fyrir frímerki, borgar póststjórnin ekki aptur 50 gegn því, að frímerkjunum sje skilað aptur; en ef frímerkin hafa ekki verið 17. maí notuð og þau eru ósködduð og alveg hrein, má heimta, að höfð sjeu skipti á þeim og öðrum frímerkjum, sem hafa sama verð.

Frímerki verða ekki tekin gild, ef þau eru óhrein eða líta út, eins og þau hafi verið brúkuð.

Sá sem vill fá skipt óbrúkuðum en óhreinum eða skemmdum frímerkjum, verður að sækja um það til póststjórnarinnar.

Frímerki má klippa út úr spjaldbrefum og nota eins og önnur frímerki, sömuleiðis má líma frímerki á spjaldbref, til þess að borga undir þau meira, en þau upphaflega hafa verið gefin út fyrir.

Póststjórnin greiðir ekkert endurgjald fyrir frímerki, sem um of eru límd á sendingu, en verði því viðkomið, skal eigi ónýta þau.

Frímerki skal setja á brjefasendingar að framanverðu (utanáskriptarmegin) í efra hornið hægra megin; samt verða þau frímerki tekin gild, sem sett eru annarsstaðar á sendingarnar að framanverðu. Einstöku sinnum má þó breyta út af þessu, ef rúm vantar á framhliðina, og taka einuig gild frímerki, sem límd eru á bakhlið sendingarinnar, þegar póstaðgreiðslumaður sá, sem sendir hana á stað, tekur eptir þeim, þó eigi, sjeu þau límd á afklippinga á póstávisunum eða línur þær, sem póstmenn eiga að skrifa í.

Póstmenn skulu segja almenningi til um notkun frímerkjanna og um það, hvernig þeim skuli koma fyrir, en eigi eru þeir skyldir til að líma frímerki á sendinguna fyrir þá, sem senda.

15. gr.

Ýmsar póstgreiðslur.

Póstkvittanir.

Pósthúsin fá eyðublöð undir þær og fylla þau út nákvæmlega eins og þau sjálf gefa leiðbeining um. Samkvæmt því á að taka fram á kvittuninni nafn móttakanda og ákvörðunarstað, tegund sendingarinnar og verðið, ef um verðsending er að ræða, viktina (þó aðeins á böggjum og peningabrefum), hvort í peningasending hafi verið talið, verð álímdra frímerkja, það sem borgað er í peningum, og daginn, sem kvittunin er útgefin. Auk þess skal tilfæra nafn sendanda á kvittunina, ef hann óskar þess.

Sje óskað eptir kvittun í póstkvittanabækur, sem 15. gr. póstaganna getur um að póststjórnin fyrirskipi, á sendandi að skrifa í dálkana fyrir hverja einstaka sendingu, eins og leiðarvísir í bókunum sjálfum mælir fyrir, þannig að á upphæðinni sjeu engar breytingar gjörðar.

Hafi þetta eigi verið gjört, skal pósthjónn sá, er veitir sendingunni mótöku, bæta úr því, sem á vantar, og má þá heimta venjulegt póstkvittunargjald fyrir hverja sendingu, nema sendandi vilji gjöra það sjálfur. Póstkvittanabækur gegnumdregnar og innsiglaðar eiga að vera til sölu á póststofunni í Reykjavík og póstaðgreiðslustöðum.

50 Brjefhirðar eiga að útvega þessar bækur frá næstu póstafgreiðslu, ef
17. maí þess er óskað.

Póstkvittunarbækur, sem gefnar eru út af einstökum mönnum eða í út-
löndum, verða eigi teknar gildar.

Pósthúsin eru skyld til að gefa póstkvittanir á eyðublöð þau, sem til
þess eru ætluð, gegn því, að gjald það, sem ákveðið er í 15. gr. póstaganna,
sje borgað fyrirfram. Þau eru og skyld til að gefa út fleiri samrit af kvittun-
um þessum sje þess óskað, gegn ákveðinni borgun fyrir hvert.

Póstkvittanir má heimta fyrir sendingar, sem hafa verið afhentar áður,
en þá verður sendandi að gefa fullnægjandi upplýsingar um sendinguna og ut-
anáskriptina, og um það, hvenær sendingin var afhent til flutnings.

Pósthúsin geta gefið kvittanir fyrir fleiru, svo sem frímerkjakaupum og
öðru gegn þó aura gjaldi fyrir hverja.

Ýmislegt, sem pósthúsin gjöra til þess að sendingar, sem afhentar eru til flutnings með póstum,
verði svo útbúnar, sem fyrirskipað er.

Til þess má einkum telja það, sem hjer segir:

að skrifa utan á póstsendingar að nokkru eða öllu leyti,

að leggja til lakk, sem þarf, til þess að setja á böggla og peningabrjef fyrir-
skipuð innsigli,

að slá utanum peningabrjef og skal þarmed talið að skrifa utan á það og setja
lökkinn fyrir, en umslag borgar sendandi þar að auki, ef hann ekki
leggur það til sjálfur.

Þetta, sem hjer er talið, skulu póstpjónar því að eins gjöra, að sendandi
óski þess.

Borgunin skal talin fyrir hverja sendingu (sbr. póstlög 15. gr.) og skal
greidd fyrirfram í peningum, en má þó heimta eptir á afmóttakanda fyrir send-
ingar þær, sem finnast í brjefakössum eða sem purfa lagfæringar við á leiðinni.
Breyting sú á utanáskriptinni, sem verður nauðsynleg, þegar sending skal senda
lengra, skal gjörð ókeypis.

Útburður brjefa með hraðboða.

Frá póststofunni í Reykjavík og póstafgreiðslustöðum er hægt að fá brjef
borin til móttakanda með hraðboða, ef eigi þarf yfir vötn að fara, gegn 30
aura gjaldi fyrir hvern kilometer frá pósthúsinu að telja.

Borgunin gengur til þess pósthúss, sem sendir hraðboðann. Borgun
þessa má greiða í frímerkjum. Þegar pósthús, sem tekur við hraðboðabrjefi,
getur ekki ákveðið upphæðina, má það heimta trygging af sendanda fyrir
greiðslu hennar.

Ýmislegt annað, er pósthúsin geta tekið að sjer að gjöra.

Má þar á meðal telja:

að búa um böggla og leggja til efni í umbúðirnar;

að breyta böggulsendingum í krossbandssendingar;

að leggja mönnum til box og raða póstsendingum í þau;

- að setja póstsendingar í sjerstakar töskur, sem hlutaðeigandi leggur til, og taka 50
 þær úr þeim og geyma lykil að töskunum; 17. maí
 að senda brjef til móttakanda á kostnað hans;
 að lána frímerki, óborgað burðargjald á sendingum og aðrar póstgreiðslur og
 halda reikning yfir það.

Borgun fyrir þessi störf og hin nánari skilyrði fyrir framkvæmd þeirra, er komin undir samningum milli pósthússins og hlutaðeigenda.

Meðferð þeirra póstsendinga sem taldar eru í þessum kafla, meðan þær eru í vörzlum póststjórnarinnar.

16. gr.

Hvernig póstsendingum skal koma á póst.

Brjefasendingar.

Munum þeim, sem teljast undir laus brjef, má koma á póst með því, að afhenda þá á pósthús og setja þá í póstbrjefakassa.

Frá þessari reglu eru þó tvær undantekningar.

1. Brjefasendingar, sem hafa verið afhentar, en síðar eiga annaðhvort að endursendast eða afgreiðast á annan stað, skal afhenda á pósthúsum, til þess að þær verði fluttar ókeypis. Finnist slíkar sendingar í póstbrjefakassa, skal með þær farið, eins og þær hafi verið sendar með pósti að nýju (12. gr.).
2. Endurrit gjörð með hektograf, tryppograf og á líkan hátt, skal afhenda á pósthúsum í 20 samhljóða eintökum í einu minnst, til þess að þau verði flutt sem prentað mál (5. gr.).

Brjefasendingar, sem á að flytja með ábyrgð eða bera út með hraðboða, skal afhenda á pósthúsi á löglegan hátt. Finnist brjefasendingar í póstbrjefakössum með meðmælingaráteiknun, án þess að vera með nógum frímerkjum, skal eigi taka neitt tillit til áteiknunarinnar, heldur skal með þær farið sem almenn brjef laus; sjeu brjef þessi nægilega frímerkt, verður farið með þau sem ábyrgðarbrjef, ef þeim er veitt eptirtekt, annars leggst engin ábyrgð á póststjórnina, þótt þær verði fluttar, eins og almenn brjef.

Brjef með hraðboðaáteiknun (express), sem finnast í póstbrjefakössum, skal farið með sem almenn brjef, ef þau eru eigi nægilega frímerkt, til að borga lægsta stig af hraðboðagjaldi, 30 aura.

Annars skal senda það sem hraðboðabrjef til ákvörðunarpósthússins, sem sker úr, hvort brjefið sje nægilega frímerkt, til þess það sje flutt með hraðboða, og sje það ekki, skal með það farið sem almennt brjef.

Peningabrjef og bögglar.

Þessar sendingar skal ætíð afhenda á pósthúsi. Með gangandi póstum verður eigi, með ábyrgð fyrir póstsjóð, fluttar peningasendingar yfir 500 kr. virði, og eigi bögglar yfir 2 pund.

Finnist peningabrjef í póstbrjefakassa og sje í því ástandi, að það verði flutt með póstum, skal með það farið sem peningabrjef. Sje því að einhverju leyti ábótavant, t. d. að utanáskript og innsiglun, skulu póstpjónar bæta úr því,

50 en borgun fyrir það skal heimta af móttakanda. Póststjórnin ábyrgist ekki, að
 17. maí sendingar, sem eru þannig ólöglega afgreiddar af sendanda, verði fluttar með póstum eptir sömu reglum og peningabréf.

Finnist smábögglar í póstabréfakössum nægilega frímerktir, skal flytja þá sem böggulsendingar, og að öðru leyti gilda um þá sömu reglur og fyr er sagt um peningabréf. Sjeu þeir aptur á móti annaðhvort ófrímerktir eða ónóg frímerktir, skulu þeir eigi fluttir með pósti, heldur farið með þá eins og sendingar, sem eigi verður komið til skila.

Hafi bögglar verið ranglega afgreiddir sem bréf, skal það pósthús, sem fyrst tekur þá til meðferðar sem böggla, gefa út fylgibréf o. s. frv., en móttakandi borgar.

Hið sama gildir um ábyrgð póstsjóðs á bögglum, sem komast í hendur póststjórnarinnar á þennan hátt, eins og segir um peningabréf, sem finnast í póstkössum.

Hvenær peningabréf og bögglar skulu afhentir, skal skirskotað til þess sem segir í I. kafla.

Í 6. og 7. gr. í þessum kafla er það tekið fram, hvernig bögglar og peningabréf skulu úr gærði gjörð, til þess að þau verði flutt með pósti; þar er þess og getið, að böggla megi flytja á ábyrgð sendanda, þótt eigi fullnægi þeir settum skilyrðum; það gildir þó eigi um peningasendingar.

Því skal hjer bætt við, að þótt bréfhirðingarstaður hafi tekið við peningabréfi eða böggli, þá getur póststofan í Reykjavík eða póstafgreiðslur gjört það apturreka, sje það eigi afgreitt af sendanda hálfu, svo sem fyrirskipað er.

Talning sú á innihaldi í peningabréfum og verðbögglum, sem 11. gr. b. og c. í póstlögunum ræðir um, verður því að eins heimtuð, að innihaldið sje í dönskum eða íslenskum peningum eða peningaígildi o. fl. og sendandi hafi tilfært fulla upphæð innihaldsins á peningabréfið eða böggulinn og fylgibréfið. Hafi sendingin inni að halda útlenda peninga, og peningaígildi eða verðbréf, sem hljóða á útlenda peninga, eru póstpjónar eigi skyldugir að telja, en mega gjöra það, ef þeir geta dæmt um, að hið tilgreinda verð sje samhljóða innihaldinu.

Hvernig verðið skuli tilfært, þegar svo stendur á, skal skirskotað til þess, sem sagt er í 6. og 7. gr. í þessum kafla.

Sá, sem heimtar talið í peningabréfi eða böggli, þegar hann afhendir það, getur heimtað, að talningin fari fram á þann hátt, að hann geti sjeð allt, sem gjört er við sendinguna, þó getur enginn heimtað, að honum sje hleypt inn í sjálft afgreiðsluherbergið eða inn fyrir disk í því.

Póstdæmisunum verður að skila á póststofunni í Reykjavík eða póstafræiðslustað, og verða þær alls eigi fluttar með póstum, þegar þær finnast í póstabréfakassa. Hvenær póstafræisunum skal skilað, fræst til þess, sem sagt er í 2. gr., en í 8. gr. er sagt, hvernig þær skuli úr gærði gjörðar.

Allar sendingar, sem taldar eru í þessum kafla, skulu, sje þeim skilað á pósthúsi, afhentar í herbergi því, sem sjerstaklega er ætlað til afgreiðslunnar, í hendur einhvers póstpjóna þeirra, sem viðstaddir eru. Sje beðið um kvittun

fyrir sending, sem afhent er á pósti, má sendandi krefjast þess, að honum sje gefin upplýsing um heimild póstpjónsins til að undirskrifa kvittunina. Krefjist sendandi eigi póstkvittunar fyrir sending, sem kvittun má gefa fyrir, skalskrifa sendinguna í dagbókina, þegar hann óskar þess, að honum ásjaandi, verði því við komið. 50 17. maí

17. gr.

Hvernig póstsendingum skal leiðbeint.

Póstsendingar skal flytja frá þeim stað, þar sem þeim er skilað til flutnings, með fyrsta pósti (á landi eða sjó), sem hægt er, samkvæmt reglum þeim, sem settar eru um það, hvenær þeim skuli skilað í síðasta lagi og hvenær póstbrjefakassar eru tæmdir og eptir því, hverskonar sendingar má senda með þeim pósti.

Þegar nefndur er fyrsti póstur, skal taka tillit til þess, með hvaða pósti sendingar komast fyrst til pósthúss þess, sem þær eiga að fara til.

Hið sama gildir venjulega einnig um sendingar, sem koma frá öðrum pósthúsum, að þær eiga að fara með fyrsta pósti eða sama pósti áleiðis.

Útaf þessum reglum verður þó að bregða um sumar tegundir sendinga, þegar ísár eru og ófærð á vetrum (3. gr.).

Póstsendingar skal flytja þá leið, sem póststjórnin leggur pósthúsumunum fyrir, nema því að eins að sá, sem sendir, riti á sendinguna, að hún skuli fara aðra leið, og skal þá þessu fylgt, svo sem unnt er.

Ófrimerktir bögglar og böggjar, sem eigi eru nægilega frimerktir, til að sendast með landpósti, verða fluttir með póstskipum á næsta viðkomustað við heimili móttakanda, en ekkert með landpóstum, nema á fylgibrjefinu og bögglinum standi: *landveg* (7. gr.).

18. gr.

Breytingar á því, sem sendandi hefir ákveðið um flutning póstsendinga.

Meðan sending, sem skilað er til flutnings, er í vörzlum póststjórnarinnar, getur sendandi gjört breytingar á því, sem hann hefir áður ákveðið um hana. Hann getur fengið sendinguna aptur, eða látið flytja hana á annan stað og til annars manns, en tiltekið var í upphafi, ef þessu verður viðkomandi, án þess það verði afgreiðslu póstsins til fyrirstöðu og hann geti helgað sjer sendinguna.

Pósthúsið getur þar að auki heimtað kvittun fyrir því, að sendingunni sje skilað aptur, nema því að eins, að þess þurfi eigi við fyrir þá sök, að kvittun þeirri, sem póststjórnin hefir áður gefið, verði skilað aptur.

Ef sendingunni er skilað aptur, áður en hún er komin á stað frá pósthúsi því, þar sem hún var afhent, skal aðeins endurgoldið það, sem borgað var fyrir frimerki, og því að eins að ekki sje búið að setja frimerki á sendinguna fyrir sama verð. Frimerki sem búið er að líma á, en eigi þegar eru ónýtt, skal ekki ónýta, þegar sendingunni er skilað aptur. Þegar það annars kemur fyrir, að sendingu sje skilað aptur, skal sá, sem sendir, greiða fullt burðargjald.

Afhending póstsendinga til móttökumanna.

Sendingar þær, sem póststjórnin hefir tekið til ráðstöfunar, skal hún láta flytja til þess pósthúss, sem vísað er til, og skal skila þeim móttökumanni eða umboðsmanni hans. Póstmenn mega afhenda póstsendingar á öðru pósthúsi en á ákvörðunarpósthúsinu, samkvæmt ósk móttökumanns eða umboðsmanns hans.

Sömuleiðis mega þeir láta bera sendingar heim til móttökumanna, og afhenda þær eða leggja ábyrgðarlausar sendingar niður í brjefakassa á bústað hans.

Hverjum skal skila póstsendingum.

Yfir höfuð skal skila póstsendingum eftir því, sem utanáskriptin segir til. Þó má skila þeim öðrum samkvæmt 24. gr. póstlaganna, og skal ætíð gjört, þegar dómsúrskurður leggur svo fyrir. Að öðru leyti gildir það, sem hjer segir um afhending póstsendinga.

Ef vísað er á sendingunni til fleiri, má skila henni hverjum þeirra, sem vera skal.

Sendingar, sem eftir utanáskriptinni vísa til fjelaga, stofnana, stjórna, embætta o. s. frv., skel afhenda aðalforstöðumanni, nema hann gagnvart póststjórninni hafi óskað annars.

Sje enginn aðalforstöðumaður en fleiri jafnir, má afhenda sendingar hverjum þeirra sem vera skal, nema að annars hafi verið krafizt.

Almennar »poste restante« brjefasendingar, þar sem utanáskriptin er að eins bókstafir, tölur eða merki, má afhenda þeim, sem getur sagt nákvæmlega um merki sendingarinnar og hvaðan hún hefir verið send. Sje það efasamt til hvers sendingin á að fara, af því að fleiri eru með sama nafni, má hlutaðeigandi pósthús láta einhvern af þeim, sem haldið er að vísað sje til, opna sendinguna í viðurvist póstþjóns, til þess að reyna af staðsetningu, dagsetningu eða undirskript að fá vissu fyrir, hver sje rjettur móttakandi.

Ef póstþjónninn þekkir eigi móttakanda, getur hann krafizt þess, að hann færi sönnur á það með vottorði áreiðanlegs manns, sem póstþjónninn þekkir, annaðhvort munnlega eða skriflega, að hann sje hinn rjetti móttakandi, en póstmenn mega láta sjer nægja að hlutaðeigandi sýni brjef eða nafnmiða, sem beri með sjer, að hann sje sá, er hann segir eða færir líkur að því á annan hátt.

1. Póststjórnin er ekki skyld að skila ábyrgðarbrjefum, peningabrjefum og böggulsendingum fyr en hún hefir fengið kvittun hins rjetta móttökumanns eða umboðsmanns hans.

Kvittun þessa má heimta annaðhvort með því móti, að móttökumaður riti nafn sitt með bleki í bækur póststjórnarinnar á þeim stað, sem til þess er ætlaður, eða þannig að móttökumaður sjálfur gefi lausa kvittun.

Ef ekki er skrifað undir í augsyn þess póstmanns, er lætur sendinguna af hendi, má heimta, að tveir vitundarvottar staðfesti undirskriptina.

Þegar móttakandi krefst þess, er póstmaður sá, er afhendir póstsendingu,

skyldur til að vera viðstaddur, meðan verið er að rannsaka hið ytra ásig- **50**
komulag sendingarinnar. Sjeu umbúðirnar skaddaðar eða beri þær þess 17. maí
merki, að innihaldið hafi skaddast, getur móttakandi krafist þess, að póstmáður sje viðstaddur, meðan sendingin er opnuð og innihaldið rannsakað, en það verður að gjö:ast á sjálfu pósthúsinu. Sjáist engar skemmdir á sendingunni, má póstmáður eigi vera við, þegar hún er opnuð og innihaldið rannsakað.

Þegar talið hefir verið í peningasending af póstmanni, getur móttakandi þó heimtað að pósthjónn sá, sem afhendir sendinguna, sje viðstaddur, meðan talið er í henni, sem skal gjört á sjálfu pósthúsinu.

2. Póstávisanir skal afhenda móttakanda sjálfum eða koma til hans tilkynning um þær.

Póstávisanir geta menn fengið útborgaðar á pósthúsunum í Stykkishólmi, á Ísafirði, Blönduós, Sauðárkrók, Akureyri, Seyðisfirði, Eskifirði og í Reykjavík, þó eigi á þeim tíma, þegar verið er að taka á móti pósti eða afgreiða pósta.

Útborgun má þó því að eins fara fram, að móttakandi skili aptur póstaávisunareyðublaðinu með löglegru kvittun, sem skal skrifuð með bleki á bakhlið ávisunarinnar. Póstávisanir má ekki framselja öðrum og póstmáður sá, sem borgar út póstaávisun, getur heimtað, að sannað sje, að kvittunin sje gefin af rjettum manni.

Upphæðir póstaávisana skulu sóttar svo fljótt, sem því verður viðkomið, og í síðasta lagi innan mánaðar frá því, að þær komu á kvörðunarpósthúsið. Hafi móttakandi ekki innan þess tíma sótt peningana, þótt á hann hafi verið skorað, skal endurborga sendanda ávisunina.

Póstávisanir með árituðu »poste restante« skal endursenda, eins og þeim hafi eigi orðið skilað, ef upphæð þeirra er eigi sótt innan mánaðar frá því þær komu á pósthúsið. Hafi móttakandi glatað póstaávisun, verður hann að biðja pósthús það, þar sem hún var innborguð, að gefa út eptirrit af þeirri upprunalegu póstaávisun, sem skal flutt með póstum án kostnaðar fyrir sendanda eða móttakanda.

3. Sendingar með óborguðu burðargjaldi eða ógreiddri borgun fyrir umbúðir o. fl. eru póstmenn eigi skyldir til að skila fyr en búð er að bor:sa í peningum þessi gjöld, sem skulu vera skrifuð með tölustöfum og tiltekin í krónum og aukum framan á sendinguna (á fylgibrjefið, þegar um böggul er að ræða), nema öðruvísi sje um samið (sbr. 15. gr.). Kærum yfir því að ofmikið sje heimtað skal fylgja umslagið eða sú hlið af brjefinu, sem kveðjan er skrifuð á.

Póstsendingum, sem ranglega eru afhentar, má skila aptur á hvert pósthús, sem vera skal.

Pósthúsið borgar aptur það gjald, sem viðtakandi hefir greitt fyrir sendingar, sem það tekur við aptur.

Um meðferð á sendingum, sem eigi verður komið til skila.

Svo má álíta, að póstsendingu verði ekki komið til skila:

- a. Þegar sá, sem vísað er til, skorast undan að taka við henni;
- b. Þegar póststjórnin hefir ekki getað spurt þann upp, sem vísað er til;
- c. Þegar sendingar hafa legið 3 mánuði, án þess að vera sóttar.

Þegar um ábyrgðarbrjef, peningabrief, böggla eða póstávísanir er að ræða til móttakanda, sem verður eigi spurður upp, skal samt ákvörðunarpóstið láta móttökubúsið spyrja sendanda um það, hvort hann geti gefið nánari upplýsingar um móttakandann. Geti sendandi gjört það og vilji hann láta póststjórnina taka til greina upplýsingar hans, verður hann að frímerkja fyrirspurnina með 10 aurum, sem þá skal send ákvörðunarpósthúsinu með fyrsta pósti. Annars skal skoða sendingarnar sem óskilasendingar.

Jafnskjótt og það er álitíð, að póstsendingu verði eigi komið til skila, skal hún send aptur á það pósthús, þar sem henni var skilað til flutnings, og skal þess jafnframt getið, á sjálfri sendingunni, hversvegna henni hafi ekki verið skilað.

Þegar móttakandi neitar að taka á móti sendingu, getur hann skrifað það á sendinguna sjálfur, en engar aðrar athugasemdir má hann skrifa á sendinguna. Hafi hann gjört það, skal pósthúsið stryka þær út, svo að þær verði ólæsilegar. Þegar móttakandi skrifar eigi sjálfur á sendinguna, að hann neiti móttöku, skal hlutaðeigandi póstmaður gjöra það.

Það er skylda pósthússins á þeim stað, þar sem sendingu er skilað til flutnings, að sjá um, að bæði þær sendingar, sem getið var um, og aðrar sendingar, sem af einhverjum öðrum ástæðum hefir eigi orðið komið til skila þar á staðnum, eða hafa ekki orðið sendar þaðan, verði fengnar aptur þeim, er sendu, svo fljótt sem unnt er, ef komið verður að því, hverjir sent hafa, án þess að opna sendingarnar. Þegar þeim er skilað aptur, skal fara eptir hinum almennu reglum um afhending póstsendinga, þannig að þann, er sendi, skal álíta sem móttökumann.

Verði sendingum þeim, sem ekki verður komið til skila, heldur ekki komið til þess, sem sendi, skal senda þær póstmeistara áleiðis til landshöfðingja, sem lætur tvo áreiðanlega menn, sem hann sjerstaklega kveður til þess, opna þær og rannsaka; skulu menn þessir hafa unnið eið að því, að þeir ekki viljandi skuli lesa annað af hinu skrifaða innihaldi sendingarinnar, en staðsetning, dagsetning og undirskript, til þess á þann hátt að finna sendanda. Takist það, skal senda honum sendinguna undir innsigli landshöfðingja með óborguðu burðargjaldi, hafi það hvílt á henni; annars skulu sendingarnar liggja á póststofunni í Reykjavík, að minnsta kosti í 3 mánuði, og hafi þær eigi verið sóttar á þeim tíma, skal selja þær póstsjóði í hag samkvæmt 26. gr. í póstlögunum eða eyða þeim. Skal það gjört einu sinni á ári hverju undir umsjón þeirra manna, sem til þess eru settir og nefndir eru að framan. Sje hægt að spyrja upp sendanda, en hann neitar að taka við sendingunni, skal

senda hana til landshöfðingja, sem sker úr því, hvort gjöld þau, sem kunna að 50
 hvíla á sendingunni skuli innheimt hjá honum með lögsókn. 17. maí

21. gr.

Um skaðabætur.

Fyrir ábyrgðarbrjef skal því að eins greiða skaðabætur, að þau glatist í vörzlum póststjórnarinnar, en eigi fyrir það, þótt eitthvað vanti í þau.

Um skaðabótaskyldu póststjórnarinnar fyrir það, að peningabrjef eða böggjar týnast eða skemmast í vörzlum hennar, fer eins og segir í löggjöfnni um skaðabótaskyldu manna yfir höfuð, þó að því athuguðu, sem segir í 16. og 17. gr. í póstlögnum og því, sem fyrirskipið er um það, hvernig sendingar þessar skuli úr garði gjörðar af sendanda hálfu.

Það verður því undir ýmsum atvikum komið, hvort skaðabætur verða greiddar í hvert einstakt skipti, og verður eigi farið nánar út í það hjer, en þó skal tekið fram, að þegar peningabrjef og böggjar koma með skemmdum umbúðum, þá er nauðsynlegt, til þess að skaðabætur fáiast, að skaðinu sje rannsakaður í viðurvist póstmanns þess, sem afhendir sendingarnar, og yfir höfuð verða eigi teknar til greina skaðabótakröfur, sem koma fram, eptir að móttakandi hefir tekið við sendingunni mótmælalauð.

Þegar póstmaður hefir talið í peningasendingu, verður krafa um skaðabætur fyrir að vantað hafi í sendinguna því að eins tekin til greina, að það hafi sannast í viðurvist póstmanns þess, sem afhenti hana. Þegar heimtaðar eru skaðabætur fyrir böggulsendingar, sem peningar eru eigi í, getur póststjórnin heimtað, að hlutadeigandi færi sönnur á það, sem hann hefir sagt um skaðann, með því að láta 1 eða 2 óvilhalla menn meta hann.

Póststjórnin ábyrgist, að póstávisanir sjeu borgaðar út og endurborgaðar rjettum hlutadeigendum, en hún greiðir engar bætur fyrir drátt, sem kann að verða á því, annaðhvort vegna þess, að ávisunin hafi verið send skakkt, eða af því, að pósthúsið, sem á að borga hana, hefir eigi nóg fje í sjóði, svo að borgunin verður að bíða, þangað til það getur fengið viðbót, en þá á að láta hlutadeigandi víta um það.

Sá, sem sendir, eða sá, sem vísað er til á sendingu, skal bera upp skaðabótakröfu sína annaðhvort skriflega fyrir landshöfðingja eða munnlega eða skriflega fyrir pósthúsinu á þeim stað, sem sendingin fer frá, eða á þeim stað, sem hún á að fara til. Frestinn til þess að koma fram með kröfu til skaðabóta (sbr. 17. gr. í póstl.) ef henni á að verðagaumur gefinn, skal telja frá þeim degi, er sendingin var látin á póstinn. Þegar sendingu vantar, skal pósthúsið á þeim stað, sem hún átti að fara til, jafnskjótt og sjeð verður, hver við átti að taka, við fyrsta tækifæri skýra honum frá því, og ef komið er fylgibrjef, fá honum það í hendur.

Þegar búið er að skýra skaðabótamálið þannig, að póststjórnin geti ákveðið upphæð bótanna, skal hún svo fljótt sem unnt er goldin á því pósthúsi, sem næst er heimili hlutadeiganda, eða sem hann sjerstaklega hefir tekið til; þá skal og borga honum aptur frímerki þau, eða burðargjald það, sem greitt

50 hefir verið, ef sendingin er glötuð með öllu. Póststjórnin greiðir aldrei vöxtu 17. maí af því fje, sem henni þannig ber að borga.

Ef pósthjórnin hefir goldið skaðabætur sökum þess að sending eða nokkur hluti hennar hefir glatazt, en það finnst aptur, sem goldið var fyrir, skal pósthjórnin bjóða hlutaðeiganda hlutinn, gegn því að hann borgi aptur skaðabæturnar og það endurgjald, sem honum kann að vera greitt fyrir burðargjald.

III. kafli.

Blöð og tímarit, sem send eru samkvæmt II. gr. e. í pósthögunum.

22. gr.

Samkvæmt 2. gr. e. í pósthögunum skal telja undir blöð og tímarit sjerhvert blað eða rit, sem menn skrifa sig fyrir og er prentað eða margfaldað á líkan hátt, þegar það á að koma út einu sinni eða optar á ári í heptum, sem hafa sameiginlegan titil og hvert fyrir sig vegur eigi yfir 25 kvint.

Til þess að blöð og tímarit verði flutt með póstum, samkvæmt 11. gr. e. í pósthögunum, skulu þau koma út hjer á landi og vera seld fyrir ákveðið verð. Hver sending verður að vera þannig brotin saman, að hún sje eigi yfir 15" á lengd og 9" á breidd og þykkt, og þyngd á hverri sendingu má eigi vera yfir 5 pund, þegar hún á að flytjast með landpósti, annars 10 pund.

Efst á fyrstu síðu blaðsins eða ritsins skal prentað fullt nafn þess og ártalið, efst á hinum blaðsíðunum skal og prentað nafnið fullt eða stytt. Ekkert fylgiblað má senda með ritinu, nema það beri nafn ritsins efst á síðu.

Utan á umbúðunum, sem skulu vera þannig lagaðar, að hægt sje að kanna hvað í þeim sje, án þess að skemma þær, skal standa nafn ritsins eða blaðsins, og hvaða árgangur, bindi, tölublað eða hepti sje í sendingunni, en að öðru leyti má ekkert vera skrifað eða prentað á umbúðirnar annað en nafn móttakanda, heimili og pósthöð.

Ekkert blað eða rit má senda á þennan hátt fyr en það hefir verið innritað á pósthöfunni í Reykjavík, en til þess að það verði gjört, þarf útgefandi eða þeir, sem ábyrgð skulu bera gagnvart pósthjórninni, að skýra pósthmeistara frá:

1. Osk sinni um, að blaðið eða ritið verði flutt samkvæmt 11. gr.e. í pósthögunum.
2. Nafni blaðsins eða tímaritins.
3. Hve opt blaðið eða ritið komi út.
4. Á hvaða pósthúsi blaðinu verði skilað til flutnings.

Þegar blaði eða tímariti er skilað til flutnings á þennan hátt, skal borga burðargjaldið í peningum og taka kvittun fyrir í kvittunarbók, sem pósthjórnin gefur út og selur á 50 aura. Skal þar tilfæra nafn blaðsins eða ritsins, árgangur, tölublað eða hepti, dag og stund þegar ritið er afhent, vikt og burðargjald. Skal afgreiðslumaður blaðsins hafa fyrirfram ritað í bókina nafn blaðsins eða ritsins, árgangur, tölublað eða hepti, sem afhent eru í einu, og skal kvittað fyrir það í einu lagi, þegar búíð er að tilfæra dag og stund, vikt og burðargjald í kvittunarbókina og borga það í peningum. Allt hið sama, sem skrifað er í kvitt-

unarbókina, skal póstmaður skrifa í bók á pósthúsinu, þar sem blaðið eða ritið er afhent. Í sömu sendingu má aðeins senda blöð eða rit með sama nafni. 50
17. maí

Blöð og tímarit, sem þannig hefir verið borgað fyrir, skulu flutt með póstum ófrímerkt, en móttökupósthúsið setur á þau merki um, að burðargjaldið sje borgað,

Eigi mega önnur pósthús taka við blöðum eða tímaritum til flutnings með póstum á þennan hátt, en það pósthús, sem útgefandi hefir tiltekið að því yrði skilað á. Sje brotið út af reglum þeim, sem hjer eru settar, skal eigi flytja blaðið eða ritið með póstum, og hafi það verið sent af stað, skal endursenda það sem böggulsending á kostnað útgefanda.

Blöð og rit, sem eigi eru afhent svo löngu áður en póstur á að fara frá pósthúsinu, sem til er tekið í 2. gr., skulu eigi send með fyrstu póstferð, nema þau sjeu frímerkt sem prentað mál.

Að öðru leyti gilda um sendingar þessar sömu reglur og um krossbands-sendingar.

IV. kafli.

Hvenær reglugjörð þessi öðlast gildi og afnám eldri ákvæða.

23. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. júlí 1902 og frá sama tíma fellur úr gildi auglýsing um póstmál 3. maí 1872 ásamt öðrum ákvæðum, sem síðar hafa verið gefin út um þetta efni.

Gefin út samkvæmt 27. gr. póstlaganna 13. septbr. 1901 og eptir skipun ráðgjafans fyrir Ísland.

Reykjavík 17. maí 1902.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Reglugjörð

um

meðferð á póstsendingum til eða frá stjórnarvöldum og sveitastjórnum.

1. gr.

Stjórnarvöld þau, sem getur um í 11. gr. a. 1. og 12. gr. sbr. 14. gr. í póstlögnum, eru sem nú skal greina:

Landshöfðinginn.
 Amtmennirnir.
 Stiptsyfirvöldin.
 Biskupinn.
 Landsyfirrjetturinn.
 Undirdómarar, sýslumenn.
 Lögreglustjórar og skiptaráðendur.
 Umboðsmenn þjóðeigna.
 Landfógetinn.
 Landlæknirinn.
 Hjeraðslæknar.
 Læknirinn við holdsveikraspítalann.
 Prófastar.
 Sóknarprestar.
 Forstöðumaður prestaskólans.
 Skólameistarinn við hinn lærða skóla.
 Póstmeistarinn.
 Póstafgreiðslumenn.
 Hinn umboðslegi endurskoðandi.
 Skattanefndir.
 Landsskjalavörðurinn.

2. gr.

Hvenær stjórnarvöld eiga að borga burðargjald fyrir sendingar um embættismál.

Stjórnarvöld þau, sem nefnd eru í 1. gr., skulu gegn endurgjaldi úr landssjóði borga burðargjaldið fyrir sendingar um embættismál, eins og hjer segir:

a, fyrir embættissendingar, sem frá þeim eru sendar.

1. til konungs eða konungsættingja,
2. til annara stjórnarvalda (1. gr.) til sveitarstjórna (8. gr.) og sömuleiðis til danskra eða útlendra stjórnarvalda,
3. til annara en þeirra, sem getið er um í 1. og 2. lið, þegar sendingin er send, til þess að leggja einhverjum stjórnarlegt erindi á herðar, heimta skýrslu, leita álits eða þesskonar,

b, fyrir sendingar, sem koma til þeirra,

1. frá öðrum en þeim, sem nefndir eru í a. 1. og 2. lið, þegar sending-

in hefir aðeins inni að halda fyrirskipaða skýrslu, eða heimtað álit (án 51
tillits til þess, hvort sendingin er fyrirskipuð í það skiptið eða yfir höfuð), 17. maí
2. frá dönskum eða útlendum stjórnarvöldum.

3. gr.

Hvenær stjórnarvöld mega eigi borga undir sendingar á landssjóðskostnað.

Stjórnarvöld mega ekki borga burðargjald fyrir hönd landssjóðs undir þjónustusendingar, nema þegar enginn vafi getur verið á, að það sje leyfilegt samkvæmt 2. gr.; það er því óleyfilegt að borga burðargjald á landssjóðskostnað undir sendingar til annara en þeirra, sem nefndir eru í 2. gr. a. 1—2, þegar þær hafa inni að halda:

- a. svar uppá bænarskrár og bónarbrjef, fyrirspurnir og því líkt um embætti, veitingabrjef, þóknun, náðarveiting, eptirlaun, styrk, lán, fjarvistarleyfi, ferðaleyfi, leyfisbrjef, undantekningar frá lögum og tilskipunum, frest á því að senda reikninga og gjaldheimtur, veiting á rjettindum innborinna manna, lausn frá því að vera þegn konungs o. s. frv.;
 - b. svar upp á fyrirspurnir, sem varða þann, er ber upp spurninguna;
 - c. sending launa og þóknunargjalda handa embættismönnum og sýslunarmönnum, svo og sending eptirlauna og styrktarfjár;
 - d. sendingar til prestaskólans, hins lærða skóla, landsbókasafnsins og þesskonar stofnana, ef þær eingöngu snerta hag hlutaðeigandi stofnunar, en eigi landsstjórnarinnar;
 - e. brjefaskriptir um prestatíund, er þær varða þann, sem við á að taka, eða þann, sem gjalda á;
 - f. brjefaskriptir um bændakirkjur og leigujarðir, ef það varðar aðeins eigendur, en eigi hag landsstjórnarinnar;
 - g. brjefaskriptir um skiptamál og þegar sent er skiptafje og fje ómyndugra, ef ekki er um hag stjórnarinnar að ræða;
 - h. áminningarbrjef um að senda skattgjöld;
 - i. sending málfærslulauna í opinberum málum og gjafsóknarmálum;
 - k. þegar gjaldheimtumenn senda fje jafnaðarsjóðanna;
 - l. þegar send eru aptur ríkisskuldabryef, sem einhver af sjálfsdádum hefir sent, til þess að þeim verði skipt, eða sem sett hafa verið að veði fyrir opinberum gjaldheimtum;
- og það má heldur ekki á landssjóðs kostnað borga burðargjald undir sendingar til þeirra, sem hafa á hendi embætti, sem nefnd eru í a. 1—2, þegar þær eru eigi um embættismál, heldur snerta þá persónulega.

Sendingar þær, sem taldar eru í þessari grein, skal því annaðhvort senda óborgaðar, eða borga undir þær á kostnað móttakanda, aunaðhvort á þann hátt, að hann lætur stjórnarvaldið fá almenn frimerki til þess, eða semur um það við stjórnarvaldið, að það borgi burðargjaldið fyrirfram gegn endurgjaldi; þannig verður að fara að, þegar samkvæmt 12. gr. í póstlögunum á að borga fyrirfram undir sendinguna (ábyrgðarbrjef, póstávisanir og krossbandssendingar).

- 51 17. maí Þegar almennar brjefasendingar, sem hjer er um að ræða, eru sendar óborgaðar, skal skrifa á þær: E. B. (einfalt burðargjald) og verða þær þá fluttar með póstum, án þess að burðargjaldið tvöfaldist; samkvæmt því, sem segir í 11. gr. a. 1. í póstlögnum. Innanbæjar og innansveitarburðargjald á samskonar sendingum tvöfaldast heldur eigi sje á þær skrifað: E. B.

4. gr.

Um notkun þjónustufrimerkja.

Með samþykki ráðgjafa Íslands gefur póststjórnin út þjónustufrímerki á 3, 4, 5, 10, 16, 20 og 50 aura hvert einstakt.

Fyrir hvert hundrað af þjónustufrimerkjum, sem keypt eru í einu, borga kaupendur 4% minna.

Stjórnarvöldin geta fengið frímerki þessi keypt á póststofunni í Reykjavík og á öllum póstafgreiðslustöðunum, að minnsta kosti 3, 4, 5 og 10 aura þjónustufrímerki.

Aðeins stjórnarvöld þau, sem talin eru í 1. gr., mega nota þjónustufrímerki, og eigi nema á pótsendingar innanlands, sem taldar eru í 2. gr., en á sendingar til danskra eða útlendra stjórnarvalda, verður að brúka almenn frímerki.

Stjórnarvöldin geta fengið hjá póstmönnum kauplaust kvittun bæði fyrir keyptum þjónustufrimerkjum og fyrir upphæð þeirra almennu frímerkja, sem þau hafa notað á sendingar, til danskra eða útlendra stjórnarvalda.

Þegar stjórnarvöld heimta álit eða skýrslu eða eiga von á annari fyrirskipaðri sending frá öðrum en stjórnarvöldum eða sveitarstjórnnum, geta þau sent hlutaðeiganda þjónustufrímerki, sem þarf, til slíkra sendinga.

Stjórnarvöld geta og heimtað kauplaust kvittun fyrir óbörguðu burðargjaldi, sem þau borga í peningum fyrir þesskonar óborgaðar sendingar, sem getið er um í 2. gr. b. 1—2, annaðhvort á sjerstakt eyðublað eða í bók, sem stjórnarvaldið leggur til og hefir fyllt út.

Þjónustufrímerki skulu embættismenn geyma svo vandlega, að aðrir geti eigi notað þau, og þeir bera ábyrgð á því, að sendingar, er frá þeim ganga með þjónustufrimerkjum, undir embættisinnsigli þeirra eða með áskript þeirri, sem má hafa í stað innsiglis, í raun rjettri sjeu þess eðlis, að borga megi undir á þann hátt, samkvæmt reglunum í 2. og 3. gr.

5. gr.

Eðli og ásigkomulag þjónustusendinga.

Til þess að svo verði álitíð, að sending sje til stjórnarvalds, verður utanáskriptin greinilega að bera það með sjer, þótt eigi sje það nefut sama nafni og í 1. gr.

Ef mannsnafn er í utanáskriptinni, verður eigi álitíð, að sendingin sje til stjórnarvalds. Því að eins verður álitíð að pótsending komi frá stjórnarvaldi, að á henni sje embættisinnsigli stjórnarvaldsins eða embættisstimpill, eða þá áteiknun um það, frá hvaða stjórnarvaldi hún sje, með undirskript embættis-

mannsins eða fullmektugs hans, og skal innsiglnunin eða áteiknununin vera á fylgi- **51**
brjefinu, þegar um böggla er að ræða. **17. maí**

Þegar sendingar þær, sem getur um í 2. gr. a. 3., eiga að ganga með þjónustufrímerkjum, verður utanáskriptarmegin á þeim, og á framhlið fylgibrefsins, þegar um böggulsendingar er að ræða, að skrifa, »stjórnarlegt erindi« (póst-mál eða embættismál) »fyrirskipuð skýrsla« »heimtað álit«.

Um áteiknununina E. B., þegar um óborgaðar sendingar er að ræða, er getið í 3. gr.

Eigi sendingar þær, sem getið er í 2. gr. b. 1, að flytjast með póstum ófrímerktar eða frímerktar með þjónustufrímerkjum, sem stjórnarvaldið hefir sent í því skyni, verður að vera ritað á þær að framauverðu, og að því er snertir böggulsendingar, á fylgibrjefið »skipuð skýrsla«, »heimtað álit« og áteiknun þessi undirskrifuð af sendanda sjálfum.

6. gr.

Eftirlit með að rjett sje farið með þjónustusendingar.

Það er skylda sjerhvers stjórnarvalds, þegar það tekur við sendingum, sem þjónustufrímerki eru á, að hafa gætur á, hvort sendingarnar hafa verið þess eðlis, að borga mætti undir þær á þennan hátt, og ef það sjest, að röng aðferð hefir verið viðhöfð, skal skýra yfirmanni þess, sem sendi, frá því, eða landshöfðingja, sje sendingin frá honum komin.

Pósthúsin skulu hafa gætur á, að sendandi hafi gætt hinna ytri skilyrða, að því er snertir utanáskript, áteiknun og innsigli, sem sett eru fyrir því:

1. að álitíð verði, að sending sje frá stjórnarvaldi,
2. að sending geti gengið óborguð til stjórnarvalds, eða
3. að þjónustufrímerki megi viðhafa.

Sje þessum skilyrðum eigi fullnægt, skal, þegar um fyrsta atriðið er að ræða, skoða sendinguna eins og komna frá einstökum mönnum, en sje um tvö síðari atriðin að ræða, skal skoða sendinguna sem ófrímerkta.

7. gr.

Reikningsskil fyrir notkun á þjónustufrímerkjum.

Kvittanir þær og kvittanabækur, sem getið er um í 4 gr., fyrir keyptum þjónustufrímerkjum og óborguðu burðargjaldi, sendir embættismaður til landshöfðingja einu sinni á ári sem fylgiskjal við reikning sinn og lætur fylgja skýrslu, sem gefin er upp á æru og samvizku með eiginhandar undirskript um það, hve mörg þjónustufrímerki voru til hjá honum eptir, frá hinu fyrra reikningstímabili, hve mörg hann hafi keypt á því tímabili, sem kvittanirnar eru sendar fyrir, hve mörg eru notuð á þeim tíma, og hve mörg eru til við lok þessa tímabils.

Leiki nokkur efi á því, hvort reikningur frá einhverju stjórnarvaldi um burðargjald sje rjettur, skal pósthús það, sem hlut á að máli, samkvæmt kröfu landshöfðingja, halda viðskiptabók, sem stjórnarvaldið útvegar, um allar sendingar, sem ganga frá þessu stjórnarvaldi eða berast til þess frá lægri embættisþjón-

51 um, sýslunarmönnum eða einstökum mönnum, og þjónustufrimerki hafa verið höfð
17. maí við, svo og um borgun þá, sem stjórnarvald þetta greiðir fyrir keypt þjónustu-
frimerki.

Í sömu viðskiptabókina getur pósthúsið gefið kvittun fyrir burðargjaldi, sem stjórnarvaldið borgar undir sendingar til danskra og útlendra stjórnarvalda, og sömuleiðis fyrir óborgað burðargjald á ófrimerktum þjónustusendingum, sem til þess koma.

Stjórnarvöldin geta eigi heimtað neitt endurgjald fyrir það, sem pósthúsin eiga að fá fyrir störf þau, er 15. gr. póstlaganna getur um.

8. gr.

Sveitastjórnir þær, sem 11. gr. a. 1. og 12. gr. í póstlögnum getur um, eru sem nú skal greina:

Amtsráðin.

Amtsmennirnir sem forsetar í amtsráðunum.

Sýslunefndirnar.

Sýslumenn, sem oddvitar sýslunefndanna.

Bæjarstjórnir og nefndir þeirra.

Bæjarfógetar, sem oddvitar bæjarstjórna.

Hreppsnefndirnar.

9. gr.

Meðferð á póstsendingum til og frá sveitarstjórnnum.

Sendingar frá sveitarstjórnnum þeim, sem getið er í 8. gr., skulu vera nægilega frimerktar með almennum frimerkjum, þegar þær eiga að fara til:

1. Konungs eða konungsættingja,
2. Stjórnarvalda (1. gr.), eða
3. Annara sveitarstjórna (8. gr.).

Annars má senda sendingarnar ófrimerktar, en þá eigi almennar brjefasendingar að vera innsiglaðar með þjónustuinnsigli eða í þess stað með undirskrifadri áteiknun (sbr. 5. gr.) og á þær ritað að framanverðu E. B. (einfalt burðargjald); þá fer um burðargjaldið eins og segir í 11. gr. a. 1. í póstlögnum og 3. gr. í reglugjörð þessari, að það tvöfaldast ekki.

Sendingar til sveitarstjórna, sem getið er í 8. gr., mega eigi sendast ófrimerktar, nema innihaldið sje »skipuð skýrsla« eða »heimtað álit« um embættismál, og eiga sendingar þessar að vera eins úr garði gjörðar og sendingar þær, sem getið er um 2. gr. b. 1. (sbr. 5. gr.).

Sömu reglur gilda um þær af sendingum þessum, sem eru brjefasendingar, eins og ákveðið er í 11. gr. a. 1. í póstlögnum og 3. grein í reglugjörð þessari, síðustu málsgrein, að burðargjaldið tvöfaldast ekki.

10. gr.

Reglugjörð þessi gengur í gildi 1. júlí 1902, og frá sama tíma falla úr

gildi eldri ákvæði, sem koma í bága við reglur þær, sem settar eru í reglugjörð þessari.

51
17. maí

Gefin út samkvæmt 27. gr. póstlaganna 13 september 1901 og eptir skipun ráðgjafans fyrir Ísland.

Reykjavík, 17. maí 1902.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Reglugjörð

fyrir

póstmenn.

52

24. maí

1. gr.

Póstmeistarinn í Reykjavík hefir á hendi stjórn póstmálanna innanlands undir yfirstjórn landshöfðingja. Hann hefir því umsjón yfir öllum póstaðgreiðslumönnum, brjefhirðingarmönnum og póstum.

Póstmeistarinn ber upp fyrir landshöfðingja uppástungur um, hverja skipa skuli póstaðgreiðslumenn, og skal hann sjá um, að sýslunum þessum sje veitt forstaða um stundarsakir, þá er þær losna.

Eptir uppástungu hlutadeigandi póstaðgreiðslumanns ræður hann brjefhirðingarmenn með samningum og þannig, að segja megi þeim upp með missirfresti.

Ef honum þykir þurfa og önnur störf hans leyfa, skal hann ferðast um landið, til þess að sjá um að póststarfanna sje gætt til hlitar, og til þess að kynna sjer, hvernig hagar til á hverjum stað.

Á ferðum þessum athugar hann bækur póstaðgreiðslumanna og rannsakar sjóð og frímerkjaleifar hjá þeim. Hann gefur landshöfðingja skýrslu um skoðun þessa, ef eitthvað finnst athugavert.

Á ferðum þessum skal hann hafa í fæðispeninga 4 kr. á dag, þegar hann ferðast á landi, en 6 kr. á sjó. Ferðakostnaður skal honum endurgoldinn eptir reikningi, sem landshöfðingi úrskurðar.

Hann gjörir uppástungur um tilhögun á aðalpóstferðum og aukapóstferðum, um stofnun póstaðgreiðslustaða og brjefhirðingarstaða, sjer um ráðningu á póstum í aðalpóstferðir og aukapóstferðir o. s. frv.

Hann semur reikninga yfir allar pósttekjur og öll póstgjöld landsins, sem landshöfðingi lætur endurskoða og úrskurðar síðan. Reikningsárið er frá 1. janúar til 31. desbr. og skal reikningurinn sendur landshöfðingja í síðasta

52 lagi í aprilmánuði ár hvert. Hann sjer um að póstaðgreiðslumenn og brjefhirð-
 24. maí ingarmenn hafi til sölu frímerki þau, sem með þarf.

Fyrir gjaldheimtum þeim, sem póstméistaránur er trúað fyrir, skal hann setja veð, sem landshöfðingi álitur tryggilegt.

Póstmeistarinn sendir landshöfðingja skýrslu um það, sem mikilsvarðandi er fyrir póstmálin; hann gjörir uppástungur um þær breytingar á fyrirkomulagi póstmála, sem hann álitur hagfelldar; sömuleiðis sendir hann álit sitt um bænarskjöl, skýrslur, uppástungur o. s. frv., sem kunna að koma frá póstaðgreiðslumönnum.

2. gr.

Landshöfðingi skipar póstaðgreiðslumenn eptir uppástungu póstméistara og ákveður, hvort þeir skuli setja trygging fyrir fje því, sem þeim er trúað fyrir.

Við lok hvers mánaðar semur póstaðgreiðslumaður reikning yfir tekjur og gjöld við póstaðgreiðsluna fyrir mánuðinn og sendir póstméistara, ásamt kvittunum fyrir gjöldunum og því, sem er í sjóði, ef eigi þarf á því að halda, til að borga með útgjöld póstaðgreiðslunnar. Við árslok skal póstaðgreiðslumaður senda ársreikning, sem hefir inni að halda samandregið yfirlit yfir tekjur og gjöld póstaðgreiðslunnar samkvæmt mánaðarreikningunum.

Með ársreikningi þessum skal fylgja áhaldaskrá póstaðgreiðslunnar og aðalkvittanir fyrir launum póstaðgreiðslumanns, brjefhirðingarmanna þeirra, sem undir hann liggja, og aðalkvittanir fyrir launum pósta þeirra, sem hann hefir borgað.

Auk þess að sjá um póstaðgreiðsluna þar á staðnum, skal hann hafa gætur á, að brjefhirðingamenn í umdæmi hans leysi af hendi störf sín eins og skipað er. Hann skal bera upp fyrir póstméistaránur uppástungur um, hverja taka skuli fyrir brjefhirðingarmenn, þegar þær sýslanir eru lausar, og hefir heimild til að veita brjefhirðingarmanni ferðaleyfi um mánaðartíma, þó svo að sjeð verði um, að störfum hans sje gegnt, svo að allt sje í reglu, á meðan hann er fjarverandi.

Póstaðgreiðslumaðurinn hefir aðeins viðskipti við yfirstjórnina fyrir milli-göngu póstméistarans; fyrir því skal hann senda póstméistara öll bænarskjöl, skýrslur, uppástungur o. s. frv. um póstmál, sem frá honum eiga að fara til landshöfðingjans. Fyrir póstméistara skal hann bera upp uppástungur um þær breytingar á póstmálum, sem hann álitur hagfelldar, og sömuleiðis skal hann skýra honum frá því, þegar póstar eða brjefhirðingarmenn gjöra sig seka í skeytingarleysi og óreglu, sem gæti orðið til skaða fyrir póstmálin.

Póstaðgreiðslumenn eru, að því leyti er störf þeirra snertir, undirgefnir póstméistaránur og skulu móðpróalaust hlýða boði hans.

Ef þeim finnst það vera miður hagfelld, geta þeir að vísu mótmælt því, en samt skulu þeir fyrst um sinn framkvæma skipun hans.

Þyki þeim á sig hallað með ákvörðun póstméistara eða áliti þeir að það sje póstmóðfunum til бага, geta þeir borið málið undir úrskurð landshöfðingja, en senda skal það áleiðis til póstméistarans.

Svo opt sem þess verður krafizt, skal póstaðgreiðslumaður leggja fram

bækur sínar og annað póstaðgreiðslunni tilheyrandi til sýnis póstmeistararann. **52**
 Hann skal sækja um leyfi hjá póstmeistararann til þess að ferðast út fyrir um- **24. maí**
 dæmi sitt; þegar á liggur getur hann samt tekizt ferðina á hendur þegar í stað,
 en senda skal hann póstmeistara skýrslu um það, og verður hann, hvernig sem
 á stendur, sjálfur að sjá um, að áreiðanlegur maður annist póststörfn á hans
 ábyrgð, meðan hann er fjarverandi.

3. gr.

Póstmeistari ræður brjefhirdingarmenn eptir uppástungu hlutaðeigandi
 póstaðgreiðslumanns með samningum, sem hann gjörir við þá. Samningum þess-
 um skal mega segja upp með missiris fresti.

Brjefhirdingarmaður er skyldur til þess við lok hvers mánaðar, að gjöra
 póstaðgreiðslumanni þeim, sem hann er undirgefinn, skil fyrir póstgjöldum þeim,
 sem hann hefir tekið við, og senda það, sem kann að vera í sjóði.

Hann hefir aðeins viðskipti við póstmeistarann í Reykjavík fyrir milli-
 göngu póstaðgreiðslumanns þess, sem hann er undirgefinn. Til að ferðast burtu
 mánaðartíma skal hann sækja um leyfi hjá hlutaðeigandi póstaðgreiðslumanni,
 en hjá póstmeistararann um ferðaleyfi fyrir lengri tíma. Þegar á liggur, getur
 hann samt tekizt ferðina á hendur þegar í stað, en senda skal hann póstað-
 greiðslumanni skýrslu um það, og verður hann, hvernig sem á stendur, að sjá
 um, að áreiðanlegur maður annist póststörfn á hans ábyrgð, meðan hann er
 fjarverandi.

4. gr.

Póstmeistarinn ræður pósta þá, sem með þarf, til þess að póstflutningur
 komist áfram, með samningum, og skal þar í ákveða um fargögn, borgunarskil-
 yrði, hve lengi pósturinn megi vera á leiðinni og fyrir hve langan tíma samn-
 ingurinn skuli gilda; en burtfarartíma, póstleiðina og viðkomustaði ákveður póst-
 áætlunin ár hvert, og skal samningurinn vísa til hennar í því efni.

Í samningnum skal póstinum bannað að taka nokkuð til flutnings utan
 pósts eða utan tösku; skulu sektir, sem nákvæmara skal tiltaka, liggja við, ef
 brotið er út af, og skulu þær vera nokkur hluti af kaupi því, sem samið er um
 fyrir ferðina, og sje aptur brugðið út af því, skal víkja póstinum frá þegar í
 stað.

Fari póstar ekki af stað á ákveðnum tíma, sjeu fargögn eigi í því á-
 standi, sem ákveðið er, hafi hann án gildra ástæðuna farið aðra leið en ákveðið
 var, eða tafið of lengi á leiðinni, eða ef hann yfir höfuð hefir brugðið útaf
 nokkru því, sem um samið er, skal hann sæta sekt, sem nákvæmara er ákveðin
 í samningnum. Hafi aptur á móti náttúruviðburðir eða annað, sem honum verð-
 ur ekki sök á gefin, valdið því, að hann hefir orðið að bregða út af skilmálum
 þeim, sem settir eru í samningnum, verður hann, til þess að firra sig vítum, að
 sanna með vottorði áreiðanlegs manns, að slíkt hafi átt sjer stað.

Pósturinn skal hafa meðferðis sendinga-, stundar- og viktarseðil, og skal

52 ritað á hann á hverjum póstaðgreiðslu- og brjefhirðingarstað, sem pósturinn 24. maí kemur við á, hvenær hann kemur og fer og hvað sent er með honum.

5. gr.

Hinar nánari reglur um afgreiðslu á póstum og póstsendingum, svo og um reikningsskil og reikningsfærslu póstaðgreiðslumanna og brjefhirðingarmanna, setur póstmeistarinn.

6. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. júlí 1902, og frá sama tíma eru felld úr gildi öll eldri ákvæði, sem koma í bága við hana.

Gefin út samkvæmt 27. gr. póstaganna 13. septbr. 1901 og skipun ráðgjafans fyrir Ísland.

Reykjavík, 24. maí 1902.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

53

6. maí

Auglýsing

um breyting á auglýsingu um bústaði hjeraðslækna, dagsettri 14. nóvbr. 1901.

Samkvæmt tillögum sýslunefndarinnar í Strandasýslu, sbr. 2. gr. laga nr. 24, 13. oktbr. 1899 um skipun læknishjeraða á Íslandi o. fl., er svo kveðið um, að bústaður hjeraðslæknisins í Strandahjeraði skuli vera í kaптúninu Hólma-
vík.

Það auglýsist hjermeð.

Reykjavík, 6. maí 1902.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Fiskiveiðasamþykkt.

54

7. maí

Sýslunefndin í Eyjafjarðarsýslu hefir samkvæmt lögum 14. desbr. 1877, um ýmisleg atriði er snerta fiskiveiðar á opnum skipum, og lögum 4. des. 1886 um breyting á fyrnefndum lögum, gjört eftirfylgjandi

Samþykkt

um fiskiveiðar á opnum skipum á sjávarsvæðinu milli sýslutakmarka Eyjafjarðarsýslu að vestan og Gjöggratáar í Þingeyjarsýslu $\frac{3}{4}$ mílu frá landi.

1. gr.

Enginn sem stundar fiskiveiðar á opnum skipum á svæði því, sem samþykkt þessi nær yfir, má láta fiskilóðir eða línur liggja í sjó frá kl. 10 að kveldi til kl. 3 morguninn eftir fram að 20. september, en eftir þann tíma til ársloka frá kl. 10 e. h. til kl. 4 f. m. daginn eftir.

2. gr.

Enginn má á tímabilinu frá 14. desbr. til 1. apríl, að báðum dögum meðtöldum, leggja fiskilínu í sjó innst á Eyjafirði fyrir innan beina stefnu úr yzta Glerárós að vestan og að Geldingsánni að austan.

3. gr.

Enginn má á neinum árstíma slægja eða afhöfða nokkra fiskitegund eða kasta í sjó slógi og höfðum á sjávarsvæði því, er samþykkt þessi nær yfir.

4. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum frá 10—200 krónum eftir málavöxtum, og eftir því, hvort brotið er í fyrsta sinn, eða það er ítrekað, nema brotið sje svo lagað, að meiri sektir liggi við, eftir öðrum lögum.

5. gr.

Til þess að sjá um, að samþykkt þessari verði hlýtt, kjósa hlutaðeigandi sveitastjórnir og bæjarstjórnin á Akureyri á hvers árs vorhreppaskilum, gegn hæfilegri þóknun, svo marga gæzlumenn, er þurfa þykir. Gæzlumenn skulu hafa hver sitt ákveðið svæði til umsjónar, og ber þeim að kæra tafarlaust fyrir hreppstjóra eða lögreglustjóra brot eða grunsemdir um brot, sem kunna að eiga sjer stað gegn samþykkt þessari.

6. gr.

Öllum sektum, sem tilfalla eftir samþykkt þessari, skal skipt í 2 jafna hluti, og falli annar helmingur í fátækra sjóð, en hinn til uppljóstrarmanns.

7. gr.

Með samþykkt þessari er samþykkt um fiskiveiðar á opnum skipum á sjávarsvæðinu milli sýslutakmarka Eyjafjarðarsýslu að vestan og Gjöggratáar í Þingeyjarsýslu $\frac{3}{4}$ mílu frá landi, frá 15. júní 1888, úr gildi numin.

- 54**
7. maí að öðlast gildi 1. septbr. 1902. Þetta kunngjörst hjer með öllum hlutaðeigendum til eptirbreytni.

Íslands Norður- og Austuramt.

Akureyri 7. maí 1902.

Páll Briem.

Auglýsing

55

22. maí

um breyting á 19. gr. Ferjulaga fyrir Árnessýslu, 17. maí 1901.

1. Eptir orðin: »klyffjar af hesti, ef fleiri eru Kr. 0,20«, bætist: »Fyrir flutning, er nemur 40—120 pd. . . . Kr. 0,10«.
2. Stöðasta málsgrein: »Ferðamaður, sem« o. s. frv., verður þannig: »Ferðamaður, sem flytur farangur eða skepnur, svo nemi 1 kr. ferjutolli eða meiru, þarf ekki að borga ferjutoll fyrir sjálfan sig eða þá menn, sem hann hefir með sjer til nauðsynlegrar aðstöðar«.

Framanrituð breyting á 19. gr. hinna guldandi ferjulaga fyrir Árnessýslu, 17. maí 1901, sem sýslunefndin þar hefir samið og samþykkt, er hjer með staðfest af undirskrifuðum amtmanni, samkvæmt kgsbr. 29. apríl 1776, 6. gr. til þess að öðlast gildi 1. ágúst 1902, og kunngjörð öllum hlutaðeigendum til eptirbreytni.

Suðuramtið, Reykjavík, 22. maí 1902.

J. Havsteen.

56

12. maí

Reglugjörð

fyrir

Vesturísafjarðarsýslu um notkun afrjetta, fjallskil, rjettahöld o. fl.

Amtsráðið í Vesturamtinu

Gjörir kunnugt: Samkvæmt lögum 22. marz 1890, um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda, og lögum 24. nóvbr. 1893, um breyting á 3. gr. í fyrnefndum lögum, 22. marz 1890, er hjer með staðfest og löggilt eptirfarandi

Reglugjörð

fyrir Vesturísafjarðarsýslu um notkun afrjetta, fjallskil, rjettahöld o. fl., sem samin er af sýslunefndinni þar og skal reglugjörðin öðlast gildi 1. septbr. 1902.

I. kafli um fjármörk.

1. gr.

Sjerhver fjáreigandi er skyldur til að hafa glögg mark á fje sínu, en

eigi hann kindur með vafamarki, sem hann ekki getur markað undir sitt fjár- **56**
mark, er hann skyldur að vorinu að lýsa skriflega fyrir hreppsnefndinni marki **12. maí**
og auðkenni á þeim kindum, ella getur hann ekki haft lögmætt tilkall til þeirra
að haustinu; einnig er hver sá, sem tekur upp nýtt mark, skyldur að tilkynna
það hreppsnefndinni, sömuleiðis er hreppsnefndinni skylt að tilkynna það hrepps-
nefndunum í næstu hreppum.

2. gr.

Markaskrá fyrir sýsluna skal semja að minnsta kosti 5 hvert ár, og
annast hreppsnefndir, hver í sínum hreppi, undirbúning hennar eptir fyrirskip-
un sýslunefndarinnar. Fyrir að láta innfæra mark sitt í markaskrána greiðir
hver markeigandi í hvert skipti 10 auru til hreppsnefndarinnar; rennur gjald
þetta í sýslusjóð, og skal afhent oddvita sýslunefndarinnar um leið og mark-
skráin.

3. gr.

Enginn má marka kindur í lögrjettum, nema með samþykki rjettarbónda
og undir umsjón hans.

II. kafli um geldfjárrekstur á afrjett og fjalllönd á vorin.

4. gr.

Hreppsbúar í þeim sveitum, þar sem nægileg afrjettarlönd eru, skulu,
ef þeir að áliti hlutaðeigandi hreppsnefnda ekki eiga nægilegt fjalland fyrir sig
sjálfa, skyldir að reka á afrjett að vorinu allt gjeldfje sitt.

5. gr.

Þar sem tveir eða fleiri búendur leyfa upprekstur, og liggi beitarlönd
þeirra saman, svo að fje gangi í löndunum á víxl, þá taki hver beitartoll eptir
fjárfjölda og jarðarhæð, og hefir viðkomandi hreppsnefnd leyfi til að takmarka
hve margt fje þeir megi taka af öðrum, þyki henni útlit fyrir, að löndin verði
sett í bittröð.

6. gr.

Öll fráfærulömb skulu að vorinu setin heima eða í upprekstrarlandi ekki
skemur en þrjá sólarhringa, eptir að þeim er fært frá.

III. kafli um fjallgöngur á haustum.

7. gr.

Fyrsti leitardagur skal vera mánudagurinn í 22. viku sumars. Þó skal
í Mosvallahreppi og Suðureyrarhreppi hafa aukaleit í 21. viku sumars sama dag
og leitir í Norðursýslunni fara fram. Um það, hve opt skal leita, fer eptir fyr-
irmælum hreppsnefndar, og hefir hún heimild til, hver í sínum hreppi, að kalla
menn til aukaleita, þegar hún álitur þess þörf.

8. gr.

Sjerhver fjäreigandi skal skyldur undantekningarlaust að gera fjallskil í

56 hreppi sínum, eptir því sem hreppsnefndin nákvæmara fyrirskipar í fjallskila-
 12. maí seðlinum, er hún skal hafa sent á hvert heimili í hreppnum fyrir hinn ákveðna leitar-
 dag.

9. gr.

Skýlt skal hverjum búanda að reka til næstu lögrjettar allan þann fjen-
 að, sem ekki tilheyrir heimili hans, nema því að eins, að hann viti hver eig-
 andinn er, og hann sje nær en lögrjettin.

10. gr.

Reki utansveitarmenn geldfje að vorinu í sveitina til hagagöngu, eru
 þeir eins og sveitarmenn skyldir að hlýða ráðstöfunum hreppsnefndarinnar, við-
 víkjandi reglum þessum um göngur o. fl.

11. gr.

Hver sem skorast undan að gegna hreppsnefndinni, viðvíkjandi tillagn-
 ingu manna í göngur, hvort heldur er utan eða innan sveitar, sektist um 2
 krónur til viðkomandi sveitarsjóðs, og borgi að auki manni þeim, er kann að
 verða tekinn til að gegna starfa hans.

IV. kafli um rjettir.

12. gr.

Í hverjum hreppi sýslunnar skal vera að minnsta kosti ein lögrjett. Þó
 er hreppsnefnd heimilt að ákveða fleiri lögrjettir, þar sem svo sjerstaklega til
 hagar, að þess álízt þörf, aldrei þó fleiri en 3 lögrjettir í hverjum hreppi, og
 tiltekur hún rjettarstaðinn. Lögrjettir skulu haldast þar er verið hafa, nema
 sýslunefnd samþykki breytingu. Hreppsnefnd tilkynnir næstu hreppsnefndum
 hvar lögrjettir sjeu, og skipar fyrir um bygging þeirra.

13. gr.

Valdi bygging löggjettar grasnámi eða jarðusla, skal ef þess verður
 krafízt endurgjalda landráðanda það af hlutaðeigandi sveitarsjóði, eptir mati
 tveggja óvilhallra manna, sem rjetturinn útnefnir.

V. kafli um óskilafje.

14. gr.

Óskilafje það, sem enginn finnst eigandi að, skal af hreppstjóra selt um
 veturnætur við opinbert uppboð, er auglýst hefir verið í hreppnum, og annast
 hreppsnefndin um að öllu óskilafje, sem seljast á, sje komið á einn hentugan
 stað í hreppnum til þess uppboðs. Komi óskilafje fram síðar, skal því komið á
 heimili hreppstjóra til sölu. Andvirði þessa fjár afhendið gjaldkera hreppsins,
 og sendir hreppstjóri sýslumanni tölu og lýsingu þess fjár, sem selt er og ann-
 ast hann um auglýsingu þess; geta svo rjettir eigendur vitjað andvirðis þess til
 nefndarinnar að frádregnum kostnaði, en um andvirði þess fjár, sem enginn
 finnst eigandi að, fer sem lög til segja.

15. gr.

56

Hreppsnefndin annast um geymslu óskilafjár og sendir lýsingu þess svo 12. maí fljótt sem auðið er til næstu hreppsnefnda.

16. gr.

Fyrir vöktun á óskilafje skal greiða fyrir hverja kind fjóra auru um sólarhringinn, þó aldrei yfir 1 kr. á kindina alls.

17. gr.

Hreppsnefndin annast um, að hjá hverjum rjettarbónda sje markaskrá sýslunnar, og markaskrár nærliggjandi sýslna, þar sem þörf gerist.

18. gr.

Greiða skal vöktunarkostnað óskilafjár, þegar þess er vitjað, annars er geymenda heimilt, að halda því, að minnsta kosti svo miklu af því sem geymslu-kostnaðinum nemur; og skal þannig kyrsett fje selt af hreppstjóra við opinbert uppboð og greiðir hann vöktunarkostnaðinn af andvirði þess, en stendur eiganda skil á afganginum að frádregnum uppboðskostnaði.

Amtsráð Vesturamtsins, Reykjavík 12. maí 1902.

J. Havsteen.

57

24. maí

Samþykkt

um

verndun og notkun skóga í Vesturbarðastrandarsýslu.

Amtmaðurinn yfir Suður- og Vesturömtunum gjörir kunnugt: Samkvæmt lögum 13. apríl 1894, um samþykktir til að friða skóg og mel, er hjermeð staðfest eptirfylgjandi

Samþykkt

um verndun og notkun skóga í Vesturbarðastrandarsýslu, og skal samþykktin, sem samín er af sýslunefndinni í nefndri sýslu, og sem hjeraðsfundur hefir fallízt á, öðlast gíldi 1. ágúst 1902.

1. gr.

Allur skógur í Vesturbarðastrandarsýslu, hverju nafni sem nefnist, skal hjereptir vera friðaður samkvæmt reglugjörð þessari.

2. gr.

Sýslunefnd útnefnir svo marga skóggæzlumenn, sem henni þykir við þurfa eptir mergð og stærð skóglendaanna. Skal að minnsta kosti einn skóggæzlumaður skipaður til að gæta hvers skóglendis og hafa umsjón með notkun

57 þess. Þess skal gætt, að eigi sjeu eigendur eða umráðamenn skóga skipaðir
24. maí skóggæzlumenn þess skóglendis, er þeir hafa til eignar eða umráða.

3. gr.

Enginn má taka upp skóg til eldsneytis, húsabyggingar eða annarar þess konar notkunar, nema eptir fyrirsögn eða undir umsjón hlutadeigandi skóggæzlumanns. Sje skógur höggvinn án þess skóggæzlumaður sje viðstaddur, er honum skylt að skoða skóginn þar sem höggvið var svo fljótt, sem því verður við komið. Sje skógur tekinn upp, skal það gjört á vori á tímabilinu frá 1. maí til 1. júlí og á hausti á tímabilinu frá 15. september til veturnótta.

4. gr.

Nú vill einhver taka upp skóg, skal hann þá með viku fyrirvara tilkynna hlutadeigandi skóggæzlumanni það, og er skóggæzlumanni þá skylt að gjöra nauðsynlegar ráðstafanir til þess að fyrirætlum samþykktar þessarar um skógarhöggið sje fylgt. Skóggæzlumaður fær laun fyrir starfa sinn samkvæmt reikningi úrskurðuðum af sýslunefnd, þó svo, að daglaun ekki fari fram úr 3 kr., en sjálfur kosti skóggæzlumaður fæði og ferð. Greiðist helmingurinn af kaupi hans úr sýslusjóði, en hinn heiminginn greiðir sá, er skóg tekur.

5. gr.

Við upptöku skógar skal fylgt eftirfylgjandi reglum: Skógur sje aldrei rifinn heldur höggvinn, og eigi nær jörðu en svo að minnsta kosti 1—2 þumlungar sjeu eptir af stofninum upp frá jörðu. Þess skal gætt, að sniðhöggva hverja hríslu svo að sárið myndi einn hallflöt eða tvo hallfleti, er myndi bust í miðjum stofni. Sárið í stofninum má eigi vera ósljett eða úfið og ætti helst að tjargast. Hvert trje skal höggvið svo að eigi klofni eða rifni stúfurinn, sem eptir stendur. Þess skal gætt, að særa eigi nje lama neina hríslu, sem eptir á að standa. Aldrei má höggva hreint rjóður, heldur í mesta lagi aðra hvora hríslu, svo að runnurinn verði eigi viðáttuminni, en aðeins gisnari eptir að höggvið er. Þá er höggið er, skal velja til þess elztu og fúnustu hríslurnar. Aldrei má þó höggva allar stærstu hríslurnar í nokkrum runna, að eigi missi ungviðið skjóls. Ungviðið má aldrei höggva nema þar sem það er mjög þjett; þar má höggva svo sem þriðju hverja unga hríslu og þó aðeins þær, sem kræklóttastar eru og greinóttastar. Þar sem skógur er mjög gisinn, má ekkert höggva og ekki einu sinni gamlar hríslur og fúnar. Sje skóglendi einhverrar jarðar svo háttað, að þar sje aðeins mjög gisinn skógur, eða skóginum að öðru leyti sjerleg hætta búin af skógarhöggi, má sýslumaður í samráði við skóggæzlumann banna alla skógartöku í þeirri landareign. Þar sem sandur eða uppblásin jörð gengur að skógi, má alls ekki höggva neitt við þann jarðar, hversu þjettvaxinn sem skógurinn er, og sömuleiðis skal varast að höggva skóg af hæðum, sem veita skjól.

6. gr.

Hreppstjórnir í Vesturbarðastrandarsýslu skulu hver í sínum hreppi

hafa eptirlit með því, að samþykkt þessari sje hlýtt, og að skóggæzlumenn gæti skyldu sinnar í meðferð skóganna.

57
24. maí

7. gr.

Vilji einhver kæra brot gegn samþykkt þessari, skal fyrst skýra hlutaðeigandi hreppstjóra frá því, og skal hann, þegar er hann fær viðkomið, skoða skóginn, þar sem grunur leikur á að brotið hafi verið og leita sjer allra þeirra upplýsinga um málið, er hann má. Telji hann ástæðu til að hefja rannsókn, kærir hann brotið til sýslumanns. Brjótí hreppstjóri sjálfur gegn samþykkt þessari, kæri einn eða fleiri skóggæzlumenn hann fyrir sýslumanni.

8. gr.

Skóggæzlumenn skulu innan hverra ársloka senda hlutaðeigandi hreppstjóra skýrslu um ástand þess skóglendis, sem þeim er skipað til gæzlu, hvort það sje í framför eða apturför, og af hverjum orsökum ætla má, að framförin eða apturförin stafi, hverjir og hve mikið hver hafi höggvið í skógnum oghvort skógurinn hafi verið beittur mikið o. s. frv. Hreppstjóri semur í janúarmánuði, aðalskýrslu um ástand allra skóganna í hreppi sínum og sje sú skýrsla ásamt skýrslum skóggæzlumanna lögð fyrir næsta sýslufund.

9. gr.

Heimilt er sýslunefnd að veita einstökum mönnum eða hreppsþjelögum styrk úr sýslusjóði til skógræktartilrauna eða verðlaun fyrir skógrækt eptir tillögum hreppstjóra og eins eða fleiri skóggæzlumanna.

10. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varði 5—100 kr. sekt og renna tveir þriðjungar sektarfjárins í sýslusjóð, en einn þriðjungur þess til uppljóstrarmanns.

11. gr.

Með brot gegn samþykkt þessari skal fara sem opinber lögreglumál.

Þetta er hjermeð kunngjört öllum hlutaðeigendum til eptirbreytni.

Vesturamtið, Reykjavík 24. maí 1902.

J. Havsteen.

Reglugjörð

um viðauka við reglugjörð fyrir útbú Landsbankans á Akureyri 14. marz 1902.

Um ávöxtun fjár með sparisjóðskjörum.

1. gr.

Útbú Landsbankans á Akureyri tekur við fje til ávaxta með sparisjóðskjörum, minnst 1 kr. í senn. En þó er það eigi skylt til að taka á móti stórfje, þegar stjórn þess álitur það óhagnað fyrir útbúið.

2. gr.

Þegar innstæðan nemur 5 krónum, reiknast vextir af henni frá næsta degi eptir að fjeð er lagt inn, þó eigi í minni pörtum en heilum aorum. Vextir reiknast til 31. desbr. ár hvert og leggjast þá þegar við höfuðstólinn. Af upphæðum, er nema 500 krónum eða þar yfir er útbúið eigi skylt að greiða vexti, þegar upphæðir þessar standa skemur inni en 2 mánuði.

3. gr.

Af fje því, sem útbúið ávaxtar með sparisjóðskjörum, verður greitt það, sem menn óska eptir án uppsagnarfrests, þegar útbússtjórnin sjer sjer það fært, en heimta má, að upphæðum frá 300—800 kr. sje sagt upp með viku fyrirvara, og upphæðum þaryfir með 3 mánaða fresti. Án 3 mánaða uppsagnarfrests er útbúinu eigi skylt að borga meira en 1000 kr. á mánuði hverjum úr sömu viðskiptabók.

4. gr.

Þeim er í fyrsta sinn leggur fje inn með sparisjóðskjörum, er fengin viðskiptabók, er hann greiðir 25 aora fyrir. Fyrir innlögum og útborgunum kvitta bókarinn og gjaldkerinn í viðskiptabókina, og er það full sönnun fyrir greiðslunni.

Það er eigi á ábyrgð útbúsins þótt handhafi viðskiptabókar hafi eigi haft löglega heimild frá eiganda hennar til að fá útborgað fje það, er viðskiptabókin hljóðar um, eða eitthvað af því.

Í hvert skipti sem fje er lagt inn eða tekið út úr sparisjóð, skal það um leið vera ritað í viðskiptabókina. Vexti skal innfæra í viðskiptabækurnar, þegar þær næsta skipti eptir 14. janúar ár hvert eru sýndar í útbúinu. Útbússtjórnin löggildir viðskiptabækurnar.

5. gr.

Glatist viðskiptabók, ber eiganda að snúa sjer til útbússtjórnarinnar, er annast um að handhafa hennar verði stefnt samkvæmt 10. gr. bankalaga 18. septbr. 1885. Kostnaðinn greiðir eigandi.

6. gr.

Útbússtjórninni er heimilt að segja lausu fje, sem er á vöxtum í útbúinu með sparisjóðskjörum, með 12 vikna fresti. Skal annaðhvort rita upp-

sögnina í viðskiptabókina eða gefa út auglýsingu um hana, er sje birt í því 58 blaði í Reykjavík, er stjórnarvaldaauglýsingar skulu birtar í, svo og einnig í 30. maí blaði, er út kemur á Akureyri.

Eftir gjalddaga eru engir vextir greiddir af því, sem upp sagt er.

7. gr.

Ef eigandi að innstæðufje hvorki leggur inn fje nje tekur út í 15 ár samfleytt, verður hætt að greiða vexti af því, og verður þá með auglýsingu, er skal birt með missiris fyrirvara á þann hátt, sem segir í 5. gr., skorað á eiganda að hirða fjeð. Gefi hann sig ekki fram, áður en fresturinn er liðinn, er viðskiptabók hans ógild, en fjeð rennur ásamt vöxtum til útbúsins; þó má stjórn Landsbankans, ef rjettur eigandi gefur sig fram innan 5 ára, láta greiða honum fjeð að meira eða minna leyti, ef landshöfðingi leyfir.

8. gr.

Utbússtjórnin ákveður með samþykki Landsbankans, hve háa vexti skuli greiða af innlögðu fje með sparisjóðskjörum. Breytingar á vöxtum skal með 3 mánaða fyrirvara auglýsa 3 sinnum í röð í blaði því í Reykjavík, er stjórnarvaldaauglýsingar eru birtar í.

9. gr.

Mönnum verða eigi gefnar upplýsingar um eigur annara í sparisjóði.

10. gr.

Sá er tekið hefir allt út úr viðskiptabók sinni, eður hún er útskrifuð, skal skila henni í útbúið, og sje hún útskrifuð, fær hann aðra bók ókeypis, ef hann vill halda viðskiptunum áfram.

Stjórn Landsbankans í Reykjavík, 29. maí 1902.

Tryggvi Gunnarsson. Kristján Jónsson. Eiríkur Briem.

Samþykkist.

Reykjavík 30. maí 1902.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Agrip

af reikningi landsbankans 1. oktbr. til 31. desbr. 1901.

Tekjur :

1. I sjóði 1. oktbr. 1901	kr. 111,401 78
2. Borgað af lánum :	
a. Fasteignarveðslán	kr. 90,662 89
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 86,017 88
c. Handveðslán	— 8,539 76
d. Lán gegn ábyrgð sveita og bæjarfjelaga o.fl. —	2,671 00
e. Accreditivlán	— 127,000 00
3. Vixlar innleystir	— 574,130 42
4. Ávisanir innleystar	— 76,301 91
5. Vextir	— 45,039 74
6. Disconto	— 7,056 24
7. Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn (fyr- ir seldar ávisanir o. fl.)	— 474,902 00
8. Innheimt fje fyrir aðra	— 6,804 34
9. Seld verðbrjef fyrir	— 287,400 00
10. Selt af fasteignum bankans	— 2,000 00
11. Aðrar tekjur af fasteignum tilheyrandi bankanum	— 2,341 45
12. Tekjur tilheyrandi varasjóði fyrverandi sparisj. Reykjavíkur —	312 30
13. Innlög á hlaupareikning	— 465,447 74
14. Sparisjóðsinnlög	— 383,641 26
15. Frá veðdeild bankans	— 220,560 54
16. Ýmiskonar tekjur og innborganir	— 18,359 57
17. Til jafnaðar móti gjaldlið 15 a—c	— 52,923 69
	Kr. 3,043,514 51

Gjöld:

1. Lán veitt:	
a. Fasteignarveðslán	kr. 10,200 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 106,958 00
c. Handveðslán	— 14,050 00
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl.—	250 00
e. Accreditivlán	— 52,000 00
2. Vixlar keyptir	— 579,221 57
3. Ávisanir keyptar	— 51,388 25
4. Utgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn —	593,511 42
5. Utborgað af innheimtu fje fyrir aðra	— 3,804 34
6. Keypt verðbrjef fyrir	— 379,695 00
7. Kostnaður við fasteignir bankans	— 243 71
	Kr. 171,322 29

	Fluttar kr.	171,322 29	59
8. Utgjöld fyrir reikning varasjóðs fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur kr.	6 89		
9. Vextir af seðlaskuld bankans til landssjóðs	—	7,500 00	
10. Útborgað af innstæðufje á hlaupareikning	kr. 596,155 89		
að viðbættum dagvöxtum	—	1801 03	597,956 92
11. Útborgað af innstæðufje með sparisjóðskjörum —	320,621 29		
að viðbættum dagvöxtum	—	287 16	320,908 45
12. Til veðdeildar bankans	—	190,121 00	
13. Kostnaður við bankaldið (laun o. fl.)	—	5,826 48	
14. Ýmiskonar útgjöld og útborganir (þar á meðal vextir af keyptum bankavaxtabrjefum)	—	12,402 47	
15. Vextir fyrir árið 1901 af:			
a. Innstæðufje með sparisjóðskjörum	kr. 42,621 52		
b. Innstæðufje á hlaupareikning	—	2,726 42	
c. Innstæðufje varasjóðs bankans	—	7,575 75	52,923 69
16. Í sjóði 31. desbr. 1901	—	64,546 32	
		Kr. 3,043,514 51	

Ágrip af reikningi veðdeildar landsbankans 1. okt.—31. des. 1901.

Tekjur:

1. Bankavaxtabrjef gefin út	kr.	176,900 00
2. Borgað af lánum	—	14,793 03
3. Vextir af lánum og útgefnum bankavaxtabrjefum	—	21,772 30
4. $\frac{1}{2}\%$ kostnaður	—	2,095 21
5. Tillag úr landssjóði fyrir árið 1901	—	5000 00
		Kr. 220,560 54

Gjöld:

1. Skuld til bankans frá fyrra ársfjórðungi borguð	kr.	10,198 07
2. Lán veitt	—	187,500 00
3. Borgaðir vextir af bankavaxtabrjefum	—	621 00
4. Kostnaður við skrifstofuhald árið 1901	—	2,000 00
5. Í sjóði (hjá bankanum) 31. desbr. 1901	—	20,241 47
		Kr. 220,560 54

Athugasemdir.

Landsbankinn átti 31. desbr. f. á.:

1. Skuldabrjef fyrir lánum:

a. Fasteignarveðskuldabrjef	kr.	516,188 09
b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabrjef	—	389,451 62
c. Handveðsskuldabrjef	—	132,739 00
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl.	—	81,064 77
		kr. 1,119,443 48
		Flyt kr. 1,119,443 48

59

Flutt kr. 1,119,444 48

2. Kgl. ríkisskuldabréf og önnur erlend verðbréf hljóðandi upp á samtals 554,400 kr. eptir gangverði	—	502,256 50
3. Bankavaxtabréf	—	382,700 00
4. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	—	1,800 00
5. Óinnleysta víxla	—	330,915 00
6. Óinnleystar ávísanir	—	4,058 90
7. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum að upphæð	—	7,332 00
8. Húseignir í Reykjavík	—	28,514 50
9. Hjá Landmandsbankanum í Kaupmannahöfn	—	51,357 20
10. Nýtt bankahús	—	85,615 95
11. Peningar í sjóði	—	64,546 32
	Kr.	2,578,539 85

Seðlaskuld landsjóðs til bankans var 31. desbr. 1901	kr.	750,000 00
Óútborgað af innheimtufje fyrir aðra s. d.	—	4,150 00
Innstæðufje á hlaupareikning s. d.	kr.	194,475 99
Að viðbættum vöxtum fyrir árið 1901	—	2,726 42
	—	197,202 41
Innstæðufje með sparisjóðskjörum s. d.	—	1,262,557 95
Að viðbættum vöxtum fyrir árið 1901	—	42,621 52
	—	1,305,179 47
Varasjóður bankans	—	216,449 93
Að viðbættum vöxtum fyrir árið 1901	—	7,575 75
	—	224,025 68
Varasjóður fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur 31. desbr. f. á	—	13,722 61
Ýmsar tekjur, sem enn eru eigi lagðar við varasjóð	—	64,018 21
Innstæðufje veðdeildar bankans	—	20,241 47
	Kr.	2,578,539 85

Veðdeildin hafði hinn 31. desbr. 1901 gefið út bankavaxtabréf, að upphæð samtals	kr.	939,300
Lán þau er veðdeildin átti útistandandi námu s. d. alls	—	939,371 14

Reykjavík 21. apríl 1902.

Tryggvi Gunnarsson. Eiríkur Briem. Kristján Jónsson.

60

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Landsbankans árið 1901.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. janúar 1901	kr.	116,150 37
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignarveðslán,	kr.	246,005 33
	Flyt kr.	246,005 33
	kr.	116,150 37

	Flutt kr. 246,005 33	kr. 116,150 37	60
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 210,192 91		
c. Handveðslán	— 17,159 16		
d. Lángegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl. —	19,082 00		
e. Accredativlán	— 127,700 00	— 620,139 40	
3. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum að upphæð . —	550 00		
4. Vixlar innleystir	— 1,189,163 18		
5. Ávisanir innleystar	— 195,951 28		
6. Frá landssjóði í nýjum seðlum	— 80,000 00		
7. Vextir:			
a. af lánum	kr. 61,844 14		
(Hjer af er áfallið fyrir lok reikningstíma-			
bilins	kr. 35,185 13		
Fyrirframgreiddir vextir fyrir			
ir síðari reikningstímabil . —	26,659 01		
	kr. 61,844 14)		
b. af bankavaxtabrjefum	— 22,977 05		
c. af skuldabriefum Reykjavíkurkaupstaðar . —	72 00		
d. af kgl. ríkisskuldabriefum og öðrum erlend-			
um verðbrjefum	— 14,662 50	— 99,555 69	
8. Disconto	— 18,949 09		
9. Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn			
(fyrir seldar ávisanir o. fl.)	— 1,083,224 95		
10. Innheimt fje fyrir aðra	— 13,905 13		
11. Selt af fasteignum bankans	— 5,695 50		
12. Ymsar tekjur af fasteignum bankans	— 3,038 37		
13. Seld bankavaxtabrjef	— 452,100 00		
14. Tekjur tilheyrandi varasjóði fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur . —	462 10		
15. Endurborgað af bankahússbyggingarkostnaði fyrir selda			
muni o. fl.)	— 984 47		
16. Innlög á hlaupareikning	1,480,492 40		
Vextir fyrir 1901	2,726 42	— 1,483,218 82	
17. Innlög með sparisjóðskjörum	1,223,177 79		
Vextir fyrir 1901	42,621 52	— 1,265,799 31	
18. Frá veðdeild bankans	— 234,558 85		
19. Ýmsar tekjur og innborganir	— 22,103 99		
20. Til jafnaðar móti gjaldið 20 c.	— 7,575 75		
	Samtals	kr. 6,893,126 25	

1. Lán veitt:			
a. Fasteignarveðslán	kr.	47,973 00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	311,496 00	
c. Handveðslán	—	38,405 00	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o.fl. —		44,700 00	
e. Accreditivlán	—	127,700 00	kr. 570,274 00
2. Keyptir vixlar	—		1,368,962 05
3. Ávísanir keyptar	—		196,356 75
4. Skilað landsjóði í ónýtum seðlum	—		45,000 00
5. Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn —			977,240 46
7. Vextir af seðlaskuld bankans til landssjóðs	—		7,500 00
7. Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra	—		10,504 79
8. Keypt erlend verðbrjef	—		200,785 00
9. Keypt bankavaxtabrjef að upphæð	—		493,700 00
10. Kostnaður við fasteignir bankans	—		1,652 01
11. Kostnaður við nýja bankahússbyggingu	—		760 10
12. Útgjöld fyrir varasjóð fyrv. sparisjóðs Reykjavíkur	—		58 15
13. Útgjöld fyrir varasjóð bankans	—		572 53
14. Útborgað af innstæðufje á hlaupareikningi kr. 1,468,781 32			
að viðbættum dagvöxtum	—	1,826 50	1,470,607 82
15. Útborgað af innstæðufje með sparisjóðskjörum —	1,169,406 58		
að viðbættum dagvöxtum	—	721 89	1,170,128 47
16. Til veðdeildar bankans	—		222,326 42
17. Kostnaður við bankahaldið:			
a. Laun o. fl.	—	18,180 21	
b. Eldiviður, ljós og ræsting	—	1,307 36	
c. Prentunar- og auglýsinga-kostnaður svo og ritföng	—	598 49	
d. Burðareyrir	—	385 00	
e. Önnur gjöld	—	2,051 81	22,522 87
18. Ýmisskonar útgjöld og útborganir (þar á meðal vextir af keyptum bankavaxtabrjefum)	—		16,154 82
19. Til jafnaðar móti tekjul. 3	—		550 00
20. Vextir af:			
a. Innstæðufje á hlaupareikningi	—	2,726 42	
b. ——— með sparisjóðskjörum	—	42,621 52	
c. ——— varasjóðs bankans	—	7,575 75	52,923 69
21. Í sjóði 31. desember 1901	—		64,546 32
	Samtals	kr. 6,893,126 25	

Jafnaðarreikningur bankans 31. desember 1901.**Activa:**

1. Skuldabrfjef fyrir lánun.	
a. Fasteignaveðsskuldabrfjef	kr. 516,188 09
b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabrfjef	— 389,451 62
c. Handveðsskuldabrfjef	— 132,739 00
d. Lán gegn ábyrgð sveita og bæjarfjelaga o.fl. —	81,064 77
	kr. 1,119,443 48
2. Kgl. rikisskuldabrfjef hljóðandi upp á samtals 89,200 kr. eptir gangverði 31. desbr. 1901	— 87,193 00
3. Önnur erlend verðbrfjef hljóðandi upp á samtals 465,200 kr. eptir gangverði s. d.	— 423,724 75
4. Bankavaxtabrfjef	— 382,700 00
5. Skuldabrfjef Reykjavíkur kaupstaðar	— 1,800 00
6. Vixlar	— 330,915 00
7. Ávísanir	— 4,058 90
8. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánun að upphæð	— 7,332 00
9. Húseignir í Reykjavík	— 28,514 50
10. Hjá Landmandsbankanum í Kaupmannahöfn	— 51,357 20
11. Nýtt bankahús	— 85,615 95
12. Útistandandi vextir áfallnir 31. desbr. 1901	— 14,288 27
13. Peningar í sjóði	— 64,546 32
	Samtals kr. 2,601,489 37

Passiva:

1. Utgefnir seðlar	kr. 750,000 00
2. Óútborgað af innheimtu fje fyrir aðra	— 4,150 00
3. Innstæðufje á hlaupareikning	— 197,202 41
4. Innstæðufje með sparisjóðskjörum	— 1,305,179 47
5. Veðdeild landsbankans	— 20,241 47
6. Varasjóður fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur	— 13,722 61
7. Varasjóður bankans	— 270,046 13
8. Fyrirframgreiddir vextir sem eigi áfalla fyrr en eptir 31. desbr. 1901	26,659 01
9. Til jafnaðar móti tölul. 12 í Activa	— 14,288 27
	Samtals kr. 2,601,489 37

Reikningur yfir tekjur og gjöld veðdeildar landsbankans árið 1901.**Tekjur:**

1. Í sjóði (hjá bankanum 1. jan. 1901)	kr. 8,009 04
2. Bankavaxtabrfjef gefin út	— 475,400 00
3. Borgað af lánun	— 19,470 87
	Flyt kr. 502,779 91

60

4. Vextir;		
a. af lánum	kr. 25,035 29	kr. 502,879 91
b. af útgefnum bankavaxtabrjefum	— 5,386 12	— 30,421 41
5. $\frac{1}{2}\%$ kostnaður	—	2,774 65
6. Tillag úr landssjóði fyrir árið 1901	—	5,000 00
	Samtals	kr. 541,075 97

Gjöld:

1. Lán veitt	kr. 494,800 00
2. Borgaðir vextir af bankavaxtabrjefum	— 24,034 50
3. Kostnaður við skrifstofuhald	— 2,000 00
4. Í sjóði (hjá bankanum) 31. desbr. 1901	— 20,241 47
	Samtals kr. 541,075 97

Jafnaðarreikningur veðdeildar bankans 31. desbr. 1901.

Activa:

1. Skuldabrief fyrir lánum	kr. 939,371 14
2. Ógoldnir vextir til ársloka 1901 svo og $\frac{1}{2}\%$ kostnaður:	
a. fallið í gjalddaga	kr. » »
b. ekki fallið í gjalddaga	— 10,769 72
	kr. 10,769 72
3. Í sjóði (hjá bankanum)	— 20,241 47
	Samtals kr. 970,382 33

Passiva:

1. Bankavaxtabrief útgefin og óinnleyst	kr. 939,300 00
2. Ógoldnir vextir af bankavaxtabrjefum til ársloka 1901	
a. fallið í gjalddaga	kr. 1,248 75
b. ekki fallið í gjalddaga	— 21,134 25
	— 22,383 00
3. Mismunur, sem er eign varasjóðs veðdeildarinnar	— 8,699 33
	Samtals kr. 970,382 33

Athugasemdir:

1. *Fasteignarveðslán.* Hinn 1. janúar 1901 átti bankinn útistandandi 974 fasteignarveðslán, er samtals voru að upphæð kr. 714,770 42
árið 1901 voru veitt 62 lán, er voru að upphæð alls — 47,973 00
kr. 762,743 42

Hjeraf er endurborgað á árinu kr. 246,005 33

Ennfremur er bankanum lögð út fasteign fyrir
láni, að upphæð — 550 00 — 246,555 33

Af fasteignarveðslánum voru þannig óborguð í árslok 1901 . kr. 516,188 09

Láni voru þá 810 að tölu.

2. *Sjálfskuldarábyrgðarlán.* Í ársbyrjun 1901 átti bankinn útistandandi 530 slík lán, og voru þau samtals að upphæð kr. 288,148 53
Veitt voru árið 1901 samtals 413 lán, að upphæð alls . . . — 311,496 00
Samtals kr. 599,644 53
- [Hjeraf er endurborgað á árinu — 210,192 91
Er þá eptir óborgað í árslok kr. 389,451 62
og voru lánin þá 598 að tölu.
3. *Handveðslán.* Í byrjun ársins 1901 átti bankinn útistandandi 65 handveðslán, er alls voru að upphæð — 111,493 16
Árið 1901 voru veitt 30 handveðslán, er námu alls . . . — 38,405 00
kr. 149,898 16
Hjeraf er endurborgað á árinu — 17,159 16
Óborgað í árslok , kr. 132,739 00
Lántakendur voru þá 76 að tölu.
4. *Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga, prestakallalán o. fl.*
Hinn 1. jan. 1901 átti bankinn útistandandi 45 slík lán, er alls voru að upphæð — 55,446 77
Árið 1901 voru veitt 11 lán sem alls voru að upphæð . . . — 44,700 00
kr. 100,146 77
Hjeraf er endurborgað á árinu — 19,082 00
Eptir í árslok kr. 81,064 77
Lánin voru þá 51 að tölu.
5. *Accreditivlán.* Árið 1901 voru veitt 13 slík lán, að upphæð 127,700 kr., og voru þau öll að fullu endurborguð fyrir árslok það ár.
6. *Víxlar.* Hinn 1. jan. 1901 átti bankinn 298 óinnleysta víxla í vörzlum sínum og námu þeir alls — 151,116 13
Bankinn keypti samtals 1486 víxla árið 1901 samtals að upphæð kr. 1,368,962 05
kr. 1,520,078 18
Innleystir voru á árinu 1285 víxlar, að upphæð alls . . . — 1,189,163 18
Eru þannig óinnleystir í árslok 499 víxlar að upphæð alls . — 330,915 00
7. *Ávisanir.* Í ársbyrjun 1901 átti bankinn í óinnleystum ávisunum kr. 3,653 43
og voru ávisanirnar þá 9 að tölu.
Árið 1901 keypti bankinn 211 ávisanir að upphæð alls . . — 196,356 75
kr. 200,010 18
Innleystar voru á árinu 204 ávisanir, er alls námu . . . — 195,951 28
Eptir voru þá í árslok óinnleystar 16 ávisanir, samtals að upphæð kr. 4,058 90

- 60 8. *Innlög á hlaupareikning.* Hinn 1. janúar 1901 var innstæðufje á hlaupareikning í bankanum samtals kr. 182,764 91 og voru þeir 81 að tölu er það fje áttu.
Árið 1901 var lagt inn á hlaupareikning samtals -- 1,480,492 40
kr. 1,663,257 31
Hjeraf útborgað á árinu auk dagvaxta, samtals -- 1,468,781 32
kr. 194,475 99
Hjervíð bætast svo vextir fyrir árið 1901 -- 2,726 42
Verður innstæðufje þannig 31. desbr. 1901 kr. 197,202 41
Þeir er fje þetta áttu voru 86 að tölu.
9. *Sparisjóðsinnlög.* Í ársbyrjun 1901 var innstæðufje með sparisjóðskjörum samtals kr. 1,208,786 74 er samtals áttu 4955 menn.
Sparisjóðsinnlög voru árið 1901 -- 1,223,177 79
kr. 2,431,964 53
Hjeraf er útborgað á árinu auk dagvaxta alls -- 1,169,406 58
kr. 1,262,557 95
Hjervíð bætast svo vextir fyrir árið 1901, sem lagðir eru við höfuðstól í árslok -- 42,621 52
Verður sparisjóðsinnstæðufjed þá í lok ársins 1901 kr. 1,305,179 47
Innstæðueigendur voru þá 5317 að tölu.
10. *Sedlafúlga bankans* var í ársbyrjun 1901 þannig:
50 kr. sedlar	10 kr. sedlar	5 kr. sedlar
4988 st.=249,400 kr.	37,000 st.=370,000 kr.	19,120 st.=95,600 kr.
Hjeraf er		
landssjóði		
skilað í ónýtum sedlum		
árið 1901 . . 274 st.= 13,700 kr.	2010 st.= 20,100 kr.	2240 st.=11,200 kr.
4714 st.=235,700 kr. 34,990 st.= 349,900 kr 16,880 st.=84,400 kr.		
Aptur á móti		
hefir bankinn		
fengið frá		
landssjóði í		
nýjum seðlum á árinu		
7500 st.= 75,000 kr. 1000 st.= 5,000 kr.		
Sedlafúlga		
bankans er		
þannig 31.		
desbr. 1901 4714 st.=235,700 kr. 42,490 st.=424,900 kr. 17,880 st.=89,400 kr.		

11. *Varasjóður fyrr. sparisjóðs Reykjavíkur* var í byrjun ársins
 1901 að upphæð kr. 13,318 66
 (Þaraf í húseign í Reykjavík 7000 kr.)
 Tekjur af þessari húseign voru árið 1901 kr. 462 10
 en útgjöld — 58 15 — 403 95
 Eign varasjóðs þessa er þannig í árslok 1901 kr. 13,722 61
12. *Varasjóður bankans.* Hinn 1. janúar 1901 var varasjóður-
 inn að upphæð kr. 217,022 46
 Hjerfrá dregst tap á sjálfskuldarábyrgðarláni, er sviðið hafði
 verið út úr bankanum með skjalafalsi — 572 53
 kr. 216,449 93

Hjervið bætist:

a. Vextir af upphæð þessari fyrir árið 1901 kr. 7,575 75

b. Gangverðshækkun árið 1901 á erlendum verð-

brjefum þeim, er bankinn átti

í ársbyrjun kr. 11,706 75

÷ mismun á gangverði og

nafnvreði slíkra brjefa er bank-

inn keypti árið 1901 — 3,065 50 — 8,641 25

c. Sá hluti af tekjum bankans árið 1901, er

reikningslega tilfellur varasjóði það ár — 37,379 20 — 53,596 20

Telst varasjóðurinn þannig í árslok 1901 — 270,046 13

13. Af þeim 64,546 kr. 32 a. sem voru í sjóði 31. desbr. 1901 voru í:

íslenskum seðlum kr. 39,560 00

dönsku og ensku gulli — 12,263 00

erlendum seðlum — 4,700 00

silfri og kopar — 8,023 32

kr. 64,546 32

14. *Veðdeild bankans.*

a. Bankavaxtabrjef:

I ársbyrjun 1901 voru þessi bankavaxtabrjef útgefin af veðdeildinni, ó-
 innleyst:

1000 kr. brjef 500 kr. brjef 100 kr. brjef

190 st.=190,000 kr. 390 st.=195,000 kr. 789 st.= 78,900 kr.

Árið 1901 gaf

veðdeildin út af

bankavaxta-

brjefum . . . 210 st.=210,000 kr. 280 st.=140,000 kr. 1254 st.=125,400 kr.

Er þannig óinn-

leyst í árslok

1901 . . . 400 st.=400,000 kr. 670 st.=335,000 kr. 2043 st.=204,300 kr.

60

b. Lán.

Hinn 1. janúar 1901 átti veðdeildin útistandandi 248 lán, er samtals voru að upphæð	kr. 464,042 01
Árið 1901 voru veitt 291 lán er samtals voru að upphæð —	494,800 00
	kr. 958,842 01
Hjeraf var endurborgað á árinu	— 19,470 87
Eptir í árslok 1901	kr. 939,371 14
Lánin voru 539 að tölu með því að ekkert lán hafði verið endurborgað að fullu.	

Stjórn landsbankans í Reykjavík, 23. apríl 1902.

Tryggvi Gunnarsson. Eiríkur Briem. Kristján Jónsson.

61

Reikningur

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs Örum & Wulffs árið 1901

Tekjur:

I. Sjóður frá f. á.:	
a. Innritunarskírteini A. fol. 92	kr. 4000,00
b. Peningar	— 140 00
	kr. 4140 00
II. Vextir yfir árið	— 140 00
	Kr. 4280 00

Gjöld:

I. Styrkur veittur Sigurði Sigurðssyni frá Draflastöðum	kr. 280 00
II. Sjóður við árslok	
Innritunarskírteini A. fol. 92	— 4000 00
	kr. 4280 00

Skrifstofu Norður- og Austuramtsins.

Akureyri 21. marz 1902.

Páll Briem.

Húsavík 9. apríl 1902.

St. Guðjohnsen.

Reikningur

62

yfir tekjur og gjöld Framfarasjóðs Jóns prófasts Melsted og frú Steinunnar
Bjarnadóttur Melsted, fyrir árið 1901.

Tekjur :

1. Í sjóði við árslok 1900:

a. Jörðin Harastaðir á Fellströnd 11,1 hndr. að dýrl., virt á kr.	800 00
b. Óborguð landskuld af Harastöðum í fardögum 1899	— 28 40
c. Óborgaðar leigur haustið 1899	— 20 00
d. Óborguð landskuld í fardögum 1900	— 16 00
e. Óborgaðar leigur haustið 1900	— 20 00
f. Í Söfnunarsjóði	— 235 33
	kr. 1119 73
2. Landskuld af Harastöðum í fardögum 1899	— 28 40
3. Leigur af sömu jörð haustið 1899 ,	— 20 00
4. Uppi landskuld í fardögum 1900	— 5 20
5. Leigur haustið 1900	— 20 00
6. Landskuld í fardögum 1901, 40 áln. á 54 a.	— 21 60
7. Leigur haustið 1901, 40 pd. smjörs, er borgast í peningum, 50 a.	
fyrir pundið	— 20 00

Tekjur alls kr. 1234 93

Gjöld:

1. Móti tekjuliðum 2—5, sbr. tekjulið 1, b.—e, telst til jafnaðar .	kr.	73 60
2. Í sjóði við árslok 1900 :		
a. Jörðin Harastaðir á Fellsströnd, 11,1 hndr. að dýrl., virt á	kr.	800 00
b. Óborgað af landskuld af Harastöðum í fardög- dögum 1900	—	10 80
c. Óborguð landskuld í fardögum 1901	—	21 60
d. Óborgaðar leigur haustið 1901	—	20 00
e. Í Söfnunarsjóði	—	308 93
	kr.	1161 33

Gjöld alls kr. 1234 93

Skrifstofu Árnessýslu, 10. apríl 1902.

Sigurður Ólafsson.

Embættaskipun og lausn.

a. Lausn.

5. maí veitti landshöfðingi síra Tómasi Björnssyni að Barði í Fljótum lausn frá prestsembætti sakir heilsubrestra, með eptirlaunum.

Oveitt embætti.

Barð í Fljótum (Barðs, Holts og Knappstaðasóknir) í Skagafjarðarprófastsdæmi. Mat, að frádregnum 100 kr. árgjaldi til landssjóðs, 1270 kr. 72 a.

Á brauðinu hvílir lán til húsabóta samkv. lhbr. 16. júní 1897 (Stj.tið. B. bls. 116), upprunalega 1500 kr., sem endurborgast með $\frac{1}{25}$ á ári í 25 ár auk vaxta.

Uppgjafaprestur nýtur eptirlauna af brauðinu samkvæmt lögum.

Veitist frá fardögum 1902 að telja.

Auglýst 9. maí 1902.

Umsóknarfrestur til 23. júní.

Útkomið i A-deild Stjórnartíðindanna.

Auglýsing um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra, er viðhafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 14. maí 1902 (A. nr. 8, bls. 18—29).

Ýtarlegar reglur um tilhögun á prófi i gufuvjelafræði við stýrimannaskólann i Reykjavík, undirskrifaðar af ráðgjafanum fyrir Ísland s. d. (A. nr. 9, bls. 30—35).

Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa i fjarvist konungs, undirskrifuð af konungi 28. maí 1902 (A. nr. 10, bls. 36—37).

Lög um heimild til að stofna hlutafjallagsbanka á Íslandi, undirskrifuð af ríkisarfa 7. júní 1902 (A. nr. 11, bls. 38—45).

Lög um heimild fyrir landstjórnina til hluttöku fyrir landssjóðs hönd i hlutafjallagsbanka á Íslandi, undirskrifuð af ríkisarfa s. d. (A. nr. 12, bls. 46—47).

Viðaukalög við lög 12. jan. 1900 um stofnun veðdeildar i landsbankanum i Reykjavík, undirskrifuð af ríkisarfa s. d. (A. nr. 13, bls. 48—49).

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um synjun allrahæstrar staðfestingar á frumvarpi til laga um viðauka við lög 6. apríl 1898 um bann gegn botnvörpuveiðum. — Með brjefi, dagsettu 6. septbr. f. á., hafið þjer, herra landshöfðingi, skýrt frá því, að lagafrumvarp það, um viðauka við lög 6. apríl 1898 um bann gegn botnvörpuveiðum, sem að tilblutun stjórnarinnar var lagt fyrir alþingi, er saman kom síðastliðið ár, hafi verið samþykkt af þinginu með breytingum. Hafið þjer, um leið og þjer senduð hingað frumvarp það, er þingið samþykkti, gjört grein fyrir breytingunum, og lagt málið undir úrslit ráðaneytisins.

Að því er snertir breytingar þær, sem gjörðar eru á 1. gr. stjórnarfrumvarpsins, þá kemur það i ljós, bæði i greininni sjálfri, eins og þingið hefir orðað hana, og þó einkum i umræðunum á þinginu, að það hefir, að því er botnvörpuskip snertir, viljað vikja frá þeirri grundvallarreglu, sem hingað til hefir verið fylgt, að skipstjóri fiskiskips einn saman, og ekki aðrir skipverjar jafnframt, skuli bera ábyrgð á brotum gegn fiskiveiðalöggjöfnni. Alþingi hefir þó hikað við að halda fast fram þessu atriði, og með samkvæmni, og hefir því bætt við orðunum: »framar en hann kann að vera skyldur til, sje hann lögskráður skipverji«. Það hefir þannig reynt að takmarka ábyrgð skipverja annara en skipstjóra, en það hefir orðið til þess, að gjöra ákvæðið óljóst og örðugt að framkvæma. Ráðaneytið verður og yfir höfuð að álíta það óráðlegt og miklum vandkvæðum bundið, er til framkvæmda kæmi, að láta lagaábyrgðina ná til allra skipverja og gjöra þá meðseka i hinum umræddu lagabrotum. Að vísu væri það i sjálfu sjer æskilegt, að hægt væri með heppilegum hegningarákvæðum að hindra, ekki aðeins að Íslendingar færu út i botnvörpuskip til að leiðbeina þeim á fiskimið, sem þeim eru óheimil, heldur einnig að þeir rjeðu sig sem há-

8. dag júlímánaðar 1902.

Reykjavík. — Ísafoldarprentsmiðja.

63 setar á skip, aðallega eða að nokkru leyti í þessu skyni. En svo sem og það
 7. maí að líkindum ekki væri rjett, að banna Íslendingum með öllu að ráða sig á botn-
 vörpuskip, þannig er það ekki tiltækilegt að gjöra mun á íslenskum hásetum og
 öðrum skipverjum gagnvart skipstjóranum að því er hlýðnis skyldu snertir. —
 Þess vegna verður ekki annað sjeð, en að ekki sje unnt að koma fram ábyrgð
 fyrir aðstoð við ólöglegar botnvörpuveiðar á hendur þeim Íslendingum, sem í raun
 og veru eru ráðnir hásetar á skipinu, og geta þannig borið fyrir sig, að þeir hafi
 gjört það í þjónustu skipsins.

Þar sem því næst 2. gr. frumv. mælir fyrir um, að hegna skuli
 Íslendingum, er leggja það í vana sinn að dvelja á útlendum botnvörpu-
 skipum við veiðar þeirra, án tillits til þess, hvort þau eru að veiðum í land-
 helgi, eða þau eru að algjörlega löglegum veiðum utan landhelgi, verður ráða-
 neytið einnig að vera í efa um, hvort slíkt hegningarákvæði sje rjettmætt.

Loks hefir ráðaneytið álitid hegningarákvæði þau, sem farið er fram á í
 3. gr., sjerstaklega varhugaverð. Að vísu væri hugsanlegt að svo stæði á, að
 heppilegt væri að geta hegnt skipstjóranum sjálfum með því að dæma hann í
 fangelsisvist, en það getur eigi álitizt sanngjarnt, að mæla öll brot gegn 1. gr.
 laga 6. apríl 1898 á sama mælikvarðann, þar sem brot gegn lögum þessum
 geta stafað af rangri stadmæling, eða einhverri annari óaðgæzlu af hálfu skip-
 stjóra. Sjerstaklega verður, þegar svo stendur á, að telja það óheppilegt, að
 svo er kveðið á um, að hin minnsta hegning skuli vera 14 daga einfaltfangelsi, og
 ekki getur ráðaneytið heldur varizt því, að líta á það í sambandi við þetta at-
 riði, hve fá fangelsi eru til, þar sem hinir seku geta tekið út hegningu sína.
 Einatt gæti því farið svo, að hegningunni yrði aðeins fullnægt með því að
 láta annaðhvort varðskipið flytja hina seku á höfu, þar er fangahús væri, og
 bæta þannig auknu erfði á skipið, þannig að í bága kæmi við annað starfþess,
 eða þá með því að skerpa hegninguna allmikið með löngum og kostnaðarsömum
 flutningi á hinum seka á annan hátt.

Í sömu átt og athugasemdir ráðaneytisins við þetta frumvarp alþingis
 fer einnig álit hinnar brezku stjórnar, sem komið hefir fram fyrir milligöngu
 utanrikisráðaneytisins.

Samkvæmt framanrituðu hefir ráðaneytið í allraþegnsamlegustum tillög-
 um sínum um málið, lagt það til, að þessu nmrædda frumvarpi verði synjað
 allrahæstrar staðfestingar. Ráðaneytið hefir þó getað fellt sig við uppástunguna
 um að hegna skipstjóra á botnvörpuskipi með fangelsisvist, þegar svo stendur á,
 að ástæða virðist til að beita þyngri hegningu, svo sem er hann aptur og aptur
 eða mjög ófyrirsynju brýtur gegn flskiveiðalöggjöfnni. Mildari ákvæði, sem fara
 í líka átt og 2. gr. alþingisfrumvarpsins, virðast eigi heldur óaðgengileg.

Ráðaneytið hefir því jafnframt áskilið sjer rjett til að leita á sínum tíma,
 allrahæsts leyfis til að leggja hjeraðlútandi lagafrumvarp fyrir næsta alþingi.

Hans hátign konunginum hefir 2. þ. m. allramildilegast þóknast að fall-
 ast á þessar tillögur.

Þetta er yður til vitundar gefið til leiðbeiningar og birtingar í B-deild
 Stjórnartíðindanna, ásamt áður nefndu brjefi yðar.

Brjef landshöfðingja.

Alþingi, sem saman kom í ár, hefir eptir löglegan undirbúning samþykkt lagafrumvarp það, um viðauka við lög 6. apríl 1898 um bann gegn botnvörpuveiðum, sem lagt var fyrir það af stjórnarinnar hálfu, og leyfi eg mjer því að senda frumvarp þetta hjermeð bæði í þeim búningi, er það kom í frá þinginu og í danskri þýðingu.

Ákvæði stjórnarfrumvarpsins um að leggja hegning við því að liðsinna skipi við botnvörpuveiðar í landhelgi við Ísland eða hjálpa því til að komast undan hegningu fyrir slíkar veiðar eru með nokkrum breytingum tekin upp í 1. gr. lagafrumvarps þess, er alþingi samþykkti. Alþingi hefir eigi látið staðar numið við þessar ráðstafanir til að hindra það að landsmenn veiti botnvörpuveiðaskipum liðsinni við ólögmætar fiskiveiðar. Með því að síðasta alþingi var sams hugar og alþingið 1899 um það, að koma ætti í veg fyrir hin ósæmilegu mök milli íslenzkra fiskimanna og enskra botnvörpuskipa, sem getur um í brjefi mínu 20. oktbr. 1899, bæði í landhelgi og utan, hefir þingað í 2. gr. sett ákvæði um, að hjerlendur maður, er leggur það í vana sinn að dvelja á útlendum botnvörpuskipum við veiðar þeirra, eða er í botnvörpuskipi eða á báti við skipshliðina, þegar það er að veiðum í landhelgi við Ísland, án þess að hann geti gert þá grein fyrir dvöl sinni þar, að auðsætt sje að hann eigi enga hlutdeild í veiðiskap þess, skuli, sje hann eigi lögskráður skipverji á skipinu, sæta sekt-um eftir 1. gr.

Með því að hegning sú, sem ákveðin er í 2. gr. laga 6. apríl 1898, sektir og upptekt veiði og veiðarfæra, kemur aðeins niður á hlutaðeigandi skipseiganda, en skipstjórinn, sem í rauninni er hinn eini sökudólgur, kemst alveg hjá hegningunni, hefir alþingi í 3. gr. lagafrumvarpsins tekið upp það ákvæði, að hver sá skipstjóri, er sekur verður um brot á 1. gr. nýnefndra laga, skuli auk sekta þeirra, er ákveðnar eru í 2. gr. laganna, sæta fangelsi, eigi minna en 14 daga einföldu fangelsi.

Loks hefir 4. gr. inni að halda hin venjulegu ákvæði um að sektir eptir lögnum skuli renna í landssjóð og mál um brot gegn þeim skuli rekin sem opinber lögreglumál.

Með þessum athugasemdum og með skirskotun til álits nefndar þeirrar, er sett var í málið af neðri deild, og prentað er í Cdeild Alþingistíðindanna 1901, nr. 92, skal jeg leyfa mjer virðingarfyllost að skjóta þessu máli til hæstvitrar aðgerða hins háa ráðaneytis.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suduramtinu og Vesturamtinu um flutning þingstaðar. Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður, í 31. maí brjefi yðar, dagsettu 27. þ. m., meðmælum hlutaðeigandi sýslumanns og beiðni hreppsnefndarinnar í Grunnavíkurbhreppi í Ísafjardarsýslu, vil jeg hjermeð veita samþykki mitt til þess að þingstaður umgetins hrepps sje fluttur frá Stað í Grunnavík að Höfða, gegn því að hreppsnefndin annist um að til verði hæfilegt hús til þinghalds á hinum nýja þingstað.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja til stiptyfirvaldanna yfir Íslandi um lántöku- 65
leyfi handa Brjánslækjarprestakalli. Samkvæmt tillögum yðar, herra 19. júní

65 amtmaður, og yðar, herra biskup, í brjefi, dagsettu 16. þ. m., og beiðni hlutað-
 19. júní eiganda, vil jeg hjer með veita samþykki mitt til þess að presturinn að Brjáns-
 læk, sjera Bjarni Símonarson, taki 850 kr. embættislán, sem þó eigi verður veitt
 úr landsjóði, uppá prestakall sitt, til þess að byggja þar 2 ný hús, sem sje
 geymsluhús 15 álna langt og 6 álna breitt með 4 álna háum torfveggjum og hey-
 hlöðu 20 álna langa og 5 álna breiða með 6 álna háum torfveggjum, og enn-
 fremur til að kaupa handa prestssetrinu 10 álnir af járnþöktum timburskúr 5½
 álnar breiðum, og að öðru leyti með því fyrirkomulagi á húsum þessum, er lýst
 er í fyrnefndu brjefi stiptsyfirvaldanna, gegn því að lánið endurgreiðist á 15 ár-
 um með jöfnum afborgunum, en helmíngur þess útgreiðist ekki fyr en sannað er með
 skoðunargjörð, að hin umrædda húsabót sje framkvæmd og vel vönduð, og með
 því skilyrði að öll húsin verði eign prestakallsins og að þeim verði hjereptir
 skilað í gildu standi og með fullu álagi, en jafnframt leggist niður 4 hinna nú-
 verandi bæjarhúsa: eldhúskofi, smiðja, hesthúskofi og torfskemma.

Þetta er stiptsyfirvöldunum til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari
 birtingar.

Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna yfir Íslandi um lántöku-

66 leyfi handa Húsavíkurstakalli. Samkvæmt tillögum yðar, herra amt-
 19. júní maður, og yðar, herra biskup, í brjefi dagsettu 16. þ. m., og beiðni hlutaðeig-
 anda, vil eg hjer með veita samþykki mitt til þess að presturinn að Húsavík,
 sjera Jón Arason, taki 300 kr. embættislán, sem þó eigi verður verður veitt úr
 landssjóði, uppá prestakallið til þess að láta gjöra nákvæma mæling og upp-
 drátt af kaupstaðnum og landinu umhverfis til afnota fyrir nefnd þá, er í ráði
 er að skipuð verði til þess eptirleiðis ásamt prestinum og undir eptirliti prófests
 að gjöra tillögur um allar útvisanir lóða úr landi kaupstaðarins Húsavíkur, sem
 er eign prestakallsins, og er lán þetta því skilyrði bundið, að það endurborgist
 á 28 árum með jöfnum afborgunum.

Þetta er stiptsyfirvöldunum til vitunar gefið til leiðbeiningar og frekari
 birtingar.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Norðuramtinu og Austur-

67 amtmaður, sent hingað brjef frá bæjarfógetanum á Seyðisfirði, þar
 24. júní sem hann spyrst fyrir um það, hvar greiða eigi toll af tollskyldum vörum, sem
 gufuskipið Hermes átti að flytja til Akureyrar í vor, en varð að leggja upp á
 Seyðisfirði sökum hafiss. Vörur þessar voru síðan fluttar af Seyðisfirði til Ak-
 ureyrar á öðru gufuskipi. Jafnframt hefir nefndur bæjarfógeti látið það í ljósi,
 að toll af umgetnum vörum beri að hans áliti að heimta á Seyðisfirði samkvæmt
 því sem segir í 2. gr. tolllaganna. Þessu áliti bæjarfógetans tjáizt þjer vera
 samdóma.

Ut af þessu skal yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari 67
birtingar, að jeg verð og að vera sömu skoðunar sem þjer og bæjarfógetinn, að 24. júní
tollinn af hinum umræddu vörum eigi að greiða á Seyðisfirði.

Brjef landshöfðingja til stiðtsyfirvaldanna yfir Íslandi um kaup 68
á jörð handa Eyvindarhólaprestakalli. Ráðgjafinn fyrir Ísland hefir 2. júlí
20. f. m. skrifað mjer á þessa leið:

Samkvæmt allraþegnsamlegustum tillögum ráðaneytisins eptir móttöku
brjefs yðar, herra landshöfðingi, dagsetts 16. f. m., hefir hans hátign konungin-
um allramildilegast þóknast að veita allrahæst leyfi til að Eyvindarhólapresta-
kall í Rangárvallaprófastsdæmi kaupi eyðijörðina Syðra Bakkakot í Austureyja-
fjallahreppi gegn því að láta af hendi prestsmötu þá, 100 pd. smjörs, er presta-
kallið nýtur af Steinum, enda verði Syðra Bakkakot framvegis skoðað að öllu
leyti sem kirkjujörð.

Þetta er yður til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Agrip

af reikningi Landsbankans 1. janúar — 31. marz 1902.

69

Tekjur:

1. Í sjóði 1. janúar 1902	kr. 64,546 32
2. Borgað af lánum:	
a. Fasteignarveðslán	kr. 26,598 11
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 18,989 63
c. Handveðslán	— 1,135 00
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o.fl.	— 2,441 07
e. Accreditivlán	— 2,000 00
3. Víxlar innleystir	— 190,712 00
4. Ávísanir innleystar	— 14,477 72
5. Vextir ýmiskonar	— 17,513 11
6. Disconto	— 4,225 82
7. Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn (fyr- ir seldar ávísanir o. fl.)	— 267,701 02
8. Innheimt fje fyrir aðra	— 6,734 29
9. Seld verðbrjef fyrir	— 23,600 00
10. Selt af fasteignum bankans	— 12,200 00
11. Aðrar tekjur af fasteignum tilbeyrandi bankanum	— 33 13
12. Innlög í hlaupareikning	— 242,519 68
13. Sparisjóðsinnlög	— 314,691 25
14. Frá veðdeild bankans	— 224 49
15. Ýmiskonar tekjur og innborganir	— 2,422 17
	Kr. 1,212,764 81

Gjöld:

1. Lán veitt:			
a. Fasteignarveðslán	kr.	4,945 00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	87,005 00	
c. Handveðslán	—	6,800 00	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o.fl.	—	1,000 00	
e. Accreditivlán	—	2,600 00	kr. 102,350 00
2. Vixlar keyptir	—		247,284 00
3. Ávísanir keyptar	—		10,681 32
4. Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn	—		69,516 70
5. Skilað landssjóði í ónýtum seðlum	—		75,000 00
6. Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra	—		6,327 32
7. Keypt verðbrjef fyrir	—		48,900 00
8. Kostnaður við fasteignir bankans	—		571 42
9. Utbargað af innstæðufje á hlaupareikning	kr.	212,486 10	
að viðbættum dagvöxtum	—	07	kr. 212,486 17
10. Útborgað af innstæðufje með sparissjóðskjörum	—	271,830 42	
að viðbættum dagvöxtum	—	55 95	kr. 271,886 37
11. Til veðdeildar bankans	—		23,029 00
12. Kostnaður við bankahaldið (laun o. fl.)	—		4,029 38
13. Ýmiskonar útgjöld og útborganir (þar á meðal vextir af keyptum bankavaxtabrjefum)	—		8,362 07
14. Í sjóði 31. marz 1902	—		132,341 06
			Kr. 1,212,764 81

Agrip af reikningi veðdeildar bankans 1. jan. — 31. marz 1902.

Tekjur:

1. Í sjóði (hjá bankanum 1. jan. 1902)	kr.	20,241 47
2. Bankavaxtabrjef gefin út	—	48,900 00
3. Vextir af útgefnum bankavaxtabrjefum	—	224 49
4. Lán frá bankanum	—	2,563 04
		Kr. 71,929 00

Gjöld:

1. Lán veitt	kr.	48,900 00
2. Innleyst útdregin bankavaxtabrjef	—	1,600 00
3. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	21,429 00
		Kr. 71,929 00

Athugasemdir:

69

Landsbankinn átti 31. marz 1902:

1. Skuldabréf fyrir lánum:

a. Fasteignarveðsskuldabréf	kr.	494,534	98
b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabréf	—	457,466	99
c. Handveðsskuldabréf	—	138,404	00
d. Skuldabréf fyrir lánum gegn ábyrgð sveita- og bæjar- fjelaga	—	79,623	70
e. Accredítivlánsskuldabréf	—	600	00

Kr. 1,170,629 67

2. Kgl. ríkisskuldabréf og önnur erlend verðbréf hljóð-
andi upp á samtals 554,400 kr. eftir gangverði 31.
desbr. 1901

desbr. 1901	kr.	510,917	75
3. Bankavaxtabréf	—	408,000	00
4. Skuldabréf Reykjavíkurborgar	—	1,800	00
5. Óinnleysta víxla	—	387,487	00
6. Óinnleystar ávísanir	—	262	50
7. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum að upphæð —		7,332	00
8. Húseignir í Reykjavík	—	16,314	50
9. Nýtt bankahús	—	85,615	95
10. Hjá veðdeild bankans	—	2,563	04
11. Peninga í sjóði	—	132,341	06

Kr. 2,723,263 47

Sedlaskuld bankans til landssjóðs var 31. marz 1902	kr.	6,5,000	00
Óútborgað af innheimtu fje fyrir aðra s. d.	—	4,556	97
Skuld til Landmandsbankans í Kaupmannahöfn s. d.	—	146,827	12
Innstæðufje á hlaupareikning s. d.	—	227,235	99
Innstæðufje með sparisjóðskjörum s. d.	—	1,348,040	30
Varasjóður fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur s. d.	—	13,722	61
Varasjóður bankans	—	270,046	13
Ýmsar tekjur, sem enn eru eigi lagðar við varasjóð	—	37,834	35

Kr. 2,723,263 47

Veðdeildin hafði hinn 31. marz 1902 gefið út bankavaxtabréf

að upphæð kr. 988,200 00

Hjæraf eru innleyst útdregin bankavaxtabréf — 1,600 00

Kr. 986,600 00

Lán þau er veðdeildin átti útistandandi námu s. d. alls kr. 988,271 14

Landsbankinn í Reykjavík 30. maí 1902.

Tryggvi Gunnarsson. Eiríkur Briem. Kristján Jónsson.

Ýmsar fjárgreiðslur úr landssjóði.

13. gr. A. b. 2.

Með brjefi landshöfðingja, dagsettu 12. maí 1902, var bráðabirgðaruppbót handa fátækum prestaköllum fyrir fardagaárið 1902—1903 skipt meðal neðannefndra prestakalla þannig:

1. Staðarprestakall í Aðalvík	720 kr.
2. Tjarnarprestakall á Vatnsnesi	300 —
3. Sauðlauksdalsprestakall	250 —
4. Kálfafellsstaðarprestakall	100 —
5. Eyvindarhólaprestakall	280 —
6. Kálfatjarnarprestakall	125 —
7. Staðarprestakall í Grunnavík	120 —
8. Gufudalsprestakall	280 —
9. Stöðvarprestakall	75 —
10. Landsprestakall	200 —
11. Ólafsvallaprestakall	100 —
12. Goðdalaprestakall	100 —
13. Mælifellsprestakall	75 —
14. Sandfellsprestakall	75 —
	2800 kr.

13. gr. A. b. 6.

Á synodus, sem haldin var 27. og 28. júní 1902, var úthlutað fje því, sem veitt er fyrir sama ár í 13. gr. A. b. 6. fjárlaganna, auk 700 kr. af Prestaekknasjóðnum og 90 kr. 70 a. af árgjöldum brauða eða samtals 3790 kr. 70 a., og var úthlutun sú samþykkt með brjefi landshöfðingja, dagsettu 30. s. m., að því er landssjóðsstyrkinn snertir.

I. Uppgjafaprestar:

1. Benedikt Eiríksson frá Holtapíngum	35 kr.
2. Magnús Gíslason frá Sauðlauksdal	80 —
3. Jón Jónsson frá Stað á Reykjanesi	50 —
4. Pjetur Guðmundsson frá Grímsey	140 —

II Prestaekkkjur.

1. Kristbjörg Þórðardóttir frá Valþjófsstað	30 kr.
2. Ragnhildur Metúsalemsdóttir frá Hjaltastað	80 —
3. Guðlaug Guttormsdóttir frá Skeggjastöðum	120 —
4. Þuríður Kjartansdóttir frá Hofi	50 —
5. Guðríður Magnúsdóttir frá Kolfreyjustað	75 —
6. Guðríður Jónsdóttir frá Ási	50 —
7. Guðrún H. Jónsdóttir frá Vallanesi	40 —
8. Helga Árnadóttir frá Skarðspíngum	35 —
9. Guðrún Þorsteinsdóttir frá Þíngmúla	95 —
10. Kristín Thorlacius frá Saurbæ	70 —

Flutt 950 kr.

	Fluttar	950 kr.
11. Agnes Þorsteinsdóttir frá Vatnsfirði	50	—
12. Solveig Einarsdóttir frá Kirkjubæjarkl.	110	—
13. Ragnheiður Jónsdóttir frá Vestmannaeyjum	40	—
14. Guðrún Pjetursdóttir frá Arnarbæli	40	—
15. Solveig Einarsdóttir frá Holti	60	—
16. Margrjet Magnúsdóttir frá Hvammi	50	—
17. Steinunn Eiríksdóttir frá Þingmúla	100	—
18. Guðrún Helgadóttir frá Lundarbrekku	20	—
19. Margrjet Erlindsdóttir frá Stafafelli	20	—
20. Helga Magnúsdóttir frá Glæsibæ	60	—
21. Metta Einarsdóttir frá Stafafelli	70	—
22. Ragnhildur Þorsteinsdóttir frá Höskuldss.	25	—
23. Ragnheiður Pálsdóttir frá Staðastað	30	—
24. Rannveig Gísladóttir frá Sauðlauksdal	80	—
25. Ástríður Petersen frá Svalbarði	80	—
26. Þorbjörg Jónsdóttir frá Kolfreyjustað	70	—
27. Guðrún Björnsdóttir frá Sauðanesi	100	—
28. Helga Arnórsdóttir frá Ísafirði	30	—
29. Guðlaug M. Jónsdóttir frá Hjarðarholti	50	—
30. Sigríður Snæbjörnsdóttir frá Saurbæ	50	—
31. Guðrún Guðbrandsdóttir frá Saurbæ	50	—
32. Margrjet Þórðardóttir frá Gaulverjabæ	80	—
33. Halldóra Jónsdóttir frá Nesþingum	70	—
34. Guðrún Sveinbjörnsdóttir frá Otrardal	70	—
35. Steinunn J. Thorarensen frá Staðarhólþing.	50	—
36. Steinunn Guðmundsdóttir frá Suðurdaláþingum	60	—
37. Steinunn Jakobsdóttir frá Suðurdaláþingum	40	—
38. Vigdís Einarsdóttir frá Stað í Grunnavík	120	—
39. Valgerður Jónsdóttir frá Ásum	100	—
40. Steinunn Jónsdóttir frá Höskuldsst.	90	—
41. Sigurbjörg H. Þorgrímsdóttir frá Þingeyrum	30	—
42. G. Jóhanna Jóhannesdóttir frá Bergstöðum	120	—
43. Hólmfríður Jónsdóttir frá Mælifelli	70	—
44. Þóra Rósa Sigurðardóttir frá Miklabæ	20	—
45. Halldóra Vigfúsdóttir frá Breiðabólstað	80	—
46. Valgerður Þorsteinsdóttir frá Lundarbrekku	50	—
47. Sigríður Jónsdóttir frá Þönglabakka	80	—
48. Vilhelmina Steinsen frá Árnesi	100	—
49. Valgerður Jónsdóttir frá Völlum	100	—
50. Vilborg Sigurðardóttir frá Laufási	20	—
51. Guðríður Pjetursdóttir frá Höfða	40	—
52. Guðbjörg Aradóttir frá Þóroddstað	20	—
53. Anna J. Kristjánsdóttir frá Þóroddstað	100	—
54. Ingibjörg Hinríksdóttir frá Stokkseyri	70, 70	—
55. Guðrún Ólafsdóttir frá Garpsdal	75	kr.

 Kr. 3790, 70

Embættisveiting og sýslana og lausn m. m.

b. Veiting.

16. júní var sóknarprestur að Brjánslæk Bjarni Símonarson af biskupi skipaður prófastur í Barðastrandarprófastsdæmi.

Konsúll.

21. maí var hjeraðslæknir í Fáskrúðsfjarðarhjeraði Georg Georgsson viðurkenndur sem frakkneskur konsúlaragent í Fáskrúðsfirði.

Útkomið í A.-deild Stjórnartíðindanna:

Opið brjef, er skipar Hans konunglegu tign prins Christian af Danmörku ríkisstjóra, undirskrifað af konungi 28. maí 1902 (A. nr. 14, bls. 50—51).

Konungsbrjef um setning alþingis, undirskrifað af ríkisarfa 19. júní 1902 (A. nr. 15, bls. 52—53).

Boðskapur konungs til alþingis, undirskrifaður af ríkisarfa s. d. (A. nr. 16, bls. 54—55).

Lög fyrir Ísland um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland, undirskrifuð af ríkisstjóra 8. júlí 1902 (A. nr. 17, bls. 56—59).

Lög um breyting á lögum 6. apríl 1898 um bann gegn botnvörpuveiðum, undirskrifuð af ríkisarfa s. d. (A. nr. 18, bls. 60—61).

Hæst auglýsing um að ríkisarfi sje kominn heim aftur, undirskrifuð af ríkisarfa 12. júlí 1902 (A. nr. 19, bls. 62—63).

Auglýsing um bann gegn því, að fluttar sje til Íslands ósittaðar hitir og skinn, nema söltuð sje, og dhert, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland s. d. (A. nr. 20, bls. 64—65).

Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aftur, undirskrifuð af konungi 17. júlí 1902 (A. nr. 21, bls. 66—67).

Endurskoðuð samþykkt

um stjórn bæjarmálefna í Reykjavík.

70

1. ágúst.

I.

Um stjórn og framkvæmdir á bæjarmálefnum.

1. grein.

Í bæjarstjórn kaupstaðarins eiga 13 menn sæti auk bæjarfógeta.

2. grein.

Sjerstökum málefnum kaupstaðarins skal stjórnað af föstum nefndum, sem bæjarstjórnin kys. Þessar nefndir eru: 1. Fjárhagsnefnd; 2. Fátækranefnd; 3. Skólanefnd; 4. Byggingarnefnd; 5. Veganefnd; 6. Eldsvoðanefnd; 7. Hafnarnefnd; 8. Heilbrigðisnefnd. Ennfremur kys bæjarstjórnin 2 menn í skattanefnd og 1 mann í stjórn Fiskimannasjóðsins. Þeir menn, sem kosnir eru í nefndir þessar, fara frá þriðja hvert ár, þá er vanalegar bæjarfulltrúakosningar eru um garð gengnar, en þó má þá endurkjósa. Fá einhver hinna kosnu nefndarmanna þau forföll, að hann geti eigi gegnt starfa sínum, kys bæjarstjórnin annan í hans stað, ef henni þykir þess þurfa, og gegnir sá starfi hins, unz kosningar á bæjarfulltrúum fara fram. Bæjarstjórnin getur tekið sjerhvert mál til meðferðar og úrskurðar, þótt falið sje fastri nefnd, og er það mál þá gengið úr höndum þeirrar nefndar.

3. grein.

Í fjárhagsnefndinni er bæjarfógeti formaður, en auk hans eiga í henni sæti 2 af bæjarfulltrúunum. Nefnd þessi veitir forstöðu öllum fjárhag bæjarins,

25. dag ágústmánaðar 1902.

Reykjavík. — Ísafoldarprentsmiðja.

70 býr undir áætlun, annast reikninga, ávísar öll útgjöld, sjer um stjórn fjehirðis á 1. ágúst bæjarsjóði, að hann hegði sjer eptir erindisbrjefi sínu, riti rjett og reglulega bækur sínar, byrji skattakröfur allar og ljúki þeim á rjettum tíma, svo sem fyrir er skipað. Hún hefir eptirlit með því, að tekjurnar sjeu goldnar á rjettum tíma, og að gengið sje eftir óloknum gjöldum, og það fje sett á vöxtu, er umfram kann að vera gjöldunum. Nefndin hlutast til um, að samin sje skrá yfir gjöld þau, er greiða skal af föstum lögboðnum tekjustofnum, t. a. m. gjöld af húsum og óbyggðri lóð, og skal skrá þessi vera bæjarbúum til sýnis ásamt niðurjöfnunar-skránni.

Nefndin skipar fyrir um, hversu reikningsbækur gjaldkera eða annara, er hafa kunna umráð yfir fje bæjarins, skuli vera lagaðar, leiðbeinir þeim, er hlut eiga að máli í því efni, og gætir þess, að reglum þeim sje hlýtt, sem um það efni eru settar. Svo ber og nefndinni að hafa eptirlit á öllum fjárbirgðum hjá gjaldkera og hverjum öðrum, er hafa kunna fje bæjarins undir höndum.

Nefndin ritar í ávísunarbók allt það, er hún ávísar, og skulu í bók þessari vera greindir allir aðaldálkar og liðir áætlunarinnar, hver sjer. Á ávísanirnar skal ávallt rita, til hvers dálks og liðar gjaldið skuli telja.

Alla reikninga til bæjarsjóðs skal senda nefndinni; rannsakar hún þá, sjer um að þeir sjeu nægilega vottaðir, að rjettir sjeu, hafi áætlunarheimild, eða gilt atkvæði bæjarstjórnarinnar við að styðjast, og ávísar þá síðan til greiðslu.

Gjaldkeri má eigi greiða neitt fje úr bæjarsjóði nema allir nefndarmenn hafi undirskrifað ávísanina. Ef einhver nefndarmanna vill eigi ávísá reikning, skal leggja hann fyrir bæjarstjórnina, og sker hún úr, hvort greiðsla skuli eiga sjer stað eða eigi, og ritar þá bæjarfógeti á ávísunina, ef greiða skal.

4. grein.

Bæjarfógeti er formaður fátækraneftdarinnar, en auk hans eiga sæti í henni þrír bæjarfulltrúar.

Nefnd þessi hefir á hendi alla stjórn fátækramála; hún sjer fyrir öllum sveitarómögum, annast greptun þeirra og lögflutning, allar brjefaskriftir um fátækramálefni, og viðskifti við önnur sveitarfjelög; hún sjer um að tekjur þær, er fátækra sjóðnum bera, sjeu greiddar og rjett taldar í bókum gjaldkerans. Nefndin hagtærir því fje, sem veitt er til ómaga og þurfamanna; hún semur um meðgjafir með ómögum og önnur útgjöld fátækra sjóðsins.

Nefndin hefir á hendi alla umsjón með húsmennsku og lausamennsku manna í bænum, sem tilsk. 26. dag maímánaðar 1863, 12. gr., felur sveitarstjórnun, sbr. lög 2. febrúar 1894 um breytingu á 2., 4. og 15. gr. í tilskipun um lausamenn og húsmenn á Íslandi 26. maí 1863 og viðauka við hana.

Nefndin ráðstafar styrk þeim, sem veittur verður fátækum börnum úr Thorkilliisjóði, og semur allar skýrslur, sem að því lúta.

Dómkirkjupresturinn hefir sæti og atkvæði á fundum nefndarinnar, þá er ræða skal um meðferð á styrk þeim, sem veittur er úr Thorkilliisjóði, sem og um hvert annað mál, er snertir kennslu og uppeldi fátækra barna.

Til aðstoðar nefndinni má bæjarstjórnin kjósa fátækra stjóra (fátækrafull-

trúa), svo marga, sem þurfa þykir, og eiga þeir meðal annars að hafa sjerstaklega umsjón með sveitarómögum og þurfamönnum, einkum hver í sínu hverfi, hafa nákvæmar gætur á högum þeirra, heimilisástæðum og háttalagi, og stuðla að því, að þurfamenn noti efni sín með sparnaði og forsjá, leiti sjer atvinnu eptir megni, og kosti kapps um að bjarga sjer og sínum sem mest af rammleik sjálfs sín. Styrkbeiðni þurfamanns verður að jafnaði eigi til greina tekin, nema fátækrafulltrúinn í hans hverfi styðji hana, og má ávísa honum styrknum til hagtæringar fyrir þurfamanninn, ef ástæða þykir til. Fátækrafulltrúarnir skulu gera sjer far um, að afla (sjer) nákvæmra skýrslna um aðkomna þurfamenn, er orðið hafa öðrum sveitum til þyngsla, eða hætt er við, sem að eigi geti haft ofan af fyrir sjer í kaupstaðnum.

Fátækrafulltrúarnir koma á fund fátækranefndarinnar svo oft, sem hún óskar þess, og skulu þeir ávallt vera á fundi, þá er sveitarómagar eru skrifaðir upp, eða rætt um, að koma þeim fyrir, en eigi ber þeim atkvæði.

5. grein.

Skólanefndin skal hafa umsjón með kennslunni í barnaskólanum, og öllu því, sem barnaskólann varðar. Í henni eru dómkirkjupresturinn og 2 menn aðrir, sem bæjarstjórnin kýs, og skal annar þeirra að minnsta kosti vera úr flokki bæjarfulltrúa.

Stjórn á tekjum og gjöldum skólans hefir bæjarstjórnin sjálf á hendi og alla umsjón með sjóði hans og reikningum.

Nefnd þessi annast þau málefni, er lúta að ætlunarverki skólans, kennslu barna, inntöku þeirra í skólann og hutför þeirra úr honum, og hver börn skuli njóta kennslu ókeypis; hún hefir og eftirlit með fræðslu og hegðun barnanna og að skólareglunum sje fylgt; henni ber að gæta allra þeirra starfa við skólamálefni, sem til eru tekin í reglugjörð 27. dag októbermánaðar 1862, og eigi eru lögð beinlínis undir bæjarstjórnina eptir tilsk. 20. dag. aprílmánaðar 1872, 14. gr.

6. grein.

Í byggingarnefndinni er bæjarfógeti formaður. Auk hans eiga sæti í nefndinni slökkviliðsstjóri og 4 menn, er bæjarstjórnin kýs, 2 þeirra úr sínum flokki.

Nefnd þessi annast byggingarmálefni kaupstaðarins, samkvæmt því sem fyrir er mælt í opnu brjefi 29. maí 1839, lögum nr. 17, 13. september 1901, lögum nr. 4, 2. febrúar 1894 og byggingarsamþykkt kaupstaðarins.

7. grein.

Bæjarstjórnin kýs 5 menn úr sínum flokki í veganefnd, og kýs nefndin sjálf formann sinn. Veganefndin hefir á hendi allar framkvæmdir og ráðstafanir um vegagerðir, og endurbætur og hirðing á vegum, svo og um rennur, vatnsból og götulýsingu, allt eptir ákvæðum bæjarstjórnarinnar.

Ennfremur hefir veganefndin umsjón með allri fasteign bæjarins, svo sem túnnum, slægjum, mótaki, grjótnámi, svo og áhöldum og húsum, að svo miklu leyti sem það er eigi öðrum falið. Veganefnd semur og leggur fyrir bæjarstjórn

1. ágúst fyrir árslok áætlun um, hvernig verja skuli fje því, sem ætlað er á næsta ári til þeirra bæjarþarfa, sem veganeftndin á að annast.

8. grein.

Í eldsvoðanefnd skulu sæti hafa: bæjarfógeti, og er hann formaður nefndarinnar, slökkviliðsforinginn og 3 bæjarfulltrúar, sem bæjarstjórnin til þess kys. Hún skal vandlega fylgja reglum þeim, sem settar eru í reglugjörðum um slökkvilið Reykjavíkurbæjar 31. dag októberm. 1874 og 2. dag febrúarm. 1875, og fullnægja öllum þeim skyldum, sem henni eru þar á herðar lagðar.

9. grein.

Í hafnarneftndinni hafa sæti: bæjarfógeti, og er hann formaður, og 2 menn, er bæjarstjórnin kys; skal að minnsta kosti annar þeirra vera einhver bæjarfulltrúanna. Neftndin hefir umsjón og stjórn hafnarmálefna, samkvæmt reglugjörð 15. maí 1856 og lögum nr. 17, 13. september 1901. Gjaldkeri bæjarins skal og vera gjaldkeri hafnarsjóðs.

10. grein.

Heilbrigðisneftndina skipar bæjarfógeti, hjeraðslæknir og einn bæjarfulltrúi, er bæjarstjórnin til þess kys. Bæjarfógeti er formaður neftndarinnar. Heilbrigðisneftndin skal sjá um, að heilbrigðissamþykkt kaupstaðarins sje fylgt.

11. grein.

Samkvæmt lögum 14. dag desembermán. 1877 um tekjuskatt hafa sæti í skattanefntndinni bæjarfógeti, sem er formaður neftndarinnar, og 2 menn, er bæjarstjórnin kys úr sínum flokki.

Í októbermánuði ár hvert semur hún skrá um tekjur þeirra bæjarbúa, sem skatt eiga að greiða í landssjóð, samkvæmt lögum þeim, sem þegar voru neftnd (20. gr.).

12. grein.

Bæjarstjórnin má fela einum eða fleirum úr sínum flokki að framkvæma einstök málefni. Hún má og til framkvæmdar á slíkum störfum kjósa einhverja aðra bæjarbúa; en til þessara ráða skal bæjarstjórnin taka því að eins, að brýna nauðsyn beri til, ef málið heyrir undir hinar föstu neftndir, sem skipaðar eru samkvæmt 2. grein.

13. grein.

Bæjarfógetinn annast framkvæmd á málefnum þeim og ráðstöfunum bæjarstjórnarinnar, sem eru eigi falin öðrum á hendur. Honum ber að annast allar brjefaskriptir bæjarstjórnarinnar og neftnda þeirra, sem hann er formaður í.

II.

Um starfa niðurjöfnunarneftndarinnar og innheimtu bæjargjalda.

14. grein.

Niðurjöfnunarneftndin skal skipuð 9 mönnum; kjósa þeir sjálfir formann sinn.

15. grein.

Neftndin semur skrá yfir alla þá, er greiða eiga bæjargjald eftir efnun

og ástæðum á næsta ári. Þess skal getið í sjerstökum dálki, ef gjaldandi hefur 1. ágúst
jafnframt fasta dvöl annarsstaðar.

16. grein.

Niðurjöfnun bæjargjalda skal lokið eigi síðar en innan útgöngu nóvembermánaðar ár hvert. Við niðurjöfnun gjaldanna ber nefndinni sjerstaklega að gæta þess, hverjar tekjur hver greiðandi hafi til að framfæra sig og sína, og aðra, er hann vinnur fyrir, til munaðar eða gróða eptir öllum efnahag hans og atvinnu. Hún skal og taka til greina, hversu tekjurnar eru á sig komnar, og allar heimilisástæður og ómagapunga af vandamönnum.

Til þess að hin áætlaða upphæð gjaldanna eptir efnum og ástæðum náist full, og rýrist ekki við lækkun bæjargjalda, burtför gjaldenda úr bænum eða árangurslaust fjárnám o. s. frv., ber nefndinni ávallt að jafna niður 5—10 af hundraði meira en til er tekið í áætluninni.

17. grein.

Reglur þær, sem settar eru um aðalniðurjöfnunina, gilda og um auka-niðurjöfnun, en hún á fram að fara í síðari hluta júnímánaðar.

18. grein.

Öll bæjargjöld, hvort heldur eru af lögboðnum tekjustofnum, eða eptir efnum og ástæðum, falla í gjalddaga ár hvert 1. dag janúarmánaðar og 1. dag júlímánaðar, að helmingi í hvort skiptið, og ber gjaldkera þá að innheimta þau. Sjeu þau eigi greidd innan mánaðar frá gjalddaga, ber að taka þau lögtaki.

19. grein.

Ársreikningar bæjarsjóðs og hafnarsjóðs skulu samdir innan febrúarmán-aðarloka, og því næst liggja til sýnis bæjarmönnum 14 daga. Þá skulu reikn-ingarnir sendir hinum kosnu endurskoðunarmönnum, og skulu þeir hafa lokið endurskoðuninni fyrir 1. júlí. Athugasemdum endurskoðunarmannanna skal gjaldkeri hafa svarað fyrir 1. ágúst. Því næst semur fjárhagsnefndin ásamt endurskoðunarmönnum tillögur til úrskurðar um reikninginn, og skal því starfi lokið innan 15. dags ágústmán. Að svo búnu leggur bæjarstjórnin úrskurð á reikninginn til lögboðinnar afgreiðslu.

III.

Um starfsmenn kaupstaðarins.

20. gr.

Starfsmenn bæjarins eru:

1. Bæjargjaldkeri.

Hann annast innheimtu allra gjalda til bæjarsjóðs og hafnarsjóðs og allar greiðslur úr þeim sjóðum. Hann semur reikning yfir tekjur og gjöld þessara sjóða eptir þeim reglum, sem honum eru settar um það efni.

Ennfremur skal gjaldkeri árlega gjöra reikning yfir brunabótasjóð bæjarins.

2. Lögregluþjórnar.

3. Næturveiðir.

4. Sótatarar.

70

1. ágúst.

5. Slökkviliðsstjóri.

Starfsmönnum öllum skal launað eptir ákvæðum bæjarstjórnarinnar.

Lögreglupjónar og næturverðir skulu haga sjer eptir erindisbrjefi því, er lögreglustjóri semur handa þeim með ráði bæjarstjórnarinnar. —

Að hve miklu leyti starfsmenn bæjarins fá eptirlaun, er þeir afsala sjer starfi því, sem þeim er falið, er komið undir ákvæðum bæjarstjórnarinnar í hvert skipti.

IV.

Um ýmisleg kaupstaðarmálefni.

21. grein.

Bæjarstjórnin getur kveðið á um, að gata eða vegur, sem einstakir menn hafa notað, verði lögð til afnóta fyrir almenning. Hún gefur götum og vegum nöfn. Ef leggja skal götur eða vegi frá upphafi, þar sem eigi hefur áður verið, ræður hún því, hvort og að hve miklu leyti þeir skuli taka þátt í kostnaðinum, sem lóð eiga þar að, og hvernig þeir skuli greiða kostnað þann, sem á þá leggst, hvort heldur með peningum eða vinnu. Ef fleiri menn hafa sjerstakan veg í sameiningu, getur bæjarstjórnin lagt svo fyrir, að þeir skuli halda veginum greiðfærum.

Bæjarstjórnin ræður fyrirkomulagi á öllum ræsum, en bregði þeir, sem hlut eiga að máli, út af fyrirskipunum hennar um það efni, lætur hún laga það, sem henni þykir ábótavant, á kostnað hlutadeigenda.

Þegar svo ber undir, að lóðareigandi verður að afsala sjer lóð til tryggingar gegn eldsvoða, til nýrra vega eða breikkunar vega, eða til ræsa o. s. frv., skal hann fá endurgjald fyrir lóðina samkvæmt opnu brjefi 29. dag malmánaðar 1839 eptir ákvæði bæjarstjórnarinnar með samþykki landshöfðingja. Bæjarstjórnin getur og, ef hún svo vill, eða samningi verður eigi á komið, látið tvo óvilhalla dómkvadda menn meta endurgjaldið. Ef annarhvor málsaðila unír eigi matinu, er honum heimilt að leggja gjörð matsmanna undir yfirmat 4 dómkvaddra manna.

Kærun manna yfir ákvæðum og úrskurðum bæjarstjórnarinnar eptir þessari grein liggja undir úrskurð landshöfðingja.

Ákvæði um stundarsakir:

Kosning þeirra bæjarfulltrúa og niðurjöfnunar nefndarmanna, sem kosnir verð á fyrsta sinn af hærri gjaldenda flokki samkvæmt þessari samþykkt til við bótar við þá, sem nú eru, gildir að eins þangað til næsta kosning á minni hluta bæjarstjórnar og niðurjöfnunar nefndar fer fram.

Í bæjarstjórn Reykjavíkur 28. júlí 1902.

Halldór Danielsson. Halldór Jónsson. Þórhallur Bjarnarson.

Sighvatur Bjarnason. Jón Jenson. Olafur Ólafsson. G. Björnsson.

Tryggvi Gunnarsson. Magnús Benjamínsson.

*

*

*

Samkvæmt tilskipun um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík 20. apríl

1872, 31. gr., staðfestist hjermeð framanskriðuð endurskoðuð samþykkt um stjórn **70**
bæjarmálefna í Reykjavík. **1. ágúst.**

Reykjavík 1. ágúst 1902.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Reglugjörð

71

12. júlí

um

kirkjugarða.

Samkvæmt 8. gr. í lögum um kirkjugarða frá 8. nóvember 1901 er þessi reglugjörð sett.

1. grein.

Í hverri kirkjusókn skal vera vígður grafreitur eða kirkjugarður á hentugum stað við kirkjuna eða svo nálægt henni, sem við verður komið, til greftrunar sóknarmönnum og þeim mönnum öðrum, sem þar ber að jarða.

Sje grafreitur töluvert langt frá kirkju, skal þar vera líkhús, eða að minnsta kosti klukka sæmileg með umbúnaði til líkhringingar.

2. grein.

Grafreitur er friðhelgur, svo og legstaðir þeirra manna, sem þar eru jarðsettir. — Má þar engan hávaða gjöra, skemmtanir halda eða neitt það láta fram fara, sem raskar grafarfriðnum og er ótilhlýðilegt á slíkum friðhelgum stað.

3. grein.

Kirkjugarðar skulu vera vandlega umgirtir með hæfilegri girðingu, sem gripheild sje bæði sunar og vetur, og með umbúnaði í sáluhlíði svo sem prófastur telur fullnægjandi. Þeir skulu vera svo reglulegir að lögun, sem við verður komið.

Umráðandi kirkjugarðs má slá hann, þó með varúð og hlífðarsemi, en alls eigi beita hann skepnum nje hleypa þeim þar inn á neinum tíma árs.

4. grein.

Þá er nýjan kirkjugarð þarf upp að taka eða auka við grafreit, skal fá vottorð hjeraðslæknis um, að ekki stafi sótt næmi af kirkjugarðinum, og leita því næst biskupssamþykkis og vígja grafreitinn um leið og lík er þar jarðað í fyrsta sinn. En áður en farið er að nota hann, skal, ef við þarf, laga reitinn, sljetta hann eða hækka upp, svo að hann verði vel hæfur til greftrunar.

Að kirkjugarði skal liggja greiður vegur, braut eða sæmileg gangstjett, svo að tál malaust sje að færa lík þangað til greftrunar.

71

12. júl.

5. grein.

Grafir í nýjum kirkjugörðum, og í gömlum, þar sem ástæður leyfa, skulu teknar í reglulegum röðum, með beinum og hæfilega breiðum gangstígum milli radanna, svo að lík verði borin án þess að ganga yfir leiði eða skemma legstaði. Á milli grafanna skal eigi vera meira bil en nauðsyn krefur.

Gangstígar skulu eftir ákvæðum sóknarnefndar reglulega afmarkaðir þegar frá upphafi um allan grafreitinn, svo og nauðsynlegir þverstígar, til þess að gott skipulag geti orðið á legstöðunum og grafarstæðin verði notuð með hæfilegum sparnaði.

Engin má gröf taka í kirkjugarði án leyfis kirkjuhaldara, og eigi annarsstaðar en þar, sem til er vísað af rjettum umráðanda. Sá er eigi vill hliða hans ákvæði, má skjóta málinu undir úrskurð prests og sóknarnefndar; í Reykjavík til yfirkirkjuráðanda.

Ekkert lík má grafa innan kirkju.

Líkkistur má alls eigi brjóta.

6. grein.

Nú æskir einhver að fá útmældan grafreit til legstaða handa sjer og ættmönnum sínum, og skal það heimilt látið, að svo miklu leyti sem sóknarnefnd þykir ástæður leyfa. Má krefjast þess, að hlutadeigandi girði þegar reitinn tilhlýðilega og haldi girðingunni við. Skal legstaðareigandi fá hjá kirkjuhaldara löglegt heimildarskjal fyrir legstaðnum, en kirkjustólnum skal fylgja skrá yfir útmælda legstaði.

Áskilja má árlega þóknun í sjóð kirkjunnar fyrir að hafa útmældan og umgirtan grafreit. Þar með talið að selja legsteina eða önnur varanleg minningarmerki á leiði, eftir nánara ákvæði biskups í hverju einstöku tilfelli.

7. grein.

Yfir hvern nýjan kirkjugarð eða viðbót við kirkjugarð skal, ef sóknarmenn eru 1000 að tölu eða fleiri, gjöra einfaldan uppdrátt, með ámörkuðum aðalgangstígum og öðrum stígum. Skal uppdrátturinn límdur á spjald eða ljereft og vera í vörzlu kirkjuhaldara og heyra kirkjunni til. Jafnótt og grafið er, skulu leiðin mörkuð á uppdráttinn og tölusett, með tilgreindu nafni hins jarðaða og greftrunardegi á legstaðaskrá, sem fylgir uppdrættinum. Mælikvarði uppdráttarins sje eigi minni en svo, að hálfur þumlungur svari til hvers faðms í kirkjugarðinum.

8. grein.

Grafir skulu vera svo djúpar, ef við verður komið sökum landslags, að fullar 2 álnir séu frá yfirborði kistunnar upp á barm grafarinnar. Verði eigi grafið svo djúpt, skal leiðið hlaðið upp sem því svarar, er til vantar, nema leyfi héraðslæknis komi til að því megi sleppa.

Skyldur er sá, sem gröf lætur taka, til þess að ganga hreinlega frá legstaðnum og færa burtu grjót og annað, sem komið kann að hafa upp úr gröfinni, sje það eigi látið ofan í hana aftur. Nú er það vanrækt og kirkjuhaldari hefir tvívegis árangurslaust vandað um við hlutadeiganda, og er honum þá rjett

að láta laga það sem með þarf á kostnað hans, og má taka gjaldið lögtaki **71**
hálfum mánuði eftir að þess hefir verið reglulega krafizt. 12. júlí

9. grein.

Til notkunar við greftranir skulu í hverjum kirkjugarði vera til graftól, á kostnað kirkjunnar, eftir þörfum, svo sem skóflur, járnkarl eða klakahögg, grafarstigi, prestaspaði og bönd til að hleypa kistunni niður með.

10. grein.

Kirkjuhaldara er skylt að halda kirkjugarðinum yfir höfuð hreinlegum og þokkalegum, en um hina einstöku legstaði og leiði ber hlutaðeigendum að hirða sómasamlega undir umsjón hans.

Kirkjuhaldari skal sjá um, að vel sje farið með legstaði framliðinna og minningarnörk þau, sem þar eru sett, svo sem legsteina, grindur, blóm og runna, sem þar eru gróðursettir legstöðunum til prýðis, og má ekkert slíkt burtu taka eða úr stað færa móti vilja rjettra hlutaðeigenda, svo lengi sem því er sæmilega viðhaldið. En vanræki hlutaðeigendur það, og sjeu nefnd mannvirki mikið brotin eða fúin, og sje ei úr bætt, þegar aðvart er gjört um það, er heimilt að flytja þau burt úr garðinum og selja, kirkjunni til hagnaðar, svo framarlega sem enginn leiðir sig að þeim á hæfilegum fresti.

Með merkilega og forna legsteina, sem liggja undir skemmdum af einhverjum orsökum, en engin hirðir um, skal svo fara, sem segir í lögum um kirkjugarða frá 8. nóvember 1901, 7. gr.

Að hafa legsteina í gangstjettir, veggjarhleðslu eða til annarar þess háttar notkunar er með öllu bannað.

11. grein.

Prófastar skulu á kirkjusköðunarferðum sínum og við önnur tækifæri líta eftir því, að kirkjugarðar sjeu tilhlýðilega umgirtir og vel hirtir og að rækilega sje farið eptir ákvæðum laganna um kirkjugarða frá 8. nóvember 1901 og reglugjörðar þessarar.

Reglugjörðin þannig samin af undirskrifuðum biskupi og samþykkt af synodus 28. júní 1902.

Íslands biskupsdæmi, Reykjavík 12. júlí 1902.

Hallgr. Sveinsson.

Samkvæmt 8. gr. laga nr. 39 frá 8. nóvember 1901, um kirkjugarða og viðhald þeirra, er framanrituð reglugjörð hjer með staðfest.

Reykjavík, 16. ágúst 1902.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Reglugjörð

1. ágúst

um breyting á reglugjörð fyrir búnaðarskólann á Eiðum 31. ágúst 1888.

1. gr.

Sýslunefndirnar í Múlasýslunum kjósa 3 menn í stjórn búnaðarskólans á Eiðum og 1 mann til vara. Þeir skulu vera kjörgengir í sýslunefnd og gildir kosning þeirra um 3 ár í senn. Stjórn skólans kys sjálf formann sinn. Nú gengur einhver úr stjórn skólans á kjörtímabilinu fyrir forföll, eða ef sæti hans verður autt fyrir aðrar sakir, og skal þá kjósa annan mann í stað hans.

2. gr.

4. gr. í reglugjörð fyrir búnaðarskólann á Eiðum frá 11. des. 1888, er úr gildi numin.

3. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. sept. 1902.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefndirnar í Múlasýslunum hafa komið sjer saman um og amtsráðið í Austuramtinu samþykkti á fundi sínum 28. júní þ. á., staðfestist hjermeð.

Reykjavík, 1. ágúst 1902.
Landshöfðinginn yfir Íslandi.
Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Reglugjörð

2. apríl

fyrir Húnavatnssýslu um lækningu hunda af bandormum.

1. gr.

Í hverjum hreppi sýslunnar skulu kosnir af hreppsnefnd 1—3 menn til að hafa á hendi og framkvæma lækningu hunda af bandormum.

Enginn, sem öðrum er óháður, getur skorast undan þeim starfa 3 ár í senn, en þá má hann vera laus næstu 3 ár.

2. gr.

Hreppstjóri í hverjum hreppi skal hafa bók, löggilta af sýslumanni er borgist af sýslusjóði; skal hann á ári hverju rita í hana skrá yfir hundaeigendur og tölu hunda þeirra, svo og tölu þeirra hunda sem lækningamenn gefa skýrslu um að þeir hafi haft til lækninga frá hverjum einum, en skýrslu þessa skulu þeir skyldir að hafa sent hreppstjóra fyrir miðjan desembermánuð. Fyrir hver árslok skal hreppstjóri senda sýslunefndinni skýrslu samhljóða bókinni.

3. gr.

Skyldur skal hver hundeigandi að hafa helsi á hundum sínum, er á sje grafið nafn heimilisins. Rjettðræpur er hver fullorðinn hundur, sem eigi ber helsi utan heimilis síns.

4. gr.

Alla hunda skal hreinsa einu sinni á ári, í nóvembermánuði, með areka- 2. apríl
duptí og baða þá strax á eftir úr öruggu fjárbaði og skulu þá saurindi hund-
anna hinna hreinsuðu eyðilögð á tryggjandi hátt, brennd eða grafin tvær álnir
í jörðu að minsta kosti.

5. gr.

Hundana skal hreinsa á 1—3 stöðum í hverjum hreppi eftir tölu læk-
ningamanna og skal viðkomandi hreppsnefnd sjá um byggingu, á kostnað hrepps-
ins, á sjerstökum kofum til þess að geyma hundana meðan á lækningunni stendur.

Lækningamenn skulu skyldir að auglýsa að minnsta kosti með viku fyr-
irvara dag þann eða daga, er koma á með hundana til lækninganna.

Hver hundeigandi skal skyldur að flytja hunda sína á lækningastaðinn í
ákveðinn tíma og hjálpa til að gefa inn hundunum og baða, eftir fyrirsögn
lækningamanna, endurgjaldslaust.

Hreinsun hunda utan lækningastaðar er með öllu fyrirboðin.

6. gr.

Verði vart við bandorma í einstökum hundum milli lækningatíma, skal
fara með þá til lækningamanns og þeir hreinsaðir samkv. 4. gr., en eigi verða
þeir hundar samt undanþegnir lækningum á hinum fyrirskipaða tíma í nóvember.

7. gr.

Nú valda lögleg fortöll að hundar koma eigi til lækninga á ákveðnum
tíma, skal húsbóndi hans færa hann til lækningamanns svo fljótt sem unnt er,
eila verða fyrir sektum.

8. gr.

Allir hellsislausir flækingshundar skulu lækningamenn, lögreglustjóri eða
hrepptjóri annast um að sjeu drepnir tafarlaust, er þeir verða þeirra varir.

9. gr.

Sýslunefnd annast útvegum meðalanna, bæði arekaduptsins og baðlyf-
anna og borgun þeirra úr sýslusjóði, eins skal úr sýslusjóði borga lækninga-
mönnnum 25 aura fyrir hvern hund, er þeir hafa hreinsað.

10. gr.

Lækningamenn skulu iðulega áminna menn um að gæta allrar varkárni
í umgengni við hunda og sjerstaklega sjá um að nákvæmlega sje fylgt fyrir-
mælum laga nr. 18. 22. maí 1890, 5. gr., einkum í kaupstöðum um sláturtöku-
tímann. Það skal tekið fram að kaupmenn, kaupfjelög og verzlunarstjórar, skulu
skyldir að láta flát standa á blóðvelli þar sem öllum sullum er safnað í og fela
einhverjum manna sinna að gæta þess nákvæmlega að ekki sje út af
þessu brugðið.

11. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugjörðar þessarar varðar allt að 10 kr. sektum,
sem sýslumaður ákveður eftir málavöxtum, hvort sem lækningamenn, hundaeig-
endur, kaupmenn eða aðrir eiga í hlut.

1902

73

Sektir falla hálfar til uppljóstrarmanns, ef til er, en hálfar í sýslusjóð, 2. apríl en ella fellur sektin öll í sýslusjóð.

12. gr.

Hreppstjórar og sýslumaður skulu hafa nákvæmt eptirlit með, að reglugjörð þessari sje fylgt.

13. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi þegar hún birtist í stjórnartíðindunum og er með henni úr gildi numin Reglugjörð fyrir Húnavatnssýslu um lækningu hunda af bandormum, sem samþykkt var af sýslunefndinni 9.—14. marz 1894.

Framanrituð reglugjörð var samþykkt af sýslunefnd Húnavatnssýslu á aðalfundi hennar 10.—15. marz 1902.

Skrifstofu Húnavatnssýslu 2. apríl 1902.

Gísli Ísleifsson.

74

10. júlí

Reglugjörð

um fjallskil og refaveiðar í Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað.

1. gr.

Norðurmúlasýsla og Seyðisfjarðarkaupstaður eru eitt fjallskilaumdæmi. Hver hreppur er deild út af fyrir sig, og kaupstaðurinn ein. Sýslunefndin hefir yfirstjórn allra fjallskila sýslunnar, en hreppsnefnd framkvæmd þeirra í hverjum hreppi og bæjarstjórnin yfirstjórn og framkvæmd í kaupstaðnum.

I. Um fjallskil.

2. gr.

Sveitarstjórnin í hverri deild hefir heimild til að annast um að þeir fjáreigendur, sem ekki hafa nægilegt upprekstrarland fyrir sig, fái upprekstur annarstaðar. Er hver fjáreigandi skildur til að reka fje sitt á fjall, samkvæmt því sem sveitarstjórn kann að skipa fyrir, nema hann hafi útvegað sjer upprekstarland annarstaðar. Sveitarstjórnin í hverri deild getur samið reglur um notkun upprekstrarlands. Hagatoll má ákveða alt að 4 aurum fyrir hverja kind.

3. gr.

Hver fjáreigandi skal hafa eyrnamark á fje sínu og ef hann vill eða, ef mark verður óglögg, brennimark eða önnur skýlaus einkenni. Auk þess skal hann merkja allt fje sitt veturgamalt og eldra, sem hornótt er, framan á hægri horni með brennimarki þeirrar deildar, sem hann verður heimilisfastur í í fardögum. Sama eyrnamark má hann hafa á hestum sínum. Mark sitt skal hann hafa svo skýrt, að auðþekkt sje. Hver deild skal hafa brennimark. Eyrnamark má hún og hafa.

4. gr.

Brennimörk deildanna skulu vera þessi:

Í Skeggjastaðahreppi	N. 1.
- Vopnafjarðahreppi	N. 2.
- Jökuldalshreppi	N. 3.
- Hlíðahreppi	N. 4.
- Tunguhreppi	N. 5.
- Fellahreppi	N. 6.
- Fljótsdalshreppi	N. 7.
- Hjaltastaðahreppi	N. 8.
- Borgarfjarðahreppi	N. 9.
- Loðmundarfjarðahreppi	N. 10.
- Seyðisfjarðahreppi	N. 11.
- Seyðisfjarðarkaupstað	N. 12.

74
10 júlí

Má og vera fyrst um sinn Nm. 1, o. s. frv.

5. gr.

Hver sveitarstjórn skal safna mörkum til nýrrar markaskrár að minnsta kosti 5 hvert ár, eptir ákvörðun sýslunefndar. Skal hver markeigandi skýra greinilega frá mörkum sínum. Sýslunefndin sjer um niðurröðun markanna og prentar markaskrár. Hver markeigandi borgar 25 auru fyrir hvert mark í sýslusjóð og sendir þá með markinu til þess, sem mörkunum safnar í hans sveitarfjelagi, en sýslusjóður kostar svo útgáfu markaskrárinnar. Um leið og nýrri markaskrá er útbýtt, falla gömlu markaskrárnar úr gildi sem sönnunargagn fyrir eignarrjetti til fjár.

6. gr.

Þegar einhver tekur upp mark, eptir að safnað er mörkum til markaskrár og áður en til nýrrar er safnað, eða kemur með markið inn í fjallskilumdaemið, þá skal hann fyrir 15. júní tilkynna það oddvitanum í sinni deild, Hverju marki skulu fylgja 50 aurar. Hreppsnefndaroddvitar skulu fyrir lok júnímánaðar ár hvert senda oddvita sýslunefndar skýrslu um mörkin, ásamt borguninni, skal hann svo sjá um að mörkin sjeu prentuð og þeim útbýtt í sveitunum. Leiðrjettingar á rangprentuðum mörkum skal sýslusjóður kosta.

7. gr.

Þrennar skulu vera löggöngur hvert haust, með viku millibili eða því sem næst. Skal byrja hina fyrstu í allri Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað mánudaginn í 22. viku sumars. Ef veður bannar göngur eða ónýtir á rjettum göngudögum, skal taka hinn næsta dag, er veður leyfir. Ef sveitarstjórn þykir ástæða til, vegna iskyggilegs tíðarfars, fjármarkaða eða annara orsaka, getur hún skipað göngu fyr en ákveðið er og skulu menn skyldir að hlýða því.

8. gr.

Skipa mega sveitarstjórnir eina eða tvær löggöngur hvert vor, þegar safna þarf geldfje til rýingar og skulu oddvitar sveitarstjórna koma sjer fyrirfram saman um göngudaga, þar sem samgöngur fjár eru sveita á milli.

9. gr.

Sveitarstjórn skal kveðja menn með gönguseðlum nógu snemma fyrir-

74 fram til hverra gangna, ákveða þar hverjir leggja skuli menn á hvert gangna-
 10. júlí svæði og kjósa gangnaforingja eða fela það á hendur hverjum flokki gangna-
 manna. Þar skal og nefna til þá menn, er fara skulu í rjettir næstu sveita, til
 að sækja fje sinnar sveitar, sömuleiðis þá, sem reka skulu fje til næstu sveita.
 Oddvitar þeirra sveita, er afrjettarlönd eiga saman, skulu í tíma hafa komið
 sjer saman um tilhögun alla á fjallskilum og fjárrekstrum milli sveitanna.

10. gr.

Skipa má sveitarstjórn aukagöngur, þegar hún álitur nauðsynlegt.

11. gr.

Enginn fjáreigandi, sem er í óháðri stöðu, má skorast undan að leggja
 menn í göngur, eptir fyrirmælum sveitarstjórnar. Leggi hann eigi liðgengan
 mann í göngur, varðar það sektum.

12. gr.

Á viðlendum afrjettum getur sveitarstjórn á kostnað sveitarsjóds látið
 byggja göngukofa, og tættur til að hýsa fje í.

13. gr.

Gangnaforingi stjórnar göngum og eru allir leitarmenn skyldir að hlýða
 honum. Skyldur er hann að skýra sveitarstjórn frá því, ef einhver hefir óhlýðn-
 ast honum, vanrækt að senda mann í göngur eða sent óliðgengan mann í þær.
 Óhlýðni við gangnaforingja varðar sektum. Sektum varðar og ef gangnaforingi
 vanrækir stöðu sína eða misbeitir henni.

14. gr.

Lögrjettir skulu vera í hverri sveit, þar sem verið hafa, eða þar sem
 sveitarstjórn ákveður og tiltekur hún hver gangnasvæði tilheyra hverri lögrjett.
 Þegar lögrjett skal byggja eða bæta, kveður sveitarstjórn búendur til þeirra
 starfa. Til lögrjettar hvernar skal reka alt fje af því svæði, er heyrir lög-
 rjettinni til.

15. gr.

Sveitarstjórn skal skipa rjettarstjóra á hverri lögrjett. Hann skal sjá
 um að dráttur á fjenu fari fram fljótt og skipulega og ráðstafa rekstrum og
 vafafje og óskilafje; yfir höfuð skal hann sjá um góða reglu á rjettinni, og
 varðar óhlýðnin sektum.

16. gr.

Vafafje er það fje, sem mark finnst eigi á í gildandi markaskrá og
 ómerkingar, er ekki eiga mæður á rjettum.

17. gr.

Heimilt er sveitarstjórn að láta selja vafafje á opinberu uppboðsþingi á
 rjettum eða svo fljótt, sem því verður við komið. Heimilt er og sveitarstjórn að
 láta selja óskilafje, en tilkynna skal hún eiganda það sem fyrst.

18. gr.

Fyrir nóvembermánaðarlök skal hver hreppstjóri senda oddvita sýslu-
 nefndarinnar skýrslu um allt vafafje, er selt hefir verið í hreppi hans, ásamt 30
 aurum í auglýsingakostnað fyrir hverja kind. Oddviti sýslunefndarinnar skal

sjá svo um að skýrsla um vafafjeð sje birt í einu lagi í einhverju útbreiddu frjettalaði fyrir lok desembermánaðar.

74
10. júlí

19. grein.

Fram að fardögum næstu geta menn sannað eignarjett sinn að andvirði vafafjár, að fráðregnum kostnaði. Sanni engin eignarjett sinn, rennur andvirðið í hlutaðeigandi sveitarsjóð.

20. grein.

Þeir sem taka við rekstrum hjá haustrjettum, skulu reka þá þangað, sem rjettarstjóri ákveður. Sveitarstjórn skal ákveða rekstrarleið. Ef ágreiningur verður um rekstrarleið milli sveita, sker sýslunefnd úr eða sýslunefnd og bæjarstjórn.

21. grein.

Rekstrar skulu ganga bæ frá bæ svo greiðlega sem kostur er á, og skal gæta góðrar meðferðar á fjenu. Ill meðferð á rekstrum varðar sektum, svo og ef þeim er sleppt eða af þeim týnt.

22. grein.

Nú fer einhver í eptirleit ótilkvaddur af sveitarstjórn eptir Marteinsmessu, og finnur fje, skal hann þá hafa í fundarlaun $\frac{1}{3}$ af virðingarverði lambs, $\frac{1}{4}$ af verði veturgamallar kindar og dilká og $\frac{1}{6}$ af verði eldri sauða. Skal verðið ákveðið eptir mati tveggja óvilhallra manna.

23. grein.

Þegar áfelli dettur á milli gangna eða eptir göngur, svo að hýsa þurfi og gefa utansveitarfje, þá skal þar hirða, sem það er statt, nema sveitarstjórn skipi öðruvísi fyrir, þangað til kostur er á að koma því til eiganda. Borgun fyrir hjúkrun þess fjár má greiða þeim, er það taka, eptir saungjörnum reikningi. Skal sá, er fjeð fóðrar og hirðir, eiga aðgang að sinni sveitarstjórn með borgun fyrir kostnað sinn. Hún skal aptur eiga aðgang að sveitarstjórninni þar sem fjeð á heima, og skal hún láta fylgja reikningnum yfir kostnaðinn, skrá yfir mörk á kindum þeim, er kostnaðurinn leiddi af.

II. Um refaveiðar.

24. grein.

Allir sem fjárskil eiga að inna af hendi, skulu skyldir að taka þátt í grenjaleitum eptir ákvæðum sveitarstjórnar. Sveitarstjórn getur á víðlendum fjallasvæðum skipað fyrir um sameiginlega grenjaleit og tilnefnt leitarforingja á sama hátt og við venjulegar fjallagöngur. Óhlýðni gegn fyrirmælum sveitarstjórnar varðar sektum, svo og ef ólíðgengur maður er lagður í leit. Ef þörf krefur, má sveitarstjórn ráða kunnuga menn til grenjaleita, gegn þóknun úr sveitarsjóði.

25. grein.

Sveitarstjórnir skulu útvega skotmenn nó u snemma vor hvert. Jafn-skjótt og gren finnast, skal tafarlaust gjöra skotmanni aðvart um það. En þang-

74 að til næst til hans, skal varast allan umgang um grenið og allt er styggja 10. júlí kynni tóurnar.

Búanda, er gren finnst í landi hans, er skylt að leggja til vökumann á gren með skotmanni, ef skotmaður kýs, ella ræður hann sjálfur vökumann. Eigi má skotmaður fara af greni fyr en 3 sólaringar eru liðnir frá því, er hann kom þar, nema hann hafi alunnið það, eða hreppsnefnd leyfir, nema veikindi eða önnur forföll neyði til. En vökumaður annast gren eptir fyrirmælum skotmanns. Sektum varðar ef út af er brugðið.

26. grein.

Skotmaður skal fá 3 kr. fyrir fyrra dýrið, sem hann vinnur og 6 kr. fyrir hið síðara og 1 kr. fyrir hvern hvolp. Auk þess hefir skotmaður 3 kr. fyrir hvern sólaring, sem hann liggur á greni, svo og endurgjald fyrir ferðakostnað, ef sjerstaklega stendur á, en fæða skal hann sig sjálfur. Sömu daglaun hefir vökumaður og fæðir sig.

27. grein.

Refum skal eyða með eitri (Strychnin), og skal til þess bera út eitrad æti, svo sem rjúpur, kindur í heilu líki, annað kjöt, silúng og fisk og þess háttar. Af eitruðum rjúpum skal stýfa hægri væng til hálf, samkvæmt lögum 15. febr. 1895. Sveitarstjórn segir fyrir um eitrun og útburð ætis og skal sveitarstjórnin skipa hæfa menn til að framkvæma það.

28. grein.

Allan kostnað við refaveiðar skal borga af sveitarsjóði, en skyldir eru þó búendur endurgjaldslaust að bera eitrad æti út í heimalönd sín og nálæg-
ar afrjettir.

29. grein.

Nú sýnir einhver maður í sýslunni (kaupstöðunum) dugnað í því, að eyða refum á annan hátt, en með eitri, svo sem með skotum, gildrum eða bogum eða dýrhundi, skal þá borga úr sýslusjóði (bæjarsjóði) 6 kr. fyrir hvert dýr. Hækka má borgunina allt að 10 kr., ef sami maðurinn vinnur fleiri en 10 tóur á sama ári á þennan hátt. En eigi fæst fjeð útborgað, nema að oddvita sje sýnt skinnið; sker hann þá mark í ilveginn og gefur síðan vottorð um.

30. grein.

Sveitarstjórnin skal safna skýrslum um öll gren. Skal þar talið nafn á öllum grenjum og í fáum orðum lýst landslagi umhverfis þau. Skýrsla þessi skal endurnýjuð 5. hvert ár, þegar ártal endar á 5 eða 0, og þá innfærð í sveitarbækur og sýslunefnd sent eptirrit af henni. Svo skal og sveitarstjórn skylt að hlaða vörðu að haustlagi við öll gren. Sömuleiðis skal laga skemmd gren, sem auðunnin eru, en ónýta gren þau, er illt er að vinna, ef það er eigi því meiri kostnaði bundið.

III. Ýmisleg ákvæði.

31. grein.

Heimilt er hverri sveitarstjórn að láta eigendur reka tryppi sín á afrjett,

ef þurfa þykir, og skipa nákvæmar fyrir um það. Sektum varðar ef brotið er gegn þeim ákvörðunum sveitarstjórnar. **74** 10. júlí

32. grein.

Alla reikninga yfir kostnað, sem um er talað í reglugjörð þessari, skal hlutaðeigandi sveitarstjórn rannsaka og laga, ef þörf þykir og samþykkja síðan, áður en borgað sje eptir þeim. Tekur sveitarstjórn kvittun fyrir allt það, sem borgað er af sveitarsjóði.

33. grein.

Öll afbrigði frá reglum, sem settar eru í reglugjörð þessari, varða sekt-um eptir málavöxtum, hvort sem þær eru nefndar hjer að framan eða eigi. Sektir skal ákveða minnst 2 kr., mest 200 kr. Uppljóstarmaður fær allt að helmingi sektarfjárins.

Með afbrot gegn reglugjörð þessari skal farið sem opinber lögreglumál.

34. grein.

Nú ris ágreiningur út af ákvæðum reglugjörðarinnar og varðar ágrein- ingurinn Seyðisfjarðarkaupstað, skera þá sýslunefndin og bæjarstjórnin úr á- greiningnum á sameiginlegum fundi og ræður þar afl atkvæða.

35. grein.

Allar eldri reglugjörðir um fjallskil og refaveiðar í Norður-Múlasýslu, eru með reglugjörð þessari úr gildi feldar.

Framanrituð reglugjörð sem er samin af sýslunefndinni í Norður-Múla- sýslu og bæjarstjórn Seyðisfjarðarkaupstaðar, var staðfest og löggilt samkvæmt lögum nr. 14 22. marz 1890 af amtsráði Austuramtsins á aðalfundi þess 28.—30. júní, og skal hún öðlast gildi 15. sept. 1902.

Íslands Austuramt
Akureyri 10. júlí 1902.

Páll Briem.

Reikningur

75
21. júní

»Ekknasjóðs drukknaðra manna í Borgarfjarðarsýslu« 1901.

Tekjur:

1. Sjóður við ársbyrjun:

a. Veðskuldabryjef	kr. 100 00
b. Í Söfnunarsjóði	— 2618 5
c. Í vörzlum gjaldkera (þar með taldir útborgun- arvextir 1900 í Söfnunarsjóði 100 kr. 37 a.)	— 119 02
	kr. 2837 55

2. Tekjur á árinu 1901.

a. Gjafir:	
Frá Jóni Jónssyni í Tjörn	kr. 2 00
Flyt:	kr. 2 00
	kr. 2837 55

75
21. júní

	Flutt:	kr. 2 00	kr. 2837 55
Frá Oddg. kaupm. Ottesen	kr. 5 00		
— Kr. Daníelssyni	— 1 00	kr. 8 00	
b. Vextir:			
Af veðskuldabrjefi til 11. júní 1900	kr. 4 00		
— ——— frá 11. júní 1900			
til borgunardags 1901	— 3 40		
Viðlagðir vextir 1901 í Söfnunarsjóði	— 2 00		
Útborgunarvextir 1901	— 105 99	— 115 39	— 123 39
3. Borgað veðskuldabrjef		—	100 00
			kr. 3060 94

Gjöld:

1. Úthlutað á árinu 1901:			
Ekkju Vilborgu Oddsdóttur	kr. 35 00		
— Guðrúnu Jónsdóttur	— 25 00		
— Valgerði Þorsteinsdóttur	— 35 00	kr. 95 00	
2. Til jafnaðar við gjöldl. 3.		—	100 00
3. Sjóður við árslok:			
a. Í Söfnunarsjóði	— 2755 95		
b. Í vörslum gjaldkera (þar með taldir útborgunarvextir 1901 í Söfnunarsjóði: 105 kr. 99 a.)	— 109 99	— 2865 94	
			kr. 3060 94

Í stjórn »Ekknasjóðs drukknadra manna í Borgarfjarðarsýslu»

Akranesi 21. júní 1902.

Sigurður Þórðarson. Jón Sveinsson. Hallgr. Jónsson.

Jón Sigurðsson. Oddg. Ottesen.

Alþingiskosningar í júní 1902:

Fyrir Vesturskaptafellssýslu: Guðlaugur sýslumaður Guðmundsson, kosinn með 58 atkvæðum. Fleiri greiddu ekki atkvæði.

Fyrir Vestmannaeyjasýslu: Jón landshöfðingjaritari Magnússon, kosinn með 28 atkvæðum af 51.

Fyrir Rangárvallasýslu: Eggert prestur Pálsson, kosinn með 226 atkvæðum og Sighvatur dannebrogsmáður Arnason, kosinn með 213 atkvæðum; alls greiddu 385 atkvæði.

Fyrir Árnessýslu: Hannes ritstjóri Þorsteinsson, kosinn með 189 atkvæðum, og Eggert bóndi Benediktsson, kosinn með 169 atkvæðum; alls greiddu 282 atkvæði.

Fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu: Björn kaupmaður Kristjánsson, kosinn með 215

atkvæðum og Þórður hjeraðslæknir Thoroddsen, kosinn með 175 atkvæðum; alls greiddu 289 atkvæði.

Fyrir Reykjavík: Tryggvi Gunnarsson bankastjóri, kosinn með 224 atkvæðum af 403.

Fyrir Borgarfjarðarsýslu: Þórhallur lektor Bjarnarson, kosinn með 104 atkvæðum af 180.

Fyrir Mýrasýslu: præp. hon. Magnús Andriesson, kosinn með 67 atkvæðum af 113.

Fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu: Lárus sýslumaður Bjarnason, kosinn með 52 atkvæðum. Fleiri atkvæði voru eigi greidd.

Fyrir Dalasýslu: Björn sýslumaður Bjarnarson, kosinn með 82 atkvæðum af 159.

Fyrir Barðastrandarsýslu: præp. hon. Sigurður Jensson, kosinn með 35 atkvæðum af 50.

Fyrir Ísafjarðarsýslu og kaupstað: Skúli fyrr. bæjarfógeti og sýslumaður Thoroddsen kosinn með 235 atkvæðum og Sigurður prestur Stefánsson, kosinn með 230 atkvæðum. Alls greiddu 370 atkvæði.

Fyrir Strandasýslu: Guðjón hreppstjóri Guðlaugsson, kosinn með 56 atkvæðum. Fleiri greiddu ekki atkvæði.

Fyrir Húnavatnssýslu: Hermann bóndi Jónsson, kosinn með 192 atkvæðum, og Jósafat bóndi Jónatansson, kosinn með 146 atkvæðum. Alls greiddu 271 atkvæði.

Fyrir Skagafjarðarsýslu: Ólafur umboðsmaður Briem, kosinn með 237 atkvæðum, og Stefán kennari Stefánsson með 134 atkvæðum. Alls greiddu 247 atkvæði.

Fyrir Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað: Klemens bæjarfógeti og sýslumaður Jónsson, kosinn með 262 atkvæðum og Stefán bóndi Stefánsson með 236 atkvæðum. Alls greiddu 262 atkvæði.

Fyrir Suðurlingeyjarsýslu: Pjetur bóndi Jónsson, kosinn með 139 atkvæðum. Fleiri atkvæði voru eigi greidd.

Fyrir Norðurlingeyjarsýslu: Árni prófastur Jónsson, kosinn með 56 atkvæðum af 65.

Fyrir Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað: Ólafur verzlunarstjóri Davíðsson, kosinn með 148 atkvæðum og Jón hreppstjóri Jónsson, kosinn með 140 atkvæðum. Alls greiddu 274 atkvæði.

Fyrir Suðurmúlasýslu: Guttormur bóndi Vigfússon, kosinn með 157 atkvæðum og Ari bóndi Brynjólfsson, kosinn með 153 atkvæðum. Alls greiddu 211 atkvæði.

Fyrir Austurskaftafellssýslu: Þorgrímur hjeraðslæknir Þórðarson, kosinn með 52 atkvæðum af 87.

Embættaveiting.

Skipun og lausn.

30. júní var læknaskólakandídat Sigurjón Jónsson af landshöfðingja settur hjeraðslæknir í Mýrahjæði.

5. júlí var prestaskólakandídat Magnúsi Þorsteinssyni af landshöfðingja veitt Selárdalsprestakall í Barðastrandarprófastsdæmi frá fardögum 1902 að telja.

17. s. m. var prestur að Prestsbakka síra Eiríkur Gíslason af biskupi skipaður prófastur í Strandaprófastsdæmi.

1902

76

Óveitt prestakall.

Desjarmýri (Desjarmýrar- og Njarðvíkursóknir og Húsavíkursókn fyrst um sinn) í Norðurmúlaprófastsdæmi, metið með Húsavíkursókn kr. 1127,43, en án hennar kr. 1015,49.

Landssjóðstillagið er lagt brauðinu út í kirkjujörðum. Brauðið veitist frá fardögum 1902, en með fyrirvara samkv. lögum nr. 17 frá 22. marz 1890 um að sleppa Húsavíkursókn án endurgjalds, ef til kemur.

Auglýst 14. júlí 1902.

Umsóknarfrestur til 31. ágúst.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suðuramttnu og Vest- 76
uramtinu um sveitfesti þurfalings. Með brjefi, dagsettu 30. f. m., 14. ágúst
 hafið þjer, herra amtmaður, sent mjer erindi frá hreppsnefnd Þverárhlíðarhrepps
 í Mýrasýslu, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, dagsettum 18. apríl þ.
 á., er ákveður að Guðrún Jakobsdóttir á Hamraendum skuli teljast sveitlæg í
 fæðingarsveit sinni Þverárhlíðarhreppi.

Með því að jeg verð að vera yður samdóma um það, að eigi verður á-
 litið að hreppsnefndin í Stafholtstungnahreppi hafi beitt ólöglegum ráðum til
 þess að koma Guðrúnu Jakobsdóttur burt úr hreppnum, og að sveitfestisdvöl
 Guðrúnar þessarar í Stafholtstungnahreppi hafi slitnað við veru hennar á Beig-
 alda í Borgarhreppi á vistarárinu 1895—96, fellst jeg á það, að rjett sje að
 telja Guðrúnu Jakobsdóttur sveitlæga í fæðingarsveit sinni, Þverárhlíðarhreppi í
 Mýrasýslu, og skal úrskurður yður því standa óhaggaður.

Þetta er yður til vitundar gefið, yður til leiðbeiningar og frekari birt-
 ingar.

Úrskurður amtsins.

Þjer hafið, velborni herra sýslumaður, í þóknanlegu brjefi, dags. 20. f. m., sent mjer
 erindi frá hreppsnefndinni í Þverárhlíðarhreppi, dags. 4. jan. þ. á., þar sem hún áfrýjar til
 amtsins úrskurði yðar, dags. 31. oktbr. f. á., sem ákveður, að Guðrún Jakobsdóttir á Hamra-
 endum skuli álítast sveitlæg í fæðingarsveit sinni, fyrnefndum hreppi, og að hann skuli end-
 urgjalda Stafholtstungnahreppi það, sem lagt hefir verið með henni af sveitarsjóði þar, eptir
 rjettum reikningi, og er hjerméð svo látandi úrskurður lagður á þetta mál.

Málavextir eru þeir, að Guðrún Jakobsdóttir sem er 54 ára gömul, og fædd í Þverár-
 hlíðarhreppi, dvaldi stöðugt hjá foreldrum sínum þar í hreppnum, þangað til hún var komin
 undir fertugt, en þá í fardögum 1886, fluttist hún með þeim að Hamraendum í Stafholts-
 tungnahreppi; þar dvaldi hún til þess ásumrinu 1895, er hún snemma í ágúst fluttist að
 Beigalda í Borgarhreppi til bróður síns, Sæmundar bónda Jakobssonar; hjá honum var hún
 fram á vinnuhjúaskildaga 1896, en fór þá aptur að Hamraendum og hefir dvalið þar síðan,
 fyrst hjá móður sinni, unz hún brá búi 1897, og síðan hjá bróður sínum, Árna Jakobssyni,
 sem sá sig neyddan til, að segja hana til sveitar, og var svo farið að leggja með henni af
 sveitarfje Stafholtstungnahrepps vorið 1900.

Hreppsnefndin í Þverárhlíðarhreppi hefir nú haldið því fram, að burtför Guðrúnar frá
 Hamraendum að Beigalda á 10. dvalarári hennar í Stafholtstungnahreppi og dvöl hennar á
 nefndum bæ sje til orðin fyrir tilhlutun hreppsnefndarinnar í Stafholtstungnahreppi til þess
 hún eigi sveitfestist þar; að Guðrún hafi í raun rjettri aldrei slitið heimilisfangi sínu á
 Hamraendum, heldur aðeins verið látin dvelja til málamyndar á Beigalda part af 10. heim-
 ilisvistarári sínu í Stafholtstungnahreppi.

Guðrún Jakobsdóttir er mjög biluð á geðsmunum og stundum brjáluð; það er því
 eigi hún sjálf, sem hefir ráðið dvöl sinni á Beigalda, heldur aðstandendur hennar eða fram-
 færslumenn, og af þeim skýrslum, sem liggja fyrir um þetta atriði, sem þó eigi eru alveg
 ljósar, er ekki annað að sjá, en að ákvörðunin um burtför hennar af Hamraendum hafi verið
 tekin af móður hennar, sem hún var hjá, og bróður hennar, fyrnefndum Sæmundi Jakobssyni
 á Beigalda, þó þannig, að þrír sveitarstjórar úr Stafholtstungnahreppi hafi haft nokkur af-

20. dag septembermánaðar 1902.

Reykjavík. — Ísafeldarprentsmiðja.

76 skipti af þessu máli að því leyti, sem þeim hefir þótt það vel vel til fallið, að þessi breyting á heimilisfangi Guðrúnar Jakobsdóttur yrði gjörð, og þeir látið þessa skoðun í ljósi við skyldmennni hennar, og verið þess heldur hvetjandi, að hún færi til bróður síns. Hver upptökin hafi haft í fyrstu að því leyti, er snertir vistarbreytinguna, er ekki hægt að sjá, enda virðist þetta eigi geta haft nein áhrif á úrslit málsins; því bæði var það mjög eðlilegt í sjálfu sjer, eins og heimilisástandunum er lýst á Hamraendum, að það ráð væri tekið, að Guðrúnu Jakobsdóttur yrði komið fyrir hjá skyldfólki sínu á Beigalda, en þess skal getið hjér, að orsökina til þess, að hún eigi gat farið þangað fyr en í ágúst, var sú, að verið var að byggja bæinn þar. Eins og þjer hafið tekið fram, er eigi sannað, að hreppsnefndin í Stafholtstungnahreppi hafi beitt ólöglegum ráðum til þess að koma Guðrúnu burt úr hreppnum, og jeg fæ eigi sjeð, að vera hennar á Beigalda hafi verið málamyndardvöl. Sveitfestisdvöl hennar í Stafholtstungnahreppi hefir þannig slitnað við veru hennar á Beigalda í Borgarhreppi á vistarárinu 1895—96, og er hún sveitlæg í fæðingarsveit sinni, Þverárhliðarhreppi, samkvæmt því, sem skýrt er frá að framan, og gildandi lögum.

Jeg verð þannig að vera yður samdóma um það, sem þjer hafið tekið fram um þetta mál, og er fyrnefndur úrskurður yðar því staðfestur.

Þetta gefst yður hjer með þjenustusamlega til vitundar, yður til leiðbeiningar, og birtingar fyrir hreppsnefundunum í Þverárhliðar- og Stafholtstungnahreppum.

77

5. ágúst

Reglugjörð

fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu, um notkun afrjetta, fjallskil, fjárheimtur, rjettahöld, meðferð á óskilafjenaði o. fl.

Amtsráðið í Suðuramtinu

gjörir kunnugt: Samkvæmt lögum 22. marz 1890 um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda, og lögum 24. nóvbr. 1893, um breyting á fyrnefndum lögum 22. marz 1890, er hjermeð staðfest og löggilt eftirfarandi

Reglugjörð

fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu um notkun afrjetta, fjallskil, fjárheimtur, rjettahöld, meðferð á óskilafjenaði o. fl., sem samin er af sýslunefndinni þar, og skal reglugjörðin öðlast gildi 1. sept. 1902.

I. kaflí.

Um afrjett og upprekstur.

1. gr.

Að svo miklu leyti sem heimalönd að áliti hreppsnefndar eru eigi nægileg til sumarþeitar, ber öllum, sem geldfjenað eiga, að reka hann til afrjettar, þar sem hann er, að öðrum kosti koma fjenaði sínum til göngu um sumartímann hjá öðrum, sem land hafa. Verði hlutadeigandi óánægður með ráðstöfun hreppsnefndar, skal hlíta ítölu í landið. Sama gildir um þá, sem fjenað taka, ef þeir ofsetja í land sitt. Hreppsnefndin sjer um, að þetta sje ekki vanrækt.

2. grein.

77

Hver, sem verður uppvís að því, að reka eða skilja eptir í annars af- 5. ágúst.
rjetti eða heimalöndum, sauðfje eða hross, án leyfis þeirra, sem með eiga, er
sekur um 10 - 200 kr., auk skaðabóta til landráðanda.

3. grein.

Fráfærulömb, sem rekin eru til fjalls, afrjettar eða leigulands, skulu
setin þar að minnsta kosti einn sólarhring.

4. grein.

Eigi má ónáða fjenað þann, sem í afrjetti eða fjalli á að vera, fyrir
fjallskil nema landeigandi eða hlutaðeigandi hreppsnefnd leyfi.

5. grein.

Hreppsnefndin hefir rjett til að afstýra yfirgangi í afrjetti og heimalönd-
um, af utanhreppsgripum, sauðfje og hrossum, sem ekkert leyfi eða heimild er
fyrir, og hefir í því skyni vald til að fyrirskipa smölun á stærra eða minna
svæði afrjettarins, þegar henni þurfa þykir, og í heimalöndum eptir umkvört-
un landeiganda eða umráðanda. Smölun þessa skal auglýsa í því dagblaði, sem
opinberar auglýsingar eru auglýstar í, með fyrirvara. Landráðandi kostar
smölun á heimalandi og tilkynnir hreppsnefndinni smölunina; sje afrjettur smal-
aður, kostar hreppssjóður. Utanhreppsfjenað rekur hreppsnefndin á kostnað
þess hrepps til hlutaðeigandi hreppsnefndar, en óskilafjenaður skal auglýstur og
seldur með löglegum fyrirvara.

II. kafla.

Um fjallskil.

6. grein.

Allir þeir, sem jörð hafa til ábúðar, sem metin er til dýrleika, skulu
skyldir til að smala heimalönd sín til rjetta. Þeir sem kafa 6 sauðkindur full-
orðnar eða fleiri til eignar eða umráða eða í annan stað 2 ótamin hross eður
fleiri auk folalda, skulu skyldir að smala heimalönd, fjalllönd og afrjetti eptir
boði hlutaðeigandi hreppsnefndar. Þeir, sem hafa 30 kindur fullorðnar eða fleiri
til eignar eða umráða, skulu skyldir eptir boði hreppsnefndar, að senda mann í
utanhreppsrjettir.

7. grein.

Hreppsnefndin boðar með fjallgangnaseðli 3 vikum fyrir fyrri fjallgöng-
ur, hvernig göngum skuli hagað, og hverjir fari í útrjettir. Þó einhverjum
þyki niðurjöfnun fjallskila ekki rjett, skal hann samt gjöra fjallskil sín, en
heimilt er honum að senda rökstudda kæru til hreppsnefndar fyrir lok septem-
bermánaðar og beiðast lagfæringar. Skal hreppsnefndin þá fyrir 7. október
halda fund með sjer og kæranda og gefa honum kost á, að skýra munnlega
frá rökum sínum. Fyrir 10. dag sama mánaðar skal hún skriflega tilkynna
honum úrskurð sinn um málið. Vilji hann skjóta úrskurðinum til sýslunefndar,
skal kæra hans komin til oddvita nefndarinnar fyrir 20. dag sama mánaðar og
skal sýslunefndin leggja úrskurð sinn á málið.

8. grein.

Hreppsnefndir skipa gangnaforingja einn eða fleiri. Gangnaforingi skipar mönnum í leitir, og hefir öll ráð yfir fjallagöngum og fjársafninu, þar til rjettir byrja, og er hver göngumaður skyldur að hlýða skipunum hans.

9. grein.

Sjerhver gangnamaður skal gildur og nægilega útbúinn. Sje nokkur leitarmaður ónógur eða ónóglega útbúinn, að dómi leitarstjóra eða hlutaðeigandi hreppsnefndar, skal sá fjáreigandi, er hann sendir, sekur um 5—10 kr. í sveitar-sjóð. Sömuleiðis sá, er alls eigi sendir í sínar fyrirskipuðu leitir, eða ekki smalar heimaland sitt.

10. grein.

Leitir hvers hrepps skulu svo samhliða fram fara, að eigi leynist fje á milli og eigi verði fje eptir skilið. Enginn má hindra ferð leitarmanns nje taka neitt af fjársafninu, fyr en til þeirrar rjettar er komið, sem safnað er til.

III. Kafi.

Um rjettarhöld og fjárheimtur.

11. grein.

Lögrjettir og rjettarfjelög:

a. Aðalrjettir.

1. Krýsuvíkurrjett fimmtudaginn í 23. viku sumars; rjettarfjelag: Grindavíkur-hreppur.
2. Háaleitisrjett föstudaginn í 23. viku sumars; rjettarfjelag: Hafna- Miðness-Rosmhvalaness- og Njarðvíkur-hreppar.
3. Vogarjett laugardaginn í 23. viku sumars; rjettarfjelag: Vatnsleysustrand-arhreppur.
4. Gjáarrjett þriðjudaginn í 23. viku sumars; rjettarfjelag: Garða- og Bessa-staða-hreppar.
5. Árnakróksrjett miðvikudaginn í 23. viku sumars; rjettarfjelag: Mosfells- og Seltjarnarness-hreppar.
6. Eyjarrjett miðvikudaginn í 23. viku sumars; rjettarfjelag: Kjósarhreppur.
7. Kollafjarðarrjett fimmtudaginn í 24. viku sumars; rjettarfjelag: Kjalarness-hreppur.

b. Skilarjettir.

Skilarjett fer fram í sjerhverri lögrjett sama vikudag og aðalrjett að hálfum mánuði liðnum.

Heimilt er hreppsnefndum hvers rjettarfjeldags að láta endurtaka leit til skilarjettar og halda aukaskilarjett sama vikudag að viku liðinni.

En þá skal fyrirskipun um þetta vera auglýst með hæflegum fyrirvara.

c. Sundurdráttarrjettir.

Heimilt er hreppsnefnd að hafa sundurdráttarrjett í hreppnum, ef hún fær til þess samþykki sýslufundar.

12. grein.

Vilji hreppsnefnd breyta til um rjettarsvæði hreppsins, eða fá breytingu

framkomið á rjettarfelagsskap þeim, sem hreppurinn stendur í, þarf hún til þess samþykki meiri hluta þeirra manna í rjettarfelaginu, sem fjallaskilaskyldir eru, og leyfi eiganda landsins, þar sem rjett skal setja. Er henni þá breytingin heimil. Ef breytt er um rjettarstæði, skal það birt almenningi.

13. grein.

Hreppsnefndin sjer um að almenningrjett hreppsins, með tilheyrandi dilkum sje forsvaranlega við haldið. Við hverja almenningrjett skal utansveitar mönnum heimilt að fá að byggja dilk fyrir fjenað sinn, enda sjeu hreppsnefndir skyldar að sjá um, að dilkur sje við lögrjett hverja, þar sem fjárvon er úr hreppnum. Nægilegt rúm skal vera í hverjum dilki, svo að eigi þurfi að hleypa út úr þeim fyr en að rjettum afstöðnum eða þegar hreppsnefnd eða sá, sem rjettum stjórnar, leyfir. Að byggingu rjetta og viðhaldi þeirra, vinna fjáreigendur eptir fyrirskipun hreppsnefndar.

14. grein.

Hreppsnefndin skipar fyrir um innrekstur við rjettarhöld og stjórnar þeim, kveður upp hvenær rjettum sje lokið, og hreppstjóri sjer um, að allt fari fram í röð og reglu.

15. grein.

Þeir, sem sendir eru í utanhreppsrjettir, eru skyldir að reka fje, sem þeir heimta, inn í hrepp sinn, og afhenda það eptir ráðstöfun hreppsnefndar.

16. grein.

Fje það, sem eptir verður ódregið, hvort heldur er í aðalrjett eða skilarrjett, skal rjettarstjóri afhenda hreppstjóra, sem þá lætur kanna það vandlega og »töfludraga«, og síðan selur það, þá þegar við rjettina, og skulu þeir báðir í sameiningu ásamt 2 markglöggustu mönnum, þá þegar, semja nákvæma skrá yfir fjed, lýsa þar til þess, kynferði, eyrna- og hornamörkum, brennimörkum og aldri. Lýsing á hinu selda fje skal birta fyrir miðjan janúar n. á. í blaði því, sem opinberar auglýsingar eru birtar í. Þeir, sem eptir auglýsingunni sanna eignarrjett sinn á hinu selda fyrir næstu fardaga, fá uppboðsvirðið að frádregnum kostnaði. Eptirrit af uppboðsgjörð að hinu selda óskilafje skal hreppstjóri skyldur að afhenda viðkomandi hreppsnefnd fyrir 20. júní, ásamt skilagreini fyrir hinu útgengna fje, og skal það síðan vera fylgiskjal með hreppreikningunum.

17. grein.

Óskilafje það, sem finnst í fjallalöndum eða heimahögum eptir skilarrjett, skal tafarlaust afhent hlutaðeigandi hreppstjóra. Finnist eigandi að slíku fje, eptir markaskrá þeim, sem fyrir hendi eru, skal hreppstjóri tafarlaust senda það áleiðis til eiganda, sjái hann honum það haganlegt, að öðrum kosti selja það við uppboð, að undangenginni auglýsingu, og sömuleiðis það fje, sem enginn finnst eigandi að, og fer með andvirði þess fjár, sem tekið er fram í 16. grein.

18. grein.

Ómerkingar allir skulu dregnir í sjerstakan dilk; þar skal þeim, er vilja, gefinn kostur á, að láta ær sínar helga sjer ómerkingana; þetta skal gjört undir umsjón rjettarstjóra eða hreppstjóra, og tveggja votta. Þeir ómerkingar, er ekki ganga þannig út, skulu seldir á staðnum af hreppstjóra til inntektar fyrir hreppinn. Hagi mæður sjer ómerkinga innan viku, fellur salan burtu. Í stað ómerkinga, er mæður ekki helga sjer, og sem venja hefur verið til, að rjettarbændur hafi fengið fyrir átroðning, skulu þeir fá borgun úr viðkomandi sveitarsjóði, er ekki fari fram úr 16 kr. nema sýslunefnd samþykki.

19. grein.

Hrossum skal smala til beggja rjetta bæði af afrjettum og heimalöndum og skal rjetta þau. Þau hross, sem ekki ganga út þá eða eigandi ekki finnst að, skal hreppstjóri hirða og selja eptir 3 vikur, að undangengiuni auglýsingu; og hafa skal í söluskilmálum, þá er þau eru seld, að eigandi hvers hross má, ef hann gefur sig fram innan mánaðar frá söludegi, innleysa það gegn því, að borga allan kostnað og til kaupanda 10% af uppboðsverðinu. Vöktunarkostnaður hjá hreppstjóra sje 20 aurar um sólarhringinn fyrir hvert hross, en hálfu minna fyrir folald, sem fylgir móður.

IV. Kaffi.

Um vorsmalanir.

20. grein.

Eigi má á vorum leitir gjöra eða reka saman fje á afrjettum eða heidarlöndum einstakra manna án leyfis hreppsnefndar eða landráðanda úr því 6 vikur eru af sumri. Brot gegn þessu varðar frá 10- 20 kr. sektum.

21. grein.

Heimilt skal hreppsnefndum að fyrirskipa smalanir að vorinu til rúnings og fráferna, og skal við þær smalanir gæta sem mest hagsmuna hreppsúa, og skyldir skulu þeir að hlýða fyrirskipunum nefndarinnar, jafnt til þessarar smölunar, sem til haustskila.

V. Kaffi.

Um rekstra.

22. grein.

Allt fje í rekstrum skal merkt með rekstrarmarki, er sje svo glöggt, að það sjáist tilskýndar í björtu, og svo traust, að það máist ekki af, þótt votviðri gangi.

23. grein.

Varast skal, að rekstrum lendi saman við annað fje, ef hjá verður komizt. Eigi má halda áfram með rekstra, þá er dimmt er orðið, nema nauðsyn sje. Nú ber svo til, að öðru fje lendir saman við rekstur, skal þá stöðva reksturinn, er á ferð er, ella halda kyrru fyrir, þangað til búið er að rannsaka hann af 2

skilríkum mönnum tilkvöddum. Getur enginn skorast undan slíkri rannsókn, 5. ágúst, sem til þess er fær, og ber að gjöra það ókeypis, ef það tekur ekki upp yfir 2 klukkustundir, ella ber rekstrarmönnum að greiða þóknun fyrir, eptir úrskurði sýslumanns, ef á greinir; en aðgang eiga rekstrarmenn að fjáreigendum með borgun, ef þeim hefir ekki sjálfum verið um að kenna.

24. grein.

Verði einhver sannur að því, að hafa tekið fje annara í rekstur heimildarlaus, skal hann bæta það eigandanum að fullu, eptir samkomulagi eða eptir mati óvilhallra manna, er sýslumaður nefnir til, ef með þarf. Sannist það að slíkt hafi verið gjört af skeytingarleysi, varðar það að auki sektum, 1—5 kr. fyrir hverja kind, sem þannig er tekin, er gangi í sveitarsjóð þess hrepps, er land á þar, sem brotið er framið, nema því að eins að brotið heyri undir almenn hegningarlög.

25. grein.

Þar sem upphæð sektar er eigi ákveðin við einstakar greinir í reglugjörð þessari, varðar brot gegn henni 1—200 kr. Uppljóstrarmaður eða uppljóstrarmenn fá helming sektar, en helmingur rennur í sveitarsjóð þess hrepps, sem brotið er framið í.

26. grein.

Með mál út af brotum gegn reglugjörð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

27. grein.

Með reglugjörð þessari er numin úr gildi reglugjörð um notkun afrjetta, fjallskil, fjárheimtur, rjettahöld, meðferð á óskilafje o. fl. í Kjósar- og Gullbringu-sýslu frá 8. des 1896.

Amtsråd Suðuramtsins, Reykjavík, 5. ágúst 1902.

J. Havsteen.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Jóns Sigurðssonar legats 1901.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. á.:		
a. Í fasteignum	kr. 12,490 00	
b. Í vedskuldabryfum	— 22,823 19	
c. Í sparisjóði Norðuramtsins	— 42 00	
d. Í peningum	— 1,239 28	kr. 36,594 47
2. Vextir:		
a. Af leigufje sjóðsins frá $11\frac{1}{6}$ '00 til $11\frac{1}{6}$ '01 . .	kr. 885 93	
b. Frá ýmsum tímum	— 4 22	
c. Af inneign í sparisjóði	— 17 69	kr. 907 84
3. Jarðarafgjöld:		
a. Landskuldir í fardögum 1901, 1195 $\frac{1}{2}$ af á $\frac{9}{48}$ kr.	573 84	
	Fl. kr. 573 84	kr. 37,502 31

	Fl. kr.	573 84 kr. 37,502 31
b. Leigur á Mikaelsmessu 1900, 415 al. á $\frac{0}{48}$.	—	199 20
c. Lóðargjald 1901—1902	—	5 00
d. Landshluttur af síld	—	240 24
		kr. 1,018 28
4. Endurborgað lán	—	676 34
5. Óborgaðir vextir 11. júní 1901	—	27 00
6. Til jafnaðar við gjaldlið 5.	—	900 00
		kr. 40,123 93

Gjöld:

1. Hlutdeild Kristsness í Staðarbyggðarláni	kr.	32 00
2. Umboðslaun $\frac{1}{6}$ af jarðaragjöldum	—	169 71
3. Fyrir útmæling lóðar	—	2 00
4. Kostnaður við áreið o. fl.	—	75 88
5. Lagt í sparisjóð	—	900 00
6. Til jafnaðar við tekjul. IV.	—	676 34
7. Sjóður við árslok:		
a. Í fasteignum	kr. 12,490 00	
b. - veðskuldabryfum	— 22,146 85	
c. - sparisjóði Norðuramtsins	— 959 69	
d. - peningum	— 2,644 46	
e. Ogreiddir vextir 11. júní 1901	— 27 00	— 38,268 00

Kr. 40,123 93

Skrifstofu Norður- og Austuramtsins, Akureyri, 24. marz 1902.

Páll Briem. Jónas Jónasson.

Embættaveitingar, skipun og lausn.**a. Lausn.**

9. ágúst var prestinum að Arnarbæli í Ölfusi, sjera Olafi Ólafssyni, allramildilegast veitt lausn frá prestsembætti hans, frá fardögum 1903, með eftirlaunum eftir lögum.

b. Skipun.

7. ágúst var Jón hreppstjóri Jónsson af landshöfðingja skipaður póstaðgreiðslumaður á Vopnafirði.

14. s. m. var settum hjeraðslækni Oddi Jónssyni af landshöfðingja veitt hjeraðslæknisembættið í Reykhólahjæraði frá 1. septbr. 1902 að telja.

25. s. m. var aðstoðarpresti Jónmundi Júlíusi Halldórssyni af landshöfðingja veitt Barðs-prestakall í Skagafjarðarprófastsdæmi frá fardögum 1902 að telja.

Laus prestaköll.

Arnarbæli í Árnessprófastsdæmi (Arnarbælis-, Hjalla- og Reykjasóknir).

Uppgjafaprestur er í brauðinu, sem nýtur eptirlauna af því eptir lögum (væntanl. 230 kr. á ári); sömuleiðis 2 prestsekkjur, og nýtur önnur þeirra eftirlauna af brauðinu, nál. 150 kr. á ári. Ennfremur hvílir á því lán til húsbýggingar, tekið 1897, upprunalega 3000 kr., sem afborgast með 150 kr. á 20 árum, auk vaxta. Stj.tíð. 1897 B. bls. 208).

Metið 2022 kr. 83 a.

Auglýst 9. september 1902.

Umsóknarfrestur til októberloka s. á.

Veitist frá fardögum 1903.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

Lög um breyting á 1. gr. í lögum 2. febrúar 1894 um breyting á opnu brjefi 29. maí 1839 um byggingarnefnd í Reykjavík undirskrifuð af konungi 15. ágúst 1902 (A nr. 22, bls. 68—69).

Auglýsing um bólusótt í Þórshöfn m. m., undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 27. ágúst 1902 (A nr. 23, bls. 70—71).

Opið brjef um að alþingi, sem nú er, skuli leyst upp, undirskrifað af konungi 25. septbr. 1902 (A nr. 24, bls. 72—73).

Opið brjef um nýjar kosningar til alþingis, undirskrifað af konungi s. d. (A nr. 25, bls. 74—75).

Fjáralkalög fyrir árin 1902 og 1903, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 26, bls. 76—79).

Viðaukalög við lög 6. apríl 1898 um bann gegn botnvörpuveidum, undirskrifuð af af konungi s. d. (A nr. 27, bls. 80—83).

Lög um sildarnætur, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 28, bls. 84—85).

Lög um breyting á lögum fyrir Ísland 13. septbr. 1901 um tilhögun á löggæzlu við fiskiveidar í Norðursjónum, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 29, bls. 86—87).

Viðaukalög við lög 12. janúar 1900 um stofnun veðdeildar í landsbankanum í Reykjavík, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 30, bls. 88—89).

Lög um breyting á lögum um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi 7. júní 1902, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 90—91).

Fjárskilareglugjörð

fyrir hreppana milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) í Árnessýslu.

79
5. ágúst

Amtsráðið í Suðuramtinu

Gjörir kunnugt: Samkvæmt lögum 22. marz 1890, um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda og lögum 24. nóv. 1893, um breyting á 3. gr. í fyrnefndum lögum 22. mars 1890, er hjer með staðfest og löggilt eptirfylgjandi

Fjárskilareglugjörð

fyrir hreppana milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) í Árnessýslu, sem samin er af sýslunefndinni þar, og skal reglugjörðin öðlast gildi 1. sept. 1902.

I. kafli.

Um afrjetti og heimildir fyrir notkun þeirra.

1. gr. um afrjetti.

Þeir eiga afrjett, sem að fornu hafa átt. Afrjettur Hrunamannahrepps er milli Hvítár og StóruLaxár, afrjettur Flóa og Skeiðamanna milli Stóru-Laxár og Fossár, afrjettur Gnúpverja milli Fossár og Þjórsár. Að öðru leyti fara mörk afrjettanna eftir landamerkjaskrá og fornri venju. Austasti hluti af afrjetti Flóa- og Skeiðahreppa er sjerstaklega nefndur Skeiðamannaafriettur.

31. dag októbermánaðar 1902.

Reykjavík. — Ísafoldarprentsmíðja.

79

2. gr. Um upprekstrarskyldu.

5. ágúst

Peir, sem nægilegt afrjettarland eiga fyrir þann búpening sinn, er þeir ekki þurfa að hafa heima á sumrum, eða geta fengið leigðan afrjett fyrir hann, skulu reka til afrjettar geldfje sitt og lömb, svo og hrossastóð og geldneyti, þó með takmörkun þeirri, sem segir í 3. gr.

3. gr. Um upprekstrarbann.

Eigi má reka á afrjett Flóa- og Skeiðamanna hross nje geldneyti. Á afrjettina má eigi reka dilkær, eldri en tvævetrar, nema áður hafi verið reknar til afrjettar og tollað þar.

4. gr. Um ítölu.

Enginn má ljá öðrum ítölu sína í afrjetti nema með leyfi hlutaðeigandi hreppsnefndar, enda sje afrjettarland viðurkennt nægilegt. Enginn má heldur leyfa öðrum sumarreit fyrir afrjettarfje í heimalandi sínu, nema með leyfi allra nággranna sinna og samþykki hreppsnefndar.

5. gr. Um ítök.

Sá sem ítak á í afrjetti, má leigja það öðrum ef hann ekki notar það sjálfur. Ef mörk ítaks eru óákveðin, skal mega reka í það jafnmargt afrjettarfje sem góð jörð í þeirri sveit, er að þeim afrjetti liggur, álit á bera af þesskonar fje, eftir mati óvilhallra manna, er sýslumaður tilnefnir, ef með þarf, nema öðru vísi verði um samið, eða ákveðið með lögmætri gjörð eða dómi.

6. gr. Um óleyfilegan upprekstur.

Enginn má reka geldfje sitt nje neinn búpening í heimalönd nje afrjettarlönd annara án leyfis þeirra, er eiga.

7. gr. Um yrkingu afrjetta.

Enginn má yrkja eða nota afrjettarlönd til annars en beitar að sumrinu, nema með leyfi hreppsnefnda þeirra sveita, er afrjettinn eiga.

II. kaffi.

Um fráfarur.

8. Um fráfarutíma.

I Gnúpverja- og Hrunamannahreppum skulu fráfarur lamba fara fram á þeim tíma, sem hreppsnefndir ákveða eða bændur koma sjer saman um á fundi. Í Skeiða- og Flóahreppum eru allir búendur skyldir að færa frá á þremur dögum í röð, á þeim tíma sem hlutaðeigandi hreppsnefndir fyrirskipa með ráði hreppsbanda.

9. gr. Um stekkhlaup lamba.

Áður en fráfarð lömb eru rekin til fjalls, skal láta þau hlaupa um stekk eigi skemur en 12 klukkustundir.

III. kaffi.

Um upprekstra til afrjettar.

10. gr. Um rekstrartíma.

Á Hrunamanna- og Gnúpverjaafrjetti má reka, þá er hlutaðeigandi hreppsnefndir leyfa. Á Flóamannafrjett má eigi reka fyr en í fyrsta lagi 12.

júni, nema full vissa sje fengin fyrir því, að búið sje að leita dýraleit á Flóamanna- og Gnúpverjaafrjettum og hreinsa þá að ullarfje. **79**
5. ágúst.

11. gr. Um rekstrarstaði.

Á Hrunamanna- og Gnúpverjaafrjetti skal reka í þá staði, sem hreppsnefndir þeirra hreppa ákveða með ráði hreppsbanda. Á Flóamannaafrijet skal reka á þessa rekstrarstaði: Sandvíkurhreppur í Kamb; Hraungerðishreppur í Kiljansfítjar; Villingaholtshreppur innst á Hestfjallaver; Gaulverjabæjarhreppur í Kinnarver; Stokkseyrarhreppur í Kinn; Skeiðahreppur í Fossárdal og Fitjarása. Sektum varðar það, ef rekið er á aðra staði, nema sannað sje að ekki hafi annað verið mögulegt.

Eyrarbakkahreppur telst hjer með Stokkseyrarhreppi, svo sem þeir væri 1 hreppur. Svo er og hvervetna annarsstaðar í reglugjörð þessari.

12. gr. Um rekstrarmenn.

Hverjum rekstri fylgi nægilega margir menn eptir því sem hreppsnefndir ákveða, sömuleiðis nægilega útbúnir að hundum, hestum og öðru.

13. gr. Um rekstrarforingja.

Einn sje foringi fyrir hverjum rekstri. Hann skipar fyrir um alla nánari tilhögun á rekstri þeim, er honum er trúað fyrir og sjer um, að reglum þessum sje hlýtt. Hann ber ábyrgð á slíku gagnvart hreppsnefnd sinni, en hún aptur gagnvart þeim, er kæra, ef til kemur. Í Skeiða- og Flóahreppum tiltaka hreppsnefndirnar foringja þessa, og velja til þess valinkunna menn og áreiðanlega.

14. gr. Um tilkynningu rekstra.

Hreppsnefndirnar í Skeiða- og Flóahreppum eru skyldar að tilkynna með nægum fyrirvara hreppsnefndunum í sveitum þeim, sem leið rekstra liggur um, hvaða daga lömb eru rekin.

15. gr. Um fjárgæzlu meðan á upprekstrum stendur.

Allir búendur, sem búa nálægt þeim stöðum, sem vant er að reka fje um til afrjettar, eru skyldir að gæta búsmala síns meðan á rekstrum stendur, að eigi lendi hann saman við rekstrana.

15. gr. Um reksturinn.

Reka skal hægt og gætilega og ægja svo opt sem þórt gjörist. Eigi má að óþörfu reka yfir engjar og aldrei ægja í slægjulöndum. Eigi má skilja fje eptir í heimalöndum, sem um er farið, nema brýn nauðsyn sje til sökum þess að fje sýkist á leiðinni. Egi má heldur hleypa óviðkomandi fje saman við rekstra; fari fje saman við reksturinn og rekstrarmenn geti ekki skilið það frá, skal leita aðstoðar af næstu bæjum, ef í byggð er, og eru allir skyldir að veita rekstrarmönnum slíkt lið ókeypis, ef unnt er.

17. gr. Um eptirskilið fje í heimalöndum.

Ef rekstrarmenn skilja fje eptir af rekstrum í heimalöndum án ráðstöfunar, eða nær búfjárhögum en segir í 11. gr., taka hlutaðeigandi bændur það til gæzlu og tilkynna það jafnframt hreppsnefnd sinni. Ráðstafar hún þá fjenu. Rjett er að hún láti reka fjeð á rjettan afriett á kostnað þeirra, er fjeð skildu eptir, ef það hefir verið skilið eptir að nauðsynjalausum. Liggur sá reikningur

79 undir úrskurð sýslumanns, og heimtar hann endurgjaldið af hlutaðeigendum, svo 5. ágúst og ákveður sekt ef þurfa þykir.

18. gr. Um viðskilnað á rekstrum.

Þá er komið er á hina ákveðnu rekstrarstaði, skal sitja yfir rekstrinum, ef hlutaðeigandi hreppsnefndir skipa svo fyrir, og ráða þær þá, hve lengi. Að öðrum kosti skulu rekstrarmenn dvelja hjá rekstrunum að minsta kosti 6 klukkustundir, dreifa þeim haganlega og spekja þá.

IV. kafli.

Um meðferð á framrunnu fje.

19. gr. Um skyldu manna að halda fje til afrjettar.

Ef ekki eru girðingar eða verðir milli afrjetta og heimalanda, sem varna fje að renna fram, þá skulu allir bændur, sem við afrjett búa, gjöra sjer allt far um að halda til afrjettar öllu því fje, sem þaðan kann að renna í byggðina, að minnsta kosti þangað til 16 vikur eru af sumri, að svo miklu leyti sem slíkt er mögulegt. Fram að þeim tíma mega menn því ekki reka fje úr löndum sínum til þeirra, sem neðar búa í byggðinni.

20. gr. Um kærur útat tjóni af afrjettarfje.

Þá er að minnsta kosti 6 bændur, er búa næst afrjetti, að meðtöldum þeim, er búa við fjallönd þau, er Flóa- og Skeiðamönnum ber að smala með fjallleitum, sbr. 39. gr., kvarta yfir því við hreppsnefnd sína, að svo mikið fje sje runnið fram í byggðina, að verulegt tjón stafi af á málnytu eða slægjum, þá skal hreppsnefndin taka það til greina og ráðstafa nýjum upprekstri á hinu framrunna fje, sje ekki liðið fram yfir 16 vikur af sumri. Þó skal því að eins gjöra nýjan upprekstur á afrjetti Hrunamannahrepps og Gnúpverjahrepps, að minnsta kosti þriðjungur búenda í hvorri sveitinni fyrir sig sje því samþykkur. En skyldir eru eigendur að hirða fje sitt, ef eigi er upp rekið.

21. gr. Um upprekstrarskyldu á framrunnu fje á Flóamannaafrijet.

Gnúpverjahreppur og Skeiða- og Flóahreppar allir eru skyldir að annast upprekstra þess fjár, sem rennur í byggðina í Gnúpverjahrepp af afrjetti Flóa- og Skeiðamanna, þá er hreppsnefnd Gnúpverja segir til. Eigi verða þó fleiri en 3 slíkir upprekstrar heimtaðir á sama sumri; hinn fyrsti eigi fyr en vika er liðin frá því að lambarekstrinum er lokið á Flóamannaafrijet, og hinn síðasti ekki fyr en 16 vikur af sumri. Kostnaðurinn við upprekstra þessa komi jafnt niður á alla þessa 7 hreppa. Ber hverjum hreppi að leggja til upprekstrarins 2 menn vel hestaða og vel útbúna að öðru leyti. Skeiða- og Flóahreppar kaupa til upprekstrar þessa menn í Gnúpverjahreppi og tilkynni hlutaðeigandi hreppsnefndir hreppsnefndinni í Gnúpverjahrepp fyrirfram hverjir í þeim hreppi eigi að leggja til rekstrarmenn fyrir Skeiða- og Flóahreppana. Vanti menn frá einhverjum hreppa þessara, kaupir hreppsnefnd Gnúpverja menn á kostnað þeirra,

22. gr. Um tilhögun upplestra framrunnins fjár á Flóamannaafrijet.

Hreppsnefndin í Gnúpverjahreppi tiltekur tímann, þá er reka skal og tilkynnir það hreppsnefnd Skeiðahrepps. Smala skal Gnúpverjahrepp og Skeið; annast hlutaðeigandi hreppsnefndir um, að það sje gjört. Fjársatnið, sem kemur

af Skeiðum, annast hreppsnefndin í Skeiðahreppi um, að rekið sje til Skaptholts-
rjettar gegn 6 kr. endurgjaldi í hvert sinn af leifum andvirðis óskilafjár, sem 79
Skeiða og Flóahreppum kann að bera, ella af hlutaðeigandi hreppum, jafnmikið
af hverjum. Til Skaptholtsrjettar sje og rekið fje það úr Gnúpverjahrepp, sem
finnst fyrir framan þá rjett. Hið annað rekstrarfje hið rekstrarmenn á upp-
bæjum Gnúpverjahrepps, þá er þeir fara þar um. Reglur þær, sem gilda um
fyrstu rekstra, gilda einnig um upprekstra þessa, að því leyti, sem þær geta
átt við. Hreppsnefnd Gnúpverja skipar að öðru leyti fyrir um alla nánari til-
högun á þeim, og tiltekur rekstrarforingja.

23. gr. Um síðar framrunnið fje.

Nú rennur fje enn fram af Flóamannaafrijetti eptir að 16 vikur eru af
sumri, og skal þá lofa því óhindruðu að halda sína leið til áttþaga sinna.

V. kafli.

Um fjallskil.

24. gr. Um skyldur til fjallskila.

Allir, sem hafa undir höndum að minnsta kosti 6 sauðkindur, eru skyld-
ir til þess, að taka þátt í fjallskilum, eptir því sem hlutaðeigandi hreppsnefnd
skipar fyrir um; en hreppsnefndir skulu við niðurfjöfnun fjallskila stilla svo til,
að fjallskil komi ljettara niður á þeim, sem fátækir eru, að svo miklu leyti, sem
slíku verður við komið. Hver skal gjöra fjallskil á þann afrijett, sem hann notar,
en eigi á sinn eiginn afrijett, ef hann ekki notar hann, nema því að eins, að
hlutaðeigandi hreppsnefnd áliti það nauðsynlegt, sökum mannfæðar við fjársöfn-
un á afrijetti, að hann einnig taki þátt í því, að leita á sínum eigin afrijetti.

25. gr. Um undirbúning fjallskila.

Hver hreppsnefnd heldur almennan fjallskilafund í sveit sinni, að minnsta
kosti viku áður en fjalleitir byrja. Til fundar þessa sje boðað með nægum
fyrirvara, ef ekki er fast ákveðinn fundardagur í þessu skyni. Á fundi þessum
birtir hreppsnefndin alla sjerstaka tilhögun, sem höfð verður við fjallsöfnun í
það sinn.

26. gr. Um fjallkonga.

Hreppsnefndir ráða fjallkonga, eða umsjónarmenn aðalleitanna, einn eða
fleiri, eftir því sem til hagar á hverjum stað, og getur engian, sem til þess er
fær, skorast undan slíkri stöðu. Fjallkongar fara eptir fyrirskipunum hrepps-
nefndanna, það er þær ná; en í afrijetti hafa þeir öll ráð og umsjón á hendi
með allt, er að leitunum lýtur; þeir skipa í leitir og stjórna leitum og rekstri
fjárins til rjetta. Þeir hafa og með ráði hreppsnefndar og hreppstjóra umsjón
við rjettahöldin í aðalrjettum. Ef menn sýkjast í fjalleitum, ef slys veroa,
ef óvenjulegar hættur koma fyrir eða einhvern vanda ber að höndum,
ráða fjallkongar hvað til bragðs skuli taka, með ráði þeirra fjallmanna,
sem þeir treysta bezt. En eigi bera fjallkongar ábyrgð á ráðstöfunum sínum
nema varði við lög. Rjett er að fjallkongar fái vægari fjallskil en þeim annars
bæri, eða þóknun af sveitarsjóði. Hreppsnefndir eða fjallkongar ráða aðra um-
sjónarmenn við fjallsöfn, eptir því sem á stendur; og hafa þeir sömu skyldur

79 og völd sem fjallkongar, það, sem þeirra verkahringur nær. Ef fjallkongur eða 5. ágúst leitarforingi fatlast, svo að hann getur ekki að staðið, þá kjósa leitarmenn annan í hans stað. Ef ágreiningur er, þá ræður afl atkvæða, og er sá rjettkjörinn, sem fleiri kjósa.

27. gr. Um fjallmenn.

Sjerhver maður, sem sendur er í fjallleitir, þarf að vera með fullri heilsu og verkgreind. Á fjallskilafundinum eða fyrir fjallferð, skulu allir þeir, sem menn eiga að leggja til fjallleita segja til, hvern mann þeir láti fara. — Segir þá fjallkongur til, ef sá maður þykir eigi gildur, en hreppsnefnd sker úr ef á greinir. Vilji viðkomandi eigi láta duglegri mann, ef kostur er á að fá hann, þá kaupir hreppsnefndin fjallmann á hans kostnað. Alla fjallmenn skal senda að framan, og eigi má taka menn, er væntanlegir sjeu að norðan, gilda í neina leit.

28. gr. Um útbúning fjallmanna.

Svo skulu fjallmenn vera útbúnir að hestum, hundum, mat, fatnaði, skóleðri og tjaldrúmi, sem hreppsnefnd ákveður og fjallkongur álitur nægja; ella getur fjallkóngur gjört þá apturreka.

29. gr. Um skyldur fjallmanna.

Skyldur er hver fjallmaður, að vera þar í göngu, er fjallkongur skipar honum, sje hann til þess fær, og smala vandlega svæði það, er hann skal leita. Skyldir eru fjallmenn að sýna fjallkongi sínum og öðrum þeim, er yfir þá eru skipaðir, tregðulausa hlýðni í öllu því er þeir geta. Gjörir þeir sig seka í óhlýðni, drykkjuskap eða einhverju öðru ósæmilegu frámferði, þá getur fjallkongur með ráði fjallmanna sinna gjört þá ræka; er þá að álíta, sem hlutaðeigandi bóndi hafi engin fjallskil gjört. Komi þetta fyrir í aðalfjallsafni, sendi þeir, er slíka menn hafa látið, svo og þeir, er eigi hafa látið þá menn, er þeim bar, menn í eptirsafn á þá staði afrjettarins, er þeir voru til settir. Vanti mann í eptirsafn eða sje gjörður rækur áður en farið er úr byggð, þá skal kaupa annan mann í hans stað, ef unnt er, á kostnað þess, er manninn átti að láta. Ef ekki er hægt að fá mann í hans stað, þá skal hlutaðeigandi greiða fullar bætur eptir mati hreppsnefndar og hljóta hinir, er eptirsafn kosta, þá upphæð. Sje brotið svo vaxið, að sekt liggi við því, þá rennur hún í sveitarsjóð þess hrepps, sem brjótandi er í. Úrskurði fjallkongs og hreppsnefndar má skjóta til sýslunefndar og ræður hún þá úrslitum.

VI. kafli.

Um fjallleitir.

30. gr. Um skyldu til fjallleita.

Skyldur er hver hreppur að láta tvísmala sinn afrjett á hausti hverju og optar ef þurfa þykir.

31. gr. Um skiptingu á fjallleitum.

Fjallleitir eru tvenns konar: Skylduleitir og frjálsar leitir. Skylduleitir eru og tvenns konar: Aðalleitir og eptirsöfn. Aðalleitir eru fyrir aðalrjettir, eptirsöfn eptir þær. Frá því, að fara í aðalleitir, eru skildir eptir nokkrir

menn, eptir því sem hreppsnefndir nákvæmar ákveða, og fara þeir í eptirsöfn. Hinar frjálsu leitir eru venjulega nefndar eptirleitir.

79

5. ágúst.

32. gr. Um tilhögun á fjallleitum.

Svo skal til haga með leitir, sem venja hefir verið, nema hlutaðeigandi hreppsnefndum þyki ástæða til að breyta því; en þó mega þær breytingar eigi koma í bága við reglugjörð þessa nje við hagsmuni annara sveitartjelaga. — Svo skal leitum haga, þar sem því verður við komið, að sem minnstar misgöngur verði afrjetta á milli. Þá menn skal skipa í vöndustu leitir, sem kunnugastir eru, og í hamragöngur þá, sem til þess eru færir. Að öðru leyti skal svo til haga, þar sem því verður við komið, að lengstu og erfðustu leitir sjeu frá þeim mönnum, sem fjárríkastir eru, sje þeim ekki íþyngt með aukafjallskilum.

33. gr. Um leitartímam.

Leita skal á þeim tímum, sem venja hefir verið, og fara svo snemma, að leitarinnenn, að öllu st. rforfallalaus, verði kómnir í aðalrjettir og skilarjettir á þeim tíma, þá er þær á að halda.

34. gr. Um leitarstaði.

Þá staði skal leita, sem að fornu hefir verið, en þó má leita víðar, ef hlutaðeigandi hreppsnefndir álita þess þörf, og er enda skylt, ef víðar er von kindastöðva.

35. gr. Um fjölda leitarmanna.

1. Landið fyrir innan Fjórðungssand smali að minnsta kosti 3 menn: 1 úr Gnúpverjahreppi, en 2 úr Flóa og Skeiðum. Leitir byrji einum degi fyr en vant er. Ef sú verður reyndin á, að áliti kunnugra manna, að fjórða mann þurfi til leitar þar, þá kosta allir hlutaðeigandi hreppar hann eptir sömu tiltölu.
2. Í norðurleitina milli Dalsár og Fjórðungssands senda Skeiða- og Flóahreppar sína 2 menn hver, en Gnúpverjahreppur 4.
3. Gnúpverja- og Hrunamannaafrrjettir eru í aðalleitum smalaðir af svo mörgum mönnum, sem hlutaðeigandi hreppsnefndir álita þörf á. Á Flóamannaafrrjetti eru 3 leitir: Skeiðamannaleit, Austurleit og Vesturleit. Skeiðamannaleit smali 16 menn úr Skeiðahreppi. Austurleit smali Stokkseyrar- og Gaulverjabæjarhreppar: Úr hvorum þeirra fari: á Fit 10 menn, í Fossölduver 6 menn og undir Klett 7 menn. Vesturleit smali Hraungerðis-Villingaholts- og Sandvíkurhreppar: Úr hverjum þeirra fari: á Fit 11 menn og í Grímsstaði 4 menn. Auk þess fari 2 eins dags menn í Grímsstaði, annar úr Hraungerðis, hinn úr Sandvíkurhreppi.

Tölulið þessum má breyta með samkomulagi hreppsnefnda.

4. Í eptirsafn senda Skeiða- og Flóahreppar 3 menn hver, Gnúpverjahreppur 6, en Hrunamannahreppur 12.

Leitarmönnum þessum má fjölga eptir þörfum, þegar hlutaðeigendur koma sjer saman um án þess, að breyta þurfi reglugjörðinni.

36. gr. Um tölu fjallkonga.

Á Hrunamannaafrrjetti og Gnúpverjaafrrjetti, hvorum fyrir sig, er 1 fjallkongur í aðalleit, en á Flóamannaafrrjetti 3 fjallkongar í þeirri leit: einn í

1902

79
5. ágúst

Vesturleit, annar í Austurleit og þriðji í Skeiðamannaleit. Foringja í norðurleit fyrir innan Fjórðungssand tiltekur hreppsnefnd Gnúpverjahrepps. Hún ákveður og foringja í norðurleitina milli Dalsár og Kisu. Foringja í norðurleit Flóamanna fyrir framan Fjórðungssand kjósa leitar menn sjer sjálfir úr sínum flokki. — Í eptirsafni er 1 leitarforingi á hverjum afrjetti; á afrjettum Gnúpverja- og Hrunamanna sjeu þeir tilteknir af hreppsnefndunum, en á Flóamannaafrijetti kosinn af leitar mönnum.

37. gr. Um norðurleitar menn.

Af norðurleitar mönnum fyrir innan Fjórðungssand gengur leitar maður Gnúpverja í leit með sveitungum sínum, þá er kemur fram að Dalsá; en leitar menn hinna sveitanna eru lausir við skyldufjallsöfn þegar þangað kemur. Allt það fje, sem finnst fyrir innan Dalsá, taka Gnúpverjar og Skeiðamenn og reka það fram afrjett Gnúpverja og ganga úr því í leit með Gnúpverjum, undir forustu fjallkongs þeirra. Norðurleitar menn Flóamanna, þeir er fara inn að Kisu, smala aptur öræfin inn af afrjettum Flóa- og Skeiðamanna, undir stjórn þess manns, sem þeir kjósa sjer sjálfir. Að þeirri leit endaðri hitta þeir Flóamenn á Fit, og ganga síðan í lið með þeim.

38. gr. Um aðstoðarleitar menn.

Til aðstoðar Gnúpverjum í aðalleit inn að Dalsá, leggja Flóa- og Skeiðamenn 2 menn duglega og vel útbúna. Sömuleiðis fá Gnúpverjar í eptirsafni til aðstoðar 2 af eftirsafnsmönnum Flóamanna. Þessa 2 menn leggja hlutaðeigandi hreppsnefndir til í bæði skiptin eptir boðleið hreppanna. Til Hrunanna hrepps leggur hver Flóahreppanna, svo og Skeiðahreppur, 6 kr., er borgist í Reykjarrjett ár hvert, með peningum.

39. gr. Um byggðarsöfn fjallmanna.

Þá er úr aðalfjallleitum kemur, skulu leitar menn Skeiðamanna smala Skriðufells-, Ásólfssstaða- og Hagalönd, en leitar menn Flóamanna lönd annara efstu bæja í Gnúpverjahrepp. Þá er úr eftirsafni kemur, hjálpa eptirsafnsmenn Flóa- og Skeiðamanna til að smala lönd hinna sömu jarða, svo og sjerstaklega Hlíðarfjall, Steinsholtsfjall og Hagafjall.

40. gr. Um meðferð á annkrömuðu fje.

Þá er veikt fje eða annkramað finnst í fjallleitum, skulu þeir, er fjallkóngar ákveða, koma því lifandi til byggða, ef unnt er, án þess að ganga mjög nærri því. Að öðrum kosti skal slátra því þegar í stað, við 2 votta, ef til næst. Gera skal það til alveg á sama hátt og vant er að gera til kindur heima. Fleyja skal innýflum, sjerstaklega galli og gori, en grafa niður sulli, ef þeir finnast, svo djúpt, að hundar nái ekki til þeirra. Kjöt, mör og gærur skal hirða, þvo og búa um sem bezt, að ryk eða hiti nái sem sízt til þess, og reiða það síðan á trússahestum fjallmanna til rjetta, nema eigandi búi á leið þangað. Í rjettunum, eða heima hjá eiganda, skal afhenda það eiganda eða öðrum áreiðanlegum manni, er lofar að koma því til skila. Ef eigandi þekkist ekki, eða býr í fjarska, skal afhenda það hreppstjóra þess hrepps, er rjettir eru í, og selur hann það þá þegar, og gjörir síðan grein fyrir því, sem andvirði óskilafjár. Af sjálfdaudum kindum og dýrbitnum, skal hirða það, er nýtilegt þykir, og koma

til skila á sama hátt, ef greinilegt mark er á, ella eignast sá, er finnur. Af hrossum er eigi skylt að hirða annað, en hana og ganglimi, ef óskemmt er.

79
5. ágúst.

41. gr. Um mörkun dilka á afrjettum.

Þá er komið er saman með fjársafnið úr leitum á afrjetti, skulu fjallkongar láta marka ómarkaða dilka undir ám, þar sem því verður við komið, með sama marki og ærnar hafa.

42. gr. Um eptirleitir.

Eptirleitir eru að því leyti frjálsar, að þær eru ekki skyldukvöð einstakra manna, nje bundnar við vissan stað og tíma; en háðar skulu þær eptirliti sveitastjórna Hreppsnefndir Hrunamanna og Gnúpverja hafa þetta eptirlit með eptirleitum á afrjettum sinna hreppa, en hreppsnefndir Skeiðamanna og Gnúpverja á Flóamannaafrijetti. Heimilt er hverjum, sem vill, að gefa sig fram til leita þessara. Sje völ á fleirum en með þarf, ráða hreppsnefndir hverjir fara, og enginn má fara án samþykkis þeirra, hafi ella fyrirgjört eptirleitartolli. Ef enginn, eða ekki nógu margir, hafa gefið kost á sjer til eptirleita, úr því að veturnætur eru komnar, útvega hreppsnefndirnar menn í eina eptirleit að minnsta kosti, og fáist ekki menn gegn venjulegri borgun, má greiða þóknun úr sveitar-sjóðum þeirra hreppa, sem afrjettina eiga, að rjettri tiltölu. Aldrei mega færri fara í eptirleit en 3 menn. Helzt skal hyllast til að fara í leitir þessar þá er snjóað er á fjöll og með vaxandi tungli. Þeir, sem farið hafa í fyrstu eptirleit, eiga bæði rjett á og eru skyldir til, að forfallalaus, að halda uppi eptirleitum það haust.

43. gr. Um eptirleitartolla.

Eptirleitartollar eru: Í fyrstu eptirleit: af fullorðnu fje $\frac{1}{3}$ verðs, af lömbum $\frac{1}{2}$ verðs, af veturgömlum tryppum og móðurlausum folöldum $\frac{1}{4}$ verðs, af eldri hrossum $\frac{1}{8}$ verðs. Í annari eptirleit: af fullorðnu fje $\frac{1}{2}$ verðs, af lömbum $\frac{2}{3}$ verðs, af veturgömlum tryppum og móðurlausum folöldum $\frac{1}{3}$ verðs, af eldri hrossum $\frac{1}{6}$ verðs. Hryssur með folöldum reiknast ásamt folöldunum sem eldri hross. Ekki hækka eptirleitartollar úr því, þótt fleiri eptirleitir sjeu farnar. Af heimtum fjenaði skal goldinn hálfur tollur. Verð fjenaðar skulu 2 óvilhallir matsmenn, sem hreppsnefndir tilnefna, meta; en heimilt er bæði eptirleitarmanni og greiðanda tollsins að áfrýja mati þeirra til 4 yfirmatsmanna, er sýslumaður tilnefnir. Matsmenn og yfirmatsmenn skulu tilteknir fyrirfram, og starfa kauplaust að því, sem öðrum fjallskilum. Eptirleitartollar greiðast af andvirði skepnunnar ef eigandi spyrst ekki uppi, ella sem annar fjárskilakostnaður af sveit eiganda. Hreppsnefndum er þó heimilt, hverri í sinni sveit, að leggja eptirleitartollana á eiganda, ef meiri hluti fjárskilaskyldra hreppsúa óskar þess.

44. grein. Um óheimild eptirleitartolla.

Óheimilt er öllum að taka eptirleitar- eða smölunartoll af nokkurri skepnu, sem finnst í heimahögum að afloknum lögsöfnum, sömuleiðis ekki af þeim skepnunum, sem koma fyrir í smölunum, þótt í arrjetti sje, heldur ber að koma slíku fje áleiðis til skila, borgunarlaust, nema því að eins að það sannist, að sjerstaklega hafi verið fyrir því haft. Þá á sá þóknun, er smalað hefir, eptir mati hrepps-

79 nefndar í þeim hreppi, er að þeim afrjetti liggur. Eigi verður tollur heimtaður 5. ágúst á það fje, sem finnast kann í eptirleitum, en sleppur aptur og fer sjálft til byggða, nema hlutaðeigandi sanni, að hann hafi haft sjerstaka fyrirhöfn fyrir því.

45. gr. Um fje á eptirleitarstöðvum.

Eigi skal hirða fje í smölunum í afrjetti á þeim stöðum, er eptirleitar-menn fara venjulega um, ef fyrsta eptirleit er ekki afstaðin, nema því að eins, að í ógöngum sje.

46. gr. Um björgun og bjarglaun.

Skyldur er sjerhver, sem verður var við, að fje sje komið í sveltí í hömrum í landareign hans eða annarstaðar, á hverjum tíma árs sem er, að sjá um, ef eigi næst til eiganda eða hann þekkist ekki, að því sje bjargað, ef unnt er, og ber þeim, er bjargar, borgun fyrir það af eiganda eða andvirði skepnunnar eptir mati hreppsnefndar í þeim hrepp, er björgun fer fram í; og sje það í afrjetti, þá í þeim hreppi, sem næstur er.

47. gr. Um sæluhús.

Svo skulu vera mörg sæluhús til skýlis eptirleitar mönnum á afrjetti hverjum og svo útbúin, sem vanir eptirleitar menn og aðrir kunnugir menn álíta nauðsynlegt. Hreppsnefndir annast um byggingu og viðhald þeirra, og skal sá kostnaður, sem af því leiðir, annaðhvort borgast með fjallskilum, eða vera tekinn úr sveitarsjóði þeirra hreppa, er afrjettina eiga. Sjerhver sá, sem var verður við, að sæluhús þurfi aðgjörðar, gjöri hlutaðeigandi hreppsnefnd aðvart um það. Eptirsafnsmenn skulu á haustum víða að sæluhúsum hris eða lurka ef hægt er. Hver sem um sæluhús gengur, skal jafnan læsa því, er hann fer þaðan. Ef það verður sannað upp á einhvern, að hann hafi gengið hirðulauslega um sæluhús, eða skemmt það á einhvern hátt, án brýnna nauðsynja, skal sá hinn sami bæta það að fullu. Hafi það verið gjört af keskni eða öðrum illum hvötum, varðar það auk þess sektum, nema þyngri hegning liggi við því.

VII. kafli.

Um rjettir og rjettahöld.

48. gr. Um skiptingu á rjettum.

Rjettir (lögrjettir) eru þrennskonar. 1. Aðalrjettir, 2. Skilarjettir og 3. Aukarjettir. Aðalrjettir eru þær, sem rekin eru til fjallsöfn úr fyrstu leit. Skilarjettir eru þær, sem rekin eru til eptirsöfn, eða fjársöfn úr fleiri hreppum. Aukarjettir eru þær, sem rekin eru til fjársöfn úr smölunum í hverri sveit.

49. gr. Um aðalrjettir.

Aðalrjettir eru: Fyrir Hrunamannahrepp hjá Reykjadalaskoti; fyrir Gnúpverjahrepp hjá Skapholti (Skapholtshrjett); fyrir Skeiða- og Flóahreppa hjá Reykjum (Reykjarjett).

50. gr. Um skilarjettir.

Skilarjettir eru: Fyrir Hrunamannahrepp í aðalrjett þess hrepps; fyrir Gnúpverjahrepp í Skapholtshrjett; fyrir Skeiða- og Flóahreppa í Dælarrjett í Vill-ingaholtshreppi.

51. gr. Um aukarjettir.

79

Aukarjettir eru: Fyrir Hrunamannahrepp í aðalrjett þess hrepps; fyrir Gnúpverjahrepp í Skaptholtsrjett; fyrir Skeiðahrepp á Hlemmiskeiði; fyrir Villingaholtshrepp í Vælagarði; fyrir Gaulverjabæjarhrepp í Gaulverjabæ; fyrir Hraungerðishrepp í Hraungerði; fyrir Sandvíkurhrepp í Litlu-Sandvík; fyrir Stokkseyrarhrepp á Syðraseli.

52. gr. Um viðhald á rjettum.

Viðhald á öllum rjettum hvílir á þeim, er þá rjett sækja, eptir rjetttri tiltölu. Skál sýslunefndin hafa umsjón með Reykjarjett og Dælarjett, en hreppsnefndirnar í hinum hreppunum hver með þeirri rjett, sem þar er. Þó má kæra það fyrir sýslunefnd, ef þeim er ekki vel við haldið, og heldur hún þá hlutaðeigendum til þess. Til þess, að rjettir sjeu í góðu standi, heyrir það, að þær sjeu nægilega rúmgóðar og lögulegar, veggir vel stæðilegir og nægilega háir, og að ekki standi vatn í þeim, þótt rigningar gangi, sjerilagi ekki í almenningrjettinni. Dilkar sjeu einnig í sama standi. Grind sje í almenningssdyrum og hurð í öllum dilkdyrum. Við hverjar aðalrjettir og skilarjettir, skulu utansveitarhreppar þeir, er þar eiga fjárvon, eiga dilka, rúmgóða og vel úr garði gerða, er reka megi í fje þeirra. Skulu hlutaðeigendur sjálfir annast um viðhald þeirra eptir fyrirsögn hreppsnefndar í þeim hreppi, er rjettin stendur í. Þeir, sem leigðan fá afrjett annarstaðar en á sínum afrjetti, sjái sjer sjálfir fyrir nægilegu dilkrúmi; en hreppsnefnd í þeim hreppi, sem rjettin er í, vísar á stað ef byggja þarf nýjan dilk, eða rjettarbóndi fyrir hennar hönd, sömuleiðis hvar taka má byggingarefni. Rjettarbóndi hefur, að því leyti sem unnt er, eptirlit með því, að rjettir sjeu ekki að óþörfu skemmdar. Skemmdir á rjettum varða bótum og sektum.

53. gr. Um rjettafærslu.

Þar skulu rjettir vera, sem nú eru, nema meiri hluti þeirra búenda, er rjett eiga að sækja, vilji flytja hana. Þó má ekki flytja aðalrjettir fjær afrjetti en nú eru þær, svo neinu verulegu muni. Til rjettarflintnings þarf og samþykki landeiganda þess, er byggja á hjá, svo og sýslunefndar ef um aðalrjettir eða skilarjettir er að ræða.

54. gr. Um rjettatímann.

Aðalrjettir Hrunamannahrepps og Gnúpverjahrepps, eru haldnar fimmtudaginn í 23. viku sumars, en aðalrjettir Skeiða- og Flóamanna daginn eptir. Skilarjettir Hrunamannahrepps og Gnúpverjahrepps eru haldnar laugardaginn í 24. viku sumars. Dælarjettir eru þrennar: Fyrsta Dælarjett er fimmtudaginn í 23. viku sumars; önnur Dælarjett mánudaginn í 24. viku sumars; þriðja Dælarjett síðasta sumardag; en þá er sumarauki er, rjetttri viku fyr. Aukarjettir eru haldnar, þá er hlutaðeigandi hreppsnefndir fyrirskipa.

55. gr. Um smölun til rjetta.

Smala skal vandlega heimalönd allra jarða fyrir allar aðalrjettir og skilarjettir og reka úrgangsfje til rjetta. Smölun fer fram:

1. Til aðalrjetta: daginn fyrir þær í Hreppum og á Skeiðum.

- 79** 2. Til skilarjetta í Hreppunum: daginn fyrir þær.
5. ágúst 3. Til 1. Dælarjettar: í Gaulverjabæjar-, Sandvíkur- og Stokkseyrarhreppum næsta þriðjudag á undan; í Skeiða-, Villingaholts- og Hraungerðishreppum næsta dag (daginn fyrir rjettina).
4. Til 2. Dælarjettar: um allan Flóa og Skeið laugardaginn næstan á undan henni.
5. Til 3. (síðustu) Dælarjettar: í öllum hreppum milli Þjórsár og Hvítár (Olfusár) miðvikudaginn næstan á undan henni.

56. gr. Um rjettun afrjettarfjár og byggðasafns.

Undir eins og fje kemur af afrjetti, skal rjetta því:

1. Aðalsafni af afrjetti Hrunamannahepps í rjett þess hrepps.
2. Aðalsafni af afrjetti Gnúpverjahrepps í Skaptholtsrjett, ásamt byggðasafni úr búfjárhögum Skriðufells, Ásólfssstaða og Haga, er Skeiðamenn hafa smalað og reka þangað.
3. Aðalsafni af Flóamannafrjetti í Reykjarjett.
4. Eptirsafni af afrjetti Hrunamannahrepps í rjett þess hrepps.
5. Eptirsöfnum af afrjettum Gnúpverja, Flóa- og Skeiðamanna ásamt byggðasöfnum af uppbæjum Gnúpverjahrepps, fyrst í Skaptholtsrjett, síðan í 2. Dælarjett.

57. gr. Um gæzlu safnsins við rjettir.

Ef ekki er byggð girðing kringum fjársafnið í rjettum, skulu hlutaðeigandi fjallkongar í aðalrjettum, en hreppstjórar í skilarjettum, ef með þarf, annast um að nægilega margir menn standi í kring um safnið, svo að ekki sleppi úr því. Í kringum safnið við Dælarjettir allar standi 2 menn úr hverjum hreppi úr Flóa og af Skeiðum.

58. gr. Um dráttarskyldu í rjettum.

Skyldur er sjerhver fjáreigandi, eða sá, sem á fjár von í rjettum, að hafa þar nægilega marga menn til að draga fje sitt, bæði í aðalrjettum og skilarjettum, þar á meðal öllum Dælarjettum, og hirða þar að loknum rjettum það fje, er þeir eiga. Skyld er öllum, sem afrjettarnot kaupa, að láta draga fje sitt í aðalrjett hlutaðeigandi sveitar, og óheimilt er þeim að láta það ganga ódregið í úrgangi til annarar rjettar.

59. gr. Um dráttarheimild utansýslubúa.

Utansýslubúum er óheimilt að draga fje í aðalfrjettum, en heimilt er þeim að draga fje í úrgangsrjettinni við Reykjarjett daginn eptir aðalrjett Flóa- og Skeiðamanna, svo og í skilarjettum, þó aðeins með umsjón hreppstjóra, ef þeir eiga sammerkt við innansýslubúa.

60. gr. Um lögreglu í rjettum.

Allir, sem til þess eru kvaddir að sjá um að draga og hirða fje í rjettum, skulu vinna að því verki trúlega og kappsamlega, en ekki mega þeir draga meðan inn er rekið. Allir, sem í rjettir koma, skulu hegða sjer þar siðsamlega á allan hátt og engar óspektir gjöra, svo og varast að tefja þá, sem þar eiga að starfa að því að hirða fjed, nema brýna nauðsyn beri til. Fjallkongar í aðalrjettum og hreppsnefndir, eða þeir hreppsnefndarmenn, sem sjerstaklega hafa

slíkt á hendi, í öllum rjettum, skulu sjá um, að allt fari fram með reglu, er lýt- **79**
ur að hirðingu fjárins; en önnur lögregla hvílir á sýslumanni og hreppstjórum. 5. ágúst
Skyldur er sýslumaður að vera í aðalrjett Flóamanna, til að halda þar reglu.
En geti hann það ekki vegna embættisanna, eða annara lögmætra hindrana,
setur hann annan mann í sinn stað, og tilkynnir það í tíma viðkomandi hrepps-
nefndum eða birtir það almenningi. Í öllum öðrum rjettum ber hreppstjórum
að halda lögreglu, nema sýslumaður hafi í tíma kvatt til þess annan og tilkynnt
það í tíma hlutadeigendum.

61. gr. Um úrgangsfje úr rjettum.

1. Úrgangsfje úr aðalrjett Hrunamannahrepps hirða Flóa- og Skeiðamenn, og reka til Reykjarjettar, 2 menn úr hverjum hreppi; en Ytrahreppsmenn hjálpa þeim með reksturinn yfir Laxá, ef með þarf.
2. Úrgangsfje úr aðalrjett Gnúpverjahrepps hirða Skeiðamenn, er úr fjallreið koma, og reka það til Reykjarjettar. Ef Kálfá er í vexti, eru Gnúpverjahreppsmenn skyldir að hjálpa þeim með reksturinn yfir hana.
3. Úrgangsfje úr 1. Dælarjett reka Flóamenn, 1 maður úr hverjum hreppi, til Reykjarjettar.
4. Úrgangsfje úr Reykjarjett skal í rjettalok undir umsjón fjallkonga eða annara manna, sem sýslumaður tilnefnir, falið á hendur rjettarbónda að Reykjum og afhent honum til geymslu til næsta dags gegn 8 aura borgun fyrir hverja kind yfir nóttina frá eiganda kindarinnar eða andvirði hennar, ef síðar er seld. Eigi þarf þó að greiða gæzlukaup fyrir utansýslufje. Kl. 9 fyrir hádegi á laugardaginn skal fjenu rjettað, og það af því, sem eigi er útgengið um hádegi þann sama dag, selur hreppstjóri Skeiðahrepps þegar þar í rjettinni. Söluna skal auglýsa í rjettum daginn áður.
5. Úrgangsfje úr skilarjett Hrunamannahrepps reka hreppsþúar til 2. Dælarjettar. Þó er rjett að eptirsafnsmenn Flóamanna reki fje þetta, sje það komið í tæka tíð til Reykjarjettar.
6. Úrgangsfje úr skilarjett Gnúpverjahrepps reka eptirsafnsmenn Flóa- og Skeiðamanna til 2. Dælarjettar.
7. Úrgangsfje úr 2. og 3. Dælarjett selur hreppstjóri Villingaholtshrepps þegar að afloknum rjettum þar á staðnum.

62. gr. Um ómarkað sauðfje í rjettum.

Ómerkinga alla, er koma af afrjettum, eða koma fyrir í byggð, skal reka til allra lögrjetta. Gjöra skal þar, undir umsjón hreppstjóra, tilraunir til þess, að lambsmæður helgi sjer ómarkaða dilka. Þá ómerkinga, sem enginn getur helgað sjer, eða sannað eignarrjett sinn á með óbrigðulum einkennum, eignast rjettarbændur. Þó mega rjettarbændur í Skálmholti, Skapholti og Reykjadalaskoti eigi leggja eign sína á ómerkinga úr 1. rjett, fyr en þeir hafa verið látnir ganga til 1. aðalrjettar á Reykjum og eigi gengið þar út, þá er sala byrjar á úrgangsfje á laugardaginn. En rjett er að þeir auðkenni sjer þá áður en þeir ganga til Reykjarjettar, svo að þeir geti aptur tekið þá þar, ef þeir eigi hafa gengið þar út. Eigi getur rjettarbóndi á Reykjum heldur eignast

- 79** ómerkinga úr 1. rjett fyrir en á sömu stundu og fyrir er nefnd. Um eldri ómerkinga, sem kunna að koma fyrir í lögrjettum, fer sem um ómörkuð lömb. Um marklaust fje og kalineyrt fer sem annað óskilafje og sömuleiðis um ómerkinga, sem koma fyrir eptir veturnætur.

VIII. kafli.

Um fjármörk og marklýsingar á óskilafjenaði.

63. gr. Um fjármörk.

Til þess að geta sannað eignarrjett sinn á fjenaði, þurfa eigendur að hafa lögheimil mörk á honum. Fjármörk eru: eyrnamörk, hornmörk og brennimörk. Eyrnamörk skulu vera á öllu fje, en hornmörk og eigin brennimörk því að eins að eigendur vilji. Ekki mega menn eiga námerkt frekara en þörf gjörist og hefir sýslunefnd rjett til að kveða á um, hversu námerkt má vera. Sá sem tekur upp mark eða flytur inn í sveit með mark, sem er náð öðrum í sama afrijettarfjelagi, skal breyta marki sínu. Erfðamark ræður meira en ný upptekið mark að öðru jöfnu. Öll eyrnamörk í sýslunni skal rita á skrá, og prenta hana að minnsta kosti á 10 ára fresti. Annast sýslunefnd um það, og tekur borgun fyrir hvert mark, er eigi sje minna en 10 aurar og eigi meira 50 aurar; rennur það í sýslusjóð, en hann ber kostnaðinn við prentun skrárinnar. Eigi má prenta í markabók neitt mark, sem er afeyrt. Allir fjáreigendur skulu hafa sýslubrennimark og hrepps-brennimörk á fje sínu, eptir því sem sýslunefnd segir fyrir um, og lætur hún prenta þau í markaskránni. Skal hver fjáreigandi hafa brennimerkt hverja þá kind, sem er með hornum, áður en henni er sleppt eptir hinn fyrsta vetur, sem hún er föðruð, með brennimarki þess hrepps, sem hann býr í. Varðar það sektum til hlutaðeigandi sveitarsjóðs, 10 aura fyrir hverja kind, ef útaf er brugðið. Þau mörk, sem tekin eru upp, eða mörk þeirra, sem flytja inn í sýsluna milli þess að markaskrár eru prentaðar, skal prenta í dagblöðum, en jafnframt senda þau sýslumanni, er árlega fyrir rjettir sendir þau öllum hreppstjórum, en þeir auglýsa þau sveitungum sínum, er færa þau inn í eyðublöð aptan við markaskrár sínar. Rjett er, að sömu mörk sjeu á hrossum og sauðfje.

64. gr. Um markalýsingar.

Skrifa skulu hlutaðeigandi hreppstjórar lista yfir öll mörk á úrgangs- og óskilafjenaði, til birtingar, þá og á þann hátt, sem hjer segir.

1. Hreppstjóri Skeiðahrepps ritar markalista yfir það fje, er hann selur í Reykjarjett. Þann lista ritar hann í þrennu lagi, og sendir einn þeirra til auglýsingar í verzlunarbúð á Eyrarbakka, annan til Hrunamanna og Gnúpverjahreppa, en hinn þriðja til Biskupstungna- og Grímsneshreppa.
2. Hreppstjóri Villingaholtshrepps ritar markalista yfir það fje, sem hann selur í 2. og 3. Dælarjett, og sendir hann afrit af honum í alla hreppa sýslunnar.
3. Allir hreppstjórar í þeim hreppum er þessi reglugjörð nær yfir, semja markalista yfir það fje, er verður í óskilum eptir fyrsta vetrardag og senda

þá í alla hreppa sýslunnar milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár). Það, er þá verður ekki gengið út innan hálfsmánaðar, selja þeir við opinbert uppboð. 5. ágúst **79**

4. Allir hreppstjórar í þeim hreppum, er þessi reglugjörð nær yfir, semja markalista yfir allt það fje, er þeir fyr eða síðar á haustin hafa selt við opinber uppboð og ekki hefir spurzt eigandi að, og senda þá einum manni, er sýslunefnd hefir tilnefnt, eigi síðar en fyrir árslok; en hann annast um, að öll mörkin, ásamt samkynja mörkum úr ytri hluta sýslunnar, verði prentað í einu lagi og í rjettri röð í einhverju útbreiddu blaði í Reykjavík, ekki síðar en fyrir lok næsta febrúarmánaðar.

65. gr. Um samninga og meðferð á markalistum.

Markalistar skulu gjörðir svo glöggir og greinilegir sem unnt er, skrifðir með skýru bleki og á sterkan pappír, svo að þeir sjeu vel læsilegir og þoli kvöl nokkurt. Allir, sem með þá fara, skulu fara gætilega með þá og flýta sem mest fyrir umburði þeirra. Hreppstjórar skulu sjá um, að þeir einkum komist í þeirra hendur, sem markaglöggastir þykja.

66. gr. Um borgun fyrir marklýsingar.

Fyrir að semja og senda markalista, skal greiða hreppstjórnum í Skeiða-hreppi og Villingaholtshreppi borgun, eptir reikningi, sem sýslumaður samþykkir. Aðrir hreppstjórar semja sína markalista borgunarlaust. Fyrir samningu aðalmarkalistans á óskilafje, sem prentaður er í blöðunum, má borga á sama hátt. Kostnað þenna, ásamt prentunarkostnaði aðalmarkalistans, skal taka af andvirði hins selda fjár, ef nokkuð verður, en ella af sýslusjóði. Allir reikningar hjer að lútandi skulu lagðir fyrir sýslunefndina.

67. gr. Um meðferð á óskilahrossum.

Óskilahross skal reka til aðalrjetta og skilarjetta. Þau hross, sem ekki ganga þar út, skal rjettarbóndi taka til gæzlu, gegn 10 aura borgun um sólarbringinn af eiganda þeirra eða andvirði, en 5 aura borgun fyrir folöld undir hryssu. Hreppstjóri skal þegar skrifa upp mörk á þeim og senda í þá hreppa, er helzt geta verið líkur til, að hrossin sjeu úr. Verði þau ekki gengin út eptir 3 vikur, skal hreppstjóri selja þau við opinbert uppboð, er auglýst sje í þeirri sveit og næstu sveitum með nægilegum fyrirvara. Síðan lýsir hreppstjóri þeim í útbreiddu dagblaði í Reykjavík með lit og auðkennum og marki, ef mörkuð eru. Þau óskilahross, sem finnast kunna á öðrum tímum árs og eigandi þekkest ekki að, eða býr utanhrepps, þó þekktur sje, má afhenda hreppsnefndinni til ráðstöfunar, og lætur hún, ef henni svo sýnist, fara með þau sem önnur óskilahross. Hreppsnefndum er heimilt, að láta halda hrossarjett haust og vor, þá er þeim þykir við þurfa.

Andvirði óskilahrossa, sem enginn getur helgað sjer innan þess tímatakmarks, sem ákveðið er í 68. gr., rennur í sveitarsjóð þar, sem gripirnir koma fyrir.

68. gr. Um útlausnarrjett og andvirðisgreiðslu óskilafjár.

Missirisútlausnarrfrestur er á seldum hrossum, en enginn á sauðfje. Hross falla eiganda meðan útlausnarrfresturinn stendur yfir. Andvirði seldra kinda og

79 gripa fá eigendur alt til septembermánaðarloka árið eptir að selt er, að frá 5. ágúst dregnum öllum kostnaði.

69. gr. Um ómarkað fje og illa markað.

Eigi þarf að lýsa ómerkingum þeim, sem fyrir koma eptir aðalrjettir og skilarjettir, sem og eigi því fje, sem er svo kalineyrt, eða brunnið á eyrum, soramarkað eða að öðru leyti svo illa markað, að markglöggir menn geta ekki gjört úr markinu; og skal það allt selja sem óskilafje. En gefi eigandi sig fram og geti glögglega sannað eign sína, fær hann hana eða andvirði hennar að kostnaði frá dregnum. Sama gildir um ómörkuð eða illa mörkuð hross, sem sauðfje.

70. gr. Um leifar andvirðis óskilafjár.

Andvirði þess óskilafjár, sem kemur úr eptirleitum og ekki gengur út, rennur óskipt til þeirra hreppa, er eptirleitir annast. En það af andvirði annars óskilafjár, sem enginn getur helgað sjer innan hins ákveðna tíma og eigi hefir gengið í markalýsingakostnað, skiptist milli allra hreppa milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) eptir fjárframtali. Skulu hreppstjórar senda peningana sýslumanni ekki síðar en fyrir árslok næst eptir að útborgunarfresturinn er útrunninn, en hann skiptir þeim og stendur hlutaðeigandi sveitarsjóðum skil á andvirðinu ekki síðar en á næstu manntalsþingum. Með samþykki sýslunefndar þá verja meira eða minna af fje þessu óskiptu til að borga einhvern þann kostnað, er stafar af fjárskilum og við kemur öllum hlutaðeigandi hreppum.

IX. kafli.

Um almenningssmalanir og millirekstra.

71. gr. Um vorsmalanir.

Tvisvar á vori hverju skal smala allan Flóa og Skeið á sama tíma, föstudagana í 5. og 8. viku sumars, og skulu hlutaðeigandi hreppsnefndir skipa fyrir, hvernig fje er rekið á milli og komið sem bezt til skila. Rjettarhöld geta þær og fyrirskipað, ef það þykir henta, og ráða þá allri tilhögun þeirra. Í Hreppunum skal svo opt smalað og rekið á milli, sem hreppsnefndirnar fyrirskipa, og rjettir geta þær á sama hátt látið halda, ef ástæða þykir til.

72. gr. Um upprunnið fje.

Ef ekki eru fast ákveðnir fráfarudagar í Hreppunum, skulu þeir, er fyrstir færa frá, tilkynna það hreppsnefndunum, er þá fyrirskipa almenna smölun. Það óskilafje, sem þá kemur fyrir, skal reka til rjetta. Innansveitarmenn hirða þar fje sitt, en utansveitarfje sje beint til fjalls, ef það er fjallfje og úr ull, en ella áleiðis heim til eiganda. Ef hreppsnefndunum sýnist, geta þær látið reka utansveitarfjallfje, sem er úr ull, á afrjett hlutaðeigandi sveita, á þann stað, sem þeim þykir hentugast. Eigi er skylt að hirða ull af óskilafje, nema henni liggi við að týnast, og þá gegn þóknun. En marka skal ókeypiss lömb undir ám með sama marki og á þeim er. Sje vafi á um eiganda, skal sá, er markar, skyldur að geta gjört grein fyrir mörkuninni, ef á þarf að halda. Ákvæði þessarar greinar gilda einnig, að því leyti sem þær eiga við, í Skeiða- og Flóahreppum gagnvart þeim, er neðar búa.

73. gr. Um haustsmalanir.

Almenn smölun á fje skal fara fram einu sinni á viku hverri fyrir vet- 5. ágúst
urnætur, og eptir veturnætur að minnsta kosti annanhvern þriðjudag í öllum
sveitum milli Þjórsár og Hvitár (Ölfusár) og jafnframt daginn áður á öllum
fjallajörðum. Skal þá hver bóndi halda öllu því fje og hrossum, sem aðrir eiga
í landi hans, til rjettarinnar í hreppnum. Því, sem ekki gengur út í þeim rjett-
um, ráðstafar hlutaðeigandi hreppsnefnd í gæzlu, þar sem bezt gengur, gegn
þeim gæzlutolli á hverja kind, er minnstur getur fengizt. Það, sem ekki verður
gengið út í lok næstu rjettar, verður selt við opinbert uppboð þar í rjettinni.
Rjett á hreppsnefnd á, ef henni þykir þurfa, að fyrirskipa smölun einu sinni í
viku hverri allt haustið frá veturnóttum, og ræður hún þá, hvort rjettað er í
hverri viku eða ekki nema aðra hvora viku, en rekið á milli hina vikuna.
Fyrirfarist smalanir af óveðri, skal smala næsta dag, eða næst þegar fært má
álíta. Sje fjenaður eigi áður kominn á gjöf, haldist þessar smalanir til jóla.

74. gr. Um skil á fjenaði.

Hverjum bónda ber að hreinsa vel heimalönd sín af öllum óskilum við
hverja almenningssmölun vor og haust, og halda öllu fje annara sem bezt til
skila. Bregðist fyrirskipuð smölun hjá einhverjum, án þess lögmæt forföll komi
til, varðar það sektum. Verði einhver ber að því, að smala illa heimalönd sín
við almenningssmölun, hefir hreppsnefnd vald til að setja tilsjónarmann við
smölun hans, eða þá, að láta framkvæma hana á hans kostnað. Sje einhver
svo mannfár, að hann geti ekki af eigin ramleik smalað heimaland sitt, þá er
bodið er, ber hreppsnefnd að útvega honum styrk til þess, ef fáanlegur er, á
hans kostnað, nema því að eins, að sveitarfjelaði vilji styrkja til þess ókeypis.
Öll vísitandi vanskil á fjenaði varða sektum nema þau sjeu svo vaxin, að
þyngri refsing liggi við.

75. gr. Um meðferð á fjenaði.

Þess skal jafnan vandlega gæta, hve nær sem fje er smalað eða rekið
á milli, rjettað eða geymt, að fara svo vel með fjeð, sem framast er unnt: eigi
handleika það eða kvola meir en þörf gjörist, eigi láta það standa inni í sverti
nema sem skemmst, eigi láta vera of þröngt um það, nje neitt sem getur hrjáð
það fram yfir þörf. Allar slíkar óþarfa pyndingar ber að meta sem illa með-
ferð á skepnum.

76. gr. Um óþrif í fjenaði.

Ef vart verður við einhver iskyggileg óþrif í fjenaði, skal þegar taka það frá
öðrum fjenaði og tafarlaust tilkynna það hreppstjóra, er þá lætur rannsaka það,
og segir sýslumanni til, ef hætta þykir á ferðum.

X. kafli.

Um rekstra á sölufje.

77. gr. Um rekstrarmenn.

Hverjum rekstri skulu fylgja nægilega margir menn, vandaðir, duglegir
og vel útbúnir. En það álizt nægileg tala, ef 2 menn reka allt að 100 fjár, 3

79 menn allt að 200 fjár og 4 menn allt að 400 fjár, og svo fleiri menn eptir líkri tiltölu, ef fleira fje er rekið í einum rekstri; en ekki mega þeir jafnframt hafa annað á hendi, ef ekki er betur mannað. Ekki mega að jafnaði vera færri en 2 rekstrarmenn, hve fátt sem rekið er. Þó má 1 maður reka, ef ekki eru reknar nema 15 kindur; þó að eins með samþykki hreppstjóra þess hrepps, sem rekstur er úr, og þarf sá, er rekur, að geta sýnt leyfi frá honum, ef krafizt verður.

78. gr. Um rekstrarforingja.

Hvort sem rekstarmenn eru fleiri eða færri, skal ávallt einn vera yfirmaður, er annist um, að þessum rekstrarreglum sje hlýtt, og þur hann ábyrgð á því gagnvart þeim, er kynnu að kæra; en hann á aptur aðgang að samrekstrarmönnum sínum, ef þeim er um að kenna. Þó hvílir ábyrgðin að eins á hverjum einstökum rekstrarmanni, er brýtur, ef brotið er svo vaxið, að það heyrir undir almenn hegningarlöf.

79. gr. Um rekstrarmark.

Allt fje í sölurekstrum skal vera merkt með ákveðnu rekstrarmarki, er sje svo glögg, að það sjáist tilskýndar í björtu, og svo traust, að það ekki máist af, þótt votviðri gangi.

80. gr. Um áningu og áfanga.

Reka skal hægt og gætilega, ægja nógu opt, og hafa áfanga eigi of langa. Eigi má ægja í slægjulöndum meðan heyannir standa yfir, en úr því má ægja hvar sem vill, hvort heldur er í byggð eða óbyggð.

81. gr. Um vörn við því, að tjón verði af rekstrum.

Svo skal rekstrum haga, að sem minnstur bagi verði að, þeim er þau lönd eiga, sem um er rekið. Varast skal, að rekstrum lendi saman við annað fje, ef hjá því verður komizt. Eigi má halda áfram með rekstra úr því farið er að skyggja til muna, nema brýna nauðsyn beri til að ná í áfanga, og aldrei úr því að dimmt er orðið. Svo má og aldrei leggja upp með rekstra fyr en markljóst er orðið.

82. gr. Um rannsókn á rekstrum.

Nú ber svo til, að öðru fje lendir saman við rekstur. Skal þá stöðva reksturinn, ef á ferð er, en ella halda kyrru fyrir og eigi leggja aptur af stað með hann, ef í byggð er, fyr en búið er að rannsaka hann af 2 tilkvöddum, skilríkum mönnum. Getur enginn skorast undan slíkri rannsókn, er til þess er fær, og ber að gjöra það ókeypis, ef það ekki tekur upp yfir 2 klukkustundir; ella ber rekstrarmönnum að greiða þóknun fyrir, eptir úrskurði sýslumanns, ef á greinir; en aðgang eiga rekstrarmenn með þá borgun að eigendum fjárins, ef þeim hefir ekki sjálfum verið um að kenna.

83. gr. Um talningu á rekstrum.

Telja skal fjed í rekstrunum hvenær sem viðstada verður, svo að fjed dreifi sjer nokkuð til muna, bæði þegar staðar er numið og haldið af stað aptur. Vanti þá fje í reksturinn, skal gjöra advart um það á næsta bæ, sem að er komið, og biðja fyrir það, sem vanta kann. En ef fleira fje er komið í rekst-

urinn, en honum á að fylgja, skal á næsta bæ, sem að er komið, rjetta rekst- **79**
urinn og skilja það frá, sem að hefir komið, og sjá til að það komist í áttthaga 5. ágúst
sína, eigendum að skaðlausu.

84. gr. Um óleyfilega fjártöku í rekstra.

Verði einhver sannur að því, að hafa tekið fje annara í rekstur heimild-
arlaust, skal hann bæta það eigendum að fullu eptir samkomulagi, eða eptir
mati óvilhallra manna, er sýslumaður tilnefnir, ef með þarf. Sannist það, að
slíkt hafi verið gjört af skeytingarleysi, varðar þar að auki sektum, 1—5 kr.,
fyrir hverja kind, sem þannig er tekin, er gangi í sveitarsjóð þess hrepps, er
land á þar, sem brot er framið, nema því að eins, að brotið heyri undir almenn
hegningarlög.

XI. kafli.

Um grenjaleitir og eyðingu refa.

85. gr. Um umsjón hreppsnefndar með refaveiðum.

Hreppsnefndum er skylt að annast um allt, sem lýtur að eyðingu refa
á þeim stöðum, er þær eru skipaðar yfir, hvort heldur er í afrjettum eða heima-
löndum. En hreppsnefndirnar í þeim hreppum, er næst eru afrjetti, skulu að-
stoða hinar, er fjær búa, og segja til ef umbóta þarf með. Þær geta og bannað
alla smölun og rekstra í afrjetti á þeim tíma, er það kann að geta spillt fyrir
refaveiðum.

86. gr. Um grenjaleitir.

Grenja skal leita í afrjettum einu sinni á vori hverju, eða optar ef þurfa
þykir, svo og í heimalöndum, ef grunur leikur á, að þar geti gren verið. Hrepps-
nefnd ræður, hvenær að vorinu leitað er, og hve margir menn leita. Hún ræð-
ur og skotmann, einn eða fleiri, er fylgja skulu leitarmönnum, tiltekur foringja
leitarinnar, er getur verið skotmaður eða annar. Leitarforingi ræður, hve lengi
er leitað og á hvaða stöðvum.

87. gr. Um skyldu til grenjaleita.

Skyldur er hver búandi að leggja til svo marga menn, sem hann getur,
til að leita grenja í landareign sinni, þá er hreppsnefnd krefur. Skyldir eru
og allir búendur. er tiltölu eiga í afrjetti, að leggja til skiptis ókeypis menn til
grenjaleita á afrjettum, ef það er samþykkt af meiri hluta þeirra bænda, er hlut
eiga að máli.

88. gr. Um viðlegu við gren.

Þá er gren finnst, skal skotmaður leggjast við það við annan mann, er
sje þekktur að því, að vera áreiðanlegur maður. Skotmaður ræður hve lengi
er legið við gren; eigi má það að forfallalausú vera skemur en 5 dægur með-
an gren vinnst ekki. Skotmaður ræður hverjum ráðum hann beitir til að vinna
grenið. Ef gren finnst utan leitar, skal sá, er finnur, gjöra aðvart um það svo
fljótt sem verður, og skal þá sem fyrst leggjast við það á sama hátt.

89. gr. Um kaup þeirra, er að grenjum vinna.

Ef grenjaleitir ekki eru skyldukvöð, fá þeir, er grenja leita, allt að 2
kr. 50 a. í kaup um hvern sólarhring, er til þeirra gengur, þó svo, að þeir fæði

79 sig sjálfir. Sömuleiðis fá þeir fyrir hvern hest, sem þeir þurfa með, 70 aura 5. ágúst um sólarhringinn. Sama kaup fær skotmaður; en hreppsnefnd semur við gæzlumann um kaup hans. Ennfremur fær skotmaður verðlaun fyrir þá refi er hann vinnur við gren, hvort heldur í afrjettum eða heimalöndum: Fyrir fullorðna refi 2 kr. fyrir fyrra dýrið, en 10 kr. fyrir hið síðara, og 1 kr. fyrir hvern yrðling. Svo skal og hver sá, sem vinnur tóur, sem ekki eru við gren, fá 3 kr. í þóknun fyrir hvert dýr, sem hann vinnur, á hverjum tíma árs sem er. Sá, er gren eða refi vinnur, getur þó ekki krafizt verðlauna þessara, nema hann geti komið með óbyggjandi sannanir fyrir því, að hann hafi unnið það er hann segir, ef þess verður krafizt.

90. gr. Um eitranir fyrir refi.

Á hverju hausti skal eittra fyrir refi í afrjettum, svo og í heimalöndum ef ástæða þykir til. Skulu hreppsnefndir sjá um, að til sjeu nægilegar byrgðir af eitri, sem líkindi eru til að dugi, svo og nægilegt æti til að eittra. Eitrunina skal fela þeim mönnum, er vel hæfir þykja til þess starfa og ráða þeir, í samráði við hreppsnefnd, hvar og hvenær er eittrað. Um borgun fyrir þenna starfa skal semja við hreppsnefndina.

91. gr. Um aðrar ráðstafanir til eyðingar refa.

Hreppsnefndir skulu gera hverjar þær ráðstafanir aðrar, er þær álíta nauðsynlegar eða hentugar til þess að eyða refum, svo sem að gjöra skothús, leggja dýraboga eða hvað annað, sem bezt þykir reynast. Þó skulu allir, sem hjer eiga hlut að máli, vandlega gæta þess, að sýna alla þá mannúð, sem frekast er mögulegt, við þessi verk sem annað, eigi beita óþarfri hörku eða grimmd, og ef unnt er, aðeins nota það eitru, sem er bráðdrepani.

92. gr. Um kostnað við refaveiðar.

Allan kostnað, sem leiðir af refaveiðum eða tilraunum til eyðingar refa, skal, að svo miklu leyti sem hann hefir ekki verið, með sveitarsamþykkt, gjörður að skyldukvöð, greiða af hlutadeigandi sveitarsjóðum á þann hátt, sem venja er til, eða um semur við þá, er borgun eiga að taka. Nú vinnur einhver hreppur svo mikið að því að eyða refum, að kostnaðurinn við það mundi auðsjáanlega mjög þýngja hreppsbúum; má þá greiða allt að helmingi úr sýslusjóði, ef sýslunefnd og amtsráð samþykkir það. Reikningar um refaveidakostnað, sem borgaður er úr hreppssjóði, skulu fylgja sveitarreikningunum sem fylgiskjöl.

93. gr. Um refaveiðaskýrslur.

Um nýár hvert skulu hreppsnefndir senda sýslunefndinni skýrslu fyrir liðið ár um tilraunir þær, sem gjörðar hafa verið til eyðingar refa og árangurinn af þeim. Ein skýrsla nægir fyrir Flóahreppa alla og Skeið, og skal sá semja hana, sem hlutadeigandi hreppsnefndir fela það.

Refaveiðaskýrslur skulu vera þannig lagðar, nema sýslunefndin breyti um snið á þeim:

1. Var mikill bítur í afrjetti eða byggð?
2. Var grenja leitað í afrjetti eða byggð?
3. Hve margir menn leituðu á hvorum staðnum?

4. Hve lengi stóð leitinn yfir?
5. Hve mörg gren fundust?
6. Hve margir lágu við gren?
7. Hve lengi var legið við gren?
8. Hvernig voru grenin unnin?
9. Hve mörg fullorðin dýr voru unnin?
10. Hve margir yrðlingar voru unnir?
11. Voru refir skotnir?
12. Var notaður dýrabogi, og með hverjum árangri?
13. Var eitrað fyrir dýr, og með hverjum árangri?
14. Hvaða eitur var notað?
15. Hvernig var eitrið útbúið?
16. Hvað var helzt eitrað: hross, sauðfje, rjúpur eða annað?
17. Hve mikið var brúkað af hverju fyrir sig?
18. Hvað af þessu hefir þótt bezt reynast?
19. Vita menn af gömlum grenjum óleitum?
20. Ætla menn að refir komi af annara afrjettum, og þá hvaðan?
21. Hver ráð ætla menn sjeu bezt til að útrýma bit?

XII. kafli.

Almennar ákvarðanir.

94. gr. Um úrskurðarvald.

Í öllum þeim atriðum, er eigi er minnst á í þessari reglugjörð, en eru samkyns eða skyld að efni, skulu hreppsnefndir ráða því, er snertir þeirra eigin sveitir, þó svo að það komi ekki í bága við landslög nje reglugjörð þessa, nje skerði skýlausan rjett annara sveitarfjelaga. Bera skulu hreppsnefndir þau atriði þessu viðkomandi, er þær hafa ástæðu til að ætla, að almenning varði, undir sveitunga sína, og ber þeim að taka sem mest tillit til óska almennings, ef þær eru á rökum byggðar, en skera verða hreppsnefndir úr sjálfar, ef á greinir. Sýslunefnd ræður í þeim atriðum, þar sem hagsmunir tveggja hreppa eða fleiri koma í bága hver við annan. Þó getur hún gefið leyfi til, að hjeradlútandi mál, sem að lögum bera undir hana, sjeu lögð í gjörð. Amtsráðið ræður, ef í málum þessum greinir á við aðrar sýslur, og landshöfðingi, er greinir á við annan landsfjórðung.

95. gr. Um sektir og málsóknir.

Brot gegn reglugjörð þessari varða 1—100 kr. sektum. Uppljóstrar-menn eiga heimtingu á fjórðungi sektar, en hinn blutinn rennur í sveitarsjóð þess hrepps, sem brot er framið í. Sje brotið framið í afrjetti, skal svo álíta sem það sje brotið í þeirri sveit, sem næst liggur þeim afrjetti.

Mál útaf brotum gegn reglugjörð þessari skal fara með sem almenn lög-reglumál.

96. gr. Um ógildingu eldri ákvarðana.

Fjárskilareglugjörð fyrir hreppana milli Þjósár og Hvítár (Ölfusár) í

Uppprentað blað.

79 Árnæssýslu, staðfest af amtsráði Suðuramtsins 3. júlí 1895, svo og allar eldri á-
5. ágúst kvarðanir, er koma í bága við reglugjörð þessa, skulu úr gildi numdar.

Amtsráð Suðuramtsins, Reykjavík 5. ágúst 1902.

J. Havsteen.

80

6. ágúst

Skýrsla

um fund amtsráðsins í Suðuramtinu 21.—22. júlí 1902.

Ár 1902 21. dag júlímán. var aðalfundur amtsráðsins í Suðuramtinu settur og haldinn í Reykjavík af forseta þess, amtmanni Julius Havsteen ásamt amtsráðsmönnunum, sýslumanni Guðlaugi Guðmundssyni í Kirkjubæjar-
klaustri (úr Vesturskaptafellssýslu), síra Skúla Skúlasyni í Odda (úr Rangár-
vallasýslu), prófasti Valdimar Briem á Stóra-Núpi (úr Árnæssýslu), hjeraðslækni Þórði J. Thoroddsen í Keflavík (úr Gullbringu- og Kjósarsýslu) og prófasti síra Guðmundi Helgasyni í Reykholti (úr Borgarfjarðarsýslu).

Forseti lagði fram tilkynningar sýslumannanna í Rangárvallasýslu, Gull-
bringu- og Kjósarsýslu og Borgarfjarðarsýslu um kosning varaamtsráðsmanna,
sem kosnir höfðu verið í stað þeirra, sem misst höfðu sæti í ráðinu vegna þess,
að þeir höfðu flutt sig úr amtinu.

Kosnir höfðu verið:

I. Fyrir Rangárvallasýslu,

sýslunefndarmaður Eyjólfur Guðmundsson í Hvammi í stað Sighvats alþingis-
manns Árnasonar, sem er fluttur til Reykjavíkur, til 31. maí 1904.

II. Fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu:

prófastur síra Jens Pálsson í Görðum, í stað Þorláks bónda Guðmundssonar frá
Fífuhvammi, sem er fluttur til Reykjavíkur, til 31. maí 1904.

III. Fyrir Borgarfjarðarsýslu:

skólastjóri Hjörtur Snorrason á Hvanneyri, í stað síra Ólafs Ólafssonar, sem er
nú í Hjarðarholti í Laxárdal (innan Vesturamtsins), til 31. maí 1907.

Amtsráðið fann ekkert við kosningar þessar að athuga.

Þessi mál komu til umræðu á fundinum:

1. Forseti lagði fram reikning yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Suðuramtsins fyrir 1901, og var hann falinn amtsráðsmanninum úr Gullbringu- og Kjósarsýslu til endurskoðunar.
2. Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs Suðuramtsins fyrir 1901 var falinn amtsráðsmanninum úr Rangárvallasýslu til endurskoðunar.
3. Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóð-
jarðalandseta og ekkna þeirra í Suðuramtinu fyrir 1901 var falinn amts-
ráðsmanninum úr Árnæssýslu til endurskoðunar.
4. Ennfremur lagði forsetinn fram reikning yfir tekjur og gjöld búnaðarskól-
ans á Hvanneyri, eða reikning yfir viðskipti amtsins við búnaðarskólastofn-

unina 1901—1902, reikning skólastjóra yfir tekjur og gjöld skólabúsins eða efnahagsreikning búsins 1901—1902, með tilheyrandi jafnaðarreikningi skólabúsins 31. maí 1902, sjóðsreikningi skólabúsins 1901—1902 og skrá yfir eignir þess 31. maí 1902.

Ennfremur var framlagður reikningur eða skýrsla um kostnaðinn við byggingu steinfjóss þess á Hvanneyri, sem byggt hefir verið á árunum 1900—1901, viðskiptareikningar við kaupmenn og reikningur yfir tekjur og gjöld Hvanneyrarkirkju 1901—1902.

Allir þessir reikningar voru afhentir amtsráðsmönnum úr Vesturskaptafellssýslu og Borgarfjarðarsýslu til endurskoðunar.

5. Forseti skýrði frá, hvernig sýslumenn hefðu fullnægt úrskurðum, sem amtsráðið hefði lagt á eldri sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikninga.
6. Framlagðir voru sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningar úr öllum sýslum amtsins fyrir 1901, sem höfðu verið endurskoðaðir af endurskoðendum sýslunefndanna og yfirtarnir af forseta ráðsins; amtsráðið úrskurðaði þar næst reikningana.
7. Þá voru framlögð og yfirfarin endurrit af gjörðabókum sýslunefndanna.

A. Úr Vesturskaptafellssýslu frá 3.—4. apríl þ. á.

Niðurföfnunin nemur 1650 kr., en sú upphæð, sem má jafna niður án samþykkis amtsráðsins, er kr. 1603,03. Það skyldi samt við svo búið standa, og samþykkti amtsráðið niðurföfnunina.

B. Úr Vestmannaýjasýslu frá 21. jan. þ. á.

C. Úr Rangárvallasýslu 1. og 2. apríl og 7. júlí þ. á.

Útaf því sem gjörzt hafði á fundi sýslunefndarinnar 7. þ. m., um ráðstafanir til þess, að varna skemmdum af Þverá, og lántöku af hálfu sýslufjelrgsins í þessu ákyni, fól amtsráðið forseta að veita samþykki ráðsins til slíks láns, þegar að því kæmi, að það yrði tekið.

D. Úr Árnessýslu frá 14.—19. apríl þ. á.

Niðurföfnunin nemur 5000 kr., en það, sem má jafna niður án samþykkis amtsráðsins er kr. 4333,64. Amtsráðið ályktaði, að við þetta mætti standa og samþykkti niðurföfnunina.

E. Úr Fullbringu- og Kjósarsýslu frá 9.—11. apríl þ. á.

F. Úr Borgarfjarðarsýslu frá 14.—15. apríl þ. á.

8. Forseti skýrði frá því, að hann hefði fyrir hönd amtsráðsins samþykkt, að sýslunefndin í Rangárvallasýslu hefði tekið að sjer ábyrgð fyrir 3000 kr. láni, sem fyrirhuguð rjómabústofnun í Holta- Ása- og Rangárvallahreppum hefði í hyggju að taka, til þess að stofnunin gæti komist á fót og unnið að starfi sínu, sbr. 19. gr. fjárlaganna fyrir 1902—1903.
9. Forseti skýrði ennfremur frá því, að hann hefði fyrir hönd ráðsins samþykkt, að sýslunefndin í Gullbringu- og Kjósarsýslu hefði tekið að sjer sjálfskuldarábyrgð fyrir 6000 kr. láni, sem Garðahreppur vildi taka til þess, að koma upp barnaskóla fyrir hreppinn. Þetta lán hafði hreppurinn fengið úr Thorkilli barnaskólasjóði gegn 4% vaxtagreiðslu.
10. Forseti skýrði ennfremur frá því, að hann hefði fyrir hönd amtsráðsins sam-

þykkt, að sýslunefndin í Gullbringu- og Kjósarsýslu útvegi Halldóri Jónssyni á Álafossi viðbótarlán, að upphæð kr. 2000, annaðhvort með lántöku eða sjálfskuldarábyrgð gegn hlutdeild í þeirri tryggingu, sem sýslunefndin þegar hefir í tóvinnuvjelunum á Álafossi, eða verksmiðjunni þar fyrir 6000 kr. láni því, sem sýslunefndin útvegaði Halldóri Jónssyni í fyrra, sbr. skýrslu um fund amtsráðsins 24.—25. júní 1901 (Stjórnartíðindi 1901, B. bls. 145).

11. Forseti skýrði þá enn frá því, að hann hefði fyrir hönd amtsráðsins samþykkt, að sýslunefndin í Árnessýslu hefði ályktað að takast á hendur ábyrgð upp á væntanlegt samþykki amtsráðsins fyrir 20,000 kr. láni úr landsbankanum, sem þeir Erlendur Þórðarson í Þorlákshöfn, Guðni Jónsson á Hlíðarenda og Guðmundur Jónsson á Hrauni ætlaðu að taka, til þess að koma á fót tóvinnuvjelum við Varmá í Ölfusi, gegn þeirri tryggingu sýslufjelaginu til handa, að það fengi 1. veðrjett í vjelum og húsi stofnunarinnar og að auki sjálfskuldarábyrgð eiuðakra manna, er oddviti tæki gilda í því tilliti, fyrir að minnsta kosti 7000 kr. af ábyrgðarupphæðinni, þannig að sjálf-skyldar ábyrgð þessi fjelli niður, jafnskjótt sem greiddar væru 7000 kr. af lánsupphæðinni, og ennfremur gegn þeirri tryggingu, að sýslunefndin hefði rjett til að hafa nákvæmt eptirlit með stofnuninni.
12. Amtsráðið samþykkti þá ályktun sýslunefndarinnar í Árnessýslu á fundi hennar 14.—19. apríl þ. á., að taka 2000 kr. lán í landsbankanum til þess að greiða með því tillag það, að upphæð 2665 kr. 67 a., sem nefndin hafði á aðalfundi sínum í fyrra heitið úr sýslusjóði til endurbótar á innsiglingu og skipalægi við Stokkseyri.
13. Amtsráðið samþykkti sömuleiðis samskonar ályktun sýslunefndarinnar í Rangárvallasýslu frá fundi hennar 1.—2. apríl þ. á. og leyfði, að lánið yrði tekið í landsbankanum, ef það eigi fengist með ódýrari kjörum í einhverjum opinberum sjóði.
14. Forseti lagði fram hinar fyrirskipuðu skýrslur um efnahag styrktarsjóða handa alþýðufólki fyrir 1901 úr öllum sýslum amtsins. Skýrslur þessar voru yfirfarnar með hliðsjón af hinum framlögðu endurritum af gjörðabókum sýslunefndanna, og ekkert fundið við þær að athuga. Amtsráðið fann samt ástæðu til að fyrirskipa, að sýslumaðurinn í Vestmannaeyjasýslu ætti eptirleiðis að miða hinar árlegu skýrslur sínar við hið liðna ár, en eigi gefa þær á miðju árinu.
15. Forseti lagði fram brjef sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu, dags. 28. maí þ. á., og þar með ágripsendurrit af gjörðabók sýslunefndarinnar þar, viðvikjandi fundarhaldi hennar 9.—11. apríl þ. á. Samkvæmt endurriti þessu, leggur nefndin það til, að þær breytingar yrðu gjörðar á yfir-setukvennaumdæmum sýslunnar, að
 1. Umdæmi Garðahrepps og Bessastadahrepps sjeu eitt umdæmi.
 2. Tvö umdæmi yrðu gjörð úr hinum þremur umdæmum Njarðvíkurhrepps, Rosmhvalanesshrepps og Miðneshrepps, og skyldi annað umdæmið ná

yfir Njarðvík, Keflavík og Leiru, en hitt yfir Garðinn og allan Miðneshrepp.

80
6. ágúst

Amtsráðið samþykkti þessa tillögu á þessa leið:

1. 5. og 6. yfirsetukvennaumdæmi Gullbringu- og Kjósarsýslu, sem samkvæmt auglýsingu 25. septbr. 1901 (Stjórnartíðindi 1901, B. bls. 136—138) ná yfir Garðasókn og Bessastaðasókn, skulu eptirleidis vera eitt umdæmi, sem verður hið 5. í röðinni, og nær yfir Garða- og Bessastaðahreppa.
2. Úr 8., 9. og 10. yfirsetukvennaumdæmum sýslunnar, sem samkvæmt yfirnefndri auglýsingu 25. sept. 1901 ná yfir Njarðvíkursókn ásamt Keflavík, Útskálasókn, að undantekinni Keflavík, og Hvalsnessókn, myndist tvö umdæmi, hið 7., sem skal ná yfir Njarðvíkurhrepp, Keflavík og Leiru, og hið 8., sem skal ná yfir Garðinn og allan Miðneshrepp.

Við þetta verður 7. umdæmið, sem nær yfir Kálfatjarnarsókn, hið 6. í röðinni, Hafnahreppur hið 9. og Grindavíkurhreppur hið 10. yfirsetukvennaumdæmi sýslunnar.

Að því er snertir bústað yfirsetukvenna, þá ræður sýslunefndin því, hvar þær skuli vera settar, sbr. 1. gr. yfirsetukvennalaga 17. desbr. 1875.

16. Forseti lagði fram skýrslu amtsdýralæknisins, dags. 1. maí þ. á., um ferðir hans á síðastliðnu hausti um nágrannasveitirnar hjer, til þess að bólusetja fje, og reyna hið nýja bóluefni, sem hann hafði fengið frá landbúnaðarháskólanum í Kaupmannahöfn. Hann hafði bólusett nokkuð á annað þúsund, og hafði bóluefnið reynt fremur gott. Dýralæknirinn skýrir enn fremur frá því, að hann síðastliðið haust hafi útbýtt bóluefni í rúm 100,000 fjár, og að allar sýslur í Suður- og Vesturömtunum hafi fengið sinn skerf, eins og þær hafi beðið um, nema Ísafjarðarsýsla, en þaðan hefði ekkert verið pantað. Auk þess hafði dýralæknirinn útbýtt talsverðu bóluefni í Norður- og Austuramtinu. Um árangurinn af bólusetningunni út um landið gat dýralæknirinn eigi sagt neitt ákveðið ennþá, þar sem hann hafði eigi fengið nærri allar skýrslur þar að lútandi.
17. Það hafði komið til tals, að amtsdýralæknirinn færi norður á síðastliðnu vori, til þess að rannsaka hina svonefndu »skitupest« í sauðfje, sem gjört hefur talsvert vart við sig í Þingeyjarsýslu. Dýralæknirinn fór svo af stað með »Hólum« í apríl, en varð að snúa aptur sökum ísa, og varð þá ekkert úr þeirri ferð, enda kom þá boð til amtmanns um, að sótt þessi væri uppi í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, og kvaðst forseti því hafa hlutast til um, að dýralæknirinn færi þangað.

Forseti lagði fram skýrslu dýralæknisins, dags. 26. maí þ. á., samkvæmt henni stafar »skitupest« þessi af ofur-litlum hármjóum ormum (Strongylus), sem hafast við í maga (vinstur) og görnum kindarinnar. Hafði dýralæknirinn gjört nokkrar lækningatilraunir á nokkrum gemlingum á Lundum í Stafholtstungum, en um árangurinn af þeim getur læknirinn að svo stöddu eigi sagt neitt ákveðið, enda voru sjúku kindurnar fáar, og þeim í sjálfu sjer naumast við bjargandi eptir fleiri mánaða veikni. Frekari lækninga-

80
6. ágúst

tilraunir hlytu að biða næsta vetrar. Eftir skýrslu dýralæknis virðist veiki þessi hafa gjört vart við sig á flestum bæjum í Borgarfirði á síðastliðnum vetri.

18. Forseti skýrði frá því, að hann hefði á síðastliðnu sumri lagt sýslumönnum á hinu svo nefnda kláðagrunaða svæði í báðum ömtunum fyrir, að láta almennar fjárskóðanir fram fara að haustinu til, þegar fje væri komið af fjalli, og viðhafa aðskilnað á sjúku og heilbrigðu og lækningar á því, sem fyndist með kláða. Skýrslur sýslumanna um áraugurinn af þessari ráðstöfun höfðu sýnt, að kláði væri með minnsta móti, og enn vægari, en í fyrra að því leyti, sem enginn kláði hefir fundizt í Norðurisafjarðarsýslu og Árnessýslu og þvínær enginn í Gullbringu- og Kjósarsýslu. Kláði hefur aðeins fundizt í 148 kindum alls á 77 heimilum. Forseti kvaðst því eigi hafa fundið ástæðu til að gefa út sjerstakar fyrirskipanir, snertandi varnir gegn fjárkláða á síðastliðnu vori, bæði vegna þess, að svo lítið hefði borið á honum, og svo vegna þess, að þaðmeðul, sem hið opinbera á að leggja til lögskipaðra ráðstafana gegn fjárkláða, samkvæmt lögum 8. nóvbr. 1901, um viðauka við og breyting á tilskipun 5. jan. 1866, um fjárkláða og önnur næm fjárveikindi á Íslandi, og tilskipun 4. marz 1871, um viðauka við þessa tilskipun, sem öðluðust gildi 26. febr. þ. á., eigi gátu verið til taks nógu snemma.

Forseti skýrði frá því, að hann nú hefði með brjefum, dags. 20. og 21. f. m., fyrirskipað almennar skóðanir á fje á hinu kláðagrunaða svæði, þegar fje væri komið af fjalli, og að viðhafa lækningar á sjúku fje, og aðskilnað á sjúku fje og heilbrigðu, og væri í ráði, að amtsdýralæknirinn ferðaðist um og leiðbeindi mönnum við framkvæmd á böðunum, að svo miklu leyti, sem tíminn leyfði.

Forseti skýrði ennfreður frá því, að hann hefði sent sýslumönnum til útbýtingar leiðarvísi um tóbaksbað, og um sóttthreinsanir fjárhúsa með þremur aðferðum. Með tilliti til heilbrigðisástands sauðfjárens, og hafandi fyrir augum þær ráðstafanir gegn fjárkláða, sem nú voru nefndar, og sem skyldu gjörðar á komanda hausti og vetri, kvaðst forseti hafa í samráði við dýralækni gjört áætlun um, hvað mikið skyldi kaupa af baðlyfjum, til þess að fullnægja 4. gr. fyrnefndra laga 8. nóvbr. 1901, og þar eftir útvegað 7186 pd. af tóbaksblöðum og 96 pd. af tóbakslegi (til reynslu), sem alls hefði kostað 3124 kr. 31 eyri. Þessum forða hefði svo verið skipt niður á sýslurnar og sendur með Skálholti og Reykjavík á tiltekna staði, en það, sem ætlað er Gullbringu- og Kjósarsýslu og Árnessýslu, er geymt hjer, og er það 1386 pd. Forseti skýrði ennfreður frá fyrirkomulagi því á útbýtingu baðlyfja, sem hann hefði sagt fyrir um, og að hann hefði beðið sýslumenn að leiða athygli fjáreigenda að því, að þaðmeðulum yrði aðeins útbýtt ókeypis til lögskipaðra ráðstafana eftir 4. gr. laganna, en menn yrðu sjálfir eftir sem áður að kaupa sjer þau lyf, sem þeir notuðu við þrifaböð á sauðkindur og lömb, enda vænti hann, að menn hættu eigi að viðhafa slík böð

af þeirri sök, að þeir sjálfir yrðu að bera kostnaðinn við þau, eins og hing- **80**
að til. Forseti kvaðst eigi hafa fundið ástæðu til að skipa sjerstaka eptir- **6. ágúst**
litsmenn eptir 2. gr. fyrnefndra laga 8. nóvbr. 1901.

19. Forseti lagði fram frumvarp til Reglugjörðar fyrir Gullbringu- og Kjósar-
sýslu um notkun afrijetta, fjallskil, fjárheimtur, rjettahöld, meðferð á óskila-
fjenaði o. fl. Amtsráðið ihugaði þetta frumvarp, og staðfesti það til þess að
öðlast gildi 1. sept. næstkomandi.
20. Forseti lagði enn fremur fram frumvarp til Fjallskilareglugjörðar fyrir hrepp-
ana milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) í Árnessýslu. Amtsráðið ihugaði þetta
frumvarp og staðfesti það til þess að öðlast gildi 1. septbr. 1902.
21. Forseti lagði fram bænarskrá frá Skógræktarfélagi Reykjavíkur, dags. 21. þ.
m., þar sem það sækir um 200 kr. árlegan styrk úr jafnaðarsjóði til styrkt-
ar því fyrirtæki fjelagsins, að koma upp skógræktarstöð við Raudavatn í
Mosfellssveit, sem þegar er byrjað á. Amtsráðið ályktaði, að veita fjelag-
inu 150 kr. til fyrirtækisins á yfirstandandi ári.
22. Forseti lagði fram bónarbrjef, dags. 26. f. m., frá forstöðunefnd kvennaskól-
ans í Reykjavík, um styrk úr jafnaðarsjóði amtsins, reikning yfir tekjur og
gjöld skólans frá 1. sept. 1900 til 31. ágúst 1901 og skýrslur um skólahald-
ið 1901—1902 og vorpróf 1902.

Amtsráðið veitti skólanum 100 kr. úr jafnaðarsjóði.

23. Samkvæmt tillögum sýslunefndarinnar í Árnessýslu og Rangárvallasýslu
veitti amtsráðið sæluhúsverði Guðna Þorbergssyni á Kolviðarhóli 100 kr. úr
jafnaðarsjóði.
24. Forseti lagði fram erindi dags. 1. þ. m., frá Guðmundi Lýðssyni á Fjalli á
Skeiðum, þar sem hann sækir um 100 kr. styrk á ári úr jafnaðarsjóði til
stofnunar og viðhalds á kynbótabúi fyrir sauðfje, sem hann ætlar að koma
upp á nefndum stað.

Amtsráðið áleit, að málefni þetta væri eptir eðli sínu sýslumál, og að
það lægi beinast við, að sýslufjelaði tæki það að sjer til styrktar og eptir-
lits með styrk Búnaðarfélagss Íslands og búnaðarfélagsmanna í sveitunum.
Amtsráðið gat því eigi fundið ástæðu til að leggja nokkurn styrk fram til
þessa fyrirtækis.

25. Lagðir voru fram aptur reikningar yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Suður-
amtsins, Búnaðarskólasjóðs Suðurstamtsins, og styrktarsjóðs verðugra og þurf-
andi þjóðjardalandseta og ekkna þeirra í Suðurstamtinu fyrir 1901, og höfðu
þessir reikningar verið endurskoðaðir. Amtsráðið samþykkti þá alla án
athugasemda.
26. Forseti lagði fram brjef sýslumannsins í Árnessýslu, dags. 26. apríl þ. á.,
þar sem hann ber undir samþykki amtsráðsins þá ályktun sýslunefndarinn-
ar, að veita trjesmið Þorkeli Hreinssyni á Eyrarbakka 30 kr. styrk árlega
af sýslusjóði til þess að kosta barn hans, mállausan hálfvita, á uppeldis-
stofnun í Danmörku, á meðan hann þyrfti styrksins við til þess og þægi
eigi af sveit. Í annan stað mælir sýslunefndin með því, að manni þessum
verði veittur styrkur til framfærslu barnsins af jafnaðarsjóði, er nemi

100 kr., eða svo mikil upphæð, sem amtsráðið sæi sjer fært að veita. Ennfremur var framlagt erindi frá Þorkeli Hreinssyni sjálfum, þar sem hann sækir um, að amtsráðið vilji veita til framfærslu barnsins 120 kr. á ári.

Amtsráðið sá sjer eigi fært að veita hinn umbeðna styrk, nje heldur samþykkja framlag til þessa úr sýslusjóði, en vildi aptur á móti taka það fram, að því virtist rjettara, að snúa sjer með þessa styrkbeiðni til alþingis, er leggur fje til þess, að annast daufdumba, en þar sem aumingi sá, sem hjer á í hlut, er kominn á stofnun í Danmörku og nýtur þar styrks af rikissjóði, og getur því að eins haldið áfram að dvelja þar, að faðir hans fái styrk til þess, að borga fyrir hann þar, þá vill amtsráðið mæla sem bezt með því, að manni þessum verði veittur styrkur til þess úr landssjóði.

27. Forseti skýrði frá úrskurði þeim, sem hann hafði lagt á athugasemdir endurskoðanda við efnahagsreikning skólabúsins á Hvanneyri fyrir 1900—1901 og fjellu þær niður eptir svörum.

Framlagðir voru aptur reikningar yfir tekjur og gjöld búnaðarskólans á Hvanneyri, eða reikningur yfir viðskipti amtsins við búnaðarskólastofnunina 1901—1902, reikningur skólastjóra yfir tekjur og gjöld skólabúsins eða efnahagsreikningur búsins 1901—1902 með tilheyrandi jafnaðarreikningi skólabúsins 31. maí 1902, sjóðsreikningi skólabúsins 1901—1902, og skrá yfir eignir þess 31. maí 1902. Ennfremur var aptur framlagður reikningur yfir tekjur og gjöld Hvanneyrarkirkju 1901—1902, og reikningur eða skýrsla um kostnaðinn við fjós það, sem byggt hefir verið á skólasetrinu fyrir 5936 kr. 16 a. á árunum 1900—1901, og sem er að stærð 15×30 álnir og úr steini með jarnþaki.

Reikningarnir voru allir samþykktir án athugasemda.

Skýrsla skólastjóra um kennsluna á skólanum 1901—1902 og framkvæmdir á jarðabótastörfum o. fl. á skólasetrinu, var ókomin.

Forseti skýrði frá því, að ráðagjörðir stjórnarnefndar Hvanneyrarskólans og sínar öðru megin og stjórnarnefndar »Búnaðarfjeldags Íslands« hins vegar, sem fram fóru í fyrra vor, og sem amtsráðinu eru kunnar, um stofnun mjólkurmedferðarkennslu, sbr. skýrslu um fund amtsráðsins 24.—25. júní f. á. (Stjórnart. 1901, B. bls. 147—148) hefðu leitt til þess, að forseti hefði gjört samning fyrir hönd amtsráðsins við stjórn Búnaðarfjeldagsins um þetta málefni, eptir að það hafði verið rætt ítarlega á búnaðarþingi, þar sem amtsráðsmaðurinn úr Vesturskaptafellssýslu og forseti eiga sæti, og voru til staðar. Forseti framlagði þennan samning, og er fyrirkomulagið það, að Búnaðarfjeldag Íslands skyldi leggja fram 6000 kr. til þess að koma upp tvíloptuðu húsi á Hvanneyri, sem rúmaði bæði kennslu og hibiýli handa kennara og nemendum og til þess að útvega innanstokksmuni í húsið og nauðsynleg kennsluáhöld. Kostnaðurinn við rekstur kennslunnar skyldi hvíla á fjeldaginu. Nemendurnir skyldu eigi greiða nema 15 kr. á mánuði til skólabúsins fyrir fæði, ljós og hita, og er í þessari vægu borgun svo sem fólgið tillag amtsins til stofnunarinnar. Skólabúið skyldi leggja mjólk til kennsl-

unnar, en hvað mikið mjólkurtillagið mætti vera minnst á dag, skyldi síðar 80 ákveðið, aptur á móti skyldi skólabúnið eiga alla framleiðslu af mjólkinni. 6. ágúst Forseti skýrði þá frá, að skólastjóri hefði sjeð um framkvæmdir, sem lúta að því, að setja þetta fyrirtæki í verk, svo sem bygging hússins o. fl. Kennslan hefði byrjað snemma vetrar, en engin skýrsla var komin til amtsráðsins um kennsluna nje um tölu nemenda, önnur en sú, sem í því lægi, að greiðslur búnaðarfelagsins til skólabúsins, og til þess að koma stofnuninni á fót, hefir gengið í gegnum hendur forseta, en fyrir greiðslunum til skólabúsins yrði skólastjóri að gjöra reikningsskil, enda lægi þau fyrir að því leyti, er snerti fæði kennarans og nemenda (fyrst 5 og svo 4 að tölu) í efnahagsreikningi skólabúsins fyrir 1901—1902.

Amtsráðið ræddi nokkuð mjólkurmedferðarkennsluna á Hvanneyri, sjerstaklega með hliðsjón af framlögðu brjefi skólastjóra til forseta, dags. 4. febr. þ. á., og svari forseta, dags. 22. s. m., en vildi eigi gjöra nokkra ákvörðun nú um, hve mikið mjólkurtillagið skyldi vera, fyr en skýrslur og álit skólastjóra hjer að lútandi lægi fyrir.

Forseti lagði fram brjef stjórnarnefndar skólans, dags. 25. febr. þ. á., þar sem hún eptir uppástungu skólastjóra og í samráði við hann hefir látið í ljós, að æskilegt væri, að leyft væri uppá væntanlegt samþykki amtsráðsins að byggja nýja hlöðu á Hvanneyri nú þegar á komanda vori, sem rúmaði 1200 hesta, og sem áætlað væri, að kostaði 2000 kr. Forseti hafði eigi sjeð sjer fært, að taka málaleitun þessa til greina gagnvart yfirlýsingum amtsráðsins um nýjar byggingar á Hvanneyri (sbr. Stjtið. 1900, B. bls. 134—135), enda mundi mál þetta geta beðið til amtsráðsfundarins. Jafnframt hafði forseti lýst því yfir að hann vænti, að meðtaka sundurliðaða áætlun um kostnaðinn við hlöðubyggingu þessa, sem að stærð mundi verða áþekk hlöðunni, sem var byggð 1897, og ætti hún ekki að kosta meir en 2000 kr.

Í sama brjefi hafði stjórnarnefndin hreyft því, að vatnsbólið á Hvanneyri væri ekki svo gott, sem æskilegt væri, en vatnsbrúkun væri mikil bæði handa skólabúinu og til mjólkurmedferðarkennslunnar (1200 pottar á dag). Það var hugsun nefndarinnar að bæta úr þessu með vatnsleiðslu, og þar sem hún einkum yrði gjörð mjólkurmedferðarkennslunnar vegna, mundi »Búnaðarfelag Íslands« taka þetta mál að sjer. Eptir uppástungu nefndarinnar hafði forseti síðan skrifað fjelaginu 18. marz þ. á., og farið þess á leit, að það tæki uppástungu þessa til yfirvegunar, og ljeti verkfræðing rannsaka, hvort hægt væri að koma vatnsleiðslu á á Hvanneyri, og gjöra áætlun um kostnaðinn. Búnaðarfelagið hefir þar næst skýrt svo frá í brjefi, dags. 23. maí þ. á., að það hefði fengið verkfræðing landsins til þess að ihuga þetta í sumar, þegar hann yrði á ferð um Borgarfjörð.

Þá var framlagt brjef stjórnarnefndarinnar, 12. þ. m., þar sem þær tilögur eru gjörðar, að leggja til hlöðubyggingar á næsta sumri 2500 kr., til aðstoðarkennara 300 kr. árslaus, til smiðakennslu 100 kr. og til annara þarfa (hjúanna, verkalaun, kaupstaðarvarnings og fóðurbætis) 1900 kr.

80
6. ágúst

Ennfremur er stungið uppá, að sett sje járnvírsgirðing kringum engjarnar á Hvanneyri, á þeim svæðum, þar sem skurðum yrði ekki við komið og einnig í kringum kúahagann; áætlun liggur ekki fyrir, en æskilegt væri að verk þetta yrði framkvæmt á næsta vori, og að nægilegt fje til þess væri þá til.

Amtsráðið samdi með hliðsjón af því, sem sagt er að framan, eptirfylgjandi

Áætlun

yfir tekjur og gjöld Hvanneyrarskólans fyrir 1902—1903.

Tekjur.

1. I sjóði 1. júní 1902.	kr. 677,43
2. Landssjóðsstyrkur á árinu 1903	— 2500,00
3. Gjald úr jafnaðarsjóði á árinu 1902 eptir 1. gr. laga 4. júní 1898, um breyting á gjaldheimtum til amtssjóða og sýslusjóða	— 840,00
4. Leigutekjur búnaðarskólasjóðsins á árinu 1902.	— 300,00
5. Tillag úr jafnaðarsjóði (af jafnaðarsjóðsgjaldinu fyrir 1902 og ályktun amtssjóðsins á fundi 24.—25. júní 1901)	— 4500,00
	kr. 8817,43

Gjöld.

1. Afborganir upp í lán og vaxtagreiðslur:	
a, til landssjóðs	kr. 1504,00
b, til landsbankans	— 1167,50
c, til kirkjusjóðs	— 132,00
	kr. 2803,50
2. Skuldir frá fyrra ári:	
a, við verzlanir	kr. 115,87
b, við aðra og skólastjóra	— 234,19
	— 350,06
3. Laun skólastjóra	— 1200,00
4. Laun aðstoðarkennara	— 300,00
5. Til smíðakennslu	— 100,00
6. Til hjúalauna, verkalauna, daglaunamanna, kaupstaðarvarnings, fódurbætis o. fl.	— 1800,00
7. Til bókakaupa handa lærisveinum	— 60,00
8. Önnur útgjöld	— 500,00
9. Eptirstöðvar	— 1703,87
	kr. 8817,43

Amtsráðið fól forseta sínum að leyfa byggingu á hlöðu, þeirrar stærðar, sem stungið var upp á, að fenginni sundurliðaðri áætlun, og mætti til þess verja hinum áætlðu eptirstöðvum 1708 kr. 87 a. auk allt að því 400 kr. úr búnaðarskólasjóði, með leyfi landshöfðingja. Um girðinguna vildi amtsráðið ekki gjöra nokkra áætlun að sinni, enda lægi ekki fyrir nein áætlun um kostnaðinn,

Þá var samið yfirlit yfir efnahag búnaðarskólafnunarinnar í fardög- **80**
um 1902. 6. ágúst

Eignir.

1. Hvanneyrareignin að kirkjunni fráskilinni . . .	kr. 17000,00	
2. Kirkjan á Hvanneyri	— 3800,00	
3. Hús	— 27350,00	
4. Lifandi peningur	— 8189,00	
5. Jarðyrkjuverkfæri, heyskaparáhöld, reiðskap- ur o. fl.	— 1620,25	
6. Bækur og kennsluáhöld	— 262,50	
7. Smíðatól og fl.	— 200,50	
8. Skip og laxveiðaaðhöld	— 390,00	
9. Heyfyrningar og búsafléifar	— 3320,00	
10. Annað lausafje	— 2552,75	
11. Útistandandi skuldir	— 476,14	
12. a. Inneign í landsbankanum . . .	kr. 614,18	
b. Hjá amtinu	— 63,25	— 677,43 kr. 65838,57

Skuldir.

1. Óborguð lán:

a. Úr landssjóði:

1. Eptirst. af láni frá ¹⁹ / ₁₀ '85	kr. 676,19	
2. — — — — ⁸ / ₆ '86	— 1798,58	
3. — — — — ³ / ₉ '82	— 7883,36	
4. — — — — ³⁰ / ₇ '94	— 2526,10	
5. Lán án afborgana ²⁴ / ₁₀ '88	— 11800,00	kr. 24684,23

b. Úr landsbankanum:

1. Eptirst. af láni frá ²⁵ / ₇ '95	kr. 1800,00	
2. — — — — ¹⁰ / ₇ '98	— 3500,00	— 5300,00

c. Úr kirkjusjóði frá ¹⁵/₁ 1894

d. Úr búnaðarsjóði Suðuramtsins

2. Aðrar skuldir	— 350,06	
3. Mismunur	— 33704,28	kr. 65838,57

28. Þá var rædd og samþykkt áætlun yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins á árinu 1903.

Tekjur:

1. Væntanl. eptirstöðvar við árslok 1902 . . .	kr. 1500,00	
2. Jafnaðarsjóðsgjald, þar með talið gjald samkv. 1. gr. laga 4. júní 1898, um breyt. á gjöldum til amtssjóðs og sýslusjóðs	— 6000,00	kr. 7500,00

80

Gjöld:

6. ágúst

1. Kostnaður við amtsráðið	kr. 600,00
2. Ferðakostnaður	— 50,00
3. 9. afborg. uppí og vaxtagreiðsla af láni til Ölfus- árbrúar	— 482,63
4. Kostn. samkv. lögum 2. okt. 1891 um skipun dýralækna á Íslandi	— 200,00
5. Menntamál (Kvennaskól. í Reykjavík).	— 100,00
6. Gjald til búnaðarskóla á Hvanneyri á skola- árinu 1903—1904, samkv. 1. gr. laga 4. júní 1898 um breyting á gjöldum til amtssjóða og sýslusjóða	— 840,00
7. Tillag til búnaðarskólans á Hvanneyri fyrir skólaárið 1903—1904	— 4000,00
8. Ýmisleg gjöld	— 400,00
9. Eptirstöðvar	— 827,37
	kr. 7500,00

29. Amtsráðið ályktaði að veita 20 kr. úr jafnaðarsjóði fyrir skriptir á amtsráðsfundinum.

Fleiri mál komu eigi til umræðu, og var svo fundi slitið.

Suðuramtið, 6. ágúst 1902.

J. Havsteen.

81

Skýrsla

26. maí

um aðalfund amsráðs Vesturamtsins 10. maí 1902.

Ár 1902 10. maí var aðalfundur amtsráðsins í Vesturamtinu settur og haldinn í Reykjavík af forseta þess, amtmanni Julius Havsteen ásamt amtsráðsmönnum: kaupmanni Sæmundi Halldórssyni í Stykkishólmi (úr Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu), sýslumanni Birni Bjarnarsyni á Sauðafelli (úr Dalasýslu), hreppstjóra Snæbirni Kristjánssyni í Hergilsey (úr Austurbarðastrandarsýslu), síra Þorvaldi Jakobssyni í Sauðlauksdal (úr Vesturbarðastrandarsýslu), síra Kristni Danielssyni á Söndum (úr Vesturísafjarðarsýslu), síra Páli Stephensen á Melgraseyri (varamanni úr Norðurísafjarðarsýslu) og prófasti, síra Páli Ólafssyni í Vatnsfirði (úr Strandasýslu). Amtsráðsmaðurinn úr Mýrarsýslu, Ásgeir Bjarnason í Knararnesi var ókominn þá er fundurinn var settur, en mætti á fundinum annan dag fundarhaldsins; hafði teptzt á leiðinni. Forseti gat

þess, að amtsráðsmaðurinn úr Nordurísafjardarsýslu síra Sigurður Stefánsson í 81
Vigur hefði tjáð forföll sín. 26. maí

Þessi mál komu til umræðu á fundinum:

1. Forseti lagði fram reikning yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Vesturamtsins fyrir 1901, og var hann falinn amtsráðsmönnum úr Strandarsýslu og Vesturbarðarstrandarsýslu til endurskoðunar.
2. Forseti lagði þvínæst fram reikning yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs Vesturamtsins fyrir 1901, og var hann fenginn amtsráðsmönnum úr Dala-sýslu og Austurbarðarstrandarsýslu til endurskoðunar.
3. Reikningurinn yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðs Vesturamtsins fyrir 1901, sem einnig var framlagður, var fenginn í hendur amtsráðsmönnum úr Nordurísafjardarsýslu og Vesturísafjardarsýslu til endurskoðunar.
4. Reikningurinn yfir tekjur og gjöld amtsbókasafnsins í Stykkishólmi fyrir 1901 var fenginn amtsráðsmanninum úr Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu til endurskoðunar.
5. Forseti skýrði frá, að inneign styrktarsjóðsins »Þorvaldar minning« í Söfn-unarsjóði Íslands væri að eins 4872 kr. 46 a.
6. Forseti skýrði frá því, að hann hefði á síðastliðnu sumri lagt sýslumönnum á hinu svo nefnda kláðagrunaða svæði í báðum ömtunum fyrir, að láta al-mennar fjárskóðanir framfara að haustinu til, þegar fjeð væri komið af fjalli, og viðhafa aðskilnað á sjúku fje og heilbrigðu, og lækningar á því, sem fyndist með kláða. Skýrslur sýslumanna um árangurinn af þessum ráðstöfunum höfðu sýnt, að kláði væri með minnsta móti, og enn vægari en í fyrra að því leyti, sem enginn kláði hefði fundizt í Nordurísafjardar-sýslu og Árnessýslu og þvínær enginn í Gullbringu- og Kjósarsýslu; kláði hefði að eins fundizt á 141 kind alls á 77 heimilum. Forseti kvaðst því eigi hafa fundið ástæðu til að gefa út sjerstakar fyrirskipanir snertandi varnir gegn fjárkláða á yfirstandandi vori, bæði vegna þess, að svo lítið hefði bor-ið á kláða, og svo vegna þess, að það meðul, sem hið opinbera á að leggja til lögskipaðra ráðstafana gegn fjárkláða, samkvæmt lögum 8. nóvbr 1901, um viðauka við og breyting á tilsk. 5. jan. 1866, um fjárkláða og önnur næm fjárveikindi á Íslandi, og tilsk. 4. marz 1871, um viðauka við þessa tilskipun, sem öðluðust gildi 26. febr. þ. á., eigi gátu verið til taks nógu snemma.

Forseti skýrði frá því, að hann hefði í hyggju, að fyrirskipa almennar skóðanir á fje á hinu kláðagrunaða svæði á næsta hausti eða byrjun vetr-ar, og baðanir á þeim svæðum, þar sem helzt bæri á kláða, og væri í ráði, að amtsdýralæknirinn ferðaðist um og leiðbeindi mönnum við framkvæmd á böðunum. Með tilliti til heilbrigðisástands sauðfjárins og hafandi fyrir aug-um þær ráðstafanir gegn fjárkláða, sem nú voru nefndar, og sem skyldu gjörðar á komanda hausti og vetri, kvaðst forseti hafa í samráði með dýra-lækni gjört áætlun um, hvað mikið skyldi kaupa af baðlyfjum, til þess að fullnægja 4. gr. fyrnefndra laga 8. nóv. 1901, og þareptir útvegað 7186 pd. af tóbaksblöðum og 96 pd. af tóbakslegi (til reynslu). Þessum forða hafði

81

26. maí

svo verið skipt niður á sýslurnar, og sendur út með »Skálholti« og »Reykjavík« á tiltekna staði, en það, sem ætlað er Gullbringu- og Kjósarsýslu og Árnessýslu, er geymt hjer, og er það undir það 1400 pd. Forseti skýrði ennfremur frá fyrirkomulagi því á útbýtingu baðlyfjanna, sem hann hefði sagt fyrir um, og að hann hefði beðið sýslumenn, að leiða athygli fjáreigenda að því, að baðmeðulum yrði að eins útbýtt ókeypis til lögskipaðra ráðstafana eftir 4. gr. laganna, en menn yrðu sjálfir eptir sem áður að kaupa sjer þau lyf, sem þeir notuðu við þrifaböð á sauðkindur og lömb, enda vænti hann, að menn hættu eigi að viðhafa slík böð af þeirri sök, að þeir sjálfir yrðu að bera kostnaðinn við þau, eins og hingað til.

7. Forseti lagði fram reikning yfir viðskipti amtsins við búnaðarskólastofnunina í Ólafsdal á skólaárinu 1901—1902, og gat þess, að skólastjóri hefði lofað, að senda skólaskýrslu fyrir nefnt skólaár síðar.

Forseti minntist svo á það, sem amtsráðinu er kunnugt, að til hans hefði komið skömmu eptir amtsráðsfundið í fyrra, 17. júní f. á., nokkrar áskoranir með allmörgum nöfnum undir úr Dalasýslu, Strandasýslu og Austurbarðarstrandasýslu um að nema úr gildi þá ályktun amtsráðsins, að sinna eigi málaleitun skólastjóra Torfa Bjarnasonar um að amtið keypti Ólafsdal, Belgsdal og Stóramúla með tilheyrandi húsum og áhöfn o. s. frv., þannig að skólastofnunin þar yrði að öllu leyti opinber eign; í annan stað hefði þess verið farið á leit í áskorunum þessum, að kallað væri saman amtráðið sem allra fyrst til þess það tæki þá ákvörðun, sem væri amtinu sæmileg og gagnleg, en það væri að kaupa Ólafsdalsskólann og halda honum áfram. Forseti kvaðst eigi hafa sinnt þessum áskorunum, eins og eðlilegt var, en eptir að alþingi hafði veitt Vesturamtinu 10,000 kr. styrk, ef það keypti búnaðarskólann í Ólafsdal með tilheyrandi jörðum og búi, hefði hann fundið sjer skylt að leggja Ólafsdalsskólamálið aptur fyrir amtsráðið. Þótt sýslunefndirnar hefðu fjallað um þetta mál 1899, hefði forseti álitid það nauðsynlegt, að gefa þeim aptur tækifæri til að ihuga það, og ræða það, svo amtsráðið hefði bliðsjón af álitu þeirra.

Forseti hafði því skrifað sýslumönnum 15. nóv. f. á., og skorað á þá, að leggja þetta málefni, eins og það nú horfði við, fyrir sýslunefndirnar, og útvega og senda amtinu álit þeirra um það og skýlausa og ótvíræða yfirlýsing þeirra, um hvort þær væru með því, að Vesturamtið kaupi skólastofnunina í Ólafsdal, sem sje jarðirnar Ólafsdal, Belgsdal og Stóra Múla með húsum og byggingum, búi og öðru tilheyraudi, og með hverjum kjörum, eða á móti því að ráðizt verði í þetta.

Forseti lagði þarnaest fram gjörðabókarútdrætti og brjef sýslumanna, viðvíkjandi þessu máli, og hafði árangurinn orðið sá, að 4 sýslunefndir, sem sje í Stranda-, Vesturisafjarðar-, Austurbarðarstrandar-, og Dalasýslu voru með því, að amtið keypti Ólafsdal o. s. frv., en fyrir sanngjarnt verð, eða það verð, sem málsaðilar kæmu sjer saman um, en hinar 4 voru á móti því, að kaupin færu fram. Sýslunefndin í Mýrarsýslu hafði aptur á

móti lagt það til, að Torfa Bjarnasyni í Ólafsdal yrðu gefnar upp 10,000 kr. 81 af skuld hans við amtið, og að amtsráðið mælti fram með því við alþingi, 26. maí að honum verði veittar, að gjöf eða í verðlaunaskyni þær 10,000 kr., sem fjárveitingarvaldið hefir ætlað til að kaupa skólafundunina. Sömu leiðis hafði sýslunefndin í Norðurisafjardarsýslu lagt það til, að amtsráðið gæfi Torfa skólafundgjafa Bjarnasyni 10,000 kr. eftir af skuld hans við amtið.

Amtsráðið ályktaði, að kjósa 3 manna nefnd til þess að ihuga og ræða þetta mál í heild sinni og láta uppi ákveðnar tillögur sínar um það. Fyrir kosningu urðu Ásgeir Bjarnason, Snæbjörn Kristjánsson og J. Havsteen. Til vara í nefndina var kosinn síra Þorvaldur Jakobsson, ef Ásgeir Bjarnason eigi skyldi koma á fundinn.

Fundi frestað.

Fundurinn var aptur settur næsta dag. Forseti lagði fram og las upp álit nefndarinnar í Ólafsdalsskólamálinu, sem gengur út á það, að kaupa skólafunduninni með öllu tilheyrandi, þannig að kaupverðið yrði 27,500 kr. eftir uppástungu eins nefndarmannsins, 30,000 kr. eftir uppástungu annars, og 31,000 kr. eftir tillögu hins þriðja. Ef Torfi Bjarnason ekki vildi sinna þessu boði, lagði nefndin það til, að honum yrðu gefnar upp skuldir hans við amtssjóðinn og 2 aðra sjóði, sem amtsráðið hefir umsjón með, alls 17,450 kr., og væri amtsráðið laust við öll frekari afskipti af skólafundinu í Ólafsdal framvegis og fjárframlög til hans og var málið síðan rætt nokkuð. Þareftir var það fengið Torfa skólafundgjafa til ihugunar og yfirvegunar, hvort hann vildi sinna tilboðum þessum og þá hvoru.

Málinu var frestað til næsta dags.

8. Forseti skýrði frá fullnustu á úrskurðum, sem amtsráðið hafði lagt á sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikninga fyrir 1900 og fyrir 1899. Ennfremur skýrði forseti frá úrskurðum þeim, sem hann í umboði amtsráðsins hafði lagt á sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningana úr Dalasýslu fyrir 1900, sem eigi voru komnir til amtsráðsins, þá er það hjelt fundinn í fyrra.

Forseti lagði þar næst fram sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikninga fyrir 1901 úr öllu amtinu, ásamt athugasemdum endurskoðenda í hjerði, og hafði forseti yfirfarið þá alla eins og fyrirskipað er. Amtsráðið úrskurdaði þvínæst gjörðar athugasemdir við þessa reikninga og við reikninga yfir kostnað við Laxárdalsbrúna 1901, sem þó eigi var samþykktur að sinni.

9. Þá voru framlögð og yfirfarin eptirnefnd endurrit af gjörðabókum allra sýslunefndanna fyrir 1901 og úr Dalasýslu að auki fyrir 1900:

A. Úr Strandasýslu frá 3.—6. apríl þ. á.

B. Úr Norðurisafjardarsýslu frá 7.—8. marz þ. á. Samkvæmt beiðni sýslunefndarinnar og brjefi sýslumanns, dags. 15. marz þ. á., samþykkti amtsráðið, að jafna mætti niður sem sýslusjóðsgjöldum á yfirstandandi ári 2528 kr. 48 a., sem fer fram úr því, sem má jafna niður án leyfis amtsráðsins, er nemur 1901 kr. 53 a.

- C. Úr Vesturísafjardarsýslu frá 27. febr. þ. á.
 D. Úr Vesturbarðastrandarsýslu frá 19.—20. marz þ. á.
 E. Úr Austurbarðastrandarsýslu frá 12.—15. marz þ. á.
 F. Úr Dalasýslu frá 17. júní 1901 og frá 19.—20. apríl þ. á.
 G. Úr Snæfellsness- og Hnappadalssýslu frá 10.—11. apríl þ. á. Forseti gat þess að hann hefði með brjefi, dagsettu 15. febr. þ. á., leyft sýslunefndinni að jafna niður sem sýslusjóðsgjaldi allt að því 2500 kr., sem fer fram úr því, sem má jafna niður án leyfis amtsráðsins, er nemur 1958 kr. 41 e.
 H. Úr Mýrasýslu frá 9.—10. apríl. þ. á.
10. Forseti lagði fram hinar fyrirskipuðu skýrslur um ástand styrktarsjóða handa alþýðufólki fyrir árið 1901 úr Strandasýslu, Norður- og Vesturísafjardarsýslu, Dalasýslu og Mýrasýslu. Forseti kvaðst hafa skrifað hlutaðeigandi sýslumönnum um að senda hinar vantandi skýrslur úr Austur- og Vesturbarðastrandarsýslu og úr Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.
- Hinar innkomnu skýrslur voru yfirfarnar með hliðsjón af endurritunum af gjörðabókum sýslunefndanna, og fann amtsráðið eigi neitt við skýrslurnar úr Stranda- og Mýrasýslu að athuga. Forseti gat þess, að útbýting hefði ekki átt sjer stað í Dalasýslu á árinu 1901, sem þó hefði staðið til, vegna þess að öll brjef sýslumanns, dagsett 25. júní f. á., þar sem hann tilkynnti hreppunum, hve mikið fje kæmi til útbýtingar, hefðu misfarizt. Það sjest heldur ekki af skýrslunum úr Norður- og Vesturísafjardarsýslum, að nokkur útbýting hafi átt sjer stað þar á árinu 1901, eins og tilætlazt er í Reglum um úthlutun styrks úr styrktarsjóðum handa alþýðufólki, 16. nóvember 1900, og kvaðst forseti hafa skrifað sýslumanni hjer að lútandi og heimtað skýrslu hans um, hvernig því viki við.
11. Forseti lagði fram brjef sýslumannsins í Ísafjardarsýslu, dagsett 15 marz þ. á., þar sem hann samkvæmt ályktun sýslunefndarinnar í Norðurísafjardarsýslu beinir þeirri tillögu til amtsráðsins, að bókasafn Vesturamtsins verði flutt til Ísafjardarkaupstaðar með því að það væri þar miklu betur sett og fleirum til gagns.

Jafnhliða þessu var framlagt brjef sýslumannsins í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, dagsett 15. f. m., þar sem skýrt er frá þeirri ályktun sýslunefndarinnar þar, að skora á amtsráðið, að sinna eigi fyrnefndri áskorun Ísfirðinga, þar sem safnið væri bezt sett í Stykkishólmi, enda ætti safnið þar hús nýbyggt og mundi safnið hafa verið stofnað í því skyni eða með því skilyrði, að það skyldi vera í Stykkishólmi.

Bókasafn þetta var stofnað með bókum, sem gefnar voru í Kaupmannahöfn 1844 til þess að stofna bókasafn til almennra nota í Vestur-amtinu, og í reglugjörð þeirri, sem samin var 1847, er svo ákveðið, að geymslustaður bókasafnsins skuli vera í Stykkishólmi. Í hinni gildandi reglugjörð, 21. júní 1895, er sömuleiðis byggt á því, að safnið skuli vera í Stykkishólmi. Hvorug reglugjörðin hefir hlotið konungsstaðfestingu; en í lögum 4. desbr. 1886,

um prentsmiðjur, er sagt, að amtsbókasafnið sje í Stykkishólmi, og er þann- 81
ig gjört ráð fyrir því í lögum, að bókasafnið sje þar. 26. maí

Amtsráðið álitur því, að það hafi enga heimild til þess að fyrirskipa, að bókasafnið verði flutt á Ísafjörð, enda er það betur sett í Stykkishólmi en á Ísafirði að því leyti, er snertir almenn afnot þess, eða afnot þess af amtsbú- um yfir höfuð.

Forseti skýrði frá, að hin fyrirhugaða aðgjörð á húsi safnsins, sem 200 krónur voru veittar til í fyrra af amtsjafnaðarsjóði, ætti að fara fram á yfirstandandi ári.

Ennfremur skýrði forseti frá því, að hann fyrir hönd amtsráðsins hefði 23. desber. f. á. skipað hjeradslækni Guðmund Guðmundsson í Stykkishólmi í forstöðunefnd safnsins í stað hjeradslæknis Davíðs Sch. Thorsteinssonar, sem er burtvikinn úr Stykkishólmi. Verzlunarstjóri Ingólfur Jónsson er nú bókaþörfur í stað hjeradslæknis Davíðs Sch. Thorsteinssonar.

12. Amtsráðið samþykkti þá ályktun sýslunefndarinnar í Strandasýslu, að ganga í ábyrgð fyrir eða sjálf taka allt að 1400 króna lán handa hjeradslækni Guðmundi Scheving til húsbýggingar í Hólmavík, með nánari tilteknum skilmálum til tryggingar fyrir sýslusjóðinn.

Amtsráðsmaðurinn úr Mýrasýslu, Ásgeir Bjarnason, mætti á fundinum meðan stóð á málinu Nr. 11.

Fundi frestað til næsta dags kl. 9. f. h.

Næsta dag kl. 9 f. h. var fundinum haldið áfram.

13. Var þá framhaldið að ræða Ól. f. d. skólamálið fyrir lokuðum dyrum.

Skólastjóri Torfi Bjarnason var mættur á fundinum og lýsti því yfir, að hann tæki því boði amtsráðsins, að það gæfi honum upp skuldir þær, sem hann er nú í við amtssjóð, Búnaðarskólasjóð og Búnaðarsjóð amtsins, að upphæð alls 17,450 kr., þannig að amtið sje þá laust við alla umsjón með skól- anum og fjárframlög til skólahalds, sem verða kynni í Ólafsdal framvegis.

Þá var borin upp tillaga amtsráðsmannsins úr Dalasýslu um, að kaup- verðið yrði hækkað uppí 35,000 krónur, og var sú tillaga felld með 8 at- kvæðum, en aptur á móti ályktaði amtsráðið með 8 atkvæðum gegn 1, að gefa Torfa Bjarnasyni upp fyrnefnda skuldaupphæð með ádurgreindum kjör- um, og fól forseta, að leita samþykkis landshöfðingja til þessa.

Amtsráðið ályktaði að mæla með því við landshöfðingja, að landssjóðs- styrkurinn til Ólafsdalsskólans fyrir yfirstandandi ár, 2500 krónur, fjelli til Torfa Bjarnasonar, sem ætlar að ljúka kennslu nokkurra pilta, sem á skól- anum eru, og lýsti því yfir, að það afsalaði sjer þeim hluta, sem það kynni að eiga tilkall til af þessum styrk, fyrir tímabilið frá 1. jan. til 14. maí þ. á.

14. Forseti lagði fram brjef sýslumannsins í Ísafjardarsýslu, dagsett 15. marz og þar með fylgjandi ágripsendurrit af gjörðabók sýslunefndarinnar í Norður- ísafjardarsýslu frá fundi hennar 7.—8. marz þ. á. Samkvæmt endurritinu leggur sýslunefndin það til, að Súðavíkurhreppur, Ögurhreppur og Reykja- fjardarhreppur verði hver um sig yfirsetukvennaumdæmi á því svæði, sem hið

81

26. maí

núverandi 3. og 4. umdæmi ná yfir, og þannig, að töluröð umdæmanna breyttist,

Amtsráðið samþykkti þessa tillögu, og er þá 3. umdæmið Súðavíkurhreppur, 4. umdæmið Ögurhreppur og hið 5. Reykjarfjarðarhreppur.

15. Reikningarnir yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins, Búnaðarsjóðs Vesturamtsins, Búnaðarskólasjóðs Vesturamtsins og amtsbókasafnsins í Stykkishólmi fyrir 1901 voru aptur framlagðir og samþykktir án athugasemda.
16. Forseti lagði fram erindi frá hreppsnefndinni í Neshreppi innan Ennis, dagsett 1. febr. þ. á., með fylgiskjölum, þar sem hún ber sig upp undan því, að sýslunefndin í Snæfellsness og Hnappadalssýslu hefur á fundi sínum 21. og 22. maí f. á. neitað nefndinni um leyfi til að taka 1000 kr. lán til þess að koma upp þinghúsi fyrir hreppinn í sambandi við bindindisfelögin í Ólafsvík, eða jafna niður á hreppsþúa jafnhárri upphæð á næstu tveim árum, og mælist í annan stað til, að amtmaður vildi leggja þetta mál aptur fyrir sýslunefndina, og hlutast til um, að sýslunefndin veiti hið umtalada leyfi.

Málið hefir nú aptur verið borið undir sýslunefndina og hafði hún enn neitað með 8 atkvæðum gegn 2, að veita hið umbeðna leyfi að svo stöddu, bæði vegna þess, að menn væru mjög á skiptum skoðunum um málið heima í hreppnum, og þess, að nú stæði til að skipta hreppnum í 2 hreppsfélög, enda væri skólahúsið í Ólafsvík viðunanlegt sem þinghús og hagur hreppsþúa þröngur. Ennfremur hafði sýslunefndin lýst því yfir, að hún mundi samkvæmt 18. og 38. grein tilskipunar 4. maí 1872, um sveitarstjórn á Íslandi, sbr. 52. gr., eiga úrslitavald um þetta mál.

Amtsráðið ályktaði, að það fyndi eigi ástæðu til, að hlutast frekar til um þetta mál, sem hefði fengið lögleg úrslit af hálfu sýslunefndarinnar.

17. Forseti lagði fram brjef frá sýslumanninum í Dalasýslu 11. þ. m., þar sem hann leitar samþykkis amtsráðsins til þeirrar ályktunar sýslunefndarinnar í nefndri sýslu, að ábyrgjast 200 króna lán handa hjeradslækni Sigurði Sigurðssyni í Búðardal, úr landssjóði af þeirri upphæð, sem í 19. grein fjárlaganna er ætluð til að lána handa þurrabúðarmönnum til jarðræktar og húsabóta.

Amtsráðið veitti hið umbeðna samþykki, en vildi taka fram, að lækniinn væri ekki þurrabúðarmaður í eiginlegri merkingu orðsins.

18. Forseti lagði fram brjef amtsdýralæknisins, dagsett 1. maí þ. á., þar sem hann skýrir frá því, að hann hafi útbýtt bóluefni í rúm 100,000 fjár síðasta ár, og að allar sýslur í Vesturamtinu hafi fengið sinn skerf af því, nema Ísafjardarsýsla, en þaðan hafi ekkert verið pantað.

Forseti skýrði frá, að dýralæknirinn væri nú eftir skipun amtsins farinn upp í Borgarfjörð til þess að rannsaka hina svonefndu »skitupest« í lömbum, sem gjört hefði vart við sig þar, sjer í lagi í Mýrasýslu.

19. Forseti lagði fram frumvarp til reglugjörðar fyrir Vesturísafjardarsýslu, um notkun afrjetta, fjallskil, rjettarhöld og fl.

Amtsráðið athugaði þetta frumvarp og staðfesti það til þess að öðlast gildi 1. sept. næstkomandi.

20. Eptir hlutkesti gekk síra Kristinn Daníelsson á Söndum úr tölu fulltrúa **81**
Búnaðarfélags Íslands, og var hann endurkosinn til 4 ára. **26. maí**
21. Þá var rædd og samþykkt áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins fyrir 1903:

Tekjur:

1. Vætanlegar eptirstöðvar	kr. 1600	
2. Jafnaðarsjóðsgjald	— 3000	kr. 4600

Gjöld:

1. Kostnaður við amtsráðið	kr. 1000	
2. Kostnaður samkvæmt 3. grein laga 2. október 1891 um skipun dýralækna	— 275	
3. Amtsbókasafnið	— 400	
4. 7. afborgun uppí bankalán (12000 kr.) frá 14. nóvember 1896	kr. 600	
og leigur 30. septbr. 1903	— 390	990
5. 3. afborgun uppí bankalán (5000 kr.) frá 30. júlí 1900	kr. 500	
og leigu 30. september 1903	— 175	675
6. Ferðakostnaður	— 60	
7. Ýmislegt.	— 200	
8. Eptirstöðvar	— 1000	kr. 4600
22. Amtsráðið samþykkti, að næsti aðalfundur þess yrði haldinn í Reykjavík.		
33. Fyrir skriptir á fundinum veitti amtsráðið 25 kr.		
Fleiri mál komu eigi til umræðu og var svo fundi slitið.		

Vesturamtið, Reykjavík 26. maí 1902.

J. Havsteen.

Skýrsla.

um aðalfund amtsráðs Norðuramtsins 17.—21. júní 1902.

Ár 1902, hinn 17. júní var aðalfundur amtsráðs Norðuramtsins settur og haldinn á Akureyri af amtmauni Páli Briem, amtsráðsmanni Húnavatnssýslu, Birni bónda Sigfússyni á Kornsa, amtsráðsmanni Skagafjarðarsýslu, Ólafi umboðsmanni Briem á Alfgeirsvöllum, amtsráðsmanni Eyjafjarðarsýslu Stefáni kennara Stefánsyni á Möðruvöllum, og amtsráðsmanni Suðurþingeyjarsýslu Árna prófasti Jónssyni á Skútustöðum.

Á fundinum komu þessi mál til umræðu:

1. Forseti lagði fram reikninga yfir tekjur og gjöld eptirfylgjandi sjóða, árið 1901, með fylgiskjöllum.

82

21. júní

- a. Jafnaðarsjóðs Norðuramtsins.
- b. Búnaðarsjóðs Norðuramtsins.
- c. Styrktarsjóðs fátækra ekkna og munaðarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað.
- d. Bókasafns Norðuramtsins.
- e. Prentsmiðjúsjóðs Norðuramtsins.
- f. Búnaðarsjóðs Eyjafjarðarsýslu og
- g. Þúsund ára afmælissjóðs Eyjafjarðarsýslu.

Amtsráðsmennirnir skiptu reikningum þessum með sjer til endurskoðunar.

Amtsráðsmennirnir rannsökuðu reikninga þessa og gjörðu þá athugasemd við reikning bókasafns Norðuramtsins, að 30 aurar væru vantaldir til útgjalda og var hann þá samþykktur með athugasemd um að 30 aura mætti endurgjalda. Hinir reikningarnir voru samþykktir athugasemdalaust.

2. Forseti lagði fram sýslusjóðsreikninga úr öllum sýslum amtsins fyrir 1901, og sömuleiðis sýsluvegasjóðsreikninga úr sömu sýslum fyrir sama ár og enn fremur brúarsjóðsreikninga Skagafjarðarsýslu og Húnavatnssýslu s. á., alla með tilheyrandi fylgiskjölum. Amtsráðsmennirnir skiptu með sjer reikningum þessum til yfirskoðunar.
3. Framlagt var brjef sýslumannsins í Þingeyjarsýslu, dags. 20. f. m., þar sem hann fer þess á leit fyrir hönd sýslunefndar Suðrþingeyjarsýslu, að amtsráðið leyfi að sleppt væri innheimtu í sýslusjóðinn á þeim 80 kr. 50 aur., sem höfðu verið greiddar fyrir beinan kostnað sýslunefndarmanna útaf fundarhaldi árið 1900, af því nú væri bæði erfitt að innheimta fje þetta, enda hefðu sýslunefndarmenn álitid, að þessi útgjöld væru eigi ólögleg.

Með tilliti til þessa ákvað amtsráðið að við svo búið mætti standa í þetta sinn, en tók það fram að eptirleiðis mætti eigi greiða lík útgjöld úr sýslusjóði.

4. Forseti lagði fram reikning gróðrarstöðvarinnar á Akureyri fyrir 1901 með fylgiskjölum. Amtsráðsmanni Eyjafjarðarsýslu var falið að endurskoða reikning þennan.
5. Framlagðir voru reikningar búnaðarskólans á Hólum 1900—1901, og reikningar yfir tekjur og gjöld kirkjunnar þar s. á., með fylgiskjölum athugasemdum og svörum. Amtsráðið athugaði reikninga þessa, og úrskurðaði þá á þessa leið:

I. Við reikning kirkjunnar var ekkert að athuga.

II. Við hina reikningana:

1. Upplýst með svarinu.
2. Til athugunar.
3. Leiðrjettist í næsta reikningi.
4. Upplýst með svarinu.
5. Sömuleiðis.
6. Til athugunar.

7. SömuLeiðis.

82

21. júní

6. Forseti lagði fram :

1. Skrá yfir innstæðu Hólaskóla, 14. maí 1902.
2. Skrá yfir eignir Hólaskóla, afhentar Flóvent búfræðing Jóhannssyni sem leigufje vorið 1902.
3. Lýsing og virðingargjörð á húsum og öðrum mannvirkjum á Hólum í Hjaltadal vorið 1902.
4. Skrá yfir innstæður Hólaskóla 20. maí 1902.
5. Eptirrit af uppboðsgjörð 20. maí 1902.

Jafnframt skýrði hann frá því, að Flóvent Jóhannsson hefði skömmu fyrir fardaga tekið við jörðinni Hólum ásamt búfje 8056 kr. 75 a. virði og lausafjármunum 3071 kr. 25 a. virði, samkvæmt leigusamningi milli hans og forseta amtsráðsins. Að gefnu tilefni lýsti amtsráðið yfir því, að búfræðingur Flóvent Jóhannsson skyldi með samþykki forseta amtsráðsins, hafa rjett til að leigja jörðina Hof, hjáleigu Hóla, að áskildum rjetti hins núverandi leiguliða, samkvæmt leigusamningi dags. 24. maí 1898.

7. Framlagt var afrit af sjóðsreikningi Hólaskóla frá 14. maí 1901 til 14 maí 1902 með upplýsingum skólastjóra Jósefs Björnssonar um fjárhag skólans. Samkvæmt þessu er skólinn sjálfur nú að öllu leyti skuldlaus, þegar sleppt er skuldum þeim, sem amtið stendur í við landssjóð, sem eru að upphæð 20,145 kr. 81 e. Eignir skólans eru nú :

1. Jörðin með skólahúsi metin	kr. 34,000 00
2. Innstæður leigðar Flóvent Jóhannssyni	— 11,128 00
3. Innstæður skólans metnar	— 1,756 97
4. Uppboðsandvirði	— 1,539 50
	Alls kr. 48,424 47

En uppboðsandvirðið á að ganga til viðgjörða á skólahúsinu, og til að kaupa áhöld fyrir skólann og kirkjuna. Amtsráðið ákvað að fela forseta að fara þess á leit við landshöfðingja að lánum þeim, er amtsráðið hefir tekið úr landssjóði til Hólaskóla, mætti breyta þannig, að lánið yrði 20,000 kr. með afborgun og vöxtum 1200 kr. á ári, og felur forseta að gefa út þar að lútandi skuldbindingar fyrir hönd amtsráðsins.

8. Forseti lagði fram bónarbrjef um kennarastöður við skólann. Amtsráðið veitti búfræðiskandidat Sigurði Sigurðssyni frá Draflastöðum 1. kennarastöðuna við skólann frá 15. okt. þ. á. og 2. kennarastöðuna Jósef búfræðing Björnssyni á Vatnsleysu frá 15. okt. 1903 með þeim rjettindum og skyldum, er forseti amtsráðsins ákveður og þar á meðal uppsagnarfresti, er skal vera að minnsta kosti 6 mánuðir, áður skólaárið byrjar næst eptir upp ögnina. Amtsráðið álitur mjög nauðsynlegt að 2. kennari geti farið utan næsta vetur, og kynnt sjer kennslu á búnaðarskólum erlendis og sjerstaklega meðferð mjólkur, smjörgerð og osta; og felur þá forseta að mæla með því við Búnaðarfélag Íslands að veita honum styrk í þessu efni. Það kom til um-

82
21. júní

ræðu, að setja á stofn mjólkurskóla að sumrinu á Hólum, en amtsráðið áleit rjettara að fresta þessu máli fyrst um sinn.

9. Framlögð var skýrsla um kennslu Zófóníasar prófasts Halldórssonar í Viðvík í móðurmálinu og ritgerðum á því. Um leið og amtsráðið lætur í ljósi ánægju sína yfir kennslu þessari, felur það forseta að hlutast til um, að þessari kennslu verði haldið áfram og að semja um tímakennslu næsta vetur, eptir því sem nauðsynlegt virtist. Veitti amtsráðið til þessa augnamiðs allt að 150 kr.
10. Amtsráðið fól forseta að gefa út nýja auglýsingu um inntöku lærisveina á Hólaskóla, þar sem tekið væri fram, að piltar skyldu leggja sjer til rúmföt.
11. Framlagt var brjef frá prófasti Zófóníasi Halldórssyni í Viðvík, dags. 5. þ. m., þar sem hann óskar eptir því, að amtsráðið hlutist til um að gjört verði við kirkjuna á Hólum, og keypt væri til kirkjunnar altarisklæði, altarisdúkur og vinkanna. Amtsráðið ákvað því, að fela forseta að útvega nákvæma áætlun um aðgjörð á kirkjunni, fyrir næsta amtsráðsfund, og að verja allt að 150 kr., til þess að kaupa áðurnefnda muni til kirkjunnar.
12. Amtsráðsmaður Eyjafjarðarsýslu lagði fram reikning gróðrarstöðvarinnar, er hann hafði endurskoðað. Var reikningurinn síðan samþykktur athugasemdalaust.
13. Amtsráðið tók til ihugunar að garðrækt hjer í Norðuramtinu væri yfirleitt á fremur lágu stigi, og áleit það, að helzta ráðið til þess, að efla hann væri að koma á garðyrkjuskóla í sambandi við gróðrarstöðina á Akureyri. Amtsráðið felur forseta sínum að sækja til Búnaðarffelags Íslands um styrk bæði til gróðrarstöðvarinnar og til garðyrkjuskóla hjer á Akureyri.
14. Amtsráðsmennirnir lögðu fram sýslusjóðsreikningana og voru þeir samþykktir með þessum athugasemdum:
 - a. Við reikning Suðurþingeyjarsýslu þótti þetta athugavert.
 1. Við gjaldlið 3. vantar kvittun fyrir 51 kr., er talin er greidd landfógeta, og ber að útvega hana og senda.
 2. Á fylgiskjali 19. við gjaldalið 4. er eigi tilfærð sú upphæð, er kvittað er fyrir.
 3. Á fylgiskjali 34. við gjaldalið 10. er reiknað fyrir húsalán, átroðning og ýmsan annan kostnað við sýslufundinn kr. 78,95. Þessi upphæð er eigi sundurliðuð, og telur amtsráðið það vitavert.
 - b. Við reikning Eyjafjarðarsýslu þótti ekkert athugavert.
 - c. Við reikning Skagafjarðarsýslu þótti athugavert, að 2 stálstrengir, sem keyptir hafa verið handa sýslusjóði fyrir kr. 33,50 a., eru eigi taldir í skýrslu um eignir og skuldir sýslunnar.
 - d. Við reikning Húnavatnssýslu þótti ekkert athugavert,
15. Amtsráðsmennirnir lögðu fram sýsluvegasjóðsreikningana og voru þeir samþykktir með þessum athugasemdum:
 - a. Við sýsluvegasjóðsreikning Suðurþingeyjarsýslu, þótti athugavert, að sund-

urliðaða reikninga um vegagjörðirnar í sýslunni vanta, og ber að útvega og senda þá ásamt upplýsingum, í hverju vegagjörðirnar eru fólgnar. 82
21. júní

b. Við hina sýsluvegasjóðsreikningana þótti ekkert athugavert.

16. Amtsráðsmennirnir lögðu fram brúarsjóðsreikninga Húnavatnssýslu og Skagafjarðarsýslu.

Við brúarsjóðsreikning Húnavatnssýslu þótti ekkert athugavert, og var hann því samþykktur athugasemdalaust, en við brúarsjóðsreikning Skagafjarðarsýslu þótti athugavert, að oftaldar hafa verið til útgjalda kr. 5,36, eins og sýslumaðurinn hefir skýrt frá í brjefi með reikningunum, og ber að endurgjalda þær í næsta reikningi. Var reikningurinn samþykktur með þessari athugasemd.

17. Framlagt var brjef frá sýslumanninum í Húnavatnssýslu dags. 29. marz þ. á., þar sem hann sækir um fyrir hönd sýslunefndarinnar þar, að amtsráðið samþykki þá breytingu á sýsluveginum í Kirkjukvammshreppi að í stað sýsluvegarins fyrir norðan svokallaða Hvammsá að Kirkjuhvammi yrði vegurinn niður með Hvammsá að norðan ofan á verzlunarstaðinn Hvammstanga tekinn í sýsluvegatölu.

Amtsráðið samþykkti þetta.

18. Framlagt var brjef frá sýslumanninum í Eyjafjarðarsýslu dags. 19. apríl þ. þ., þar sem hann sækir um fyrir hönd sýslunefndarinnar þar, að veita mætti 150 kr. úr sýsluvegasjóði til dragferju yfir Eyjafjarðará á Stokkahlaðahyl.

Amtsráðið samþykkti þetta.

19. Framlagt var brjef frá sýslumanninum í Eyjafjarðarsýslu dags. 19. apríl þ. á., þar sem hann sækir um fyrir hönd sýslunefndarinnar þar, að vegurinn frá Hörgárbrú undan Möðruvöllum út á Ásláksstaðamela verði tekinn í sýsluvegatölu, en vegurinn frá Glæsibæ út á Ásláksstaðamela felldur úr tölu sýsluvega.

Amtsráðið samþykkti þetta.

20. Framlagt var brjef sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu dags. 7. apríl þ. á., þar sem hann óskar þess fyrir hönd sýslunefndarinnar þar, að amtsráðið samþykki, að sýslunefndin megi taka að sjer ábyrgð á eptirstöðvum af láni, er Viðvíkur- og Hólahreppur hafa tekið úr Söfnunarsjóði Íslands fyrir nokkrum árum til afrettarkaupa að afleifum 3,400 kr.

Amtsráðið samþykkti þetta.

21. Framlagt var bónarbrjef frá Karli Finnboðasyni um 400 kr. styrk til þess, að halda áfram námi við kennaraskóla í Danmörku.

Amtsráðið sá sjer eigi fært, að verða við þessari beiðni.

22. Forseti lagði fram bónarbrjef um styrk af Prentsmiðjúsjóði Norðuramtsins og Austuramtsins frá námspiltum á Möðruvallaskóla, Birni Jónssyni á Hreiðarstöðum og Jóni Jónssyni á Auðúlfsstöðum, og frá námsmeyjum á kvennaskóla Eyfirðinga: Jóhönnu Gunnlaugsdóttur frá Einarsnesi og Soffíu Jóhannesdóttur frá Ísafirði.

Amtsráðið veitti hverjum þessara umsækjanda 27 kr.

- 82 23. Forseti lagði fram skýrslur um hag styrktarsjóða alþýðufólks í amtinu.
21. júní Amtsráðið skoðaði þær, og hafði ekkert verulegt við þær að athuga.
24. Framlögð voru bónarbrjef frá stjórn kvennaskóla Eyfirðinga um venjulegan styrk til kvennaskóla þessa, og bónarbrjef frá sýslumanni Húnavatnssýslu um 400 kr. styrk til kvennaskólans í Húnavatnssýslu, og fylgdu bónarbrjefum þessum reikningar skólanna og skýrslur þeirra.
- Kvennaskóla í Húnavatnssýslu voru veittar 400 kr. með 3 atkvæðum gegn 2. Amtsráðsmaður Eyjafjarðarsýslu bar fram þá tillögu, að kvennaskóla Eyfirðinga væru einnig veittar 400 kr., en sú tillaga var felld með 3 atkvæðum gegn 1. Kvennaskóla Eyfirðinga voru því næst veittar 300 kr.
26. Framlagt var bónarbrjef frá forstöðukonu kvennaskóla Húnavetninga um 300 kr. styrk til vefnaðarkennslu í eitt skipti fyrir öll. Amtsráðið veitti fje þetta með samhljóða 3 atkvæðum.
27. Framlögð voru og lesin upp eptirrit af gjörðabókum allra sýslunefnda fyrir yfirstandandi ár:
- a. Fundargjörðir Suðurlingeyjarsýslu frá 10—15. marz þ. á. Við fundargjörðina þótti athugavert, að sýslunefndin hafði veitt til sýslunefndarmanna fyrir gistingu, rúmlán o. fl. kr. 53,25, sem er eigi löglegt.
 - b. Fundargjörðir Eyjafjarðarsýslu frá 8—12. apríl þ. á. og þótti ekkert við þær að athuga.
 - c. Fundargjörðir Skagafjarðarsýslu frá 24—28. febr. þ. á. og þótti ekkert við þær að athuga.
 - d. Fundargjörðir Húnavatnssýslu frá 10—15. marz þ. á. og þótti ekkert við þær að athuga.
27. Forseti skýrði frá því, að hann hefði samkvæmt ósk sýslumannsins í Þingeyjarsýslu og leyfi meiri hluta amtsráðsmanna farið þess á leit við Búnaðarfélag Íslands, að fá Magnús dýralæknir Einarsson til þess, að rannsaka svokallaða sóttarpest á sauðfje í Þingeyjarsýslu, og hefði Magnús dýralæknir Einarsson síðan verið ráðinn til ferðarinnar, en ferðin farizt fyrir vegna íss. Forseti gat þess jafnframt, að í ráði hefði verið að Magnús dýralæknir Einarsson rannsakaði sóttarpest á sauðfje í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu. Amtsráðið fól forseta sínum, að gjöra fyrirspurn um það, hver árangur yrði af rannsóknum þessum.
28. Forseti lagði fram skýrslur um grenjaleitir, um heilbrigði sauðfjár og um heilbrigði manna. Amtsráðið athugaði skýrslur þessar.
29. Forseti lagði fram ýms skjöl og skilríki viðvíkjandi fjárkláðamálinu, og ræddi amtsráðið málið mjög rækilega. Amtsráðið ljet því næst í ljósi það álit sitt, að því fyndist eigi rjett að verja stórfje til ráðstafana gegn fjárkláðanum, sem yrði að skoðast ófullnægjandi til þess að vinna bug á honum. Amtsráðið áleit, að það væri því að eins rjett að leggja þungar byrðar á landsmenn í þessu efni, að það væri örugg von um að ráðstafanirnar gætu leitt til algerðrar útrýmingar fjárkláðanum.

Amtsráðið viðurkennir að visu með þakklæti, að hin nýju lög frá 8,

nóv. 1901 um fjárkláðann feli í sjer mjög þýðingarmiklar rjettarbætur, og **82**
 að heimild er veitt til að verja miklu fje úr sjóði landsins til ráðstafana **21. júní**
 gegn fjárkláðanum, en hinsvegar getur amtsráðinu ekki dulizt, að það enn
 eru ýms atriði, sem gjöra vonina um útrýming fjárkláðans mjög veika.
 Fyrst og fremst virðist skilningur manna á því, hvort hin nügildandi fjár-
 kláðalög fyrirskipi útrýmingu fjárkláðans, talsvert mismunandi, og svo er
 framkvæmdarvaldinu þannig skipt, að ráðstafanirnar geta orðið svo mis-
 munandi í ömtum landsins, að lítið eða ekkert samræmi kann að verða
 milli þeirra. Þannig getur það að álitu amstráðsins komið fyrir, að ráðstaf-
 anirnar í einum hluta landsins miðuðu til þess að útrýma fjárkláðanum al-
 gjörlega, en í hinum hluta landsins miðuðu ráðstafanirnar einungis til þess,
 að bæla fjárkláðann þannig niður, að lítið beri á honum, og afleiðingin yrði
 sú, að þótt það heppnaðist að útrýma fjárkláðanum á einum stað, þá flyttist
 hann þó bráðlega þangað aptur annarstaðar frá. Ennfremur álitur amts-
 ráðið að eptirlit með böðunum sje eigi svo fyrir komið samkvæmt lögunum,
 að veruleg trygging sje fyrir því, að baðanir verði framkvæmdar svo sem
 vera ber, og loks lætur amtsráðið í ljós, að það væri æskilegt að aðstoð
 fróðs manns við ráðstafanir gegn fjárkláða í Nordur- og Austuramtinu sje
 ekki einungis bundin við eitt fjárhagstímabil, heldur við tímann frá því að
 byrjað er á slíkum ráðstöfunum og þangað til þeim er hætt.

Amtsráðið álitur því nauðsynlegt, að á næsta alþingi verði skipuð nefnd
 manna til þess, að athuga og koma fram með tillögur um það, hvernig ráð-
 stöfunum gegn fjárkláðanum skuli haga, svo að sem bezt samræmi verði á
 milli þeirra um land allt, svo og um það, hvernig eptirliti með framkvæmd-
 um og ráðstöfunum gegn fjárkláðanum verði fyrirkomið á sem tryggilegast-
 an og beztan hátt, og loks um það, hvaðan eigi að leggja fram fje, ef
 breyting væri gjörð á því eptirleidis, sem nú er lögákvedið. Amtsráðið fel-
 ur amtsráðsmönnum sínum Árna prófasti Jónssyni, kennara Stefáni Stefáns-
 syni og umboðsmanni Ólafi Briem, sem allir eiga sæti á alþingi, að bera
 fram á næsta alþingi tillögur um skipun nefndar þeirrar, sem hjer hefir
 verið talað um.

Í sambandi við þetta álitur amtsráðið eigi rjett að gjörðar sjeu, eins og
 málið liggur nú fyrir, ráðstafanir gegn fjárkláðanum, sem geti leitt til mik-
 illa útgjalda fyrir landsjóð, hvorki fyrir baðlyf eða annað, en í trausti til
 þess að alþingi auðnist að finna heppileg ráð til þess að unninn verði bugur
 á fjárkláðanum, vill amtsráðið veita 800 kr. til undirbúnings algerðri útrým-
 ing fjárkláðans, einkum til þess, að menn geti lært kláðalækningar af kláða-
 fróðum manni.

30. Framlagt var brjef frá stjórn kvennaskóla Eyfirðinga dags. 21. þ. m., þar
 sem hún sækir um 200 kr. styrk til vefnaðarkennslu.

Amtsráðið veitti þetta með samhljóða 3 atkvæðum.

31. Amtsráðið kaus í bókasafnsnefnd til 3 ára amtmann Pál Briem, bæjarfógeta
 Klemens Jónsson og ritstjóra Einar Hjörleifsson.

- 82 32. Var þá samin og samþykkt svohljóðandi áætlun um tekjur og gjöld jafnað-
2. júní arsjóðs Norduramtsins 1903.

Tekjur:

1. Áætlaðar eptirstöðvar	Kr. 1000,00
2. Jafnaðarsjóðsgjald	— 6000,00
	<u>Kr. 7000,00</u>

Gjöld:

1. Til amtsráðsins	Kr. 500,00
2. Til menntamála:	
a. Kvennaskóli Eyfirðinga.	
1. Tillag	kr. 300,00
2. Til að kaupa áhöld og verkefni til vefnaðarkennslu	— 300,00
	kr. 600,00
b. Kvennaskóli Húnavatnssýslu.	
1. Tillag	kr. 400,00
2. Til að eignast áhöld og verkefni til vefnaðarkennslu	— 300,00
	— 700,00
c. Til bókasafns Norduramtsins	— 500,00
d. Til búnaðarskóla á Hólum.	
1. Afborgun og vextir af láni hans	kr. 1200,00
2. Búnaðarskólagjald	— 900,00
3. Tillag til skólans	— 800,00
	kr. 2900,00
3. Tillag til Búnaðarffjells Íslands	— 400,00
4. Vextir og afborgun af spítalaláni	— 200,00
5. Til ráðstafana gegn fjárkláða	— 200,00
6. Til undirbúnings algerðri útrýming fjárkláðans	— 800,00
7. Til óvissra útgjalda	— 200,00
	<u>Kr. 7000,00</u>

Fleira kom ekki til umræðu.

Fundarbók lesin upp og samþykkt.

Fundi slitið 21. júní 1902.

Páll Briem. Árni Jónsson. Ólafur Briem.
Björn Sigfússon. Stefán Stefánsson.

Íslands Nordur- og Austuramt. Akureyri, 24. júní 1902,

Páll Briem.

Skýrsla

83

30. júní

um aðalfund amtsráðsins í Austuramtinu 28.—30. júní 1902.

Árið 1902, laugardaginn 28. júní var aðalfundur Austuramtsins settur og haldinn á Vopnafirði, af amtmanni Páli Briem, aðalamtráðsmanni Austurskaptafellssýslu Þorgrími hjeraðslækni Þórðarsyni á Borgum; aðalamtráðsmanni Suðurmúlasýslu, sýslumanni Axel Tulinius á Eskifirði; aðalamtráðsmanni Norðurmúlasýslu, sjera Einari Þórðarsyni í Hofteigi, og aðalamtráðsmanni Norðurþingeyjarsýslu, hreppstjóra Árna Kristjánssyni í Lóni.

Á fundinum voru þessi mál tekin til umræðu:

1. Forseti lagði fram reikning yfir tekjur og gjöld eptirfilgjandi sjóða 1901, með fylgiskjöllum:
 - a. Jafnaðarsjóðs Austuramtsins.
 - b. Búnaðarsjóðs Austuramtsins.
 - c. Búnaðarskólasjóðs Austuramtsins.
 - d. Gjafasjóðs Guttorms prófests Þorsteinssonar.
 - e. Gjafasjóðs Pjeturs sýslumanns Þorsteinssonar.

Amtsráðsmennirnir skiptu reikningum þessum með sjer til endurskoðunar.

2. Forseti lagði fram alla sýslusjóðsreikningana og sýsluvegasjóðsreikninga 1901, úr öllum sýslum amtsins með fylgiskjöllum.

Amtsráðsmennirnir skiptu reikningum þessum með sjer til endurskoðunar.

3. Framlagt var brjef sýslumannsins í Norðurmúlasýslu dags. 30. sept. f. á., þar sem hann óskar þess fyrir hönd sýslunefndanna í Múlasýslum, að amtsráðið samþykki þá breyting á reglugjörð búnaðarskólans á Eiðum, að stjórnarnefnd skólans kjósi sjálf formann sinn, í stað ákvæða þeirra, er nú gilda, að annarhvor sýslumanna í Múlasýslum skal vera formaður hennar.

Amtsráðið samþykkti þessa breytingu, og fól forseta að leita staðfestingar landshöfðingjans á henni.

4. Framlagt var frumvarp til reglugjörðar um fjallskil og refaveiðar í Norðurmúlasýslu og Seyðisfjardarkaupstað, er hlutaðeigandi sýslunefnd og bæjarstjórn höfðu samþykkt

Amtsráðið staðfesti frumvarp þetta þannig, að það skyldi gildi öðlast 15. sept. 1902.

5. Forseti lagði fram skýrslu um hag alþýðustyrktarsjóða í Múlasýslunum 1900, og samskonar skýrslu um hag sjóða þessara í Norðurþingeyjarsýslu, Suðurmúlasýslu og Austurskaptafellssýslu fyrir árið 1901. — Skýrsla um hag alþýðustyrktarsjóða í Norðurmúlasýslu 1901 var í sýslufundargjörðunum.

Amtsráðið athugaði skýrslur þessar, og hafði ekkert við þær að athuga.

6. Framlagt brjef bæjarfógetans á Seyðisfirði, þar sem hann óskar þess fyrir hönd bæjarstjórnar Seyðisfjardarkaupstaðar, að amtsráðið veiti spítulanum á Seyðisfirði 300 kr. styrk úr úr jafnaðarsjóði 1902. Bónarbrjefi hans fylgdi reikningar spítalans síðastliðið ár.

83

Amtsráðið veitti spítalanum 300 kr. styrk 1903.

30. júní 7. Framlögð voru bónarbrjef frá stjórn kvennaskóla Eyfirðinga um venjulegan styrk til skóla þessa, og bónarbrjef frá sýslumanni Húnavatnssýslu um 150 kr. styrk til kvennaskóla Húnavatnssýslu. Bónarbrjefum þessum fylgdu reikningar skólanna og skýrslur þeirra.

Amtsráðið veitti hvorum skóla fyrir sig 100 krónur.

8. Framlagt var bónarbrjef frá Sigurði Sigurðssyni á Eiðum, dags. 2. þ. m., um 300 kr. styrk til náms við kennaraskóla í Danmörku.

Beiðandanum voru veittar 200 kr. með 3 atkv. gegn 2.

9. Framlagður var reikningur bókasafns Austuramtsins 1901, með fylgiskjöllum.

Amtsráðið rannsakaði þennan reikning og samþykkti hann síðan án athugasemda.

10. Framlögð voru og lesin upp eptirrit af gjörðarbókum allra sýslunefnda í amtinu:

- a. fundargjörðir Nordurþingeyjarsýslu frá 3.—4. apríl 1902.
- b. fundargjörðir sameinads sýslufundar beggja sýslunefndanna í Múlasýslum frá 20. sept. 1901.
- c. fundargjörðir Nordurmúlasýslu frá 16.—18. apríl 1902.
- d. fundargjörðir Sudurmúlasýslu frá 20. sept. 1901, og frá 22.—25. apr. 1902.
- e. fundargjörðir Austurskaptafellssýslu frá 25. apríl 1902.

Amtsráðið fann ekkert að athuga við sýslufundargjörðir þessar.

11. Forseti lagði fram ýms skjöl viðvikjandi fjárkláðanum. Amtsráðið athugaði skjöl þessi, og ræddi fjárkláðamálið rækilega.

Síðastliðið haust hefir komið fyrir fjárkláðakind á Ketilsstöðum á Völlum í Sudurmúlasýslu og í vetur hefur komið fyrir ein kind grunsamleg í Norðfirði í sömu sýslu. Ennfremur kom það og fram á amtsráðsfundinum að í fyrra vor mundi hafa komið fyrir 3 gemlingar með kláða á Ánastöðum í Hjaltastadapínghá án þess að hreppstjórinn hefði skýrt frá þessu, eða gjört fullnægjandi ráðstafanir til þess að lækna það, og hefði hann látið hið kláðagrunaða fje með öllu afskiptalaust.

Í vor hefir fjárkláðinn, eins og eðlilegt er, komið fram í næstu hreppum við Jökulsá á Fjöllum, bæði í Axarfjarðarhreppi og Fjallahreppi; svo hefur hann og komið fram á tveim bæjum, öðruin í Jökulsdalshreppi og hinum í Saudaneshreppi.

Amtsráðið verður því að álíta, að kláðagrunaða svæðið nái nú frá Jökulsá á Fjöllum að Breiðamerkursandi í Austurskaptafellssýslu, með því að fje þaðan hafi beinlínis og óbeinlínis samgöngu við sauðfje á Hjerði í Múlasýslum, og virðist því nauðsyn bera til, að einhverjar ráðstafanir verði að gjöra gegn fjárkláðanum á þessu svæði, því að ef hann er látinn afskiptalítill, þá má búast við að hann breiðist út enn meira, og magnist mjög mikið á kláðagrunaða svæðinu. Hins vegar áltur amtsráðið að það sje eigi unnt, að útrýma fjárkláðanum algjörlega á meðan engir kláðafróðir menn standa fyrir lækningunum, af því að alþýða manna getur eigi yfirleitt haft þá nákvæmni

og hirdusemi við baðanir, sem nauðsynlegt er að hafa. Amtsráðið áleit að heppilegustu ráðstafanir væru, að fyrirskipa eina böðun á kláðagrunaða svæðinu frá Jökulsá á Fjöllum að Breiðamerkursandi. Böðun þessi á að fara fram næsta haust, eptir þriðju föngur, þó svo að henni sje lokið fyrir miðjan vetur. Hreppstjórar og aðstoðarmenn þeirra eiga að sjá um, að samgöngur milli hins baðaða og óbaðaða sauðfjár verði engar. Þar sem svo ber á fjárkláða eptir baðanir, þá virtist amtsráðinu nauðsynlegt að fyrirskipaðar væru tvennar baðanir, á öllu kláðasjúku og kláðagrunuðu fje. Baðanir eiga að fara fram, undir umsjón hreppstjóra og aðstoðarmanna.

Amtsráðið álitur nauðsynlegt, að brýnt sje fyrir hreppstjórum, að hafa vakandi auga með heilbrigðisástandi sauðfjárins á næsta hausti, sjerstaklega í rjettum og áminna rjettarstjóra um að hafa vakandi auga á, ef nokkursstaðar skyldi bera á fjárkláða í rjettum. Ennfremur álitur amtsráðið nauðsynlegt, að skoðanir á sauðfje verði gjörðar mjög nákvæmar í sambandi við hinar lögskipuðu búfjárskoðanir og svo næsta vor um rúning.

Amtsráðsmaður Norðurþingeyjarsýslu, tók það fram, að mikil bættu væri á því, að fjárkláðinn bærst yfir Jökulsá í Axarfirði, ef hann væri mikill í Kelduhverfi, og þessvegna virtist amtsráðinu nauðsynlegt, að þar væri framfylgt hinum sömu ráðstöfunum, sem annarsstaðar í Norðurþingeyjarsýslu.

Amtsráðið álitur nauðsynlegt, að, ef kláði kemur upp í sauðfje frá rjettum til jólaföstu, þá verði aðalreglan sú, að kláðasjúku kindurnar verði tafarlaust skornar; sjerstaklega ef eigandinn er í fjarlægð og ekki næst til hans.

Amtsráðið álitur nauðsynlegt, að baðanir á sauðfje fari fram á sama tíma í sömu sveit. Þegar böðun fer fram á einum bæ, skal allt það fje baða, sem þar er statt.

Amtsráðsmennirnir álita að heppilegast mundi vera að panta Kreolin Pearson, með því að karbólsýrubað væri nokkuð hættulegt, en tóbaksbað talsvert dýrara, og að nauðsynlegt væri að baðefni væri fyrir hendi í 148,000 fjár, einusinni til hinnar almennu böðunar, og svo jafnmikið til vara, ef kláði kynni að koma upp einhversstaðar að vetrinum. Amtsráðsmennirnir gáfu bendingu um það, hve mikið skyldi flytja á hvern stað, og til hverra myndi heppilegast að senda baðlyfin.

12. Amtsráðsmennirnir lögðu fram reikninga amtsins sem nefndir eru í tölulíð 1 og höfðu þeir endurskoðað þá.

Reikningarnir voru samþykktir athugasemdalaust.

13. Framlagðir voru sýslusjóðsreikningar, endurskoðaðir að amtsráðsmönnum, og voru þeir úrskurðaðir á þessa leið:

a. Við sýslusjóðsreikning Norðurþingeyjarsýslu þótti athugavert:

1. Til hundalækninga hefur verið varið 97 kr. 18 a. og kvittað fyrir þessu, án þess að skýrt sje frá tölu hundanna, eða hvenær lækningar hafi átt sjer stað. Eptirleiðis ber að gæta þess.
2. Í fylgiskjali nr. 19. kvittar Snæbjörn verzlunarstjóri Arnljótsson fyrir 29 kr. fyrir hundalækningar 4 manna, en til þess hefir hann

- ekkert umboð, og má slíkt ekki eiga sjer stað eptirleiðis.
3. Í eignarskýrslunni eru talin stjórnartíðindi að mestu óbundin. Amsráðið athugar, að sýslan ætti að láta binda stjórnartíðindi sín sem fyrst.
 - b. Við sýslusjóðsreikning Norðurmúlasýslu þótti ekkert athugavert.
 - c. Við sýslusjóðsreikning Suðurmúlasýslu þótti athugavert:
 1. Samkvæmt fylgiskjali 59. er greitt fyrir endurskoðun þriggja hreppsreikninga í Fáskrúðsfjarðarhreppi 38 kr., en sundurliðaðan reikning um það, hve miklum tíma hafi verið varið til endurskoðunarinnar vantar, og ber að útvega hann og senda.
 2. Sundurliðun á jafnaðarsjóðsgjaldi og sýslusjóðsgjaldi virðist óþörf.
 3. Í gjaldlið II. er sóttvarnarkostnaður talinn 148 kr., án þess að sjáist í hverju hann er fölginn. Eptirleiðis væntir amtsráðið, að fá skýrslu um það, í hverju sóttvarnarkostnaður er fölginn, ef hann er greiddur úr sýslusjóði.
 - d. Við sýslusjóðsreikning Austurskaptafellssýslu, þótti athugavert, að hin eldri stjórnartíðindi eru óbundin. Amsráðið athugaði að sýslan ætti að láta binda stjórnartíðindi þessi sem fyrst.
14. Framlagðir voru sýsluvegasjóðsreikningar, endurskoðaðir af amtsráðsmönnum, og voru þeir úrskurðaðir á þessa leið:
- a. Við sýsluvegasjóðsreikning Norðurþingeyjarsýslu þótti athugavert, að sundurliðaðir reikningar um vegagjörðir í sýslunni vanta, og ber að útvega þá og senda, ásamt upplýsingum um það, í hverju þær eru fölgðar.
 - b. Við reikning Suðurmúlasýslu þótti ekkert athugavert.
 - c. Við reikning Austurskaptafellssýslu þótti athugavert.
 1. Fylgiskjöl reikningsins voru ómerkt.
 2. Í fylgiskjali um kostnað við vegagjörðir í Borgarhafnarlandi er talin borgun fyrir trje án þess að skýrt sje frá, hvernig trje þessi voru. Eptirleiðis ber að gæta þess.
 - d. Við sýsluvegasjóðsreikning Norðurmúlasýslu þótti athugavert:
 1. Skýrsla um verkfæra menn í Seyðisfjarðarhreppi fylgiskjal 13. er óundirskrifað.
 2. Í kvittunum verkmanna við vegagjörðir, er allvíða bætt við þeim athugasemdum, að ekki sje útborguð jöfn upphæð, eins og kvittað er fyrir. Reikningshaldara ber að skýra frá því, hvernig á þessu stendur.
 3. Í fylgiskjöllum 17. til 19. er »borgað« skrifað neðan við nafn þess, sem á að taka á móti borgun. Amsráðið lætur að vísu við svo búið standa í þetta sinn, en væntir þess, að eptirleiðis verði kvittanir þannig úr garði gerðar, að hlutaðeigandi menn skrifi nöfn sín undir kvittanir.
 4. Kvittanir vanta á fylgiskjöl 21. til 22. og ber að útvega þær og senda.

15. Forseti lagði fram beiðni Björns St. Guðmundsonar á Grjótnesi dags. 16. þ. 83 m. um að fa borgun fyrir baðlyf að upphæð 26 kr. 25 aura. Amsráðið 30. júní ákvað að greiða mætti þessa upphæð af jafnaðarsjóði.
16. Framlagðir voru reikningar búnaðarskólans á Eiðum, bæði yfir tekjur og gjöld búnaðarskólans 1901—1902, og jafnaðarreikningur skólabúsins 6. júní 1902 ásamt fylgiskjölum og athugasemdum endurskoðenda.
- Reikningshaldara og skólastjóra hafði eigi gefizt kostur á að svara athugasemdum og var forseta því falið að geta þeim kost á að svara þeim, og úrskurða síðan reikningana.
17. Amsráðið tók til ihugunar að hin svokallaða »sóttarpest« í sauðfje hefði gjört mikinn skaða í amtinu síðastliðinn vetur og vor og þótti amsráðinu mikilsvert, að skýrslur væru árlega gerðar um veiki þessa, og fól það því forseta, að semja fyrirmynd að slíkri skýrslu, láta prenta hana og senda sýslunefndum með áskorun um, að þær legðu fyrir hreppsnefndir að gjöra þessar skýrslur við lok hvers árs, og senda þær svo til oddvita sýslunefndanna fyrir sýslufund.
18. Var þá samin og samþykkt svoljóðandi áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Austuramtsins árið 1903.

Tekjur:

Jafnaðarsjóðsgjald kr. 6000,00

Gjöld:

1. Kostnaður við amsráðið	kr. 1000,00	
2. til mentamála:		
a. til bókasafns Austuramtsins	kr. 500,00	
b. — kvennaskóla í Húnavatnssýslu	— 100,00	
c. — kvennaskóla Eyfirðinga	— 100,00	
d. — bóka og áhaldakaupa Eiðaskóla	— 100,00	
e. — Eiðaskólans	— 300,00	
f. — Sigurðar Sigurðarsonar	— 200,00	— 1300,00
3. til spítala á Seyðisfirði	— 300,00	
4. Tillag til Búnaðarfelags Íslands	— 200,00	
5. Ferðakostnaður búnaðarpingsfulltrúanna	— 350,00	
6. Afborgun og vextir af láni úr landssjóði fyrir baðlyf	— 1288,00	
7. Borgun á skuld við reikningshaldara frá f. á. vegna fjárkláðans	— 1012,00	
8. Til leikfimisfelags Eskifjarðar	— 50,00	
9. — óvissra útgjalda	— 500,00	

Alls kr. 6000,00

83 Fleiri mál komu eigi til umræðu, fundarbók upplesin og samþykkt, og 30. júní var svo fundi slitið 30. júní.

Páll Briem

Árni Kristjánsson

A. Tulinius

Þorgr. Þórðarson

Einar Þórðarson.

Rjet eptirrit úr fundarbók amráðs Austuramtsins staðfestir:

Páll Briem.

84

Reikningur

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Suðuramtsins 1901.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1900			
a. Í landsbankanum	kr.	1679 06	
b. Í peningum	—	31 01	kr. 1710,07
2. Jafnaðarsjóðsgjald	—		— 6900,00
3. Vextir af bankainnlögum ³¹ / ₁₂ 1901	—		— 62,97
4. Færist til jafnaðar gjaldliður 8.	—		— 11,10
			kr. 8684,14

Gjöld,

1. Kostnaður við amtsráðið	kr.	349,00	
2. Kostnaður samkvæmt lögum 2. október 1891, um skipun dýralækna á Íslandi	—	75,50	
3. 7. afborgun uppí og vextir af láni til Ölfusárbrúarinnar	—	482,63	
4. Tillag til Hvanneyrarskólans fyrir skólaárið 1901—1902, samkvæmt 1. gr. laga 4. júní 1898, um breyting á gjaldheimtum til amtssjóða og sýslusjóða	—	840,00	
5. Tillag til Hvanneyrarskólans fyrir skólaárið 1901—1902 samkv. ályktun amtsráðsins á fundi þess 25.—27. júní 1900	—	4500,00	
6. Menntamál. Styrkur kvennaskólans í Reykjavík	—	100,00	
7. Ýmisleg útgjöld	—	219,55	
8. Fyrirframborgun (vogreksauglýsing)	—	11,10	
9. Eptirstöðvar við árslok 1901:			
a. Óendurgoldin fyrirframborgun	kr.	11,10	
b. Í landsbankanum	—	642,03	
c. Í peningum	—	1453,23	— 2106,36
			kr. 8684,14

Suðuramtið, Reykjavík 7. janúar 1901.

J. Havsteen.

Reikningur

85

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Vesturamtsins 1901.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1900:			
a. Ógoldnar fyrirframborganir, 12,60 + 15 kr.,	kr.	27,60	
b. Í landsbankanum	—	1587,03	
c. Í peningum	—	87,41	kr. 1702,04
2. Jafnaðarsjóðsgjald	—		3000,00
3. a. Endurgoldin fyrirframborgun	—	12,60	
b. Endurgoldið uppi fyrirframborgun	—	7,55	— 20,15
4. 5. afborgun (600 kr.) uppi og vextir frá $\frac{1}{10}$ 1901— $\frac{30}{9}$ 1902 (450 kr.) af láni skólastjóra Torfa Bjarnasonar í Ólafsdal, frá 14 nóvember 1896.	—		1050,00
5. Vextir af bankainnlögum $\frac{1}{12}$ 1901	—		48,31
			kr. 5820,50

Gjöld:

1. Kostnaður við amtsráðið	kr.	856,20	
2. Til amtsbókasafnsins í Stykkishólmi	—		600,00
3. 5. afborgun (600 kr.) uppi og vextir frá $\frac{1}{10}$ 1901— $\frac{30}{9}$ 1902 (450 kr.) af láni teknu handa skólastjóra Torfa Bjarnasyni í Ólafsdal, frá 14. nóvbr. 1896	—		1050,00
4. 1. afborgun (500 kr.) uppi og vextir frá $\frac{1}{10}$ 1901— $\frac{30}{9}$ 1902 (225 kr.) af láni teknu handa skólastjóra Torfa Bjarnasyni í 30. júlí 1900	—		725,00
5. Lagt til búnaðarskólans í Ólafsdal fyrir 1900—1901, samkv. 1. gr. laga 4. júní 1898, um breyting á gjaldheimtu til amts-sjóða og sýslusjóða	—		640,00
6. Ýmisleg útgjöld	—		98,13
7. Ófáanlegt af fyrirframborgun	—		7,45
8. Til jafnaðar færast tekjuliður 3	—		20,15
9. Eptirstöðvar við árslok 1901.			
a. Óborgaðir vextir $\frac{30}{9}$ 1901 af láni Torfa Bjarnasonar frá 14. nóvbr. 1896	kr.	122,00	
b. Í landsbankanum	—	1635,34	
c. Í peningum	—	66,23	— 1823,57
			kr. 5820,50

Vesturamtið, Reykjavík hinn 7. janúar 1902.

J. Havsteen.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Norðuramtsins 1901.

Tekjur:

I.	Í sjóði frá f. á.	kr.	1071,04
II.	Jafnaðarsjóðsgjald:		
	a. Úr Húnavatnssýslu	kr.	1280,69
	b. — Skagafjarðarsýslu	—	1305,45
	c. — Eyjafjarðarsýslu	—	1379,05
	d. — Suðurþingeyjarsýslu	—	1034,81
III.	Lán úr landssjóði	—	2000,00
		kr.	8071,04

Gjöld:

I.	Kostnaður við amtsráðið	kr.	685,50
II.	Til menntamála:		
	a. Til kvennaskóla Eyfirdinga	kr.	300,00
	b. — — — á Blönduósi	—	300,00
	c. — bókasafns Norðuramtsins	—	500,00
III.	Tillag til Búnaðarfélags Íslands	—	400,00
IV.	Afborgun og vextir af spítalaláni	—	198,00
V.	Til Hólaskóla	—	4540,00
VI.	— fjárskoðana og ráðstafana snertandi fjárkláðann	—	67,46
VII.	Ýmisleg útgjöld	—	92,78
VIII.	Í sjóði við árslok	—	987,30
		kr.	8071,04

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri, 25. marz 1902.

*Páll Briem.***Reikningur**

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Austuramtsins 1901.

Tekjur:

I.	Sjóður frá f. á.	kr.	1248,66
II.	Jafnaðarsjóðsgjald:		
	a. Úr Norðurþingeyjarsýslu	kr.	537,78
	b. — Norðurmúlasýslu	—	1503,91
	c. — Suðurmúlasýslu	—	1536,50
	d. — Austurskaptafellssýslu	—	421,81
III.	Endurborgað samkv. úrskurðum á f. á. reikning	—	34,25
IV.	Skuld við reikningshaldara	—	1527,85
		kr.	6810,76

Gjöld:

87

I.	Kostnaður við amtsráðið	kr.	1037,40
II.	Til menntamála:		
a.	Til kvennaskóla Eyfirðinga	kr.	100,00
b.	— — — á Blönduósi	—	100,00
c.	— Eiðaskóla	—	400,00
d.	— bókasafns Austuramtsins	—	500,00
			— 1100,00
III.	Til spítalans á Seyðisfirði	—	300,00
IV.	— Búnaðarfélags Íslands og ferðakostnaður fulltrúa til Búnaðarþings Íslands	—	538,40
V.	Kostnaður við fjárkláðann	—	2331,92
VI.	Til leikfimisfélags Eskifjarðar	—	50,00
VII.	Vextir og afborganir af lánum amtsins	—	1368,00
VIII.	Ýmisleg gjöld	—	85,04
		kr.	6810,76

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri, 26. marz 1902.

Páll Briem.

Reikningur

1902

yfir tekjur og gjöld Búnaðarsjóðs Vesturamtsins 1901.

88

Tekjur.

1.	Eptirstöðvar við árslok 1900:		
a.	Veðskuldabreyf	kr.	12030,00
b.	Í landsbankanum	—	138,27
c.	Í peningum	—	221,85
			kr. 12390,12
2.	a. Vextir til 11. júní 1901	—	477,17
b.	Vextir af bankainnlögum ³¹ / ₁₂ 1901	—	22,69
c.	Dagvextir	—	67
			— 500,53
3.	Endurborguð lán og afborganir	—	725,00
4.	Landssjóðsstyrkur fyrir 1901 til Ólafsdalsskólans	—	2500,00
5.	3. gjaldliður færast til jafnaðar	—	400,00
		Alls kr.	16515,65

Gjöld:

1.	Borgað til Ólafsdalsskólans 1901	kr.	2500,00
2.	Tillag til Búnaðarfélags Íslands	—	400,00
3.	Lánan á árinu	—	400,00
		Flyt kr.	3300,00

88

		Fluttar kr.	3300,00
4.	3. tekjuliður færirst til jafnaðar	—	725,00
5	Eftirstöðvar við árslok 1901:		
	a. Veðskuldabréfum	kr. 11705,00	
	b. Óborgaðir vextir	— 96,00	
	c. Í landsbankanum	— 560,96	
	d. Í peningum	— 128,69	— 12490,65
			<u>Alls kr. 16515,65</u>

Vesturamtið, Reykjavík 13. janúar 1902.

J. Havsteen.

Reikningur

89

yfir tekjur og gjöld Búnaðarsjóðs Norðuramtsins 1901.

Tekjur:

1.	Sjóður 1. jan.		
	a. Í skuldabréfum	kr. 1850,00	
	b. Í sparisjóði	— 1224,70	kr. 3074,70
2.	Vextir:		
	a. Af skuldabréfum	kr. 74,00	
	b. Af innstæðu í sparisjóði	— 46,98	— 120,98
			<u>kr. 3195,68</u>

Gjöld:

1.	Styrkur til búnaðarskólans á Hólum	kr. 120,00	
2.	Skuld við reikningshaldara frá f. á.	— 4,59	
3.	Í sjóði 31. des. 1901:		
	a. Í skuldabréfum	kr. 1850,00	
	b. Í sparisjóði Norðuramtsins	— 1221,09	— 3071,09
			<u>kr. 3195,68</u>

Skrifstofu Norðuramtsins,

Akureyri, 20. marz 1902.

Páll Briem.

Reikningur

90

yfir tekjun og gjöld Búnaðarsjóðs Austuramtsins 1901.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. á.:			
a. Í veðskuldabréfum	kr. 1600,00		
b. Í sparisjóði	— 44,66	kr. 1644,66	
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabréfum	kr. 64,00		
b. Af innstæðu í sparisjóði	— 1,78	— 65,78	
3. Skuld sjóðsins		— 8,00	
		kr. 1718,44	

Gjöld:

1. Skuld sjóðsins frá f. á.	kr. 8,00		
2. Styrkur til Eiðaskóla	— 65,00		
3. Sjóður til næsta árs:			
a. Í skuldabréfum	kr. 1600,00		
b. Í sparisjóði Norðuramtsins	— 45,44	— 1645,44	
		kr. 1718,44	

Skrifstofa Austuramtsins,

Akureyri, 20. marz 1902.

Páll Briem.

91

Reikningur

yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs Suðuramtsins 1901.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1900:			
a. Veðskuldabréf	kr. 9550,00		
b. Í landsbankanum	— 1475,61		
c. Í peningum	— 60,78	kr. 11086,39	
2. Vextir:			
a. Vextir til 11. júní 1901	kr. 296,00		
b. Vextir af bankainnlögum 31. des. 1901	— 43 36		
c. Dagvextir	— 34,08	— 373,44	
3. Endurborguð lán		— 3048,00	
4. 2. gjaldliður færirst til jafnaðar		— 300,00	
		kr. 14807,83	

91

Gjöld:

1. Lagt til Hvanneyrarskólans:			
a. Samkvæmt landshöfðingjabrjefi 6. júlí 1900 . . .	kr. 4000,00		
b. Af leigutekjum sjóðsins	— 300,00	kr. 4300,00	
2. Lánað til bráðabirgða	—	300,00	
3. 3. tekjuliður til jafnaðar	—	3048,00	
4. Eptirstöðvar við árslok 1901:			
a. Veðskuldabryjef	kr. 6802,00		
b. Í landsbankanum	— 335,00		
c. Í peningum	— 22,83	— 7159,83	
		kr. 14807,83	

Suðuramtið. Reykjavík, 11. janúar 1902.

J. Havsteen.

92

Reikningur

yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs Vesturamtsins 1901.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1900:			
a. Veðskuldabryjef	kr. 9068,00		
b. Í landsbankanum	— 169,97		
c. Í peningum	— 135,25	kr. 9373,22	
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabryjefum	kr. 252,72		
b. Af bankainnlögum 31. des. 1901	— 106,47		
c. Dagvextir	— 64,18	— 423,37	
3. Borguð lán	—	3300,00	
4. Gjaldliður 2 færast til jafnaðar	—	850,00	
		kr. 13946,59	

Gjöld:

1. Til Ólafsdalsskólans	kr. 310,00		
2. Lánað út	— 850,00		
3. Tekjuliður 3 færast til jafnaðar	—	3300,00	
4. Eptirstöðvar við árslok 1901:			
a. Veðskuldabryjef	kr. 6618,00		
b. Óborgaðir vextir	— 48,00		
	Flyt: kr. 6666,00	kr. 4460,00	

	Flutt:	kr. 6666,00	kr. 4460,00	92
c. I landsbankanum	—	2790,24		
d. I peningum	—	30,35	— 9486,59	
			<u>kr. 13946,59</u>	

Vesturamtíð. Reykjavík, 13. janúar 1902.

J. Havsteen.

Reikningur

93

yfir tekjar og gjöld Búnaðarskólasjóðs Austuramtsins 1901.

Tekjur:

I. Sjóður frá f. á.:				
a. Í veðskuldabréfum	kr. 1600,00			
b. - sparisjóði Norðuramtsins	— 1473,78			
c. - peningum	— 64,00	kr. 3137,78		
II. Vextir:				
a. Af veðskuldabréfum	kr. 64,00			
b. Af inneign í sparisjóði	— 60,66	— 124,66		
III. Til jafnaðar móti gjaldlið I		— 188,66		
		<u>kr. 3451,10</u>		

Gjöld:

I. Lagt í sparisjóð		kr. 188,66		
II. Í sjóði við árslok:				
a. Í veðskuldabréfum	kr. 1600,00			
b. - sparisjóði Norðuramtsins	— 1662,44	— 3262,44		
		<u>kr. 3451,10</u>		

Skrifstofu Austuramtsins. Akureyri 20. marz 1902.

Páll Briem.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Landsbókasafnsins 1901.

Tekjur:

1. Sjóður við árslok 1900:			
a. Innritunarskírteini Ltr. A. fol. 101.	kr. 6600,00		
b. $3\frac{1}{2}\%$ ríkisskuldabryjef Ltr. E.	— 1400,00		
c. Í landsbankanum	— 900,00		
d. Hjá fjehirði	— 327,52	kr. 9227,52	
1. Vextir $\frac{11}{12}$ 1900— $\frac{11}{12}$ 1901:			
a. Af innritunarskírteini	kr. 231,00		
b. Af ríkisskuldabryjum	— 49,00		
c. Í landsbankanum $\frac{31}{12}$ 1901	— 79,07	— 359,07	
3. Styrkur úr landssjóði:			
a. Til þess að kaupa bækur og handrit, fyrir bók- band, til ritaukaskrár og skrásetninga	kr. 4000,00		
b. Til eldiviðar og áhalda m. m.	— 450,00		
c. Brunabótagjald fyrir safnið	— 300,00	— 4750,00	
4. Verð fyrir 13 umbúðakassa		— 13,00	
		Samtals kr. 14349,59	

Gjöld:

1. Til að kaupa bækur og handrit, til bókbands, rit- aukaskrár og skrásetningar	kr. 4647,62	
2. Fyrir eldivið og ilagning	— 364,03	
3. Ræsting	— 70,29	
4. Fyrir ýmislegt	— 654,05	
5. Brunabótagjald fyrir safnið	— 300,00	
6. Sjóður við árslok 1901:		
a. Innritunarskírteini, Ltr. A. fol. 101	kr. 6600,00	
b. $3\frac{1}{2}\%$ ríkisskuldabryjef Ltr. E.	— 1400,00	
c. Í landsbankanum	— 279,07	
d. Hjá fjehirði	— 34,53	kr. 8313,60
		Samtalls kr. 14349,59

Reykjavík 25. apríl 1902.

Eiríkur Briem.

Reikningur**95**

yfir tekjur og gjöld bókasafns Vesturamtsins í Stykkishólmi 1901.

Tekjur:

1. Í sjóði við árslok 1900.	
Hjá amtmanni	kr. 89,21
2. Tillag úr jafnaðarsjóði	— 400,00
3. Tillag úr landssjóði	— 400,00
4. Tillag frá þeim, sem notað hafa safnið	— 41,00
5. Fyrir selda bókaskrá	— 25
6. Skaðabætur fyrir skemmdir á bók	— 50
7. Skuld við formann forstöðunefndarinnar	— 95,15
	kr. 1026,11

Gjöld:

1. Skuld frá fyrra ári borguð	kr. 27,44
2. Keyptar bækur	— 759,16
3. Bókband	— 87,60
4. Bókavarðalaun	— 50,00
5. Brunabótagjald fyrir bókhöðuna	— 5,00
6. Brunabótagjald fyrir bókasafnið	— 10,00
7. Ýmislegt	— 7,70
8. Í sjóði:	
Hjá amtmanni	— 79,21
	kr. 1026,11

Vesturamtíð, Reykjavík 19. apríl 1902.

J. Havsteen.

Reikningur**96**

bókasafns Norðuramtsins árið 1901.

Tekjur:

1. Tillag úr landssjóði	kr. 500,00
2. — — jafnaðarsjóði	— 500,00
3. Til jafnaðar við gjaldalið 6	— 185,93
4. Skuld við reikningshaldara í árslok	— 220,13
	kr. 1406,06

96

Gjöld:

1. Skuld við reikningshaldara frá f. á.	kr. 185,93
2. Fyrir bækur	— 707,50
3. — bókband	— 217,65
4. Bókavarðarlaun	— 100,00
5. Ýmislegur kostnaður	— 9,05
6. Borguð skuld við reikningshaldara	— 185,98
	kr. 1406,06

Skrifstofu Norduramtsins, Akureyri 24. marz 1902.

Páll Briem.

97

Reikningur

yfir tekjur og gjöld bókasafns Austuramtsins 1901.

Tekjur:

I. Eign frá f. á.	kr. 954,96
II. Styrkur úr jafnaðarsjóði	— 500,00
III. — — landssjóði	— 400,00
	kr. 1854,96

Gjöld:

I. Til bókakaupa og bókbands	kr. 370,90
II. Fyrir bókaskrá	— 42,00
III. Vátrygging og húsaleiga	— 60,00
IV. Auglýsingar o. fl.	— 7,00
V. Laun bókavarðar	— 100,00
VI. Sjóður til næsta árs	— 1275,06
	kr. 1854,96

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 19. júlí 1902.

Páll Briem.

98

Skýrsla

um efnahag sýslusjóðanna í Suðuramtinu 1901.

I. Vesturskaptafellssýslu.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 164,85
	Flyt: 164,85

	Flutt; kr.	164,85		98
2. Sýslusjóðsgjald	—	1650,00		
3. Óvissar tekjur	—	2,00	kr.	1816,85

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	1060,72		
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	—	620,12		
3. Eign til næsta árs	—	136,01	kr.	1816,85

II. Vestmannaeyjasýsla

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	50,94		
2. Sýslusjóðsgjald	—	400,06	kr.	451,00

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	283,28		
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	—	123,46		
3. Eign til næsta árs	—	44,26	kr.	451,00

III. Rangárvallasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	754,34		
2. Sýslusjóðsgjald	—	2910,90		
3. Afb. eins hr. uppí jarðskjálptalán	—	160,00		
4. Skuld við reikningshaldara	—	103,09	kr.	3928,33

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	1908,23		
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	—	1752,93		
3. Afborg. uppí jarðskjálptalán	—	200,00		
4. Útistand. gjald hjá 2 hreppum	—	67,17	kr.	3928,33

IV. Árnessýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	135,22		
2. Sýslusjóðsgjald	—	5300,00		
3. Aðrar tekjur	—	96,00	kr.	5531,22

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	2904,31		
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	—	2165,32		
3. Eign til næsta árs	—	461,59	kr.	5531,22

V. Gullbringu- og Kjósarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	556,48	
2. Sýslusjóðsgjald	—	3200,00	
3. Aðrar tekjar	—	342,22	
4. Endurborg. bráðabýrgðarlán 2 hreppa	—	339,46	kr. 4438,16

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	1729,31	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	—	1364,96	
3. Bráðabirgðalán til 2 hreppa	—	339,46	
4. Eign til næsta árs	—	1004,43	kr. 4438,16

VI. Borgarfjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	—	262,50	
2. Sýslusjóðsgjald	—	1729,22	
3. Til jafnaðar	—	100,00	
4. Skuld við reikningshaldara	—	317,61	kr. 2409,33

Gjöld:

1. Skuld við landssjóð	kr.	100,00	
2. Kostnaður sjóðsins	—	1435,92	
3. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	—	873,41	kr. 2409,33

Suðuramtið, Reykjavík 24. júlí 1902.

J. Havsteen.

Skýrsla

um efnahag sýslusjóðanna í Vesturamtinu 1901.

I. Strandasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	88,81	
2. Sýslusjóðsgjald	—	1263,19	
3. Afborgun uppí og vextir af vegabótalanum tveggja hreppa	—	70,95	
4. Vextir af jarðabótalaní eins hrepps	—	30,00	
5. Afborgun upp í tóvinnuvjelalán	—	555,72	kr. 2008,67

Gjöld:

99

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	771,55		
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	—	263,21		
3. Afborgun uppi og vextir af vegabótaláni sýslunnar	—	324,28		
4. Afborgun uppi og vextir af tóvinnuvjelaláni	—	555,72		
5. Vextir af jarðabótaláni	—	30,00		
6. Eign til næsta árs	—	63,91	kr.	2008,67

II. Norðurisafjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	211,23		
2. Sýslusjóðsgjald	—	1600,00		
3. Aðrar tekjur	—	60,00	kr.	1871,23

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	1315,01		
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	—	437,14		
3. Eign til næsta árs	—	119,08	kr.	1871,23

III. Vesturísafjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	522,31		
2. Sýslusjóðsgjald	—	1250,00		
3. Aðrar tekjur	—	100,00		
4. Endurborgað af sýslusjóði	—	38,41	kr.	1910,72

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	933,26		
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	—	313,59		
3. Til jafnaðar	—	38,41		
4. Eign til næsta árs	—	625,46	kr.	1910,12

IV. Vesturbárðastrandarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	432,11		
2. Sýslusjóðsgjald	—	1000,00		
3. Aðrar tekjur	—	37,50	kr.	1469,61

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	646,75		
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	—	282,55		
3. Eign til næsta árs	—	540,31	kr.	1469,61

V. Austurbarðastrandarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	1375,83		
2. Sýslusjóðsgjald	—	900,00		
3. Aðrar tekjur	—	43,83	kr.	2319,66

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	435,18		
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	—	234,10		
3. Eign til næsta árs	—	1650,38	kr.	2319,66

VI. Dalasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	554,96		
2. Sýslusjóðsgjald	—	1690,54		
3. Lán úr landssjóði	—	2000,00		
4. Borguð ýms lán	—	1119,36		
5. Aðrar tekjur	—	50,00	kr.	5414,86

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	1473,22		
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	—	457,33		
3. Tillag til sýsluvegasjóðsins	—	1618,83		
4. Til jafnaðar úr tekjul. 5	—	48,08		
5. Til jafnaðar tekjul. 7, 8 og 9	—	930,36		
6. Eign til næsta árs	—	887,04	kr.	5414,86

VII. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	200,42		
2. Sýslusjóðsgjald	—	1987,06		
3. Óvissar tekjur	—	150,00	kr.	2337,48

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	1453,77		
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	—	571,48		
3. Eignir til næsta árs	—	312,23	kr.	2337,48

VIII. Mýrasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	408,42		
2. Sýslusjóðsgjald	—	1475,00		
3. Aðrar tekjur	—	25,00		
4. Til jafnaðar	—	76,78	kr.	1985,20

Gjöld:

99

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 952,39	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 440,60	
3. Lánað sýsluvegasjóði	— 76,78	
4. Eign til næsta árs	<u>— 515,43</u>	— 1985,20

Vesturamtíð, Reykjavík, 13. maí 1902.

J. Havsteen.

Sýrsla

100

um efnahag sýslusjóðanna í Norðuramtinu 1901.

Húnavatnssýsla.

Tekjur:

1. Eignir frá f. ári	kr. 999,85	
2. Niðurjöfnun á árinu	— 3067,46	
3. Aðrar tekjur	<u>— 85,00</u>	kr. 4152,31

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 3121,24	
2. Eign til næsta árs	<u>— 1031,07</u>	kr. 4152,31

Skagafjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá f. ári	kr. 514,94	
2. Niðurjöfnun á árinu	— 4000,00	
3. Aðrar tekjur	<u>— 841,18</u>	kr. 5356,12

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 4263,16	
2. Eign til næsta árs	<u>— 1092,96</u>	kr. 5356,12

Eyjafjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá f. ári	kr. 400,02	
2. Niðurjöfnun á árinu	— 3200,00	
3. Aðrar tekjur	<u>— 48,75</u>	kr. 3648,77

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 3237,26	
2. Eign til næsta árs	<u>— 411,51</u>	kr. 3648,77

Suðurþingeyjarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá f. ári	kr. 425,93	
2. Niðurjöfnun á árinu	— 2982,11	
3. Aðrar tekjur	<u>— 764,00</u>	kr. 4172,04

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 3585,54	
2. Eign til næsta árs	<u>— 586,50</u>	kr. 4172,04

Skrifstofu Norðuramtsins. Akureyri, 25. júní 1902.

Páll Briem.

Skýrsla

um efnahag sýslusjóðanna í Austuramtinu 1901.

I. Norðurþingeyjarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá f. ári	kr. 190,09	
2. Sýslusjóðsgjald	<u>— 1298,75</u>	kr. 1488,84

Gjöld:

1. Vextir og afborganir af láni	kr. 72,00	
2. Kostnaður sjóðsins	— 1299,98	
3. Eign til næsta árs	<u>— 116,86</u>	kr. 1488,84

II. Norðurmúlasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá f. ári	kr. 695,52	
2. Samkvæmt úrskurði	— 67,00	
3. Sýslusjóðsgjald	— 4000,00	
4. Aðrar tekjur	<u>— 100,00</u>	kr. 4862,52

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 3955,52	
2. Eign til næsta árs	<u>— 907,00</u>	kr. 4862,52

III. Suðurmúlasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá f. ári	kr. 488,95	
	<u>Flyt: kr. 488,95</u>	

	Flutt: kr. 488,95		101
2. Samkvæmt úrskurði	— 0,16		
3. Sýslusjóðsgjald	— 4240,50		
4. Aðrar tekjur	— 100,00	kr. 4829,61	

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 4367,33		
2. Eign til næsta árs	— 462,28	kr. 4829,61	

IV. Austurskaptafellssýsla.

Tekjur:

1. Eign frá f. ári	kr. 38,23		
2. Sýslusjóðsgjald	— 1300,00		
3. Aðrar tekjur	— 41,00	kr. 1379,23	

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 1290,52		
2. Eign til næsta árs	— 88,71	kr. 1379,23	

Skrifstofu Austuramtsins. Akureyri, 17. júlí 1902.

Páll Briem.

Skýrsla

102

um efnahag sýsluvegasjóðanna í Suðuramtinu 1901.

I. Vesturskaptafellssýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 428,46		
2. Sýsluvegagjald	— 437,50		
3. Skuld við reikningshaldara	— 134,04	kr. 1000,00	

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 1000,00	kr. 1000,00	
---------------------------------	-------------	-------------	--

II. Vestmannaeyjasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 8,57		
2. Sýsluvegagjald	— 172,50		
3. Skuld við reikningshaldara	— 25,56	kr. 206,63	

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	k. 206,63	kr.	206,63
---------------------------------	-----------	-----	--------

III. Rangárvallarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 270,71		
2. Sýsluvegagjald	— 1045,00		
3. Ovissar tekjur	— 3,50		
4. Skuld við reikningshaldara ,	— 122,08	kr.	1441,29

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 1218,79		
2. Útistandandi gjald hjá 2 hreppum	— 222,50	kr.	1441,29

IV. Árnessýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 1,07		
2. Sýsluvegagjald	— 1712,50		
3. Bráðabirgðalán úr sýslusjóði	— 21,67	kr.	1735,24

Gjöld:

1. Afborgun uppi og vextir af lánum	kr. 720,00		
2. Kostnaður sjóðsins	— 1015,24	kr.	1755,24

V. Gullbringu- og Kjósarsýsla.

Tekjur:

1. Vangreidd sýsluvegagjöld	kr. 134,22		
2. Sýsluvegagjald	— 1366,25		
3. Hreppavegagjöld	— 575,65		
4. Aðrar tekjur	— 0,50	kr.	2076,62

Gjöld:

1. Skuld við reikningshaldara	kr. 261,58		
2. Kostnaður sjóðsins	— 1757,11		
3. Eign til næsta árs	— 57,93	kr.	2076,62

VI. Borgarfjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Eign til næsta árs (skuld eins hrepps)	kr. 27,75		
2. Sýsluvegagjald	— 606,25		
3. Fyrir seld áhöld og leigur af verkfærum	— 384,01		
4. Til jafnaðar	— 249,03		
5. Skuldir til næsta árs	— 6180,00	kr.	8047,04

Gjöld:

102

1. Skuldir	kr. 7029,03		
2. Kostnaður sjóðsins	— 576,69		
3. Afborgun og vextir af skuld til landssjóðs	— 360,00		
4. Eign til næsta árs (hjá 4 hreppum)	<u>— 81,32</u>	kr.	80.7,04

Suðuramtið. Reykjavík, 24. júlí 1902.

J. Havsteen.

Skýrsla

103

um efnahag sýsluvegasjóðanna í Vesturamtinu 1901.

I. Strandasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 131,83		
2. Sýsluvegagjald	— 381,25		
3. Fyrirframborgað sýsluvegagjald eins hrepps	— 3,75		
4. Úr hreppavegasjóðum	— 48,75		
5. Seld verkfæri	<u>— 8,00</u>	kr.	573,58

Gjöld:

1. Fyrirframborgað frá fyrra ári	kr. 164,21		
2. Kostnaður sjóðsins	— 350,50		
3. Eign til næsta árs	<u>— 58,87</u>	kr.	573,58

II. Norðurlisafjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 729,47		
2. Sýsluvegagjald	— 836,25		
3. Aðrar tekjur	<u>— 4,62</u>	kr.	1570,34

Göld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 203,50		
2. Eign til næsta árs	<u>— 1366,84</u>	kr.	1570,34

III. Vesturlisafjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Sýsluvegagjald	<u>kr. 576,25</u>	kr.	576,25
-----------------------------	-------------------	-----	--------

103

Gjöld:

1. Skuld frá fyrra ári	kr.	38,41		
2. Kostnaður sjóðsins	—	315,76		
3. Endurgoldið Mýrahreppi samkvæmt úrskurði	—	1,25		
4. Eign til næsta árs	—	<u>220,83</u>	kr.	576,25

IV. Vesturbarðarstrandarsýsla.

Tekjur:

1. Sýsluvegagjald	kr.	<u>485,00</u>	kr.	485,00
-----------------------------	-----	---------------	-----	--------

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	482,00		
2. Eign til næsta árs	—	<u>3,00</u>	kr.	485,00

V. Austurbarðarstrandarsýsla.

Tekjur:

1. Sýsluvegagjald	kr.	<u>240,00</u>	kr.	240,00
-----------------------------	-----	---------------	-----	--------

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	222,64		
2. Eign til næsta árs	—	<u>17,36</u>	kr.	140,00

VI. Dalasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	3,75		
2. Sýsluvegagjald	—	500,00		
3. Tillag úr sýslusjóði	—	1618,83		
4. Eptir úrskurði á reikn. 1900	—	<u>3,25</u>	kr.	2125,83

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	<u>2125,83</u>	kr.	2125,83
---------------------------------	-----	----------------	-----	---------

VII. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	125,14		
2. Sýsluvegagjald	—	<u>786,25</u>	kr.	911,39

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	<u>911,39</u>	kr.	911,39
---------------------------------	-----	---------------	-----	--------

VIII. Mýrasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	22,16	
2. Sýsluvegagjald	—	443,75	
3. Eptirstöðvar frá einum hreppi	—	9,50	
4. Lán úr landssjóði	—	4000,00	
5. Bráðabyrgðarlán úr sýslusjóði	—	76,78	
6. Til jafnaðar	—	600,00	
7. Andvirði seldra verkfæra	—	78,15	
8. Skuldir	—	4196,78	kr. 9427,12

Gjöld:

1. Skuldir frá fyrra ári	kr.	720,00	
2. Kostnaður sjóðsins	—	3940,59	
3. Borgur skuld (með leigum)	—	624,00	
4. Til jafnaðar við tekjulið 3, 4 og 5	—	4086,28	
5. Eign til næsta árs	—	56,25	kr. 9427,12

Vesturamtíð, Reykjavík 13. maí 1902.

J. Havsteen.

Skýrsla

um efnahag sýsluvegasjóðanna í Norðuramtinu 1901.

Húnavatnssýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	794,60	
2. Sýsluvegagjald	—	1003,75	
3. Samkvæmt athugasemd	—	4	kr. 1798,39

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	1211,65	
2. Eign til næsta árs	—	586,74	kr. 1798,39

Skagafjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	24,98	
2. Sýsluvegagjald	—	1071,25	
3. Aðrar tekjur	—	7,50	
4. Skuld sjóðsins	—	4,54	kr. 1108,27

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 1108,27	kr. 1108,27
---------------------------------	-------------	-------------

Eyjafjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 45,40	
2. Sýsluvegagjald	— 1250,00	
3. Aðrar tekjur	— 175,00	kr. 1470,40

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 1114,05	
2. Eign til næsta árs	— 356,35	kr. 1470,40

Suðurþingeyarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 29,43	
2. Sýsluvegagjald	— 913,75	kr. 943,18

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 618,27	
2. Eign til næsta árs	— 324,91	kr. 943,18

Skrifstofu Norðuramtsins,

Akureyri, 26. júní 1902.

Páll Briem.

Skýrsla

um efnahag sýsluvegasjóðanna í Austuramntinu 1901.

I. Norðurþingeyjarsýsla.

Tekjur:

Eign frá f. á.	kr. 30,14	
Sýsluvegagjald	— 332,50	kr. 362,64

Gjöld:

Vegakostnaður	kr. 307,00	
Eign til næsta árs	— 55,64	— 362,64

II. Norðurmúlasýsla.

105

Tekjur:

Eign frá f. á.	kr. 1321,36	
Sýsluvegagjald	— 1003,75	kr. 2325,11

Gjöld:

Vegakostnaður	kr. 1874,83	
Afborgun og vextir af láni	— 250,00	
Eign til næsta árs	— 200,28	kr. 2325,11

III. Suðurmúlasýsla.

Tekjur:

Eign frá f. á.	kr. 127,88	
Sýsluvegagjald	— 1302,50	kr. 1430,38

Gjöld:

Til þjóðvega	kr. 667,62	
Til sýsluvega	— 692,84	
Eign til næsta árs	— 69,92	kr. 1430,38

IV. Austurskaptafellssýsla.

Tekjur:

Sýsluvegagjald	kr. 281,25	
Hreppavegagjald	— 140,63	
Óvissar tekjur	— 151,52	kr. 573,40

Gjöld:

Skuld sjóðsins frá f. á.	kr. 14,67	
Vextir og afborgun af lánum	— 192,00	
Vegakostnaður	— 120,73	
Eign til næsta árs	— 246,00	kr. 573,40

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri, 19. júlí 1902.

Páll Briem.

Reikningur

106

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandssæta og ekkna þeirra í Suðuramtinu 1901.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1900:
 - a. Skuldabriljef einstakra manna kr. 3700,00

Flyt: kr. 3700,00

106

	Fluttar:	kr. 3700,00	
b. Í landsbankanum	—	272,03	
c. Í peningum	—	21,07	kr. 3993,10
2. Vextir:			
a. Af skuldabréfum	kr. 163,00		
b. Af bankainnlögum ^{31/12} 1901	—	13,85	— 176,85
			kr. 4169,95

Gjöld:

1. Styrkur veittur	kr. 128,00		
2. Eptirstöðvar við árslok 1901:			
a. Skuldabréf einstakra manna	kr. 3700,00		
b. Í landsbankanum	—	335,88	
c. Í peningum	—	6,07	— 4041,95
			kr. 4169,95

Suðuramtíð, Reykjavík, 10. janúar 1901.

J. Havsteen.

107

Reikningur

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs fátækra ekkna og munaðarlausra barna
í Eyjafjarðarsýslu og Akureyri 1901.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári			
a. Í fasteignum	kr. 2000,00		
b. Í sparisjóði Akureyrar	—	1291,01	kr. 3291,01
2. Afgjald af Einarssstöðum og Pjetursborg	—	153,60	
3. Afborgun af skuld Páls Jónssonar	—	20,00	
4. Fundið í gjafahirzlunni	—	24,21	
5. Vextir af sparisjóðsinnstæðu	—	52,94	
6. Gjafir	—	15,00	
7. Til jafnaðar við gjaldlið 2	—	101,25	
			kr. 3658,01

Gjöld.

1. Styrkur veittur 24 ekkjum	kr. 150,00	
2. Lagt í sparisjóð	—	101,25
3. Annar kostnaður	—	14,50
4. Eign til næsta árs		
		Flyt: 265,75

			Flutt: 265,75	107
a.	Einarsstaðir að Pjetursborg	kr.	2000,00	
b.	Í sparisjóði á Akureyri	—	1392,26	kr. 3392,26
				kr. 3658,01

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri 24. júní 1902.

Páll Briem.

Reikningur

108

yfir tekjur og gjöld prentsmiðjusjóðs Norðuramtsins 1901.

Tekjur:

I.	Sjóður frá fyrra ári:			
a.	Í skuldabréfum ýmsra	kr.	2700,00	
b.	- peningum	—	108,00	kr. 2808,00
II.	Vextir af skuldabréfum		—	108,00
				kr. 2916,00

Gjöld:

I.	Styrkur veittur:			
a.	Tveimur námspiltum á Möðruvallaskóla: Jóni Kristjánss. í Glæsibæ og Oddi Jónass. á Hrafnagili	kr.	54,00	
b.	Tveimur námsmeyjum á kvennask. Ey- firðinga: Ragnheiði Ásgeirsdóttur Ófeigs- firði og Kristínu Daníelsdóttur Hofstöðum	—	54,00	kr. 108,00
II.	Sjóður til næsta árs:			
a.	Í veðskuldabréfum	—	2700,00	
b.	- peningum	—	108,00	— 2808,00
				kr 2916,00

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri, 20. marz 1902.

Páll Briem.

Reikningur

109

yfir tekjur og gjöld þúsundáraafmælisjóðs Eyjafjarðar 1901.

Tekjur:

I.	Sjóður frá fyrra ári:		
a.	Í veðskuldabréfum	kr.	1000,00
		Flyt:	1000,00

109

		Flutt: 1000,00		
	b. Í sparisjóði	—	90,33	
	c. - peningum	—	40,00	kr. 1130,33
II.	Vextir:			
	a. Af veðskuldabryfum	kr. 40,00		
	b. — sparisjóðsinnstæða	—	4,67	— 44,67
III.	Til jafnaðar við gjaldal. I		—	84,67
				kr. 1259,67
	Gjöld:			
I.	Lagt í sparisjóð		kr. 84,67	
II.	Í sjóði til næsta árs:			
	a. Í veðskuldabryfum	kr. 1000,00		
	b. - sparisjóði	—	175,00	— 1175,00
				kr. 1259,67

Skrifstofu Norðuramtsins 20. marz 1902

Páll Briem.

110

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Jóns Sigurðssonar til Svarfaðardalshrepps 1901.

Tekjur:

I.	I fasteignum	kr. 2310,00
II.	Afgjöld:	
	a. Landsskuldir 1901 201½ al. á 48 a.	kr. 96,71
	b. Leigur á Mikaelsmessu 85 ál. á 48 a.	— 40,80 — 137,51
		kr. 2447,51

Gjöld:

I.	Borgað til oddvita Svarfaðardalshrepps	kr. 114,60
II.	⅙ í umboðslaun	— 22,91
III.	Eign til næsta árs í fasteignum	— 2310,00
		kr. 2447,51

Íslands Norður- og Austuramt. Akureyri, 25. júní 1902.

Páll Briem. Jónas Jónasson.

Reikningur

111

ydr tekjur og gjöld gjafasjóðs Guttorms prófests Þorsteinssonar 1901.

Tekjur:

I. Sjóður frá f. á.:		
Í sparisjóði Norðuramtsins	kr.	1630,96
II. Vextir af inneign í sparisjóði	—	57,24
III. Til jafnaðar við gjaldlið II	—	1,24
	kr.	1689,44

Gjöld:

I. Styrkur veittur Guðrúnu Jóhannesdóttur á Vopnafirði . . .	kr.	56,00
II. Lagt í sparisjóð Norðuramtsins	—	1,24
III. Sjóður við árslok:		
I sparisjóði Norðuramtsins	—	1632,20
	kr.	1689,44

Skrifstofu Austuramtsins. Akureyri, 20. marz 1902.

Páll Briem.

112

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Pjeturs sýslumanns Þorsteinssonar 1901.

Tekjur:

I. I sjóði frá f. á.:			
a. Í veðskuldabrfjum	kr.	2150,00	
b. - sparisjóði Norðuramtsins	—	815,48	
c. - peningum	—	28,56	kr. 2994,04
II. Vextir:			
a. Af veðskuldabrfjum	kr.	86,00	
b. Af innstæðu í sparisjóði	—	29,37	— 115,37
III. Tekið úr sparisjóði	—	55,65	
			kr. 3165,06

Gjöld:

I. Styrkur veittur 2 bændum í Vallanessókn	kr.	113,58
II. Til jafnaðar móti tekjulið III	—	55,65
	Flyt:	kr. 169,23

112

Flutt: kr. 169,23

III. I sjóði við árslok:

a. Í veðskuldabréfum	kr. 3150,00	
b. - sparisjóði Norðuramtsins	— 759,83	
c. - peningum	— 86,00	kr. 2995,83
		<u>kr. 3165,06</u>

Skrifstofu Austuramtsins. Akureyri, 20. marz 1902.

Páll Briem.

113

Ágrip

af reikningi landsbankans 1. apríl til 30. júní 1902.

Tekjur:

1. I sjóði 1. apríl 1902	kr. 132,341,06	
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignarveðslán	kr. 25,566,49	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 28,384,90	
c. Handveðslán	— 17,605,00	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjel. o. fl.	— 13,573,60	
e. Accreditivlán	— 600,00	— 85,729,99
3. Vixlar innleystir	—	364,091,00
4. Ávisanir innleystar	—	8,720,74
5. Frá landssjóði í nýjum seðlum	—	75,000,00
6. Vextir ýmisskonar	—	18,952,82
7. Disconto	—	5,804,39
8. Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn (fyrir seldar ávisanir o. fl.)	—	416,131,93
9. Innheimt fje fyrir aðra	—	13,477,26
10. Seld verðbrjef	—	186,000,00
11. Selt af fasteignum bankans	—	690,00
12. Aðrar tekjur af fasteignum tilheyrandi bankanum	—	28,00
13. Innlög á hlaupareikning	—	489,897,20
14. Sparisjóðsinnlög	—	295,919,62
15. Frá veðdeild bankans	—	2,150,82
16. Ýmislegar tekjur og innborganir	—	929,90
		<u>kr. 2,095,864,73</u>

Gjöld:

113

1. Lán veitt:			
a. Fasteignarveðslán	kr. 26,500,00		
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 121,080,00		
c. Handveðslán	— 19,180,00		
d. Lán gegn ábyrgð sveita og bæjarfjel. o. fl.	— 950,00		
e. Accreditivlán	— 69,000,00	kr. 236,710,00	
2. Vixlar keyptir	—	430,128,00	
3. Ávísanir keyptar	—	13,688,95	
4. Skilað landssjóði í ónýtum seðlum	—	15,000,00	
5. Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Kaupmannah.	—	325,303,86	
6. Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra	—	16,797,34	
7. Keypt verðbrjef	—	118,800,00	
8. Til útbús bankans á Akureyri	—	100,000,00	
9. Kostnaður við fasteignir bankans	—	56,85	
10. Útborgað af innstæðufje á hlaupareikningi	kr. 385,666,44		
Að viðbættum dagvöxtum	— 15,26	— 385,681,70	
11. Útborgað af innstæðufje með sparisjóðskjörum	kr. 323,763,62		
Að viðbættum dagvöxtum	— 170,98	— 323,934,60	
12. Til veðdeildar bankans	—	483,75	
13. Kostnaður við bankahaldið (laun o. fl.)	—	7,499,48	
14. Ýmisskonar útgjöld og útborganir	—	3,489,00	
15. Í sjóði 30. júní 1902	—	118,291,20	
		kr. 2,095,864,73	

Ágrip

af reikningi veðdeildar bankans 1. apríl—30. júní 1902.

Tekjur:

1. Bankavaxtabrjef gefin út	kr. 117,300,00
2. Borgað af lánum	— 24,00
3. Vextir af lánum og útgefnum bankavaxtabrjefum	— 2,122,58
4. $\frac{1}{2}\%$ kostnaður	— 4,24
5. Lán frá landsbankanum	— 895,97
	kr. 120,346,79

Gjöld:

1. Skuld til bankans	kr. 2,563,04
2. Lán veitt	— 117,300,00
3. Borgaðir vextir af bankavaxtabrjefum	— 483,75
	kr. 120,346,79

Athugasemdir.

Landsbankinn átti 30. júní þ. á.

1. Skuldabréf fyrir lánum:	
a. Fasteignarveðskuldabréf	kr. 495,468,49
b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabréf	— 550,162,09
c. Handveðsskuldabréf	— 139,979,00
d. Skuldbréf fyrir lánum gegn ábyrgð sveita og bæjarfjel. o. fl.	— 67,000,10
e. Accreditivslánsskuldabréf	— 69,000,00
	kr. 1,321,609,68
2. Kgl. ríkisskuldabréf og önnur erlend verðbréf hljóðandi uppá samtals 403,600 kr. eptir gangverði 31. desbr. 1901	— 363,089,00
3. Bankavaxtabréf	— 491,600,00
4. Skuldabréf Reykjavíkur kaupstaðar	— 1,800,00
5. Óinnleysta víxla	— 453,524,00
6. Óinnleystar ávísanir	— 5,230,71
7. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum að upphæð	— 7,332,00
8. Húseignir í Reykjavík	— 15,624,50
9. Nýtt bankahús	— 85,615,95
10. Hjá veðdeild bankans	— 895,97
11. Útbúið á Akureyri	— 100,000,00
12. Peningar í sjóði	— 118,291,20
	kr. 2,964,613,01
Seðlaskuld bankans til landssjóðs var 30. júní 1902	kr. 735,000,00
Óútborgað af innheimtu fje fyrir aðra s. d.	— 1,236,89
Skuld til Landmandsbankans í Kaupmannshöfn s. d.	— 237,655,19
Innstæðufje í hlaupareikningi s. d.	— 331,466,75
Innstæðufje með sparisjóðskjörum s. d.	— 1,320,196,30
Varasjóður fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur	— 13,722,61
Varasjóður bankans	— 270,046,13
Ýmsar tekjur, sem enn eru eigi lagðar við varasjóð	— 55,289,14
	kr. 2,964,613,01

Óinnleyst bankavaxtabréf, útgefin af veðdeildinni voru hinn 30. júní 1902 að upphæð samtals 1,103,900 kr.

Lán þau er veðdeildin átti útistandandi námu s. d. alls 1,105.547 kr. 14 a.

Reykjavík 1. septbr. 1902.

Stjórn Landsbankans.

Tryggvi Gunnarsson. Kristján Jónsson

Styrkur til búnaðarfjelaga.

16. septbr. var samkvæmt auglýsingu landshöfðingja 12. oktbr. 1901 (Stjtfð. 1901, B. bls. 134—136) úthlutað styrk þeim, er ræðir um í 14. gr. B. l. h. í fjárlögunum fyrir árin 1902 og 1903 til eptirnefndra búnaðarfjelaga, er sent höfðu bónarbrjef, svo sem hjer segir:

A. Búnaðarfjelög í Suðurlandinu.

Nr.	Nafn fjelagsins.	Dagsverk.	Kr. a.
1.	Búnaðarfjelað Dyrolahrepps.....	446	138 43
2.	— Hvammshrepps í V. skaptafellss.	556	172 58
3.	— Hörgslands- og Kirkjuhæjarhr.	607	188 40
4.	— Skaptártunguhrepps	356	110 50
5.	— Austureyjafjallahrepps	330	102 43
6.	— Ásólfskálaskóknar.....	287	89 08
7.	— Merkurþæja	468	145 26
8.	— Austurlandeyjahrepps	1330	412 82
9.	— Vesturlandeyjahrepps	1150	356 95
10.	— Hvolhrepps	344	106 77
11.	— Fljóthliðarhrepps	846	262 59
12.	— Holtamanna	1285	398 85
13.	Framfarafjelað Landmannahrepps.....	650	201 75
14.	— Vestmannaeyja	485	150 54
15.	Búnaðarfjelað Ölfushrepps	649	201 44
16.	— Grímsneshrepps	2129	660 82
17.	Jarðabótarfjelað Biskupstungnahrepps	717	222 55
18.	Búnaðarfjelað Hrunamannahrepps	919	285 25
19.	— Gnúpverjahrepps	467	144 95
20.	— Skeiðahrepps	712	221 00
21.	— Villingaholtshrepps	579	179 72
22.	— Gaulverjabæjarhrepps	513	159 23
23.	— Hraungerðishrepps	559	173 50
24.	— Sandvíkurhrepps	1266	392 95
25.	— Eyrbakkahrepps	485	150 54
26.	— Stokkseyrarhrepps	736	228 45
27.	— Njarðvíkurhrepps.....	126	39 10
28.	— Garðahrepps	424	131 60
29.	— Seltjarnarneshrepps.....	546	169 48
30.	— Mosfellinga og Kjalnesinga ...	1568	486 70
31.	— Kjósahrepps	1377	427 40
32.	Jarðræktarfjelað Reykjavíkur	2809	871 89
33.	Búnaðarfjelað Hálahrepps.....	290	90 02
34.	— Reykholtshrepps	426	132 24
35.	— Andakílshrepps	488	151 47
36.	— Lundarreykjadalshrepps	132	40 97
37.	— Skorradalshrepps	261	81 02
38.	— Leirár- og Melahrepps	269	83 50
39.	— Innra Akraneshrepps	237	73 56
40.	— Hvalfjarðarstrandahrepps	451	139 98
Alls í Suðurlandinu		28275	8776 28

B. Búnaðarfjölög í Vesturamtinu:

1.	Búnaðarfjölög	Hvítársíðuhrepps.....	227	70 45
2.	----	Þverárhlíðar- og Norðurárdalshr.	565	175 37
3.	----	Stafholtstungnahrepps.....	497	154 26
4.	----	Borgarhrepps	319	99 02
5.	----	Álptaneshrepps.....	285	88 46
6.	----	Hraunhrepps.....	125	38 80
7.	Búnaðar- og framfarafj.	Skógarstrandarhrepps	496	153 95
8.	Búnaðarfjölög	Helgafellssveitar	458	142 15
9.	----	Neshrepps innan Ennis	435	135 02
10.	----	Neshrepps utan Ennis	346	107 40
11.	----	Staðarsveitar.....	283	87 84
12.	----	Kolbeinsstaðahrepps	393	121 98
13.	----	Eyrarsveitar	529	164 20
14.	----	Miklaholtshrepps	630	195 55
15.	----	Eyjahrepps	96	29 80
16.	----	Hörðudalshrepps	879	272 84
17.	----	Miðdalahrepps	1636	507 80
18.	----	Hvammshrepps í Dalasýslu ...	187	58 04
19.	----	Fellsstrandarhrepps	182	56 50
20.	----	Laxárdalshrepps	887	275 32
21.	----	Saurbæjarhrepps	415	128 82
22.	----	Haukadalshrepps	347	107 70
23.	----	Múlahrepps	389	120 75
24.	----	Suðurfjarðahrepps	222	68 90
25.	----	Reykjarfjarðahrepps	293	90 94
26.	----	Bæjarhrepps í Strandasýslu ..	605	187 78
27.	----	Hrófbergshrepps	256	79 45
28.	----	Kirkjubóls- og Fellshrepps	296	91 88
29.	----	Kaldrananeshrepps	216	67 05
Alls í Vesturamtinu			12494	3878 02

C. Búnaðarfjölög í Norðuramtinu.

1.	Búnaðarfjölög	Vindhælishrepps	275	85 35
2.	----	Bólstaðarhlíðahrepps	358	111 12
3.	----	Torfalækjarhrepps	531	164 82
4.	----	Sveinsstaðahrepps.....	245	76 05
5.	----	Þorkelshólshrepps... ..	317	98 40
6.	----	Svínavatnshrepps.....	398	123 54
7.	----	Áshrepps	299	92 80
8.	----	Þverárhrepps	391	121 36
9.	----	Kirkjuhvammshrepps	468	145 26
10.	----	Ytri Torfastaðahrepps	383	118 88
11.	----	Fremri Torfastaðahrepps	315	97 78
12.	----	Staðarhrepps í Húnavatnssýslu	156	48 42
13.	Jarðabótafjölög	Fellshrepps í Skagafjarðarsýslu	164	50 90
14.	Búnaðarfjölög	Hofshrepps í Skagafjarðarsýslu	275	85 35
Fl. kr.			4575	1429 13

Nafn fjelagsins.		Dagsverkatala	kr. a.
		Flutt	4575 1420 13
15.	Búnaðarfjlag Hólahrepps	612	189 96
16.	—— Viðvíkurhrepps.....	382	118 57
17.	—— Akrahrepps ..	228	70 77
18.	—— Lýtingsstaðahrepps	319	99 02
19.	—— Seiluhrepps	221	68 60
20.	—— Staðahrepps í Skagafirði ..	188	58 35
21.	—— Sauðahrepps	431	133 78
22.	—— Rípurhrepps	154	47 80
23.	—— Fljótamanna ..	324	100 57
24.	Framfarafjlag Öngulstaðahrepps	845	262 28
25.	—— Hrafnagilshrepps	579	179 72
26.	—— Glæsibæjarhrepps	405	125 70
27.	—— Öxndælinga	466	144 65
28.	—— Arnarneshrepps	990	307 29
29.	Búnaðarfjlag Svarfdælinga	1825	567 70
30.	Jarðræktarfjlag Akureyrar	149	46 25
31.	Búnaðarfjlag Svalbarðsstrandar	537	166 68
32.	Framfarafjlag Grýtbakkahrepps.....	321	99 64
33.	Búnaðarfjlag Hálshrepps	285	88 46
34.	—— Ljósavatnshrepps.....	544	168 85
35.	Jarðabótafjlag Skútustaðahrepps	443	137 50
36.	—— Reykdæla	387	120 12
37.	—— Aðaldæla	372	115 46
38.	—— Húsavíkurhrepps	691	214 48
Alls í Norðramtínu		16277	5052 23

D. Búnaðarfjelög í Austuramtinu.

1.	Jarðabótafjlag Axfirðinga og Núpsveitunga	133	41 28
2.	Búnaðarfjlag Þórshafnar	237	73 56
3.	—— Skeggjastaðahrepps	150	46 56
4.	—— Vopnafjarðahrepps	503	156 12
5.	—— Tunguhrepps	191	59 28
6.	—— Fellahrepps	192	59 60
7.	—— Hjaltastaðahrepps ..	427	132 54
8.	—— Borgarfjarðahrepps	886	275 00
9.	—— Loðmundarfjarðahrepps	234	72 64
10.	—— Seyðisfjarðahrepps	702	217 90
11.	—— Skriðdalshrepps	481	149 30
12.	—— Vallahrepps	330	102 42
13.	—— Eiðapinghár	421	130 68
14.	—— Mjóafjarðar	703	218 20
15.	—— Reyðarfjarðar ..	310	96 22
16.	—— Breiðdæla	323	100 25
17.	—— Beruneshrepps	151	46 86
Fl.		6374	1978 41

Nafn fjelagsins.		Dagsverk.	kr. a.
	Flutt	6374	1978 41
18.	Búnaðarfjelað Geithellahrepps	725	225 04
19.	— Nesjahrepps	290	90 02
Alls í Austuramtinu		7389	2293 47

	Dagsverk.	kr.	a.
Í Suðuramtinu.....	28275	8776	28
- Vesturamtinu	12494	3878	02
- Norðuramtinu	16277	5052	23
- Austuramtinu	7389	2293	47
Í öllum ömtum alls	64435	20000	00

Á dagsverkið kemur 31,039 a.
Fjelögin alls 126.

Embættaskipun, veiting og lausn.

b. Skipun.

11. janúar var Páli Halldórssyni settum forstöðumanni stýrimannaskólans í Reykjavík af ráðgjafanum veitt sýslan þessi.

20. sept. var læknaaskólakandidat Andries Fjeldsted af landshöfðingja settur til að þjóna Þingeyrarlæknishjaraði frá 1. nóvbr. 1902.

27. oktbr. var Magnúsi Magnússyni settum undirkennara við stýrimannaskólann í Reykjavík af landshöfðingja veitt sýslan þessi.

Heiðursmerki.

5. maí var fyrverandi kennari við lærðaskólann í Reykjavík Benedikt Gröndal allramildilegast sæmdur riddarakrossi Dannebrogssorðunnar.

12. ágúst var skrifstofustjóri í ráðaneytinu fyrir Ísland Ólafur Halldórsson r. af Dbr. allramildilegast sæmdur heiðursmerki Dannebrogsmanna.

16. sept. var prófessor Willard Fiske í Florens allramildilegast sæmdur riddarakrossi Dannebrogssorðunnar.

2. s. m. voru þeir Jón hreppstjóri Jónsson í Byggðarholti í Skaptafellssýslu, Ólafur bæjarfulltrúi í Reykjavík Ólafsson og Páll hreppstjóri Ólafsson á Akri í Húnavatnssýslu allramildilegast sæmdir heiðursmerki Dannebrogsmanna.

Einkarjettur.

2. septbr. var allramildilegast lengdur til 4. oktbr. 1904 frestur sá, er dr. Carl Paul í Kristjáninu hafði verið settur til að koma í framkvæmd á Íslandi aðferð þeirri til að búa til lýsi og lím úr hvalspiki, sem honum var veittur einkarjettur til 4. oktbr. 1901.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um toll af 114 sólberjalikör og öðrum ávaxtavínum. Eptir móttöku brjefa yðar, 23. ágúst herra landshöfðingi, dagsettra 13. júní þ. á. og 21. f. m., sbr. brjef hjeðan 22. marz þ. á. og 8. f. m., um fyrirspurn frá Joh. Wilkens ölgerðarmanni í Nakskov um aðflutningsgjald á Íslandi á sólberjalikör (sólberjavíni) og öðrum ávaxtavínum, hefir ráðaneytið í dag skrifað nefndum Joh. Wilkens ölgerðarmanni og tjáð honum, að samkvæmt tollögum fyrir Ísland frá 8. nóvbr. f. á. skuli við innflutning til Íslands greiða 15 aura af pottinum í toll af rauðvíni, hvítum borðvínum samskyns og messuvíni, — án tillits til þess, hvort vín þessi eru framleidd af vínberjum eða öðrum ávöxtum, — og 60 aura toll af pottinum af öðrum ávaxtavínum, þar með talinn sólberjalikör (sólberjavín), að því viðbættu, að sjeu hin umræddu vínföng flutt í ílátum, sem rúmi minna en 1 pott, skuli greiða sama gjald af þrem pelum, sem af potti í stærri ílátum.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og birtingar í B. deild Stjórnartíðindanna.

Brjef frá landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um húsabóta- 115 lán handa Hvammsprestakalli. Samkvæmt tillögum yðar, herra 24. sept. amtmaður, og yðar, herra biskup, í brjefi, dagsettu 12. þ. m., og beiðni hlutadeiganda, vil eg hjer með veita samþykki mitt til þess að presturinn að Hvammi í Norðurárdal taki 350 kr. lán uppá tekjur prestakallsins til þess að pappa- og járnklæða íbúðarhús staðarins á norðurhlið og austurgaffi, og þilja í sundur í tvö herbergi eitt stórt herbergi í austurenda hússins, gegn því að lán þetta endurgreiddist með jöfnum afborgunum á 15 árum frá lántökudegi að telja, og að ársvextir fari eigi framúr 5 af hundraði. Ennfremur er það skilyrði sett, að lánið verði eigi útborgað fyr en hin umrædda endurbót á húsinu er komin á, og að hún sæti öllum hinum sömu kjörum sem húsið að öðru leyti, sbr. brjef mitt 27. febr. 1891.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar, og skal það jafnframt tekið fram, að eigi getur komið til mála, að lán þetta fáið úr landssjóði.

Brjef landshöfðingja til beggja amtmanna. Um heilbrigðissam- 116 þykktir handa kauptúnnum og sjóþorpum. Hjer með er yður, herra 22. okt. amtmaður, send til útbytingar í ömtum yðar nokkur eintök af fyrirmynd fyrir heilbrigðissamþykkt handa kauptúnnum og sjóþorpum, og hefi jeg látið semja fyrirmynd þessa í því skyni, að hún yrði til leiðbeiningar fyrir þau kauptún og sjóþorp, sem samin kann að verða heilbrigðissamþykkt fyrir samkvæmt lögum nr. 26. frá 13. sept. 1901.

1. dag nóvembermánaðar 1902.

Reykjavík. — Ísafoldarprentsmiðja.

Uppprentað blað.

Fyrirmynd

fyrir

Heilbrigðissamþykkt

fyrir kaupþún (sjóþorp) í sýslu.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykktin hefir gildi í þeim hluta hrepps, er liggur innan þeirra marka, er hjer greinir:

2. gr.

Hreppstjóri er formaður heilbrigðisnefndarinnar. Auk hans eiga sæti í nefndinni einn maður, er hreppsnefnd kys til þriggja ára, og annar, er sýslu-nefnd tilnefnd af íbúum kaupþúnsins (sjóþorpsins) til jafnlangs tíma.

Ef sýslumaður býr í kaupþúninu (sjóþorpinu), situr hann í nefndinni í stað hreppstjóra.

3. gr.

Formaður kveður nefndina á fund, þá er honum þykir þurfa eða hinir tveir nefndarmenn, eða hjeraðslæknir óskar þess, þó eigi sjaldnar en þrisvar á ári, í marzmánuði, í júnímánuði, í októbermánuði; hann ákveður fundartíma og fundarstað, ritar í fundarbók gjörðir nefndarinnar, hefir á hendi brjefaskriptir og annast um að fyrirskipunum nefndarinnar sje hlýtt. Hann getur neitað að framkvæma ályktanir nefndarinnar, en skal þá tafarlaust skjóta málinu til sýslu-manns eða amtmanns.

Hjeraðslæknir og sýslumaður — ef hann er ekki í nefndinni — eiga heimtingu á að sitja fundi nefndarinnar og taka þátt í umræðunum, en ekki hafa þeir atkvæðisrjett; formaður skal boda þeim fundina í tæka tíð.

Ritfangakostnað og kostnað, er hlýzt af brjefaskriptum, skal greiða úr hreppssjóði eftir reikningi.

4. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gætur á því, að heilbrigðissamþykktin sje haldin og henni hlýtt í öllum greinum.

Nefndinni skal heimilt að rannsaka eða láta rannsaka allt það, er umræðir í þessari samþykkt, eða mikla þýðingu hefir fyrir heilbrigði manna, hvort heldur er á almanna færri eða einstakra manna eign.

Einu sinni á ári skal nefndin skoða allar eignir á því svæði, er samþykktin nær yfir, og er henni heimilt að skipta þessu starfi meðal nefndarmanna. Ef nokkur einn nefndarmaður, annar en formaður, krefst inngöngu í hús manna til sköðunar í umboði nefndarinnar, þá skal hann hafa í höndum skriflegt umboð frá formanni nefndarinnar.

Heilbrigðisnefndin skal færa í eina bók allt það, er hún finnur aðfinnslu-vert samkvæmt þessari samþykkt, og skal hún skriflega skipa þeim, er í hlut eiga, fyrir um, hvað þeir eigi að gjöra til umbóta, ella tilkynna sýslumanni, ef um brot er að ræða gegn samþykktinni.

5. gr.

116

Ef heilbrigðisnefndin telur nauðsynlega einhverja þrífnaðarumbót eða heilbrigðisráðstöfun, sem hefir í för með sjer útgjöld úr hreppssjóði, þá skal hún leggja mál það fyrir hreppsnefnd og fara fram á að fje sje veitt.

Nú hafnar hreppsnefnd slíkri fjárveitingu og er þá heilbrigðisnefnd heimilt að skjóta málinu til sýslunefndar.

II. Um fráræslu.

6. gr.

Eldhússkolp og þvottaskolp má ekki láta síga í jörð svo nærri íbúðarhúsum, að hætta sje á því, að jarðvegurinn undir húsunum saurgist; skal veita öllu skolpi burt frá húsum í opnum eða lokuðum ræsum svo langt sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa.

Öll skolpræsi, hvort heldur eru á almanna færi eða einstakra manna eign, skulu vera svo víð og hallajöfn, að hvergi flói út úr þeim og hvergi komi pollar eða vilpur; skal hreinsa þau svo opt, að ekki leggi ódaun úr þeim.

Ef heilbrigðisnefndin telur nauðsyn á því, að vatnsheldur botn sje gjörður í nokkurt ræsi, þá er henni heimilt að heimta slíka aðgerð.

7. gr.

Ef ræsi er gjört fram með alfaravegi á opinberan kostnað, skulu þeir, er hús eiga fram með veginum, skyldir að gjöra skolpræsi hver frá sínu húsi úti göturæsið og skulu þau ræsi ekki lakari að gjörð en göturæsið.

III. Um vatnsból.

8. gr.

Öll opinber vatnsból skal verja hvers konar óhreindum; er bannað að láta í þau fara eða að þeim koma rennsli úr skolpræsum, forum, haugstæðum, salernum eða peningshúsum, og má ekki láta í þau eða nærri þeim neins konar saurindi, sorp, slor eða hræ og ekki þvo í þeim eða fast við þau hvorki fatnað, nje fisk, nje ull, eða neitt það annað, er óhreinkar vatnið, eins fyrir því, þótt um straumvatn sje að ræða; bannað er og að leggja húðir í bleyti í vatnsból eða nærri þeim.

9. gr.

Brunn má ekki hafa nær haugum, forum eða salernum, en svo að milli-bilið sje 15 álnir.

Nú vill einhver gjöra nýjan brunn eða breyta gömlum brunni og skal hann tilkynna það heilbrigðisnefndinni, en hún skal leggja dóm á vatnið, þá er greptri eða borun er lokið, hvort það er nýtilegt, og hafa gát á því að brunnurinn sje gjörður á þann hátt, sem hjer segir:

Ef brunnur er boraður og járnleggir settir niður, skal gæta þess að sam-skeytin milli leggjanna sjeu vatnsþjett.

Ef brunnur er grafinn, þá skal hlada hann upp að innan úr höggnu grjóti eða hörðum múrsteini og líma stein við stein með steinlími, og skal hleðslan

116 þannig gjörð svo langt að neðan sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa, en aldrei skemur en nemi 2 álum. Í stað slíkrar hleðslu má heilbrigðisnefnd leyfa að hafa steinsteypu. Niður með hleðslunni að utan skal láta einhverskonar límkenndan leir og skal það lag vera 1 alin á þykkt. Hleðslan skal ná $\frac{1}{4}$ alin eða meira uppúr jörðinni, og útfrá brunnbarminum skal leggja eða steypa steinkraga og skal hann vera $1\frac{1}{2}$ alin á breidd að minnsta kosti og halla út frá brunnopinu.

Yfir brunnopinu skal vera vatnsheldur hlemmur og skal taka vatn úr brunninum með dælu, er gangi gegnum miðjan hlemminn, en upp með dælunni skal ganga strompur með hatti yfir, svo að lopt komist að vatninu.

Þar sem strjálbyggt er og engin óhreinindi í nánd, má heilbrigðisnefnd leyfa að brunnar sjeu gjörðir úr grjóti án steinlíms og vatnið halað upp í fötu. Utanum opna brunna skulu jafnan vera grindur, er sjeu í minnsta lagi $1\frac{1}{2}$ alin að hæð.

10 gr.

Heilbrigðisnefnd getur bannað að taka vatn úr brunni um stundarsakir, ef hún álitur vatnið óheilnæmt. Ef læknisrannsókn leiðir í ljós að vatnið sje skaðvænt og ekki er unnt að gera við brunninn svo að vatnið verði ósaknæmt, þá skal heilbrigðisnefnd skipa eiganda að moka ofan í brunninn og fylla hann svo, að engu vatni verði úr honum náð.

IV. Um peningshús, hauga og forir.

11 gr.

Stórgripi eða sauðfje má ekki hafa í mannahúsum.

12. gr.

Ef einhver vill reisa peningshús, eða gjöra for, eða haugstæði eða haughús, þá skal hann gjöra heilbrigðisnefnd advart áður en hann byrjar verkið og skal hún gæta þess, að haldin sjeu fyrirmæli þau, er hjer fara á eptir:

Ekkert peningshús má setja nær vatnsbóli en nemi 15 álum; fjós má ekki setja nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álum.

For má ekki gera og ekki hafa haug nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álum og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álum. Forarveggir skulu jafnan ná $\frac{1}{4}$ alin eða meir uppúr jörðu og skal hafa yfir hverri for sterkan hlera svo að öruggt sje um að menn eða skepnur geti ekki fallið í forina.

Ef hús standa þjett saman, getur heilbrigðisnefnd bannað mykjuhauga og haughús og heimtað að forir skulu gjöra úr höggnu grjóti og steinlími, eða steinsteypu, svo að þær sjeu vel vatnsheldar, bæði botn og veggir.

13. gr.

Ef peningshús, haugstæði eða forir, sem eldri eru en þessi samþykkt, valda miklum óþrifnaði, má heilbrigðisnefnd beita fyrirmælum undanfarandi greinar, en heimilt er þá eiganda að skjóta fyrirskipan nefndarinnar á 8 daga fresti undir úrskurð sýslumanns; sýslumaður skal rena álits hjeraðslæknis og þvínæst kveða upp úrskurð í málinu svo fljótt sem verða má.

V. Um salerni.

116

14. gr.

Þá er hús er reist til íbúðar, skal jafnan umleið reisa salerni og skal það ekki vera nær dyrum, gluggum eða vindaugum á húsinu, en nemi 5 álnum og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álnum. Gólfíð í salerninu skal vera steinsteypt og hærra en jarðvegurinn í kring; hafa skal í salerninu saurkagga vel vatnsheldan og skal hann ná fast uppáð setunni.

Heilbrigðisnefnd getur leyft :ð hafa salerni innanhúss í sjerstökum klefa, ef útigluggi á hjörum er á kleanum, gólfíð steinsteypt og tvö ílát undir setunni, annað fyrir saur en hitt fyrir þvag.

Ef vatnsheld for er gjörð hjá húsinu, má heilbrigðisnefnd leyfa að hafa salernið yfir forinni, þannig að saurindin fari beina leið í forina.

15. gr.

I salernum skal seta og gólf jafnan vera vel hrein og saurilátin skal tæma óðar en þau fyllast. Heilbrigðisnefnd skal segja til um hvar láta megi saurindi úr salernum.

16. gr.

Ef engin salerni fylgja þeim húsum, sem eldri eru en þessi samþykkt, eða þau ein, sem illa eru gjörð og mikill óþrifnaðar að, þá getur heilbrigðisnefnd heimtað af húseigendum, að þeir gjöri ný salerni á þann hátt er segir í 14. gr.

VI. Um sorp og önnur óhreinindi.

17. gr.

Sorphaugar eða sorpgryffur skulu ekki vera nær íbúðarhúsum en nemi 5 álnum og ekki nær vatnsbólum en nemi 15 álnum. Flytja skal burtu allt sorpið að minnsta kosti tvisvar á ári, vor og haust.

Ef hús standa þjett saman, getur heilbrigðisnefnd heimtað að sorpi og ösku sje safnað í laus ílát úr málmi og flutt burtu óðar en ílátin fyllast.

18. gr.

Það er skylda sjómanna að fleygja öllu slori í sjóinn svo að út taki, ef því ekki er safnað í gryffur á þeim stöðum, sem heilbrigðisnefnd leyfir. Formenn eða skipstjórar bera ábyrgð á því, að þessu ákvæði sje hlýtt.

19. gr.

Ef einhverskonar óhreinindi safnast kring um hús manna svo að fýlu-lopt eða daunillt rennsli fer út á alfaraveg eða inná eignir þeirra, er næstir búa, þá getur heilbrigðisnefnd skipað húsráðanda þeim, er óþrifnaðinum veldur, að flytja burtu óhreinindin tafarlaust.

VII. Um iðnað, sem óþrifnaður fylgir eða óhollusta.

20. gr.

Hver sá iðnaður, er óhollusta fylgir eða óþrifnaður, t. d. lýsisbræðsla, sútun o. s. frv., skal vera háður eptirliti heilbrigðisnefndar og fyrirmælum hennar að því er hreinlæti snertir, bæði utanhúss og innan.

VIII. Um bókunarstofur.

21. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á öllum bókunarstofum í kaupþúninu (þorp-inu) og skipa bakara að því gólf, loft og veggi hvenær sem óhreint er.

Þeir menn mega ekki vinna að brauðgerð, sem lungnatæringu hafa eða annan næman sjúkdóm, eða opin sár eða útbrot á höndum eða handleggjum.

Deig má ekki hnoða með fótunum.

Öll tóbaksnautn er bönnuð í bókunarstofu og enginn má sofa í stofunni.

IX. Um matvöru.

22. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gát á því, að ekki sje höfð á boðstólum matvara, sem svikin er, eða skemmd, eða skaðleg fyrir heilsu manna.

Nefndinni skal vera frjálst með samþykki hreppsnefndar að taka í búað um fyrir gangverð sýnishorn af hverri matvöru, þeirri er hún telur líkur til, að svikin sje, eða skemmd, eða skaðleg fyrir heilsu manna, og láta rannsaka hana.

Nú er það bersýnilegt, eða kemur í ljós við rannsókn hjeradslæknis, eða annara manna, er vit hafa á, að einhver matvara er svikin eða skemmd og ekki nýtileg til manneldis, og skal þá lóga vörunni eða á einhvern hátt gera hana óskaðlega heilsu manna á kostnað þess, er vöruna hafði á boðstólum.

Ket af veikum skepnum eða sjálfdaudum má ekki selja til manneldis nema hjeradslæknir eða dýralæknir leyfi.

X. Um íbúðarhús.

23. gr.

Öll þau hús, sem leigð eru til íbúðar, þar með taldar sjóbúðir, skulu vera svo gerð að unnt sje að halda þeim hreinum; gluggar skulu vera á hjörum, að minnsta kosti einn í hverju herbergi, og trjególf í öllum íverustofum.

Heilbrigðisnefnd má heimta af leigjanda eða eiganda að ræstað sje herbergi í íbúðarhúsi, ef herbergið er svo óhreint að nefndin álitur húsbúum hættu búna.

24. gr.

Ef íbúðarhús er svo illa gjört eða hrörlegt eða þröngt, að heilbrigðisnefnd álitur hættulegt fyrir heilsu manna að búa í því, þá getur nefndin bannað íbúðina.

Nefndin skal þá tilkynna húseiganda bannið skriflega og færa rök fyrir því, og skal þá fólk fara úr húsinu á tveggja mánaða fresti frá tilkynningardegi, ef húsið er ekki bætt á þeim tíma svo að nefndinni líki. Þó er húseiganda frjálst á 8 daga fresti að skjóta skipan nefndarinnar undir úrskurð sýslumanns, en hann skal leita álits hjeradslæknis og því næst leggja úrskurð á málid svo fljótt sem verða má.

25. gr.

Bannað er að taka kjallara til íbúðar án leyfis heilbrigðisnefndarinnar.

Nefndin getur bannað íbúð í gömlum kjöllum, ef þeir eru mjög rakir, **116** eða dimmir, eða þröngir.

Undir íbúðarhúsum, sem reist eru hjereptir, má ekki hafa kjallara svo gjörða, að vatn standi í þeim nokkur tíma.

XI. Um skóla.

26. gr.

Heilbrigðisnefnd skal skoða öll skólahús og skólstofur, hvort heldur er opinber eign eða einstakra manna, að minnsta kosti tvisvar á ári; í byrjun skólaársins og á því miðju.

Hver sá, er tekur til kennslu 10 börn eða fleiri, er skyldur að tilkynna heilbrigðisnefnd hvar hann ætlar að kenna.

27. gr.

Hver kennslustofa handa börnum skal vera svo stór, að 80 rúmfet komi á hvert barn í minnsta lagi. Allir gluggar skulu vera á hjörum. Gólf skal þvo á degi hverjum en ekki sópa.

28. gr.

Ef heilbrigðisnefnd verður í skóla vör við börn eða kennara, er hafa einhvern næman sjúkdóm, þá skal hún þegar tilkynna hjerðslækni nöfn og heimili þeirra, sem sjúkir eru.

Ef skólábarn eða kenlari hefir berklasótt og læknir álitur að um mikla sótnæmishættu sje að ræða, þá getur heilbrigðisnefnd bannað að barnið eða kennarinn komi í skólann þar til er sótnæmishættan að dómi læknis er um garð gengin.

Hold sveik börn mega ekki ganga í skóla og holdsveikir menn ekki fást við barnakennslu.

XII. Um næma sjúkdóma.

29. gr.

Þá er lögskipuðum vörnum er haldið uppi gegn næmum sjúkdómi, skal heilbrigðisnefnd aðstoða hjerðslækni við sóttvörnina.

Ef upp kemur alvarlegur næmur sjúkdómur á því svæði, er samþykktin nær yfir eða í nálægum sveitum, þá er heilbrigðisnefnd heimilt í samráði við hjerðslækni að setja um stundarsakir strangari fyrirmæli, en í samþykkt þessari felast, um hreinlæti utan húss og innan, burtflutning á óhreinindum o. s. frv.

XIII. Um kirkjugarða.

30. gr.

Þá er gera skal nýan kirkjugarð, eða stækka gamlan garð, skal leita álits heilbrigðisnefndar og getur hún heimtað að garðstæðið sje þurkað með lokræsum, ef það er svo raklent, að vatn komi upp í grafirnar nokkru sinni.

- 116** Vatnsból skulu ekki vera nær kirkjugarði á jafnsljettu eða undan brekku, en nemi 100 álnum.
 Allir kirkjugarðar skulu vera grasi grónir.
 Grafa skal svo djúpt að tveggja álva moldarlag sje ofan á kistu.

XIV. Um sektir o. fl.

31. gr.

Ef menn brjóta þessa samþykkt eða vanrækja að framkvæma á settum fresti nokkra þá fyrirskipan, er heilbrigðisnefnd setur samkvæmt henni, þá varðar það alltað 200 kr. sekt.

Ef heilbrigðisnefnd kýs heldur að láta vinna verk það, er vanrækt hefir verið, á kostnað þess, er verkið átti að vinna, þá er henni það heimilt, og skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgðar úr sveitarsjóði, en síðan taka hann lög-taki hjá þeim er sekur er.

32. gr.

Samþykkt þessi öðladist gildi

117

Reglugjörð

um bólusetningar og bóluskoðanir.

I. Um bólusetningarumdæmi og bólusetjara.

1. gr.

Hvert yfirsetukvennaumdæmi skal jafnframt vera bólusetningarumdæmi og taka nafn af þeim hreppi eða hreppshelmingi, sem umdæmið nær yfir, eða er aðalhluti þess. Ef hreppurinn t. d. heitir Sveinsstaðahreppur, skal umdæmið heita Sveinsstaðabólusetningarumdæmi, ef umdæmið nær yfir eystri hluta Grímsneshrepps, þá skal það heita, Eystra Grímsnesbólusetningarumdæmi o. s. frv.

2. gr.

Ef hjeradslæknir vegna fólksfjölda í einhverju umdæmi, eða annríkis yfirsetukonu, eða af öðrum gildum ástæðum ekki telur hana færa til þess að annast bólusetningu, þá skal hann sjálfur hafa bólusetninguna á hendi, ef hann sjer sjer fært, en ella skipa einhvern annan, karl eða konu, sem bólusetjara í umdæmið.

II. Um bólusetningarskrár.

3. gr.

Í janúarmánuði ár hvert skal bólusetjari semja tvær bólusetningarskrár

(1. sýnishorn), aðra yfir þau börn, sem eiga að frumbólusetjast á árinu, og hina **117**
yfir þau, sem eiga að endurbólusetjast. **22. okt.**

Prestar eru skyldir að leyfa bólusetjurum aðgang að sálmaregistrum og leiðbeina þeim þá er skrárnar eru samdar.

Á bólusetningarskránnar skal bólusetjari setja öll þau börn í umdæminu, sem eru á þeim aldri, að þau eiga að bólusetjast á árinu.

Á frumbólusetningarskrá skal setja:

1. Öll þau börn, sem heima eiga í umdæminu og samkvæmt sálmaregistri eru 2 ára gömul.
2. Öll þau börn 3—8 ára að aldri, sem standa á frumbólusetningarskrá næsta árs á undan og þar eru talin óbólusett, eða bólusett án árangurs einusinni eða tvisvar.
3. Öll þau börn 2 ára að aldri, sem bólusetjari á annan hátt fær vitneskju um að heima eigi í umdæminu, svo og eldri börn, ef hann fær vitneskju um að þau eru óbólusett, eða bólusött án árangurs einusinni eða tvisvar.

Á endurbólusetningarskrá skal setja:

1. Öll börn, sem heima eiga í umdæminu og samkvæmt sálmaregistri eru 12 ára að aldri.
2. Öll þau börn eldri en 12 ára, sem standa á endurbólusetningarskrá næsta árs á undan og þar eru talin óendurbólusett, eða endurbólusett án árangurs einusinni eða tvisvar.
3. Öll þau börn 12 ára að aldri, sem bólusetjari á annan hátt fær vitneskju um að heima eiga í umdæminu, svo og eldri börn en 12 ára, ef hann fær vitneskju um að þau eru óendurbólusett eða endurbólusett án árangurs einusinni eða tvisvar.

Í 2. dálk á bólusetningarskránni skal rita fullt heiti barnsins, t. d. Jón Björnsson, Þuríður Sigurðardóttir.

Í 3. dálk skal rita aldursáratöluna, 2, 12 o. s. frv.

Í 4. dálk fullt heiti heimilisföður barnsins.

Í 5. dálk bæjarnafn eða húsheiti.

Í 6. dálk töluna 1 eða 2 eptir því hvort barnið samkvæmt eldri bólusetningarskrám eða annari vitneskju hefir verið bólusett eða endurbólusett áður án árangurs einusinni eða tvisvar.

Í 13. dálk skal bólusetjari rita já út undan nöfnum þeirra barna, sem hann finnur í eldri bólusetningarskrám og sjer þar að þau hafa verið bólusett með fullum árangri.

Hjæraðslæknir er skyldur að láta bólusetjara í tje við hver áramót skrá yfir þau börn í umdæminu, sem hann eða aðrir læknar hafa bólusett á liðna árinu (sbr. 19. gr.)

III. Um bóluefni.

4. gr.

I lok janúarmánaðar ár hvert, þá er lokið er samningu bólusetningar-

117 skráanna, skal bólusetjari tilkynna hjeraðslækni töln þeirra barna, sem hann
 22. okt. samkvæmt skránum á að bólusetja á árinu. Jafnframt skal hann láta þess
 getið hvenær að sumrinu (í hvaða viku eða mánuði) hann ætlar að bólusetja.

5. gr.

Hjeraðslæknir skal þvínæst skrifa til »Den kongelige Vaccinationsanstalt, København«, geta þess hversu mörg börn eigi að bólusetja í hjeraðinu á komandi sumri, biðja um bóluefni og taka til með hvaða póstkipsferð eða ferðum það eigi að koma, og skal hann haga því svo, að bóluefnið komi til hans með pósti á þeim tíma að hver bólusetjari fái bóluefnið í hendur sem allra nýjast, rjett áður en hann fer að bólusetja.

Bóluefninu skal hjeraðslæknir láta fylgja til bólusetjara miða orðaðan á þennau hátt: »Þetta bóluefni er úr kálfi nr. tekið úr kálfinum dag mán. 19 . . . «.

6. gr.

Enginn bólusetjari annar en læknir má taka bóluefni úr börnum.

Læknar skulu þvíaðeins taka bóluefni úr börnum, eða vísa bólusetjurum á börn, er þeir megi taka bóluefni úr, að brýna nauðsyn beri til, t. d. yfirvofandi hættu af bólusótt.

Læknir skal vandlega skoða þau börn, sem hann ætlar að taka bóluefni úr, og ekki taka úr öðrum börnum en þeim, sem eru alheilhrigð og komin af hraustum foreldrum.

Ekki skal taka bóluefni úr barni, sem yngra er en misseris gamalt, og ekki úr endurbólusettum börnum.

IV. Um bólusetningarstaði og tíma.

7. gr.

Í janúarmánuði ár hvert skal bólusetjari ákveða (sbr. 4. gr.) í samráði við sveitar- eða bæjarstjórn, hvenær að sumrinu bólusetningin skuli framfara og á hvaða stöðum.

Skylt er að bólusetja á tveim stöðum að minnsta kosti í hverju umdæmi.

8. gr.

Þá er bólusetjari hefir fengið bóluefnið frá hjeraðslækni (sbr. 5. gr.), skal hann tafarlaust auglýsa hvar og hvaða dag hann ætlar að bólusetja, og orða auglýsinguna eptir 2. sýnishorni; milli »úr« og »og« í hinum prentuðu eyðublöðum skal setja nöfn allra þeirra bæja, sem sækja eiga að bólusetningarstaðnum; ef um heilau hrepp er að ræða, eða sjóþorp, eða verzlunarstað, skal nægja að setja nafn hreppsins, þorpsins eða verzlunarstaðarins.

Bólusetjari skal láta auglýsinguna ganga rjetta boðleið bæja á millum í sveitum, en festa hana upp á venjulegum auglýsingastað í verzlunarstöðum með

svo löngum (minnst viku) fyrirvara, að allur almenningur fái vitneskju um bólusetningardaginn áður en bólusetninginn fer fram.

117
22. okt.

9. gr.

Heimilt er bólusetjara að fara heim á hvert heimili í umdæminu til að bólusetja og þarf hann þá ekki að auglýsa bólusetninguna fyrirfram frekar en hann vill.

V. Um bólusetninguna.

10. gr.

Ekki skal færa börn til bólusetningar ef á heimilinu er taugaveiki, barnaveiki, kighósti, heimakoma eða einhver sá næmur sjúkdómur, sem varnir jafnan skulu settar við, eða hjeradslæknir hefir sett varnir við, og ekki skal bólusetjari fara heim á slík heimili til bólusetningar.

Það er skylda húsráðanda að tilkynna bólusetjara, ef næm sótt er á heimilinu og börn af þeim ástæðum ekki koma til bólusetningar.

Það er og skylda húsráðanda að senda bólusetjara vottorð frá lækni eða skriflega yfirlýsingu frá sjálfum sjer, ef barn er veikt og þess vegna ekki verður fært til bólusetningar.

11. gr.

Börn skulu vera í hreinum fötum og hrein á kroppinn þá er þau koma til bólusetningar.

Bólusetjari skal þvo sjer vandlega um hendur úr heitu vatni og sápu og sjóða bólujárnið í 10 mín., áður en hann fer að bólusetja.

Bólujárnið skal vera tveggjað í oddinn og helzt einjárnungur.

12. gr.

Bólu skal setja á þann hátt að bólujárninu er difið í bóluefnið og því næst gerðar með því þrjár samsíða rispur á upphandlegg; rispurnar skulu vita upp og niður á handleggnum en ekki þvers um; þær skulu vera $\frac{1}{2}$ centimetri (c. $\frac{1}{5}$ þuml.) á lengd og 2—3 centim. (c. 1 þuml.) bil milli þeirra; rispa skal svo grunnt að alls ekki blæði eða aðeins dreiri úr, og er því bezt að bólujárnið sje bitdauft.

Áður en bólujárninu er aptur difið í bóluefnið og annað barn bólusett, skal skola af því í vatni og þerra það með hreinu líni (ekki vasaklút!) eða helzt hreinni sjúkrabómull. Ef bólusett er barn, sem víst er um, eða líkur til, að í því búi einhver næmur sjúkdómur, t. d. holdsveiki eða berklaveiki, þá skal á eptir eldbera járið eða sjóða það í 10 mínútur áður en annað barn er bólusett með því.

Ekki skal bólusetja börn, sem yngri eru en 3 mánaða, eða mjög veik, nema þvíáðeins að bólusótt vofi yfir.

Þá er barn er frumbólusett, skal að öllum jafni setja bóluna á hægra upphandlegg, en á vinstra upphandlegg þá er endurbólusett er.

Halda skal handleggnum berum í 5 mín. eptir að bólusett er, svo að bóluefnið þorni á handleggnum, en umbúðir þarf engar.

Bólusetjari skal brýna fyrir fólki að þrifa börnin vel meðan bólan er að

117 koma út og hverfa; ef bólurnar springa eða mikil eymsli koma í kringum þær,
22. okt. má bera á þær hreina ósalta og óþráa feiti, eða helzt bórvaselín.

13. gr.

Um leið og bólusettt er skal bólusetjari útundan nöfnum barnanna á bólusetningarskrá færa inn í 7. dálk tölurnar af miða þeim, sem bóluefninu fylgir (sbr. 5. gr.) t. d. Nr. 9, $\frac{1}{4}$ 1904: ef bóluefnið er tekið úr barni (sbr. 6. gr.) þá skal í 17. dálk rita fullt nafn og heimili barnsins, sem bóluefnið er tekið úr. Í 8. dálk skal rita mánaðardaginn t. d. $\frac{7}{6}$ eða 7. júní.

Ef börn koma til bólusetningar, sem ekki standa á skánni, en eiga þar að standa, þá skal færa þau á skrá umleið og þau eru bólusettt.

Ef börn koma ekki til bólusetningar, þau er á skrá standa, þá skal bólusetjari tilgreina orsökina með því að rita já í þann af 11.—15. dálk, sem við á, ef barnið t. d. er farið úr umdæminu þá skal rita já í 12. dálk útundan nafni þess.

VI. Um bóluskoðun og bólusetningarvottorð.

14. gr.

Á bólusetningarstaðnum skal bólusetjari setja upp auglýsingu um það, hvenær börnin eigi að koma aptur til bóluskoðunar, og skal hann orða þá auglýsingu eptir 3. sýnishorni.

Ef bólusetjari fer heim á heimili manna til bólusetningar, skal hann segja húsráðanda hvenær hann muni koma aptur til að skoða bóluna, eða hvert færa skuli barnið til bóluskoðunar.

Frumbólusetning er gild (fullur árangur), ef út er komin á 6.—9. degi ein vessabóla eða fleiri með laut í miðju og rauðum hring íkring.

Endurbólusetning er gild, ef út er komin á 6.—9. degi ein vessabóla eða fleiri, eða einn eða fleiri greinilegir rauðir þrimlar.

Ef bóluskoðun af einhverjum ástæðum dregst, þá skal telja bólusetninguna gilda ef ör sjást, eitt eða fleiri.

Þá er börnin eru bóluskoðuð, skal bólusetjari færa inn í 9. dálk í bólusetningarskránum mánaðardaginn og í 10. dálk 0, 1, 2 eða 3 eptir því, hvort engin bóla kom út, eða 1, 2. eða 3. Ef barn fær mikinn sótthita eptir bólusetningu, eða mikinn þrota og roða kring um bólurnar, eða bólur koma út annarsstaðar, eða einhverskonar útsláttur, þá skal þess getið sem nákvæmast að verða má í 17. dálki.

Þá skal bólusetjari að lokum rita já í 16. dálk útundan nöfnum þeirra barna, sem koma eiga aptur til bólusetningar næsta ár.

15. gr.

Ef barn er frumbólusettt eða endurbólusettt og bólusetningin fær fullan árangur (sbr. 14. gr.), þá skal bólusetjari um leið og hann skoðar bóluna rita og afhenda bólusetningarvottorð, og skal það vera orðað eptir 4. sýnishorni; ef frumbólusettt er, skal allstaðar stryka yfir »endur« á hinum prentuðu eyðublöðum, en yfir »frum« ef endurbólusettt er; á vottorðið skal rita fullt heiti barnsins; milli »í« og »sinni« skal rita 1, 2 eða 3 eptir því sem við á; milli »með« og »árangri« skal rita fullum; undir vottorðið skal bólusetjari rita nafn sitt.

Ef barn er bólusettt eða endurbólusettt í 3. sinni og bólan aldrei kemur út, þá skal veita barninu bólusetningarvottorð og skal þá milli »í« og »sinni« rita þriðja, en milli »með« og »árangri« rita engum. **117** **22. okt.**

Ef barn á bólusetningaráldri er frumbólusettt eða endurbólusettt í 1. eða 2. sinni og bólan ekki kemur út, þá skal bólusetjari um leið og hann skoðar barnið láta af hendi bólusetningarskirteini (5. sýnishorn).

VII. Um bólusetningarskýrslur og reikninga.

16. gr.

Þá er bólusetningu og bóluskoðun er lokið ár hvert, skal bólusetjari tafarlaust senda hjeradslækni tvenn full eptirrit af bólusetningarskránum.

17. gr.

Þá er hjeradslæknir hefir fengið bólusetningarskrárnar frá bólusetjurum, skal hann tafarlaust semja skýrslu um árangurinn af bólusetningunni á eyðublöð þau, sem fylgja með bóluæfninu utanlands frá og bera að yfirskrípt: »Kgl. Vaccinationsanstalt. Resultat af Vaccination með animal Vaccine«. Þessa skýrslu skal hann svo senda beina leið til »Den kongelige Vaccinationsanstalt, København«.

18. gr.

Aður en árið er á enda, skal hjeradslæknir semja eptir bólusetningarskránum skýrslu um bólusetningar í hjeradinu (6. sýnishorn) og reikning yfir kostnað við bólusetningarnar, (7 sýnishorn). Reikninginn og skýrsluna, skal hann senda samtímis til landlæknis, í síðasta lagi um áramót, og láta þar með fylgja annað eptirritið af bólusetningarskránum (sbr. 16. gr.)

Það er skylda bólusetjara og hjeradslækna að geyma vandlega allar bólusetningarskrár í kápum þeim, sem þeim verða fengnir í því skyni, og gæta þess að þær á engan hátt glatist.

19.

Ef lögildur læknir, sem ekki er hjeradslæknir eða bólusetjari, bólusetur börn eða endurbólusetur, þá skal hann fá sjer hjá hjeradslækni bólusetningarskrá og færa á skrána öll börn, er hann bólusetur, og fylla 1.—10. dálk og senda skrána fyrir næstu áramót til hjeradslæknis.

Hjeradslæknir skal og sjálfur semja slíka skrá yfir börn, er hann bólusetur og ekki eiga heima í umdæminu, þar sem hann sjálfur kann að vera bólusetjari.

Hjeradslæknir skal með skýrslu sinni til landlæknis (sbr. 18. gr.) láta fylgja skirteini um það, hve mörg börn samtals hann og aðrir læknar í hjeradinu hafa frumbólusettt og endurbólusettt á árinu.

20. gr.

Nú er barn orðið fullra 5 ára og hefir ekki verið bólusettt sökum þess að foreldrar þess, eða þeir, sem ganga því í foreldrastað, hafa vanrækt, án þess að barnið hafi verið veikt eða önnur lögleg forföll verið fyrir hendi, að færa það til bólusetningar á þeim stað og tíma, sem auglýstur er samkvæmt 8,

2. sýnishorn.

117

Auglýsing

um

bólusetningu.

. . . . daginn . . . dag mán. 19 . . fer fram opinber bólusetning á (i) í hreppi.

Þangað skal færa til bólusetningar börn úr Skulu börnin vera komin kl.

Skyldug til frumbólusetningar eru öll börn 2 ára eða eldri, ef þau hafa ekki haft bólusótt eða verið bólusett með fullum árangri eða þrisvar án árangurs.

Skyldug til endurbólusetningar eru öll börn, sem á þessu ári verða fullra 13 ára eða eru eldri, ef þau ekki eptir að þau urðu fullra 8 ára hafa haft bólusótt eða verið bólusett með fullum árangri eða þrisvar án árangurs.

Ef á einhverju heimili er taugaveiki, barnaveiki, kighósti, heimakoma, eða einhver sá næmur sjúkdómur, sem varnir jafnan skulu settar við, eða hjer-aðslæknir hefir sett varnir við, þá skal ekki þaðan færa börn til bólusetningar en tilkynna bólusetjara, hver næmur sjúkdómur sje á heimilinu.

Ef bólusetningarskyldugt barn er veikt bólusetningardaginn, svo að ekki þyki fært að fara með það, þá skal senda bólusetjara vottorð frá lækni eða skriflega yfirlýsingu frá heimilisföður barnsins um veikindi þess.

Börnín skulu vera hrein á kroppinn og í hreinum fötum, þá er þau koma til bólusetningar.

. . . . dag . . . mán. 19 . .

.
bólusetjari.

117 3. sýnishorn.

Auglýsing

um

bóluskoðun.

Öll þau börn, sem bólusett eru í dag, eiga að koma hingað aptur til skoðunar . . . daginn . . . dag mán. þ. á. og vera komin kl. . .

Verða þá afhent vottorð um bólusetninguna.

. dag mán.19 . .

4. sýnishorn.

**Frum-
Endur- bólu**setningarvottorð.

Nr. . . . á bóluþetningarskrá.

..... var frum- bólusett (ur)
endur-
í sinni dag mán. 19 — þá ára að aldri —
með árangri.

Þar með er fullnægt lagakröfu um frum-
endur- bólusetningu.

. bólusetningarumdæmi . . dag mán. 19 . .

5. sýnishorn.

Bólusetningarskírteini.

Nr. á bóluþetningarskrá.

í . . . sinni . . dag . . . mán. 19 . . — þá . . ára að aldri —
án árangurs.

Á að bólusetjast aptur á næsta ári.

. bólusetningarumdæmi . . dag mán. 19 . .

Skýrsla

iii

bólusetningar

i

hjeraði

19.....

Nr.	Bólusetningar- umdæmi	Nafn og staða bólusetjara	Frumbólusetningar :	Endurbólusetningar :	Athugasemdir
1	2	3	4	5	6
			Tala óbólusettra barna 2 ára og þaðan af eldri	Þar af bólusettt	Bólusettt innan 2 ára
			Bólusettt samtals	Þar af skoðuð eptirá	Bólan kom út á
			Bólan kom ekki út á	Endurbólusett samtals	Bólan kom ekki út á
			Endurbólusett samtals	Þar af skoðuð eptir á	Bólan kom út á
			Endurbólus. innan 12 ára (8—11 ára)	Endurbólusett samtals	Endurbólus. innan 12 ára (8—11 ára)
			Tala óendurbólus. barna 12 ára og þaðan af eldri	Þar af endurbólusett	Þar af endurbólusett

Útkomið í A deild Stjórnartíðindanna.

Auglýsing um pest í Odessa o. fl., undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 13. oktbr. 1902. (A. nr. 32, bls. 92—93).

Leyfisbrjef til að stofna hlutafjélagabanka á Íslandi, undirskrifað af ráðgjafanum fyrir Ísland 5. nóvbr. s. á. (A. nr. 33, bls. 94—101).

Lög um varnir gegn því að næmír sjúkdómar berist til Íslands, undirskrifuð af konungi 6. s. m. (A. nr. 34, bls. 102—117).

Lög um kjörgengi kvenna, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 35, bls. 118—119).

Lög um breyting á 18. gr. í lögum um kosningar til alþingis 14. septbr. 1877, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 36, bls. 120—121).

Lög um að selja salt eptir vikt, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 37, bls. 122—123).

Lög um heimild til að selja hluta af Arnarhólslóð í Reykjavíh, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 38, bls. 124—125).

Lög um helmingsuppgjöf eptirstöðva af láni til brúargjörðar á Ölfusá, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 39, bls. 126—127).

Lög um brúargerð á Jökulsá í Öxarfirði, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 40, bls. 128—129).

Lög um löggilding verzlunarstaðar við Flatey á Skjálfanda, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 41, bls. 130—131).

Lög um löggilding verzlunarstaðar við Járngerðarstaðavík í Grindavík, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 42, bls. 132—133).

Löggilding verzlunarstaðar við Óshöfn við Hversöðsflóa, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 43, bls. 134—135).

Auglýsing er fellir úr gildi auglýsingu frá stjórnarráði Íslands 27. ágúst þ. á. um bólusótt í Þórshöfn o. fl., undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 7. s. m. (A. nr. 44, bls. 136—137).

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um stjórnarvaldaauglýsingar. Með brjefi, dagsettu 22. f. m., hafið þjer, herra landshöfðingi, sent hingað tvær þingsályktanir, samþykktar af alþingi á síðustu samkomu þess, um að skora á landsstjórnina að hlutast til um, að einkarjettur til þess að birta stjórnarvaldaauglýsingar næstu 3 ár frá nýjári 1903 að telja verði veittur þeim af útgefendum hinna almennu frjettablaða í Reykjavík, er bjóða kynni hæst árlegt gjald til landsjóðs fyrir þennan rjett, að því tilskildu, að hver þumlungur dálkslengdar (2½ þuml. breiður) kosti ekki meira en 1 kr. með venjulegu meginmálsletri (corpus). Með þeirri athugasemd, að yður virðist efasamt, hvort ráðstöfun sú, er þingið æskir eptir, sje samræmileg við ákvæði opins brjef 27. maí 1859, hafið þjer skotið máli þessu til úrskurðar ráðaneytisins, en jafnframt hafið þjer

1. dag desembermánaðar 1902.

Reykjavík. — Isafoldarprentsmiðja.

118 látið þess getið, að yður virðist sanni næst að reyna að koma því til leiðar, að aug-
3. nóv. lýsingagjaldið yrði sem lægst, þá er ræða væri um veiting umgetins einkarjettar.

Það skal tekið fram, að opið brjef 27. maí 1859 virðist eigi vera því til fyrirstöðu, að ráðgjafinn fyrir Ísland velji til birtingar umræddum auglýsingum blað, sem fullnægir skilyrðum þeim, er þingsályktanirnar setja. Á hinn bóginn getur það eigi komið til tals að löggilda hvert það blað, sem fullnægir þessum skilyrðum, nje heldur hitt, að veita löggilding, sem sje óuppsegjanleg í 3 ár án tillits til þess, hvernig hlutadeigandi blað kemur fram að öðru leyti á þessu tímabili. Til þess nú að verða við óskum alþingis, þeim er koma fram í nefndum þingsályktunum, vill ráðaneytið veita yður heimild til: 1) að útvega framboð um árgjald, að tilskildu auglýsingagjaldi þingsályktananna, frá blöðum, þeim, er koma út í Reykjavík, og fullnægja að yðar álitu þeim skilyrðum, sem heimta verður af stjórnarvaldauglýsingablöðum, bæði að því er ritstjórn snertir, nægilega tíða útkomu og annan hag þeirra, og 2) að veita pareptir því hinna hlutadeigandi blada, sem hæst árgjald býður til landsjóðs, löggilding um þriggja ára tíma frá tímamarki að telja, er þjer tiltakið þannig að hæfilegur frestur veitist stjórnvaldauglýsingablaði því, er nú er. Þó skal það tilskilið, að ráðaneytinu fyrir Ísland sje heimilt að svipta með mánaðarfyrirvara hvenær sem er á hinu umgetna 3 ára tímabili blað það, er auglýsingarnar hlýtur, einkarjetti þessum, ef framkomu blaðsins er þannig háttað, að ráðaneytinu virðist tvísýnt að rjett sje að láta það halda áfram að flytja stjórnarvaldauglýsingar, en auðvitað fellur þá árgjaldið jafnskjótt burtu.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari ráðstöfunar og til birtingar í B deild Stjórnartíðindanna ásamt áðurnefudu brjefi yðar.

Brjef landshöfðingja.

Alþingi hefir á samkomu sinni í ár eptir löglegan undirbúning samþykkt tvær samhljóða þingsályktanir, þar sem skorað er á landstjórnina að hlutast til um, að einkarjettur til þess að birta stjórnarvaldauglýsingar næstu 3 ár frá nýjári 1903 að telja verði veittur þeim af útgefendum hinna almennu frjettablaða í Reykjavík, er bjóða kynni hæst árlegt gjald til landsjóðs fyrir þennan rjett, að því tilskildu, að hver þumlungur dálkslengdar ($2\frac{1}{2}$ þuml. breiður) kosti ekki meira en 1 kr. með venjulegu meginmálslestri (corpus).

Jafnframt því að senda hjermeð þingsályktanir þessar bæði í þeim búningi, er þær fengu hjá alþingi, og í danskri þýðingu, skal jeg leyfa mjer að geta þess, að mjer virðist efasamt, að þessi ráðstöfun, er alþingi óskar eptir, geti samrýmt fyrir mælum opins brjefs 27. maí 1859 um breyting á reglum þeim, er gilda á Íslandi viðvíkjandi auglýsingum í blöðunum í vissum tilfellum, þar sem svo er fyrir mælt um, að dómsmálaráðherrann skuli tiltaka, hvert blað í Reykjavík skuli flytja þessar auglýsingar. Þótt nú ekki þætti neitt vera því til fyrirstöðu, að bjóða mætti upp til undirboðs eða yfirboðs rjettinn til að flytja stjórnarvaldauglýsingar, þá ætti augnamið slíks undirboðs eða yfirboðs að minni skoðun að vera það, að fá lækkað sem mest auglýsingagjaldið, en eigi hitt að útvega landsjóði tekjur.

Með þessum athugasemdum skal jeg virðingarfullt leyfa mjer að skjóta máli þessu til úrskurðar hins háa ráðaneytis.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um lyfjabúd í 119
Stykkishólmi. Eptir móttöku brjefs yðar, herra landshöfðingi, dagsetts 18. 5. nóv. septbr. þ. á., hefir ráðaneytið allraþegnsamlegast lagt það til að hans hátign konunginum mætti allramildilegast þóknast að veita Málfríði Möller, ekkju eptir C. O. Möller lyfsala, leyfi til að halda áfram lyfsölu í Stykkishólmi í 10 ár frá dauða manns hennar undir stjórn forstöðumanns (provisors), er landlæknir tekur gildan, með þeim kjörum. er til eru tekin í allra hæstu einkaleyfisbrjefi 17. júlí 1865, þó svo að heimild til lyfsölnunnar falli burtu. ef hún giptist aptur. Hefur hans hátign konunginum 4. þ. m. allramildilegast þóknast að fallast á þessa tillögu ráðaneytisins.

Þetta er yður, herra landshöfðingi, til vitundar gefið yður til leiðbeiningar, frekari aðgerða og birtingar í B. deild Stjórnartíðindanna

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um synjun konungstaðfestingar á frumvarpi til laga um breyting á lögum um 120
kosningar til alþingis. Með brjefi, dags. 15. sept. þ. á. hafið þjer, herra landshöfðingi, sent hingað frumvarp, er borið hafði verið upp af þingmanna hálfu, til laga um breyting á lögum um kosningar til alþingis, 14. sept. 1877, og hafði alþingi í sumar, er leið, samþykkt það. Jafnframt og þjer í tjeðu brjefi hafið gert athugasemdir við ýmsar af ákvörðunum frumvarpsins, hafið þjer látið í ljósi, að þjer hljótið að vísu að álita frumvarpið flýtisverk, sem hafi ýmsa ágalla, en að þjer fáið þó ekki sjeð, að það sje með öllu ónýtandi, og með því að samkvæmt ummælum yðar er almennur áhugi meðal landsmanna á því að fá lögleidd ýmis af aðalákvæðum frumvarps þessa, það er að segja um upptöku heimullegrar atkvæðagreiðslu, og um fjölgun kjörstaða, svo að mönnum sje gert greiðara fyrir að neyta kosningarrjettar síns, þá þykir yður isjárvert að ráða frá því, að lagt sje til að frumvarpið hljóti staðfestingu konungs.

Ráðaneytið getur nú einnig verið algerlegu sanddóma óskum þeim, sem fram eru komnar um að kosningafyrirkomulaginu verði breytt, og það í aðalatriðunum í þá átt, sem frumvarp alþingis fer fram á. Þrátt fyrir það hefir ráðaneytið þó orðið að álita, að frumvarp þetta væri ekki til þess fallið, að verða að lögum; en þetta kemur einungis af því, að eptir áliti ráðaneytisins eru ýms af fyrimælum frumvarpsins svo löguð, að þau koma í bága við þau ákvæði um kosningarrjett og kjörgengi til alþingis, sem standa í 17. og 18. gr. stjórnarskrárinnar frá 5. jan. 1874. Að vísu hefur frumvarpið heldur ekki þótt laust við galla í öðrum atriðum; en enginn þeirra er svo þýðingarmikill, að það hefði getað tálmað staðfestingu þess.

Í fyrsta lagi er það ákvæði í 1. málsgrein 5. gr. frumvarpsins, er í ýmsum tilfellum veitir manni kosningarrjett, þótt hann fullnægi ekki því skilyrði, sem 17. gr. stjórnarskrárinnar setur fyrir að mega neyta kosningarrjettarins, að hafa verið heimilisfastur 1 ár í kjördæminu, og fær ráðaneytið ekki betur sjeð, en að þetta komi í bága við tjeð stjórnarskrárákvæði.

Því næst verður ráðaneytið að telja það ósamþýðanlegt 18. gr. stjórnar-

120 skrárinnar, að gjöra það að kjörgengisskilyrði, að greidd sje af hendi fjárupp-
 12. nóv hæð, einsog ákveðið er í 23. gr. lagafrumvarpsins, enda hefur yður þótt þetta athugasvert.

Þá er loksins ákvörðunin í 2. málsgrein 59. gr. frumvarpsins, um það, að þeim manni, er atkvæði greiðir á tveim stöðum, skuli refsað með missi kosningarrjettar við næstu kosningar, eða ef hann brýtur optar, þá með missi kosningarrjettar fyrir fullt og allt. Þetta verður að álíta gagnstætt 17. gr. stjórnarskrárinnar, því að eptir henni verður þeim einum synjað um að greiða atkvæði, sem eigi hefur óflekkað mannorð. En skyldi hitt vera tilgangurinn, að lögákveða, að athöfn sú, sem um ræðir í 2. málsg. 59. gr., sje í sjálfri sjer nægileg til að svipta mann óflekkuðu mannorði, þá gæti nú fyrst leikið vafi á, hvort rjettur væri til að ákveða þetta; en væri það ákveðið, þá kæmu fyrir mæli greinarinnar einmitt í bága við stjórnarskrána, því að þá verður það henni gagnstætt, að frumvarpið lætur afleiðinguna af því, að drýgja brotið í fyrsta sinn, aðeins varða missi kosningarrjettar við næstu kosningar, en lætnr brotið ekki varða missi kosningarrjettar fyrir fullt og allt, nema það sje optar drýgt en eitt skipti.

Hvað sem því efni frumvarpsins að öðru leyti líður, þá voru þessi ákvæði þess svo löguð, að ráðareytið gat eigi álitid það til þess fallið að verða að lögum, og því hefur ráðgjafinn, er hann allra þegnsamlegast bar málið undir konung, lagt það til, að frumvarpið fengi ekki staðfestingu konungs, og þessa tillögu hefur hans hátign konunginum 6. þ. m. allramildilegast þóknazt að fallast á.

Jafnframt áskildi ráðaneytið sjer að leita á sínum tíma samþykkis konungs til að leggja fyrir næsta alþingi frumvarp sama efnis, sem það er hjer ræðir um, þar sem úr verði felld ákvæði þau, er áður er á vikið að komi í bága við stjórnarskrána, og þá jafnframt lagaðir aðrir gallar, er nú voru á.

Þetta skal yður tjáð til leiðbeiningar og til þess að þjer birtið það í B deild Stjórnartíðin þanna ásamt brjefi yðar, því er áður er á vikið.

Brjef landshöfðingja.

Á alþingi því, sem í ár var kvatt til aukasetu, var borið upp af þingmanna hálfu frumvarp til laga um breyting á lögum um kosningar til alþingis 14. sept. 1877. Þessu frumvarpi veitti þingið þá meðferð, sem lög gera ráð fyrir, og samþykkti það svo. Því leyfi jeg mjer nú að senda lög þessi, eins og alþingi gekk frá þeim, og jafnframt danska þýðing þeirra.

Lögum þessum er ætlað að koma í stað kosningalaganna 14. sept. 1877, nema hvað 18. og 37. gr. þeirra er ætlað að haldast. Það verulegasta, sem nýtt er í lögum þessum, er það, sem hjer skal greina:

1. Að atkvæðagreiðsla á að vera heimulleg.
2. Að kosning á að fara fram í hverju sveitarfjelagi (hreppi og kaupstað) í hverju kjördæmi, en við þetta verður kjósendum gjört miklu hægra fyrir að neyta kosningarrjettar síns, þar sem hver kjósandi getur greitt atkvæði í sinni sveit
3. Að við almennar kosningar skuli kjördagur vera einn og sami um land allt, — og
4. Að á kjörfundunum eiga hvorki þingmannsefni nje frambjóðendur þeirra kost á

að ávarpa kjósendur, nje heldur kjósendurnir kost á að beina spurningum til þingmannsefna nje frambjóðenda. 120

Þessi nýju fyrirmæli, að minnsta kosti þau í 1. til 3. tölulið, eru nú að vísu óefað hagfeldari, en ákvæði þau, sem nú gilda; en hins vegar eru í lögum þessum ýms þau ákvæði, sem miður eru heppileg og miður vel fhuguð. Þar til má nefna ákvæðið í 19. grein þeirra, að þegar eigi hafa fleiri þingmannsefni boðið sig fram í einhverju kjördæmi, heldur en kjördæmið á þingmenn að kjósa, þá skuli engin kosning framfara, heldur skuli lýsa þingmannaefnin, sem boðizt hafa, kosin í einu hljóði, og má hjer til samanburðar vísa til kosningarlaganna dönsku frá 9. febr. f. á., 36. gr. Sama er að segja um þau fyrirmæli í 23. gr., að sjerhvert þingmannsefni skuli, jafnframt og hann býður sig, fram, greiða af hendi 50 kr. upphæð sem einskunar tryggingu, enda þótt hver maður, sem fullnægir kjör-gengisskilyrðum þeim, sem stjórnarskráin setur, virðist hafa stjórnskipulegan rjett til að freista hamingju sinnar sem þingmannsefni, án þess að leggja nokkuð fje í sölnurnar, í kjör-dæmi, þar sem ákveðin tala kjósenda styður kosningu hans. — Þá virðist og svo sem sá eptirlitsrjettur við kosningarathöfnina, sem þingmannaefnum er veittur, ýmist sjálfum eða umboðsmönnum þeirra, sje nokkuð víðtækur, og lagaður til að vekja ótilhlýðilegt og skaðlegt vantraust á kjörstjórnunum. Sömuleiðis virðast yfir höfuð fyrirmælin um kosningarathöfnina vera allt of smásmugleg og orðlengd, en þó alls ekki laus við ónákvæmni og mótsagnir.

Þóað jeg þannig verði að álíta, að lög þau sem hjer um ræðir, sje flýtisverk, sem hafi ýmsa ágalla, fe jeg þó ekki sjeð, að þau sje alveg ónýtandi, og með því að vissulega er mikill og almennur áhugi meðal landsmanna á því að fá lögleidda heimullega atkvæða-greiðslu, og einkum þó á því, að kjörstöðum sje fjölgað, svo að mönnum sje gert greiðara fyrir að neyta kosningarrjettar síns, þá þykir mjer ísjárvert að ráða frá því, að lagt sje til að lögin hljóti staðfestingu konungs.

Verði lögin staðfest svo snemma, að þeim verði beitt við næstu kosningar, þá verður sjálfsagt nauðsynlegt að senda upp með fyrsta póstskepi, sem fer umhverfis land á næsta ári, atkvæðakassa þá, sem um er rætt í 28. gr. laganna.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suduramtínu og Vestur- 121
amtínu um sveitfesti þurfalings. — Með brjefi, dagsettu 23. f. m., hafid 20. nóv.
 þjer, herra amtmaður, sent hingað erindi hreppsnefndarinnar í Vesturlandeyja-hreppi, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, dagsettum 18. marz þ. á., sem ákveður, að Jón nokkur Pálsson skuli talinn sveitlægur í fyrnefndum hreppi.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar, og frekari birtingar, að jeg verð að vera yður samdóma um að styrkur sá, sem Jón Pálsson fjeck hjá hreppsnefndinni í Villingaholtshreppi vorio 1896 geti eigi talizt löglegur sveiturstyrkur, er slíta skyldi sveitfesti hans, með því að það var ljóstbæði styrkveitanda og styrkþiggjanda að styrkurinn var tenginn og þeginn, ekki beint vegna þess að Jón væri bjargþrota, heldur sem skilyrði fyrir því, að hann fengi að dvelja áfram í Vesturlandeyjahreppi, og hreppsnefndinni í þessum hreppi hlýtur eptir atvikum að hafa verið ljóst, að styrkurinn var veittur og þeginn einmitt í þessu skyni, enda virðist þetta gjört að undirlagi hennar og ráðum.

Skal því frammannefndur úrskurður yðar um sveitfesti Jóns Pálssonar standa óhaggður.

Þjer hafið, velborni herra sýslumaður, í brjefi, dagsettu 25. f. m., með fylgiskjöllum, borið undir antið ágreining milli yður og sýslumannsins í Árnessýslu um sveitfesti Jóns Pálssonar, áður í Kálfsstaðakoti í Vesturlandeyjahreppi, nú í Egilsstaðakoti í Villingaholtshreppi, og um kröfu fyrnefnds hrepps á hendur hinum síðarnefnda til endurgjalds á fátækrastryrk, veittum Jóni Pálssyni seint á vetrinum 1900—1901, og er svolátandi úrskurður lagður á þetta mál:

Eptir þeim skýrslum, sem fyrir liggja, er Jón Pálsson fæddur í Villingaholtshreppi á árinu 1865, en á árinu 1878 fluttist hann í Vesturlandeyjahrepp, þar sem hann dvaldi í 14 ár samfleytt, þar til á vorinu 1901, er hann fór að Egilsstaðakoti í Villingaholtshreppi. Á vetrinum 1895—96, eða seint á 9. dvalarári Jóns Pálssonar í Vesturlandeyjahreppi, tók hreppsnefndin þar sig til, er hún þóttist sjá fram á það, að hann mundi, áður en langt liði, verða bjargþrota með skyldulið sitt, og aðvarði Bjarna bónda Magnússon á Kálfsstöðum, sem Jón var í húsmennsku hjá án leyfis eða samþykkis nefndarinnar, um, að hann mætti ekki leyfa Jóni, að vera þar lengur, en til vors 1896, því nefndin vildi ekki, eins og hún sjálf skýrir frá í brjefi til sýslumannsins í Rangárvallarsýslu, dags. 12. apríl f. á., að hann ynni sjer sveit í hreppnum. Í brjefi þessu er svo ennfremur skýrt frá, að Bjarni hafi látið Jón vita, að hann mætti ekki vera í húsmennsku framvegis, nema hann fengi til þess leyfi hreppsnefndarinnar, en er Jón beiddi um leyfið, hafi nefndin synjað honum um það, en síðar gaf hún það eptir, að hann fengi að vera kyrr eptirleiðis, eptir að hann hafði sent nefndinni skriflega yfirlýsing hreppsnefndarinnar í Villingaholtshreppi, framfærslusveit sinni, um, að honum væru veittar 10 kr. af fátækrafje þar. Á vetrinum 1898—1899 hefir Jón Pálsson, eptir skýrslu nefndarinnar, aptur orðið bjargþrota, og veitti hreppsnefndin í Vesturlandeyjahreppi honum þá styrk. að upphæð 3 kr. 25 a., eptir að hún hafði rannsakað ástæður hans. Nefndin krafðist endurgjalds á þessum styrk hjá hreppsnefndinni í Villingaholtshreppi sem eigi svaraði þessari áskorun, en svo um sumarið næst á eptir endurborgaði Jón styrkinn sjálfur. Snemma á vetrinum 1900—1901 þrengdi eun að Jóni og hyzki hans, eptir skýrslu Bjarna Magnússonar, svo að hreppsnefndin í Vesturlandeyjahreppi fann ástæðu til að gjöra hreppsnefndinni í Villingaholtshreppi þegar áðvart um þetta í brjefi, dagsettu 8. desbr. 1900, og heimtaði viðurkenningu fyrir sveitfesti Jóns, en í brjefi, dags. 15. jan. f. á., lýsir hreppsnefnd þessi því yfir, að Jón standi ekki í neinni skuld við hreppinn og hafi aldrei verið skrifaður í hana, þótt hún hefði 22. maí 1896 gefið yfirlýsingu, sem gengur í gagustæða átt, og jítað í brjefi, dagsettu 27. desbr. 1896, að Jón Pálsson skuldi Villingaholtshreppi 10 kr. en meining nefndarinnar er sú, að sá styrkur, sem hún sjálf veitti Jóni 1896, hafi verið ólöglegur. Eptir að Jón svo var fariun í verið seinna á vetrinum 1900—1901, beiddist kona hans fátækrastryrks, sem var veittur henni, eptir að hreppsnefndin í Vesturlandeyjahreppi hafði skoðað heimilisástæður Jóns Pálssonar, að upphæð 3 kr. 05 a.; á meiri styrk var eigi þörf vegna þess, að Jón, sem hreppsnefndaroddvitun hafði skrifað um ástand heimilis hans, færði sjálfur einhverja matbjörg heim til sín. Hreppsnefndin í Villingaholtshreppi hefir svo neitað að endurgjalda þennan styrk, vegna þess að Jón Pálsson væri þar ekki lengur sveitlægur.

Úrslit þessa máls eru nudir því komin, hvernig lítið verður á framkomu hreppsnefndarinnar 1896, og er samast, að segja, að hún sje mjög óheppileg og komi í bága við gildandi lög. Af fyrnefndri skýrslu hreppsnefndarinnar í Vesturlandeyjahreppi, dags. 12. apr. f. á., sjest, að hreppsnefndin hefir viljað hindra það, að Jón Pálsson, sem hún játar að sje mest? iðjumaður og sparsamur, vinni sjer þar sveit, og þetta virðist hún hafa viljað gjöra með burtvisun eða burtrekstri hans úr hreppnum þegar, vegna þess að hann sæti þar í ólöglegri húsmennsku, þótt hún alls eigi, að því er sjeð verður, hefði amast við honum öll

þau ár, sem hann hafði dvalið í hreppnum, þar af 4 ár sem húsmaður í Kálfsstaðakoti, að því er virðist. Það lítur samt svo út, sem nefndin hafi álitð það hepið, að þetta mundi duga, og gjörði hún sig svo ánægða með, að Jón færði henni yfirlýsing hreppsnefndarinnar í Villingaholtshreppi um, að Jón hefði þegið þar 10 kr. styrk af fátækra fje, enda hefir Jón Pálsson skýrt svo frá fyrir rjetti, að hreppsnefndin í Vesturlandeyjahreppi hafi gjört það að skilyrði fyrir veru hans í hreppnum framvegis, að hann kæmi með vottorð um það, að hann hefði fengið hjálp af sveitarsjóði hjá framfærslusveit sinni, sbr. yfirlýsing hans, 22. maí 1896, sem fylgir málinu, en það lítur svo út, sem hreppsnefndin hafi gleymt, að skýra frá þessu í fyrnefndu brjefi sínu, dagsettu 12. apríl f. á. Jón hefir í þessu tilliti ennþá skýrt svo frá, að hann hafi orðið að gjöra sjer tvívegis ferð útaf þessu, til hreppsnefndarinnar í Villingaholtshreppi. Hreppsnefndin þar veitti honum svo 10 krónur sem fátækrastryrk, áu þess að fara í neina launkofa með það, þótt Jón Pálsson í vottaviðurvist lýsti því yfir, sbr. áður-nefndu yfirlýsing 22. maí 1896, að hann alls ekki hefði látið sjer koma til hugar, að biðja um fátækrastryrk, en að hreppsnefndin í Vesturlandeyjahreppi hefði heimtað af sjer, að hann færi til fæðingarhrepps síns, Villingaholtshrepps, og tæki hjá honum sveitarlán, en að öðrum kosti yrði hann rekinn úr hreppnum; en þó svo hefði staðið á, að heimili Jóns Pálssonar hefði verið bjargarlaust og þurfandi fátækrastryrks, þá hafði hreppsnefndin í Villingaholtshreppi eigi neina heimild til þess, að veita honum, sem utanhreppsmauni, styrkinn.

Hjer hefir því eigi verið veittur sveitarstrykur á löglegan hátt, sem gæti haft þá verkun, að sveitfestisdvöl Jóns Pálssonar í Vesturlandeyjahreppi hafi slitnað við það, heldur hefir styrkurinn, að visu án heimildar í lögum, verið látinn af hendi í tilefni af lögleysu af hálfu hreppsnefndarinnar í hinum tilgreinda hreppi; hjer liggja því ekki fyrir nein gild atvik til þess, að Jón Pálsson yrði sviptur rjetti sínum til þess að vinna sjer sveitfesti í Vesturlandeyjahreppi. og er því hjer með úrskurðað, að hann skuli áltast sveitlægur í nefndum hreppi, sem þannig eigi hefir nokkra endurgjaldskröfu í þessu máli á hendur Villingaholtshreppi.

Jafnframt því þjenustusamlega að skýra yður frá þessu, yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefndinni í Vesturlandeyjahreppi, skal jeg, útaf þessum ummælum yðar í fyrnefndu þóknanlegu brjefi yðar dags. 25. f. m.: »Að astæðan til þess, að Jón Pálsson fjekk sveitarstrykinn (semsje 1896), hafi verið sú, að hann að öðrum kosti yrði að flytja sig búferlum, virðist mjer þýðingarlaust í þessu efni, því hreppsnefnd Vesturlandeyjahrepps hefir ekki gjört annað, en beitt löglegu og almennt brúkuðu meðali, til að firra sig væntanlegum sveitarþyngslum« — jafnþjenustusamlega mælast til þess, að þjer vilduð brýna fyrir hreppsnefndum í yðar sýslu, að skilyrðin fyrir því, að veita mönnum fátækrastryrk, eins og þau eru ákveðin í fátækra-reglugjörð 8. jan. 1834 eru þau sömu, hvort hlutaðeigandi hafi dvalið 1 eða 9 ár í hreppnum.

Aætlun- un ferðir landpóst-

	Póstleiðir.	Póststöðvar.	1. ferð.	2. ferð.	3. ferð.	4. ferð.	5. ferð.
I. Vestanpóstur.	A. Milli Reykjavíkur og Hjarðarholts. 1. Frá Reykjavík (vesturleið).	<i>Frá Reykjavík</i>	4. jan.	28. jan.	23. febr.	21. marz	14. apríl
		— Leirvogstungu	4. —	28. —	23. —	21. —	14. —
		— Saurbæ	5. —	29. —	24. —	22. —	15. —
		— Hesti	5. —	29. —	24. —	22. —	15. —
		— <i>Norðtungu</i>	6. —	30. —	25. —	23. —	16. —
		— (Sauðafelli)	6. —	30. —	25. —	23. —	16. —
		— Harastöðum	6. —	30. —	25. —	23. —	16. —
		<i>að Hjarðarholti</i>	8. —	1. febr.	26. —	25. —	18. —
		<i>Frá Hjarðarholti</i>	10. jan.	3. febr.	28. febr.	27. marz	20. apríl
		— Harastöðum	10. —	3. —	28. —	27. —	20. —
		— (Sauðafelli)	10. —	3. —	28. —	27. —	20. —
		— <i>Norðtungu</i>	11. —	4. —	1. marz	28. —	21. —
		— Hesti	11. —	4. —	1. —	28. —	21. —
		— Saurbæ	12. —	5. —	2. —	29. —	22. —
		— Leirvogstungu	12. —	5. —	2. —	29. —	22. —
	B. Milli Ísafjarðar og Hjarðarholts. 1. Frá Ísafirði. (suðurleið).	<i>í Reykjavík</i>	14. —	7. —	4. —	31. —	24. —
		2. Frá Hjarðarholti. (suðurleið).					
		<i>Frá Ísafirði</i>	3. jan.	27. jan.	22. febr.	20. marz	13. apríl
		— (Vigur)	3. —	27. —	22. —	20. —	13. —
		— Garðsstöðum	3. —	27. —	22. —	20. —	13. —
		— Vatnsfirði	3. —	27. —	22. —	20. —	13. —
		— Arngerðareyri	4. —	28. —	23. —	21. —	14. —
		— (Kinnarstöðum)	4. —	28. —	23. —	21. —	14. —
		— Bæ	5. —	29. —	24. —	22. —	15. —
		— Stórholti	6. —	30. —	25. —	23. —	16. —
		<i>að Hjarðarholti</i>	8. —	1. febr.	26. —	25. —	18. —
		<i>Frá Hjarðarholti</i>	10. jan.	3. febr.	28. febr.	27. marz	20. apríl
		— Stórholti	11. —	4. —	1. marz	28. —	21. —
		— Bæ	12. —	5. —	2. —	29. —	22. —
		— (Kinnarstöðum)	12. —	5. —	2. —	29. —	22. —
	2. Frá Hjarðarholti. (vesturleið).	— Arngerðareyri	13. —	6. —	3. —	30. —	23. —
		— Vatnsfirði	13. —	6. —	3. —	30. —	23. —
		— Garðsstöðum	13. —	6. —	3. —	30. —	23. —
		— (Vigur)	13. —	6. —	3. —	30. —	23. —
		<i>á Ísafjörð</i>	14. —	7. —	4. —	31. —	25. —
	A. Milli Reykjavíkur og Staðar. 1. Frá Reykjavík. (norðurleið).	<i>Frá Reykjavík</i>	4. jan.	28. jan.	24. febr.	22. marz	15. apríl
		— Leirvogstungu	4. —	28. —	24. —	22. —	15. —
		— Esjubergi	4. —	28. —	24. —	22. —	15. —
		— Neðra-Hálsi	4. —	28. —	24. —	22. —	15. —
		— Saurbæ	5. —	29. —	25. —	23. —	16. —
		— Hesti	5. —	29. —	25. —	23. —	16. —
		— <i>Norðtungu</i>	6. —	30. —	26. —	24. —	17. —
		— (Hvammi)	6. —	30. —	26. —	24. —	17. —
		<i>að Stað</i>	8. —	2. febr.	28. —	26. —	19. —
		<i>Frá Stað</i>	10. jan.	4. febr.	2. marz	28. marz	21. apríl
		— (Hvammi)	10. —	4. —	2. —	28. —	21. —
		— <i>Norðtungu</i>	11. —	5. —	3. —	29. —	22. —
		— Hesti	11. —	5. —	3. —	29. —	22. —
		— Saurbæ	12. —	6. —	4. —	30. —	23. —
		— Neðra-Hálsi	12. —	6. —	4. —	30. —	23. —
	2. Frá Stað. (suðurleið).	— Esjubergi	12. —	6. —	4. —	30. —	23. —
		— Leirvogstungu	12. —	6. —	4. —	30. —	23. —
		<i>í Reykjavík</i>	14. —	8. —	6. —	1. apríl	25. —

un

122

auna 1903.

6. ferð.	7. ferð.	8. ferð.	9. ferð.	10. ferð.	11. ferð.	12. ferð.	13. ferð.	14. ferð.	15. ferð.
9. maí	1. júní	20. júní	20. júlí	11. ág.	30. ág.	18. sept.	11. okt.	9. nóv.	4. des.
9. —	1. —	20. —	20. —	11. —	30. —	18. —	11. —	9. —	4. —
10. —	2. —	21. —	21. —	12. —	31. —	19. —	11. —	10. —	5. —
10. —	2. —	21. —	21. —	12. —	31. —	19. —	12. —	10. —	5. —
11. —	3. —	22. —	22. —	13. —	1. sept.	20. —	13. —	11. —	6. —
11. —	3. —	22. —	22. —	13. —	1. —	20. —	13. —	11. —	6. —
11. —	3. —	22. —	22. —	13. —	1. —	20. —	13. —	11. —	6. —
12. —	4. —	23. —	23. —	14. —	2. —	21. —	14. —	13. —	8. —
14. maí	6. júní	25. júní	25. júlí	16. ág.	4. sept.	23. sept.	15. okt.	15. nóv.	10. des.
14. —	6. —	25. —	25. —	16. —	4. —	23. —	15. —	15. —	10. —
14. —	6. —	25. —	25. —	16. —	4. —	23. —	16. —	15. —	10. —
15. —	7. —	26. —	26. —	17. —	5. —	24. —	17. —	16. —	11. —
15. —	7. —	26. —	26. —	17. —	5. —	24. —	17. —	16. —	11. —
16. —	8. —	27. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	17. —	12. —
16. —	8. —	27. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	17. —	12. —
18. —	9. —	28. —	28. —	19. —	7. —	26. —	20. —	19. —	14. —
8. maí	31. maí	19. júní	19. júlí	10. ág.	29. ág.	17. sept.	10. okt.	8. nóv.	3. des.
8. —	31. —	19. —	19. —	10. —	29. —	17. —	10. —	8. —	3. —
8. —	31. —	19. —	19. —	10. —	29. —	17. —	10. —	8. —	3. —
8. —	31. —	19. —	19. —	10. —	29. —	17. —	10. —	8. —	3. —
9. —	1. júní	20. —	20. —	11. —	30. —	18. —	11. —	9. —	4. —
9. —	1. —	20. —	20. —	11. —	30. —	18. —	11. —	9. —	4. —
10. —	2. —	21. —	21. —	12. —	31. —	19. —	12. —	10. —	5. —
11. —	3. —	22. —	22. —	13. —	1. sept.	20. —	13. —	11. —	6. —
12. —	4. —	23. —	23. —	14. —	2. —	21. —	14. —	13. —	7. —
14. maí	6. júní	25. júní	25. júlí	16. ág.	4. sept.	23. sept.	16. okt.	15. nóv.	10. des.
15. —	7. —	26. —	26. —	17. —	5. —	24. —	17. —	16. —	11. —
16. —	8. —	27. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	17. —	12. —
16. —	8. —	27. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	17. —	12. —
17. —	9. —	28. —	28. —	19. —	7. —	26. —	19. —	18. —	13. —
17. —	9. —	28. —	28. —	19. —	7. —	26. —	19. —	18. —	13. —
17. —	9. —	28. —	28. —	19. —	7. —	26. —	19. —	18. —	13. —
17. —	9. —	28. —	28. —	19. —	7. —	26. —	19. —	18. —	13. —
18. —	10. —	29. —	29. —	20. —	8. —	28. —	20. —	19. —	14. —
10. maí	1. júní	21. júní	20. júlí	11. ág.	30. ág.	18. sept.	11. okt.	10. nóv.	5. des.
10. —	1. —	21. —	20. —	11. —	30. —	18. —	11. —	10. —	5. —
10. —	1. —	21. —	20. —	11. —	30. —	18. —	11. —	10. —	5. —
10. —	1. —	21. —	20. —	11. —	30. —	18. —	11. —	10. —	5. —
11. —	2. —	22. —	21. —	12. —	31. —	19. —	12. —	11. —	6. —
11. —	2. —	22. —	21. —	12. —	31. —	19. —	12. —	11. —	6. —
12. —	3. —	23. —	22. —	13. —	1. sept.	20. —	13. —	12. —	7. —
12. —	3. —	23. —	22. —	13. —	1. —	20. —	13. —	12. —	7. —
13. —	4. —	24. —	23. —	14. —	2. —	21. —	14. —	13. —	9. —
15. maí	6. júní	26. júní	25. júlí	16. ág.	4. sept.	23. sept.	16. okt.	16. nóv.	11. des.
15. —	6. —	26. —	25. —	16. —	4. —	23. —	16. —	16. —	11. —
16. —	7. —	27. —	26. —	17. —	5. —	24. —	17. —	17. —	12. —
16. —	7. —	27. —	26. —	17. —	5. —	24. —	17. —	17. —	12. —
16. —	8. —	28. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	18. —	13. —
17. —	8. —	28. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	18. —	13. —
17. —	8. —	28. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	18. —	13. —
17. —	8. —	28. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	18. —	13. —
19. —	10. —	29. —	28. —	19. —	7. —	26. —	20. —	20. —	15. —

122

	Póstleiðir.	Póststöðvar.	1. ferð.	2. ferð.	3. ferð.	4. ferð.	5. ferð.
II. Norðanpóstur.	B. Milli Akureyrar og Staðar. 1. Frá Akureyri. (suðurleið).	<i>Frá Akureyri</i>	3. jan.	28. jan.	23. febr.	20. marz	14. apríl
		— Möðruvöllum	3. —	28. —	23. —	20. —	14. —
		— Þverá	4. —	29. —	24. —	21. —	15. —
		— Miklabæ	4. —	29. —	24. —	21. —	15. —
		— Viðimýri	5. —	30. —	25. —	22. —	16. —
		— Bólstaðarhlíð	5. —	30. —	25. —	22. —	16. —
		— Holtastöðum	5. —	30. —	25. —	22. —	16. —
		— Blönduósi	6. —	31. —	26. —	23. —	17. —
		— Sveinsstöðum	6. —	31. —	26. —	23. —	17. —
		— Lækjamóti	7. —	1. febr.	27. —	24. —	18. —
		— Staðarbakka	7. —	1. —	27. —	24. —	18. —
		<i>að Stað</i>	9. —	3. —	28. —	26. —	20. —
	2. Frá Stað. (norðurleið).	<i>Frá Stað</i>	11. jan.	4. febr.	1. marz	28. marz	21. apríl
		— Staðarbakka	11. —	4. —	1. —	28. —	21. —
		— Lækjamóti	12. —	5. —	2. —	29. —	22. —
		— Sveinsstöðum	12. —	5. —	2. —	29. —	22. —
		— Blönduósi	13. —	6. —	3. —	30. —	23. —
		— Holtastöðum	13. —	6. —	3. —	30. —	23. —
		— Bólstaðarhlíð	13. —	6. —	3. —	30. —	23. —
		— Viðimýri	14. —	7. —	4. —	31. —	24. —
		— Miklabæ	14. —	7. —	4. —	31. —	24. —
		— Þverá	15. —	8. —	5. —	1. apríl	25. —
		— Möðruvöllum	15. —	8. —	5. —	1. —	25. —
		<i>á Akureyri</i>	17. —	10. —	7. —	3. —	27. —
III. Seyðisfjarðarpóstur.	A. Milli Akureyrar og Grímsstaða. 1. Frá Akureyri (austurleið).	<i>Frá Akureyri</i>	18. jan.	13. febr.	9. marz	5. apríl	30. apríl
		— Hálsi	18. —	13. —	9. —	5. —	30. —
		— Ljósavatni	18. —	13. —	9. —	5. —	30. —
		— Einarstöðum	18. —	13. —	9. —	5. —	30. —
		— Grenjadarstað	19. —	14. —	10. —	6. —	1. maí
		— Reykjahlíð	20. —	15. —	11. —	6. —	2. —
		<i>að Grímsstöðum</i>	22. —	17. —	13. —	8. —	3. —
		<i>Frá Grímsstöðum</i>	23. jan.	18. febr.	14. marz	9. apríl	4. maí
		— Reykjahlíð	24. —	19. —	14. —	10. —	4. —
		— Grenjadarstað	25. —	20. —	15. —	11. —	5. —
	2. Frá Grímsstöðum (vesturleið).	— Einarstöðum	25. —	20. —	15. —	11. —	5. —
		— Ljósavatni	25. —	20. —	15. —	11. —	5. —
		— Hálsi	25. —	20. —	15. —	11. —	5. —
		<i>á Akureyri</i>	27. —	22. —	18. —	13. —	6. —
	B. Milli Seyðisfjarðar og Grímsstaða 1. Frá Seyðisfirði (vesturleið).	<i>Frá Seyðisfirði</i>	18. jan.	12. febr.	8. marz	3. apríl	29. apríl
		— Egilsstöðum	19. —	13. —	9. —	4. —	30. —
		— (Bót)	19. —	13. —	9. —	4. —	30. —
		— (Fossvöllum)	19. —	13. —	9. —	4. —	30. —
		— Hofteigi	19. —	13. —	9. —	4. —	30. —
		— Skjöldólfsstöðum	20. —	14. —	10. —	5. —	1. maí
		<i>að Grímsstöðum</i>	22. —	16. —	13. —	7. —	3. —
		<i>Frá Grímsstöðum</i>	24. jan.	18. febr.	14. marz	9. apríl	4. maí
		— Skjöldólfsstöðum	25. —	18. —	15. —	10. —	5. —
		— Hofteigi	26. —	20. —	16. —	11. —	6. —
	2. Frá Grímsstöðum (austurleið).	— (Fossvöllum)	26. —	20. —	16. —	11. —	6. —
		— (Bót)	26. —	20. —	16. —	11. —	6. —
		— Egilsstöðum	27. —	21. —	17. —	12. —	7. —
		<i>á Seyðisfjörð</i>	28. —	22. —	18. —	13. —	8. —

6. ferð.	7. ferð.	8. ferð.	9. ferð.	10. ferð.	11. ferð.	12. ferð.	13. ferð.	14. ferð.	15. ferð.
8. maí	30. maí	20. júní	18. júlí	11. ág.	29. ág.	17. sept.	9. okt.	8. nóv.	3. des.
8. —	30. —	20. —	18. —	11. —	29. —	17. —	9. —	8. —	3. —
8. —	30. —	20. —	18. —	11. —	29. —	17. —	9. —	8. —	3. —
9. —	31. —	21. —	19. —	12. —	30. —	18. —	10. —	9. —	4. —
9. —	31. —	21. —	19. —	12. —	30. —	18. —	10. —	10. —	5. —
10. —	1. júní	22. —	20. —	13. —	31. —	19. —	11. —	10. —	5. —
10. —	1. —	22. —	20. —	13. —	31. —	19. —	11. —	10. —	5. —
10. —	1. —	22. —	20. —	13. —	31. —	19. —	11. —	11. —	6. —
11. —	2. —	23. —	21. —	14. —	1. sept.	20. —	12. —	11. —	6. —
11. —	2. —	23. —	21. —	14. —	1. —	20. —	13. —	12. —	7. —
12. —	3. —	24. —	22. —	15. —	2. —	21. —	13. —	12. —	7. —
14. —	4. —	24. —	23. —	15. —	2. —	21. —	14. —	14. —	9. —
14. maí	5. júní	25. júní	24. júlí	16. ág.	3. sept.	22. sept.	15. okt.	16. nóv.	11. des.
14. —	5. —	25. —	24. —	16. —	3. —	22. —	15. —	16. —	11. —
15. —	5. —	25. —	24. —	16. —	3. —	22. —	16. —	17. —	12. —
15. —	6. —	26. —	25. —	17. —	4. —	23. —	16. —	17. —	12. —
16. —	6. —	26. —	25. —	17. —	4. —	23. —	17. —	18. —	13. —
16. —	6. —	26. —	25. —	17. —	4. —	23. —	17. —	18. —	13. —
16. —	6. —	26. —	25. —	17. —	4. —	23. —	17. —	18. —	13. —
17. —	7. —	27. —	26. —	18. —	5. —	24. —	18. —	19. —	14. —
17. —	7. —	27. —	26. —	18. —	5. —	24. —	18. —	19. —	14. —
18. —	8. —	28. —	27. —	19. —	6. —	25. —	19. —	20. —	15. —
18. —	8. —	28. —	27. —	19. —	6. —	25. —	19. —	20. —	15. —
19. —	9. —	30. —	28. —	20. —	7. —	26. —	20. —	22. —	17. —
21. maí	11. júní	2. júlí	31. júlí	22. ág.	10. sept.	28. sept.	22. okt.	24. nóv.	19. des.
21. —	11. —	2. —	31. —	22. —	10. —	28. —	22. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	31. —	22. —	10. —	28. —	22. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	31. —	22. —	10. —	28. —	22. —	24. —	19. —
22. —	12. —	2. —	31. —	22. —	10. —	29. —	22. —	25. —	20. —
23. —	13. —	3. —	1. ág.	23. —	11. —	29. —	23. —	26. —	21. —
24. —	14. —	4. —	2. —	24. —	12. —	30. —	24. —	27. —	23. —
25. maí	15. júní	5. júlí	3. ág.	25. ág.	13. sept.	1. okt.	25. okt.	29. nóv.	24. des.
26. —	15. —	5. —	3. —	25. —	13. —	1. —	26. —	30. —	25. —
27. —	16. —	6. —	4. —	26. —	14. —	2. —	27. —	1. des.	26. —
27. —	16. —	6. —	4. —	26. —	14. —	2. —	27. —	1. —	26. —
27. —	16. —	6. —	4. —	26. —	14. —	2. —	28. —	1. —	26. —
27. —	16. —	7. —	4. —	26. —	14. —	2. —	28. —	1. —	26. —
28. —	18. —	8. —	5. —	27. —	15. —	3. —	30. —	3. —	28. —
20. maí	10. júní	1. júlí	29. júlí	20. ág.	8. sept.	26. sept.	20. okt.	23. nóv.	18. des.
21. —	11. —	2. —	30. —	21. —	9. —	27. —	21. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	30. —	21. —	9. —	27. —	21. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	30. —	21. —	9. —	27. —	21. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	30. —	21. —	9. —	27. —	21. —	24. —	19. —
22. —	12. —	3. —	31. —	22. —	10. —	28. —	22. —	25. —	20. —
24. —	14. —	5. —	2. ág.	24. —	12. —	30. —	24. —	27. —	22. —
25. maí	15. júní	6. júlí	3. ág.	25. ág.	13. sept.	2. okt.	26. okt.	29. nóv.	24. des.
26. —	16. —	7. —	4. —	26. —	14. —	3. —	27. —	30. —	25. —
27. —	17. —	8. —	5. —	27. —	15. —	4. —	28. —	1. des.	26. —
27. —	17. —	8. —	5. —	27. —	15. —	4. —	28. —	1. —	26. —
27. —	17. —	8. —	5. —	27. —	15. —	4. —	28. —	1. —	26. —
28. —	18. —	8. —	5. —	27. —	15. —	4. —	29. —	2. —	27. —
29. —	19. —	9. —	6. —	28. —	16. —	5. —	30. —	3. —	28. —

122

	Póstleiðir.	Póststöðvar.	1. ferð.	2. ferð.	3. ferð.	4. ferð.	5. ferð.	
IV. Austanpóstur.	A.	Frá Reykjavík	9. jan.	1. febr.	27. febr.	23. marz	18. apríl	
	Milli Reykjavíkur og Odda.	— Kotströnd	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —	
		— (Selfossi)	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —	
		— Hraungerði	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —	
		— Þjórásarbrú	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —	
		— Egissíðin	11. —	3. —	1. marz	25. —	20. —	
	1. Frá Reykjavík (austurleið).	að Odda	12. —	3. —	2. —	26. —	21. —	
	2. Frá Odda. (suðurleið).	Frá Odda	13. jan.	5. febr.	3. marz	27. marz	22. apríl	
		— Egissíðu	13. —	5. —	3. —	27. —	22. —	
		— Þjórásarbrú	13. —	5. —	3. —	27. —	22. —	
		— Hraungerði	14. —	6. —	4. —	28. —	23. —	
		— (Selfossi)	14. —	6. —	4. —	28. —	23. —	
		— Kotströnd	14. —	6. —	4. —	28. —	23. —	
		— í Reykjavík	15. —	7. —	6. —	30. —	25. —	
	V. Eskifjarðarpóstur.	B.	Frá Kirkjubæjarkl.	8. jan.	31. jan.	26. febr.	22. marz	17. apríl
Milli Kirkjub.kl. og Odda.		— Rofabæ	8. —	31. —	26. —	22. —	17. —	
		— Mýrum	8. —	31. —	26. —	22. —	17. —	
		— Vík	9. —	1. febr	27. —	23. —	18. —	
		— Eyjarhólum	9. —	1. —	27. —	23. —	18. —	
		— (Skarðshlíð)	9. —	1. —	27. —	23. —	18. —	
1. Frá Kirkjubæjarkl. (suðurleið).		— Holti	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —	
		— Seljalandi	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —	
		að Odda	11. —	4. —	2. marz	26. —	21. —	
		2. Frá Odda. (austurleið).	Frá Odda	13. jan.	5. febr.	3. marz	27. marz	22. apríl
			— Seljalandi	13. —	5. —	3. —	27. —	22. —
— Holti			13. —	5. —	3. —	27. —	22. —	
— (Skarðshlíð)			13. —	5. —	3. —	27. —	22. —	
— Eyjarhólum			14. —	6. —	4. —	28. —	23. —	
— Vík			14. —	6. —	4. —	28. —	23. —	
— Mýrum	15. —		7. —	5. —	29. —	24. —		
— Rofabæ	15. —	7. —	5. —	29. —	24. —			
að Kirkjubæjarkl.	17. —	9. —	7. —	31. —	26. —			
	A.	Frá Kirkjubæjarkl.	19. jan.	14. febr.	9. marz	3. apríl	30. apríl	
	Milli Kirkjub.kl. og Borga.	— Fagurhólsmýri	20. —	15. —	10. —	4. —	1. maí	
		— Kálfafellsstað	21. —	16. —	11. —	5. —	2. —	
		— Hólmi	21. —	16. —	11. —	5. —	2. —	
		að Borgum	23. —	18. —	13. —	7. —	4. —	
		Frá Borgum	25. jan.	20. febr.	15. marz	9. apríl	6. maí	
	2. Frá Borgum. (suðurleið).	— Hólmi	25. —	20. —	15. —	9. —	6. —	
		— Kálfafellsstað	26. —	21. —	16. —	10. —	7. —	
		— Fagurhólsmýri	27. —	22. —	17. —	11. —	8. —	
		að Kirkjubæjarkl.	29. —	23. —	19. —	13. —	10. —	
		Frá Eskifirði	18. jan.	12. febr.	8. marz	3. apríl	29. apríl	
	Milli Eskifjarðar og Borga.	— Egilsstöðum	19. —	13. —	9. —	4. —	30. —	
		— Arnhólsstöðum	19. —	13. —	9. —	4. —	30. —	
		— Höskuldsstöðum	20. —	14. —	10. —	5. —	1. maí	
		— Djúpavogi	21. —	15. —	11. —	6. —	2. —	
— Starmýri		22. —	16. —	12. —	7. —	3. —		
1. Frá Eskifirði. (suðnrleið).	— Stafafelli	22. —	16. —	12. —	7. —	4. —		
	að Borgum	24. —	18. —	14. —	8. —	5. —		
	Frá Borgum	26. jan.	20. febr.	16. marz	10. apríl	7. maí		
	— Stafafelli	27. —	21. —	17. —	11. —	7. —		
	— Starmýri	27. —	21. —	17. —	11. —	8. —		
2. Frá Borgum. (austurleið).	— Djúpavogi	28. —	22. —	18. —	12. —	9. —		
	— Höskuldsstöðum	29. —	23. —	19. —	13. —	10. —		
	— Arnhólsstöðum	30. —	24. —	20. —	14. —	11. —		
	— Egilsstöðum	31. —	25. —	21. —	15. —	12. —		
	á Eskifjörð	1. febr.	26. —	22. —	16. —	13. —		

6. ferð.	7. ferð.	8. ferð.	9. ferð.	10. ferð.	11. ferð.	12. ferð.	13. ferð.	14. ferð.	15. ferð.
12. maí	4. júní	22. júní	20. júlí	10. ág.	31. ág.	21. sept.	13. okt.	12. nóv.	7. des.
13. —	4. —	22. —	20. —	10. —	31. —	21. —	14. —	13. —	8. —
13. —	4. —	23. —	21. —	11. —	1. sept.	22. —	14. —	13. —	8. —
13. —	5. —	23. —	21. —	11. —	1. —	22. —	14. —	13. —	8. —
13. —	5. —	23. —	21. —	11. —	1. —	22. —	14. —	13. —	8. —
14. —	5. —	23. —	21. —	11. —	1. —	22. —	15. —	14. —	9. —
15. —	6. —	24. —	22. —	12. —	2. —	23. —	16. —	15. —	10. —
16. maí	7. júní	24. júní	22. júlí	12. ág.	2. sept.	23. sept.	17. okt.	16. nóv.	11. des.
16. —	7. —	24. —	22. —	12. —	2. —	23. —	17. —	16. —	11. —
16. —	7. —	24. —	22. —	12. —	2. —	23. —	17. —	16. —	11. —
17. —	8. —	25. —	23. —	13. —	3. —	24. —	18. —	17. —	12. —
17. —	8. —	25. —	23. —	13. —	3. —	24. —	18. —	17. —	12. —
17. —	8. —	26. —	24. —	14. —	4. —	25. —	18. —	17. —	12. —
19. —	10. —	26. —	24. —	14. —	4. —	25. —	20. —	19. —	14. —
11. maí	2. júní	19. júní	18. júlí	8. ág.	29. ág.	19. sept.	12. okt.	11. nóv.	6. des.
11. —	2. —	19. —	18. —	8. —	29. —	19. —	12. —	11. —	6. —
11. —	2. —	19. —	18. —	8. —	29. —	19. —	12. —	11. —	6. —
12. —	3. —	20. —	19. —	9. —	30. —	20. —	13. —	12. —	7. —
12. —	3. —	20. —	19. —	9. —	30. —	20. —	13. —	12. —	7. —
12. —	3. —	20. —	19. —	9. —	30. —	20. —	13. —	12. —	7. —
13. —	4. —	21. —	20. —	10. —	31. —	21. —	14. —	13. —	8. —
13. —	4. —	21. —	20. —	10. —	31. —	21. —	14. —	13. —	8. —
15. —	5. —	23. —	21. —	11. —	1. sept.	22. —	16. —	15. —	10. —
16. maí	7. júní	24. júní	22. júlí	12. ág.	2. sept.	23. sept.	17. okt.	17. nóv.	12. des.
16. —	7. —	24. —	22. —	12. —	2. —	23. —	17. —	17. —	12. —
16. —	7. —	24. —	22. —	12. —	2. —	23. —	17. —	17. —	12. —
16. —	7. —	24. —	22. —	12. —	2. —	23. —	17. —	17. —	12. —
17. —	8. —	25. —	23. —	13. —	3. —	24. —	18. —	18. —	13. —
17. —	8. —	25. —	23. —	13. —	3. —	24. —	18. —	18. —	13. —
18. —	9. —	26. —	24. —	14. —	4. —	25. —	19. —	19. —	14. —
18. —	9. —	26. —	24. —	14. —	4. —	25. —	19. —	19. —	14. —
19. —	10. —	27. —	25. —	15. —	5. —	26. —	20. —	21. —	16. —
21. maí	11. júní	3. júlí	30. júlí	21. ág.	9. sept.	29. sept.	22. okt.	23. nóv.	18. des.
22. —	12. —	4. —	31. —	22. —	10. —	30. —	23. —	24. —	19. —
23. —	13. —	5. —	1. ág.	23. —	11. —	1. okt.	24. —	25. —	20. —
23. —	13. —	5. —	1. —	23. —	11. —	1. —	24. —	25. —	20. —
25. —	15. —	7. —	2. —	24. —	12. —	2. —	25. —	27. —	22. —
26. maí	16. júní	9. júlí	3. ág.	25. ág.	13. sept.	3. okt.	27. okt.	29. nóv.	24. des.
26. —	16. —	9. —	3. —	25. —	13. —	3. —	27. —	29. —	24. —
27. —	17. —	10. —	4. —	26. —	14. —	4. —	28. —	30. —	25. —
28. —	18. —	11. —	5. —	27. —	15. —	5. —	29. —	1. des.	26. —
30. —	19. —	12. —	6. —	29. —	17. —	7. —	31. —	3. —	28. —
20. maí	10. júní	2. júlí	29. júlí	20. ág.	8. sept.	28. sept.	20. okt.	23. nóv.	18. des.
21. —	11. —	3. —	30. —	21. —	9. —	29. —	21. —	24. —	19. —
21. —	11. —	3. —	30. —	21. —	9. —	29. —	21. —	24. —	19. —
22. —	12. —	4. —	31. —	22. —	10. —	30. —	22. —	25. —	20. —
22. —	12. —	5. —	31. —	22. —	10. —	30. —	23. —	26. —	21. —
23. —	13. —	5. —	1. ág.	23. —	11. —	1. okt.	24. —	26. —	21. —
23. —	13. —	6. —	1. —	23. —	11. —	1. —	25. —	27. —	22. —
25. —	15. —	7. —	2. —	24. —	12. —	2. —	26. —	28. —	23. —
26. maí	16. júní	8. júlí	4. ág.	25. ág.	14. sept.	3. okt.	27. okt.	30. nóv.	25. des.
26. —	17. —	9. —	5. —	26. —	15. —	4. —	28. —	1. des.	26. —
27. —	17. —	9. —	5. —	26. —	15. —	4. —	28. —	1. —	26. —
28. —	18. —	10. —	6. —	27. —	16. —	5. —	29. —	2. —	27. —
29. —	19. —	10. —	6. —	27. —	16. —	6. —	30. —	3. —	28. —
30. —	19. —	11. —	7. —	28. —	17. —	7. —	31. —	4. —	29. —
31. —	20. —	12. —	8. —	29. —	18. —	8. —	1. nóv.	5. —	30. —
1. júní	21. —	13. —	9. —	30. —	19. —	9. —	2. —	6. —	31. —

Þessir eru aukapóstar:

1. GULLBRINGUSÝSLUPÓSTURINN, milli Reykjavíkur og Hvalsness, leggur af stað frá Reykjavík eftir komu aðalpóstanna, fer um Hafnarfjörð, Kálfatjörn, Keflavík og Gerða að Hvalsnesi og snýr þá aptur sömu leið til Reykjavíkur.
2. EYRARBAKKAPÓSTURINN, milli Reykjavíkur og Eyrarbakka, leggur af stað frá Keflavík eftir komu Gullbringusýslupóstsins þangað frá Reykjavík, fer um Kirkjuvog, Hraun í Grindavík, Ertu í Selvogi, Þorlákshöfn og Eyrarbakka til Stokkseyrar; dvelur þar að minnsta kosti 2 klukkutíma og fer þá aptur sömu leið til Keflavíkur.
3. BORGARFJARÐARPÓSTARNIR eru fjórir:
 - a. Hinn fyrsti fer frá Saurbæ á Hvalfjarðarströnd, eftir komu aðalpóstanna norðan og vestan þangað á suðurleið, um Vogatungu vestan Akrafjalls út á Akranes á Skipaskaga, og fer síðan sömu leið aptur að Saurbæ.
 - b. Annar fer frá Skipaskaga á Akranesi sama dag og vestanpósturinn á að leggja á stað frá Reykjavík í 1.—5. og 13.—15. pósthferð, vestan Akrafjalls um Vogatungu að Saurbæ, og eftir að vestanpósturinn er þangað kominn frá Reykjavík, snýr hann aptur sömu leið til Skipaskaga.
 - c. Hinn þriðji fer frá Hesti eftir komu aðalpóstsins þangað í norðurleið að Lundi í Lundarreykjadal og snýr þaðan aptur að Hesti.
 - d. Hinn fjórði fer frá Norðtungu, eftir komu aðalpóstanna þangað frá Reykjavík, um Reykholt og Gilsbakka og snýr þaðan aptur beina leið að Norðtungu.
4. MÝRASÝSLUPÓSTURINN fer frá Norðtungu, svo fljótt sem unnt er, eftir komu aðalpóstanna þangað frá Reykjavík, um Arnarholt að Borgarnesi og snýr þaðan aptur sömu leið að Norðtungu.
5. STYKKISHÓLMSPÓSTURINN fer frá Norðtungu í 1.—5. og 13.—15. ferð þegar eftir komu vestanpóstsins þangað frá Reykjavík, og kemur við á Staðarhrauni og Gröf; snýr aptur frá Stykkishólmi eftir 12 tíma viðstöðu þar, og fer sömu leið aptur að Norðtungu, kemur þangað áður en annarhvor aðalpóstanna leggur þaðan af stað til Reykjavíkur. Frá því í maí og þangað til í september gengur póstur milli Borgarness og Stykkishólms. Áætlun um ferðir þessar verður auglýst síðar.
6. ÓLAFSVÍKURPÓSTARNIR. Þegar Stykkishólmspósturinn er kominn frá Norðtungu að Gröf í Miklaholtshreppi í 1.—5. og 13.—15. pósthferð, fer aukapóstur þaðan um Staðastað að Búðum og mætir þar öðrum aukapósti, sem fer þangað frá Ólafsvík. Aukapósturinn frá Gröf snýr því næst aptur að Gröf svo tímanlega, að hann nái þar Stykkishólmspóstinum á suðurleið, en hinn snýr aptur sömu leið til Ólafsvíkur. — Í 6.—12. pósthferð fer aukapóstur frá Gröf, svo fljótt sem hægt er eftir komu Stykkishólmspóstsins frá Borgarnesi eða Norðtungu um Staðastað og Búðir beinaleið til Ólafsvíkur og snýr þaðan strax aptur sömu leið að Gröf.
7. FLATEYJARPÓSTURINN fer frá Stykkishólmi til Flateyjar þegar eftir komu beggja aukapóstanna frá Norðtungu og Stað í 1.—4. og 13.—15. ferð, og snýr aptur til Stykkishólms eftir sólarhrings dvöl.
8. SNÆFELLSNESSÝSLUPÓSTURINN fer frá Stykkishólmi eftir komu aukapóstsins frá Stað í Hrutafirði og fer um Grundarfjörð og Ólafsvík að Sandi, snýr

þaðan aptur til Ólafsvíkur og fer um Búðir og Staðastað til Stykkishólms. 122

9. DALASÝSLUÞÓSTARNIR eru tveir:

- a. Hinn fyrsti fer frá Stykkishólmi um Breiðabólssstað á Skógarströnd og Harastaði svo tímanlega, að hann nái að Hjarðarholti og Stað, áður en aðalpóstarnir leggja á stað þaðan, og snýr síðan aptur sömu leið til Stykkishólms eptir komu þeirra og kemur við á Borðeyri í báðum leiðum.
- b. Annar fer frá Stórholti um (Heinaberg), Skarðstöð (Ormsstaði), Staðarfell og Hvamm svo tímanlega, að hann nái að Hjarðarholti fyrir komu aðalpósts að sunnan og vestan; eptir komu þeirra snýr hann aptur sömu leið að Stórholti.

10. BARÐASTRANDARSÝSLUÞÓSTARNIR eru fimm:

- a. Hinn fyrsti fer frá Bæ í Króksfirði, þegar eptir að vestanpóstur er þangað kominn frá Hjarðarholti, fer um (Kinnarstaði), Gufudal, Vattarnes, Bjámslæk, Botu, Vatneyri og Sveinseyri að Bíldudal, og snýr þaðan aptur sömu leið að Bæ.
- b. Annar fer frá Sveinseyri í Tálknafirði, þegar eptir að aukapósturinn frá Bæ er þangað kominn á vesturleið, að Selárdal og snýr jafnskjótt aptur að Sveinseyri, og nær þar fyrsta aukapósti á leiðinni frá Bíldudal, sem þó eigi má biða hans svo, að hætt geti orðið við, að hann nái ekki aðalpóstinum á suðurleið í Bæ.
- c. Hinn þriðji fer frá Vatneyri í Patreksfirði eptir komu fyrsta aukapósts þangað frá Bæ, að Sauðlauksdal, og snýr þegar aptur til Vatneyrar.
- d. Hinn fjórði fer frá Flatey, í hvert skipti eptir komu Flateyjarpóstsins þangað frá Stykkishólmi, að Brjámslæk, og snýr aptur þaðan til Flateyjar.
- e. Hinn fimmti fer frá Bæ í Króksfirði um Kleifar og Borðeyri, þegar eptir komu vestanpóstsins þangað frá Ísafirði, að Stað í Hrutafirði. Eptir komu norðanpóstsins frá Akureyri að Stað fer hann þaðan aptur sömu leið að Bæ og sje kominn þangað, áður en vestanpósturinn fer þaðan áleiðis til Ísafjarðar.

11. ÍSAFJARÐARSÝSLUÞÓSTARNIR eru tíu:

- a. Hinn fyrsti fer frá Arngerðareyri einum eða tveim dögum eptir komu vestanpóstsins þangað að sunnan í 1.—5. og 12.—13. ferð um Melagrasyri og Unaðsdal að Sandeyri og snýr þaðan aptur til Arngerðareyrar.
- b. Annar fer frá Ísafirði, eptir komu vestanpóstsins þangað, um Veðrará, Holt í Önuðarfirði, (Gemplufall), Þingeyri og Rafnseyri að Bíldudal og fer svo sömu leið aptur til Ísafjarðar.
- c. Þriðji fer frá Veðrará, þegar eptir komu Rafnseyrarpóstsins þangað frá Ísafirði, til Flateyrar í Önuðarfirði.
- d. Fjórði fer frá (Gemplufalli), þegar eptir komu Rafnseyrarpóstsins þangað frá Ísafirði, að Mýrum í Dýrafirði.
- e. Fimmti fer frá Ísafirði, þegar eptir komu vestanpóstsins þangað, að Suðureyri í Súgandafirði og snýr þaðan aptur, eptir eyktardvöl, til Ísafjarðar.
- f. Sjötti fer frá Ísafirði, þegar eptir komu vestanpóstsins þangað, um (Hnífsdal) að Hóli í Bolungarvík og snýr þaðan aptur, eptir eyktardvöl, sömu leið til Ísafjarðar.
- g. Sjöundi fer frá Ísafirði, þegar eptir komu vestanpóstsins þangað, um (Arnardal) að Tröð í Álptafirði, stendur þar við 4 klukkustundir og fer síðan sömu leið aptur til Ísafjarðar.

122

- h. Áttundi fer frá Ísafirði, þegar eptir komu vestanpóstsins þangað, sjóveg til Sandeyrar, þaðan um Stað í Grunnavík að Hesteyri og, ef nógur tími er til, um (Sljettu) að (Stað í Aðalvík) og síðan sömu leið aptur til Ísafjarðar.
- i. Níundi fer frá Hesteyri, daginn eptir komu póstsins þangað frá Ísafirði í 1.—3. og 13.—15. pósthferð, um (Steinólfsstaði) að Höfn á Hornströndum, stendur þar við hálf dagur og fer síðan um (Hlöðuvík) til Hesteyrar aptur.
- k. Tíundi fer frá Þingeyri eptir komu Rafnseyrarpóstsins þangað frá Ísafirði, að Haukadal, og snýr þaðan sömu leið til baka að Þingeyri.

12. STRANDASÝSLUPÓSTARNIR eru tveir:

- a. Hinn fyrsti fer frá Stað í Hrútafirði daginn eptir komu aðalpóstsins þangað, fer um Borðeyri, (Bæ), (Prestbakka), Óspakseyri, Stórafjarðarhorn, Kirkjuból, (Hrófberg) og Hólmavík í Steingrímsfirði, Skarð í Bjarnarfirði og Reykjarfjörð að Árnosi og snýr þaðan aptur sömu leið að Stað í Hrútafirði. Í 1.—4. og 13.—15. ferð kemur pósturinn við á (Smáhömrum).
- b. Annar fer frá Bæ í Króksfirði, eptir komu aðalpóstsins frá Ísafirði, um (Vals-hamar), (Tröllatungu), Kirkjuból, að Stórafjarðarhorni og þaðan aptur sömu leið að Bæ.

13. HÚNAVATNSSÝSLUPÓSTARNIR eru sex:

- a. Hinn fyrsti fer frá Staðarbakka þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Stað, að Hvammstanga og snýr aptur þaðan sömu leið að Staðarbakka.
- b. Hinn annar fer frá Sveinsstöðum daginn eptir komu norðanpóstsins þangað frá Stað, um (Breiðabólstað), (Klambra) og (Vesturhópshóla) að Tjörn á Vatnsnesi og snýr aptur þaðan sömu leið að Sveinsstöðum.
- c. Þriðji fer frá Sveinsstöðum, eptir komu aðalpóstsins þangað að sunnan, að Ási í Vatnsdal, og snýr þaðan aptur að Sveinsstöðum.
- d. Hinn fjórði fer frá Blönduósi, eptir komu aðalpóstsins að sunnan, um (Reyki) og Auðkúlu að Guðlaugsstöðum og þaðan aptur sömu leið að Blönduósi. Fyrir komu aðalpósts að norðan skal sami póstur fara frá Auðkúlu til Blönduóss og sömu leið til baka.
- e. Hinn fimmti fer frá Blönduósi, eptir komu aðalpóstsins þangað á norðurleið, til Hólaness og eptir sólarhringsdvöl þar fer hann aptur að Blönduósi.
- f. Hinn sjötti fer frá Bólstaðarhlíð, þegar eptir komu norðanpóstsins þangað á norðurleið, að Bergsstöðum og snýr þaðan sömu leið til baka.

14. SKAGAFJARÐARSÝSLUPÓSTARNIR eru sex:

- a. Hinn fyrsti fer frá Víðimýri, eptir komu norðanpóstsins þangað frá Stað, um Mælifell að Goðdölum og sömu leið aptur að Víðimýri.
- b. Annar fer frá Víðimýri daginn eptir komu norðanpóstsins þangað frá Stað, um Reynistað, Sauðárkrók, Garð, Lón, Hofsós, (Fell), Haganesvík og (Hraun) til Siglufjarðar, og snýr aptur sömu leið eptir 24 stunda dvöl þar í 1.—5. og 13.—15. ferð, en eptir 12 stunda dvöl í 6.—12. ferð.
- c. Hinn þriðji fer frá Sauðárkróki, eptir komu Siglufjarðarpóstsins frá Víðimýri, að Hvammi í Laxárdal, og snýr aptur til Sauðárkróks.
- d. Hinn fjórði fer frá Lóni, eptir komu Siglufjarðarpóstsins þangað frá Víðimýri, um Viðvík að Hólum, og snýr þaðan aptur að Lóni.

- e. Hinn fimmti fer frá Sauðárkróki svo tímanlega, að hann sé kominn að Víðimýri áður en norðanpóstur fer suður um. Eptir komu hans frá Akureyri snýr hann aptur sömu leið til Sauðárkróks og kemur við á Reynistaði báðum leiðum.
 - f. Hinn sjötti fer frá Miklabæ í Blönduhlíð, eptir komu aðalpóstsins á norðurleið, um Frostastaði að Lóni. Eptir komu Siglufjarðarpóstsins frá Víðimýri snýr hann aptur sömu leið til Miklabæjar.
15. EYJAFJARÐARSÝSLUPÓSTARNIR eru þrír, og fara allir frá Akureyri daginn eptir komu norðanpóstsins þangað frá Stað.
- a. Hinn fyrsti fer um Dalvík, Kvíabekk í Ólafsfirði og Haganesvík í Fljótum til Siglufjarðar og snýr aptur þaðan sömu leið á Akureyri.
 - b. Annar fer um Hrafnagil að Saurbæ í Eyjafirði og sömu leið aptur á Akureyri.
 - c. Hinn þriðji fer um Garð að Grenivík og sömu leið aptur á Akureyri.
16. ÞINGEYJARSÝSLUPÓSTARNIR eru sex:
- a. Hinn fyrsti fer frá Ljósavatni, eptir komu Seyðisfjarðarpóstsins þangað frá Akureyri, að Halldórsstöðum í Bárðardal, og snýr þaðan aptur að Ljósavatni.
 - b. Annar fer frá Grenjaðarstað, eptir komu aðalpóstsins frá Akureyri, um Laxárdal að Skútustöðum og þaðan aptur um Reykjadal að Grenjaðarstað.
 - c. Hinn þriðji fer frá Grenjaðarstað í 1.—3. ferð, þegar er Seyðisfjarðarpósturinn er þangað kominn frá Akureyri, um Húsavík og Víkingavatn að Skinnastað og snýr aptur sömu leið að Grenjaðarstað, og skal hann ná Seyðisfjarðarpóstinum á leið til Akureyrar. Í 4.—15. ferð fer póstur þessi að eins að Víkingavatni.
 - d. Hinn fjórði fer frá Vopnafirði í 1.—3. ferð sama dag og Seyðisfjarðarpósturinn á að fara frá Akureyri, um Bakka, Sauðanes, Þóshöfn, Svalbarð og þaðan beint að Skinnastað, mætir þar hinum þriðja aukapósti frá Grenjaðarstað og snýr þá aptur sömu leið til Vopnafjarðar. Í 4.—15. ferð fer póstur þessi til Víkingavatns um Sandfellshaga í stað Skinnastaðar og mætir Grenjaðarstaðarpósti á Víkingavatni. Í þessum ferðum leggur hann af stað frá Vopnafirði einum eða tveimur dögum fyrir en í 1.—3. ferð.
 - e. Hinn fimmti fer frá Raufarhöfn í 1.—3. ferð um (Grjótnes) og Kópasker að Skinnastað svo tímanlega, að hann verði þangað kominn fyrir komu aukapóstsins frá Grenjaðarstað og Vopnafirði, og snýr aptur til Raufarhafnar þegar eptir komu umgetinna aukapósta að Skinnastað. Í 4., 5. og 11.—15. ferð fer póstur þessi að Víkingavatni og mætir þar Grenjaðarstaðar- og Vopnafjarðarpósti. Í 4. ferð Hóla frá Reykjavík skal póstur sendur frá Raufarhöfn til Kópaskers.
 - f. Hinn sjötti fer frá Ljósavatni eptir komu Seyðisfjarðarpóstsins þangað frá Akureyri að Þóróddstaði í Kinn og snýr þaðan aptur sömu leið til baka.
17. MÚLASÝSLUPÓSTARNIR eru átta:
- a. Hinn fyrsti fer frá Egilsstöðum, þegar eptir komu Eskifjarðarpóstsins þangað á austurleið, til Seyðisfjarðar og fer þaðan aptur sömu leið til Egilsstaða.
 - b. Annar fer milli Seyðisfjarðar og Vopnafjarðar. Hann fer frá Seyðisfirði svo tímanlega, að hann sé kominn að Egilsstöðum, áður en Eskifjarðar-

pósturinn kemur þangað á austurleið. En þegar hann er þangað kominn, heldur aukapósturinn áfram um Hjaltastað, Kirkjubæ í Hróarstungu, Sleðbrjót í Jökulsárhlíð og (Torfastaði) á Vopnafjörð, og snýr aptur þaðan eptir sól-
arhringsdöl sömu leið á Seyðisfjörð.

- c. Hinn þriðji fer frá Seyðisfirði eptir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri í 1.—4. og 13.—15. ferð um Stakkahlíð og (Nes) að Bakkagerði í Borgarfirði og sömu leið aptur til Seyðisfjarðar.
 - d. Hinn fjórði fer sömuleiðis frá Seyðisfirði, þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri í 1.—4. og 13.—15. ferð, um Brekku í Mjóafirði til Norðfjarðar og mætir þar aukapósti frá Eskifirði og snýr þá aptur til Seyðisfjarðar.
 - e. Hinn fimmti fer frá Egilsstöðum, þegar eptir komu aðalpóstanna á austurleið, um (Vallanes) (Hallormsstað) að Valþjófsstað, og þaðan aptur vestan Lagarfljóts um (Ás í Fellum) að Egilsstöðum.
 - f. Hinn sjötti fer frá Skjöldólfsstöðum, þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri, að Brú á Jökuldal og sömu leið aptur að Skjöldólfsstöðum.
 - g. Hinn sjöundi fer frá Eskifirði, þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Borgum í 1.—4. og 13.—15. ferð, um Reyðarfjörð og Fáskrúðsfjörð að Stöðvarfirði, og sömu leið aptur á Eskifjörð. Í þeim ferðum strandbátsins, þegar hann kemur ekki við á Stöðvarfirði, skal senda með póstflutning frá Breiðdalsvík, eptir komu hans þangað frá Akureyri, til Stöðvarfjarðar, ef eigi fæst skipsferð.
 - h. Hinn áttundi fer sömuleiðis frá Eskifirði, þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Borgum í 1.—4. og 13.—15. ferð til Norðfjarðar mætir þar aukapósti frá Seyðisfirði og snýr þaðan aptur á Eskifjörð.
18. SKAPTAFELLSSÝSLUPÓSTURINN fer frá Kirkjubæjarklaustri, þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Odda, að Borgarfelli í Skaptártungu og snýr þaðan aptur sömu leið að Kirkjubæjarklaustri.
19. VESTMANNAEYJAPÓSTURINN fer frá Odda að Ljótastöðum daginn eptir komu aðalpóstanna, og snýr þegar aptur að Odda.
20. RANGÁRVALLASÝSLUPÓSTARNIR eru þrír:
- a. Hinn fyrsti fer frá Þjórsárbrú, þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík, að Fellsmúla á Landi, og snýr þaðan aptur að Þjórsárbrú.
 - b. Annar fer sömuleiðis frá Þjórsárbrú jafnsnemma hinum fyrnefnda um (Háfi í Háfshverfi) og (Hábæ í Þykkvabæ) að Grímsstöðum í Vesturlandeyjum og snýr aptur sömu leið að Þjórsárbrú.
 - c. Hinn þriðji fer frá Odda, þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík, um (Stórólfsfshvol) að Teigi í Fljótshlíð, og þaðan aptur sömu leið að Odda.
21. ÁRNESSÝSLUPÓSTARNIR eru fimm:
- a. Hinn fyrsti fer frá Kotströnd, þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík, um Úlfljótsvatn að Þingvöllum, og snýr þaðan aptur að Kotströnd.
 - b. Annar fer frá Hraungerði, sem fyrst eptir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, um Arnarbæli í Grímsnesi. (Stóruborg) og Mosfell að Torfastöðum og þaðan aptur sömu leið að Hraungerði.
 - c. Hinn þriðji fer sömuleiðis frá Hraungerði, sem fyrst eptir komu aðalpóstsins

frá Reykjavík, um (Ólafsvelli) og Reyki á Skeiðum að Stóranúpi, og þaðan aptur að Hraungerði. **122**

d. Hinn fjórði fer frá Reykjum, eftir komu Hraungerðispósts þangað, um (Birtingaholt) að Hruna og heldur sömu leið til baka aptur.

e. Hinn fimmti fer og frá Hraungerði. sem fyrst eftir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, um (Gaulverjabæ), Stokkseyri til Eyrarbakka, og snýr þaðan aptur daginn eftir að Hraungerði.

Milli Reykjavíkur og Ægissíðu er póstflutningur fluttur í viku hverri frá 15. júní til 1. október með póstvagni.

Leggur póstvagninn af stað frá Reykjavík á hverjum mánudagsmorgni kl. 9 og kemur aptur til Reykjavíkur á föstudögum.

Fardagur póstanna frá endastöðvum póstleiðanna er fast ákveðinn þá daga, sem hjer eru nefndir, þannig, að við böggul- og peninga-sendingum er ekki tekið lengur en til kl. 7 síðdegis daginn áður.

Reykjavík, 24. nóv. 1902.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Styrkveitingar úr landssjóði.

Samkvæmt fjárlögunum fyrir 1902 og 1903, 13. gr. B VI b. 1.

Til barnaskóla í sjóþorpum og verzlunarstöðum, öðrum en kaupstöðum, var með brjefi landshöfðingja, dagsettu 28. oktbr. 1902, veittur þessi styrkur fyrir s. á.

1.	Barnaskóla	í Vatnsskarðshólum	100	kr.
2.	—	í Vestmannaeyjum	245	—
3.	—	á Eyrarbakka	275	—
4.	—	á Stokkseyri	216	—
5.	—	í Grindavík	100	—
6.	—	á Útskálum	148	—
7.	—	í Leiru	138	—
8.	—	í Keflavík	196	—
9.	—	í Njarðvík	100	—
10.	—	í Suðurkoti á Vatnsleysuströnd	205	—
11.	—	í Landakoti	178	—
12.	—	í Garðahreppi	590	—
13.	—	í Bessastaðahreppi	344	—
14.	—	í Seltjarnarneshreppi	324	—
15.	—	á Skipaskaga	394	—
16.	—	í Ólafsvík	334	—
17.	—	á Sandi	—	295 —

Flyt 4182 —

			Flutt	4182	kr.
18.	———	í Stykkishólmi		295	—
19.	———	á Geirseyri		178	—
20.	———	á Bíldudal		245	—
21.	———	á Þingeyri		235	—
22.	———	í Hnífsdal		265	—
23.	———	í Hólshreppi		148	—
24.	———	í Súðavíkurhreppi		275	—
25.	———	á Látrum í Aðalvík		374	—
26.	———	á Sauðárkróki		215	—
27.	———	á Siglufirði		205	—
28.	———	á Húsavík		138	—
29.	———	á Eskifirði		245	—
				7000	kr.

Embættaveiting, skipun og lausn.

a. Veiting.

21. nóvbr. setti landshöfðingi hjeraðslækninn í Stykkishólmi Guðmund Guðmundsson til þess að þjóna Flateyjarhjæraði ásamt sínu embætti frá 1. desbr. 1902 að telja, þangað til önnur ráðstöfun yrði gjörð.

Laus sýslan,

er landshöfðingi veitir.

Vitavarðarsýslanin við Reykjanesvitann er laus.

Árslaun 1200 kr. Veitist frá 1. ágúst 1903.

Auglýst laus 23. nóvbr. 1902.

Umsóknarfrestur til 31. marz 1903.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Norðurámtinu og Austurámtinu um flutning þingstaðar Fellahrepps. Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður, í brjefi yðar, dagsettu 14. f. m., meðmælum hlutadeigandi sýslumanns og beiðni hreppsnefndarinnar í Fellahreppi í Norðurmúlasýslu, vil jeg hjermed veita samþykki mitt til þess að þingstaður umgetins hrepps sje fluttur að Meðalnesi með því skilyrði, að hreppsnefndin annist um að tilverði hæfilegt húsnæði til þinghalda á hinum nýja þingstað.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja til amtmannanna beggja um skrásetning- 124
arstofu fyrir kaupmála hjóna, Samkvæmt 9. gr. í lögum 12. janúar 29. nóvbr. 1900 um fjármál hjóna hefi jeg kveðið svo á um, að á afgreiðslustofu minni skuli haldin skrá yfir alla kaupmála hjóna, sem þinglesnir eru.

Því skal jeg beiðast þess að þjer, herra amtmaður, leggið fyrir sýslumenn og bæjarfógeta í ömtum yðar, að senda skrifstofu þessari skýrslur um kaupmála hjóna eptir því sem nefnd lagagrein segir fyrir um, nú þegar um kaupmála þá, er þinglesnir hafa verið eptir að nefnd lög komu í gildi.

Brjef landshöfðingja til biskups um niðurlagning Kaldadarnes- 125
neskirkju. — Eptir móttöku brjefs yðar, háæruverðugi herra, dagsetts 9. þ. m., hefi jeg samkvæmt 4. gr. laga 27. febrúar 1880, um skipun prestakalla og að yðar ráði staðfest þá ákvörðun hlutadeigandi safnaðar, er hjeradsfundur Árnesprófastsdæmis hefir samþykkt, að Kaldadarneskirkja verði lögð niður, þannig að sjóður kirkjunnar og kirkjuhúsið með ornamentis og instrumentis leggist til Eyrarbakka og Stokkseyrarkirkna, en Kaldadarnessókn skiptist þannig, að til Eyrarbakkasóknar leggist bæirnir Kotferja, Kaldadarnes með hjáleigum, Kálfhagi og Flóagafi með hjáleigum, en til Stokkseyrarsóknar leggist Stóra Sandvík með hjáleigunni Stekkjum, Litla Sandvík og Eyðisandvík með hjáleigunni Geirakoti.

Þrátt fyrir niðurlagning kirkjunnar er óskertur rjettur prestsins í Stokkseyrarprestakalli til prestsmötu af Kaldadarnesi.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

póstgufuskipanna millum Kaupmanna-

Frá Kaupmanna-								
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
	Laura	Vesta	Laura	Laura	Ceres	Vesta	Laura	Ceres
<i>Frá Kmhöfn</i>	13. jan.	1. marz	3. marz	10. apríl	26. apríl	8. maí	26. maí	9. júní
— Leith	17. —	5. —	7. —	14. —	30. —	12. —	30. —	13. —
— Trangisvogi..	...	...	9. —	16. —	...	14. —	...	15. —
— Þórshöfn.....	20. jan.	...	10. —	17. —	...	15. —	...	15. —
— Klaksvík.....	21. —	...	11. —	18. —	...	16. —	...	16. —
— Berufirði.....	...	9. marz	...	...	...	...	...	...
— Fáskrúðsfirði	...	9. —	...	...	...	18. maí	...	...
— Eskifirði.....	...	10. —	...	...	...	18. —	...	...
— Norðfirði.....	...	10. —	...	...	...	...	...	18. júní
— Seyðisfirði..	...	12. —	...	...	...	19. maí	...	18. —
— Vopnafirði...	...	13. —	...	...	...	...	...	19. —
— Húsavík.....	...	14. —	...	...	...	...	...	20. —
— Eyjafirði.....	...	17. —	...	...	...	21. maí	...	23. —
— Siglufirði.....	...	17. —	...	...	...	...	...	...
— Sauðárkróki..	...	18. —	...	...	...	22. maí	...	23. júní
— Skagaströnd..	...	18. —	...	...	...	...	...	24. —
— Blönduósi...	...	19. —	...	...	...	...	...	...
— Borðeyri.....	...	...	...	...	...	...	...	...
— Reykjarfirði..	...	20. marz	...	...	...	...	...	...
— Ísafirði.....	...	22. —	...	...	...	24. maí	...	25. júní
— Öndarfirði.....	...	23. —	...	...	...	...	...	...
— Dýrafirði.....	...	23. —	...	...	...	24. maí	...	...
— Arnarfirði.....	...	24. —	...	...	...	...	...	...
— Patriksfirði..	...	25. —	...	...	...	...	...	...
— Flatey.....	...	26. —	...	...	...	...	...	26. júní
— Stykkish.....	...	26. —	...	...	...	25. maí	...	26. —
<i>í Reykjavík</i>	26. jan.	29. marz	16. marz	22. apríl	5. maí	27. maí	5. júní	27. júní
<i>Til Vesturl.</i>								
<i>Frá Reykjavík..</i>	29. jan.	...	...	...	7. maí	...	7. júní	...
— Stykkish.....	...	...	...	...	8. —	...	8. —	...
— Flatey.....	...	...	...	...	8. —	...	8. —	...
— Patriksfirði..	30. jan.	...	...	...	9. —	...	9. —	...
— Arnarfirði.....	...	...	...	...	9. —	...	...	...
— Dýrafirði.....	31. jan.	...	...	...	10. —	...	10. júní	...
— Öndarfirði.....	1. febr.	...	...	...	10. —	...	10. —	...
<i>á Ísafirði</i>	3. —	...	...	...	11. —	...	11. —	...

Aths. 1. Fjlagið áskilur sjer að mega skipta um skip.

Aths. 2. Burtfarartími frá Kaupmannahöfn og Reykjavík er fast ákveðinn, og fara skipin frá Kaupmannahöfn kl. 9 árdegis, en frá Reykjavík kl. 6 síðdegis. Að því er millistöðvarnar suertir er sá tími tiltekinn, er skipin mega fara í fyrsta lagi, en farþegar mega vera við því búnir, að það kunni að verða síðar. Viðstaðan á millistöðvunum er höfð sem allra stytzt, verði þangað annars komið fyrir veðurs sakir eða íss.

áætlun.

126

hafnar, Leith. Færeyja og Íslands.

höfn til Íslands.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
Botniá	Vesta.	Laura	Ceres	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Vesta	Laura
20. júní	30. júní	7. júlí	28. júlí	14. ág.	6. sept.	15. sept.	25. sept.	13. okt.	14. nóv.
24. —	4. júlí	11. —	1. ág.	18. —	10. —	19. —	29. —	17. —	18. —
...	...	13. —	...	20. —	...	...	1. okt.	...	20. —
26. júní	6. júlí	14. —	3. ág.	20. —	12. sept.	...	2. —	19. okt.	21. —
27. —	7. —	14. —	*4. ...	21. —	...	...	3. —	...	22. —
...	8. —	...	sjá aths.	...	...	...	...	...	...
...	9. —	...	...	...	...	...	...	21. okt.	...
...	10. —	...	11. ág.	...	14. sept.	...	...	22. —	...
...	10. —	...	...	...	...	...	...	22. —	...
...	12. —	...	12. ág.	...	15. sept.	24. sept.	...	23. —	...
...	13. —	...	...	...	...	...	...	23. —	...
...	14. —	...	13. ág.	...	...	...	...	24. —	...
...	16. —	...	15. —	...	...	26. sept.	...	26. —	...
...	16. —	...	...	...	...	...	...	26. —	...
...	17. —	...	15. ág.	...	...	27. sept.	...	27. —	...
...	17. —	...	16. —	...	...	...	...	27. —	...
...	18. —	...	...	...	...	28. sept.	...	...	...
...	19. —	...	...	...	...	...	...	...	...
...	20. —	...	...	...	...	...	...	28. okt.	...
...	21. —	...	18. ág.	...	...	30. sept.	...	30. —	...
...	21. —	...	...	...	...	...	...	...	...
...	21. —	...	18. ág.	...	...	...	...	30. okt.	...
...	22. —	...	...	...	...	...	...	31. —	...
...	22. —	...	18. ág.	...	...	...	...	31. —	...
...	23. —	...	...	...	...	...	...	...	...
...	23. —	...	19. ág.	...	...	1. okt.	...	...	...
30. júní	24. júlí	18. júlí	21. ág.	25. ág.	18. sept.	4. okt.	8. okt.	2. nóv.	27. nóv.
4. júlí	...	...	...	...	...	...	11. okt.	...	...
...	...	...	...	...	...	...	12. —	...	...
...	...	...	...	...	...	...	12. —	...	...
...	...	...	...	...	...	...	13. —	...	...
5. júlí	...	...	...	...	...	...	...	...	...
6. —	...	...	...	...	...	...	14. okt.	...	...
...	...	...	...	...	...	...	15. —	...	...
7. júlí	...	...	...	...	...	...	17. okt.	...	...

Aths. 3. Í Vestmannaeyjum er komið við í hverri ferð sunnan um land, út og utan, ef kringumstæður leyfa. Eptir komu skipanna frá Kaupmannahöfn til Reykjavíkur, verður auk þess farið til Hafnarfjarðar (nema í 12. ferð), ef skipið hefur nægan flutning þangað. Í sömu ferðum og með sömu skilyrðum fer skipið til Akraness, ef kringumstæður leyfa og næg ástæða þykir (ekki í 12. ferð).

*) Frá Klaksvík beint til Reykjavíkur. kemur þangað 7. ágúst, fer þaðan aptur 9. ágúst sunnan um land til Eskifjarðar.

Frá Reykjavík til

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
	Laura	Vesta	Laura	Laura	Ceres	Vesta	Laura	Ceres
<i>Frá Vesturl.</i>								
<i>Frá Ísafirði</i> ...	4. febr.	...	...	...	12. maí	...	12. júní	...
— Dýrafirði...	...	...	...	...	...	...	...	...
— Arnarfirði...	5. febr.	...	...	...	...	...	13. júní	...
— Patriksfirði...	...	...	...	...	...	...	...	...
— Flatey.....	...	...	...	...	...	...	...	...
— Stykkishólmi	...	...	...	...	...	...	...	...
<i>í Reykjavík</i>	7. febr.	...	...	...	14. maí	...	14. júní	...
<i>Frá Reykjavík.</i>	10. febr.	3. apríl	20. marz	26. apríl	17. maí	5. júní	16. júní	3. júlí
— Stykkishólmi	...	4. —	...	...	...	...	...	...
— Flatey.....	...	4. —	...	...	...	...	...	...
— Patriksfirði..	...	5. —	...	...	...	...	...	...
— Arnarfirði...	...	5. —	...	...	...	...	...	...
— Dýrafirði...	...	6. —	...	...	...	...	...	...
— Öndarfirði...	...	6. —	...	...	...	...	...	...
— Ísafirði.....	...	8. —	...	...	...	7. júní	...	5. júlí
— Reykjarfirði.	...	...	...	...	...	...	...	...
— Borðeyri.....	...	...	...	...	...	...	...	...
— Blönduósi.....	...	...	...	...	...	...	...	5. júlí
— Skagatrönd.....	...	9. apríl	...	...	...	...	...	...
— Sauðárkróki.	...	10. —	...	...	...	8. júní	...	6. júlí
— Siglufirði.....	...	11. —	...	...	...	...	...	6. —
— Eyjafirði.....	...	13. —	...	...	...	10. júní	...	8. —
— Húsavík.....	...	13. —	...	...	...	...	...	...
— Vopnafirði...	...	14. —	...	...	...	11. júní	...	9. júlí
— Seyðisfirði...	...	15. —	...	...	20. maí	12. —	...	9. —
— Norðfirði.....	...	16. —	...	...	...	...	...	...
— Eskifirði.....	...	16. —	...	...	21. maí	...	...	10. júlí
— Fáskrúðsfirði	...	17. —	...	...	21. —	...	...	...
— Berufirði.....	...	17. —	...	...	...	12. júní	...	...
— Klaksvík....	13. febr.	19. —	23. marz	29. apríl	22. maí	...	19. júní	...
— Þórshöfn.....	14. —	19. —	23. —	29. —	23. —	...	19. —	...
— Trangisvogi.	...	...	24. —	30. —	...	...	20. —	...
— Leith.....	17. febr.	22. apríl	27. —	3. maí	26. maí	16. júní	23. —	14. júlí
<i>í Kaupm.höfn...</i>	22. febr.	26 apríl	1. apríl	7. maí	31. maí	20. júní	27. júní	18. júlí

Aths. 4. Með skipunum, sem fara norður um land, verður því að eins tekið við flutningi til Reykjavíkur, ef rúmið verður eigi fyllt flutningi til annara hafna á Íslandi.

Aths. 5. Fyrirmuni ís eða veðráttu skipunum að komast inn á hina tilteknu viðkomustaði, verður farþegum hleypt á land í næstu höfn, sem komist verður inn á; vilji þeir heldur verða með skipinu til annarar hafnar, mega þeir það. Fargjaldi verður engum skilað aptur, þegar slíkt kemur fyrir, og fæðispeninga verða farþegar að greiða, meðan þeir eru með skipinu. Þegar þannig tekst til, verður farið eins með flutning, og ráða skipstjórar, hvort þeir skipa honum á land á næstu höfn, sem komist verður inn á, eða hafa hann með sjer lengra í því skyni að skila honum í apturleiðinni.

Kaupmannahafnar.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
Botnia	Vesta	Laura	Ceres	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Vesta	Laura
9. júlí	...	...	...	...	...	...	19. okt.	...	...
...	...	...	...	...	...	...	20. okt.	...	...
9. júlí	...	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
10. júlí	...	...	...	...	...	...	22. okt.	...	...
12. júlí	30. júlí	24. júlí	27. ág.	29. ág.	23. sept.	10. okt.	24. okt.	8. nóv.	4. des.
...	31. —	...	...	30. —	...	...	...	...	...
...	31. —	...	...	30. —	...	...	...	...	...
...	1. ág.	...	...	31. —	...	...	...	...	...
...	1. —	...	...	31. —	...	...	...	...	...
...	2. —	...	...	31. —	...	...	...	...	...
...	2. —	...	...	...	...	...	...	...	...
...	4. —	...	...	2. sept.	...	12. okt.	...	...	...
...	4. —	...	...	...	...	13. —	...	...	...
...	5. —	...	...	...	...	...	...	...	...
...	6. —	...	...	...	...	14. okt.	...	...	...
...	6. —	...	...	2. sept.	...	15. —	...	...	...
...	7. —	...	...	3. —	...	16. —	...	...	...
...	8. —	...	...	...	...	17. —	...	...	...
...	10. —	...	...	5. sept.	...	20. —	...	...	...
...	10. —	...	...	...	...	20. —	...	...	...
...	11. —	...	...	...	...	21. —	...	...	...
...	12. —	...	...	6. sept.	...	23. —	...	...	...
...	12. —	...	...	...	...	23. —	...	...	...
...	13. —	...	...	7. sept.	...	24. —	...	...	...
...	13. —	...	...	...	...	24. —	...	...	...
...	13. —	...	...	...	...	25. —	...	...	...
14. júlí	14. —	27. júlí	...	9. sept.	26. sept.	...	27. okt.	11. nóv.	7. des.
15. —	15. —	27. —	...	9. —	26. —	...	28. —	12. —	8. —
...	...	28. —	...	...	27. —	...	...	13. —	9. —
18. júlí	18. ág.	31. —	1. sept.	12. sept.	30. —	30. okt.	31. okt.	16. —	13. —
21. júlí	22. ág.	4. ág.	5. sept.	16. sept.	4. okt.	4. nóv.	5. nóv.	20. nóv.	18. des.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld hins almenna kirkjusjóðs árið 1901.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. á.			
a. Lán.	kr.	42425 90	
b. Óborgaðir vextir	—	10 00	
c. Á vöxtum í Landsbankanum	—	5825 13	
d. Í peningum	—	412 79	kr. 48673 82
2. Innborgað kirknafje			— 3800 74
3. Vextir:			
a. vextir af skuldabreyfum til $11\frac{1}{2}\%$ 1901.	kr.	1670 53	
b. dagvextir og dráttarvextir	—	10 58	
c. vextir af bankainnlögum	—	220 20	— 1901 31
4. Endurborguð lán og afborganir			— 3723 51
5. Gjaldaliður 2 færður til jafnaðar			— 3976 00
	Samtals:	kr.	62075 38

Gjöld:

1. Útborguð inneign kirkna:			
a. Stóranúpskirkju	kr.	140 00	
b. Tjarnarkirkju á Vatnsnesi	—	100 00	
c. Hofskirkju í Vopnafirði	—	50 00	
d. Vatnsfjarðarkirkju	—	850 30	
e. Staðarkirkju í Hrótafirði	—	600 00	kr. 1740 30
2. Lánað út			— 3976 00
3. Ýmislegur kostnaður			— 25 00
4. Tekjuliður 4 færður til jafnaðar			— 3723 51
5. Sjóður við árslok 1901.			
a. Lán	kr.	42678 39	
b. Óborgaðir vextir	—	48 00	
c. Á vöxtum í landsbankanum	—	9145 33	
d. Í peningum	—	738 85	kr. 52610 57
	Samtals:	kr.	62075 38

Stiptsyfirvöld Íslands, Reykjavík 8. desbr. 1902.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Skýrsla

um inneign kirkna í hinum almenna kirkjusjóði við árslok 1901.

Kirkjur.	Inneign í kirkjusjóð- um við árs- lok 1900.	Lagt í kirkjusjóð- inn á árinu 1901.	Tekið úr kirkju- sjóðnum á árinu 1901.	Hlutfalls- legur ágóði á árinu 1901.	Inneign í kirkjusjóð- um við árs- lok 1901
I. Norður-múlaprófastsdæmi:	Kr. a.	Kr. a.	Kr. a.	Kr. a.	Kr. a.
1. Skeggjastadakirkja	199 86	» »	» »	7 63	207 49
2. Áskirkja í Fellum	687 77	» »	» »	26 21	713 98
3. Hofskirkja í Vopnafirði	2409 36	» »	50 »	90 40	2449 76
4. Hjaltastadarkirkja	481 46	» »	» »	18 35	499 81
5. Hofteigskirkja	1077 55	» »	» »	41 08	1118 63
II. Norðurþingeyjarprófastsdæmi:					
6. Ásmundarstadakirkja	504 89	» »	» »	19 24	524 13
7. Svalbarðskirkja	388 37	524 11	» »	20 48	932 96
8. Skinnastadakirkja	286 83	» »	» »	10 93	297 76
9. Presthólakirkja	328 16	172 92	» »	15 48	516 56
III. Suðurþingeyjarprófastsdæmi:					
10. Húsavíkurkirkja	4999 06	» »	» »	190 59	5189 65
11. Hálskirkja	533 23	» »	» »	20 33	553 56
12. Laufáskirkja	328 43	» »	» »	12 52	340 95
IV. Eyjafjarðarprófastsdæmi:					
13. Glæsibæjarkirkja	463 97	47 66	» »	19 45	531 08
14. Kaupangskirkja	250 27	» »	» »	9 53	259 80
15. Saurbæjarkirkja	484 75	» »	» »	18 49	503 24
16. Grimseyjarkirkja	850 84	» »	» »	32 42	883 26
17. Upsakirkja	180 86	» »	» »	6 90	187 76
V. Skagafjarðarprófastsdæmi:					
18. Barðskirkja í Fljótum	571 15	30 »	» »	22 08	623 23
19. Goðdalakirkja	1015 59	» »	» »	38 72	1054 31
20. Glaumbæjarkirkja	1298 03	33 35	» »	49 69	1381 07
21. Rípurkirkja	1114 34	» »	» »	42 48	1156 82
22. Mælifellskirkja	155 67	» »	» »	5 93	161 60
VI. Húnavatnsprófastsdæmi:					
23. Tjarnarkirkja	233 42	25 »	100 »	7 71	166 13
24. Melstadarkirkja	242 89	150 »	» »	13 08	405 97
25. Staðarbakkakirkja	132 75	70 »	» »	6 07	208 82
VII. Strandaprófastsdæmi					
26. Stadarkirkja í Steingrímsfirði	763 99	» »	» »	29 12	793 11
27. Tröllatungukirkja	128 19	» »	» »	4 89	133 08
28. Stadarkirkja í Hrítafirði	» »	636 83	600 »	» 10	36 93
29. Prestbakkakirkja í Hrítafirði	» »	426 47	» »	1 48	427 95
VIII. Norðurisafjarðarprófastsdæmi:					
30. Vatnsfjarðarkirkja	1234 03	» »	850 50	43 99	427 72
31. Unaðsdalskirkja	43 98	» »	» »	1 68	45 66
32. Stadarkirkja í Aðalvík	15 86	» »	» »	» 61	16 47
IX. Vesturisafjarðarprófastsdæmi:					
33. Holtskirkja í Önundarfirði	1529 10	150 »	» »	58 55	1737 65
34. Sandakirkja	366 57	150 »	» »	18 69	535 26
X. Barðastrandarprófastsdæmi:					
35. Sauðlauksdalskirkja	1154 48	» »	» »	44 01	1198 49

Kirkjur.	Innieign í kirkjusjóð- um við árs- lok 1900.	Lagt í kirkjusjóð- inn á árinu 1901.	Tekið úr kirkju- sjóðnum á árinu 1901.	Hlutfalls- legur ágóði á árinu 1901.	Innieign í kirkjusjóð- um við árs- lok 1901.
	Kr. a.	Kr. a.	Kr. a.	Kr. a.	Kr. a.
36. Gufudalskirkja	368 61	250 »	» »	19 74	638 35
37. Brjánslækjarkirkja	309 43	» »	» »	11 80	321 23
XI. Dalaprófastsdæmi:					
38. Stóra Vatnshornskirkja	299 21	» »	» »	11 41	310 62
39. Snóksdalskirkja	» »	120 »	» »	» 15	120 15
XII. Snæfellsnessprófastsdæmi:					
40. Helgafellskirkja	2458 98	» »	» »	93 73	2552 71
XIII. Mýraprófastsdæmi:					
41. Álptaneskirkja	915 23	» »	» »	34 89	950 12
42. Staðholtakirkja	1052 70	10 »	» »	43 43	1196 13
43. Síðumúlakirkja	347 27	47 74	» »	13 65	408 66
XIV. Borgarfjarðarprófastsdæmi:					
44. Reykholtakirkja	285 51	» »	» »	10 90	296 41
XV. Kjalarnesprófastsdæmi:					
45. Reynivallakirkja	745 81	400 »	» »	36 05	1181 86
46. Útskálakirkja	12 16	» »	» »	» 46	12 62
47. Staðarkirkja í Grindavík	164 82	» »	» »	6 27	170 79
XVI. Árnesprófastsdæmi:					
48. Hraungerðiskirkja	2155 85	» »	» »	82 17	2238 02
49. Hrepphólakirkja	1344 67	110 »	» »	53 90	1508 57
50. Hrunakirkja	755 »	» »	» »	28 77	783 77
51. Mosfellskirkja	596 15	» »	» »	22 71	618 86
52. Þingvallakirkja	122 59	15 »	» »	4 75	142 34
53. Arnarbælliskirkja	18 68	» »	» »	» 71	19 39
54. Hróarsholtakirkja	271 02	» »	» »	10 33	281 35
55. Gaulverjabæjarkirkja	1171 65	» »	» »	44 65	1216 30
56. Strandakirkja í Selvogi	1655 62	» »	» »	63 12	1718 74
57. Stóra Núpiskirkja	144 35	» »	140 »	2 69	7 04
XVII. Rangárvallaprófastsdæmi:					
58. Breiðabólssstaðarkirkja	2212 41	183 66	» »	84 65	2480 72
59. Oddakirkja	409 70	58 »	» »	17 28	484 98
XVIII. Vesturskaptafellsprófd.:					
60. Sólheimakirkja	4 41	» »	» »	» 17	4 58
XIX. Austurskaptafellsprófd.:					
61. Stafafellskirkja	15 35	» »	» »	» 59	15 94
XX. Suðurmúlaprófastsdæmi:					
62. Hólmakirkja	1773 98	100 »	» »	68 03	1942 01
63. Eyðalakirkja	776 75	» »	» »	29 60	806 35
64. Vallaneskirkja	3430 51	» »	» »	130 80	3561 31
Samtals	48273 82	3800 74	1740 30	1876 31	52210 57

Athugas.: Sú upphæð, sem kemur til skipta hér, eru vextir, sem fallið hafa til og áttu að greiðast á árinu 1901, 1901 kr. 31 e., að fráðregnum gjaldlið 3 (25 kr.) í reikningi sjóðsins fyrir nefnt ár — 1876 kr. 31 e.

Að meðtöldum skuldaþrjefum Glæsibæjarkirkju í Eyjafjarðarprófastsdæmi, 400 kr., sbr. Stjórnartíð. 1894 B, bls. 142, er eign hins almenna kirkjusjóðs við árslok 1901 alls kr. 52610,57.

Stiptsyfirvöld Íslands, Reykjavík 8. desbr. 1902.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Reikningur

128

Prestaekknasjóðsins árið 1901.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1900. (Stj.tíð. 1901 B. bls. 236)	kr. 22,638,74	
2. Tillög og gjafir 1901	—	213,00
3. Arður af sálmaðókarútgáfu:		
a. Af 5. prentun 1898 (3. greiðsla af 5)	kr. 83,28	
b. Af 6. prentun 1899 (2. greiðsla af 5)	— 48,00	131,28
4. Vextir tilfallnir á árinu:		
a. Dagvextir af innleystu innritunarskírteini á 1600 kr. frá 11. des. 1900 til 14. nóv 1901	kr. 51,82	
b. Dagvextir af keyptum bankaskuldabréfum fyrir sömu upphæð frá 1.—31. desbr. 1901	— 6,00	
c. Dagvextir af innl. veðsskuldabréfi á 140 kr. frá 11. júní til 1. október 1900	— 1,71	
d. Vextir af sömu upphæð í keyptu bankavaxtabréfi frá 1. okt. 1900 til 31. des. 1901	— 7,87	
e. Af innstæðu í Söfnunarsjóði, aðaldeild, til 31. desember 1900	— 523,78	
f. Af innstæðu í sparissjóði landsbankans til 31. desember 1900	— 12,18	
g. Af skuldabréfum einstakra manna til 11. júní 1901	— 275,52	878,88
		<u>Alls kr. 23,861,90</u>

Gjöld:

1. Úthlutað til prestaekkna á synodus 1901	kr. 700,00	
2. Kostnaður við að breyta 1600 kr. innritunarskírteini á 3½% í sömu upphæð í bankavaxtabréfum á 4½%	— 38,10	
3. Fyrir auglýsingar á gjöfum til sjóðsins 1898—1900	— 41,92	
4. Eptirstöðvar við árslok 1901:		
a. Í bankavaxtabréfum á 4½%	kr. 1,740,00	
b. Innstæða í aðaldeild Söfnunarsjóðsins	— 13,175,00	
c. Innstæða í sparissjóði	— 74,23	
d. Veðsskuldabréf einstakra manna	— 7,638,00	
e. Ógreiddir vextir	— 80,00	
f. Í peningum hjá undirrituðum	— 374,65	23,081,88
		<u>Alls kr. 23,861,90</u>

Reykjavík 23. júní 1902.

Hallgr. Sveinsson.

Agrip

af reikningi landsbankans 1. júlí — 30. september 1902.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. júlí 1902.		kr.	118,291,20
2. Borgað af lánum:			
a. Fasteignarveðlán	kr.	42,185,16	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	91,959,15	
c. Handveðslán	—	14,114,20	
d. Lán gegn ábyrgð sveita og bæjarfjelaga	—	2,696,65	150,955,16
3. Víxlar innleystir	—		549,269,11
4. Ávísanir innleystar	—		85,596,32
5. Frá landsjóði í nýjum sedlum	—		18,000,00
6. Vextir ýmiskonar	—		26,280,37
7. Disconto	—		6,381,22
8. Tekjur í reikning Landsmandsbankans í Khötn (fyrir seldar ávísanir o. fl.)	—		250,257,12
9. Innheimt fje fyrir aðra	—		4,775,91
10. Seld verðbrjef	—		110,000,00
11. Selt af fasteignum bankans	—		8,000,00
12. Aðrar tekjur af fasteignum tilheyrandi bankanum	—		16,67
13. Innlög á hlaupareikning	—		855,535,63
14. Sparisjóðsinnlög	—		411,238,52
15. Tekjur í reikning útbúsins á Akureyri	—		10,678,74
16. Frá veðdeild bankans	—		26,836,34
17. Ýmislegar tekjur og innborganir	—		591,12
		Alls kr.	2,632,703,43

Gjöld:

1. Lán veitt:			
a. Fasteignarveðslán	kr.	29,280,00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	90,900,00	
c. Handveðslán	—	5,550,00	
d. Lán gegn ábyrgð sveita og bæjarfjel. o. fl.	—	3,275,00	
e. Accreditivlán og reikningslán	—	23,702,00	kr. 152,707,00
2. Víxlar keyptir	—		577,638,40
3. Ávísanir keyptar	—		100,185,07
4. Skilað landsjóði í ónýtum sedlum	—		3,000,00
5. Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn	—		413,311,92
		Flyt kr.	1,246,842,39

		Fluttar kr.	1,246,842,39	129
6. Utborgað af innheimtu fje fyrir aðra		—	5,830,45	
7. Keypt verðbrjef		—	88,500,00	
8. Til útbús bankans á Akureyri		—	12,366,11	
9. Kostnaður við fasteignir bankans		—	539,80	
10. Útborgað af innstæðufje á hlaupareikning	kr.	799,093,77		
að viðbættum dagvöxtum	—	6,11	—	799,099,88
11. Utborgað af innst.fje með sparisj.kjörum	kr.	380,479,94		
að viðbættum dagvöxtum	—	525,25	—	381,005,19
12. Til veðdeildar bankans		—	29,524,00	
13. Kostnaður við bankahaldið laun o. fl.		—	5,154,41	
14. Ymiskonar útgjöld og útborganir		—	1,568,40	
15. Í sjóði 30. sepbr. 1902		—	62,272,80	
			<u>Alls kr.</u>	<u>2,632,703,43</u>

Agríp

af reikningi veðdeildar bankans 1. Júlí—30. sepbr. 1902.

Tekjur:

1. Bankavaxtarbrjef gefin út	kr.	83,100,00
2. Borgað af lánum	—	10,390,73
3. Vextir af lánum og útgefnum bankavaxtabrjefum	—	14,353,72
4. $\frac{1}{2}$ % kostnaður	—	1,591,89
5. Lán frá bankanum	—	3,583,63
	<u>Alls kr.</u>	<u>113,019,97</u>

Gjöld:

1. Skuld til bankans	kr.	895,97
2. Lán veitt	—	89,300,00
3. Borgaðir vextir af bankavaxtabrjefum	—	22,824,00
	<u>Alls kr.</u>	<u>113,019,97</u>

Agríp

af reikningi útbúsins á Akureyri júní — sepbr. 1902.

Tekjur:

1. Starfsfje frá landsbankanum	kr.	100,000,00
2. Aðrar tekjur í reikning bankans	—	13,721,12
	<u>Flyt kr.</u>	<u>113,721,12</u>

129

	Fluttar kr.	113,721,12
3. Borgað af handveðsláni	—	500,00
4. Víxlar innleystir	—	6,100,00
5. Ávisanir innleystar	—	13,811,00
6. Vextir	—	1,329,81
7. Disconto	—	1,217,60
8. Seld bankavaxtabrjef	—	1,600,00
9. Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmhöfn	—	2,485,97
10. Innheimt fje fyrir aðra	—	1,766,75
11. Hlaupareikningsinnlög	—	20,442,49
12. Sparisjóðsinnlög	—	6,140,81
13. Ýmislegar tekjur	—	70,96
	<u>Alls kr.</u>	<u>169,186,51</u>

Gjöld:

1. Lán veitt:			
a. Fasteignarveðslán	kr.	1,650,00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	24,380,00	
c. Handveðslán	—	2 500,00	kr. 28,530,00
2. Víxlar keyptir		—	58,225,00
3. Ávisanir keyptar		—	16,561,00
4. Bankavaxtabrjef		—	11,000,00
5. Útgjöld fyrir reikning Landsbankans		—	18,377,74
6. Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn		—	800,00
7. Utborgað af innheimtu fje		—	128,75
8. Utborgað af hlaupareikningsfje		—	12,306,20
9. Utborgað af innstæðufje með sparisjkkjörum		—	1,000,00
10. Kostnaður (laun o. fl.)		—	849,64
11. Í sjóði 30. september 1902		—	21,408,18
	<u>Alls kr.</u>		<u>169,186,51</u>

Athugasemdir:

Landsbankinn átti 30. sept. þ. á.

1. Skuldabrjef fyrir lánum:
 - a. Fasteignarveðsskuldabrjef kr. 482,563,33
 - b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabrjef — 549,102,94
 - c. Handveðsskuldabrjef — 131,414,80
 - d. Skuldabrjef fyrir lánum gegn ábyrgð sveita-
og bæjarfjelaga o. fl. — 67,578,45

Flyt kr. 1,230,659,52

Fluttar kr. 1,230,659,52

e. Skuldabréf fyrir reikningslánunum og ac- creditivlánunum	—	92,702,00 kr. 1,323,361,52
2. Kgl. skuldabréf og önnur erlend verðbréf hljóðandi uppá samtals 403,200 kr., eptir gangverði 31. desember 1901	—	362,689,00
3. Bankavaxtabréf	—	480,500,00
4. Skuldabréf Reykjavíkur kaupstaðar	—	1,800,00
5. Óinnleysta vixla	—	481,893,29
6. Óinnleistar ávísanir	—	19,819,46
7. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánunum að upphæð	—	7,332,00
8. Húseignir í Reykjavík	—	7,624,50
9. Nýtt bankahús	—	85,615,95
10. Hjá veðdeild bankans	—	3,583,63
11. Utbúið á Akureyri	—	101,687,37
12. Peninga í sjóði	—	62,272,80
	Alls kr.	2,928,179,52

Seðlaskuld bankans til landssjóðs var 30. sept. 1902	kr.	750,000,00
Óútborgað af innheimtu fje fyrir aðra s. d.	—	182,35
Skuld til Landmandsbankans í Kaupm.h. s. d.	—	74,600,39
Innstæðufje á hlaupareikning s. d.	—	387,908,61
Innstæðufje með sparisjóðskjörum s. d.	—	1,350,954,88
Varasjóður fyrv. sparisjóðs Reykjavíkur	—	13,722,61
Varasjóður bankans	—	270,046,13
Ýmsar tekjur sem enn eru eigi lagðar við varasjóð	—	80,764,55
	Alls kr.	2,928,179,52

Oinnleyst bankavaxtabréf útgefin af veðdeildinni voru hinn 30. septbr. 1902 að upphæð samtals 1,187,000 kr.

Lán þau, sem veðdeildin átti útistandandi námu s. d. 1,184,456 kr. 41.

Varasjóður veðdeildarinnar var í árslok 1901 8,699 kr. 33 a.

Reykjavík 23. Desembr. 1902.

Stjórn landsbankans.

Tryggvi Gunnarsson. Eiríkur Briem. Kristján Jónsson.

Styrkur úr landsjóði.

13. gr. B. VI. b. 2.

Til sveitakennara var veittur þessi styrkur 1902.

I. Norðurmúlasýsla.

1. Einar Einarsson í Vopnafjarðarhreppi	50 kr.	
2. Kristján Guðnason í sama hreppi	42 —	
3. Sesselja Stefánsdóttir í sama hreppi	48	
4. Sigurbjörn Stefánsson í sama hreppi	70 —	
5. Benedikt Jóhannsson í sama hreppi	55 —	
6. Júlíus Ólafsson í sama hreppi	48 —	
7. Björgvin Jóhannesson í Kirkjubæjarprestakl.	35 —	
8. Sigurður Antoníusson í sama prestakalli	38 —	
9. Jónas Benidiktsson í Hjaltaðarsókn	25 —	
10. Jón Jónsson í Klippst. og Húsavíkursóknum	38 —	
11. Þorsteinn Jónsson í Vestdalseyrarsókn	65 —	
12. Halldór Benidiktsson í Seyðisfjarðar og Eiðahr.	48 —	
13. Jörgen E. Kjerúlf í Fljótshlíð	40 —	
14. Hákon Einarsson í sama hreppi	40 —	
15. Einar Hávarðsson í sama hreppi	45 —	687 kr.

II. Suðurmúlasýsla.

1. Sveinn Benidiktsson í Mjóafirði	80 kr.	
2. Jón Árnason í sama hreppi	40 —	
3. Magnús Guðmundsson í Norðfirði	54 —	
4. Steinn Jónsson í Reyðarfirði	80 —	
5. Sigurður Jónsson í Eyðalasókn	50 —	
6. Páll Sigbjörnsson í Djúpavogssókn	60 —	
7. Ásmundur Jónsson í Hofssókn	60 —	424 kr.

III. Skaptafellssýsla.

1. Stefán Jónsson í Bæjarhreppi	40 kr.	
2. Magnús Á Jónsson í Bjarnanessókn	45 —	
3. Bergþór Ófeigsson í Einholtssókn	22 —	
4. Páll Pálsson í Langholtssókn	25 —	
5. Stefán Hannesson í Álptaveri	15 —	
6. Þorsteinn Þorsteinsson í Reynissókn	45 —	
7. Guðmundur Pálsson í sömu sókn	28 —	
8. Friðrik Þorsteinsson í sömu sókn	22 —	242 kr.

IV. Rangárvallasýsla.

1. Ólafur Eiríksson í Eyvindarhólaprestakalli	50 kr.	
2. Sigríður Kjartansdóttir í Ásólfskálasókn	28 —	
3. Jón Sveinbjörnsson í sömu sókn	40 —	
4. Nikulás Þórðarsson í Fljótshlíð	45 —	
5. Steinn Sigurðsson í Austurlandeyjum	40 —	
6. Jóhann P. Þorkelsson í Vesturlandeyjum	40 —	
		Flyt 243 — 1353 kr.

	Flutt	243 kr.	1353 kr.
7. Jón Jónsson í Hvolssókn	42	—	
8. Sigurður Jónsson í Oddaprestakalli	45	—	
9. Bjarni Jónsson í Holtahreppi	32	—	
10. Sigurgeir Sigurðsson í Ásahreppi	80	—	442 kr.

V. Árnæssýsla.

1. Eiríkur Kolbeinsson í Gnúpverjahreppi	40	kr.	
2. Jóhanna M. Eiríksd. í Stóranúps- og Hrunapr.kl.	46	—	
3. Þorgerður Jónsd. í Hrepphóla og Keldnasóknum	65	—	
4. Guðrún Jónsdóttir í Ólafsvallaprestakalli	40	—	
5. Þórður Jasonsson í Villingaholtshreppi	32	—	
6. Jón Sigurðsson í Gaulverjabæjarhreppi	45	—	
7. Helgi Sigurðsson í Haukadalssókn	24	—	
8. Ólafur Guðjónsson í Grímsnesi	55	—	
9. Guðrún Gestsdóttir í Þingvallasveit	45	—	
10. Guðni Jónsson í Hjallasókn	48	—	440 kr.

VI. Gullbringu og Kjósarsýsla.

1. Vilhjálmur Ketilsson í Hafnarhreppi	65	kr.	
2. Árni Th. Þjetursson í Miðneshreppi	65	—	
3. Tómas Jónsson í Hraununum	35	—	
4. Hólmfríður Einarsdóttir í Lágafellssókn	35	—	
5. Jón Jónsson í sömu sókn	16	—	
6. Bergur Einarsson í Kjalarneshreppi	50	—	
7. Ásmundur Þórðarson í sama hreppi	30	—	
8. Runólfur Þorsteinsson í sama hreppi	55	—	351 kr.

VII. Borgarfjarðarsýsla.

1. Gísli Hinriksson í Garðaprestakalli	50	kr.	
2. Gísli Gíslason í Leirársókn	38	—	
3. Guðm. Gestsson í Saurbæjar og Lundarsóknum	55	—	
4. Þórður Þorsteinsson í Reykholtssókn	25	—	168 kr.

VIII. Mýrasýsla.

1. Lárus Bjarnarson í Stafholtspr.kl. og Bæjarsókn	45	kr.	
2. Ragnhildur Jónasdóttir í Stafholtsprestakalli	65	—	
3. Hermann Þórðarson í sama prestakalli	25	—	
4. Kristín Ólafsdóttir í Bæjarsókn	65	—	
5. Stefán Björnsson í Staðarhr.prestakalli	25	—	225 kr.

IX. Snæfellsnessýsla.

1. Þórður Sveinbjarnarson í Staðast. og Miklah. prestaköllum	75	kr.	
2. Árni Helgason í Nesþingaprestak.	75	—	150 kr.
		Flyt	3129 kr.

Flutt 3129 kr.

X. *Dalasýsla.*

1. Jóhanna Jónsdóttir í Snókdalssókn	55 kr.	
2. Guðni Jónsson í Saudafellssókn	55 —	
3. Elísabet Ámundsdóttir í Miðdalahreppi	65 —	
4. Eggert Eggerts. í Skarðstr. og Fellstr.hreppum	68 —	
5. Rögnvaldur Sturlaugsson í Staðarhólssókn	45 —	288 kr.

XI. *Barðastrandarsýsla.*

1. Andries Sigurðsson í Flatey	60 kr.	
2. Bjarni Pjetursson í Múlasókn	45 —	
3. Ólafur H. Einarsson í Brjámslækjarprastakalli	30 —	
4. Sigurlaug Traustadóttir í Breiðavíkursókn	38 —	
5. Ólafur Jónsson í Saurbæjarsókn	45 —	
6. Guðmundur Bjarnarson í Tálknafjarðarhreppi	45 —	
7. Sigurgarður Sturluson í Brjámslækjarprestak.	50 —	
8. Sigurjón Jónsson í Laugardalssókn	38 —	351 kr.

XII. *Ísafjarðarsýsla.*

1. Kristján Kristjánsson í Sandaprestak.	65 kr.	
2. Guðm. B. Guðmundsson í Mýrahreppi	48 —	
3. Egill Jónsson í sama hreppi	40 —	
4. Jens Jensson í Mosvallahreppi	55 —	
5. Tómas Tómasson í Snæfjallahreppi	48 —	256 kr.

XIII. *Strandasýsla.*

Sigurjón Jónsson í Prestbakkaprestakalli	55 —	55 kr.
--	------	--------

XIV. *Húnavatnssýsla.*

1. Margrjet Eiríksdóttir í Miðfirði	58 —	
2. Eggert Helgason samastaðar	45 —	
3. Benidikt Magnússon í Melstaðarsókn	58 —	
4. Halldór Halldórsson í Holtastaðasókn	55 —	
5. Guðmundur Helgason í Svínavatnshreppi	60 —	
6. Pálmi Pálmason í Torfalækjarhr.	45 —	
7. Ólafur Ingvar Sveinsson í Þverárhreppi	48 —	
8. Ólafur Björnsson í Spákonufellssókn	38 —	
9. Kristján Magnúss. í Undirfells og Þingeyrasókuum	70 —	
10. Guðmundur Davíðsson í Undirfellssókn	55 —	
11. Guðrún Jónsdóttir í Auðkúlusókn	48 —	580 kr.

XV. *Skagafjarðarsýsla.*

1. Jón Björnsson í Sauðárhreppi	50 kr.	
2. Jónas Sveinsson í Sauðár, Staðar og Seiluhr.	40 —	
3. Björn Magnússon í Rípur og Seiluhreppum	50 —	
4. Sveinn Eiríksson í Mælifellsprestakalli	55 —	
Flutt 195 kr.		4659 kr.

	Flutt	195 kr	4659 kr.
5. Ásgr. Þorgrímss. í Mælifells, Miklab. og Viðvík-ursóknum	35	—	
6. Guðlaug Sveinsdóttir í Goðdalasókn	34	—	
7. Margrjet Palslóttir í sömu sókn	55	—	
8. Sigurjón Gíslason í Miklabæjarprestakalli	36	—	
9. Þorsteinn Sigurgeirsson í Flugumýrarsókn	60	—	
10. Konráð Arngrímsson í Hofstaðasókn	65	—	
11. Jónas Jónasson í Hólahreppi	60	—	
12. Ástvaldur Björnsson í Hofssókn	40	—	
13. Jóhannes Friðbjarnarson í Barðsprestakalli	40	—	
14. Benidikt Þorkelsson sama staðar	48	—	668 kr.

XVI. Eyjafjarðarsýsla.

1. Gísli Jóhannesson í Ólafsfirði	50	—	
2. Sigurður Kristjánsson í Tjarnarsókn	45	—	
3. Angantýr Arngrímsson í Svarfaðardal	50	—	
4. Jóhann P. Jónsson sama staðar	45	—	
5. Ólafur Jónsson í Vallaprestakalli	55	—	
6. Jóhann Magnússon í Stærtaárskógssókn	20	—	
7. Ólafur Þorsteinsson í sömu sókn	25	—	
8. Baldvin Þorsteinsson í Vallaprestakalli	25	—	
9. Júlíus Árnason sama stað	20	—	
10. Jóhann Pálsson í Möðruvalla og Myrkársókn.	50	—	
11. Jóhannes Helgason í Möðruvallasókn	35	—	
12. Stefán Marzson í sömu sókn	55	—	
13. Oddur Kristjánsson í Glæsibæjarsókn	20	—	
14. Tómas Davíðsson í Lögmannshl.sókn	70	—	
15. Magnús Benidiktsson í Bægisárprestakalli og Grundarsókn	25	—	
16. Lárus Jóhannsson í Grundarsókn	35	—	
17. Árni Holm í sömu sókn	50	—	
18. Aðalbjörn Kristjánsson í Hrafnag. og Saurb.hr.	65	—	
19. Sigurður Kristinsson í sömu hreppum	35	—	
20. Tómas Benidiktsson í Saurbæjarprestakalli	45	—	
21. Brynjólfur Eiríksson í sama prestakalli	50	—	
22. Símon Kristjánsson í sama paestakalli	35	—	
23. Hallgr. Jónass. í Kaupangs og Grundarsóknum	55	—	960 kr.

XVII. Þingeyjarsýsla.

1. Sigríður Þorlákasdóttir í Laufásprestakalli	40	kr.
2. Sveinn Sölvason í sama prestakalli	25	—
3. Ásgeir Finnþogason í Ljósavatnssókn	28	—
4. Þorsteinn Jónsson í Grenivíkursókn	15	—
5. Þórður Ingvarsson í sömu sókn	30	—
6. Olgeir Benediktsson í sömu sókn	38	—

Flyt 176 kr. 6287 kr.

	Flyt	176 kr.	6287 kr.
7.	Baldvin Jóhann Bjarnason í Hálshreppi	42	—
8.	Sigurður Sigfússon í Einarsstaðasókn	50	—
9.	Páll Jóakímsson í Helgast. og Þóroddst. prk.	30	—
10.	Jóel Tómasson í Reykdælahreppi	50	—
11.	Róbert Bárdal í Bárðardal	30	—
12.	Sigfús Bjarnarson s. st. og í Mývatnssveit	50	—
13.	Sigurður Jónsson í Mývatnssveit	50	—
14.	Jónas Jónsson í Flatey á Skjálfanda	45	—
15.	Guðni Þorsteinsson í Skinnast.prestak. og Presths.	40	—
16.	Kristjana Pálsdóttir í Axarfirði	30	—
17.	Ásgrímur Magnússon í Presthóla og Sauðanesprk.	55	—
18.	Guðmundur Hjaltason í Sauðanessókn	65	—
		713	kr.
		7000	kr.

Embættaveiting, skipun og lausn.

a. Lausn.

16. október veitti landshöfðingi prestinum að Tjörn á Vatnnesi síra Jóni St. Þorlákssyni lausn frá embætti, með eptirlaunum, sökum heilsubrests.

b. Veiting.

13. septbr. veitti landshöfðingi Magnúsi hjeraðslækni Ásgeirssyni Flateyjarhérað frá 1. nóvbr. 1902 að telja.

Heiðursgjafir.

30. ágúst veitti landshöfðingi bændunum Halldóri Benediktssyni á Skriðuklaustri í Norðurmúlasýslu og Jóni bónda Þórðarsyni í Skálholtsvík í Strandasýslu heiðursgjöf af styrktarsjóði Kristjáns konungs hins níunda, 140 kr. hvorum, fyrir framúrskarandi dugnað og framkvæmdir í jarðabótum og húsabótum.

